C

COMPLEMENTVM ARTIS EXORCISTICÆ:

Cui simile nunquam visum est:

CVM LITANIIS, BENEDICTIONIBVS, & Doctrinis nouis, Exorcismis efficacissimis, ac remedijs copiosis in Maleficiatis expertis.

Nuper correctum, & in tres Partes diuisum.

QVARVM PRIMA DICITVR DOCTRINALIS. Secunda Benedictionalis. Tertia Exorcismalis.

Cui addita est Oratio supra febricitantes.

AVTHORE

R. ZACHARIA VICECOMITE, ORDINIS SS. BARNABÆ, & Ambrosij ad Nemus Mediolan. eiusdem Artis Professore.

Cui nupperrimè in hac postrema editione Veneta.

Pro vberiori complemento, additus est tractatus de Modo Interrogandi Dæmonem ab Exorcista.

n quo primò agitur de ijs quæ possunt licitè peti à Dæmone per exorcismos.
ecundò de efficacia exorcismi.
tiò de cognitione maleficiati.
uartò de remedijs erga maleficiatos.
Quintò de Damonibus incubis, & succubis.
extò de expressa, & tacita Dæmonis inuocatione, nec non de superstitione.
ltimò de scientia ministri circa administrationem exorcismi.

AVTHORE

CAROLO DE BAVCIO

Sacerdote Capuano.

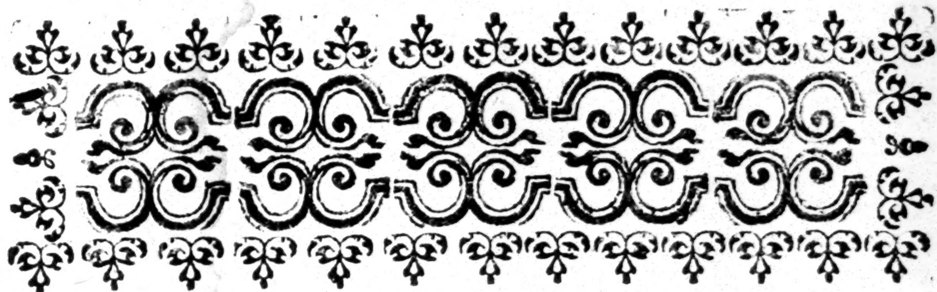
Professore Theologiæ speculatiuæ, & moralis, & vno ex summis Pœnitentiarijs in Ecclesia Neapolitana.

ENETIIS, Apud Turrinum. M.DC.XLIII.

CVM LICENTIA, ET PRIVILEGIO.

TITVLI DOCTRINARVM PRIMÆ PARTIS Compendij.

INDEX

RERVM SINGVLARIVM

In prima parte Compendij descriptarum.

A

Bene-

Dum

E

F

G

H

I

rriſio-

L

M

N

Pœna

Quos

R

S

T

Ver-

V

INDEX BENEDICTIONVM

Quæ in Secunda Parte huius Compendij continentur.

IN-

INDEX TERTIÆ PARTIS

Huius Compendij.

FINIS

VTRVM SINT SPIRITVS, & de quibusdam eorum effectibus in communi, ad rem nostram facientibus.

DOCTRINA PRIMA.

NTE omnia sciendum est, quod Æternus Deus, vt communicaret eius immensam Charitatem, ex nihilo cuncta creauit. Gen. 1. In principio creauit Deus Cęlum, & Terram; & Plato, ait Charitas Dei causa fuit factionis huius Mundi, & originis omnium rerũ, & inter cætera creaturam spiritalem, quæ Angelica est, creauit; de qua legitur. Dan. 7. millia millium ministrabant ei. & Dauid Psal. 90. Quoniam Angelis suis mandauit de te; Item Iob. cap. 33. Si fuerit pro eo Angelus loquens, vno de millibus, &c. De eorum quoque creatione, & apparitionibus, veraque Scriptura plena testatur, Deusque eam super omnẽ creaturam constituit, nam est substantia incorporea, & intellectualis, corporibus non vnita, hoc attestantibus Theologis: propter quòd, Cum dixit, substantia incorporea, intelligitur subtilitas Naturæ spiritus, per quam tria notantur. Primò, eius subtilitas, qua aerem, & terram, & cuncta corpora penetrat, & non occupat locum, cum non habeat corpus, sed in loco continetur, non circumscriptiuè, sed diffinitiuè. Secundò, eius inuisibilitas; Nam videri non potest, quia inuisibilis est, vnde secundum Isid. redditur visibilis, quando missus corpus aereum sumit. Tertiò, eius excellentia, quæ supereminet corporali creaturæ; Nam creatura corporalis naturaliter obedit in-

A A

B B

C C

corporali, idest spirituali, quo ad motum localem, vnde Daniel accepit prandium in lacu Leonum ab Angelo portante Abacuch. Item legitur in actib. Apost. c.5. Quòd iubente Angelo, apertæ sunt ianuæ carceris, & ibid. cap. 12. ceciderunt catenæ de manibus Petri, & porta ferrea Ciuitatis aperta est eis, & sic omnia causare potest, quæ ex motu locali corporum inferiorum prouenire possunt; vbi verò legitur, intellectualis, notatur intelligentiæ perspicacitas, vnde spiritus scientia sunt perspicacissimi, & cognoscunt Naturas, & virtutes minera-
D lium, herbarum, animalium Planetarum, & cunctarum creaturarum, omniaque sciunt sicut Deus simul actu, & sciētia visionis, licet nesciant omnia, quæ Deus scit, qui omnia sit præsentialiter, perfectè, & immutabiliter, futuraque, & cordium secreta cognoscit. Differt Spiritus ab homine in hoc, quia licet homo videat multa, illa tamen, non videt solo actu videndi, sed multis actibus. Fuerunt etiam Spiritus, in quibusdam æquales creati, & quibusdam differentes, cuius operationis ratio sapientię Dei æquo moderamine cuncta ordinantis, remittitur. Fuerunt autem æquales in hoc, quia, & spiritus, & immortales, & inuisibiles erāt, sed differentes in essentię tenuitate, & sapiētiæ perspicacitate, & potestatis superioritate, prout videbitur in humanis, cum vnus sit alio fortior, & sapientia
A perspicacior, in regimineque superior. Distinctiones verò in vnoquoque eorum, ille solus cōpræhenditur, & ponderat, qui cuncta fecit in numero, pondere, & mensura; Aliquis tamen Angelus malus fortior est alio Angelo bono, per Naturam, & è contra accidit, per gratiam, quia minimus Angelus bonus, eo quod adhæret diuinæ voluntatis, habet regimen super cunctos Angelos malos. August. lib. 3. de Trinitate, Spiritus vitæ desertor, atque peccator, regitur per Spiritum vitæ rationalē, pium, & iustum. Loquuntur etiam inter se Spiritus verbo
B mentis; Nam triplex est verbum, operis, oris, & mentis: verbo operis, loquitur Deus; Verbo oris, loquuntur homines, & verbo mentis, loquuntur Spiritus; Vnde D. Thom. p.p. summ. quæst. 109. art. 3. de Spiritibus rebellibus loquens, dicit; Ad inuicem concepta sua manifestant. Loquuntur etiam Spiritus ad homines duplici modo. Primo, verba locali, in assumpto tantum corpore; sed non audiuntur, nisi ab ijs, ad quos ordinantur: Legitur enim, quod Sanctus Seruulus in eius transitu, audiebat Angelos cantantes, qui verò aderant, nequaquam eos audiebant. Idem accidit in eorum apparitionibus, vt legitur. Num. 22. Quod Asinus videbat Angelum gladium euaginatum

ginatum tenentem, Balaam verò non videbat. Item legitur 4.Reg.cap6.. Quòd Eliſeus videbat Montem plenum Equorum,& Curruum igneorũ in eius circuitu, eius verò puer, videre non poterat, Secundo modo, per impreſſionem rerum ſenſibilium, moto inſtrumento imaginis,& hoc modo loquũtur vigilantibus,& dormientibus. Loquuntur etiam hominibus Spiritus immundi alio modo, immutando ſclicet ſenſum, & hoc dupliciter, vel inſtrumento viſus, imaginationem alicuius rei imprimendo, vel obijciendo viſui ſimilitudinem alicuius rei. Loquitur, item Spiritus bonus Diabolo, ſpecies ſui intellectus ei ſine aliqua illuminatione oſtendendo,& reuelat ei multa de diuinis myſterijs, vt tamquam exéquutor diuinæ Iuſtitiæ, ea exigat, ſecundum diuinam Iuſtitiam, ad punitionem malorum, vel ad exercitationem bonorum; Qui omnes Spiritus à Deo fuerũt creati boni. Geneſ. 1.vidit Deus cũcta, quę fecerat,& erãt valde bona, habuerunt etiam boni,& mali notitiam, intelligentes quid appetendum, quid ve reſpuendũ ipſis foret. Et ſic in libero arbitrio conſtituti, eos relinquamus, cum ſatis dictum ſit de præſenti primo fundamento Doctrinæ noſtræ. C

Vtrum ſint Dæmones, & Malefici, & de quibuſdam alijs ad propoſitum facientibus.

DOCTRINA SECVNDA.

IN præcedenti doctrina, Spiritus eſſe, & à Deo creatos bonos, in liberoque arbitrio conſtitutos fuiſſe, ſatis oſtenſum eſt, ex quibus, Alijs ſponte elegerunt bonum: alij verò malũ, ita quòd boni ordinantes ſe ad rationem, fuerunnt per gratiã appoſitam confirmati: Illi verò à veritate ſe auertẽtes, proprię poteſtate ſibi vendicare præſumentes impedimeutum beatitudini ſuæ, per peccatum poſuerunt Iſidorius lib.1. c.25. de ſummo bono, ſuper Iſa. Quomodo cecidiſti Lucifer? ait, Poſtquam creatus eſt, eminentiam Naturæ,& profunditatem Scientię ſuę perpendens, in ſuum Creatorem ſuperbiuit, in tãtum, quod etiam Deo ſe æquiparare voluerit. Et Auguſt.lib.4. ſuper Gen.c.24.de Angelis loquens, ait; Prima operatio fuit omnibus communis, ſed in ſecunda ſunt diſtincti,& ſic in primo inſtanti omnes fuerunt boni, ſed in ſecundo fuerũt boni à malis diuiſi: Hoc fuit figuratum in Geneſi.Gen.cap.1.Quando diuiſit Deus lucem à tenebris, ideſt: Spiritus bonos, à malis. A B

Item Iob.cap.4.& in Angelis suis reperit prauitatem. Ptholomæus in 4.Quadrup.malignos Spiritus Dęmones appellat, & Plato in Thimeo solebat dicere, inuisibilium Potestatum, quæ Dæmones nuncupantur, monstrare rationem, maius est
C opus, quam ferre valeat hominis ingenium. Nolens ergo, Lucifer vna cũ omnibus suæ prauitatis sequacibus beatę vitæ dulcedinem gustare, ipsam cum illis amisit, & è Cęlo aliqui in Infernum, ad cruciandum peccatores, alij, in hunc aerem caliginosum ad exercitationem hominum sunt præcipitati, & inter cætera nomina, Dæmones sunt appellati. August. lib.3. super Genes.cap.10.ait, Aer caliginosus, est quasi carcer Dæmonibus, vsque in diem iudicij, & Isa.14. Quomodo cecidisti Lucifer de Cœlo? In Apoc.legitur cap.12. Draco de Cœlo cadens secum traxit tertiam Stellarum partem, & Lucas 10. Videbam Sathan, sicut fulgur de Cœlo cadentem. Et licet Dæmones non actu alligentur igni gehennali, dum sunt in isto caliginoso Aere, attamen scientes illam allegationem ipsis
D deberi, non diminuitur pæna. Glossa ordinaria super verba Iacobi cap.3. inflammat rotam, dicit; Quòd portant secum Dæmones ignem Gehennæ quousque vadunt. Et quamuis legatur Luc.8. quod Dæmones rogauerunt ipsum ne imperaret illis, vt in abyssum irent, non tamẽ contradicit, sed hoc petierũt Dæmones, quia pæna fuisset illis, si à loco exclusi essent, in quo hominibus nocere nõ potuissent, cum valdè doleant, male operari non posse. Peripateticorum autem contraria opinio, dicentium, Dæmones, non esse, sed quæ attribuũtur Dæmonibus, fieri virtute corporũ Cęlestium, quàm falsa sit, probatur ratione, authoritate, & exemplo. Ratione, non essent maligna Spiritualia, si non essent etiam maligni Spiritus, à Spiritu enim spiritualia nominantur, Teste August. super Io.
A cap.13. Item videmus multa fieri, quę nullo modo virtus Cœlestium corporum facere potest v.g. Vt Idiota loquatur varijs linguis, carmina recitet, & orationes, Testetur realiter authoritates, obscura, & difficilia interpretetur, occulta manifestet, secreta hominum reuelet, & vt Statuę loquantur cum similibus. Probatur authoritate, & primo. Apost.ad Ephesios cap.6. Nouit quædam Spiritualia nequitię in Cęlestibus, & aduersus nos collectationem esse, testatur Isidor.de summo bono lib.1. Triplici acumine vigent Dęmones, subtilitate Naturę, experientia temporum, & reuelatione Spirituum supernorum. Probatur exemplo: Nam allegantur Gentilium, & Sanctorum facta, & prętertim S.Antonij Abbatis vita, vbi multa a Dœmonibus

monibus

monibus fuerunt facta, quæ virtus corporum Cœlestium nequaquam facere potest: &,vt breuiter concludam,dico,prout in theologorum collectione de Dæmonibus legitur, quod sūt Spiritus impuri,humani generis inimici, mente rationales, sine discursu intelligentes,in nequitia subtiles, cupidi nocendi, per superbiam tumidi,semper in fraude noui; immutāt sensus, inquinant affectus,vigilantes turbant, dormientes per somnia inquietant, morbos inferunt, Tempestates concitant, in lucis Angelos se transformant, vt decipiant; Infernum secum portant, in Idolis sibi diuinum cultum vsurpant, super bonos dominari appetunt,magicas Artes faciunt, bonis ad exercitium dantur, & semper fini hominis insidiantur; Quare patet per hæc omnia, & per sacrum Euangelium, quâm falsa sit Peripateticorum opinio. Dæmones ergo sunt, qui post peccatū fuerunt spoliati gratia, quæ erat supranaturale donum: Duplex enim est gratia, perfecta, & imperfecta. Perfecta est status gloriæ. Imperfecta vero est status merendi, in quo fuerunt C creati,vt summum bonū intelligerent, intelligendo amarent, & amando ad gratiam, perfectam, quæ status est gloriæ,peruenirent,vt ipso summo bono fruerētur; Sic ergo per peccatū fuerunt spoliati ipsa duplici gratia, & puritate Naturæ, liberi arbitrij facultate,statu innocentię,fælicitate,dilectione,& diuina contemplatione, quam habere potuerunt, & dum hæc amiserunt, dona tamen Naturalia remanserunt integra, & splendidissima,vt testatur Dionis.4.de diuinis nominibus; Per passionem tamen Iesu Christi, & eius mortem,debilitata permanserunt, ita quod à seipsis, nihil agere possunt, nisi permiserit Deus,quod ostenditur in Dæmonibus, qui nec in porcos poterant intrare, & idē videtur in Sathan contra Iob,qui eum vexare non poterat; Multa ergo virtute suæ Naturæ faciunt, quæ nos valdè miratos reddunt,& hæc,vt supra diximus,quia D à principio suæ creationis omnia cognouerunt, quæ ad Naturalem cognitionem pertinent. Vnde quædam occulta semina in corporibus huius mūdi latent,per quæ ab eis cognita,acceptaque,& per congruas temperationes elementorū applicata multa Dæmones faciunt Deo permittente,quę à nobis supernaturalia iudicantur, licet Naturalia sint, vt probat August. lib.3. cap.8.tom.3. de Trin.& Thom. par.pr.sum. q.55.art.1.2. Exemplum habemus in Exod. de Magis Pharaonis, per Dæmones,facientibus ranas,& veros serpentes, qui per putrefactionem generantur,per triplicemque acuminis vegetationē, ab Isid.sup.allegatum, multa addiscunt, & diuinando prædi-

cunt,qua peste vtuntur , vt multos sibi credentes, decipiant:
A Scire etiam potest Dæmon tempus sui exitus, vel per reuelationem Spirituum supernorum, vel quia cognoscit Archangelū cum potestate assistentem ad eum fugādum ,vel quia videt aliqua pia exerceri,quæ Deum ad misericordiam mouent, & ad se expellendum multum valent. Ad propositum,sciendum quoque est; Quod inter Dæmones est prælatio, quia prælatio est bonum Naturæ, vnde naturalis dispositio Dæmonum requirit,quod sit prælatio in eis, tanquam bonum,& ordo naturalis,& sic naturali ordine quidam Dæmones sub alijs constituuntur, & successiuè eorum actiones,& hac ratione Dæmon eijcere potest alterum Dæmonem sibi inferiorem , nec aduersatur illud Lucę,Omne Regnum in seipsum diuisum,desolabi-
B tur;Quia Dæmonum fugatio,qua alter alterum eijcit, non fit contentiosè,sed ex communi consensu. Et hoc, quia,cum homines talia procurantes grauissimè peccent,Luciferi Regnum propter animarum lucrum,non desolatur,sed aūgetur. Concordia verò,qua aliqui alijs obediunt, non procedit ex amicitia,quæ fit inter eos, sed ex communi nequitia, qua homines odio prosequuntur. In Dæmonibus lætitia quoque est; & dolor; lætitia non à bono,sed à malo procedit. August. lib. 2. de gent. contra Manich. cap.17. Diabolus potestatem habet in eos,qui Dei præcepta contemnunt,& de hac tam infelici potestate lætatur, & sic in corporibus habitantes gaudent, quia malè agunt. Dolor autem,non de malo culpæ ipsorum , sed
C ex praua voluntate procedit ; Quia appræhendentes actum oppositum suæ prauæ voluntati, tristantur, vellent enim nos omnes damnari, & tamen non omnes damnamur: Naturaliter appetunt beatitudinem, & tamen sunt ea priuati, nollent vnquam obedire, & tamen voluntas sua cohibetur; vellent venerari,& adorari, & tamen sustinetur irrisiones,& cōtumelias. Licet quoque Dæmones afficere posse irrisionibus, & contumelijs, non vt Dei creaturas; quia sic sunt amandi, sed vt eius inimicos,& nostros aduersarios. Iob cap. 11. Hoc est initium figmenti Dei,quod fecit Deus, & illudatur. Et Dauid Psalm. 103. Draco iste,quem formasti ad illudendum ei, principalis verò irrisio, & contumelia, quæ Demoni fieri potest, hæc est,vt nihil nobis ab eo suggestum faciamus,nec eius verbis credamus.

D Maleficos,& Maleficas esse, per legem Diuinā, Canonicā, & Ciuilem probatur. Primò Exod.cap. 22. Ait Deus, Maleficus non patieris viuere. Item Leuit. cap. 20. Anima, quæ decli-

declinauerit ad Magos,& Ariolos,& fornicata cum eis fuerit, ponam faciem meam contra eam,& interficiam illam de medio populi. Ibidem c.19. Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid sciscitemini. Item in lege Ciuili, facientes incantationes, prout dicitur in lege eorum. C. de Malef. & Mathema. & qui Dæmones inuocant,sunt capite puniendi,l.multi, C.eod. Item in iure Canonico. Incantatores, Sortilegi, & Malefici,velut Christi inimici, insequi debent cap. peruenit. 26.q.5.& ibid. cap.contra ead.causa,& q.Clericus,Monacus, vel Laicus,incătationes,& maleficia sequutus,excommunicatur &c.si quis Episcopus 26.q.5.Episcopus, vel Presbyter maleficia sequens,Magos consulens,priuetur honore. Item cantat Ecclesia de Cypriano, quòd Iustinam virginem, cantionibus, atque veneficijs ad sui libidinis consensum, allicere conabatur. Item Magorum Pharaonis exemplo, & experientia, quę quotidie per Reuer.Patres Inquisitores S.Officij fit,comprobatur. Vnde ad propositum sciendum est, quòd Dæmones astutia sua, tales malos Christianos sub specie boni seducunt, aliquid dulce, & spirituale eorum spurcitij miscentes, vt nomen Iesu Christi,Beatæ Mariæ Virginis,Sanctorumvè,aquam, herbas,vel ceram benedictam, & similia, & formam alicuius viri, vel mulieris Sanctæ suscipientes,magnalia promittunt,& sic gradatim ab vnione Ecclesiæ eos separant: Quòd August. Tract.7.super Ioan.probat dicens, fingunt enim Spiritus mali vmbras quasdam honoris sibimet, ipsis vt sic decipiant eos, qui sequuntur Christum. Vsque adeò fratres mei, vt illi ipsi, qui seducunt per ligaturas, per præcantationes, per machinamenta inimici, misceant precătationibus suis nomen Christi, Quia iam,nō possunt seducere Christianos, vt dent venenum, addunt mellis aliquid, vt per id, quod dulce est, lateat quod amarum est, & bibant ad perniciem. A

Vnde vana exercentes, & Diabolica, illi nomen Malefici, vel Maleficæ acquirunt,& Dæmones operantur secundum intentionem eorum,& corporum,humoremque dispositionem, vt dictum est supra,Deo tamen permittente. Quare, non mirum, si his nostris temporibus valde crescat Maleficorum numerus,quia verificatur illud Esaiæ 10. Ita iam mundi vespere ad Occasum declinante, & malitia hominum crescente, & Charitate refrigescente, superabundat omnis Maleficorum iniquitas; Multi tamen ignari Malefici ab ipsismet vanis operationibus,& non à Dæmonibus hæc euenire arbitrantur, dicentes quoque. Quòd Dæmones afficiuntur per varia genera C

lapidum,herbarum,lignorum,carminum,rituum,& similium, & quod certis constellationibus vocati, veniũt in annulis,amphoris, & similibus. Quòd quam falsum sit, probat August.de ciuit.Dei lib.21. Quia non alliciuntur vi, vel fraude Dæmo-
D nes, sed quia sic volunt triplici malitia. Prima, vt decipiant credentes, ex virtute talis constellationis, effectus suarum incantationem sortiri, quia sic cadunt homines in peccato Idolatriæ,& hæresis, nam nec constellationes, corporaque quæcunque cœlestia,nec carmina, nec similia operari possunt in Angelicam Naturam. Imò ipsis Dæmonibus obediunt corporalia cuncta; & ratio est, quia corporea subijciuntur incorporeis. Secundo, quia Dæmones propter lucrum animarum, obediunt hominibus talia exercentes, quia hæc omnia ipsis Dęmonibus, in signum Diuini honoris exhibentur, cuius sunt valdè cupidi. Quorum omnium præcipuum est fundamentũ Maleficarum, & Negromanticorum operationes, nam si Dæmonibus,non daretur fides, & non exhiberentur honores, reuerentiæ,adorationes, & similia,non obedirent, nec operarẽ-
A tur: Vnde in Prouincia Sãnutij in Ciuitate Penarum, quædam Malefica,me præsente & audiente, in tormentis confessa est, quòd multos offendebat, & Dæmoniacos, & alios à diuersis infirmitatibus liberabat, applicando nonnullas herbas, & similia, & post harum rerum applicationem, adorabat Luciferum Angelnm maiorem,ab ea sic appellatum. Tertia. Quia naturaliter procedunt in dicto tempore constellationum effectus aptiores, & materiæ corporales magis dispositæ sunt ad operandum quidquid velint Malefici: Qui Dæmones non sunt necessitati vti maleficij s ad cruciandos homines, sed hoc faciunt, vt iam dixi, ad eorum perditionem, quam sequuntur. Nunc cùm supra in hac, & Prima Doctrina satis dictum sit ad rem,huic secundæ Doctrinæ authoritate Iob.cap.41. dicentis.
B Non est super terram potestas,quæ valeat ei,hoc est, Dęmoni comparari, finem facio.

De permissione Diuina.

DOCTRINA TERTIA.

C MVlti Idioto,nescientes quomodo Deus permittat, quòd Dæmones corpora humana,ad Creatoris imaginem,& similitudinem creata, & Sacramentis munita,cruciare valeãt, mirantur,& dolent. Ad extirpandas ergò à cordibus Simpli-
cium

cium has ignorantiæ, & lamentationum radices, ne de Deo obloquantur: Sciendum est, quòd permissio est signum voluntatis Diuinę, non respectu mali, quod Deus permittit, sed respectu boni, quod ex modo permisso Deus elicit. Deus enim est author omniũ bonorũ, & nõ malorum. Teste Euang. Ioan. dicente, (scilicet bona) per ipsum facta sũt, & authorem malorum esse negat, dicẽs: & sine ipso factum est uihil, idest malum, Quàm melius ergò sit, modum esse, quàm malum nullum esse permittere, probatur ratione, authoritate, & exemplo. Ratione quidem, videlicet, Deus malum permittit, ergo malũ esse, bonum est, aliter ab omnipotẽti bono, nõ permitteretur, quia summus bonus est. Aduerte tamen, quòd mala, in quantũ mala sunt, non sunt bona; Nam si aliter esset, vtique Deus author, fuisset mali, quod falsum est, & tamen bonum est, vt non solum sint bona, sed etiam, & mala, quia de malo bonum elicit Deus. S. Thomas in p. p. q. 49. art. 3. & q. 109. art. 1. Bonum inueniri potest sine malo, sed malum, non potest inueniri, sine bono. Ita quòd, si Deus malũ aliquod permittit, hoc facit, pro aliquo bono. Prouisor vniuersalis est Deus, & quia multa bona elicere potest, ex particularibus malis, ideò, non impedit omnia mala particularia, vt vniuerso contingant multa bona. Item malum esse propter admirabilem perfectionẽ vniuersi, bonum est; Nam, si Deus non permitteret malum, in bono nõ esse pulchritudo, per malum enim bonum clarius elucescit, laudabiliusq; est, & magis placet. Teste Aug. in Enchir. Ex omnibus bonis, & malis consistit vniuersitatis admirabilis pulchritudo. Authoritate verò probatur per August. ibidem. Melius iudicauit Deus de malis bona facere, quàm male nulla esse permittere. Idem August. super Ioan. Trac. 28. Sicut enim iniqui malè vtũtur bonis operibus Dei, sic è cõtrà, Deus bene vtitur malis operibus iniquorum. Idem de Trinit. Prosunt mala vel ad delenda peccata, vel ad exercẽdam, probandáq; iustitiam, vel ad demonstrandam huius vitæ miseriam. S. Th. p. p. sum. q. 109. art. 4. Diuina sapientia permittit aliqua mala fieri, per malus Angelos, & homines propter bona, quæ ex eis elicit: Tandem probatur exemplo, Permisit enim Deus Petrum negare Christum, vt inde humilior, & sapientior fieret. Permisit etiam Christum crucifigi, vt inde sequeretur redemptio: Permisit persequutiones, & mortem in Sanctis Martyribus, vt inde sequeretur miracula ad conuersionem gẽtium, & corroborationem multorum. Et tandem permittit Hereticos Nauiculam Piscatoris perturbare, vt magis fidei nostrę veritas

clarescat,

clarescat, & sic de singulis; eadē ratione permisit corpora humana à Dæmonibus vexari, multiplici de causa. Primò, vt Peripateticæ opinionis Sectatores sciant, Dæmones esse, & ab ipsis affligi posse, iuxta illud Ioan. 4. Nisi signa videritis, non creditis. Secundò, vt quis propter eius obstinationem in peccatis puniatur in hoc, & in futuro sæculo, vt nobis exemplum fuit Rex Antiochus. Tertiò. Propter pœnam peccatorum, in hoc tantùm sæculo puniendorum. Quartò. Vt castigatus à Dæmone, à culpis futuris declinet. Paulus enim fuit obcæcatur, vt de persequutore Prædicator euaderet. Quintò. Propter peccata Parentum. Exod. 20. Ego sum Dominus Deus tuus fortis Zelotes, visitans iniquitatem Patrum in filios in tertiam,
D & quartam generationem. Sextò. Propter culpam alicuius peccati grauis puniendi, vt de Saule Rege legitur. 1. Reg. 16. Septimo. Ne quis in gratia constitutus, ab ea declinet. Paulus 2. Cor. 12. Et nè magnitudo reuelationum extollat me, datus est mihi Angelus Sathanæ, qui me colaphizet: propter quod ter Dominum rogaui, vt auferret à me, & dixit. Sufficit tibi gratia mea. Octauò. Ad aliquorum conuersionem, nàm multi peccatores, infestationes aliorum videntes, territi, relinquũt vias suas pessimas. Nonò. Vt Diuina potentia simul, & misericordia manifestetur; vt de cæco nato. Ioan. 9. Neque hic, neque Parentes eius peccauerunt: sed, vt manifestetur gloria Dei in illo. Decimò. Ad ostendendam alicuius vitæ sanctitatem; vt de discipulo Antonij fugante dæmonem, non volente
A Magistro. Vndecimò. Propter alicuius corporis Sancti manifestationem, vt de SS. Martyribus Ioanne, & Paulo. Duodecimò Ad meritorum augmentationem. Decimotertiò. Vt Deus suos probet electos, tamquàm aurum in fornace: vt de Tobia, nam dixit Angelus, quia acceptus eras Deo, necesse fuit, vt tentatio probaret te. Decimoquartò, vt Dæmon nostram quærens perditionem, ipse confusis existat, vt in Iob. Et vt vnico verbo concludam. Iudicia Dei Abyssus multa. Permittit etiam Deus magicas artes ad fallendum fallaces, sicut Ægyptios, & ipsos Magos. Exod. 7. Item admonendum fideles, ne tale quid faciant, ne eis accidat, vt Ægyptijs. Permittit postremò Deus Dæmonem in formam boni Angeli se transmutare, iuxta illud Apost. Transformat se in Angelum lucis, & in di-
B uersis formis apparere, quia sic homo fit callidior per experientiam mali, & melius resistere nouit fraudibus inimici. Attamen verum est, quòd non tantum malum permittit Deus super iustos in charitate existẽtes, sicut super malos peccatores.

Vtrum

Vtrum Dæmones vexari possint corpora, & quomodo?

DOCTRINA QVARTA.

QVod Dæmones Corpora humana vexare possint, quamuis satis per allegata in Prima, & Secūda Doctrina ostēsum est, cùm sint substantiæ incorporeæ, & intellectuales, quibus corporeæ subduntur; Ad maiorem tamen declarationem ex Sacra Scriptura, adduco authoritates, & exempla. Luc. cap. 4. 8. Marc. 1. 5. 9. Matth. 12. 17. & Sanctorum facta, in quibus innumerabiles Dæmones à corporibus humanis fugatos fuisse, legitur. Imò quàm hæreticum sit, contrarium tenere ex se patet, cum sit contra sacrum Euangelium; Quòd sanè intelligendum est, scilicet, Deo permittente, & non aliter, vt dictum est, supra de Permissione Diuina. Et August. in 3. de Trinit. cap. 78. confirmat, dicens. Diabolus, multa potest virtute suæ naturæ, à quibus tamen prohibetur virtute Diuina. C Exemploque probatur de Maleficis Pharaonis, qui per incantationes suas fecerunt Dracones, aquam in sanguinem, verterunt, & ranas, sicuti fecerat Aaron seruus Domini, sed non potuerunt facere Ciniphes, non quia, non potuissent, sicut & Ranas, & Dracones, & alia fecerunt, sed quia, nō permisit Deus, quòd quidem ipsi Malefici confessi sunt, dicentes. Digitus Dei est hic. Exod. 78. Possunt ergo Dæmones ingredi corpora, Deo permittente, & ea vexare, aut plures vna sint, aut singulares, vt notatur, de Spiritu surdo, & muto, & de legione. D

Sed sciēdum, quòd duplex est ingressus Dæmonum in homines, primus est cōtra Animam, & hoc modo intrant, & implent cor, mentem, & sensum, non substantia sua, cùm hoc solùm Deo conueniat, qui capax est suæ facturæ, iuxta illud Bedæ super illud Petri ad Ananiam: Cur tentauit Sathanas cor tuum? dicit. Notandum, quòd mentem hominis iuxta substantiam nihil implere potest, nisi creatrix Trinitas, quia tantummodo secundum operationem, & voluntatis instinctū, Anima de his, quæ sunt creata, impletur, Sed fit per suggestionem, callida, & fraudulenta deceptione, venenum peccati in voluntate suggerens, & sic propter effectum malitiæ eorum, dicuntur Dæmones intrare, & vexare ad exercitationem nostram, & meritum. Secundus ingressus est, contra corpora. A Et licet Demonis voluntas intendat principaliter contra Animam, substantialiter tamen, ipsa Diuina permissione concurrente, B

pente, corpora intrat, & affligit, & hoc dupliciter, aut ab intra, aut extra; Ab extra, mutans fantasiam, & sensus corporeos, vel sumens corpus Aereum, vt supra Doctrina Prima, & sic ostendit vexatis, Serpentes, Tauros, Aues, homines armatos, & similia, eos occidere volentes, vt tales in aliquod periculum inducat, prout practicando inueni Puellam, cui apparebant Bubali, & homines euaginatis gladijs, eam occidere volentes, signo tamen Crucis facto, euanescebant, in Ecclesia tamen ipsas apparitiones, non videbat. Ab intra, vt in Iob legitur 2. & Saule. Regum. 1. 16. & prout in multis, sacro Euãgelio Teste, & experientia, quorum viscera, & interiora, cæ-
C teraq; partes corporis, diuersimodè exagitantur, & cruciatur: Et hoc duplici modo esse potest, aut simpliciter per se, aut interueniente Maleficio, vnde Dæmon ingrediens corpora, cõsiderat eorum qualitates, & defectus, & præcipuè, in qua corporis parte, effectus alicuius infirmitatis procedere possit, mouendo virtutes, & potentias, & humores, & sic perturbatis spiritibus, potentijs, & humoribus, apparent multæ imaginationes, faciuntq; homines mutos, surdos, claudos, cœcos, febricitantes, & diuersas generant infirmitates, acutissimos dolores, & alia tormenta, quæ numerari non possunt: Cuiusmodi sunt vlcera pessima, vt in Iob. Egressus Sathan à facie Domini, percussit Iob vlcere pessimo, à planta pedis vsque ad verticem eius. Exagitationem, vt in Rege Saule, quem Spiri-
D tus malus exagitabat. Facit insuper homines lunaticos, Matt. 17. Domine miserere filio meo, quia lunaticus est &c. Et dixit Dominus, afferte illum ad me, & increpauit illũ Iesus, & exiuit ab eo Dæmon, & curatus est Puer, ex illa hora. Vnde Chrisost. hom. 58. dicit. Quòd Dæmones hoc faciunt propter duo, vt infament lunam, tanquam Dei creaturam, & quia non possunt operari, nisi mediantibus naturalibus virtutibus rerum. Item generat cæcitatem, vt Matth. 12. Oblatus est ei Dæmonium habens, cæcus, & mutus, & curauit eum, ita vt loqueretur, & videret. Item affert impedimentum ad loquendum. Marc. 9 Magister attuli filium meum ad te habentem Spritũ mutum, & Luc. 11. Erat Iesus eijciẽs Dæmonium, & illud erat mutum, non quia Dæmon esset mutus, sed respectu suę operationis dicebatur mutus, quia ipsum filium reddebat mutum. Inducit etiam surditatem, stridorem dentium, dissipationem,
A dilanationem, rabiem, febrim, & diuersas infirmitates. Luc. & Marc. 9. Item Luc. 13. Christus sanauit filiam, quam alligauerat Sathanas detentam à spiritu infirmitatis annis decem &

octo,

octo, præcipuè verò experientia. Teste. Dęmones vexant Melancholicos, & hoc multiplici ratione. Primò. Quia hic humor melancholicus difficiliter eradicatur, quia ex sui natura inobediens, & rebellis reditur euacuantibus; maximè, si ab aliqua causa, siue intrinseca, siue extrinseca sustentetur. Secundò, quia humor melancholicus aprior est ad generandas diuersas infirmitates, & incurabiles. Nam si supra modum exustus, & versetur circa substantiam, & membranas cerebri, furorem parit: Si circa ventriculos, Apoplexiam: Si circa ariginem, neruorum conuulsionem: Si circa oculos, cæcitatem. Vnde Galenus 3. de loc. affect c. 7. vbi in ipso cerebri corpore melancholicus sucuus abundat, eam insanię speciem, quam Gręci vocant melancholiam, efficit, quo fit, vt neque subitò, neque affatim soluatur. Nam totius substantię cerebri temperies mutatur, generatque rabiem lupinam, & caninam, fręnesimque & Amorem insanum cum diuersis suis effectibus. B
Occupat insuper Melancholia potentias principales, & nobiliores: vt mentem obscurat intellectum, & memoriam. turbat rationem, & iudicium. Vnde Auicennas lib. 3. Fen. 1. Tract. 4. c. 18. Melancholia est mutatio existimationum, & cogitationum à cursu naturali ad corruptionem, & timorem, & ad malitiam, propter complexionem melancholicam facientem C
pauidum, & tristem cerebri spiritum interias, & propter tenebras ipsius. Quia per has occupationes latet iniquitas, & astutia Dęmonis, quare sic vexatus à Deo, & sui ipsius cognitione decidit, & ad ea, quę ad salutem pertinent, fit piger, & immemor; tum melãcholico humore commiscetur, quia Dęmonum naturę sedes cõgrua est propter suam amaritudinem, tristitiam, & turbulentiam, qui humor si fuerit euacuatus Dœmon cogitur recedere. Tertia ratio est: nam in dictis naturalibus infirmitatibus dæmon, quàm sepissimè se occultare solet. Et hoc quia in dictis morbis solent concurrere signa, & accidenti a similia, quę, & ipse Dęmon facere solet. Et sic Exorcista solet dubitare, an infirmitas sit diabolica, vel naturalis, D
& fallitur. Vnde Dęmon aliquando, non cognita ab Exorcista eius astutia, impunè euadit. Inducunt Interdum Dęmones mortem, vt legitur Tob. 3. de septem viris Sarrę ab Asmodeo occisis. Impedit aliquando Dęmon vim generatiuam, aut obstando, ne vna seipsos coniuges coniungant: prout ego vidi Mulierem maleficiatam, quę morsu, vnguibus, & eo peiori modo, quo poterat, erigebat se contra Maritum, dum eam ad consummationem matrimonij inuitaret. Et tandem post an-

nos tres obdormiuit in Domino: Aut reprimendo erectionem membri, aut obstruendo vias, ne semen emittatur, aut emisso semine ne recipiatur, aut ipsum semen surripiendo, aut applicando, vel inducendo aliqua naturalia contraria ad semina destruenda. Inclinat quoque ad Amorem, vel odium inordi-
A natum. Et licet Dęmon non sit causa illius inordinati Amoris directe, arctando hominis voluntatem, quia hoc illi soli possibile est, qui eam creauit, vt supra diximus, sed operatur in potentias corporis, siue corpori alligatas, Nam videntur quidam homines, per motionem spirituum, & humorum magis proni ad passiones, idest, ad iram, & cócupiscentiam, & sic de eiusmodi, quæ insurgentes, disponunt hominem ad consensum. Sic ergo Dęmon, cognoscens has passiones illis magis subdere, facilius potest, & fortius persuadet ad talem Amorem vel odium, & mouendo passiones, disponit imprimens in imaginatione rem amatam, tùm præcipuè, cum Amans in tali cogitatione delectabilius, & diutius persistit. Transmutat etiam aliquando, & membra, & corpus in bestiales formas, vnde secundum rei veritatem, sciendum est, quòd transmutationes rerum corporalium, quæ virtute naturali fieri non possunt,
B nullo pariter modo, virtute Dæmonum transmutari valent, vt mutetur corpus humanum in bestiam, & è contra, vel quòd mortuũ corpus reuiuiscat, & similia, quòd probat August. 18. de ciuit. Dei. Tom. 5. Nec corpus quidem humanum, nulla ratione crediderim Dęmonum arte, vel potestate in membra bestialia conuerti posse, sed quia mortales sensus per phantasmata decipiuntur, quę vera non sunt, nobis vera videntur, & hoc dupliciter contingit. Primo modo: dictum est in Doctrina prima. Et hæc est operatio naturalis, cum Angelus virtute suæ naturæ possit mouere imaginationem hominis per motũ localem spirituum, & humorum, & apparitiones imaginariæ causantur in nobis ex dicta locali mutatione spirituum, & humorum, Quare propter Arist. in lib. de som. & vigil. cap. 3. assignat causam apparitionis somniorum, dicens. Quòd cùm Animal dormit, descendente plurimo sanguine ad principium sensitiuum, simul descendunt motus, idest impressiones relictę ex motibus sensibilium, quæ in spiritibus sensualibus conseruantur, & mouent principium sensitiuum, ita vt fiat apparitio quædam, ac si tunc principium sensitiuũ à rebus ipsis exterioribus mutaretur, tantusque esse potest Spirituum, & humorum concursus, quod huiusmodi apparitiones etiam vigilantibus fiunt, vt patet in freneticis, dicentibus multa videre, quę realiter

ter non sunt,& sic hęc omnia possunt fieri virtute Angeli mouentis dictos Spiritus corporales,& humores. Secundo modo fit, quando visibiliter apparet in quauis figura, sumens corpus ex aere, & eadem ratione potest circumponere cuicũque rei corporeæ quamcunque formam, & figuram. Inducunt quoque Dæmones fructus, & animalia ad sterilitatem vel ad mortem. Generant insuper Animalia minuta, & volatilia, & terrestria, quę fructus dissipant. Generant etiam tempestates, coagulatis frigidissimis humoribus, vnde legitur Apoc.7. Quod Angelus Dei clamauit quatuor Angelis, quibus datum est nocere Terræ, & Mari, dicens. Nolite nocere Terrę, neque Mari, neque arboribus quoad vsque signemus seruos Dei in frontibus eorum. Quandoq; etiam faciunt se Sucubos, & Incubos assumpto corpore Aereo. Vexant præterea hominũ habitacula, & omnes habitatores perturbant, ac terrent diuersimodè. Possunt tandem vexare paruulos materna vbera lactentes. Teste Aug. lib. 21. de ciuit. Dei. Item Hier. ad Paulam. Et possunt nocere hominibus Sanctis, vt est, de Iob, & de Sancto Antonio.

De signis, quibus cognoscitur Dæmoniacus, & Maleficiatus.

DOCTRINA QVINTA.

ALiquẽ esse Dæmoniacũ duobus modis accidere potest, vel potest esse Dæmoniacus simpliciter, vel cum Maleficio. Tunc dicitur simpliciter, quando Dæmon vexat aliquam creaturam, non interueniente maleficio, & tunc, non semper essentialiter adest, quia, vt superius dixi, Dæmon adesse dicitur per vexationem, & abesse per quietem. Cùm maleficio veró, cum Dæmon assistit, per aliquod maleficium factum, & tunc sine interuallo creaturam affligit, plus, & minus secundum Diuinam permissionem. Si autem certò cognoscere volueris, an sit Dæmoniacus simpliciter, an cum maleficio notato quæ sequuntur.

SIGNA DÆMOMIACI.

PRimum, linguam tumidam, & nigram, multoties Dæmoniacus, de ore præter naturam profert, vel inflatur guttur, vel distringitur angustè, ita vt videatur velle strangulari, sed tamen in suum pristinum statum redit.

2 Plorant, nescientes quid plorent, Dæmoniaci.
3 Cum ira, & contentione respondent, interrogantibus.
4 Quandoque etiam coacti, vt loquantur, nolunt loqui.
A 5 Claudunt dentes, & nolunt comedere.
6 Odio homines prosequuntur.
7 Multa dicunt, ex quibus minimè dignoscitur, quid velint innuere.
8 Opprimuntur sopore graui.
9 Remanent tanquam sensibus destituti.
10 Seipsos pugnis percutiunt, ac vestes lacerant, & capillos.
11 Terribiles habent oculos, & horribiles.
12 Terrore repentino afficiuntur, & confestim terror ille recedit.
13 Diuersorum Animalium voces imitantur, & sic audiuntur rugitus Leonum, balatus Ouium, Boum mugitus, latratus Canum, Porcorum grugnitus, & similium.
14 Strident dentibus, spumant, ac signa alia ostendunt tanquam Canes rabidi.
B 15 Multoties exponunt se præcipitijs.
16 Discurrit aliquando per eorum corpora igneus, vel glacialis vapor.
17 Sentiunt per corpus signa, tanquam formicas discurrentes, Ranas saltantes, Viperas, Serpentes, Pisces natantes, Muscas volantes, & similia.
18 Varia præter naturam vident, & audiunt.
19 Sentiunt sub manu Sacra capiti superposita, vel ex Sacra lectione quid frigidissimum, vel calidissimum, vel graue.
20 Clamant, cum aliquas Sanctorum reliquias capiti superponas, etiam occultè, & dicunt, auferte has à me quoniã malè olent, vel sunt nimis graues, aut efflant, aut circumuoluunt caput, aut ipsas reliquias proijcere student, aut contra Ministrum, & Astantes se iratos ostendunt, & similia.
21 Omnia spiritualia odio habent, à facie Sacerdotum, & præcipuè Exorcistarum fugiunt, in Ecclesiam ingredi nolunt, & si ingrediuntur, ab ea statim fugere procurant, vel Coronæ, vel spiritualium librorum, tædet; cuncta benedicta, Sanctorumque imagines, & maximè Crucifici, nolunt inspicere, nec deosculari, imò, proijciunt, & in hæc omnia conspuunt.
22 Sacra verba proferre negligunt, qualia sunt. Miserere mei Deus; Qui habitat in adiutorio altissimi; Magnificat

anima

anima mea Dominum. In principio erat verbum, & similia. Et si ea pronunciauerint, balbutire student, vel verba corrumpunt, tædium graue demonstrant, tandem ea perficere non possunt. Ita vt palam se Dæmoniacos ostendant. D

23 Sentiunt in aliqua sui corporis parte dolorem, & si super eum signum Sanctæ Crucis feceris, statim per corporis membra fugiet, sed si eidem colori locum præcisum assignaueris, in ea corporis parte, in qua volueris signo Sanctæ Crucis † patientia, & perseuerantia arctabis.

24 Cum super Dæmoniacos Euangelia, Passionem Iesu Christi, coniurationes, & similia legerit, conturbabuntur, sensus occupabuntur, intollerabiles etiam in illis anxietates, ac insiationes, vel guttas sudoris defluentes, conspices: Insuper stridores ad Cœlum vsque mittent, prosternent se, & similia facient. E

25 Cum audieris Idiotas, & Literarum Ignaros, interpretari difficilia, aliorum manifestare secreta, pulsare, vel musicaliter canere, aliqua prædicere, loqui varijs linguis, & (vt verbo concludam) supernaturalia facere; absque dubio, signum erit Diabolicæ præsentiæ. A

Aduertendum tamen, quòd supradicta signa possunt etiam concurrere in Maleficiato.

SIGNA MALEFICIATI.

1 PRimum: Maleficiati cibos pessimos appetunt, & super cibis sustantialibus stomachantur.

2 Cibum sumptum retinere non possunt, à continuo vomitu molestati. B

3 Alij semper sunt indigesti, sentiuntque onus graue super stomachum.

4 Sentiunt nonnulli bolum à stomacho sæpe ascendens ad guttur, quod euomere videntur, & tamen ad pristinum locum descendit.

5 Quandoq; aliquibus horis ventriculi morsus accidit.

6 Alij frequentem pulsationem in collo, vel dolorem in renibus sentiunt.

7 Quibusdam sæpe fiunt Sincopę. Et pręcipuè vna, & eadem hora.

8 Aliquibus, præter naturam inest continuus dolor in capite, vel cerebro, propter quod videntur grauari, perfrangi, & perforari.

9 Maleficiati affligitur cor, ita quòd videtur lacerari à Canibus, à Serpentibus momorderi, vel clauo, seu acu transfigi, constringi, vel suffocari.

10 Nonnullis accidunt subitanei dolores frequentes, quos dum nesciunt exprimere, emittunt clamores, & quandoque ab ijsdem doloribus interficiuntur.

11 Alijs, extenuatur corpus, & ad nihilum redigitur.

12 Aliquando membra videntur flagellata, constricta, & lacerata.

13 Nonnullis viscera torquentur, & venter valde, ac repentinè inflatur, aut per interanea, ac si essent vacua, discurrit ventus.

14 Grauantur multi Maleficiati à melãcholico humore, quorum alij adeò infirmantur, vt, nec loqui, nec cum hominibus conuersari velint.

15 Signum notissimum Maleficij est, quando medicamenta applicata, Maleficiatos non iuuant.

D Concurrunt tandem diuersi effectus, & signa, secundum Malefici intentionem, & iuxtà genus Maleficij facti, vt patet per exemplum, Romæ accidit, vt quidam Fullo maleficiatus venerit ad me, ad petendum auxilium, cuius domum ego vnà cũ eius familiaribus ingressus, cũ subuertissem, inueni in quodam tincturæ vase fece pleno, figuram ceream, clauo ferreo, à capite vsque ad anum transfixam, brachia, crura, ac totum denique corpus, clauis refertum; qui claui, ipsum Maleficiatum in cunctis partibus affligebant, eo modo, quo in figura cerea collocati erant. Aduertendum insuper, quod sunt etiam alia signa in Maleficiatis aliquibus, quæ aliquando haberi non

A possunt, nisi ex circunstantijs, & suspicationibus, vt est in Maleficijs ad odium, vel ad amorem, ad sterilitatem, aut ad tempestates, vel circa vim generatiuam, aut insuper bestias perpetratis. Sciendum quoque quod in paruulis non habentibus vsum loquelæ, nõ tam facilè cognoscitur infirmitas maleficialis, eo quòd exprimere non possunt dolores suos, nec circunstantias, sed diligentissimè inquirantur lectuli eorum, & si aliqua signa maleficialia inuenientur, poterit Exorcista inditium inferre. Aduertat etiam Exorcista, quòd in aliquibus Maleficijs Dæmones non loquuntur, licet, dent signa præsentiæ suæ.

Illud etiam animaduersione dignum est, quod prudens Exorcista, antequam ad remedia deueniat, cognoscere debeat

B an infirmitas Diabolica sit, necne, nam in infirmitatibus melancholicis, & matricalibus, difficilis est cognitio, concurren-

rentibus signis multis, & accidentibus supradictis. Quapropter, ad huius cognitionem attendendum est, quòd si duodecimum, decimumtertium, aut decimumquartum signum, superius descriptum in signis Dæmoniaci simplicis concurrerit, vel si Medicorum applicata medicamenta, non iuuabunt, vt in fine de signis Maleficiati, dixi, proculdubio Diabolicę præsentiæ signum erit. Nonnulli enim opinantur, se Dæmoniacos, & Maleficiatos esse, & talem opinionem in mente imprimũt, ita vt nulla ratione ab hac sententia dimoueri possint. Romæ, quidam iuuenis, Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Montibus, vbi per me coniurabantur Dæmones, frequẽtabat, quadam autem C
Die, dixit se Dæmoniacum esse, & Maleficiatum, ostendebatque nonnulla, ac si vere Dęmoniacus fuisset, qui tamẽ rogabat sæpius, vt sibi auxilium darem, Ego cognita eius insania, illum vocaui intra Ædes Sancti Clementis, præsentibus fratribus ordinis mei, & dum fingerem eum coniurare, dixit ille, est spiritus vnus in aure dextera, qui ostendit se velle fugere. Tunc ego, dixi, ne dubites, esto bono animo. Fratribus tamen circunstantibus, subridentibus, vas aquæ benedictę plenum, quod in promptu habebam, totum in eius aurem, & caput proieci, quò factum est, vt ille assereret, sic confirmantibus, fratribus, quòd Dæmon recessisset, & sic curatus est ab insania sua.

De contemptu, & taciturnitate Dæmoni imponenda.

DOCTRINA SEXTA.

INTER Cętera, taciturnitas Dęmoni imponenda est, quia A
arma potentissima Dæmones sunt loquutiones illius, quibus, & Exorcistam, & Dæmoniacum, & astantes seducit, ac in diuersos errores inducit. Diabolus enim, non gladio accinctus, nec gladio armatus, sed verbo malum seminauit, & primum hominem interfecit, quare silentium illi est imponendum, etiam si vera fateretur. Hoc autem probatur ratione, exemplo, & authoritate.

Probatur. Primò, ratione, nam, quod quæris à Dæmone, vel notum est, vel occultum: Si notum, frustra curiosè te extendis, cum August. dicat super Ioan. de curiositate quantum potest, nos tentat, quia opus est: Si occultum est, cur à Patre mendacij vis doceri? Eò diabolicum magis, cum nun- B
quam certum sit tibi dicturus, nunquam enim intendit homi-

nis intellectum illuminare, sed eius rationem obtenebrare, cum benè nouerit, quem mœrore cõturbet, quem gaudio fallat, quem metu opprimat, quemque admiratione seducat. Et tandem, nunquam verum fatetur, nisi cognouerit sub specie veritatis, pestiferi aliquid ad hominum perditionem plantare posse, & ad propositum est illud Apost. 2. Cor. 11. Non enim desinit hostis antiquus figuram sumere Angelorum lucis, la-
C queos vbiq; prætendens, & Cypriani Tract. 4. de idolorum vanitate, ait, quod Dæmones falsa veris semper inuoluunt.

Probatur exemplo. Luc. 4. Christus imposuit Diabolo silentium, licet veritatem fateretur, dicente illo, quid nobis, & tibi Iesu Nazarene, venisti perdere nos? Scio te, quòd Sanctus es Dei. Et increpauit illum Iesus, dicens; Obmutesce, & exi ab eo. Vnde Marc. 1. & Luc. 4. concludunt, dicentes, Iesus non sinebat Dæmonia loqui; quare si Dominus veritatem fatentibus silentium imposuit, quantò magis nos idem studere debemus? Nec est dicendum, quòd huic veritati obstet il-
D lud Mar. 5. de Christo interrogante, quòd nomen est tibi? quia si responsum Dæmonis consideremus, dicentis; est mihi nomen Legio factum (fauente Deo) aperiemus; sed quia quæcunque scripta sunt, vt ait Apostolus, ad nostram doctrinam scripta sunt, ob id Christus Dæmonem interrogauit, non, vt ignarus, sed duabus potissimum de causis. Primò, vt ipse confiteretur suam pestem. Secundò, hoc fecit ad nostram doctrinam, quia si Christo mentitus est (ipso permittente) sciendum nobis est, quod, & nos sua militia decipiet. Quòd autem Dæmonis respõsio, dicentis, est mihi nomen Legio, falsa sit, probatur; quia, aut respondit secundum nomen suæ naturæ, aut sui officij. Primò modo, falsum est, cum sub nomine naturæ, omnes spiritus vocentur. Secundò modò, certum
A est, quòd ab officio diuersimodè nominantur, & tunc dicuntur Angeli, idest, Missi.

Ad propositum ergò, Dæmon respondens Christo, est mihi nomen Legio, non respondit veritati, cum Legio sit multitudo Spirituum, quæ in se non habet nomen, sed multitudinis, officium enim est, quòd quemque pro conditione suæ personæ, facere decet, obseruata locorum, temporum, & personarum ratione. Sancti tandem omnes, non loquutione, sed fide, & charitate Dæmones calcarunt.

Probatur vltimò authoritate August. Dæmon, qui semper intendit hominum perditionem, aliquando vera dicit, vt assuescat homines ad credendum, in damnationem animarum

suarum,

suarum, & sic currentes ad Dæmones; vel eis fidem prębētes, non habentes potestatem pręseruari à fallacia maledicti, cum Deus derelinquat eos in manu inimici, ad quem confugere consueuerunt. Orig. super Exech. Serpens est hostis conrrarius veritati. Athan. & Chrisost. Conc. 2. de Làzaro, prohibuit Christus Dęmones loqui, & compescebat eorum sermones, quamuis vera faterentur, tùm propter exemplum, vt nos etiam assuefaceret, non curare talia, quamuis vera loqui videantur, tùm etiam quia, non oportebat eos surripere officij Apostolici gloriam, cum non sit speciosa laus in ore peccatoris.

Notent igitur Exorcistę, qui per Dęmones student veritatem inquirere, sacra exponere, & diuina loqui. Potest tamen aliquid inquiri à Dęmone sponte occurrente, per modum transeuntis, & hoc ad imminentem vtilitatem proximi, vel forte ex speciali reuelatione; Diuina aduenerit, & tunc semper hostiliter se habere debet. Aduertendum tamen, & certò sciendùm quòd, & si Dæmon licita, & vera fatetur, nihilominus tamen eius voluntati, non est adherendum, nihilque faciendum de his, quę nobis suadet, imo Demonis voluntas est contemnenda. Et hoc docemur à Iesu Christo, qui in deserto à Dęmone suasus, vt de lapidibus panem faceret, eius voluntatem contempsit. Vt nos doceret Dęmonis voluntati non esse obtemperandum. August. de verbis Domini, Serm. 11. super Ioan. probat sic dicens. Non fecit Iesus panem de lapidibus, vt voluntatem contemneret tentatoris, aliter enim non vincitur tentator, nisi contemnatur. Et ad hoc pugnat Imperator, vt milites discant. Nec obstat illud Marc. 5. Quando Dominus, Dęmonibus petentibus, permisit intrare Porcos, D quia, vt ait Chrisost. in homil. 29. in Matth. permisit Dęmones ire in porcos, non persuasus ab eis, sed primo, vt instruat magnitudinem nocumenti Dęmonum, qui nobis insidiantur. Secundò, vt omnes discerēt, quòd, nec aduersus porcos auderent aliquid facere, nisi ipse consentisset, ac permisisset. Tertiò, quia grauiora essent operati, nisi Diuina prouidentia illos prohibuisset, teste etiam experientia rerum magistra, quia astutissimus ille Serpens (mihi credite fratres) reassumit vires, & lætatur in Exorcistarum deceptione, & cum permittunt eum loqui, locutione sua plurimos decipit Exorcistas, & ad peccata multos inducit. Cum erga nulla temporalis vtilitas comparari possit detrimento spiritualis salutis, quę imminet ex loquutione, & inquisitione, pręcipue occultorum,

per Dęmones, silentium est illis imponendnm.

Tamen notandum est, quòd si Dæmon potest astringi in nomine Iesu ad fugam parandã, à fortiori eadem virtute, & potestate potest astringi ad veritatem confitendam. Et sic restrictiuè concededum est Exorcistam postpositis curiositatibus in fide, & humilitate tantummodo interrogare posse Dæmonem de tribus. Primò, vbi sit caput maleficij, quando adest Maleficium, & ad dictam veritatem habendam opus arduum mihi videtur. Secundò, per cuius Sancti merita, &
B quo loco sacro sit exiturus. Tertiò, interroget de die sui exitus, & hora, tũc Exorcistia perseueranter arctare tenetur Dæmonem præceptis ad extorquendam veritatem. Cum verò Dæmon dixerit se velle tali die pręcise exire, maledictus ille positis manibus super Crucifixum iuret secundum formam scriptam, tunc Exorcista omni mora postposita intimabit Dęmoni primum peremptorium. Altera verò die Spiritus ratificet iuramentum ante Sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ positis manibus super tabernaculum, & circa, qua ratificatione facta statim habeat Exorcista ignem, habeat & fumigationm benedictam ad torquendos Dæmones, & denuo ser-
C pens in tormentis illud ratificabit. Tertia vè die, quæ erit dies exitus, per tres horas saltem ante horam pręcisam sui exitus Exorcista Dęmonem affligat Exorcismis efficacissimis, appropinquante autem hora; faciat illi tertium peremptorium ante Sanctissimam Eucharistiam cum Exorcismis ibidem notatis, ac omnia sequatur, vt suo loco, &c.

De Astutijs Dæmonum præcipuit.

DOCTRINA SEPTIMA.

D DÆmon, Qui in insidijs semper nouus est, ante, & post coniurationem, imò n ipsius actu, multis vtitur calliditatibus. Primò, Vbi Dominus permisit illi alicuius corporis ingressum, ne ibi esse cognoscatur, sæpissimè morbos inducit, signaque, & accidentia illius morbi dat, ita vt Medici ipsi decipiantur, credentes ipsam infirmitatem verè meram naturalem, & non diabolicam esse. Item, creaturam vexatam, sacras orationes, signum Crucis, actusque virtutis humilitatis, deuotionis, & similium aliquando facere permttit: Imò, quod magis est, ipse astutos aliqua Sancta dicit, & sic ouina pelle indutus, non cognoscitur, attamen in ea perseuerare non potest.

potest. Insuper, cum Exorcista eum esse Diabolum cognoscit, familiares, & amicos Dæmoniaci, ne illi cura adhibeatur, inducit ad credendum in illo humorem potius, quam Diabolum esse. Simulat etiam se fatuum, & ignarum, & ab actionibus supranaturalibus se abstinet, nè cognoscatur. Cum autem omnibus notum est ipsum adesse, ne remedia applicētur, & ne ad coniurationem adducatur, procurat impedimēta diuersa. In coniuratione, diuersas causas affert, vt Exorcistam inducat ad eum interrogandū, interrogatus verò respondere recusat, vel simulat veritatem fateri non posse, & verba dat Exorcistæ, vt teneat eum in spe veritatis habendæ, quapropter, sæpe sic impune euadit. Aliquando Dæmon veritatem narrare, vel aliqua facere videtur, coactus propter Exorcistæ vitæ bonitatem, ad hoc, vt eum inani gloria inflet. Interiori sugestione sæpe Dæmones dicunt Dęmoniaco, quid sunt facturi, & ostendunt se habituros ipsius corporis curam, & defensionem, vt paulatim se credibilem præbeat. In coniuratione sæpè fingunt, se nullum sentire dolorem, nec dant signa terroris, licet affligantur, & tacendo demonstrat se admodū fortes, vt affligant animum Exorcistæ, qui demisso animo fit tepidus, & quandoque, quæ ipsi Dæmones minus metuunt, valde pertimescere fingunt. Accidit aliquando, vt creaturam obsessam agitent, ac prosternant, vt eam crucient, & Exorcistam à coniuratione amoueant, vt ipsi creaturæ opem pręstent. Stridores emittunt, vt interpellant coniurantem, vel iocantur, multaque iocatoria proponunt, vt concitent risum, & tunc, quando ad blandiuntur, sunt magis cauendi. Diuinam scripturam exponunt, vt hęreticorū fautores, & de ea loquuntur, dicente Diuo Patre Ambrosio, super Luc. Quòd de ipsis diuinis scripturis laqueos fidelibus parant, non vt doceant, sed vt decipiant. Quandoque latitant, & creaturam tanquam liberam relinquunt, ad hoc, vt Exorcista coniurationi finem imponat.

B

C

D

Quando Exorcismis torquentur, promittunt, & iurant in crastinum velle exire, data hora, & signo, ita quòd inducunt Exorcistam, ad terminandam coniurationem. Item turpia dicunt, & Exorcistam, & astantes infamant, vt territi, vlterius curam de vexato, non habeant; Sępe etiam aliquam personam de tali maleficio ream faciunt, & dant signa aliqua, vt inducāt ad credendum, & hoc facit, vt inde scandala deueniant. Somnum in vexato inducunt, in quo aliquam visionem sanctam ostendunt, ac dicunt esse liberatum, & tamen ipsi

A

Dęmones latitant. Male loquuntur de Catholica fide,dicentes ,se esse animas aliquorum errantes , vt confirment errorem Gentilium,sicut in Simone Mago,qui illudebatur à Dęmone,credens suas Magicas operationes fieri per animam pueri ab eo interfecti , aut quòd ardebat amore inter Sera-
B phim,vel quod Christus eos fugere non potest , vel lugent, dicentes:Dolemus de peccatis commissis, & nō parcit nobis Deus,eò quia iniustus est,ac alia similia , & vt astantes credant eos deprecantur, & supplicant, vtorent , eleemosinas erogent, quibus etiam apparentibus rationibus ornant proposita, vt in mente simplicium permanent. Sed tunc Exorcista, astantibus , ipsorum falsitatem deregat , & quidquid sancta Catholica Ecclesia sentit aperiat , & declaret. Aliquando videntur manibus exorcistam percutere ,licet eum, non attingant,& dicunt, est nobis concessa facultas super te , vt in aliquibus iudicium aliqnod perpetrent. Lasciuè intuentur Exorcistam , & iungere dextram dextera , vel pedem pedi procurant,& alios huiusmndi actus faciunt , vt eum ad
C impudica incitent. Ante Sanctissimam Eucharistiam quiescunt,vt hac de re admirati astantes,dicant,illos quietos stare ante Christum,sed è contra,accidit,quia signum est timoris, nam famulus ante Regem,& Dominum suum, etiam inuitè, eum timet,& colit. Post coniurationem, multoties delectabilia,& curiosa familiaribus proponunt, & ad inuicem facta, tam propria ,quàm aliena communicanda inducunt,& sic familiares facti, Dęmoniacum. prout volunt, regunt, ac ipsi dominantur , loquentes per os eius sępissimè : Subuertunt
D domum,ac volunt sibi obedientiam pręstari. Quare multa mala euenire solent inque mentem Dęmoniaci, & familiariũ inducunt,aliter liberari non posse,nisi per Maleficos . Et vt vno verbo concludam,infinitis (vt vincant , & animas perdant) vtuntur astutijs,quas practicando in dies cognoscere licebit.

De qualitatibus Exorcistæ , & de necessarijs in Coniuratione.

DOCTRINA OCTAVA.

A DÆmonm fuguatio à corporibus obsessis miraculum est, quia fit pręter ordinem totius naturę createę , & non ab alio,quam à solo Dei fieri potest. Quocirca bellator Exorcista

cista se ipsum cognoscat infirmum, & debilem, Pugnaturum cum antiquo hoste forti, & astuto, & ideò, non ferro, sed fide debet esse munitus, virtutum etiam munimine, & mandatorum Dei obseruatione, nec in semetipso, sed in Altissimi misericordia, & in virtute, & potestate Christi spem habere debet, docente Petro, Act. Apost. viri Israelitę, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? sed in nomine Iesu Christi Nazareni. Exorcista nihil dat de suo, sed simplex est Minister, iuxtà illud Apost. 1. Cor. 3. Ego plantaui, Apollo rigauit, Deus autem incrementum dedit, neque qui plantat, neque qui rigat est aliquid, sed qui incrementum dat Deus. Iuxtà, ergo potestatem datam à Christo. Luc. 10. dedi vobis calcandi supra Serpentes, & Scorpiones, & supra omnem virtutem inimici. Exorcista Dęmones coniurante in nomine Iesu Christi, ac Sanctę Ecclesię, ne ipsi nobis noceant spiritualiter, nec corporaliter, ipso etiam orante, per custodiam Angelorum assistentium, & per auxilium Diuinę gratię, ab aliquo Angelo à Deo misso, fugatur Dęmon. Tob. cap. 8. ad fugandum Dæmonem, Tobias protulit de cassilidi suo partem iecoris, posuitq; eam super carbones viuos, tunc dicit scriptura. Raphael Angelus appręhendit Dæmonium, & reliquit illud in deserto superioris Ægypti. B C

Exorcista, sit Sacerdos, quia Dęmones dignitatem ipsam valdè abhorrent, & sępè timentes fugiunt. Sit pręterea ieiunijs, & orationi, tàm vocali, quàm mentali assidue deditus; Nam legitur, quod tanta est eorum virtus, vt quod facere nō potuerunt Apostoli, factum est per ieiunium, & orationem, dicente Christo. Hoc genus Dęmoniorum, non eijcitur, nisi in ieiuno, & oratione. Sed sciendum est, quod ieiunium, vt ait Ven. Beda, non intelligitur solum abstinentia ciborum, sed & cunctarum illecebrarum carnalium, & omnium vitiorum. August ad Eremitas serm. de ieiunio. Ieiunium est debita satisfactio cunctorum membrorum. D

Sic etiam de Oratione exponit Beda. Non in verbis solum est Oratio, quibus diuinam Clementiam inuocamus, verum etiam in omnibus, quę ad obsequium nostri Conditoris fidei deuotione gerimus. Sit pręterea Exorcista in disciplinis, & cilitijs solicitus. Dauid Psal. 34. Ego autem, cum mihi molesti essent (hoc est Diaboli) induebam me Cilicio. Sit in humilitate profundus, nam maledictus ille in superbia, & astutijs pugnat: & tu in humilitate, & simplicitate vince, quia con-

A contraria contrarijs curantur. Sit ad Dæmonis leuitates, & cogitationes constantissimus, non curiosus, non personarum acceptor vt potius Mulierem quàm virum, iuuenem quàm Senem, diuitem, quàm pauperem, speciosum, quàm deformē exorcizare velit. Non sit inanis gloriæ cupidus, ne (sicut Pharisæi) magis hominum, quam Dei gloriam quærat. Quia de eo dicetur, recepisti mercedē tuam; Sed more Christi quærentis gloriam eius, qui eum miserat, sic Exorcista eius quærat gloriam, à quo habet dignitatem, & gratiam. Nulla causa moueatur, nisi propter Dei gloriam, & proximi salutem, & dicat; Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriā. Affirmante Christo, nolite gaudere, quia Dæmonia subijciuntur vobis, sed gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in Cœlis. Vnde, quia Petrus dixit, etiam si oportuerit me mori tecum, B non te negabo, per solum sui amoris studium, non adhibito Domini auxilio, stare non potuit, quapropter in tanti miraculi consummatione, nobis opus est diuino auxilio, cum ipse Dominus Io.15. dicat. Sine me nihil potestis facere.

Sit etiam Exorcista coactus mente, & in cunctis sensibus mortificatus, præcipuè verò in duplici fide radicatus, & primò, in indubitata, & integra Catholica fide, sine qua, nec in hoc seculo quidquam iustificationis, nec in futuro vitam possidebit æternam. Nemo igitur à fide aberrans exorcizet, nec cum Dæmonibus iocetur, ne ei eueniat sicut exorcistis Iudæis, inter quos exiliens homo, qui habebat Dæmonium pessimum, inualuit Dæmon contra eos, ita vt nudi, & vulne- C rati effugerent. Act. Apost. 19. Secundò, habeat fidem, quæ confidentia dicitur, de qua ait Dominus Iesus. Matth. & Luc. 17. Si habueritis tantam fidem quantum granum Sinapis, diceris huic Monti transi hinc illuc, & transibit, & nihil impossibile erit vobis, qua fide armati, Sancti, non solùm Montes transtulerunt, & Dæmones fugauerunt, sed & mortuos ad vitam reuocarunt, aliaque mirabilia in nomine Iesu Christi sunt operati. Et quia fides sine operibus mortua est; ideò fungatur charitatis officio, de qua Apost. 1. Cor. 13. Si linguis hominum loquar, & Angelorum, si habuero Prophetiam, & nouero mysteria omnia, & omnem scientiam, & si habuero om- D nem fidem, ita vt montes transferam, & si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, & si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Charitas autem Dei hæc est. Teste Ioann. 1. cap. 4. vt mandata eius custodiamus, sic & Dauid pulsante Citharam

tharam obseruationis Diuinæ legis, recedebat Dæmon à Saule, quia dicitur Dæmon adesse per infestationem, abesse verò per quietem, eodem modo Exorcista in vnitate legis, hoc est, in obseruatione præceptorum Dei, idest, in charitate fugabit Dæmones, quæ quidem charitas sine spe mercedis exercenda est, quia sicut in charitate nihil vnquam mali, sic & in auaritia nihil vnquàm boni poterit inueniri. Ob id Dominus eiecit de Templo ementes, & vendentes Columbas, quia non est venalis. Qui ergò in corde suo qualemcunque fauillam A
auaritiæ compererit, Christo adiuuante, eradicet, quia aliter non reportabit de inimico triumphum. 1. Regum 8. Acceperunt munera, & peruerterunt iudicium. Nam si munera acceperis, illi obligaris, ex quo multa mala exoriri consueuerunt: Hoc potest confirmari exemplo, & authoritate Thob. 12. Quando vna cum filio voluit dare viro Sancto, idest, Angelo Raphaeli, medietatem de omnibus, quæ tulerant pro Dæmonio fugato, & cæteris beneficijs, ille nolit accipere, sed dicit, Benedicite Deum Cœli, & coram omnibus viuentibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam.. B
Confirmatur etiam authoritate, quia docet Dominus, quando Discipulis suis dedit potestatem super Spiritus immundos, & omnem languorem, Matt. 10. dicens. Infirmos curate, Dæmones eijcite, gratis accepistis, gratis date. Dominus autem, qui est omnium remunerator bonorum, centuplum retribuet in resurrectione iustorum.

Exorcista, non mente abstractus, non negotijs impeditus accedat, nec ipsum coniurare pigeat, nec coniurationem breuiter, sed patienter terminet. Super omnia autem studeat, ne Dæmon aliquod obtineat, quia callidissimus Serpens, si victor semel extiterit, in cunctis victoriam reportabit. Nam, a quo quis superatur, eius seruus efficitur. Ecce, exemplum ad rem, non tacendum. In dicta Ciuitate Penarum, tempore coniu- C
rationis terminandæ, videbam Dæmones rebelles, nolentes Sacerdotibus cedere, & dum tantæ prauitatis causam inquirerem, nephandum dictu inueni, nam aliqui Exorcistarum volentes Coniurationi finem imponere, deprecabantur Dæmones, vt crederent ipsi, videntes, quòd victoriam de Exorcistis, reportabant, nemini vltra in nomine Iesu præcipienti obediebant, quod quidem mihi ipsi accidit, dum in Ecclesia maiori Dæmonum coniurarem, qui Mulierem quandam Isabellam nomine, affligebat, præsente Reuerendiss. Domino Ioanne Baptista de Benedictis, Ophydani Ipsius Ciuitatis Epi-

Episcopo, a stante simul Clero, & Populo. In fine coniurationis ego præcipiens Dæmoni in nomine Iesu, vt in vngulam mortiferam digitis parui sinistri pedis descenderet, vt ipsa
D paupercula, liberè sua naturalia exercere posset. Respondit Dæmon, hoc non faciam, nisi benignè postulaueris. Ego, his auditis, in nomine Iesu ille in superbia simul diu contendentes, sperabat nequissimus victoriam, addebat.n. afflictæ Mulieri grauissimos cruciatus, & mihi post longum tempus, non parum lassitudinis impartiebatur. Ego, qui re vera, satis fatigatus eram, cũ per horas duas, vt cederet, supra alias quinque pugnauissem, eleuatis oculis ad Sanctissimum Sacramentum super Altare positum, Deo inspirante, Tabernaculum, in quo Sanctissima Eucharistia erat reposita, accepi, ponensque supra Dæmoniacæ caput, firma fide, ac alta voce multoties exclamaui. Miscordia Signore. Respondentibus ijsdem
A Episcopo Clericis, & Populo: Tandem summa omnium admiratione, cessit, ac obedientiam præbuit. Et sic, non victor, sed victus, succubuit.

Exorcista coniuraturus, à Litaniis semper incipat, vt multiplicatis intercessoribus, gratia largiatur. Quia, efficacior, non legitur. Coniuratio, quam Sanctissimæ Trinitatis, Beatæ Mariæ Virginis, ac omnium Sanctorum inuocatio. Repetat multoties illa præcipuè, quęscit Dęmonem abhorrere, siue Sanctorum nomina, siue Mysteria fuerint, & ne decipiatur, sciat. Quòd ex aliqua de his tribus circunstantijs cognoscet,
B an Dęmon timeat, nec ne. Primò, si mirabilis virtutis erit Mysterium. Secundò, si Sanctus nominatus sir particularis aduocatus, vel mirabilia pro Iesu Christi fide operatus fuerit, & à fidelibus mirificè colatus.

Tertiò. Si de Dęmonis terrore cettiorem eum fecerit Dęmoniacus. Nam ipse cognoscet Dęmonem pauentem, quia à timore compulsus, debilitatur, & per diuersas partes corporis aufugit. Intendat Exorcista coniurare Dęmones principales, & pręsertim vexantes, & omnes simul auxilium præstantes. Cogat Dęmonem principalem ad dandum signum supernaturale de recessu suo pro signo liberationis, sine ali-
C cuius lęsione. Et licet Dæmon possit dare signum, & ta men remanere in corpore. Iustus nihilominus Deus non permittit, vt à Dęmone Ministri sui legitimè certantes in aliquo decipiantur. Quoties hoc signum Crucis † inuenerit, scriptum, in fronte signabit Dęmoniacum, nisi aliter faciendum legerit. Cum tamem fœminas erit signaturus, videat, ne

eas

eas tangat propter Dæmonis astutias, nam serpens ille, signum potius quam tactum pertimescit. Non permittit Exorcista, dum coniurat alios adesse Dæmoniacos. Nam mihi euenit in supradicta Ciuitate Penarum, vt dum in Ædibus Sancti Francisci extra Vrbis mœnia, Dæmoniacum coniurarem, illa Dæmonem, in summitate linguæ afflictum, viribusque euidenter fractum cognoscens, oculis ad Sanctissimam Eucharistiam super Altare positam, eleuatis manibus extensis, cum lacrimis clamabat, Miserere mei dulcissimæ Iesu,, & dum repleti gaudio astantes deuotissimè orarent, & ego in fide perseuerarem, occurrerunt alij Dæmoniaci, in quorum stridoribus resonabat Ecclesia, ac eorum vnus procidens, adorauit Maledictum, quem in duello tenebam, qua actione, illicò cũctis cognoscentibus, Serpẽs vires reassũpsit. Est quoque aduertendum, vt non adsint homines curiosi, & peccatores, hoc docente Christo Marc. 7. Qui apprehendens hominem mutum, & surdum, vt eum liberaret, de Turba illum exemit. Sanaturus etiam, & resurrecturus Archisinagogi filiam mortuam, eiecit Turbam tumultuantem. Luc. 8. Idem fecit de alijs multis. Marc. 8. & hoc, quia Dæmones propter præsentiam suorum sequacium, augent, vires. Sed assistant potius homines credentes, deuoti, & sine intermissione orantes, vt legitur, quod quando resuscitauit Archisinagogi filiam introierunt solùm cum Iesu, Petrus, Iacobus, & Ioannes, Pater, & Mater filiæ. Super omnia autem aduertat Exorcista, nè quemquam, & præcipuè Mulierem solam absque vllo astante, coniuret. Non grauiter percutiat Dæmoniacos, vt quidam imperiti Exorcistæ solent, imò leuissimè tangat, quòd si aliter fecerit, Exorcista vna cum Diabolo ad perditionem corporum tendet. Nam Dæmon: cum sit incorporeus, ac natura nobilissimus, actus irrisorios, & non tactum timet; pari ratione dicendum est, de fumigationibus Sulphuris, Assæ fœtidæ, & similium, quæ caput, oculos, ac cerebrum maximè lædunt, morbos producere possunt, & ipsum Dæmoniacum valdè affligunt, sed cum similes fumigationes exercere contigerit, vt Dæmonibus pęna augeatur, repræsentantes Tartari cruciatus, fiant procul studio veritatis extorquendæ à Dæmone, & quæ sub naribus Dæmoniaci fieri contigerit, sint aromaticæ, quæ cor, & cætera membra corroborent, & humores purgent. Sit igitur Exorcista hæc omnia edoctus, quæ hoc opus edocet, ne incassum elaboret.

D

A

B

QVÆ

QVÆ SINT NECESSARIA Exorcistæ, tempore Coniurationis.

C CVm Coniurationem incipere voluerit Exorcista, habeat coadiutores, præcipuè Religiosos, & statim Missa expleta, Cotta, & Stola indutus, aliam habeat pro Dæmoniaco. Habeat etiam Sanctorum Reliquias, Libros Exorcismorum Crucem, Aquam benedictam, cum aspersorio, Virgas Oliuarum benedictas, figurasque Dæmonum, & eorum nominum schedulas inferius notatas. Habeat item materiam duplicis fumigationis; vt infra, ac aliam, quæ possit igne resolui in gutta, vt puta tocinum porcorum, vel huiusmodi vt ipsas imagines instillet suo loco, & tempore. Habeat insuper sedilia, vt ipsemet, & Dæmoniacus tempore debito sedeant. Tum lampadam accensam, cuius extinctionis signum detur Dæmoni, in indicium sui exitus: Possunt tamen similia signa dari arbitrio ipsius Exorcistæ siue publica, siue secreta fuerint. Sulphurata benedicta secum teneat, vt si Serpens ille, in Dæmo-
D niaco somnum induxerit arctum, & profundum, ea accensa, ponat sub naribus Dæmoniaci, vt à somno excitetur. Sine præterea omnia parata, quæ requiruntur circa expositionem Sanctissimæ Eucharistiæ, vt si opus fuerit, illam exponere, ea sint sine strepitu, & tumultu in promptu.

De qualitatibus Dæmoniaci, & quæ cura sit circa eum habenda.

DOCTRINA NONA.

A DÆmoniacus, Iuxtà illud Iesu Christi. Marc. 7. Qui in liberatione Dæmoniaci, surdi & muti suspitiens Cęlum ingemuit; Non quia necessarium haberet gemitum, qui dabat, quod postulabat, vt ait Greg Hom. 10. in Ezech. Sed, vt nos, coram eo gemeremus, qui Cælo præsidet, docuit; quęrat liberationem à Domino Deo nostro, vt inueniat, petat: vt accipiat: pulset, vt aperiatur. Ipse verò Pater cęlestis, qui ad correctionem flagellat, & non ad damnationem, iuxtà illius indigentiam, & salutem retribuet, & quid dare vult, multoties differt tum, quia, desideria dilatione crescant, tum etiam, ne vilescat citò datum. Ad hoc autem obtinendum, oportet renunciare pompas, vanitates, & cuncta Sathanæ opera, vt

pro-

proficiat de virtute in virtutem, sicut dictum est de qualitatibus Exorcistæ. Super omnia autem habeat fidem, de qua legitur, quòd Dominus Iesus, in patria sua, nisi paucos curauit infirmos, & non poterat ibi aliquid virtutis operari propter incredulitatem eorum. Quod & March. 6. Matth. 17. & Luc. 9. probant, de Dæmone, hominem surdum, mutum, & lunaticum reddente, quem Discipuli eijcere non potuerunt, propter vexati incredulitatem. Vnde ad propositum dicit Ven. Beda, quòd impossibilitas curandi, non ad imbecillitatem curantium, sed ad eorum, qui curandi sunt fidem referatur. Idem cognoscitur ex verbis Domini, qui in cunctis curationibus dicebat, credis? Fiat tibi sicut credidisti, fides tua te saluam fecit: Magna est fides tua, & similia. Si fortè Dæmon ad aliquod particulare vitium, vexatum inclinat, ipse appræhendat virtutem repugnantem, & vincat, excitet se ad amorem ardentem Iesu Christi cum humilitate, vt ipse imperet Diabolo in nomine Iesu Christi, vt obediat, & quiescat, eum contemnat, eius actiones non timeat, & illi dominari in Christi potestate omninò procuret. Non delectetur, nec curet, sed doleat de loquutione, & motibus Dæmonis. Commercium cum curiosis, & alijs Dæmoniacis nequaquam habeat, sensus custodiat, antequàm ad coniurationem vadat, se reconciliet; & si Mulier est, deposito omni ornatu, se cooperiat. Dum coniuratur, mente oret Dæmoniacus, & si aliqua mysteria Dæmonem timere cognouerit, Exorcistam certiorem faciat, qui in applicandis remedijs sit sollicitus. Quia si tanta diligentia vtuntur Medici, & Parentes in alicuius infirmitate naturali, vt sanitatem ægrotus recipiat, vt diu noctuque peruigilent, sumptibus, ac laboribus non parcentes, quanta in his Diabolicis infirmitatibus cura est habenda? Maledictus enim ille diuersis obstaculis procurat, vt, & coniurationes, & remedia non applicentur. Idcircò peruigiles sint, & diligentissimi Exorcistæ, & Parentes in insidijs aduersarij superandis, vt sanitatem recipiat infirmus, præcipuè verò familiares, non dent verba Dæmoni, & aures, ac oculos ad eius verba, & actiones claudant, ne eos, sicut Euam seducat. Cum autem applicata fuerint remedia licita, & per triennium continuum sanitatem non obtinuerit, habetur infirmitas, maleficiata pro perpetua, quia legitur in C. fin. de frigid. & malef. & ibi Panor. num. 1. Quòd Honorius Tertius rescripsit, quòd Maleficiatus, si triennio continuo habitauerit cum vxore, & non potuerit consummare, ipsis coniugalibus

cum septima propinquorum manu firmantibus cum iuramẽto, Matrimonium sedarentur, & tunc sciat Demoniacus, quod
B ei expedit flagellum, iuxtà illud Apost. 2. Corin. 12. Datus est mihi stimulus carnis meæ Angelis Sathanę, qui me colaphizet, propter quòd ter Dominũ rogaui, vt discederet à me, & dixit mihi. Sufficit tibi gratia mea, & super hoc dicit August. Ergo scias, si non vultc te sanare Deus, adhuc tibi expedit flagellari ne a Leone deuoreris. Interrogatus Petrus, cur Petronillam, eius filiam non sanaret, qui tantos curabat. Respondet. Quia sic expedit ei, dicente Apost. virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus
C meis, vt inhabitet in me virtus Christi. Sic, & Dæmoniacus sustineat disciplinam æterni Patris cum omni patientia, vt nõ amittat Cœlestem hęreditatem, & dicat cum Iob. Si bona de manu Domini suscepimus, cur non & mala sustineamus? Sicut, Domino placuit, ita factum est, Sit nomen Domini benedictum.

De signis demonstrationis Dęmonem recessisse, & Maleficium esse destructum.

DOCTRINA DECIMA.

A PRimo, Dęmon fugiens dat signum supernaturale ab Exorcista sibi assignatum, vel per extinctionem luminis, vel alicuius rei tactionem, vel aliquid simile, vt legitur Marc. 5. de legione, quę dum exiuit ab homine, ingressa est porcos, sic permittente Domino, & in Mare suffocati sunt.

Secundo: Exit Dęmon per os, nares, vel aures, in similitudinem flammæ igneæ, vel venti frigidissimi, vel alicuius bestiæ. Apoc. cap. 10. Vidi de ore Draconis, & de ore bestiæ, & de ore Pseudo Prohetæ spiritus tres immundos exire in modo ranarum.

B Tertio. Euanescunt Dæmones gradatim. Cyprian. Trac. 4. de Idolorum vanitate, vel exiliunt statim, vel euanescunt gradatim, pront fides patientis adiuuat, aut gratia curantis aspirat.

Quarto. Dæmon per intestina circumit in similitudinem Pilę donec exit per secessum.

Quintò: Euomunt Dęmones, vt docet experientia, non solum humores, melancholicos, sed & capillos, & maiora, tamẽ maledicti ipsi multoties incautos Exorcistas decipiunt.

Sextò. Relinquunt hominem vti mortuum, vt habetur de Dæmoniaco surdo, & muto. Marc. 9. Exclamans, & multum discerpens eum, exit ab eo. Vnde in Euangelio legitur, & factus est, sicut mortuus, ita vt multi dicerent, quia mortuus est. Quare Dęmon hoc modo multos incautos Exorcistas decipit. Idcirco animaduertant, ne ipsos Serpens seducat, quia C nisi cum primo, secundo, vel quinto signo, hoc sextum fuerint coniunctum, non erit Dæmoni credendum.

De nonnullis necessario obseruandis.

DOCTRINA VNDECIMA.

PRimo. Medicinalia seu sensibilia possunt Dæmoniacis, A & Maleficiatis applicari. Et licet hæ res sensibiles, vt multoties dixi, in substantias incorporeas, scilicet Dæmones, naturaliter omninò operari non possint, eorum tamen vexationem, vel leuiorem reddunt, vel si leuis fuerit, auersantur, non in Dæmonem, sed potius in vexatum operando. Quia hæc sensibilia adhibita se opponũt indispositioni, per Dęmonem introductæ: vel dicendum. Quod sensibilia operantur in Spiritus malos, propter aliqua mysteria quę continent in se, vel quia sic placuit Altissimo, ad maiorem Dæmonum confusionem, & pœnam. Nam concentus Dauid expellebat Spiritum malum à Saule Rege. Fumus iecoris piscis Thobiæ fugauit Asmodeum. Sancti pariter Martinus, Pacomius, & B Hospitius ad hoc vsi sunt pane; & oleo benedicto, & sancta Monegunda vsa est folio pampini viridis, & sputo. Vlterius cum Dęmones in Maleficijs vtantur his rebus, & medijs naturalibus, vt introducant infestationes quæ procedunt ab eisdẽ causis, à quibus procedunt pariter, & cæteræ infestationes & infirmitates naturales, licet maligniores sint; pari ratione dicendum. Quòd proculdubio possunt applicari alia naturalia ad destruendum morbum contraria, & ad recuperãdum sanitatem, validà, cùm contraria contrarijs curentur, eò magis, cum virtutem curandi his naturalibus dederit Deus.

Secundò. Quia nonnulli Physici ab his nostris remedijs C dissentiunt, friuolas rationes adducentes, legant Malleum Maleficarum, Problemata Iani Matthei Durantis Pilosophi, qui circa hoc scripserunt, quare obsecro, vt tantorum virorum doctrinis meritò assentiantur, eò magis, cum ipsimet in similibus suis curis, sæpius experti sint, oleum, & operam perdere,

re,licet remedia debita efficacissima præbeant infirmis : & hoc euenit,quia Dæmones non permittunt sortiri talium medicamentorum effectus,tum quià humores , & morbos refouent ,& causas augent,tum etiam,quia cum homines , & hæc insensibilia sint inferioris virtutis Spirituum , Propterea non
D possunt destruere infirmitates has Diabolicas virtute sua naturali,nisi talia dent Exorcistis,vt in eis infundant virtutem supernaturalem,videlicet,benedictiones, & sic retinent fortiter virtutem medicamentorum,vt suum sortiantur effectum, suisq; Exorcismis, & benedictionibus Diabolicam coarctent potentiam .

Tertiò . Cum non sit ponenda manus in Messe aliena , idcircò Exorcistæ omnino obseruent, ne infrascripta , nec alia medicamenta corporalia alicui tribuant inconsulto Physico , cuius proprium est cognoscere morborum, & eius speciem , robur,debilitatem,temperiem naturalem , ætatem , mores , situm, magnitudinem , intentionemque , sensum proprietatem,& externa omnia ; quæ hominem affligunt , vt tempus , regionem,medicamentorum diuersitatem;ac cætera. Idcircò pro cura horum morborum; Exorcista , & Medicus eisdem sint sententiæ,vt eorum alter remedijs naturalibus , alter spi-
A ritualibus , idest benedictionibus , & exorcismis amoueant Maleficia, & Dæmones expellant,Quod si aliter fuerit, Exorcista absque dubio periclitabitur , vt ipse vidi aliquos Exorcistas sine consilio Physicorum homines occidisse , in eorum conscientiæ maximum detrimentum .

Quartò . Sciant Exorcistæ , quòd sicut Christus instituit Sacramenta, & Ecclesia Sancta constituit, vt vnumquodquæ Sacramentum constet ex materia,forma, & intentione Ministri ,sic Diabolus,qui ab initio studuit se Deo æquiparare , & ipsi Ecclesiæ Sanctæ , suisque institutis semper repugnare in-
B tendit,ex diuerso Diabolicas artes suas,ex materia ,;forma, & intentione Ministri instituit : Pro materia vtitur his rebus corporalibus pro forma,verbis, & inuocationibus à Malefico prolatis , pro Ministro , ipsismet Maleficis , quorum intentio est,hominibus detrimentum inferre , secundum eorum intentionem . Et sicut Deus in sanctissimis Sacramentis infundit gratiam . Sic è contra Diabolus perditionem, quæ omnia ad perpetrandum Maleficium fiunt sub quadam constellatione , propter quòd hoc obseruatione dignum adiudicaui , vt ipsa , creatura vexata diligentissimè interrogetur de die & hora qua senserit se male habere , & cum veritas , ex his pullulauerit,

uerit,statim Exorcista perquirat,& cognoscat,quæ nam Cõstellatio tunc temporis regnaret,cum quo signo se coniungeret,& an fuerit crescente Luna nec ne,cum cęteris concurrẽtijs, & cum ipsa Constellatio deuoluta fuerit ad eundem cursum,dentur tunc præcipuè Maleficiatis dicta,& cætera remedia;instrumentaque maleficialia,& quæ in lectis, & extra inueniuntur, eodem tempore inuenta comburantur; Nam aliqua Maleficia, licet, non omnia, contra vim generatiuam facta,sic edoctus destruxi,regnãte signo Martis, crescẽte Luna, sed cùm decurso,& constellationũ effectu nihil apud me sit, secundum indigentias;& occurrentes necessitates, Consule Mathematicos,vbi rectè concludendum censes. C

De remedijs vnicuique vexato admodum necessarijs.

DOCTRINA DVODECIMA.

QVuomodo sanabũtur pauperes Dęmoniaci,& Maleficiati,cum permissiones Diuinæ iustę sint, & peccata nostra in dies crescant nimis? Cum fides, & religiosa pietas (heu miseros) in Exorcistis præcipuè, & Energumenis his nostris temporibus valde frigescat,& in remedijs aggregandis, ita inertes siut Parentes?Vnde non mirum,si oleum,& operam perdunt,affirmantibus Tho.& Bonauent.sic. Maleficium ita est perpetuum, quòd nõ potest habere humanum remedium, qua propter, duo notantur. A

Primum. Quòd liberatio in manu Dei consistit, his verbis. Non potest habere humanum remedium. Secundum, Quòd sit infirmitas incurabilis,ibi, perpetuum: & hoc, quia non solum refrigescit fides, & charitas, sed etiam, quia Dęmoniaci ad præcantatores, ad sortilegos recurrunt, & vanitatis remedia, vt plurimum applicant, & miscentes Christi signum cum Diabolo, dicunt; Non liberat nos Christus, nescientes,quòd Dominus,non vult communionem, nec Diaboli consortium, sed solus possidere vult, quod pretioso eius sanguine redemit,& sic iratus Deus,totum Diabolo relinquit, vt teneat quod habet. Hęc igitur est potissima causa, quòd Dęmoniaci,& Maleficiati non liberantur, nihilominus tamen Deo adiuuante,bono, & constanti animo esse debent, quia duo sunt medicamentorum genera eodem tempore applicãda,spiritualia, scilicet, & corporalia. Et quia Dęmones sunt B C

inimici spirituales, sic principaliter modo subsequenti sunt expugnandi.

Primum, ergo vniuersale remedium est contritio, & ideò Dæmoniacus doleat de omnibus peccatis commissis, & amaro fletu sæpe lauet maculas animæ suæ, vt ait Dauid Psalm. 6. Lauabo per singulas noctes, hoc est, per singula peccata lectum meum, hoc est, conscientiam, lachrimis meis stratum meum rigabo.

D Secundum. Est Sacramentalis confessio, quare confiteatur integrè omnia peccata sua, generali confessione, in qua est adhibenda diligentia, & pręcipuè circa censuras, superstitiones, & circa aliquod inueteratum peccatum, vel alicuius peccati non confessi.

Tertium est refectio Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ, quæ dari debet omnibus Dæmoniacis (modò sint rationis capaces, iuxta Sacrorum Canonum dispositionem, & Ecclesię Sanctę vsum) toties, quoties in Domini nostri Iesu Christi amore succensi fuerint, ita vt, non solum Sacramentum, sed & Sacramenti virtutem sint recepturi, præsertim diebus, in quibus Demoniaci coniurantur, in fine tamen coniurationis, & hoc propter tria. Primò, quia in coniuratione, & sputa, & vomitus sępe accidere solent. Secundò, quia Dæmon lassus coniuratione præmissa, superueniente refectione corporis Domini nostri Iesu Christi aufugit.

A

Tertiò, quia in coniuratione Dæmoniacus a Dæmone agitatus, per refectionem Sanctissimæ Eucharistiæ restauratur, & consolatur. Aduertat tamen prudens Exorcista, ne hunc cibum diuinum tradat his, qui à Dęmone, pro aliquo proprio peccato torquentur, vel à multitudine peccatorum grauātur, vel his, qui de facili redituri sunt ad vomitum.

Quartum est, continuum ieiunium, & Oratio, de ieiuno legitur, quòd eius saliua fugat Serpentem, & Sanctus ieiunans totam Quadragesimam eiecit Dęmonem, quē prius fugare non poterat, & (vt superius dixi,) Tanta est ieiunij virtus, vt quod facere non potuerunt Apostoli, erat facturum ieiunium, & oratio similiter, dicente Domino, Hoc genus Dæmoniorum non eijcitur nisi in ieiunio, & oratione. Ieiunet igitur Dæmoniacus quantum valetudo permittit, & ipse Exorcista. Fiant quoque orationes, & ieiunia à familiaribus, & personis deuotis, & humilibus, præsertim à Religiosis, ita quod quotidie aliquis sit ieiunans. Humilium enim, & mansuetorum semper Deo placuit deprecatio, & ieiunium; Orabunt

B

bunt autem duplici oratione, mentali scilicet, & vocali, pro mentali oratione, semel saltem in die meditentur quãta bona triumphi omnipotens Deus nobis contulerit. Nam nos ad C imaginem, & similitudinem suam creauit, & vt de Diaboli Tyrannide nos eriperet, homo factus est, nobiscũ cõuersatus prædicans, & Euangelizans Regnum Dei, & tandem captus, illusus, consputus, flagellatus, spinis coronatus, & pro nobis peccatoribus ignominiosè est cruci affixus. Hoc idem docebat Sanctus Antonius, qui docens Discipulos suos, quibus armis vinceretur Dæmon; Mihi credite (dicebat) fratres pertimescit Dæmon Piorum vigilias, orationes, ieiunia, voluntariam paupertatem, misericordiam, & humilitatem, maximè verò ardentem amorem in Christum Dominum, cuius, vnico Sanctissimæ Crucis signo debilitatus, aufugit. Pro vocali D verò oratione quotidie orent secũdũ vniuscuiusque deuotionem Beatam Mariam Virginem, Aduocatum suum, vt multiplicatis intercessoribus accipiant, quod petunt, eleemosinas erogent, & alia id generis opera conficiant.

Quintum est; Locorum, & Sanctorum corporum visitatio, Sũt igitur diuersa deuota loca, & Sanctorum reliquiæ, & corpora visitanda, & vbi Dæmon cognoscitur: expauescere, illa assiduè sunt frequentanda.

Sextum est: Reliquiarum, vel alicuius rei benedictæ, & orationis superpositio. Nam Dæmones virtutem sentientes, ex sacris, vel ex Sanctorum corporibus emanantem, pauidi ab eorum conspectu fugiunt, vt legitur hoc accidisse in vita Machabæorum. Et Sanctus Stephanus Presbyter Constantinopolitanus, per impositionem Sanctissimæ Eucharistiæ capiti cuiusdam Mulieris, fugauit Dæmonem proteruum, illam vexantem. Legitur etiam de S Bernardo, quod non potuit liberare hominem vexatum, nisi per applicationem vnius orationis, nam Spiritus ille maledictus non poterat sufferre conspectum Bernardi, & inde aufugiebat, sed reuertebatur, Sanctus tamen id animaduertens, applicuit Dæmoniaco orationẽ, sic vlterius Dæmon non est reuersus. Impositio quoque manum sacrarum cum benedictione, non solum fugat Dæmonem, sed quòd magis est, ponit obicem, ne egressus Dæmon iterum redire possit, vt patet de Muliere habente Spiritum infirmitatis per annos decem, & octo. Luc. 13. quam cum vidisset Iesus B imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum.

Septimum est, inquisitio, diligentissime enim sunt inqui-

renda oſtium liminaria, & omnes Anguli domus, & pręcipuè
loci, in quibus ſenſerit Dæmoniacus ſe magis grauari. Inter
cætera verò diligentiſſimè cribrentur plumæ lectulorum, pa-
leæ, & obſtragula, & quæ Exorciſtæ iudicio inuenta fuerint
ſuſpecta, igne benedicto, comburantur in Cęmeterio, vel in
alio loco ſacro, & vna cum maleficialibus inſtrumentis com-
burantur aliqua benedicta, vt rami Oliuarum, Ruta, Ypericon,
Incenſum, vel ſimilia. Eodemvè tempore pulſetur aliqua
C Campana, & dicatur Pſal. Exurgat Deus, vt ſuo loco, perſe-
ueranter donec fuerit totaliter conſumpta. Hęc autem inqui-
ſitio, & combuſtio ſæpius eſſet repetenda, quia ſolent Male-
fici ſua reiterare maleficia, tamen his peractis benedicantur
plumę, vel lanæ, & in ipſis plumis, vel lanis collocentur her-
bę benedictę, vt puta, Rutha, Ypericon, Oliua benedicta,
Thus, Cera benedicta Virginis Marię, Cerei Paſchalis, & Ce-
ra Papalis, Nomina Dei, Euangelia, vel orationes ſcriptæ in
carta benedicta, prout infra, in benedictione Thori. Nec
erit fruſtratorium, in his collocare figuram, vel menſuram
alicuius Crucifixi, quia ſic alij liberati ſunt. Si inſtrumentum
maleficij inueniretur, tunc Exorciſta eum deſtruat ſeruata
forma pręſcripta in fine vltimæ partis, quę eſt validiſſimum
remedium ad maleficium deſtruendum.

Octauum eſt, permutatio, ſi fieri poteſt domus, lectus, ve-
D ſtes, indumentaque omnia mutentur, in quibus ſolent Male-
ficia latere. Hoc docet Raguel contra Aſmodeum Dæmo-
nem in matrimonio Thobiæ, Tob. 7. Vocauitque Raguel ad ſe
Annam vxorem ſuam, & præcepit ei, vt præpararet alterum
cubiculum, & introduxit illuc Saram filiam ſuam.

Nonum eſt, continuata benedictio, quia cuncta comeſtibi-
lia, potabilia, indumenta, medicinalia, & cætera ad vſum in-
teriorem, vel exteriorem, ſunt quotidie benedicenda, tum
domus, & ipſa Creatura, & ea, quæ in præcedentibus capitu-
lis ſunt aſſignata, benedictionibus ſunt munienda, vt docet
Sanctus Antonius Abbas.

A Decimum eſt, exufflatio, & aquæ benedictæ aſperſio: exu-
fflatio, more Ieſu Chriſti, denotat Dæmonis expulſionem: qua
in cunctis Exorciſmis, Eccleſia Sancta vtitur ad fugandam
Dæmonum virtutem, aqua benedicta aſperſa, infeſtationem
exteriorem, ſed potata interiorem fugat.

Vndecimum eſt Contemptus, quia de rebus viliſſimis do-
manda eſt Dæmonum ſuperbia, videlicet, verbis contume-
lioſis, irriſorijs, ſputis, pedum conculcationibus, flagellis,

vel

vel alijs similibus, quæ afflictorum renouant memoriam. Nec contradicit illud Iudæ in sua Epist. Can. Cùm Michael Archangelus cum Diabolo disputans, altercaretur de Moysi corpore, non est ausus iudicium inferre blasphemię, sed dixit. Imperet tibi Dominus, quia hoc loco, loquitur Apostolus de Diabolo, vti creatura Dei, & ego loquor de illo, tanquam de Dei inimico. Nam Dominus Pharaonem, Populumq; suum superbum poterat domare Vrsibus, Leonibus, & Serpentibus; immisit tamen Ciniphes, Muscas, & Ranas: Sic Superbus Dæmon à vilibus domandus est, qui aliqua sibi fieri conspiciens, vel dici contra suam inanem gloriam, ambitionem, & naturæ suæ ingentem magnitudinem, tristatur, & fugit. Vt narrat Greg. in lib. Dialogorum, dicens. Quòd Datius Mediolanen. Episcopus Corinthi domum quandam ad quiescendum ingressus, in qua malignus Spiritus habitabat, dum rugitus Leonum, Pecudum balatus, Serpentum sibilos, Porcorum grunitus, Murium stridores audisset, cōtra antiquum Serpentem clamauit, dicens, Verè tibi euenit miser, vt iam dixi, quando per superbiam elatus, ausus es proferre illa verba, Ascendam in Cœlum, ponam Solium meum ad Aquilonem, & ero similis Altissimo. Ecce quomodo per superbiam tuam, porcis, serpentibus, Muribus, & Bestijs similis factus es, & qui indignè Deum imitari voluisti, nunc vt indignus bestias imitaris, & illis compararis, & tunc malignus Spiritus aufugit, nec dictam domum vlterius est ingressus. B

Duodecimum est; Dæmoniaci Exorcizatio & Dęmoni cōiuratio, quæ in Ecclesia per approbatos Exorcismos, non quotidie, sed in solemnitatibus Domini nostri Iesu Christi, Beatæ Virginis Mariæ, Apostolorum, Antonij Abbatis, & Aduocatorum, in hebdomada Sancta, & huiusmodi, & toties, quoties Dæmon superbierit, fiat: Fiat autem Coniuratio manè post Missam, vt superius docuimus, per horas saltem quatuor, vel quinque. D

Decimumtertium est; Exorcistarum mutatio, quia debent à diuersis Exorcistis, & in diuersis Ecclesijs coniurari, sicut legitur, quòd Sanctus Antonius, & si tam formidolosus esset Dęmonibus, quòd multi per Ægyptum à Dæmonibus agitati, inuocato tantum Antonij nomine liberabantur, non potuit tamen quendam Dæmonium fugare, quem Paulinus eius Discipulus fugauit. Et hoc disponente Deo, vt Paulini sanctitas, & curationum gratia cognosceretur, quia aliquando gratiam potius vni, quàm alteri dat.

REMEDIA
CORPORALIA.

ICET Omnes maleficiati non liberentur propter malignitatem maleficij; tum quia renouantur incantationes; vel propter notabilem negligentiam in applicandis remedijs; aut sic disponente diuina voluntate: attamen copiosa hic describuntur remedia efficacissima, & experta medicamina ad destruenda quæcunque maleficia: & à maleficiorum incantationibus vnicuique præseruatiua: præmissis tamen remedijs spiritualibus, & benedictionibus, quæ semper pro repetitis intendo in omni medicamento corporeo.

DE REMEDIIS PRESERVATIVIS.

PRimum, sit homo versatus in remedijs spiritualibus suprascriptis; vel saltem sit aliqua deuotione continua munitus.

Secundum, Intermissiuè ferat orationem in parte secunda notatam, & in benedictione chartæ, & attramenti descriptam cum suis ingredientibus, prout ibidem notatur.

Tertium, Sardius lapis portatus, ab incantationibus, & maleficijs tuetur.

Quartum, Iaspis viridi coloris, maleficijs, & incantationibus resistit.

Quintum Antistites lapis præseruat a maleficijs.

REMEDIA COMMVNIA OMNIBVS maleficiatis opportuna.

GAgates lapis in Gagante flumine in Sicilia repertus, ac portatus destruit maleficia, Phantasmata, ac dæmonum vexationes nocturnas.

Chrisolytus terret, & fugat dæmones, & pręcipuè melancholiam depellit.

Theriaca, vel Metridatum dra. 1. in potu cum vino optimo sumptum.

Semen herbæ Paris in puluerem redactum, & quotidie drac.

vna,

vna, per spatium viginti dierum cum aliquãtulum vini sumptum, optimum est remedium.

Lectura Exorcismorum, & coniurationum est necessarijssima, Benedictiones, Vnctiones, Fumigationes aromaticę, Balnea & odorabilia omnibus maleficijs sunt opportuna remedia.

FORMA OLEI.

Recip. Rutæ caprariæ.
Rutæ domesticæ.
Herbæ paris.
Ypericonis.
Saluiæ.
Maioranæ.
Absinthij.
Foliorum persici.
Sabinæ.
Abrotani.
Formiculariæ.
Meu.
Aneti.
Artemisiæ.
Appij.
Celidoniæ.
Iuniperi.
Foliorum papaueris.
Sinapis.) An. pug. 1.

Baccarum lauri.) Vnc. 1.

Nucum cupressi.) num. xij.

Radicum exulæ.
Mori.) An. vnc. 1.

Cardamomi.
Dictami.) An. manip. 1.

Thuris.
Sandrachæ.) An. vn. 1.

Mirrhæ.
Scandalorum alborum.
Citrinorum.) An. vnc. 5.

Incidantur incidenda, & contundantur contundenda, & bulliant in libras decem olei antiqui: & tuuc accipe.

Gariofilorum.
Cinamomi.
Nucis musc.) Añ. vnc. 1.

Et

Et in tela linea, prius contusa, ligentur, & in ipso oleo ponantur, vt sic omnia buliant vsque ad consummationem humiditatis, postea exprimantur; & addantur olei de spica odoriferi drac. tres; & cum frigidum fuerit adde grana quatuordecim musci electi, & in vase vitreo collocato in infimo ponatur in putrefactione per dies quadraginta: Deinde benedicatur propria benedictione, & ex dicto oleo quotidie sacerdos vngat pulsus, capitis, manuum, ac pedum, necnon oculos, aures, nares, labia, ac partes cruciatas maleficiati (dum honestè fieri possit) absoluens maleficium prout in secunda parte in fine benedictionis ipsius olei.

FORMA FVMIGATIONIS Aromaticæ.

Reci. Storacis calam. drac. 1. cum dimidia, Belgiuuini, drac. 1.
Nucis musc.
Gariofilorum. } Añ. drac. 1. cum dimidia.
Ligni Aloes. Scrop. 1.
Ambræ grisæ. gra. 1.
Musci electi. gra. ij.
Laudani ping. drac. ij.

Pulverizentur pulverizanda S. A. & cum modico draganti infusi, & moliti in aqua rosarum, fiat massa, & formentur ad formam trocisi, & benedicantur, & ex dicta fumigatione fumigetur maleficiatus pluries in die, vestimentaque, & domus; &c.

FORMA BALNEI.

Reci. Spicæ Nardi. pug. medium.
Origani.
Maioranæ.
Calamenti montani. } An. pug. medium.
Timo.
Sticados.
Giunchi odorati.
Calami Aromatici.
Dicami cretici. } An. pug. medium.
Hyssopi montani.
Rosarum rubearum. manip. 1.
Florum squinanti. pug. 1.

Rutæ.

Rutæ.
Ypericonis.) An. pug. medium.
Saluiæ.)

Quæ omnia in aqua benedicta buliant ad consummationem tertiæ partis, deinde balneum benedicatur; & abluat se maleficiatus semel in die.

SVFFVMIGIVM ad Torquendos Dæmones.

Rec. Caro, vel limatura vngulæ Asini, vnc. 1.
Stercoris canis. vnc. ij.
Stercoris diaboli. vnc. 1.
Sulphuris.)
Ypericonis. An. vnc. iij.
Rutæ.)
Misce, & fiat suffumigium.

FORMA ODORABILIVM.

Reci. Maioranæ.
Mentæ.) An. scrop. 1.
Citri.
Melissæ.) An. scrop. 1.
Florum Antos.
Squinanti.) An. scrop. ij.
Calendulæ.
Lambrusæ.)
Seminis citri.
Mertilorum.) An. scrop. 1.
Iuniperi.)
Cartami.
Cubebarum.)
Ligni Aloes.
Sandalorum citri.) An. scrop. 1. 5.
Iridis.
Zedouariæ.)
Ciperi.
Galangæ.) An. scrop. 5.
Calamenti odor.
Ditami cret.

Nucis

Nucis muſc.
Macis. — An.gra.xij.
Cinamomi.
Gariofilorum.
Croci.
Ambræ. — An.gra.iiij.
Muſci electi.
Boliar.
Coralorum rub. — An.gra.ij.
Specierum Dia.
Ambræ.
Dia muſci. — An.gra.vj.
Galie muſ.
Meſ.
Storacis calam. — An.drac.ſ.
Laudani.

Puluerizentur puluerizanda ſubtiliter, & cum aqua florum cirri, & roſarum, & parum olei de ſpica fiat paſta addendo terebintum ex cypro quantum ſufficit, formeturque in modum pillulæ cum foramine in medio.

REMEDIA PARTICVLARIA PARTICVlaribus maleficiorum infeſtationibus neceſſaria.

MAleficia diuerſas iuducunt iufirmitates rationibus deductis in doctrina quarta, & licet plutes partes corporis affligant; hoc per concomitantiam euenire poteſt, itaque principali parte curata, cętera ſanitati reſtituuntur.

Si maleficium vexauerit os ſtomachi pōderoſitate quadam reddens omnia indigeſta, & cum bolo aſcendente in gutture, & deſcendente poteſt curari, vel per vomitoria, vel per ſeceſſum tribuens medicamina infraſcripta.

PER VOMITORIA.

Rec. Aſſari non exquiſitè triti drac. ij. vel iij. infundatur in ſufficienti quantitate ſeri lactis, vel iure pulli, vel hydromelle & buliant, & facta forti expreſſione, & colatura patienti exhibeatur.

ALIVD VOMITORIVM.

Recip. Antimonij electi pręparati gra.ij. iii.iiij.v.vj. pro ætate, & viribus zuchari roſati drac. ij. vel iij. vel Bugoloſſati, & fiat bolus.

ALIVD

ALIVD VOMITORIVM.

Rec. Antimonij electi præparati gra. iiij. v. vj. pro ætate, & viribus, & in undatur vncijs tribus vni albi per noctem, & facta colatura solum vinum exhibeatur.

ALIVD VOMITORIVM.

Rec. ellebori albi drac. 1. cum dimidia in frusta incisi, & posito in pomo decoquatur sub cineribus, electis frustis pomum solum exhibeatur, ad manducandum.

ALIVD VOMITORIVM.

Recip. Ellebori albi drac. 1. Cinamomi electi scrop. medium, infundantur in vncijs duabus vini albi optimi per noctem, & facta diligenti colatura cum modico zuchari patienti exhibeatur; vel addantur iuris pinguis vnc. viij.

EVACVATIO PER SECESSVM.

Rec. Syr. ros. solutiui. Infusionis Sennæ.	An. vnc. ij. iij. & cum dim. pro ætat. & vir.
Diaprunis solutiui. Conf. Lamech.	An. drac. j. ij. pro ætate circa.
Misce, & fiat potio.	
Rec. Sir. de Pomis. De Cicoria. De duabus radicibus. Decot. Absinthij. Agremonij. Acetosæ. Boraginis. Cichoreæ. Fumiterræ. Cardi Sancti. Passularum.	An. vnc. ii. iii. iv. pro ætate, &c.
Misce pro Syr. nu. v. vel vij.	
Recip. Syr. de Polipodio magistrali. Rosati solutiui cum Rhab.	An. vn. j. ij. & cum dimidia pro ætate &c.
Diaprunis solut. Conf. Lamech.	An. dracm. j. j. pro ætate &c.
Infusionis Sennæ.	Vnc. ij. iij. iiij. pro ætate, & viribus.
Misce, & fiat potio.	

ALIA

ALIA EVACVATIO per secessum.

Reci. Ellebori nigri preparati) An. drac. 1.
Foliorum Senæ.
Seminum Citri.) An. drac. mediam.
Cinamomi.
Fiat infusio in serio caprino, & facta expressione.
Adde
Syr. rof. solutiui. vnc. iij.
Elect. linitiui. drac. vj.
Misce, & fiat potio.
Reci. Sirup. de pomis compositi vn. 1. s.
De cicoria Nicoli. vnc. mediam.
Decoct. fumiterræ.)
Lupulorum.
Agrimonię.) Vnc. v.
Cetrach.
Radicum caparorum.)
Misce pro sirupo numero v. vel vij.
Reci. Rhaubarbari elect. drac. 1. s.
Iufundatur cum suis correctiuis per noctem in aqua boraginis S.A. & facta diligenti expressione, & colatura.
Ade syr. de pomis compositi. vnc. iiij.
Conf. Annę. drac. iij.
Misce fiat potus.

PRO PARALISI EX MALEFIICIO pręcipuè illata, pro prima Medicina.

Reci. Diafiniconis. drac. iij.
Sirop. rof. solut. vnc. iiij.
Cum aqueiue q.s. fiat potio.
Rec Sir. de Betonicæ.)
Sticados.) An. vnc. med.
Matricarie.)
Aqueiue.
Tomarie.) An. vnc. 1.
Boraginis.
Misce pro sirupo.)

PRO SECVNDA MEDICINA.

Rec. Sir.rof.folut. vnc.iv.
Diafiniconis. drac.iij.
cum Decord.cord.q.f. fiat potio.

VNGVENTVM.

Reci. Olei vulpini.
Irini.
Lombricorum. An.vnc.med.
Misce.

ALIA EVACVATIO
per secessum.

Reci. Extracti Ellebori. Scrop. ij.
Fiant pillulę tres, & propinentur infirmo, quando petit ire stratum.

VNGVENTVM PRO STOMACHO.

Reci. Gariofilorum præparat.
Cinamomi electi.
Nucis musc. An.scrop.1.
Zedouariæ.
Ligni Aloes.
Masticis. scrop.ij.
Olei Gariofilorum. vnc.med.

Et, puluerizatis puluerizandis, & cum modico ceræ fiat vnguentum S.A. & per horam saltem ante prandium, & cœnam vnge os stomachi superposito panno calido.

REMEDIA CONTRA
Maleficia cordis.
Alia sunt ab intra, & alia ab extra.

AB INTRA.

Recip. Electuarium lętificans. drac.1.
Et exhibeatur patienti per vices interpellatas.

VEL

Recip. Theriacæ, vel Mitridat. drac.1. cum specierum cord. calido scrop.1. & tormentur pillulę num. v. & aureentur.

AB EXTRA.

Recip. Specierum cord. Montagn. drac.med.
Olei scorpionum Mattioli. scrop. vnum.
Vnguenti rosati Mesuę. vnc.mediam.
Et fiat vnguentum, quo inungatur regio cordis.

VEL ALIVD.

Recip. Olei nenuarini. vnc.vnam.
Cerę albę. Drac.ij.

Sanda-

Sandalorum rub.
Citrinorum.
Ligni Alues.) An. ſcrop.medium.
Semen Acetoſę.
Coralorum rub.
Margaritarum. gra.ſex.
Canforæ.) An.gra. iij.
Croci.
Miſceantur ſecundum A. & fiat vnguentum.

REMEDIA PRO DOLORE CAPITIS.

Recip. Specierum Hyerræ ſimp.Galeni ——— drac. 1. cum dimidia.
Trociſi mirabolanorum citrinorum ——— drac.ii.
Arabicarum ——— drac.j.
Reubarbar ——— ſcr.iv.
Roſarum rubearum ——— drac.mediam.
Miſce, & cum ſyrupo violato fiat maſſa pro pill.

LIXIVIA PRO ABLVTIONE Capitis.

Recip.Lixiuiæ ex cineribus radicum arundinis quantum vis, & buliant ſoliorum.
Bethonicæ.
Abſinthij.
Abrotani.) An.pug.1.
Capillorum veneris.
Sticados.) An.pug.medium.
Spicæ Nardi.
Seminis Naſturci.) An.vnc.1.
Agarici.
Laudani. vnc.mediam.
Florum Camomillæ. Manip.medium.

FORMA SAPONIS AD IPSIVS capitis ablutionem.

Recip. Aloes.
Myrrhæ.
Zedouarię.) An.drac.1.
Spice Nardi.
Saponis Veneti. vnc.iv.
Et fiat puluis ſubtilis, & cum ſapone fiat maſſa.

COLYRIVM PRO OCVLIS.

Recip. Aquę rosæ. vnc.iiij.
Zuch.cand. pul. drac.mediam.
Albuminis oui conq. numero ij.
Et omnia misce procollyrio oculorum,

VEL

Recip. Aquærutę.
Cardi benedicti.
Bethonicæ.
Sum. rubi.
Eufragiæ.) An.vnc.1.
Appij.
Rosarum.
Tuciæ præp.) drac.1.
Sief.albis.opio.
Sarcocollæ nutritæ in lacte asinino.drac.ij.Opij.scrop.drac.ij.
Misce, & fiat collyrium addendo sacchari fini.

PRO DOLORE COLICO, & inflatione ventris.

Recip.Specierum eleschoph. scrop.iv.
Et exhibeatur cum iure pulli.

PRO CLISTERIO AD IDEM.

Recip. Florum Camomillæ.
Meliloti.
Aneti.) An.manip.1.
Pulegij.
Calamenti.
Seminis lini.
Aniforum.
Feni græci.) An. drac.iij.
Feniculi.
Misce, & buliant ad consummationem tertiæ partis, de quo recip.lib.vnam,& Adde.
Hyere ogodionis.
Benedictæ.) An. manip.1.
Olei rutacij. Vnc.iv.
Salis communis. Vnc.1.cum dimidia.

ALIVD CLISTERIVM.

Rec. Rosmarini.
Saluiæ.
Mentæ.
Finiculi.

& buliant leui bulitione in aqua feniculi, & facta expressione. Adde.

Olei Camomillæ. } An. vnc.ij.
Spicei.
Olei anisorum. drac.1.
Sachari rub. } An.vnc.ij.
Mellis rosacei.
Salis gemmæ. drac. iiij.
Misce pro clisterio.

PRO IMPOTENTIA CONSVMATIONIS matrimonij ex maleficio prouenienς.

Vnge maleficiati renes oleo benedicto, maleficiatæ verò vmblicum modo supracitato. Et adde remedia infrascripta.

Reci. Stinchi marini. numero iij.
Pistachorum incisarum. } An. vnc.1.5.
Penearum eodem modo.
Seminis vrticę. } drac. ij.
Basiliconis.
Musci electi. } gra.v.
Ambrę.
Sachari fini dissoluti in aqua.
Rusarum. vnc. ij.
Et S.A. fiant morselli octo, quorum manè ante prandium sumat vnum, & alterum post cœnam antequam eat cubitum, per horam.

ALIVD REMEDIVM.

Reci. Olei recent. nucum pinarum. vnc.ij.
Semen erucæ. scrop.5. Musci electi. gra.iiij.
Vinum maluaticum. vn.iij.
Et exhibeatur per horam ante cœnam.

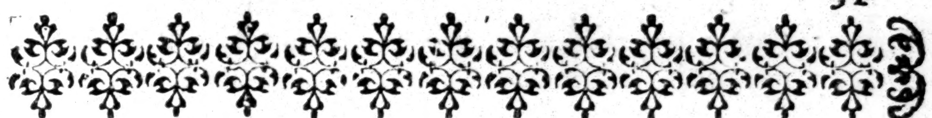
Pro Maleficiatis pueris non habentibus vsum rationis inter cętera remedia communia vnge oleo, & ablue eos balneo, & pręcipuè eorum partes extremas.

Pro incubis, & succubis vltra remedia communia, vt suis locis, optimum remedium est mutatio loci, & eius continuata benedictio; maledictionisve, & excommunicationis contra dęmonem quotidiana sententia.

Pro bestijs maleficiatis stallę continuata benedictio commistibiliumve, & potionum ablutioque iumenti, & fumigatio.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

COM-

COMPLEMENTI ARTIS EXORCISTICÆ

Pars Secunda.

QVÆ BENEDICTIONALIS dicitur.

BENEDICTIO SALIS & aquæ.

Adiutorium nostrum in nomine † Domini, Qui fecit Cęlum & Terram.

EXORCISMVS SALIS.

XORCIZO te creatura Salis, per Deũ ✠ viuum, & verum, qui oblationes, & sacrificia iussit Sale condiri: per ipsum Deum ✠ te exorcizo, qui filijs Israel statuit pactum Salis in æternum coram se; Per ✠ eum te Exorcizo, qui Esdre Sacerdoti iussit dari Sal absque mensura, vt sis omnibus ex te sumentibus, sanitas animæ, & corporis, & effugiat, atque discedat, à quocunque homine, & loco, vbi aspersum, sumptum, & positum fueris, omne Phantasma, omnis nequitia, & omnis versutia Diabolicæ fraudis, omnisque spiritus immundus; adiuratus; Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Exorcizo te iterum creatura Salis, per Iesum ✠ Christum, Dominum nostrum: qui Discipulos docens, dixit, bonum est Sal: habere in vobis Sal: & iterum; vos estis Sal terræ: per ✠ eum te exorcizo, qui per Apostolos nos docere dignatus est,

 dicens;

dicens: Cor vestrum, sermo vester semper in gratia Sale sit conditus: vt nulla sit tibi communicatio cum spiritibus malignis, sed sis Sal exorcizatum in salutem credentium, & Sal sapientiæ, temperans omnes actus humanos: Sal pœnitentię, perseuerans à putredine damnationis; Sal amicitiæ cum Deo, & proximo; Sal exterminationis cunctorum maleficiorum, phantasmatum, & Dæmonis infestationum: Ideò efficere Sal ad euacuandos, expellendos, & exterminandos ipsos inimicos nostros, vasa Dei Sacramentis munita, vexantes. In nomine ✠ Patris, & ✠ Filij, & Spiritus ✠ sancti. Amen. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

VIrtutis tuæ, inuictam fortitudinem deprecamur Domine Sancte Pater omnipotens, æterne Deus super hoc Sal, cui non minimam gratiam cõferre dignatus es, vt ex illo possint vniuersa condiri, quia hominibus ad escam, & potum per filium tuum procreari iussisti; per quem te Domine supplices exoramus, vt Sal istud sanctificare ✠ benedicere ✠ & consecrare ✠ pro tua pietate digneris, vt ex vultu diuinæ Maiestatis tuæ virtutem tuam contra omnes immundos spiritus possit accipere: expellat de Tabernaculis famulorum, famularumq; tuarum quicquid pestiferum esse potest: Fuget de habitaculis eorum omnes insidias latentis inimici; destruat de cũctis rebus ad vsum hominum omne opus nefarium; deterreat præstigia, phantasiasque compescat, & exibeat plenum salutis, conferatq; sanitatis effectum, per virtutem Sanctæ Crucis ✠ Domini nostri Iesu Christi: tutelamque fidelissimam petentibus, & desiderantibus pręstet per hoc tuum Domine ✠ signaculum, in cuius virtute hanc creaturam Salis benedico, ✠ & in nomine sancto tuo trino, & vno sanctifico, ✠ & consecro, ✠ vt contra Spiritus percutientes, efficiatur salutare Sacramentum, & medicina perfectissima in visceribus fidelium, Per merita passionis filij tui Domini nostri, Qui tecum viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

EXORCISMVS AQVÆ.

EXorcizo te creatura, Aquæ, in nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti: Ne communis sis vlli spiritui immundo; Sed des honorem viuenti, atque regnanti Deo, vt cuilibet in potum, vel vbicunque aspersa, & mixta fueris, omnis spiritus immundus ab eo corpore, & loco recedat: Itaque adiuro te creatura Aquæ, in nomine Iesu Christi Nazareni

reni filij Dei viui Redemptoris, & Iudicis nostri, vt sis purgatio, & sanctificatio hominum, quos Deus ad suam sanctam imaginem creare, & ad gloriam vocare dignatus est. Amen.

Antiphona.

Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. Alleluia.

Qui in me credit, flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ. Alleluia.

Psalmus 41.

QVemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum; quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte; Dum dicitur mihi quotidie, vbi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum: & effudi in me animam meam, quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei.

In voce exultationis, & confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonim a monte modico.

Abyssus abyssum inuocat in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me transierunt.

In die mandauit Dominus misericordiam suam, & nocte canticum eius; apud me, oratio Deo vitæ meæ.

Dicam Deo susceptor meus es tu, quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: vbi est Deus tuus: quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus. Gloria Patri, & Filio, &c.

Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. Alleluia.

Qui in me credit, flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ. Alleluia.

Pater noster, &c.

Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo.

Iube Domne benedicere.

Vnigenitus ✠ Dei Filius nos benedicere, & adiuuare dignetur. Amen.

Lectio libri Genesis.

IN Diebus illis; Rebecha egrediebatur, filia Bathuel, filij Malenæ vxoris Nachor, fratris Abraham, habens hydriam in scapula sua, puella decora nimis, Virgoque pulcherrima, & incognita viro. Descenderat autem ad fontem & impleuerat hydriam aquæ, & reuertebatur: Occurritque ei seruus, & ait: Pauxilum aquæ mihi ad bibendum prebe de hydria tua: quæ respondit: Bibe Domine mi; celeriterq; deposuit hydriam super vlnam suam; & dedit ei potum; Cumq; ille bibisset, adiecit: Quia, & Camelis tuis hauriam aquam, donec cuncti bibant: Effundensque hydriam in canalibus, recurrit ad puteum, vt hauriret aquam, & haustam omnibus Camelis dedit.

Tu autem Domine miserere nobis: Deo gratias.

Oremus.

DEus, qui ad salutem humani generis maxima quæque Sacramenta in aquarum substantia condidisti, adesto propitius inuocationibus nostris: Et elemento huic multimodis purificationibus præparato, virtutem tuæ bene † dictionis infunde, vt creatura tua mysterijs tuis seruiens, ad abigendos Dęmones, morbosq; pellendos, diuinæ gratiæ sumat effectum: Vt quidquid in domibus. locis, & corporibus fidelium hæc vnda resperfa fuerit, careat omni immũditia, liberetur à noxa, nõ illic resideat spiritus pestilens, non aura corrumpens: discedant omnes insidiæ latentis inimici: Et si quid est, quod aut incolumitati habitantum inuidet, aut quieti, aspersione huius aquæ effugiat, vt salubritas per inuocationem tui sancti nominis expetita, ab omnibus sit impugnationibus defensa. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum. Amen.

Antiphona.

Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in Piscinam, & mouebatur aqua. Alleluia. Et qui primus descendisset in Piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacunque detinebatur infirmitate. Alleluia.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocauit.

Super aquam refectionis æducauit me: animam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ: propter nomen suum.

Nam & si ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo

mala,

mala, quoniam tu mecum es.
Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.
Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos, qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum, & calix meus inebrians, quam præclarus est.
Et misericordia tua subsequetur me: omnibus diebus vitæ meæ, Et vt inhabitem in domo Domini in longitudinem dierum. Gloria Patri, & filio, &c. Antiphona.
Angelus autem Domini descendebat secundum tempus in Piscinam & mouebatur aqua. Alleluia. Et qui primus descendisset in Piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacunque detinebatur infirmitate. Alleluia.
Pater noster, &c.
Et ne nos inducas in tentationem.
Sed libera nos à malo.
Iube Domne benedicere.
Vnigenitus ✠ Dei filius nos benedicere, & adiuuare dignetur. Amen.

LECTIO LIBRI NVMERI.

IN diebus illis, Ingressus Moyses, & Aron in Tabernaculum fœderis, corruerunt proni in terram, clamaueruntque ad Dominum, atque dixerunt; Domine Deus audi clamorem populi huius, & aperi eis thesaurũ tuum, fontem aquæ viuæ; vt satiati, cesset murmurario eorum; & apparuit gloria Domoni super eos: Locutusque est Dominus ad Moysem, dicens; Tolle virgam, & congrega populum tuum, & Aaron frater tuus, & loquimini ad petram coram eis; & illa dabit aquas. Cumq; eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo, & iumenta eius. Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat in conspectu Domini, sicut præceperat ei, congregata multitudine ante petram, dixitque eis. Audite rebelles, & increduli; Num de petra hac vobis aquam poterimus eijcere? Cumque eleuasset Moyses manum percutiens virga bis silicem egressa sunt aquæ largissimæ, ita vt populus biberet, & iumenta.
Tu autem Domini nostri miserere. Deo gratias.
Oremus.
EXaudi nos Domine sancte Pater omnipotens, æterne Deus, & bene ✠ dic. & sancti ✠ fica hanc aquam bene-

dictione cœlesti, & assistat super eam virtus Spiritus sanct & vbicunque fuerit, longe recedat virtus inimicorum, infestationes Dęmonum, vmbra phantasmatum, cruciatus maleficiorum, Incursio turbinum, omnis spiritus fulminum, tonitruorum tempestatum, & procellarum arceantur, per te ipsũ omnipotentem; Qui cum Filio, & Spiritu Sancto viuis & regnas, in secula seculorum. Amen. Antiphona.

Angelus ostendit mihi fluuinm aquæ vuæ splendidum tanquam christallum, procedentem de sede Dei, & Agni. Alleluia & sitienti, dabo de fonte aquæ viuæ gratis, dicit Dominus. Alleluia. Psalm. 68.

SAluum me fac Deus, quoniam intrauerunt aquæ vsque ad animam meum.

Infixus sum in limo profundi, & non est substantia.

Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.

Laboraui clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

Confortati sunt, qui persecuti sunt me inimici mei iniustè, quæ non rapui tunc exoluebam.

Deus tu scis insipientiam meam, & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me; qui expectant te Domine: Domine virtutum.

Non confundatur super me, qui quęrunt te Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium; operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filijs matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me, & opprobria exprobantium tibi, ceciderunt super me.

Et operui in ieiunio animam meam; & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium; & factus sum illis in parabolam.

Aduersum me loquebantur, qui sedebant in porta: & in me psallebant, qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te Domine; tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ, exaudi me: in veritatę salutis tuæ.

Erid

Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his, qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tẽpestas aquę: neque absorbeat me profundum; neque vrgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua; secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne auertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, & libera eam, propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium mem, & confusionem meam, & reuerentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes, qui tribulant me; improperium expectauit cor meum, & miseriam.

Et sustinui, qui simul contristaretur, & non fuit, & qui consolaretur, & non inueni.

Et dederunt in escam mem fel, & in siti mea potauerunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum; & in retributiones, & iu scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant: & dorsum eorum semper incurua.

Effunde super eos iram tuam, & furor iræ tuę compræhendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: & in Taburnaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam, quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: & non intrent in iustitiam tuam.

Deleantur de libro viuentium; & cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper, & dolens: salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico: & magnificabo cum in laude.

Et placebit Deo super vitulum nouellum: cornua producentem, & vngulas.

Videant pauperes, & lætentur: quærite Deum, & viuet anima vestra.

Quoniam exaudiuit pauperes Dominus: & vinctos suos non despexit.

Laudent illum Cæli, & terra; mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam

Quoniam Deus saluam faciet Syon, & ædificabuntur Ciuitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi, & hæreditate acquirent eam.

Et semen seruorum eius possidebit eam: & qui diligunt nomen eius habitabunt in ea.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Antiphona.

Angelus ostendit mihi fluuium aquæ viuæ splendidum tanquam Christallum, procedentem de sede Dei, & Agni. Alleluia, & sitienti dabo de fonte aquę viuæ gratis, dicit Dominus. Alleuia.

Pater noster, &c.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos à malo.

Iube Domine benedicere.

Spiritus ✠ Sancti auxilium maneat semper nobiscum. Amen.

SEQVENTIA SANCTI EVANGELII secundum Ioannem.

IN illo tempore, dixit Iesus Samaritanæ: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi, da mihi bibere; tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam. Dicit ei mulier. Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est. Vnde ergo habes aquam viuam? Nunquid tu maior es Patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum; & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius. Respondit Iesus, & dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterũ: Qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æterum; Sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam: Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, vt non sitiam.

Tu autem Domine nostri miserere.

Deo gratias.

Oremus.

DOmine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui per Iesum Christum filium tuum Dominum nostrum vulnera nostra curare dignatus es, quæsumus clementiam tuam, vt hanc aquam mundare ✠ purificare ✠ benedicere ✠ digneris, & quoscunque ex ea bibentes visitare digneris, & sicut Tobiam, & Sarram, filiumque lunaticum, surdum, & mutum; Ita etiam omnes ex hac aqua bibentes, ab omni malefi-

cio,

cio,& infestatione Dæmonum liberare digneris, & cælestis gratiæ præsta eis medicinam. Per eumdem Christum Dominum nostrum, qui tecum, & cum Spiritu sancto viuit, & regnat in secula seculorum. Amen.

Ponat Sal in aquam dicens.

Sicut Eliseus egressus ad fontem aquarum, misit in illum Sal, & dixit, Sanaui aquas has, & non erit vltra in eis mors, neque sterilitas: Sic per hac commixtionem Salis, & Aquæ, nulla infestatio Serpentis venenosi sit vltra in creaturis Dei. In nomine Patris ✠ Filij ✠ & Spiritus ✠ Sancti, Cui est honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Exorcismus super Aquam Sale commixtam.

Exorcizo te creatura Salis. & Aquæ, per Deum viuum, per Deum verum, per Deum vniuersi Creatorem: & per eum te adiuro, qui te sua potentia suspendit super Cœlos, congregauit in terra, miscuit in maris, & de fonte Paradisi manare fecit, & in quatuor fluminibus exire iussit, & totam terram rigare precepit.

Hic diuidat Aquam in quatuor partes, in modum Crucis.

VT TE MVNDAM exhibeas, nec aliquam virtutem Diaboli retineas: sed sis aqua ✠ Sancta: aqua benedicta, aqua ✠ lauans sordes, & peccata, aqua † destruens maleficia: aqua ✠ Exorcizata ad effugandum inimicum: & vbicunque asperſa fueris, siue in domo, siue in angulis cubiculorum, siue in seminatis campis, vineis, & in cunctis fructibus, siue in pane, vino, & cunctis commestibilibus, siue in plumis, lanis, paleis, lectis, & indumentis, siue in medicinis, syrupo, balneis, & alijs medicaminibus, vel si quis ex te gustauerit, vel biberit. vel lauerit, sias ei defensio tutissima, medicina efficacissima, remedium sanitatis, & portus salutis. Ipse quoque Diabolus cum suis sequacibus, & maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, & facturis elongetur, & separetur à quocumque loco, in quo asperſa fueris, & à quacumque creatura, quæ ex te biberit quantum elongatum est Cælum à terra, Lux à tenebris, veritas, à mendacio, iustitia ab iniustitia, & dulce ab amaro. In nomine patris, † Filij, & Spiritus ✠ Sancti.

Immergat crucem, & dicat signans Aquam, in modum Crucis.

Et per ipsum te exorcizò ✠ adiuro ✠ benedico ✠ & sanctifico,

ctifico, ✠ qui per Moysem seruum suum virga tetigit mare, & currus, & equites cunctos exercitus Pharaonis in medijs fluctibus inuoluens, populum Israelem liberauit.

Immergat secundo Crucem, vt supra.

Et per eum te exorcizo ✠ adiuro ✠ benedico, & sanctifico, ✠ qui ostendit Moysi lignum, quod cum misisset in aquas amaras, in dulcedinem versæ sunt.

Immergat tertiò Crucem, vt supra.

Et per eum te exorcizo, ✠ adiuro, ✠ benedico, ✠ & sanctifico, ✠ qui per Moysem percussit virga bis petram Horeb, & egressæ sunt aquæ largissimæ, & bibit populus. VT TE MVNDAM EXIBEAS, vt supra.

Immergat Cereum Paschale, ✠ dicat.

Per huius Cerei benedicti immersionem, descendat in te Aqua virtus Spiritu sancti, totámque tuam substantiam fœcundet effectu, VT TE MVNDAM EXIBEAS, vt supra.

Et sufflet ter in Aquam dicendo.

Esufflo te omnis legio Satanæ; In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus sancti. VT TE EXIBEAS MVNDAM. vt supra.

Benedico ✠ te creatura Aquæ per Deum, qui te in principio, verbo separauit ab arida, cuius spiritus super te ferebatur. Sanctifico ✠ te Aqua per Deum, qui Eliæ aquam dedit tempore siccitatis in torrente Charit. Sãctifico ✠ te per Deũ, qui per Eliseum dedit aquas, vt biberent Reges Israel, Iuda, & Aedum. Benedico ✠ te per Deum, qui aperuit molarem dentem, ex maxilla asini: & egressæ sunt ex eo aquæ, & bibit Sanson: Sanctifico ✠ te per Deum, qui legem posuit aquis, nè trãsirẽt fines suos. Consecro ✠ te per Deum, qui Delboræ, & Baruch de Cœlis, & nubibus stillauit aquas. Benedico ✠ te per Deum, qui recordatus misericordiæ suæ diminuit aquas Diluuij, & benedixit Noe, & filijs suis. Sanctifico ✠ te per Deum, qui Eliseo percutiente aquas Iordanis, illas diuisit huc, atque illuc, & transijt Eliseus. Consecro ✠ te per Deum, qui aqua refectionis educat, nutrit, & viuificat ad sanctam Eclusiam confugientes. Benedico ✠ te per Iesum Christum, qui aquis Iordanis voluit à Ioanne baptizari. Sanctifico ✠ te per Iesum Christum, ex cuius puteo aquarum viuentium fluunt impetu aquæ de Libano. Consecro ✠ te per Iesum Christum. qui dat mercedem, danti in nomine suo calicem aquæ sitienti. Benedico † te per Iesum Christum, cuius pedes Iachrymarum aquis rigauit Magdalena, Sanctifico † te per Iesum

Christum,

Christum, qui imperat ventis, & obediunt ei, & pedibus suis super te ambulauit,& facta es quasi terra stabilis Consecro ✠ te per Iesum Christum, qui aquam conuertit in vinum. Benedico ✠ te per Iesum Christum,qui dat aquam saliẽtem in vitam æternam. Sanctifico ✠ te per Iesum Christum, qui descendentes in piscinam post motionem aquæ sanabat à quacũque detinebatur infirmitate. Coniuro ✠ te per Iesum Christum, ex cuius latere exiuit sanguis, & aqua. Benedico te ✠ per mysterium in Iordane factum, dum Sacerdotes Arcam Domini portarent,Iosue,& populus transirent ad terram promissionis. Sanctifico ✠ te per nouem Choros Angelorum Dei. Consecro ✠ te, per torrentem lachrymarum beatæ Virginis Mariæ, & per merita ipsius sanctissimæ Virginis, totiusque Curiæ cœlestis. Benedico ✠ te tandem, sanctifico, ✠ & consecro. ✠ In nomine Dei Patris, ✠ & Filij, ✠ Spiritus ✠ Sancti, qui te ad regenerationem hominum constituit, & mirabilia valde in te fecit. Amen.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam.
Et salutare tuum da nobis.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DOmine Sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, Pater Domini nostri Iesu Christi, Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Iacob, exorcizantem, & benedicentem, ✠ me istam creaturam Salis, & Aquæ, precor, vt exaudire digneris, in nomine eiusdem Domini nostri Iesu Christi Nazareni filij tui Dei viui, Regis, & Iudicis nostri, sicut exaudisti Noè in diluuio, Moysem in Ægipto, Iob in passionibus, Danielem in lacu Leonum, tres pueros in camino ignis ardentis, Susanna in falso crimine: & sicut exaudisti toties Ecclesiam sanctam tuam in persecutionibus aduersariorum, vt hæc aqua sit purgatio, purificatio, & sanctificatio omnibus hominibus, atque in eis, in quibus,aspersa fuerit, habeat potestatem ad effugandos immundos, phantasmaticos spiritus, & omnem nefarium Diabolum, atque omnes figuras, minas, & operationes Satanæ. Concede etiam ei potestatem ad exterminanda fulgura, & grandines, & omnes aduersitates humanæ naturæ: vt non possit immundus spiritus nocere rebus,locis,nec hominibus: in quibus aspersa fuerit; Sed confusus, & de-

structus abscedat per virtutem Domini nostri Iesu Christi, Qui tecum viuit, & regnat in vnitate Sancti Spiritus in sæcula sæculorum. Amen.

BENEDICTIO PANIS.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit cęlum, & terram.

Oremus.

OMnipotens, æterne Deus, qui per passionem crucis dilectissimi filij tui Domini nostri mundum redemisti, & antiquæ arboris amarissimum gustum, crucis medicamine indulcorasti; & mortem, quæ per lignum vetitum venerat, per ligni trophęum deuicisti. Vt mirabili tuę pietatis dispensatione: qui per ligni gustum a florigera sede discessimus per lignum Crucis ad Paradisi patriam redeamus, Exorcizare ✠ benedicere, ✠ sanctificare ✠ digneris panem hunc, prout ego, in nomine tuo Sancto, & dilecti filij tui, & Spiritus sancti exorcizo ✠ benedico ✠ & sanctifico ✠. Sicut Elias benedixit farinam, & in hydria Viduę, & fecit subcinericium panem; Sicut Angelus dedit subcinericium panem benedictum Eliæ, qui ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, vsque ad montem Dei Horeb: Sicut benedixit Dominus Iesus Christus filius tuus quinque panes in deserto; Sic hunc panem, quem in nomine sancto tuo benedico ✠ sanctifico ✠ creaturæ tuæ N. trado, vt accipiat, & comedat ad satiandum cor suum in te Domine, & ad eradicandum è corpore suo omne maleficium, incãtationem, ligamen, signus, & opus diabolicum, omnemque febrem, & qualemcunque ægritudinem. Imò satietur panibus cœlestibus; sicut, qui pronus est ad misericordiam, & de panibus suis dat pauperi; Sicut splendidus in panibus, in quibus benedicentur labia multorum: Sicut panes supra mensam in ædificatione noui Altaris, in emundatione, & renouatione Sanctorum. Et sicut panes seruientium Ciuitati Hierusalem. Loquere Domine Deus ad cor famulæ tuæ N. vt inueniat gratiam apud oculos tuos, & consolare eam, vt comedat panem sicut Ruth: vt intingat buccellã in oleo, & confortetur cor eius, vt reuertatur spiritus eius, & refocilletur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Ore-

Oremus.

DOmine Iesu Christe, qui es panis natus in Bethelcem, panis vitæ, panis Angelorum, & quotidie de Cœlo descendis ad satiandas, & sanctificandas animas nostras, & reples eas benedictione sancta tua: Sic nunc descēdere digneris super panem istum, & benedic † & sanctifica † eum vt saties, & sanctifices, & repleas cor, & viscera, & membra cuncta creaturæ tuæ N. essentia tua: & ego per gloriosissimum, triumphale nomen tuum Iesu delectabile, magnificum, & amabile, benedico † hunc panem, & sanctifico † ac per ipsum Sanctum nomen terribile, excelsum, & super omne nomen sublimatum destruo omnia maleficia incantationes, ligationes, signaturas, & facturas, arte diabolica factas, creaturis tuis sanguine tuo pretiosissimo redemptis: & quicquid in ipso sancto tuo nomine fideliter petitur: tu propitiatus semper impendis. Ideò per ipsum sanctum nomen, vbique prædicandum, & tota deuotione adorandum, panem hunc benedico † sanctifico † & consecro, † & virtutem tui sanctissimi nominis iufundo † ad restituendum cœcis, visum: surdis, auditum: claudis, gressum: ægrotantibus, sanitatem, & credientibus omnibus salutem. Benedico † sanctifico, † & consecro † huuc panem, & Dominus tecum sit, o panis benedicte, vt extinguas venena: noxia couprimas; aduersa depellas, maleficia destruas; Dæmonia fuges; & Tartari: mundique Principis tyrannidem pontentissimum eradices à mēbris huius creaturæ N. & à cunctis creaturis Dei; & tandum omnibus ex te sumentibus, proueniat continua salus, atque protectio, peccatorum remissio, & perpetua, & optata nominis Iesu fruitio. Amen.

Oremus.

DOmine Deus, qui dedisti escam timentibus te in memoriam mirabilium tuorum: & qui es panis verus, nobis datus, ex intacta Virgine natus, benedic † panem istum, & sanctifica † sicut benedixisti subcinericios panes Abrahæ datos tribus viris in Conualle Mambræ, & sicut iam benedixisti populum Israelem, & introduxisti in terram bonam, terram riuorum, aquarumque, & fontium; in cuius campis, & montibus erumpebant fluuiorum Abyssi, terram frumenti, hordei, ac vinearum, in quo ficus, & malogranata, & olíueta nascuntur; terram olei, ac mellis: vbi absque vlla penuria comedebant panem, & rerum omnium abundantia perfruebantur: Benedic † Domine hanc panem; Sicut benedixisti panem,

panem, & dedisti piscatoribus tuis ad mare Tyberiadis. Benedic ✠ hunc panem, sicut accepisti panem, & benedixisti, fregisti, & dedisti Discipulis tuis, dicens Accipite, & comedite. Hoc est corpus meum. Benedico ✠ hunc panem, in nomine Altissimi, qui est salutaris hostia, qui pandit ostium Cæli, & qui bella comprimit hostilia. Sanctifico ✠ & consecro ✠ hunc panem, vt sit panis pinguis Christi: vt quicunque comederit ex hoc pane, beata sit anima eius; & oculi Domini sint super eum, & confortetur cor, viscera, & membra cuncta sua: Sit illi Dominus protector potens, firmamentum virtutis: tegumen adoris, vmbraculum meridianum, lætificaus animam, illum inans oculos, dans sanitatem, & vitam, & benedictionem; Sit panis benedictus ✠ sanctificatus, ✠ consecratus ✠ ad destruendum omne maleficium, arte diabolica factum. Benedico ✠ te, vt sis tanquam pulmentum, & panes Iacob; quos coxerat Patri suo Isaac, in benedictionibus æternis ad annihilandum omnem incātationem inimici. Sanctifico ✠ te, vt sis tanquàm carnes assæ igni, & azimi panes cum lactucis agrestibus, & tanquam carnes, & azimi panes supra petram positi, quos tangat Angelus Domini summitate virgæ ad extirpandam omnem ligationem Diaboli. Consecro ✠ te, vt sis tanquam panis subcinericius azimus, conspersus oleo; & tanquam panis propositionis positus super mensam in conspectu Dei semper, ad eneruādam omnem signatnram Luciferi. Benedico ✠ te, vt sis tanquam panijs subcinericius ex hordeo Gedeonis, per somnium visus, tanquam gladius in Madiam, ad dissipandam omnnem facturam Satanæ, & tanquam torta panis offerta Christo, ad fugandum inimicum à creaturis Dei: Sanctifico ✠ te, vt sis panis petitus à Iacob in Bethel, & panis Ioseph, datus Beniamin, ad eradicandū omne maleficium Diaboli. Consecro ✠ te, vt sis panis pinguis Asser, præbens delitias Regibus, & panis Ephraim, qui non reuersatur, ad extirpandum omne incantamentum inimici: Benedico ✠ te, vt sis panis lachyrmarum, contritionis Dauid, & panis Iudith, ad decapitandum Holophernem: Sanctiffico ✠ te, vt sis panis in delitijs Paradisi, panis sapientiæ, panis vitæ, procedens de verbo Dei; panis de Cœlo, omne delectamentum in se habens, ad frangenda omnia vincula Diaboli, Consecro ✠ te, vt sis panis quotidianus, panis non mittendus canibus, panis constitutus super sepulturam iusti, ad destruendum omnem facturam aduersarij. Sanctifico ✠ te, vt sis tanquam torta illa panis absque

fermen-

fermento, tradita in manus Nazaræi, & tanquam panes primitiarum; panis oleatus, & oblatio animæ, & sacrificium coctum in Clibano, & hostias pro peccato, & gratiarũ actione, ad expellendam omnem infirmitatem, & naturalem, & diabolicam. Et qui comederit ex hoc pane, si tanquam mulier, & quasi Nauis institoris de longe portans panem suum; & sanetur, & liberetur ab omnibus maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, & facturis, arte diabolica factis; & ab omni febre, & ægritudine, & Sathanas retro confusus abscedat: tandem, benedico ✠ te panis, sanctifico ✠ & consecro ✠ in nomine illius, quem cognouerunt Discipuli in fractione panis, qui est panis suauissimus, & esurientes replet bonis Cœlestibus, & per Sanctam Mariam Virginem, quæ sola meruit inter mulieres suis visceribus panem Cœlestem portare: Et quisquis comederit ex hoc pane repleatur omnibus benedictionibus Cœlestibus; & loquatur ei Angelus pacem, & det ei Dominus benedictionem, & saturitatem cum Angelis suis in gloria; In nomine Patris, ✠ & Filij, & Spiritus ✠ sancti. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

BENEDICTIO VINI.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini,
Qui fecit Cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo † te creaturam vini, per † eum, qui in Cana Galileæ aquam legis; Mosaycæ conuertit in optimum vinum Euangelicum; per † eum, cui sitienti salutem animarum nostrarum, dederunt Iudæi vinum felle mixtum, vt nulla intelligentia, nulla virtus, nulla communicatio sit tibi cum spiritibus maledictis: sed fias vinum bonum, optimum, & sanctum ad sanandas creaturas quascumque Dei ex te bibentes, ab omnibus maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, facturis, febribus, infestationibus, perturbationibus, & ab omnibus infirmitatibus animæ, & corporis. Per ipsum Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

ADesto nobis Domine, & perpetuam benignitatem largire poscentibus, & creaturam tuam à Diabolo vexatam

propitius respice, benignusque hoc vinum tuas largas benedictiones ✠ & sanctificationes ✠ infunde, vt alligata sint vulnera Sathanæ, infundens tua misericordia oleum, & vinum, & ego benedico ✠ hoc vinum, & sanctifico ✠ in nomine sancto tuo, vt vulpes infernales demolientes hanc vineam tuam, ponentes eam in desertum, vna cum operibus suis, & maleficijs, & incantationibus, & ligationibus, & signaturis, & facturis destruantur, confringantur, & anihilentur: Nam plantasti eam Domine, & sæpè circundedisti eam à principio, & tempore siccitatis sanguine diuino filij tui irrigasti. Succurre ergo Domine, & benedic ✠ & sanctifica ✠ hoc vinum: vt sit vinū gratiæ, scientiæ, doctrinæ, feruoris, & amoris, & ex pluribus virtutibus confectum, ad sanandas quascunque creaturas ex eo gustantes, & bibentes. Nutriat, & vegetet animam ad deuotionem, ad constantiam, & consolationem spiritualem, corpusqne reficiat, & corroboret: intellectum clarificet, cor lætificet, dolorem, & tristitiam quamcumque expellat, maleficia cuncta destruat, & annihilet à creaturis tuis ex eo bibentibus. Per ipsum Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

OMnipotens æterne Deus, fac nos tuam clementiam cum omni supplicatione precari super hoc vinum; vt benedicendo ✠ benedicas, & sanctificando ✠ sanctifices, vt sit vinum positum, & benedictum à Sapientia increata, super mensam in domum suam: Sit tanquam vinum seruatum Regi ad destruendum omnem languorem Diaboli: Sit tanquam libamenta vini, quæ per singulas sunt fundenda victimas: Sit vinum abundans de manu Regis diuini ad eradicandum omne maleficium: Sit tanquam vinum super sepultturam iusti: Sit vinum emptum absque argento, & absque vlla commutatione, lætificans corda bibentium: Sit vinum, quod pollicitus es Domine seruis tuis, & psallant bibentes hoc vinum in iucunditate: Trahe eos, post te scurrant, introduc eos in Cellā vinariam tuam, & exultent, & lętentur in te de sanitate præcepta, & de Sathana confuso. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

OMnipotēs Deus miserere famulæ tuæ à Diabolo vexāte, & à continuis maleficiorum cruciatibus propitius respirare concede: benedic ergo † hoc vinum, & sanctifica † vt sit tanquam vinum, quod Christus dat suis deuotis bibere in con-

uiuio

uiuio suo spirituali: Sit vinum, quod miscuit Sapientia, vt multiplicentur dies, & addantur anni vitæ omnibus ex eo bibentibus, & extinguatur in eis omnis virtus Diaboli. Da Domine vino huic augmenta gratiarum, & benedictionum: & corona inclyta protegat bibentes illud, & liberentur ab omnibus maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, & facturis, Memento Domine Deus huius Seruæ tuæ N. & ne deleas miserationes tuas, quas in cruce fecisti sibi: Bibat vinum hoc optimum, benedictum ✠ & sanctificatum, ✠ dignum dilecto sponso ad potandum: Veni Iesu dilecte mi, surgamus ad vineas, vt videamus, quia floruit vinea tua Sabaoth ad extinguendum fætorem Luciferi: sint hæc verba benedictionis ✠ & sanctificationis, ✠ sicut botrus de vinea Euangelica Sacramentis impinguata, cuius odor interficiat serpentem antiquum: Redundent torcularia de vinea Engaddi, & stillent ex ea benedictiones innumerabiles, & largissimæ sanctificationes, & consecrationes multiplicentur super hoc vinum, & super creaturas à Diabolo vexatas, vt ex hoc vino bibentes à morsibus Dæmonum sanentur, & liberentur, quas aranens infernalis momordit. Adhuc, bone Deus, dic verbum, & benedic ✠ & sanctifica ✠ vinum, & creaturam tuam N. sicut iam post vinum sumptum ab Isaac dedisti benedictiones filio suo Iacob: & post vinum sumptum à Rege Assuero, benedixisti Reginæ Æster. Tandem, benedico, ✠ sanctifico ✠ hoc vinum, vt inebrietur N. in laude Dei nostri, qui fecit mirabllia nobiscum, & non confundatur creatura ipsa in æternum: & per vinum benedictum, & sanctificatum destruo, annihilo, extirpo, confundo, & eradico omnia maleficia, incantationes, ligationes, signaturas, & facturas, arte diabolica omnibus creaturis, & præcipuè huic Seruæ N. factas. Per eũ, qui torcular calcauit solus, & in vino lauit stolam suam, & viuit, & regnat cum Deo Patre, & Spiritusancto in sæcula sæculorum. Amen. Aspergatur Aqua Benedicta.

BENEDICTIO PANIS, ET VINI, *& quorumcumque commestibilium.*

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo vos creaturæ, panis, & vini, & cuiuscunque commestibilis; In nomine ✠ illius, qui panes in deserto be-

benedixit, & multiplicauit, qui aquam in vinum conuertit, & manna in deserto patribus dedit, omne delectamentum in se habentem, vt sitis fortitudo. sanitas, & purificatio huic, & omnibus Dei creaturis ex vobis sumentibus ad effugandos omnes spiritus immundos, omnemque nefariam vim Diaboli & omnes figuras, & minas Sathanæ exterminandas: Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & seculum per ignem. Amen.

Oremus.

OMnipotens Deus, eternę vitę, & Angelorum panis viuus, qui Eliam in fortitudine subcinericij panis, vsque ad mõtem Oreb ambulare fecisti, & quinque panes in deserto tua sancta benedictione multiplicasti, aquam in optimum vinum transsubstantiasti, Moysemque, & populum tuum in deserto cibis suauissimis, cibasti. purificare, ✠ benedicere, † & sanctificare ✠ digneris has creaturas cibi, & potus, quas in nomine sancto tuo purifico † benedico, † & sanctifico, † vt quicunque ex eis comederint, & biberint, per dilectionem beatæ Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum bibant, & comedant coram Domino, cum omni lætitia, & sint contra maleficia, insidias, & callidi hostis morbos præsidium, & tutamen; & comedentium corda, viscera, & cuncta corporis membra per Spiritus sancti gratiam sanctificentur: Quæ omnia maleficia, incantationes, ligationes, signaturas, & facturas, per hæc comestibilia, & potabilia dextruo ✠ anichilo ✠ & à corporibus humanis eradico. ✠ Per te Iesu Christe, qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

BENEDICTIO

Prandij, & Cænæ quæ debet fieri præsente vexato.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit cælum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo vos ✠ creaturæ Panis, & vini, & cuiuscunque commestibilis. In nomine ✠ illius, qui panes in deserto benedixit, & multiplicauit, qui aquam in vinum conuertit, & qui Manna in deserto Patribus dedit, omne delectamentum in se habentem, vt sitis fortitudo, sanitas, & purificatio

catio huic, & omnibus Dei creaturis ex vobis sumentibus ad effugandos omnes spiritus immundos; omnemq; nefariam vim Diaboli, & omnes figuras, & minas Sathanæ exterminandas, per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oremus.

OMnipotentes Deus, æternæ vitæ, & Angelorum panis viuus, qui Heliam in fortitudine subcinericij panis vsque ad montem Oreb ambulare fecisti, quinque panes in deserto tua sancta benedictione multiplicasti: aquam in optimum vinum transubstantiasti, Moysemque, & populum tuum in deserto cibis suauissimis cibasti, purificare ✠ benedicere, † & sanctificare ✠ digneris has creaturas vini, & potus, quas, in nomine sancto tuo purifico † benedico, † & sanctifico, † vt sint tanquam cibi de venatione Iacob. vt benedicantur animæ comedentium: & tanquam carnes assæ igni, & azimi panes quos cũ lactucis agrestibns festinanter comedisti. Benedico † vt sint tanquam Manna, quod comederunt filij Israel in deserto, & tanquam fauus cum melle, & vinum cum lacte, & tanquam fructus pomorum, vt comedentes, & bibentes inebrientur in horto cum Dilecto, & Sponsa. Sanctifico, † vt sint tanquam cibus, & potus Danielis, Ananiæ, Misaelis, & Azariæ, & tanquam Examen Apum in ore comedentis: ac fauus melis in ore Leonis: vt de comedente exeat cibus, & de forti egrediatur dulcedo, ad eradicandum, & destruendũ omne maleficium, incantationem, ligationum, signaturam, facturam, & fascinationem huic creaturæ N. arte diabolica factam, vnà cum Dæmonibus ipsam vexantibus. Benedico, † & sanctifico † his creaturas cibi, & potus; vt quicunque ex eis comederit, & biberit, per dilectionem Beatæ Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum; sit tanquam, qui comederit mel, & fauum, vt sciat reprobare malum, & eligere bonum: Sit tanquam, qui quærit, inuenit, & comedit volumen sermonum Dei viui: Sit tanquam sumens cibum perfectorum cum lætitia, & exultatione, & simplicitate cordis, collaudans Deum. Et tandem hæc creatura cibi, & potus sit contra maleficia, insidias, & callidi hostis morbos præsidium, & tutamen, & comedentium corda, viscera, & cuncta corporis membra, per Spiritus sancti gratiam sanctificentur, Per Christum Dominum nostrum. Amen. Creatura Dei N. tolle has creaturas cibi, & potus, quos, misit tibi Deus, & quas ego exorcizo † purifico † benedico, & sanctifico † in nomine

ſancto eius. Qui recordatus eſt tui Deus, & non dereliquit diligentes ſe. Requieſce ergo, comede, bibe, epulare in Domino: Vt anima tua habeat multa bona poſita in annos plurimos. Et à recedat Sathan cum omnibus maleficijs, incantationibus, ſignaturis, & facturis, & facturis, tibi arte diabolica factis. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ſancti. ✠ Amen.

Aſpergantur Aqua benedicta.

BENEDICTIO

Omnium medicinalium, vnctionum balneorum, & odorabilium, mutatis tamen mutandis.

Adiutorium ✠ noſtrum in nomine Domini.
Qui fecit Cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo ✠ te creatura medicinæ, per Medicum æternę ſalutis, qui à mortæ æterna genus humanum proprio ſanguine ſanitati reſtituit, pereum, qui ad curationem hominum virtutem medicinalem, herbis, lapidibus, ac diuerſis creaturis contulit, vt nulla ſit tibi communicatio cum Angelis Apoſtatis. Sed in virtute Domini noſtri Ieſu Chriſti cunctas inimici fallacias a te expelle: & ſicut ex diuerſis materijs facta es cõpoſitio medicinalis ad ſanandas Dei creaturas, & præcipuè à Diabolo vexatas ſic virtutem tuam naturalem retineas, ſupernaturalemque recipias, adiurata in virtute Dei Patris, ✠ & Filij, ✠ Spiritus ✠ ſancti cũcta maleficia deſtruentis, ac regnantis in ſæcula ſæculorum Amen.

Oremus.

OMnipotens eternæ Deus, qui es vera ſalus, & medicina, & à quo omnis ſanitas, & medicamentum venit: Quæſumus clemantiam tuam, & pietatem: vt hanc medicinam ..., quam ad expellendas omnes ægritudines, & quaſcunque virtutes diabolicas, & infeſtationes maleficiales: Imò, & ipſos Dæmones à corporibus, & viſceribus hominum, in nomine ſancto tuo benedico ✠ ſanctifico, † & conſecro: † Sic clementiſſime Domine benedicere ✠ ſanctificare, ✠ & cõſecrare ✠ digneris: & in homine, qui eam biberit, extingue februm infeſtationes, viſcerum tormenta curare cordis, & capitis

pitis dolores, & passiones cunctas dissolue; grauitates peccatorum remoue; infestationesq; cunctas à quibusuis partibus corporis resolue: phantasmaticis adesto periculis: tumoresque compesce: fiat etiam illi hæc medicina sancta morbi præsentis expulsio, & peccatorum omnium optata remissio: vt dum gloriatur aduersarius de habitatione percepta, ab hac serua tua N. cum omnibus maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, & facturis, ipse confusus recedat. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Oremus.

O Æterne Deus, qui tua prouidentia ab initio cuncta gubernas, quoniam dedisti, & in mari viam, & inter fluctus semitam firmissimam, ostendens quoniam potens es, ex omnibus sanare, etiam si sine rate aliquis adeat mare: Nam per hęc visibilia medicamenta non sanatur quis à morsu serpentis antiqui, Domine; Sed per te omnium Saluatorem; quia tu solus es, qui liberas ab omni malo: & misericordia tua adueniente saluas filios tuos. Imò tuus Domine sermo velociter sanat omnes ad te confugientes, quia liuore sanguinis preciosissimi filij tui totum mundum sanasti. Infunde ergo Domine tuam sanctam virtutem, & benedictionem ✠ in hanc medicina, & sana potentissime Deus creaturam tuam N. quia conturbata sunt ossa eius, & anima illius turbata est valde: Sana eam à descendentibus in lacum, quia clamat ad te, sicut sanasti Cananæam, & Publicanum, & Abraam orantem: Sicut sanasti aquas per Eliseum; Sicut percussos aspicientes in serpētem æneum & sicut tu Domine Iesu sanasti Hydropicū, & tangentes fimbriam vestimēti tui: Sana eum, sicut qui prior descendebat in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacunque detinebatur infirmitate: Sicut sanasti socrum Petri febricitantem, & sicut sanabas omnem languorem, & infirmitatem in populo, & omnes oppressus à Diabolo. Nam multitudo sapientiæ sanitas est orbis terrarum, & cum aqua deleret terram, sanauit iterum sapientia tua, & cuius liuore sanati sumus, cuius tactu vis febrium mox recessit, cuius sermone confestim surdus audiuit: cuius iussu mutus fari non distulit, Sathan fugit; Claudus cucurrit; cæcus vidit; ægrotus præualuit: surrexit de sepulcro quatriduanus; Sic sana eam Domine Iesu ab omni ægritudine, & à vulneribus Sathanæ, & ministrorum eius. Et sicut sanasti pluries populum Israelem, & puerum Centurionis, & curasti vexatos à spiri-

tibus immundis, & sanasti multitudinem copiosam plebis ab omni Iudæa, & Hierusalem, & maritima, & Tyri, & Sydonis à languoribus suis: Sic huic creaturæ tuæ N. languenti conferat salutem, & veram medicinam. Sint oculi tui Domine super eam, & da illi sanitatem, & vitam: & huic medicinæ vim, & virtutem, & benedictionem † & sanctitatem, vt ab hac creatura N. expellat Dæmonem, & destruat, & eradicet omnia maleficia, incantationes, ligationes, tumores, dolores, signaturas, fascinationes, & facturas diabolicas; Nam venisti Domine quærere, & saluum facere quod perierat.

Oremus.

BEnedic † Domine, & sanctifica † hanc medicinam, & virtus Spiritus sancti sit super eam ad euacuanda, destruenda, annihilanda, & eradicanda a corpore huius creaturæ N. maleficia cuncta, cui visuis maledictionis sint facta, & simul ad expellendum ipsum Dæmonem; prout ego in nomine sancto tuo, & in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni crucifixi filij tui exorcizo † benedico, † & sanctifico, † quia ipse propitiatur omnibus iniquitatibus nostris, & sanat omnes infirmitates nostras. Benedico † te per ipsum, qui redimit de interitu vitam nostram, & coronat nos in misericordia, & miserationibus. Sanctifico † te per ipsum, qui misit verbum suum, & sanauit nos, & redemit nos de interitionibus nostris, & producit in montibus fœnum, & herbam seruituti hominum. Benedico † te, per ipsum, cuius manus vulnerat, & medetur; percutit, & sanat; Sanctifico † te per ipsum, qui misit Apostolos prædicare Regnum Dei, & sanare infirmos, benedico † & sanctifico † hanc mediciuam; vt sit medicina salutis animæ, & corpori huius creaturæ N. & languor huius ægritudinis sit in conspectu diuinæ Maiestatis. Sit hæc medicina tanquam aquæ egredientes de sanctuario Dei, in potum ad expellendam omnem febrem, & ægritudinem, & tumorem, & dolorem: Et ad extirpandum omne maleficium, incantationem, ligationem, signaturam, & facturam, arte diabolica factam: Sit tanquam cor, & fel, & iecur piscis Archangeli Raphaelis, & Thobiæ ad medicamenta vtiliter: Et sicut ipse Archangelus duxit, & reduxit, Thobiam sanum, eiusque Patri restituit visum, & fecit eum videre lumen Cęli; Sic tu, ò medicina, per istam sanctam benedictionem, ✠ virtutem Spiritus sancti, quam in te infundo, restitue sanitatem creaturæ Dei N. Nam altissimus creauit te de terra, vt sis medicina sanitatis, medicina pacis, consolationis, & benedictionis:

ctionis: Sit super te virtus Spiritus † sancti, & virtus diuina tecum sit ad sanandam creaturam Dei N. ab omni ægritudine, & tumore, & dolore: & ab omni maleficio, & infestationibus Sathanæ. Tandem, in nomine illius, qui est Deus omnipotens, Deus exercituum, qui facit mirabilia magna solus; Accipe, ò medicina virtutem Spiritus sancti, ✠ & vbicunque attigeris virtute diuina à corpore creaturæ N. expelle omnem infirmitatem, tumorem, & dolorem, omneque maleficium, incantationem, ligationem, signaturam, & facturam sibi factam, & omne vinculum diabolicum confringe, dissipa, destrue, euacua, extirpa, eradica, vome, per secessum emitte, prout magis expedierit, sine læsione aliqua animæ, & corporis: prout ego, in nomine Iesu Christi expello, † confringo, † dissipo, † destruo, † extirpo, † eradico, & ad nihilum redigo † à corpore ipsius creaturæ Dei N. & infundo in te omnes benedictiones † æterni Dei. In nomine Patris † & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

BENEDICTIO OLEI,
Solemniter facienda ante Altare.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit cęlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo † te creatura olei, per † Deum Patrem omnipotentem, qui creauit Cœlum, & terram, & omnia quæ in eis sunt; per † sapientissimum filium eius Iesum Christum, per quem omnia in sapientia ordinata sunt; per Spiritum † sanctum, per quem bonitatem, & clementiam consequimur, per † Mariam Virginem debellatricem Dæmoniorum, per † Sanctos Angelos castra Summi Regis: per † Patriarchas, tentoria Israel, per † Prophetas, oracula Sancti Spiritus; per † sanctos Apostolos, Iudices sæculi: per † Euangelistas, Cancellarios Christi fideles: per † Innocentes, flores Martyrum: per † Sanctos Martyres, charitate feruidos: per † Sanctos Confessores lumina mundi, per † Sanctos Doctores, tubas Sancti Spiritus: per † Monachos, semina benedictionis, per † Sanctos Eremitas, mundi contemptores: per † Sanctos Sacerdotes,

tes, sacra Christi dantes, per ✠ Sanctos Leuitas præceptorum seruatores, per ✠ Sanctas Virgines, sponsas Christi; per ✠ Sanctas Viduas, specula morum: vt omnis virtus Diaboli, omnis exercitus aduersarij, omnis incursus, omnis tumor, & dolor, & phantasma Sathanæ, ministrorumque eius eradicetur, & effugiat ab his, qui ex te biberint, vel se vnxerint: maleficia cuncta diabolica destruas, & consumes, & medicina optima, & sancta efficiaris menti, & corpori sanitatem restituens; nec valeant Dæmones se latitare in corporibus ipsis, sed in virtute potentissimi nomis Iesu se manifestent, & obedientiam Minstris Iesu Christi præstent, & exeant cum omnibus maleficijs. In nomine Sanctissima Trinitatis, Patris, & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti, & omnium sanctorum. Amen.

Antiphona.

Tulit autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput eius, & deosculatus est eum.

Cantic. Moysi Deuter. 32.

Audite Cæli quæ loquor; audiat terra verba oris mei.

Concrescat, in pluuiam doctrina mea, fluat vt ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina: quia nomen Domini inuocabo.

Date magnificentiam Deo nostro: Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia.

Deus fidelis, & absque vlla iniquitate: iustus, & rectos: peccauerunt ei, & non filij eius in sordibus.

Generatio praua, atque peruersa: hæccine reddis Domino popule stulte, & insipiens?

Nunquid non ipse est Pater tuus: qui possedit te, & fecit, & creauit te?

Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.

Interroga Patrem tuum, & annunciabit tibi, maiores tuos & licent tibi.

Quando diuidebat Altissimus gentes: quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum: iuxta numerũ filiorũ Israel.

Pars autem Domini, populus eius. Iacob funiculus hæreditatis eius.

Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris, & vastæ solitudinis.

Circumduxit eum, & docuit; & custodiuit quasi pupillam oculi sui.

Sicut

Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos; & super eos volitans.
Expandit alas suas, & assumpsit eum; atque portauit in humeris suis.
Dominus solus, Dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.
Constituit eum super excelsam terram, vt comederet fructus agrorum.
Vt sugeret mel de petra: oleumque de saxo durissimo.
Butyrum de armento, & lac de ouibus cum adipe agnorum, & arietum filiorum Basan.
Et hircos cum medula tritici: & sanguinem vuæ biberent meracissimum.
Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit: incrassatus, impinguatus, dilatatus.
Dereliquit Deum factorem suum: & recessit à Deo salutari suo.
Prouocauerunt eum in dijs alienis, & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.
Immolauerunt Dæmonijs, & nō Deo: deos nouos ignorabāt.
Noui, recentesque venerunt: quos non coluerunt patres eorum.
Deum, qui te genuit dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui.
Vidi Domines, & ad iracundiam concitatus est, quia prouocauerunt eum filij sui, & filię.
Et ait, abscondam faciē meam ab eis: & considerabo nouissima eorum.
Generatio enim peruersa est: & infideles filij.
Ipsi me prouocauerunt in eo, qui non erat Deus: & irritauerunt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos in eo, qui non est populus: & ingenta stulta irritabo illos.
Ignis succensus est in furore meo, & ardebit vsque ad inferni nouissima.
Deuorabitque terram cum germine suo: & montium fundamenta comburent.
Congregabo super eos mala, & sagittas meas cōplebo in eis.
Consumetur fame: & deuorabunt eos aues morsu amarissimo.
Dentes bestiarum immissam in eos: cum furore trahentium super terram, atque serpentium.

Feris

Foris vastabit eos gladius, & intus pauor; iuuenem, simul ac virginem lactentem, cum homine sene.

Et dixi, vbi nam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli: ne fortè superbirent hostes eorum.

Et dicerent, manus nostra excelsa: & non Dominus fecit hęc omnia.

Gens absque consilio est, & sine prudentia: vtinam saperent, & intelligerent, ac nouissima prouiderent.

Quomodo persequebatur vnus mille, & duo fugarent decem millia?

Nonne idest quia Deus suus vendidit eos: & Dominus conclusit illos?

Non enim est Deus noster, vt dij eorum: & inimici nostri sunt iudices.

De vinea Sodomorum vinea eorum: & de suburbanis Gomorrhæ.

Vua eorum, vua felis, & botrus amarissimus:

Fel Draconum vinum eorum: & venenum aspidū insanabile.

Nonne hæc cōdita sunt apud me; & signata in thesauris meis?

Mea est vltio, & ego retribuam eis in tempore, vt labatur pes eorum.

Iuxta est dies perditionis & adesse festinant tempora.

Iudicabit Dominus populū suum, & in seruis suis miserebitur.

Videbit quod infirmata sit manus, & clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicent, vbi sunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam?

De quorum victimis comedebant adipes, & bibebant vinum libaminum.

Surgant, & opitulentur vobis, & in necessitate vos protegant.

Videte quòd ego sim solus; & non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, & ego viuere faciam, percutiā, & ego sanabo, & nou est, qui de mauu mea possit eruere.

Leuabo ad Cœlum manum meam, & dicam, viuo ego in æternum.

Si acuero, vt fulgur gladium meum: & arripuerint iudicium manus meæ.

Reddam vltionem hostibus meis; & ijs, qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine: & gladius meus deuorabit carnes.

De

De cruore occisorum, & de captiuitate nudati inimicorum capitis.
Laudate gentes populum eius: quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur.
Et vindictam retribuet in hostes eorum: & propitius erit terræ populi sui.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in sæcula sæculorum Amen.
Tulit autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput eius, & deosculatus est eum.
Iube Domne benedicere.
Deus author Cœli, & terræ det nobis hæreditatem vitæ æternæ. Amen.

LECTIO LIBRI LEVITICI.

ANima cum obtulerit oblationem sacrificij Domino, similia erit eius oblatio: fundetque super eum oleum; & ponet thus, ac deferet ad filios Aaron Sacerdotis, quorum vnus tollet pugillum plenum similæ, & olei, ac totum thus, & ponet memoriale super Altare in odorem suauissimum Domino. Quòd autem reliquum fuerit de sacrificio, erit Aaron, & filiorum eius, sanctum sanctorum de oblationibus Domini. Cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano de simila, panes scilicet absque fermento conspersos oleo, & Lagana azyma oleo lita: Si oblatio tua fuerit de sartagine, similæ conspersæ oleo, & absque fermento, diuides eam minutatim, & fundes super eam oleum: Sin autem de craticula fuerit sacrificium, æquè simila oleo conspergetur quam offerens Domino, trades manibus Sacerdotis, Qui cum tulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, & adolebit super Altare, in odorem suauitatis Domino.

Tu autem Domine nostri miserere.
Deo gratias.
Ecce vnxit te Dominus super hæreditatem suam in principē, & liberabit populum suum de manibus inimicorum eius, qui in circuitu eius sunt. Psalm. 88.

MIsericordias Domini, in æternum cantabo.
In generatione, & generationem: annunciabo veritatem tuam in ore meo.
Quoniam dixisti, in ęternum misericordia ædificabitur in Cęlis: præparabitur veritas tua in eis.

Disposuit

Disposui testamentum electis meis, iuraui Dauid seruo meo: vsque in æternum præparabo semen tuum.

Et ædificabo in generatione, & generationem sedem tuam.

Confitebuntur Cœli mirabilia tua Domine: etenim veritatem tuam in Ecclesia Sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino? similis erit Deo in filijs Dei?

Deus, qui glorificatur in concilio Sanctorum: magnus, & terribilis super omnes, qui in circuitu eius sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt Cœli, & tua est terra: orbem terræ, & plenitudinem eius tu fundasti Aquilonem, & mare tu creasti.

Thabor, & Hermon in nomine tuo exultabunt: tuum brachium cum potentia.

Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua: iustitia, & iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia, & veritas præcedent faciem tuam; beatus populus qui scit iubilationem.

Domine in lumine vultus tui ambulabunt: & in nomine tuo exultabunt tota die, & in iustitia tua exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es: & in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Domini est assumptio nostra: & Sancti Israel Regis nostri.

Tunc locutus es in visione Sanctis tuis, & dixisti: posui adiutorium in potente, & exaltaui electum de plebe mea.

Inueni Dauid seruum meum; oleo sancto meo, vnxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei: & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo: & filius iniquitatis non apponet nocere ei.

Et concidem à facie ipsius inimicos eius: & odientes eum, in fugam conuertam.

Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso: & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: & in fluminibus dexteram eius.

Ipse

Ipse inuocabit me, Pater meus es tu: Deus meus, & susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum excelsum præ regibus terræ.

In æternum seruabo illi misericordiam meam, & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen eius: & Thronum eius sicut dies Cæli.

Si autem dereliquerint filij eius legem meam: & in iudicijs meis non ambulauerint.

Si iustitias meas profanauerint, & mandata mea non custodierint.

Visitabo in virga iniquitates eorum: & in verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: neque nocebo in veritate mea.

Neque profanabo testamentum meum: & quæ procedunt de labijs meis, non faciam irrita.

Semel iuraui in sancto meo, si Dauid mentiar; semen eius in æternum manebit.

Et Thronus eius sicut Sol in conspectu meo: & sicut Luna perfecta in æternum, & testis in Cœlo fidelis.

Tu vero repulisti, & despexisti, distulisti Christum tuum.

Auertisti testamentum serui tui: profanasti in terra sanctuarium eius.

Destruxisti omnes sæpes eius: posuisti firmamentum eius formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram detrimentum eum: Lætificasti omnes inimicos eius.

Auertisti adiutorium gladij eius: & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: & sedem eius in terram collisisti.

Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.

Vsquequo Domine auertis in finem, exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia: nunquid enim vanè constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo, qui viuet, & non videbit mortem; eruet animam suam de manu inferi?

Vbi

Vbi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine : sicut iurasti Dauid in veritate tua?
Memor esto Domine opprobrij seruorum tuorum: quod continui in sinu meo multarum gentium.
Quod exprobrauerint inimici tui Domine : quod exprobrauerunt commutationem Christi tui.
Benedictus Dominus in æternum. Fiat, fiat.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, Sicut erat in principio, nunc & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Antiphona.

Ecce vnxit te Dominus super hæreditatem suam in Principem, & liberabit populum suum de manibus inimicorum eius, qui in circuitu eius sunt.
Iube Domne benedicere.
Sapientia Dei patris fit nostrum semper auxiliatrix.

LECTIO EPISTOLÆ SANCTI Iacobi Apostoli.

INfirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, vnguentes eum oleo in nomine Domini; & oratio fidei saluabit infirmum, & alleuabit eum Dominus, & si in peccatis sit, remittentur ei. Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro inuicem, vt saluemini; multum enim valet deprecatio iusti assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis, & oratione orauit, vt non plueret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. Et rursum orauit, & Cęlum dedit pluuiam, & terram dedit fructum suum.
Tu autem Domini nostri miserere.
Deo gratias. Antiphona.
Mulier dixit Eliseo, non habeo nisi parum olei, quo vngar.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi deerit : in loco pascuæ ibi me collocauit.
Super aquam refectionis educauit me : animam meam conuertit.
Deduxit me super semitas iustitiæ: propter nomen suum.
Nam, & si ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.
Virga tua, & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.

Parasti

Parasti in conspectu meo mensam aduersus eos, qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum : & calix meus inebrians quàm præclarus est ?
Et misericordia tua subsequetur me, omnibus diebus vitę meę
Et vt inhabitem in domo Domini, in longitudine dierum.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto : Sicut erat in principio, nunc & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Antiphona.

Mulier dixit Eliseo, non habeo nisi parum olei, quo vngar.
Iube Domne benedicere,
Per Euangelium Iesu Christi vngat nos misericordia Dei.

LECTIO EVANGELII.
Secundum Lucam.

SVspiciens autem Iesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Hierusalem in Hærico, & incidit in latrones: qui etiam despoliauerunt eum, & plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. Accidit autem, vt Sacerdos quidam descenderet eadem via, & visu illo præteriuit: Similiter & Leuita, cum esset secus locum, & videret eum: pertransijt: Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum, & videns eum misericordia motus est. Et appropians, allegauit vulnera eius, infundens oleum, & vinum: & imponens illum in iumentum suum: duxit in stabulum, & curam eius egit: & altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait: Curam illius habe, & quocunque supererogaueris, ego cum rediero reddam tibi.
Tu autem, Domine nostri miserere.
Deo gratias.

Oremus.

OMnipotens æterne Deus, qui oliuas creasti, habentes amaritudinem in radice, fortitudinem in ligno, pulchritudinem in folijs, lætitudinem in ramis, durationem in longitudine, celsitudinem in erectione; & plenitudinem in fructificatione: ex quibus ad vniuersi condimentum, liquorem suauissimum emanare fecisti, quo Iacob titulum lapideum in Bethel vnxit ad consecrationem Sacerdotum: Et in sacrosanctis Sacramentis oleo vti, iussisti: super Reges fundi, & eo infirmos vngi ordinasti, Tabernaculumque, & altare cum omnibus vasis eorum; vt essent sancta sanctorum, consecra-

ri;sacrificia, & primitias consperfas oleo offerri, præcipisti: Sic Domine,per hæc, & alia mirabilia, quæ in sancto oleo operatus es,dignare hoc oleum benedicere ✠ sanctificare, ✠ & consecrare, ✠ vt quicunque ex eo biberit, vel se vnxerit, vinctus sit dolore pœnitentiæ, soliditate conscientiæ, sanctarum virtutum diuersitate, charitatis amplitudine, perseuerantia in omni bono opere, æternorum contemplatione, & æternæ vitæ consecutione; & ab eo eradicentur omnes facturæ, maleficia, incantationes, phantasmata, tumores, dolores, & ligationes quomodolibet contra creaturas tuas factæ: Sit omnium operum Sathanæ, & ministrorum eius destructio, expulsio, & exterminatio: Et ficut oleum benedixisti, & per Samuelem, Saulem, & Dauid in Reges, & Prophetas vnxisti; per Moysem, Aaron in Sacerdotem; per Sadoch, Salomonem; per vnum de filijs Prophetarum Iehu; per Eliseum Reges super Syriam, & Israel, & Prophetam pro se oleo sancto vnxisti: Sic in nomine sancto tuo hoc oleum benedicto ✠ sanctifico, ✠ & consecro, ✠ & omnibus benedictionibus Dei repleo; & sic benedictum, sanctificatum, & consecratum creaturis à diabolo vexatis in vnctionem, vsum, & potum trado ad extirpandum, & eradicandum omne nephas Diaboli; Sitque omnium operum Sathanæ destructio, & exterminatio, & quisquis hoc oleo vsus fuerit, non possit in eo diabolus latitare, imò se manifestare astrictus sit. Hoc oleum benedico ✠ sanctifico, ✠ & consecro † ad restituendum obsessos; Febricitantibus, valetudinem: ægrotantibus, sanitatem: ad extinguendum venena, tumores, & dolores: ad comprimendum noxia: ad depellendum aduersa; ad restituendum coniugis amorem, & odium expellendum: & quisquis ex eo vsus fuerit ab omni pariter languore, & infirmitate sanetur, à cunctis operationibus, & insidijs inimici liberetur: à morsu serpentis antiqui nunquam lædatur, & cunctæ aduersitates separentur à plasmate tuo, quod pretioso sanguine filij tui redemisti: Sit oleum Iudith, sit oleum gaudij, oleum exultationis, præ particibus tuis in visceribus creaturarum Dei; & oleum misericordiæ in ossibus eorum; Sit oleum fructificationis, fidei, charitatis, & pacis; Multiplica benedictiones ✠ tuas æterne Deus super hoc oleum sicut Stellas Cœli, & super arenam, quæ est in littore maris. Quia ego per eum, cuius nomen est oleum effusum, benedico ✠ sanctifico, ✠ & consecro. ✠ Fundat Petra riuos olei sacri super vexatos a Diabolo, ✠ vngat eos Deus, Deus oleo lætitiæ in habitaculis iustorum, &

profi-

proficiat in salutem sempiternam. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum, qui mundum vnxit oleo misericordiæ suæ, & tecum viuit, & regnat in sæcula sæculorum, Amen.

Oremus.

OMnipotentes æterne Deus, qui per potentiam tuã cuncta creasti, & per mirabilem bonitatem curationem morborum oleo dedisti: Sic misericordiam tuam & virtutem super hoc oleum inuocamus, & vt benedicendo ✠ benedicas, sanctificando ✠ sanctifices, & consecrando † consecres, quatenus quicũque hoc oleo vsi fuerint, benedictionis † tuæ opulenta repleantur, corda, & viscera, & capita, & cuncta membra per gratiam Sancti Spiritus: à turpitudine callidi hostis purificentur, & sanctificentur. Per Dominum nostrum. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

EXORCISTA, VNGAT QVOTIDIE, mane infirmi pulsus capitis, manum, & pedum: tum aures, nares, labia, cæterasque partes, vexatas, dum honestè fieri possit, & vngendo dicat.

SIcut Sanctus Sanctorum vnctus fuit spiritu Domini: Sic spiritus Sanctus sit super te creatura Dei, quam ego vngo sacrati olei liquore: & per istud Sanctum oleum, & vnctionem sacram libero te, & absoluo ab operibus Sathanæ; ac destruo omnia maleficia, incantationes, ligationes, signaturas, facturas, dolores, tumores, tibi arte diabolica factas: vt in omni parte olei sancti, & crucis ✠ virtute munita, diabolicos impetus viriliter contemnere valeas; ac hoc medicamento sancto omnem Dęmonis infestationem procul repellere possis, prout ego repello, annihilo, & destruo. In nomine Patris, ✠ & Filij, † & Spiritus † sancti. Amen.

In fine totius vnctionis, dic.

Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DOmine Iesu Christe, qui es salus, & medicina vera, a quo omnis sanitas: qui instituisti, vt languidos olei liquore

tangentes, vngamus; Quæsumus clementiam tuam, vt hanc creaturam tuam diabolica vexatione laborantem sanare digneris, fiatque sibi hæc olei sacra perunctio morbi præsentis expulsio: & sicut oleo sancto tuo vnxi eam; Sic manus tua auxilietur ei; Qui cum Patre, & Spiritu Sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

BENEDICTIO Thori.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini,
Qui fecit Cœlum, & Terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo ✠ te creatura plumarum: per eum quem vidit Isaias sedentem super solium excelsum, & eleuatum; & ea; quæ sub ipso erant, replebant Templum, Seraphin stabant super illud: sex alæ vni, & sex alæ alteri, duabus velabanr faciem eius, & duabus velabant pedes eius, & duabus volabant, & clamabant alter, ad alterum, & dicebant: Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercitum, Plena est omnis terra gloria eius: vt nulla communio sit tibi cum Angelis maledictis, & excommunicatis; Sed fias creatura benedicta ✠ & sanctificata ✠ ad expellendos, & fugandos inimicos nostros, & esto inimica inimicis nostris, & afflige affligentes creaturam hanc N. Per Iesum Christum, qui viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Oremus.

CLementissime Deus, qui affligendo sanas, & castigando nos saluas, deprecor Maiestatem tuam, & clementiam super has plumas, quas benedico ✠ & sanctifico ✠ per nomen tuum, qui iussisti plumas proici prope Altare ad orientalem plagam, qui cortinas Tabernaculi variatas opere plumario fieri iussisti: & qui diceris Aquila plena multis plumis: vt sicut ego exorcizo ✠ benedico, ✠ & sanctifico † has plumas, & lectulum; & thorum, vt sit immaculatum, & mundum ab omni opere Sathanæ: Sic & tu benedicere, † & sanctificare ✠ digneris. Vt quisquis, & præcipuè creatura tua N. super has plumas, & lectulum, vt dormiat, prostrata fuerit, tuam sanctam benedictionem recipiat, dormiat, & secura quiescat. Imò omnis spiritus immundus, omnis incursio Sathanæ,

thanæ,omne phantasma,omne maleficium,omnis incantatio, ligatura,signatura, factura, & omne opus quomodolibet diabolicum in ea N. factum,destruatur, annihiletur, extermine-tur,dissipetur,expellatur,& ab ea separetur,quantum est elongatum cælum a terra,lux à tenebris; nec amplius reuertatur, prout ego,in nomine tuo Thethagramaton destruo ✠ annihilo ✠ extermino ✠ dissipo ✠ & expello,✠ & ab ea N.separo, vt non reuertatur: & spiritus maledictos thorum creaturæ tuæ N. precioso sanguine filij sui redemptæ, violare volentes,contero, & disperdo per sanctum nomen Iehoua. Sicut verò mulier Sunamitidis fecit cænaculum paruum, & posuit in eo lectum, & mensam,& sellam, & candelabrum, & recepit Eliseum virum Sanctum Dei, qui ibi requieuit; Sic plumas, & lectulum,& thorum istum benedicere,✠ & sanctificare ✠ digneris. Et sit nunc, & semper benedictus, ✠ & sanctificatus ✠ prout ego in nomine sancto tuo benedico, ✠ & sanctifico ✠ per eum, quem adorauit Israel conuersus ad lectuli caput; per eum,quem adorauit Dauid iacens in lectulo, per eum,qui sanauit paraliticum iacentem in lecto; per eum, qui dormiebat in nauicula, & fecit cessare ventos; per eum, qui dixit, non est mortua puella,sed dormit: per eum; qui dixit Discipulis suis, dormite iam,& requiescite: per eum,qui dixit Petro,Simon dormis? per eum,qui dixit,si dormit, saluus erit: & qui viuit,& regnat cum Deo Patre, & Spiritu sancto in sæcula sæculorum.Amen.

Oremus.

OMnipotens æterne Deus, sicut suscitasti puerum Sunamitidis iacentem in lecto per seruum tuum Eliseum: & saluasti Ioam per manum Iosobeth in cubiculo lectulorum, ne interficeretur; Sic digneris saluare hanc creaturam tuam N. ab infestationibus Dæmonum; & sicut Sunamitidis illa recepit gratias à viro Dei, & benedictionem: Sic hæc creatura N. consequatur tuam gratiam, & largam benedictionem, vt super lectum hunc,& plumas dormiat fiducialiter, & requiescat,& inueniat locum Domino, Tabernaculum Deo Iacob, ascendat supra lectum stratus sui, & des somnum òculis suis tanquam in sinu sancto tuo, & requiescat sicut in lectis eburneis: Sicut in tentorijs Israel pacificè, cum pace, cum charitate, in timore Dei à vespere vsque mane, & adoret te toto corde, & mente: nec sit, qui eam terreat. Lectulus hic sit floridus, benedictus, ✠ & sanctificatus ✠ ex diuersis nominibus Dei; ex aromatibus Myrrhæ, & Thuris, et, ex diuersis

pulueribus pigmentarij: Et sicut lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiant ex fortissimis Dei potentis; omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi vniuscuiusque ensis super fœmur suum propter timores nocturnos: Et tu Domine, qui dixisti, ego dormio, & cor meum vigilat: & alibi. Ego dormiui, & soporatus sum, & exurrexi, quia Dominus suscepit me: Sic hæc creatura N. audiat vocem tuam mellifluam, & dormiat: Sicut Iacob in Bethel: Dormiat vt Leo, & inimicus suscitare non audeat: Dormiat inter medios cleros, & inter columbas habentes pennas de argentatas: Dormiat in sinu Abigas Sunamitidis,& foueat, & calefaciat sicut Regem Dauid, Dormiat super stratum suum, & viuat Dominus, qui eruit animam suam de omni angustia. Irruat sopor super eam,& dormiat in lecto suo, tamquam non timens, sed quiescens, & suauis sit somnus eius; Et cum dormierit, custodiant eam Angeli sancti Dei, & mandata Iesu Christi: & euigilans, loquatur cum eis verba vitæ, vt in lecto suo, per noctem quærat quem diligit anima sua. Et tandem benedicte Deus, multiplicentur tuæ benedictiones ✠ super hanc creaturam N. vexatam,& super plumas has.& sicut Stellæ Cœli, & arena maris, sicut iam multiplicasti super Abraam, Isaac, & Iacob. Per ipsum Iesum Christum filium tuum, qui viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

In sequenti oratione quæ scripta sit in carta benedicta, inuoluatur Aurum, Thus, & Myrrha, & collocetur in quatuor Angulis Thori.

† QVi manifestatus est in carne, iustificatus in spiritu, prædicatus gentibus, in cruce occisus, & assumptus in gloriota; sedens ad dexteram Dei Patris, vt credentium preces, vt vota exaudiat. Ipse per suum sanctum nomen, cui omne genuflectitur Cœlestium, Terrestrium, & Infernorum: & per misericordiam suam infin itam, & sanctam passionem, & crucem, & per merita, & preces Sanctæ Mariæ Virginis, & Angeli Dei custodis mei, totiusque Curiæ Cælestis, me à cruciatibus Dæmonum, & ab eorum operibus maleficialibus, thorumque hunc ne maculetur bene ✠ dicere, & præseruare dignetur; Qui in vnitate perfecta cum Patre, ✠ & Spiritu ✠ Sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum Amen.

QVO FACTO, IN MEDIO Thori collocetur mensura alicuius Crucifixi; & in plumis ipsis, siue lanis incorporentur, videlicet, Thus, Myrrha, Ruta, Hipericon, Oliua, cera benedicta, ac diuina nomina sequentia.

ECce Crux ✠ Iesu Chrlsti ✠ Cruce Christus vincit ✠ Christus regnat ✠ Christus imperat ✠ Agios ✠ Ichiros ✠ Sother ✠ Sabaoth ✠ Adonay ✠ Heloym ✠ Homousion † Thetagrammaton ✠ Otheos ✠ Athanatos ✠ Alpha, & Omega † Saluator ✠ Principium, & finis † Primogenitus † Via † Veritas † Iehoua † Vita † Sapientia † Æternus † Virtus † Pacletus ✠ Ego sum † Qui sum. † Messias † Agnus † Ouis † Vitulus † Aries † Leo † Os † Misericors. † Charitas † Lux † Omnipotes † Creator † Redemptor † Amor † Emanuel † Primus, & nouissimus † Ianua † Petra † Gloria † Imago Patris † Vnicus ✠ Fons vitæ ✠ Panis ✠ Brachium ✠ Dominus ✠ Mons magnus ✠ Clauis Dauid ✠ & Dux domus Israel ✠ Radix Iesse ✠ Iceptum domus Israel ✠ Oriens ✠ Splendor ✠ Adonay ✠ Sol iustitiæ ✠ Rex gentium ✠ Expectatio gentium ✠ Candor lucis æternæ. ✠ Rex gloriæ ✠ Iesns Chrjstus ✠ Dominus virtutum ✠ Triumphator ✠ Inferni ✠ Iesus, Deus; de Deo † Iesus æterna sapientia ✠ Iesus Patri coequalis ✠ Iesus, & homo ✠ Iesus, Iesus splendor paternæ gloriæ ✠ Iesus lumen de lumine. ✠ Iesus, quo Cæli firmati sunt, ✠ Iesus amor Patris ✠ Iesus brachium Spiritus sancti ✠ Iesus Thronus sanctissimæ Trinitatis ✠ Iesus Maiestas gloriæ ✠ Iesus semen vitæ æternæ ✠ Iesus, natus de Maria Virgine ✠ Iesus Sacerdos Magnus ✠ Iesus Lapis Angularis ✠ Iesus Princeps Pacis ✠ Iesus Stella ex Iacob ✠ Iesus Liber vitæ ✠ Iesus medicina salutis † Iesu vena aquarum † Iesus Scala Cœli, ✠ Iesus porta Paradisi, ✠ Iesu caput Ecclesiæ sancta ✠ Iesus panis viuus ✠ Iesus fides firma ✠ Iesus spes nostra ✠ Iesus charitas perfecta ✠ Iesus fundamentum humilitatis ✠ Iesus, fons pietatis ✠ Iesus Iudex vniuersi ✠ Iesus sanitas languentium ✠ Iesus consolator afflictorum ✠ Iesus oppressor Superborum † Iesus destructor Idolorum ✠ Iesus fugatio tenebrarum ✠ Iesus depopulator Dæmonum ✠ Iesus malleus maleficorum ✠ Iesus iugum ferreum Luciferi † Iesus prędator Tartati ✠ Iesus morsus Sathanæ, & Angelorum eius ✠ Iesus triũphator Inferni ✠ Iesus illustratio Paradisi ✠ Iesus Angelorum

ferculum ✠ Iesus gloria Sanctorum omnium ✠ Maria mater vniuersorum † Maria arca thesaurorum Dei ✠ Maria Paradisus ✠ Maria delitiarum hortus ✠ Maria Cedrus ✠ Maria Cypressus ✠ Maria Palma ✠ Maria rosa ✠ Maria Oliua ✠ Maria Vitis ✠ Maria Platanus ✠ Maria Balsamum † Maria Myrrha † Maria Galbanus ✠ Maria Lilium † Maria Scala Cœli ✠ Maria porta Paradisi ✠ Maria mare † Maria ros ✠ Maria Luna † Maria Sol ✠ Maria Terra † Maria arcus Cælestis ✠ Maria collum ✠ Maria columba ✠ Maria Elephans ✠ Maria Ouis † Maria Ebur † Maria dies ✠ Maria fons omnium gratiarum † Maria Nauis securissima ✠ Maria Nubes † Maria Mons Synai † Maria Thronus ✠ Maria Vellus † Maria Lux ✠ Maria Vas Dei ✠ Maria rosa Dei † Maria sedes Dei ✠ Maria Ciuitas Dei ✠ Maria Castellum ✠ Maria Stella matutina ✠ Maria lignum Vitæ ✠ Maria speculum perfectionis. ✠ Maria bonitatis metrum † Maria puteus aquarum viuentium ✠ Maria regula morum ✠ Maria via salutis ✠ Maria Sponsa Dei † Maria mater Christi † Maria Spiritus sancti Templum † Maria palatium superni Imperatoris ✠ Maria hospitium Deitatis ✠ Maria Cella Dei aromatica ✠ Maria Imperatrix vniuersi ✠ Maria dominatrix Dęmoniorum ✠ Maria Virga Dæmonum ✠ Maria pauor Inferni ✠ Maria auxiliatrix potentissima ✠ Maria Aduocata prudentissima ✠ Maria mediatrix efficacissima ✠ Maria medicina peccatorum ✠ Maria salus desperantium † Maria consolatrix afflictorum † Maria sanitas infirmorum ✠ Maria liberatrix captiuorum ✠ Maria defensio oppressorum ✠ Maria portus salutis ✠ Maria Ciuitas refugij tutissima ✠ Maria Virgo Virginum, ✠ Omnes Spiritus beati defendit me, ✠ Omnes Sancti Apostoli orate pro me, † Omnes Sancti Martyres intercedite pro me, ✠ Omnes Sancti Confessores supplicate pro me, Omnes Sanctę Virgines, & Viduæ orate pro me. ✠

BENEDICTIO
Vestimentorum.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini,
Qui fecit Cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo ✠ vos creaturæ diuersæ indumentorum, per eum ✠ qui ad decorem, & ornamentum generis humani vos parauit, per eum ✠ qui volucres cœli, bestias terræ, & pisces

ſces maris induit; per eum ✠ qui per Moyſen veſtes ſanctas in gloriam, & decorem Aaron fecit; & Salomonis templum de lignis cedrinis, & oliuarum, auroque puriſſimo veſtiuit; & picturis, & ornamentis precioſiſſimis ornauit vndique; vt ſitis indumenta pura, benedicta, ✠ & munda ab omni labe, virtute, & macula ſpurciſſimi Sathanæ, & ipſius inimici operationes, & vires nequaquam retinere valeatis: ſed ſitis indumenta benedicta, ✠ & ſanctificata ✠ per eum, qui cinctus humanitate, vt genus humanum redimeret, morti ſe ſubiecit, & nunc immortalitate, & gloria indutus, viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen. Oremus.

OMnipotens æterne Deus, qui inter cætera mirabilia, creaturas tuas diuerſis ornamentis decoraſti: & tunicas pelliceas Adæ, & Euæ feciſti; nosque veſte miſericordiæ, in hoc ſæculo, & in Regno tuo peruenientes, ſtola gloriæ circundas: Quæſumus, vt hæc indumenta, pro tuo nominis amore, purificare, ✠ mundare, ✠ & benedicere † digneris, quæ in tuo nomine purifico † mundo, ✠ & benedico, † vt ad inſtar humilis armaturæ digneris hanc creaturam tuam N. veſtire deſcoloribus, & ſubtilibus; calciare hyacinto, & cingere byſſo: dareque armillas in manibus ſuis, & torquem circa collum, & circulos auribus ſuis, & coronam decoris in capite ſuo: ornata vè ſit auro, & argento, & veſtita polymito, & multis coloribus, vt decora ſit nimis coram te Deo optimo maximo ſuo, Et cum ſenſeris fragrantiam horum veſtimentorum, des huic ſeruæ tuæ N. filiæ tuæ oſculum pacis, conſolationis, et benedictionis. Concede Domine, vt odor horum veſtimentorum ſit ſicut odor Thuris; & qui ea portauerit, & induerit cœleſtis gratiæ plenitudinem in eis, & munimen valeat tuæ benedictionis percipere, vt ab omnibus inimicorum maleficijs, incantationibus, ligationibus, ſignaturis, et facturis, et inſidijs defenſa incolumis, te in ſæcula glorificare poſſit. Per Chriſtum Dominum noſtrum, qui tecum viuit, etc.

BENEDICTIO HERBARVM.

Adiutorium † noſtrum in nomine Domini,
Qui fecit cœlum, et terram.

EXORCISMVS.

DEus omnipotens, qui in creatione vniuerſi inter mirabilia opera tua dixiſti; Germinet terra herbam virentem,

tem, & facientem semen: & lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum, cuius semen iu semetipso sit super terram, & eam dedisti nobis in escam, & vsum, quia valde bona: Sic propter nomen sanctum tuum laudabile, & benedictum; magnum, & glorificatum in Cœlo, & in terra, pone dexterã tuam plenam larga benedictione ✠ super has herbas. N. N. & reple eas cũctis benedictionibus, prout ego in nomine sancto tuo, Iehoua, eas exorcizo † benedico, † & sanctifico, † vt vbicunque collocatæ fuerint, siue in lanis, vel plumis, vel paleis, vel lectis, vel in domibus, cubiculis habitationibus, & in quibusuis locis, vel super se habuerit, vel portauerit, vel si quis fuerit ex eis fumigatus, vel in balneo lotus, per omnipotentiam tuam, & virtutem acerbissimæ passionis Domini nostri Iesu Christi filij tui, elongetur ab eis omne malum, omne periculum, omnes virtutes, & opera Sathanæ, sicut elongatum est Cœlum à terra: Lux à tenebris, veritas à mendacio. Nec habeant potestatem ipsi aduersarij nostri latitandi, nocendi, veritatem tacendi, nec permanendi in creaturis ipsis, & locis: & ideò, per eum, qui dat herbam seruituti dominum, & per virtutem sanctissimi nominis sui Thetagramatõ, & per vocem ipsius, dicentis: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt, has herbas N.N. benedico, ✠ sanctifico ✠ ad fugandos Dæmones, ad destruendum, anihilandum, & extirpandum, & eradicandum omne maleficium, incantamentum, ligationes, signaturas, & facturas, à corporibus humanis, & ab alijs creaturis, & à quibusuis locis, omne opus diabolicum factum, vel fiendum, ita quòd ibi nulla habitatio, & nulla virtus sit inimici: Sed in nomine Iesu, cuius Sanctissimum nomen, & virtutẽ, & potentiam inuoco, super has herbas, recedant maledicti, & vadant præcipites confusi in barathrum, in Tartarum, in Gehennam, & in Infernum cum omnibus operibus suis hæreticalibus: & inhabitet Sanctissimi Angeli Dei, vt recipiant sanitatem: Et sicut pluuijs germinat herba de terra: sic ros de cœlo, & virtus Spiritus Sancti pluat super has herbas, & per suam sanctam benedictionem ✠ fiant herbæ virẽtes, pascua pinguia super montes Israel: Require æterne Deus, quod perierat: reduc quod abiectum est, alliga confractum, & consolida quod infirmum est. Custodi quod forte, & pingue est, & pasce oues tuas, accubareque facias in sinu Abrahæ. Per Iesum Christum, qui languores nostros, & dolores portauit; qui vulneratus est propter iniquitates nostras, & attritus est propter scelera nostra: Et liuore eius sanati sumus. Amen.

BE-

BENEDICTIO
Fumigationis aromatum, & cubiculi, quæ debet fieri quotidie presente Maleficiato.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit cœlum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo ✠ te creatura fumigationis ex diuersis aromatibus composita, per Deum omnipotentem, qui fecit Cœlum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt: Et per tres Reges Orientales, qui Christo obtulerunt aurum, thus, & myrrham, vt nulla virtus aduersarij, nullus exercitus Diaboli, nulla incursio Sathanæ, nullum phantasma tecum sit; sed efficiaris fumigatio benedicta, ✠ & sanctificata † ad fugandos Dæmones à corporibus humanis, & ab eorum habitaculis; & ad eradicandum omne maleficium, arte diabolica factum: In nomine Dei Patris † omnipotentis, & in charitate Domini nostri Iesu ✠ Christi, & in virtute Spiritus Sancti ✠ Amen;

Oremus.

OMnipotens æterne Deus, tuam imploramus clementiam, vt saluare nos digneris ex ore Leonis; qui circuit, quærens de vnitate Ecclesiæ tuæ, quem deuoret; Sed tu fortissime Leo de Tribu Iuda contere contrariæ virtutis sæuitiam rugientem, & benedic, ✠ & sanctifica ✠ fumigationem hanc aromatum ad fugandos à corporibus humanis Dæmones, & ab eorum habitaculis; & ab eis radicandum omne maleficium, incantationem, fascinationem, signaturam, facturam, ligationem, infestationem, & omnè opus diabolicum; nec inimicus possit præualere contra creaturas tuas, sanguine filij tui redemptas. Sanctifica ✠ & benedic ✠ hæc aromata, vt sint tanquam aromata, quibus conditi sunt Iacob, & Ioseph & quibus vtebatur Hester; & tanquam aromata multa Salomonis: & thymiamata de aromatibus boni odoris ad dissipandum inimicum: & vapor, & nebula, & odor huius fumigationis, sit sicut odor Cypri, & Nardi, & Croci, fistulæ, & Cinamomi Mirrhæ, & Aloes, & super omnia aromata ad destruenda omnia phantasmata, & incanramenta Sathanę.

Et ego benedico ✠ te creatura, fumigationis, & sanctifico ✠ per eum, quem Cœlum, et Cœli Cœlorum capere non possunt: per eum te sanctifico ✠ qui tangit montes, et fumigant, vt domus hæc benedicatur, ✠ et sanctificetur, ✠ et à te fumigetur, et repleatur fumo à maiestate Dei; et de virtute eius ascendat fumus incensorum de manu Angeli coram Deo: et aperiatur Templum Tabernaculi testimonij in Cœlo; et exeant Angeli habentes misericordias Dei, vestiti lapide mundo, et candido, et præcincti circa pectora, zonis aureis, et inhabitent in hac domo, custodientes hanc creaturam N. et omnes habitantes in ea: et fumus huius fumigationis ascendat, et eradicet omne genus Dæmoniorum, et omnia maleficia, incantationes, ligationes, signaturas, et facturas, ab hac domo, et ab hac creatura N. quam in nomine sancto tuo benedico, ✠ et sanctifico, ✠ benedictionibus Cœlestibus ✠ repleo, sit hoc cubiculum, et domus Thalamus Dei, sit palatium Christi. Sit habitaculum Spiritus sancti: Sit hæc domus, tanquam cella aromatum, et odoramentum vnguenti optimi; et impleatur odore vnguenti, et fumi Nardi pistici pretiosi: Sit tanquam Domus, Dei ad adolendum incensum coram eo, et ad fumiganda aromata, et descendat Dilectus in hanc domum, sicut in hortum suum ad areolam aromatum, et quisquis fumigatus fuerit ex his aromatibus, benedicatur, ✠ et sanctificetur, ✠ et videat, et audiat voces, et lampades, et sonitum buccinę de Cœlo, et montem fumigantem, et loquatur cum Deo, et respondeat ei Deus, verba vitæ, et salutis: et sic, sicut quæ ascendit per desertum, vt virgula fumi ex aromatibus myrrhę, thuris, et vniuersi pulueris pigmentarij, vt liberetur ab omnibus maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, facturis, et à Dæmonibus eam vexantibus. Sit odor huius fumigationis aromaticæ: sicut odor vinearum florentium, et malorum, et mandragoræ. Sit quasi myrrha, dans odorem suauitatis; quasi balsamum, et quasi odor suauitatis Libani: Sit tanquam incensum aromatum, quo adolebatur Altare aureum, sub tecto testimonij contra velum, Sit tanquam odor holocaustorum Noe, quæ odoratus est Dominus odore suauissimo: Sit sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus, et sicut odor pretiosissimus victimæ Domini. Sit sicut odor Nardi in accubitu Regis, sicut odor diuinus effusus in fundamento Altaris principi excelso, et sicut Christus tradidit semetipsum pro nobis oblationem, & hostiam Deo in odorem suauitatis, sic in odore illius benedicatur ✠

hæc

hæc domus ſanetur hæc creatura N. ab omnibus infeſtationibus Sathanæ: & eius potentiæ, membraque tota ſui corporis ſanctificentur ✠ in odorem vitæ, & dulcorentur varijs odoribus in vitam æternam; Et ad odorem, & fumum huius aromaticæ fumigationis, non lateat ſe Sathan; ſed fugiat cum ſatellitibus ſuis, & maleficijs, & incantationibus, & ligationibus, & ſignaturis, & facturis, & cæteris operibus ſuis diabolicis ab hac creatura Dei N. & ab hac domo; Et elongetur ab eis, quantum eſt elongatam Cœlum à terra, lux à tenebris, & veritas à mendacio. Per Ieſum Chriſtũ Dominũ noſtrũ. Amẽ.

Aſpergatur cubiculum, & fumigatio aqua benedicta, & ſuper ignem benedictum ponatur.

BENEDICTIO IGNIS.

Ad fumigationis faciendas, & ad comburenda Dæmonum nomina, & imagines, & eorum inſtrumenta maleficialia.

Adiutorium ✠ noſtrum in nomine Domini,
Qui fecit Cœlum, & Terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo ✠ te creatura ignis, per Deum ✠ tuum, & vniuerſi totius creatorem, qui pluit ſuper Sodomam, & Gomorrham ſulphurem, & ignem: ſubuertitq; Ciuitates, & omnes eorum habitatores: per † eum, à quo egreſſo igne Nadab, & Abiu: & iterum extremam partem caſtrorum populi murmurantes, deuorauit: per eum ✠ qui te in Inferno ſtatuit ad cruciandum peccatores, ſuper quos pluuit laqueos, ignem, ſulphurem, & ſpiritus procellarum, vt fias creatura ab omni labe inimici purgata, & benedicta: & in te retineas omnem vim, & virtutem comburendi.

SI PRO FVMIGATIONE, DIC.

AD ſuperbiam maledictorum Dæmonum coercendam, vt ex effumigatione hac, fumum horribilem, & tenebroſum taliter emittas, vt cum omni impetu, & furore ſuper Dæmones ſeruam Dei N. vexantes ſint cunctæ confuſiones, dolorum, aſperitate, fœtores, culmen cunctarum iniquitatem, &

tormen-

tormentorum, calamitates, angustiæ, conquassationes, mœrores, cunctorum scelerum inundationes, gladij: hastæ, sagittæ, & fulmina percutientia, incendia inextinguibilia, ignis, sulphur, ira Dei, vt ipsosmet cruciatus, & dolores valde intolerabiles Inferni rememores, donec virtute diuina, mihi Exorcistæ obedientiam præstent: & tandem a locis fumigatis, & à corporibus obsessis, fugam parent confusi. Per eum, qui venturus est iudicare vivos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

PRO COMBVRENDIS VERO nominibus, & Dæmonum imaginibus, dic.

VT figuras, & Dæmonum nomina in te proijcienda, & per te comburendo taliter torqueas, excrucies, & comburas, ac si eorummet substantiæ inter horrores, & confusiones gehennæ cruciarentur, ac torquerentur. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

PRO INSTVMENTIS VERO maleficialibus comburendis habeas instrumentnm maleficiale, & gladium paratum ante Altare indutus saltem stola Sacerdotali, illud destrue hoc modo, vt sequitur.

IVdas cum accepisset cohortem, & à pontificibus, & Pharisæis ministros, venit illuc cum lanternis, & facibus, & armis. Iesus itaque sciens omnia quæ ventura erant super eum, processit, & dixit eis: Quem quæritis? Responderunt ei: Iesum Nazarenum. Dicit eis Iesus. Ego sum. Stabat autem & Iudas qui tradebat eum, cum ipsis. Vt ergo dicit eis: Ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram.

HIC EXORCISTA PERCVTIAT instrumentum maleficij semel malleo, deinde sequatur.

SImon ergo Petrus habens gladium, eduxit eum, & percussit Pontificis seruum, & abscidit auriculam eius dexteram. Erat autem nomen seruo Malchus.

PER-

PERCVTIAT BIS EXORCISTA maleficij instrumentum, & sequatur.

VIdens Iudas qui eum tradidit, quod damnatus esset, penitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus Sacerdotum, & Iunioribus, dicens, Peccaui tradens sanguinem iustum. At illi dixerunt: Quid ad nos? tu videris, & proiectis argenteis in templo, recessit: & abiens, laqueo se suspendit.

PERCVTIAT TER, VT SVPRA, Deinde dicat.

IEsus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum. Et ecce velum templi scissum est in duas partes, à summo vsque deorsum: & terra mota est, & petræ scissæ sunt:

HIC EXORCISTA INCIDADT instrumentum ipsum maleficii, deinde tradat igni benedicto seruato modo, & forma in doctrina duodecima.

ET sicut, hæc instrumenta hæreticalia, & maleficialia, creaturas Dei vexantia in fumum nunc es conuersurus, & ac nihilum redacturus, sic in virtute Domini exercituum, eorum operationes, & diabolicæ vexationes euanescant, & cuncta maleficia, incantationes, fascinationes, ligaturæ, signaturæ, & facturæ à cunctis membris maleficiatorum eradicentur, confringantur; & annihilentur, sine tamen spirituali, nec corporali læsione eorum. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oremus.

OMnipotens æterne Deus, qui in igne, & flammis iustitiam tuã sæpe ostendisti, & mirabilia operatus es, & qui spectaculum tremendum, & horribile es spiritibus immundis: quæsumus, vt hunc ignem, quem in nomine tuo sancto, & terribili, benedico, † & sanctifico ✠ ad tuam repræsentandam iustitiam rigidam inferni, potentia, & virtute tua corrobores, & hos maledictos Dæmones igni crudeliter subijcias, ac si realiter præsentialiter, & substantialiter in igne infernali cruciarentur, donec ad tuam gloriam, creaturæ tuæ N. salutem, & ipsorum Dæmonum confusionem, obedientiam præstent Sacerdoti Ministro. Et tandem doloribus atrocissimis

cissimis inuoluti, territi, & confusi fugiant à facie nostra, & vadant præcipites ad loca per ipsum deputata, vel ad nouissima inferni descendant superati, secundum beneplacitum diuinę Maiestatis tuæ. Ignis verò tui amoris, & charitatis illuminet tenebras conscientiæ nostræ, vt expulsis à corporibus nostris, peccatorum tenebris, ad cognitionem tuæ misericordiæ peruenire mereamur: Qui viuis & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta: & in ipsa actione, cantetur Psalmus subsequens.

Psal. 67.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici eius: & fugiant qui oderunt eum à facie eius.

Sicut deficit fumus, deficiant: Sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et iusti epulentur, & extultent in conspectu Dei: & delectentur in lætitia.

Cantate Deo, Psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu eius turbabuntur à facie eius: patris orphanorum, & Iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo. Deus, qui inhabitare facit vnius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine, similiter eo, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cum egredereris in conspectu populi tui, cum per transires in deserto.

Terra mota est, etenim Cœli distillauerunt à facie Dei Synai: à facie Dei Israel.

Pluuiam voluntariam segregabis Deus hæreditati tuæ: & infirmata est, tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Dominus dabit ver bum euangelizantibus: virtute multa.

Rex virtutum dilecti, Dilecti: & speciei domus diuidere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros pennę columbæ deargentatæ: & posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dum discernit cælestis Reges super eam, niue dealbabuntur in Selmon: mons Dei, mons pinguis,

Mons

Mons coagulatus, mons pinguis : vt quid suspicamini montes coagulatos?
Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : etenim Dominus habitabit in finem.
Currus Dei decem millibus multiplex : millia lætantium, Dominus in eis in Synain sancto.
Ascendisti in altum, cœpisti captiuitatem : accepisti dona in hominibus : etenim non credentes inhabitare Dominum Deum.
Benedictus Dominus die quotidie : prosperum iter faciet nobis, Deus salutarium nostrorum.
Deus noster, Deus saluos faciendi : & Domini, Domini exitus mortis.
Veruntamen, Deus confringent capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantiam in delictis suis.
Dixit Dominus, ex Basan conuertam : conuertam in profundum maris.
Vt intingatur pes tuus in sanguine : lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.
Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei, Regis mei: qui est in sancto.
Præuenerunt Principes coniuncti psallentibus : in medio iuuencularum tympanistriarum.
In Ecclesijs benedicite Deo: Domino de fontibus Israel.
Ibi Beniamin adolescentulus in mentis excessu.
Principes Iuda, duces eorum : Principes Zabulon : Principes Nephtali.
Manda Deus virtutis tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
A Templo tuo in Hierusalem: tibi offerent Reges munera.
Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum. vt excludant eos, qui probati sunt argento.
Dissipa gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Aegypto: Aethiopia præueniet manus eius Deo.
Regna terræ cantare Deo: psallite Domino.
Psallite Deo, qui ascendit super Cœlum Cœli: ad Orientem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtutis.
Date gloriam Deo super Israel magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel, ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto: Sicut erat &c.

B E N E D I C T I O
Materialis fumigationis ad torquendos Dæmones.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit cœlum, & terram.

E X O R C I S M V S.

EXorcizo ✠ te materia fumigationis N. N. per ✠ eum, qui tangit montes, & fumigant: per ✠ eum, qui in monte Synai fumigante, descendens perterruit, ac pauore concussit populum; vt virtutem Diaboli in te retinere non valeas, Imò creatura fortis, & fumigatio potens efficiaris ad cremandos, & cruciandos, & fugandos Dæmones, creaturas Dei vexantes. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen.

Oremus.

OMnipotens æterne Deus, te humiliter deprecamur, vt hāc creaturam fumigationis N.N. quam in nomine sancto tuo purifico ✠ mundo ✠ benedico, & sanctifico ✠ tua sancta virtute corroborare digneris: Et sicut fumante monte Synai perterritus, & concussus est populus, & iecore piscis per Raphaelem Archangelum, & Thobiam super carbones viuos posito: & fumigante relegatus est Dæmon in deserto superioris Ægypti. Sic, in hac fumigatione benedicta, ignem, & vaporem fumi emittente, & odorem, Dæmones hos, creaturas tuas vexantes obedientiæ Sacerdotali coarctare digneris, & veritatem, licet, inuiti, arctentur confiteri, flagellareque, & eorum vires confringere, & vexationes relegare digneris, ita vt; non solum obediant, & veritatem confiteantur, sed fugiant confusi, non valentes ad eas vlterius accedere: Per meritorum abyssum passionis dulcissimi filij tui Iesu Christi Domini nostri: Qui tecum viuit, & regnat in sæcula sęculorum. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

B E N E D I C T I O
Cartæ, & atramenti.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit Cœlum, & terram.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

O R E M V S.

DEus Abraham, Deus Isaac, Deus Iacob, qui in dilectissimi filij tui Titulo triumphali sanctæ Crucis, Iesus Nazarenus

zarenus Rex Iudęorum, scribi voluisti, ipsusq; e Iesu nomen, in corde sancti Ignatij, literis aureis scripsisti, quæsumus; vt hanc cartam, et atramentum benedicere ✠ sanctificare ✠ digneris; vt qui orationes, vel sancta nomina super eos scripta, deuote portauerit, vel si in plumis, lanis, et paleis, vel in lectis, domibus, et indumentis; vel in quibusuis locis collocata fuerint, non possunt latitare Dæmones, sed sint astricti dare signum reale suę præsentiæ, et contra Dęmonem sint armaturæ sanctę, et benedictę, potentes in destructionem cunctorum maleficiorum, incantationum, ligationum, signaturarum, facturarum, fascinationum, & omnium inimicorum inuisibilium. Nec habeant potestatem inquietandi, vel perturbandi creaturas tuas sanguine pretiosissimo Filij tui redemptas, vt possint deuotè orare, quietè dormire, comedere, bibere, hac alia naturalia liberè exercere; Ideò exorcizo & te cartam, & atramentum, benedico ✠ & sanctifico ✠ te per eum, qui dixit Moysi, scribe hoc in libro, & trade auribus Iosue: Delebo enim memoriam Amalech sub Cœlo: per eum, qui ipsimet Moysi præcepit, vt scriberet in tabulis verba fœderis decem: & Thobiæ, vt accepta carta faceret conscriptionem coniugij. Per ipsum Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

Aspergatur aqua benedicta, & in ea carta scribatur, sequens oratio. Deinde accipiatur aliquantulum cereæ Agnus Dei, cerei Paschalis, & candelæ purificationis Beatæ Mariæ; nec non & palmæ in Dominica Palmarum benedictę, rutæ, perforatæ, salis, auri, thuris, & myrrhæ: & hæc omnia benedicta, vnà cum eademmet oratione simul inuoluatur, & continue portentur.

Oratio.

✠ QVI manifestatus est in carne, iustificatus in spiritu, prædicatus gentibus, in cruce occisus, & assumptus in gloria; Sedens ad dexteram Dei patris, vt credentium preces, & vota exaudiat, ipse per suum sanctum nomen, cui omne genuflectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, & per misericordiam suam infinitam, & sanctam passionem, & crucem, & per merita, & preces sanctæ Mariæ Virginis, & Angeli Dei, custodis mei, me adiuuet, liberet, & custodiat semper: qui in vnitate perfecta cum Patre, & Spiritu Sancto viuit, & regnat in sęcula sęculorum. Amen.

Ecce ✠ Crucem Domini nostri Iesu Christi, signum æternę

confusionis vestrę, et vexillum redemptionis nostræ. Ideò fugite partes aduersæ, quia vicit Leo de Tribu Iuda, radix Dauid, Sancta Trinitas ✠ Agios ✠ Sother ✠ Sabaoth ✠ Adonay ✠ Heloym ✠ Homousion ✠ Saluator ✠ Alpha, et Omega ✠ Thetagramaton ✠ Otheos ✠ Athanathos ✠ Primogenitus ✠ Principium, et finis ✠ Via ✠ Veritas ✠ Vita ✠ Iehona ✠ Sapientia ✠ Virtus Paracletus ✠ Ego sum ✠ Qui sum ✠ Messias ✠ Agnus ✠ Ouis ✠ Vitulus ✠ Aries ✠ Leo ✠ Serpens ✠ Os ✠ Misericors ✠ Charitas ✠ Æternus ✠ Omnipotens ✠ Creator ✠ Redemptor ✠ Amor ✠ Emmanuel ✠ Primus ✠ Nouissimus ✠ Ianua ✠ Petra ✠ Gloria ✠ Imago Patris ✠ Vnicus ✠ Fons vitę ✠ Panis ✠ Brachium ✠ Dominus ✠ Mons Magnus. ✠

Aue gratia plena, Dominus tecum: Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi; Quod enim, ex te nascetur sanctum, vocabitur filius Dei: O Sapientia, quæ ex ore Altissimi prodijsti, attingens à fine vsque ad finem fortiter, suauiterque disponens omnia, Veni ad docendum nos viam prudentiæ. O Adonay, & Dux domus Israel, qui Moysi in ignea flamma rubi apparuisti: & ei in Synai legem dedisti veni ad liberandum nos in brachio extento. O radix Iesse, qui stas in sinum populorum super quem continebunt gentes os suum, quem gentes deprecabuntut, veni ad liberandum nos, iam noli tardare. O clauis Dauid, & sceptrum domus Israel, qui aperis, & nemo claudit: claudis, & nemo aperit: Veni, et educ vinctum de domo carceris, sedentem in tenebris, & vmbra mortis. O Oriens splendor lucis æternæ, & Sol iustitiæ, veni, & illumina sedentes in tenebris, & vmbra mortis. O Rex gentium, et desideratus earum, lapisque angularis, qui facis vtraque vnum; veni, salua hominem, quem de limo formasti. O Emmanuel Rex, et Legifer noster, expectatio gentium, et Saluator noster, Veni ad saluandum nos Domine Deus noster. Cum ortus fuerit Sol de Cœlo, videbitis Regem Regum procedentem à patre, tanquam Sponsum de thalamo suo. Christus natus est. Saluator apparuit, In terra canunt Angeli, lætantur Archangeli, exultant iusti, dicentes. Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, Alleluia. Propter nimiam charitatem, qua dilexit nos Deus, Filium suum misit: in similitudinem carnis peccati, Alleluia. Magi videntes Stellam, dixerunt ad inuicem. Hoc signum magni Regis est, eamus, et inquiramus eum, et offeramus ei aurum, thus, et mirrham, Alleluia.

Auer-

Auertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala. Christus factus est pro nobis obediens, vsque ad mortem, mortem autem Crucis: Propter quod, & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Foderunt manus meas, & pedes meos, & dinumerauerunt omnia ossa mea. Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Cum accepisset IESVS acetum dixit: Consummatum est, & inclinato capite, emisit spiritum. O mors; ero mors tua, morsus tuus ero inferne. Surrexit Dominus de sepulchro, Alleluia. Viso Domino: Alleluia, Mane nobiscum Domine, Alleluia, & salui erimus, Alleluia. Pater manifestaui nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi; nunc autem pro eis rogo, non pro mundo: quia ad te venio, Alleluia. O Rex gloriæ, Domine virtutum, qui triumphator super omnes Cœlos ascẽdisti, ne derelinquas nos Orphanos, sed mitte promissum Patris in nos Spiritum veritatis, Alleluia. Ascendit Deus in iubilatione, Alleluia: & Dominus in voce tubæ, Alleluia. Completi sunt dies Pentecostes, Alleluia: Spiritus sanctus in igne Discipulis apparuit, & tribuit eis charismatum dona: misit eos in vniuersum mundum prædicare, & testificari: Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit, Alleluia: Ego sum panis viuus, qui de Cœlo descendi: Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum, Alleluia: ò beata Trinitas, te laudamus, te benedicimus, te adoramus: auge in nobis fidem, auge spem, auge Charitatem. O beata Trinitas: Deum laudamus trinum in personis, Patrem, & Filium, vnà cum Sancto Spiritu indiuiduam Trinitatem; per quam, nos omnes accepimus signum salutiferum, & sacri fontis lauacrum. Maria Virgo Cœlos ascendit super choros Angelorum; gaudete, quia cum Christo regnat in æternum. Factum est silentium in Cœlo, dum Draco committeret bellum, & Michael pugnauit cum eo, & fecit victoriam, Alleluia; & audita est vox dicentium, Salus Deo nostro, Alleluia: Angele Dei, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna, hodie, & semper salua, rege, & guberna. Sancta Maria, & omnes sancti intercedat pro nobis ad Dominum, vt nos mereamur ab eo liberari, adiuuari, & saluari. Qui viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

BENEDICTIO
Stolæ ad ligandum Dæmones.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit Cęlum, & terram.

OREMVS.

OMnipotens æterne Deus, qui dedisti nobis potestatem super Serpentes, & Scorpiones, inuocamus nomen sanctũ tuum potentissimum terribile, & formidabile super hanc Stolam, quam benedicere † consecrare, † & virtutem potentiæ tuæ infundere † digneris; Qui es Dominus exercituum, Dominus fortis, & potens in prælio: & sicut misisti sanctum Angelum de Coelo, qui catena magna appręhendit Draconem magnum Serpentem antiquum, qui est Diabolus, & Sathanas, & ligauit eum per annos mille, ne seducat gentes; Sic mittere digneris, Michaelem Archangelum Principem militiæ coelestis, vt Dæmones, creaturas pretioso sanguine Iesu Christi redemptas, vexantes, ad tactum huius sacræ Stolæ liget, ita vt eorum manus, & pedes sint compedibus aggrauati, vt tuis Ministris sese adesse publicent, obedientiam præstent, eorum pareant præceptis, & in conspectu Exorcistarum cum pauore, gemitu, moerore, metu, terrore, & formidine in nomine sancto tuo, stare sint astricti. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum. Amen.

Benedico te † igitur sacra Stola, consecro ✠ & super te potentiam diuinam inuoco, ✠ vt sit Stola fletus. Stola conculcationis, ✠ Stola terroris, Stola pressuræ, Stola moeroris, Stola formidinis, Stola gemitus, & doloris omnibus Dæmonibus, corpora humana vexantibus: Ita vt sicut Iesus Christus in Cruce posuit frænum Lucifero, & suis sequacibus; Sic ò sacra Stola, sic frænum omnibus Dæmonibus super frænum equi, muli, asini, et omnium iumentorum, vt ad tuum contactum adesse se incontinenti publicent obedientiam Dei Ministris præstent, nec vllo, aut quouis modo calcitrare valeant: Sis ò benedicta Stola frænum fortissimum, & orispula in ore, & labijs, & maxillis eorum, potens, terribilis, refrænans superbos, vt cadant in conspectu nostro, inuocato in nomine omnipotentis Dei, Sicut ceciderunt muri Hierico: Sis catena contexta operibus mirabilibus, & vinculis fortissimis, & tan-

tanquam manus potens, & fortis Domini exercituum super superbiam,& arrogantiam eorum : Sis catena vna per merita vnius sanctæ ✠ crucis Domini nostri Iesu Christi : Sis catena triplex, per virtutem sanctorum clauorum Christi: Sis catena quintuplex,per merita quinque plagarum Christi? Sis catena septupla, per septem verba dicta à Christo in cruce: Sis catena multiplex, per flagella data Christo. Sis frænum sanguinis exeuntis de lacu omnibus spiritibus immundis, vt cum temore stent in conspectu exorcistarum Ecclesiæ sanctæ ad cuius sacrę Stolæ tactum,vel ligamen, adesse se statim publicent; & sint astricti eorum obedire pręceptis nec sit,qui illis præstet auxilium : Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Benedico ✠ te,& consecro ✠ per eum, qui iussit fieri in rationali catenas aureas ex auro purissimo.Per ✠ eum,qui confregit catenas ceruicum inimicorum nostrorum. Per ✠ eũ, qui in chamo, & fræno maxillas Dæmonum constringit, ne quenquam lædere valeant. Per ✠ eum, qui super Aspidem, & Basiliscum ambulat,& couculcat Leonem, & Draconem: Per ✠ eum,qui dissipat gentes;quæ bella volunt, Per ✠ eum qui iussit ligari hominem, non habentem vestem nuptialem, & in tenebras exteriores mitti. Per ✠ eum, qui facit mirabilia magna solus:Per ✠ eum; qui fuit à Iudæis captus,ligatus,flagellatus,consputus, spinis coronatus, & in cruce occisus. Per ✠ omnia,quæ fecit,dixit, & adimpleuit Christus vt sis Stola benedicta, & consecrata ✠ ad domandam superbiam, & arrogantiam obstinatorum Dęmonum : Ita vt, ad tactum tuum,se prosternant, præsentiam suam manifestent, obedientiam exorcistis præstent, & veritatem fateantur, & tandem fugiant, ad laudem Dei omnipotentis, Salutem hominum,& omnium Dæmonum confusionem: in nomine Patris ✠ & Filij, ✠ Spiritus Spiritus ✠ sancti. Amen.

Iterum super te inuoco virtutem duplicis catenæ Diui Petri Apostolorum principis : cui, & collegis suis potissimum data est à Domino virtutum virtus, & potestas calcandi super serpentes,& scorpiones, & dæmonia eijciendi, Liberaq; facultas, & authoritas ligandi, atque soluendi animas fidelium à peccatorum nexibus,& per catenas, & vincula quibus ligati sunt sancti Dei martyres, dum testimonium perhibentes Iesu Christi,verbera,& supplicia a tyrannis, tormenta, passiones et mortem fortiter instinebant, vt hæredes fierent in domo Dei,vt Dæmonem,seu dæmones N. famulum Dei hunc ve-

xantes ligni in nomine Dei Pa ✠ tris omnipotentis, in nomine Ie ✠ su Christi Saluatoris nostri, & Spiritus ✠ sancti Paracliti; & hanc creaturam Dei à laqueis cunctis spirituum malorum, eorumq; ligaturis, & vinculis vniuersis per virtutem sanctę Cru ✠ cis penitus absoluas: es n tu Sacerdotale ornamentum; es velut funda Dauid contra Goliath, es lorica sacrorum Dei ministrorum, es aurea torques, & monile agni aurei velleris Regis sæculorum, es denique ea, qua sine nil benedicit, nec consecrat sacerdos; es ea, quia circum amictum omnis Christi minister benedicēda benedicit, consecrāda consecrat; maledicenda maledicit, exorcizanda exorcizat, adiuranda, adiurat, & tandem ecclesiastica ministeria perficit omnia te igitur tangente Dei creaturas vexatas, confusi spiritus maligni illicò discedant; per nomen Iesu Christi Nazareni. Et nobis sis stola iucunditatis, stola prima, stola candida, stola innocentiæ, stola immortalitatis. Amen.

Oratio.

DEus, cui proprium est misereri semper, & parcere, suscipe deprecationem nostram, vt hanc creaturam tuam à Dæmone obsessam, nos, & omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit miseratio tuæ pietatis clementer absoluat. Per Dominum nostrum Iesum Christum. Qui tecum viuit & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

BENEDICTIO
Virgarum ad flagellandum Dæmones.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit cælum, & terram.

EXORCISMVS.

EXorcizo vos creaturæ virgarum, per eum ✠ qui creauit herbam virentem, facientem semen, & lignum pomiferum, faciens fructum, iuxta genus suum, vt nulla communicatio sit vobis cum Angelis Apostaticis, sed sitis virgæ exorcizatæ ✠ & benedictæ ✠ ad conterendum, & flagellandum Sathan sub pedibus nostris: Ita vt, omnis spiritus immundus à vobis in aliqua diabolica figura, vel in corpore existens, flagellatus fuerit, manifestet se statim, obediat Sacerdoti imperanti, & tandem fugiat confusus, & recedat à corporibus humanis. Per Iesum Christum, qui in ligno sanctæ Crucis percussit Luciferum, & omnes eius sequaces. In nomine Patris † & Filij, † & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Ore-

Oremus.

OMnipotens æterne Deus, qui incorporea virtute tua corporibus subdis, & virtutes naturales transmutas, & supernaturales mirabiliter infundis creaturis tuis, secundum beneplacitum diuinæ maiestatis tuæ, vt cognoscamus te solum Deum omnipotentem, & mirabilia operantem, humiliter deprecor Maiestatem tuam, vt has virgas exorcizatas benedicere ✠ digneris, & benedic, sicut benedixisti virgam Angeli tangentis carnes, & azimos panes: Sanctifica ✝ sicut sanctificasti virgam Aaaron in tabernaculo fœderis testimonij: benedic ✠ sicut virgam Ruth, cædentem, & excutientem hordeum. Sanctifica ✠ sicut virgam Ionathæ, intinctam in fauum mellis: Benedic ✝ sicut virgam vigilantem: Sanctifica ✠ sicut virgam Israel hæreditatis eius, & sicut virgam auream regis Assueri. Benedic ✠ & sanctifica ✠ has virgas, sicut benedixisti, & sanctificasti virgam, & lignum sanctæ Crucis ✠ sanguine pretiosissimo Filij tui. Sicut ego in nomine sancto tuo benedico, ✠ & sanctifico, ✠ & virtutem rigidam iustitiæ tuæ diuinæ super has virgas infundere digneris, ad flagellandos, & fugandos Dęmones, creaturas humanas vexantes, ita vt si quis in nomine sancto tuo his virgis vsus fuerit, & flagellauerit, figuras quascunque Dæmonum, vel ipsa corpora vexata, sit flagellatio, & percussio illa, per sanctum nomen Tetagrammaton, ac si super substantias ipsas Dæmonum essent renouationes cunctorum dolorum, & penarum infernalium, ignisque, sulphur, ira, & furor Domini: Sint hę virgæ, tanquam virga Moysis, & Aaron conuersa in colubrum, deuorans, & affligens hos Dracones hæreticos: & eos percutientes, faciant signa mirabilia, sicut in Ægypto. Sint tanquam virga Micheæ, percutiens: Sicut virga percutiens bis silicem: Sint virgæ solidæ, arguentes, ferreæ, virga furoris, & indignationis Domini exercituum super scelera Dæmonum, faciens consummationem, & abbreuians superbiam, & obstinationem eorum. Et virgæ visitantes iniquitates eorum. Suscitet Dominus exercituum super Dæmones corpora humana vexantes, flagellum iuxta plagam Madian in petra Horeb: Suscitet virgam suam semper mater; iuxta plagas Sodomæ, & Gomorrhæ, & Amalech; iuxta plagas Nadab, & Abiu, Dathan, & Abyron; iuxta plagas Regum Amorrhæorum, Phiseræorum, Chananæorum, Ebuseorum, & Philistinorum; iuxta plagas Herodis, Prophetarum Baal, & Principum Ochoziæ. Benedico ✠ vos tandem, & sanctifico ✝ vt

sitis

sitis virgæ fortes in bello, affligentes debellantes, expellentes, confringentes, cruciantes Dæmones vexantes corpora humana, & præcipitẽtes eos in barathrum, sicut iam per Michaelem Archangelum fuerunt præcipitati à Cælo. Per Dominum nostrum Iesum Christum. Qui viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

BENEDICTIO
Domus à spiritibus vexatæ.

SVPER LIMINA DOMVS STET Sacerdos cotta, & stola saltem indutus, et præcedentibus Clericis duobus, cum candelis benedictis accensis, quos alter sequatur, crucem ferens; dicat Sacerdos.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini,
Qui fecit Cœlum, et terram.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

OREMVS.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Sacerdotibus tuis, præ cæteris, tantam gratiam contulisti, vt quicquid in tuo nomine dignè, perfecteque ab eis agitur, à te fieri credatur. Quæsumus immensam clementiam tuam, vt quod modo visitaturi sumus, visites, quicquid benedicturi, bene ✠ dicas; et ad ea, quę acturi sumus, dexteram tuæ potentiæ extendas; sintq; ad nostræ humilitatis ingressum, et introitum Sanctorum tuorum meritis fuga Dæmonum, et Angeli pacis ingressus. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

QVA ORATIONE DICTA, omnes munientes se signo sanctę ✠ Crucis, ac processionaliter ingredientes domum: Sacerdos distincta, ac alta voce incipiat Psalmum infrascriptum, ac cum Ministris prosequatur demigrantes omnes per loca diuersa domus; tandem peruenientes ad principalem locum, Psalmum compleant.

FVgite in nomine omnipotentis, ac percutientis Dei omnes vos maledicti, qui in consilio impiorum itis, et in via pec-

peccatorum ſtatis,& in cathedra peſtilentiȩ ſedetis.
Eijciet vos Dominus à facie ſua,tanquam puluis; quem proij-ciat ventus à facie terræ.
Non reſurgatis impij in iudicio, neque peccatores in conſilio iuſtorum;et iter impiorum peribit.
Qui habitant in Cœlis irridebunt vos, et Dominus ſubſana-bit vos.
Et loquetur ad vos in ira ſua;et in furore ſuo conturbabit vos.
Aduerſarios noſtros in virga ferrea, et tanquam vas figuli confringet Dominus.
Percuſſit vos, aduerſantes nobis ſine cauſa;dentes peccato-rum contriuit.
Non habitabunt iuxta Dominum maligni; neque parmane-bunt iniuſti ante oculos ſuos.
Et odit vos operantes iniquitatem, perdit omne loquentes mendacium.
Quia non eſt in ore veſtro veritas:cor veſtrum vanum eſt.
Domine in furore tuo argue eos,et in ira tua corripe eos.
Diſcedite ab hac domo omnes operantes iniquitatem: quo-niam exaudiuit Dominus vocem fletus noſtri.
Eubeſcite,et conturbamini vehementer: ne quando, vt leo-nes,rapiatis animas noſtras.
Perſequere,et comprehende, et conculca in inferno hos re-belles:et deduc in puluerem gloriam eorum.
Conſummetur nequitia veſtra, quia gladium ſuum vibrauit Dominus:arcum ſuum tetendit,et parauit illum.
Parturijſti iniuſtitiam maledicte: concepiſti dolorem, et pe-periſti iniquitatem.
Lacum aperuiſti, et effodiſti eum: et cecidiſti in foueam, quam feciſti.
Conuertetur dolor tuus in caput tuum: et in verticem tuum iniquitas tua deſcendet.
Deſtrue Domine inimicum tuum,et vltorem in rigore iuſti-tiæ tuæ.
Increpaſti eos, et perijt impius: nomen eorum deleſti in æternum,et in ſæculum ſæculi.
Adde his frameas:et Ciuitates eorum deſtrue.
Perijt memoria veſtra cum ſonitu, et Dominus æternum per-maneat
In laqueo,quem abſcondiſtis:comprehenſus eſt pes veſter.
Conuertantur peccatores infernum;qui obliuiſcuntur Deum.
Quorum maledictione os plenum eſt: amaritudine, et dolo; ſub

sub lingua eorum labor, & dolor.
Sedes in insidijs, vt interficias innocentem, & insidiaris in abscondito, quasi leo in spelunca sua.
Contere Domine brachium peccatoris, & maligni: in laqueo suo.
Quia intendit arcum, parauit sagittas suas in pharetra: vt sagittet in obscuro rectos corde.
Pluet super peccatores laqueos: ignis, sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.
Falsa locuti sunt, vnusquisque ad proximum suum: labia dolosa in ore, & corde locuti sunt.
Disperdat Dominus vniuersa labia vestra dolosa: & linguam magniloquam.
Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolosè egerunt: venenum aspidum sub labijs eorum.
Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem innocentem.
Ad nihilum deductus es in conspectu eius, maligne: timentes autem Dominum glorificat.
Inuasisti hanc domum; sicut leo paratus ad prædam.
Sed exurge Domine, eripe eam ab impio, ne infestet eam.
Circunda hos doloribus mortis, & torrentibus iniquitatis conturba eos.
Dolores inferni circumdederunt vos, præoccupauerunt vos laquei mortis.
Commota est, & contremuit terra, fundamenta montium conturbata & commota sunt: quoniam iratus est vobis.
Intonuit de Cœlo Altissimus: & super vos cecidit grando, & carbones ignis.
Misit sagittas suas, & dissipauit vos, fulgura multiplicauit, & conturbauit vos.
Retribuet tibi Dominus secundum iniquitatem tuam: & oculos superborum humiliabit.
Persequere hos inimicos nostros, Domine; & ego comprehendam illos.
Confringe hos Iesu Christe: & in nomine tuo cadant sub pedibus meis.
Et disperde illos, non conuertar ego, donec deficiant.
Et comminue eos, vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum dele eos.
Inueniatur manus tua omnibus inimicis nostris; dextera tua inueniat omnes, qui nos oderunt.

Pone

Pone hos, vt clibanum ignis in tempore vultus tui; & in ira tua conturba eos, & deuoret eos ignis.
Aperiat barathrum os suum, & rugiens rapiat vos.
Sit cor tuum, tanquam cera liquescens, in iniquitate, & superbia tua.
Attollistis portas vestras, & eleuatæ sunt portæ eternales; quia introiuit Rex gloriæ.
Comminuit vos tanquam vitulum Libani: & dilectus quemadmodum filius vnicornium.
Erubescite Dæmones impij, & deducatis vos in infernum: muta fiant labia vestra dolosa.
In chamo, et fræno maxillas horum constringe Dæmonum: vt non approximent ad nos.
Mors peccatorum pessima: et qui oderunt iustum delinquent.
Confundantur Dæmones: quærentes animas nostras.
Auertantur retrorsũ, et confundantur qui cogitant nobis mala.
Fiant tanquam puluis ante faciem venti, et Angelus Domini coarctans eos.
Fiat via vestra tenebræ, & lubricum, et Angelus Domini persequens vos.
Gladium euaginastis, Dæmones: intendistis arcum vestrum.
Sed gladius vester intret in corda vestra: et arcus vester confringatur.
Vos iniusti puniemini, et semen impiorum peribit.
In te Domine inimicos nostros ventilabimus cornu; et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.
Arcum contere, et confringe arma: et scuta combure igni.
Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?
Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua, sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiam super benignitatem; iniquitatem magis, quam loqui æquitatem.
Dilexisti omnia verba præcipitationis: lingua dolosa.
Propterea destruet te Deus in finem, euellet te, et educet te de tabernaculo tuo, et radicem tuam de terra viuentium.
Præcipita hos, et diuide linguas eorum; Quia iniquitas, et iniustitia in medio eorum.
Veniat mors super vos: et descendatis in infernum viuentes.
Exaudi Deus, et disperde istos, qui contaminant domum tuam: et deduc in puteum interitus.
Laqueum parauerunt pedibus nostris; sed dedisti in opprobrium insidiantes nobis.

Fode-

Foderunt ante faciem meam foueam, et inciderunt in eam.

Sed Deus conteret dentes vestros in ore vestro; molas leonum confringet Dominus.

Sicut cera, que fluit auferemini, super cecidit ignis, et non videbunt Solem, sic in ira absorbet vos.

Lætabitur iustus cum viderit vindictam; manus suas lauabit in sanguine vestro.

Et tu Domine deridebis, et ad nihilum deduces eos.

Disperde hos in virtute tua; et depone eos protector meus Domine.

Exurgat Deus, et dissipentur inimici eius; et fugiant qui oderunt eum à facie nostra.

Sicut deficit fumus, deficiant, sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Domini.

Ascendisti in altum Domine; cœpisti captiuitatem; accepisti dona in hominibus.

Veruntamen Deus confringet capita inimicorum suorum; verticem capilli perambulantium in delictis suis

Dissipa hos, qui bella volunt; venient ligati ex Ægypto: Nethyopia præuenient manus eius Deo.

Effunde super hos iram tuam, et furor iræ tuæ conculcet eos.

Quoniam, quos tu percussisti persequuutur nos: Ideò dolorem adde vulneribus suis.

Appone iniquitatem super iniquitatem horum; vt non remaneat in habitaculo isto.

Confundantur quęrentes animas nostras; et compręhendantur in superbia sua.

Qui confregisti horum potentias, arcum, scutum, gladium, et bellum comprime eos.

Super nos malignauerunt consilium: et cogitauerunt aduersus creaturam tuam.

Ideò facilis, sicut Madian, et Sisaræ: sicut Iabin in torrente Cysson.

Pone hos sicut Oreb, et Zeb, et Zebeæ, et Salmana.

Deus meus, pone hos, vt rotā; et sicut stipulā ante faciē venti.

Sicut ignis, qui comburrit Syluam; et sicut flamma comburentes montes.

Ita persequeris, et turbabis hos in ira, et tempestate tua.

Confundantur, et conculcentur in sæculum sæculi.

Pone hos in lacu inferiori, in tenebris, et vmbra mortis.

Tu humiliasti sicut vulneratum superbum; in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Super

Super aspidem ambulabis, & conculcabis leonem, & draconem.

Ecce; vos inimici; nostri peribitis; & disperdetis, qui operatis iniquitatem.

Redde his iniquitatem ipsorum; & in malitia disperde illos disperde nos Domine Deus noster.

Libera à sagitta volante in die; à negotio perambulante in tenebris: ab incursu, & Dæmonio meridiano.

Ignis ante te præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos nostros.

Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam; qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorũ.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: vt disperderem de Ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Contriuit portas æreas Dominus; & vectes ferreos confregit.

Increpauit superbos, maledicti qui declinant à mandatis tuis.

Dominus iustus concidet ceruices peccatorum; confundantur, & conuertantur retrorsum omnes, qui oderunt Syon.

Fiant sicut fœnum tectorum: quod priusquam euellatur, exaruit.

Cadant super vos carbones, in ignem deijciatis vos.

Perde omnes tribulantes domum istam domine: quoniam serui tui sumus.

Fiat mensa horum coram ipsis in laqueum, & in captionem, & in scandalum, & in retributionem.

Obscurentur oculi horum ne videant; & dorsum eorum semper incurua.

Impij de terra perdentur; & via impiorum tenebrosa erit.

Ponat Dominus faciem suam contra te, ita vt fugias: etiam nemine persequente.

Radices Ducum superborum arefecit Deus, & plantauit humiles.

Terras vestras reuertit Dominus, & perdidit vsque ad fundamentum.

Arefecit, & disperdidit vos; & cessauit memoria vestra in Cœlo, & in terra.

Filiorum peccatorum pereat hęreditas, & cum semine eorum assiduitas opprobrij.

Percute Domine dorsa horum inimicorum; & qui oderunt te non consurgant.

Propter peccatum vestrum in maledictione cecidistis: & in maledictione pars vestra semper erit;

Lu-

Luctus damnatorum in spiritu ipsorum , & nomen impiorum delebitur.
Contriuit Dominus baculum impiorum : virgam dominantium in indignatione,& plaga insanabili .
Confundantur qui me persequuntur, & non confundar ego paueant illi,& non paueam ego , Induc super hos diem afflictionis, & contere eos Domine.
Dabit desuper Dominus lapides prægrandes irruentes super vos in consumationem.
Iratus est furor Domini super peccatores,& extendit manum suam super vos .
Cõterriti sunt in Syon peccatores;possedit timor hypocritas.
Conturbati sunt mõtes ,& facta sunt morticinia horum, quasi stercus in medio platearum .
Sagittæ Domini acutæ;& omnes arcus eius contra vos extẽti.
Oblitus es Dei creatoris tui : & fortis adiutori tui non es recordatus .
Fuge procul , sicut rapitur puluis montium à ventis : & sicut turbo coram tempestate .
Cecidit,cecidit Babylon : & omnia sculptilia Deorum eius contrita sunt .
Fugite à furia infernali ; à facie gladiorum eius:à facie gladij imminentis:à facie arcus extenti,& à facie grauis prælij.
Comedes fructus viæ tuæ:& saturaberis consilijs tuis.
Iniquitates tuæ capiunt impium : & funibus peccatorum constringeris.
Morieris , quia non habuisti disciplinam : & in multitudine stultitiæ tuæ decipieris.
Nihil prosunt thesauri impietatis tuæ : creatura stulta à te facta es,& nomen tuum putrescet .
Inter vos superbos semper iurgia,& extinguimini : quia Lucernæ impiorum estis .
Abominatio est Deo via tua,& in fructibus tuis conturbatio, & perditio .
Domum superborum demolietur Dominus;& non valebit lętari in alterius ruina .
Cum in profundum ieris peccatorum:sequentur te omnia nefaria tua .
Flagellatus es,testis inique,& quia loqueris mendacia : morte iterum morieris .
Parata sunt maledictis derisoria ; & mallei percutientens superbiam vestram.

Dissipa-

Dissipabit vos Christus intuitu suo ; cum sederit in solio iudicij sui.
Hæreditas tua caret benedictione : quia reddisti malum pro bono.
Superbus, & arrogans vocaris : sed non est consilium contra Dominum.
Qui seminatis iniquitatem, metetis mala : & virga irę vestræ consummabitur.
Fouea profunda via tua, gladijs plena : & Dominus præcipitabit te in eam.
Insidiaris, vt latro in via : sed replent te vrticæ, & operient spinæ.
In die bona frueris malis,& malam diem fugere non potes.
Viues in malitia tua,& opere malo:vt crucieris perpetuo.
Fortitudo tua,vt fauilla stupæ, & opus tuum quasi scintillla : & succendetur vtrumque simul, & non erit qui extinguat.
Dilatauit infernus animam suam, & aperiet os suum in momento,& descenderis vos fortes,& sequaces vestri,& sublimes,gloriosique tui ad eum.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto : Sicut erat in principio,& nunc,& semper,& in sæcula sęculorum. Amen.

CVM PERVENERIT AD PRINCIPALEM locum, positis super altare præparatum luminaribus,& Cruce:Sacerdos dicat.

Kyrie eleyson.
Christe eleyson.
Kyrie eleyson.
Pater noster,&c.
Et ne nos inducas in tentationem.
Sed libera nos à malo.
Beati qui habitant in domo tua Domine.
In sæcula seculorum laudabunt te.
Perfice gressus nostros in semitis tuis,
Vt non moueantur vestigia nostra,
Contere Angelos percutientes,
Qui fecisti magnalia in Ægypto.
Domum istam circunda tu Domine,
Et Angeli tui custodiant muros eius,
Christe tuis famulis subueni,
Quos magno pretio redemisti:
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

Oremus.

VIsita quæsumus Domine habitationem istam, & omnes insidias inimici ab ea longe expelle; Angeli tui sancti habitent in ea, vt percutientes Angelos eijciant, & habitatores in pace custodiant, & benedictio ✠ tua sit super eos semper. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum. Qui tecum viuit, & regnat in sęcula sęculorum. Amen.

SACERDOS ASPERGAT CVNCTA loca domus aqua benedicta, præcedentibus luminaribus, & Cruce. Cæteri Ministri, stantes in suo loco principaliori, dicant sequentes Psalmos.

Psalmus 119.

AD Dominum cum tribularer clamaui: & exaudiuit me. Domine libera animam meam à labijs iniquis: & à lingua dolosa.

Quid detur tibi: aut quid apponatur tibi ad linguam dolosā?

Sagittæ potentis acutæ; cum carbonibus desolatorijs.

Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitaui cum habitantibus Cedar, multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Gloria Patri, & Filio, & Spirtui sancto, &c. Psal. 120.

LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi?

Auxilium meum à Domino; qui fecit Cœlum, & terram.

Non det in commotionem pedem tuum; neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet: qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua: super manum dexteram tuam.

Per diem Sol non vret te: neque Luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.

Domiuus custodiat introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc nunc, & vsque in seculum.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Psal. 121.

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi; in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri in atrijs tuis: Hierusalem.

Hierusalem, quæ ædificatur, vt Ciuitas: cuius participatio eius in idipsum.

Illuc

Illuc enim aſcenderunt tribus,tribns Domini, teſtimonium Iſrael,ad confitendum nomini Domini.
Quia illic ſederunt ſedes in iudicio : ſedes ſuper domum Dauid.
Rogate,quæ ad ad pacem ſunt Hieruſalem:& abũdantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua:& abundantia in turribus tuis.
Propter frater meos, & proximos meos : loquebar pacem de te.
Propter domum Domini Dei noſtri; quæſiui bona tibi.
Gloria Patri,& Filio,& Spiritui ſancto,&c. Pſal. 122.

AD te le leuaui oculos meos:qui habitas in Cœlis..
Ecce ſicut oculi ſeruorum, in manibus dominorum ſuorum.
Sicut oculi ancillæ in manibus Dominæ ſuæ, ita oculi noſtri ad Dominum Deum noſtrum,donec miſereatur noſtri.
Miſerere noſtri Domine, miſerere noſtri : quia multum repleti ſumus deſpectione.
Quia multum repleta eſt anima noſtra,opprobrium abundantibus,& deſpectio ſuperbis.
Gloria Patri,& Filio,& Spiritui ſancto,&c. Pſal. 123.

NIſi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Iſrael : niſi quia Dominus erat in nobis.
Cum exurgerent homines in nos:fortè viuos deglutiſſent nos
Cum iraſceretur furor eorum in nos : forſitan aqua abſorbuiſſet nos.
Torrentem pertranſiuit anima noſtra ; forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam intolerabilem?
Benedictus Dominus qui non dedit nos ; in captionem dentibus eorum.
Anima noſtra,ſicut paſſer,erepta eſt de laqueo venantium.
Laqueus contritus eſt,& nos liberati ſumus.
Adiutorium noſtrum in nomine Domini:qui fecit Cœlum, & terram.
Gloria Patri,& Filio,& Spiritui ſancto, &c.

SACERDOS FINITA ASPERSIONE, redeat ad locum principalem,vt ſupra : & reſpondentibus Miniſtris,dicat.

KYrie eleyſon.
Chriſte eleyſon.
Kyrie eleyſon.

Pater noster, &c.
Et ne nos inducas in tentationem.
Sed libera nos a malo.
Te Saluatorem Mundi propitium expectamus.
Qui fecisti mirabilia in terra Cham, & terribilia in mari rubro.
Muro tuo inexpugnabili domum circumcinge Domine.
Et armis tuæ potentiæ semper protege.
Propitiare Domine.
Et esto placabilis.
Sancte Deus, Sancte Fortis, Sanctæ & immortalis. Miserere nobis.
Dic Angelo percutient
Cesset iam manus tua.
Dominus vobiscum,
Et cum spiritu tuo.

Oremus.

ADesto Domine supplicationibus nostris, & hanc domum oculis tuæ pietatis illustra, vt fugatis tenebrarum Angelis, descendat super habitantes in ea, gratiæ tuæ larga bene ✠ dictio: vt in manufactis habitaculis, cum salubritate manentes, ipsi tuum semper sint habitaculum. Per Dominum nostrum. Amen.

SACERDOS, SECVNDO ASPERGAT loca eo modo, vt supra: & interim Ministri dicant Psalmos sequentes.

Psalmus 124.

QVi confidunt in Domino, sicut mons Syon non commouebitur in æternum, qui habitat in Hierusalem.
Montes in circuitu eius: & Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc, & vsque in sæculum.
Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.
Benefac Domine bonis, & rectis corde.
Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem, pax super Israel.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Psal. 125.
IN conuertendo Domine captiuitatem Syon, facti sumus sicut consolati.

Tunc

Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione.
Tunc dicant inter gentes, Magnificauit Dominus facere cum eis: Magnificauit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.
Conuerte Domine captiuitatẽ nostrã; sicut torrens in Austro.
Qui seminant in lachrymis; in exultatione metent.
Euntes ibant, & flebant: portantes semina sua.
Venientes autem venient cum exultatione; portantes manipulos suos.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Psal. 126.

NIsi Dominus ædificauerit domum: in vanum laborauerunt qui ædificant eam.
Nisi Dominus custodierit Ciuitatem; frustra vigilat, qui custodit eam.
Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
Cum dederit dilectis suis somnum; ecce hæreditas Domini, filij merces fructus ventris.
Sicut sagittæ in manu potentis; ita filij excussorum.
Beatus vir, qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Psal. 127.

BEati omnes, qui timent Dominum; qui ambulant in vijs eius.
Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.
Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ.
Filij tui sicut nouellæ oliuarum: in circuitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicetur homo: qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Syon: & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum: pacem super Israel.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto &c. Psal. 128.

SÆpe expugnauerunt me à iuuentute mea, dicat nunc Israel.
Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea, etenim non potuerunt mihi.
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.
Dominus iustus concidet ceruices peccatorum: confundantur, & conuertantur retrorsum omnes qui oderunt Syon.

Fiant sicut fœnum tectorum: quod priusquam euellatur, exaruit.

De quo non impleuit manum suam, qui metet: & sinum suum qui manipulos colliget.

Et non dixerunt, qui præteribant.

Benedictio Domini super vos, benediximus vobis in nomine Domini.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto; Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

SACERDOS CVM AB ASPERSIONE reuersus fuerit, dicat.

Kyrie eleyson.
Christe eleyson.
Kyrie eleyson.

Pater noster &c.
Et ne nos inducas in tentationem.
Sed libera nos à malo. Amen.

Auxiliare nobis Christe fili Dei.
Qui Petro mergenti manum porrexisti.

Eripe nos de operantibus iniquitatem,
Et de Angelis maledictis salua nos.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi domum, vt pupillā oculi.
Sub vmbra alarum tuarum protege eam Domine.

Tuere Domine domum istam,
Sicut domum Dauid in æternum.

Fiat pax in virtute tua,
Et abundantia in turribus tuis.

Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui in omni loco dominationis tuæ totus assistis, & totus operaris; Adesto supplicationibus nostris; vt huius domus ædificatæ sis protector; & nulla hic nequitia contrariæ potestatis obsistat: Sed virtute Spiritus Sancti, & operatione, fugato Dæmone, fiat tibi hic purum seruitium, & deuota libertas existat. Per Dominum nostrum Iesum Christum. Amen.

SACERDOS ASPERGAT TERTIO loca, modo, & forma, prout supra, & interim dicant Ministri Psalmos sequentes.

Psalmus 129.

De profundis clamaui ad te Domine; Domine exaudi vocem meam.

Fiant

Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates obseruaueris Domine: Domine quis sustinebit?
Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine.
Sustinuit anima mea in verbo eius: sperauit anima mea in Domino.
A custodia matutina vsque ad noctem: speret Israel in Domino.
Quia apud Dominum misericordia, & copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israel: ex omnibus iniquitatibus eius.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto; Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

DOmine non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei.
Neque ambulaui in magnis, neque in mirabilibus super me.
Si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam.
Sicut ablactatus est super matre sua, ita retributio in anima mea.
Speret Israel in Domino, ex hoc nunc, & vsque in sæculum.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Psal. 131.

MEmento Domine Dauid, & omnis mansuetudinis eius.
Sicut iurauit Domino, votum vouit Deo Iacob.
Si introiero in Tabernaculum domus meæ: si ascendero in lectum strati mei.
Si dedero somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem.
Et requiem temporibus meis: donec inueniam locum Domino, Tabernaculum Deo Iacob.
Ecce audiuimus eam in Ephrata; inuenimus eam in campis Syluæ.
Introibimus in Tabernaculum eius; adorabimus in loco, vbi steterunt pedes eius.
Surge Domine in requiem tuã; tu, & arca sãctificationis tuæ.
Sacerdotes tui induantur iustitiam: & Sancti tui exultent.
Propter Dauid seruum tuum: non auertas faciem Christi tui.
Iurauit Dominus Dauid veritatem: & non frustrabitur eum, de fructu ventris tui ponam super Sedem tuam.
Si custodierit filij tui testamentum meum; & testimonia mea hæc, quæ docebo eos.
Et filij eorum vsque in sęculum sedebunt super sedem tuam.
Quoniã elegit Dominus Sion, elegit eam in habitationẽ sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi: hic habitabo, quoniam elegi eam.
Viduam eius benedicens, benedicam: pauperes eius saturabo panibus.
Sacerdotes eius induam salutari: & Sancti eius exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu Dauid; paraui lucernam Christo meo.
Inimicos eius induam confusione: per ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c. Psal. 132.
ECce quam bonum, & quam iucundum: habitare fratres in vnum.
Sicut vnguentum in capite; quod descendit in barbam, barbam Aaron.
Quod descendit in oram vestimenti eius.
Sicut ros Hærmon, qui descendit in montem Syon.
Quoniam illic mandauit Dominus benedictionem, & vitam vsque in sæculum.
Gloria Patri, & Filio, & spiritui sancto, &c. Psal. 133.
ECce nunc benedicite Dominum: omnes serui Domini.
Qui statis in domo Domini in atrijs domus Dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta; & benedicite Dominum.
Benedicat te Dominus, ex Syon, qui fecit Cœlum, & terram.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c.

REVERSUS SACERDOS AB aspersione aquæ, prosequatur, vt infra.

KYrie eleyson.
Christe eleyson.
Kyrie eleyson.
Pater noster, &c.
Et ne nos inducas in tentationem,
Sed libera nos à malo.
Exurge Christe adiuua nos,
De manu Angeli percutientis.
Qui conteris bella, protector esto nobis,
Et confringe aduersantes nobis.
Ascendant ad te Domine preces nostræ,
Et ad aures misericordiæ tuæ supplicantium vota perueniant.

Non

Non est aliud refugium, nisi in te sperare, Christe,
Præcibus Sanctorum tuorum libera habitatores in hac domo, Domine.
Domine exaudi orationem nostram.
Et clamor noster ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine Iesu Christe, qui es caput nostrum, & corona omnium Sanctorum, respice quæsumus super domum hanc, & habitantes in ea, vt per huius benedictionis copiam, fugato Dæmone, ad senilem ætatem, & gaudẽtes ad gloriam peruenire mereantur æternam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas Deus in sæcula sæculorum. Amen.

ADSINT CANDELÆ CERÆ, quas benedicat Sacerdos, benedictione sequenti.

DEus in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, &c.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine Iesu Christe, qui illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, effunde benectionem † tuam super hos cereos: & sanctifica † eos lumine gratiæ tuæ: & sancti Spiritus sumant virtutem: vt ab hac domo fugatis tenebris inimicorum, lux sancta tua, permaneat in æternum: Ipsumque habitaculũ his cereis munitum, tu Domine assidua protectione regere, gubernare, & conseruare digneris: & Angelis infernalibus expulsis, pax tua sancto permaneat: cordavè habitantium inuisibili igne, idest, Spiritus sancti splendore illustrata; omnium vitiorum cæcitate careant, vt purgato mentis oculo, ea semper cernere possint, quæ Maiestati tuę sunt placita. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Ex dictis candelis fiant Cruces, & à Ministris in cunctis angulis cubiculorum, scilicet in altum collocentur. Interim Sacerdos benedicat Crucem ligneam hoc modo.

BEnedic † Domine, quæsumus hanc crucem, per quam eripuisti mundum à potestate Dæmonum, & superasti suggestorem peccati, qui gaudebat in præuaricatione primi hominis

minis per ligni vetiti præsumptionem. Sanctifica ✠ Domine istud signaculum passionis tuæ, vt sit inimicis tuis obstaculum; & credentibus in te perpetuum vexillum; vt in quocunque loco fuerit collocatum, nulla sit habitatio Dæmonum, sed fugiant confusi, & elongentur ab ipso loco, & habitantibus in eo, quantum elongatum est Cœlum à terra: Sed inhabitent Angeli sancti præliatores fortissimi, locum, & habitatores protegentes. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

VNGAT CRVCEM OLEO BENEDICTO, & suspendatur in ingressi domus, super limina Ianuæ, Cantantes.

VExilla Regis prodeunt,
Fulget Crucis mysterium,
Quo carne, carnis conditor,
Suspensus est patibulo.
Quo vulneratus insuper
Mucrone diro lanceæ:
Vt nos lauaret crimine,
Manauit vnda sanguine.
Impleta sunt quæ concinit
Dauid fideli carmine:
Dicens in nationibus,
Regnauit à ligno Deus.
Arbor decora, & fulgida,
Ornata Regis purpura.
Electa digno stipite,
Tam sancta membra tangere.
Beata, cuius brachijs,
Sæcli pependit pretium:
Statera facta corporis,
Prædamque tulit Tartari.
O Crux aue, spes vnica,
Hoc mœroris tempore,
Auge pijs iustitiam,
Reisque dona veniam.
Te, summa Deus Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quos per crucis mysterium
Saluas, rege per sęcula. Amen.

DEIN-

DEINDE SACERDOS, OLEO BENEDICTO vngat in modum crucis Ianuas, & ostia cuncta domus, dicens.

PEr istam sacrosanctam vnctionem, & benedictionem ✠ suscitet Dominus hanc domum in statum pristinum: & permaneat in sua sanctificatione: & fortitudo Dei sit tanquã signum, scriptum in limine, & ostijs domus huius. Amen.

REVERSVSQVE SACERDOS ad principalem locum, dicat.

Oremus.

EXaudi nos Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, vt sicut domos Hebræorum in exitu de Ægypto agni sanguine linitas, ab Angelo percutiente custodisti, ita mittere digneris sanctum Angelum tuum de Cœlis, qui custodiat foueat, protegat, visitet, atque defendat domum hanc, & omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

OMnipotens æterne Deus, largitor cunctarum benedictionum, benedic ✠ domum istam: vt sit domus diuini hospitij: domus pacis, benedictionis, & consolationis; domus protectionis, meditationis, & defensionis. Sit domus supra firmam petra ædificata, sit tanquam ostium Dei, & porta Cęli, tanquam ciuitas, & domus Dauid, stabilita coram Domino. Et tanquam domus permanens in æternum. Conserua Domine in æternum domum istam impollutam, quam à spiritibus flagellantibus nunc purgo ✠ mundo ✠ benedico, ✠ & sanctifico. ✠ Egrediatur fons de domo tua Domine, super domum istam: vt irrigetur misericordia tua; & dic Angelo percutienti, cesset iam manus tua. Appareat maiestas Domini, & sanctificet ✠ hoc habitaculum, & ponat manum suam hic in sempiternum: & sint oculi eius, & cor suum hic cunctis diebus, sicut super ædificium domus Salomonis, & sexaginta fortes ambiant habitaculum ex fortissimi Dei potentes omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi contra Angelos perturbantes pacem, & quietem huius domus, & habitantium. Amen.

In

In ipso principali loco, dicat.

Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

INITIVM SANCTI EVANGELII, Secundum Ioannem. Gloria tibi Domine.

IN principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Quod factum est: in ipso vita erat; & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non compræhenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum: Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum: In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit, & sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius, qui non ex sanguinibus; neque ex voluntate carnis, neque ex volũtate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre; plenum gratiæ, & veritatis. Deo gratias.

PONAT SVPER IGNEM AROMATA puluerizata, quæ omnia sint benedicta, & dicat.

SIcut ego, Sacerdos Dei impleo domum hanc fumo aromatum, Sic repleatur Maiestate, & gloria Domini, vt sit habitaculum firmissimum, tanquam solium Dei: in sempiternum: & omnes habitantes in ea adorent, & laudent eum; quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia eius.

In altero cubiculo domus dicat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

SEQVENTIA SANCTI EVANGELII, Secundum Matthæum. Gloria tibi Domine.

CVm ergo natus esset Iesus in Bethelem Iudæ, in diebus Herodis Regis, ecce Magi ab Oriente venerunt Hieroso-

solymam, dicentes: vbi est, qui natus est Rex Iudæorum? Vidimus enim Stellam eius in Oriente, & venimus adorare eum. Audiens autem Herodes Rex turbatus est, & omnis Hierosolyma cum illo: & congregans omnes Principes Sacerdotum, & Scribas populi sciscitabatur ab eis, vbi Christus nasceretur. At illi dixerunt ei, in Bethleem Iudæ: Sic enim scriptum est per Prophetam. Et tu Bethleem terra Iuda nequaquam minima es in Principibus Iuda: ex te enim exiet Dux, qui regat populum meum Israel. Tunc Herodes clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus Stellæ, quæ apparuit eis, & mittens eos in Bethleem, dixit: Ite, & interrogate diligenter de puero, & cum inueneritis, renuntiate mihi, vt, & ego veniens, adorem eum. Qui cum audissent Regem abierunt, & ecce Stella: quam viderant in Oriente, antecedebat eos, vsque dum veniens staret supra vbi erat puer. Videntes autem Stellam, gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius, & procidentes adorauerunt eum. Et apertis thesauris sui obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. Et responso accepto in somnis, nè redirent ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. Deo gratias.

PONAT AROMATA SVPER ignem, dicens.

ET ascendit fumus incensorum de manu Angeli corã Deo, & accepit Angelus Thuribulum aureum, & impleuit illud de igne Altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & terræmotus magnus.

In altero loco, dicat.

Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

SEQVENTIA SANCTI EVANGELII secundum Lucam. Gloria tibi Domine.

MIssus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid, & nomen virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam dixit. Aue gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. Quæ cum audisset turbata est in sermone eius, & cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei. Ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud Deum, ecce concipies in vtero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum: Hic erit magnus,

& filius

& filius Altissimi vocabitur, & dabit illi Dominus sedem Dauid Patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum, & Regni eius non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei. Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque, & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur filius Dei. Deo gratias.

PONAT AROMATA SVPER ignem, & dicat.

DE Cælo locutus est Dominus audiente populo, ac vidẽte lampades, & sonitum buccine, montemque fumantẽ.

Item in alio loco legat.

Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

SEQVENTIA SANCTI EVANGELII Secundum Lucam. Gloria tibi Domine.

ET ingressus Iesus perambulabat Hierico. Et ecce vir, nomine Zacchæus, & hic Princeps erat Publicanorum, & ipse diues, & quærebat videre Iesum quis esset, & non poterat præ turba, quia statura pusillus erat. Et præcurrens ascendit in arborem Sycomorum: vt videret eum, quia inde erat trãsiturus: Et cum venisset ad locum, suspiciens Iesus, vidit illum, & dixit ad illum. Zachaeæ, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens in domum suam. Deo gratia.

AROMATIBVS FVMIGET locum, dicens.

TOtus mons Synai fumabat, eò quòd descendisset Dominus Deus super eum in igne, & ascendit fumus ex eo, quasi de fornace.

Si alter fuerit locus, dicat.

Dominus vobiscum t Et cum spiritu tuo.

SEQVENTIA SANCTI EVANGELII Secundum Lucam. Gloria tibi Domine.

INtrauit Iesus in quoddam Castellũ, & Mulier quædã Martha, nomine excepit illum in domum suam, & huic erat Soror, nomine Maria, quæ etiam sedeas secus pedes Domini, audiebat verbum illius, Martha autem satagebat circa frequens ministerium, quæ stetit, & ait Domine non est tibi curę;

quod

quod Soror mea reliquit me solā ministrare? Dic ergo illi, vt me adiuuet. Et respondens, dixit illi Dominus, Martha, Martha, solicita es, & turbaris erga plurima; Porrò, vnum est necessarium: Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea. Deo gratias.

FVMIGETVR LOCVS, DICENS.

IMpletum est Tēplum Dei fumo à maiestate Dei; & de virtute eius exijt fumus extricans omne genus Dęmoniorum.

Item, ad sextum locum accedat, dicens.

Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo.

SEQVENTIA SANCTI EVANGELII, Secundum Marcum. Gloria tibi Domine.

NOuissimè autem recumbentibus illis vndecim apparuit Iesus, & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia his, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis. Euntes in mundum vniuersum, prædicate Euangelium omni creaturæ; qui crediderit, & baptizatus fuerit saluus erit, qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint hæc sequentur. In nomine meo Dæmonia eijcient; linguis loquentur nouis; Serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebunt: & Dominus Iesus postquam locutus est eis, assumptus est in Cœlum, & sedet à dextris Dei; Illi autem profecti prædicauerunt vbique Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis. Deo gratias.

Fumigetur item locus; dicens.

Impleta est domus ex odore vnguenti.

IS, ET ALIA SVPER FVERINT LOCA, reassumat primum Euangelium, & sequatur modo, & forma, prout supra, donec compleuerit.

His omnibus peractis, benedicat omnes habitatores domus, genua flectentes, hoc modo.

Fratres Charissimi. Deo gratias.

MAnete pacifici in domo vestra: & cor vestrum sit iucundum: Det nobis requiem Dominus, & pacem & consolationem vndique ab vniuersis inimicis vestris. Aperiat Dominus thesaurum suum optimum, Cœlum, vt tribuat

pluuiam

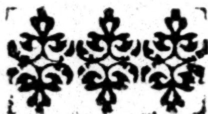
pluuiam terræ, in tempore suo: & benedicta sit ipsa terra ad reddendos fructus, & ad cunctorum abundantiam, quæ vobis sunt in vsu; abundareque vos faciat omnibus bonis, sicut abundare fecit populum Israel perseuerãtem in mandatis suis: Benedicat † vos Deus in Throno suo, stantes, ambulantes, comedentes, ac dormientes, vt in numero prædestinatorum, & electorum sitis, & domus vestra vigeat vsque ad tertiam, & quartam generationem, ac in æuum fælix conseruetur. Et omne consilium cordis vestri, sua virtute corroberet, vt glorietur in vos sancta Hierusalem, & sint nomina vestra, in numero Sanctorum, & iustorum, & domus vestra in sanctificatione permaneat; & tandem benedictio † Dei descendat super vos, & maneat semper vobiscum. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

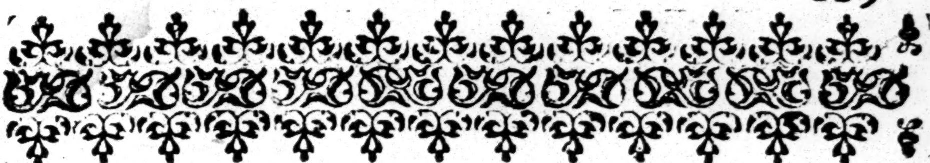
Benedictio ad quæcunque volueris.

BEnedic ✠ Domine creaturam istam N. vt salutare remedium sit facturæ tuæ, quam pretioso sanguine redemisti, & præsta per inuocationem sancti tui nominis: vt quisquis ex ea vsus fuerit benedictionem recipiat, & salutem: atque contra omnes morbos, & vniuersas inimicorum insidias tutamen sit. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Aspergatur Aqua benedicta.

COM-

COMPLEMENTI ARTIS EXORCISTICÆ.

Pars Tertia.

QVÆ EXORCISMALIS, dicitur.

Xorcista in fide firma,& charitate perfecta ad hoc opus Diuinum cum omni humilitate accedat, non in proprijs viribus confidens, quia inanis, & frustra esset labor: Cum proprium Dei sit fugatio Dæmonum à corporibus obsessis: sed solum tãquàm simplex, & indignus Minister, indutus Cotta, & Stola in Ecclesia ante Altaris, maioris deuotionis gratia, & eò magis si ibi asseruatur Sanctissimum corpus Christi, in gyrum aspergat locum aqua benedicta, & dicat.

Asperges me Domine hyssopo, & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor: Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam. Gloria Patri, & Filio & Spiritui sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

MOX ASPERGAT CREATVRAM OBSESSAM, seipsum, & Astantes, dicens.

PEr hanc aquam benedictam omnis Spiritus immundus, & occursus Sathanæ separetur à te, & fugiat à nobis; In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen.

DEINDE AVXILIVM DIVINVM, CVM cordis contritione,& puritate conscientiæ ab omnibus,vt infra inuocetur:genuflectat Exorcista,& dicat.

EGo miles Iesu Christi Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Ioanni Baptistæ, Sanctis Apostolis Petro, & Paulo, ac beato N. & omnibus Sanctis, quia peccaui nimis cogitatione,verbo,& opere, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa: Ideò precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Ioannem Baptistam, Sanctos Apostolos Petrum,& Paulum, ac beatum N. omnes Sanctos,& vos fratres,orare pro me ad Dominum Deum nostrum ℟.Amen.

SINE REPETIONE, statim subiungat.

MIsereatur nostri omnipotens Deus, & dimissis omnibus peccatis nostris perducat nos in vitam æternam. ℟. Amen.

INdulgentiam, absolutionem † & remissionem omnium peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens, & misericors Dominus. ℟. Amen.

KYrie eleyson.
Christe eleyson.
Kyrie eleyson.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.

Pater de Coelis Deus,	miserere nobis.
Filij redemptor mundi Deus,	miserere nobis.
Spiritus sancte Deus,	miserere nobis.
Sancta Trinitas vnus Deus,	miserere nobis.
Sancta Maria	ora
Sancta Dei genitrix	ora
Sancta Virgo Virginum.	ora
Sancte Michael.	ora
Sancte Gabriel.	ora
Sancte Raphael.	ora
Omnes Sancti Angeli, & Archangeli,	orate pro nobis.

Omnes

Omnes sancti beatorum spirituum ordines, orate
Sancte Ioannes Baptista ora
Omnes sancti Patriarchæ, & Prophetæ, orate pro nobis.
Sancte Petre. ora
Sancte Paule. ora
Sancte Andrea. ora
Sancte Iacobe. ora
Sancte Ioannes. ora
Sancte Thoma. ora
Sancte Iacobe, ora
Sancte Philippe. ora
Sancte Bartholomæe. ora.
Sancte Matthæe. ora
Sancte Simon. ora
Sancte Thadeæ. ora
Sancte Matthia. ora
Sancte Barnaba. ora
Sancte Luca. ora
Sancte Marce. ora
Omnes sancti Apostoli, & Euangelistæ, orate
Omnes sancti discipuli Domini, orate
Omnes sancti Innocentes. orate
Sancte Stephane. ora
Sancte Laurenti. ora
Sancte Vincenti. ora
Sancti Fabiane, & Sebastiane. orate
Sancti Ioannes, & Paule, orate
Sancti Cosma, & Damiane, orate
Sancti Geruasi, & Protasi, orate
Omnes sancti martyres, orate
Sancte Syluester. ora
Sancte Gregori. ora
Sancte Ambrosi. ora
Sancte Augustine. ora
Sancte Hieronyme. ora
Sancte Martine. ora
Sancte Nicolae. ora
Omnes sancti Pontifices, & Confessores, orate pro nobis.
Omnes sancti doctores. orate
Sancte Benedicte. ora
Sancte Antoni. ora
Sancte Bernarde. ota

Sancte Dominice. ora
Sancte Francisce. ora
Omnes sancti sacerdotes, & Leuitæ, orate
Omnes sancti monachi, & Eremitæ, orate
Sancta Maria Magdalena. ora
Sancta Agatha. ora
Sancta Lucia. ora
Sancta Agnes. ora
Sancta Cæcilia. ora
Sancta Catherina. ora
Sancta Anastasia. ora
Omnes sanctæ Virgines, & viduę orate
Omnes sancti, & Sanctæ Dei. Intercedite pro nobis.
Propitius esto. Exaudi nos Domine.
Ab omni peccato. Libera nos Domine.
Ab ira tua. Libera nos Domine.
Ab insidijs Diaboli. Libera nos Domine.
Ab omni maleficio, & vexatione Diaboli. Libera nos Domine.
Per mysterium sanctæ incarnationis tuæ. Libera nos Domine.
Per aduentum tuum. Libera nos Domine.
Per Natiuitatem tuam. Libera nos Domine.
Per Baptismum, & sanctum ieiunium tuum. Libera nos Domine.
Per crucem, & Passionem tuam. Libera nos Domine.
Per mortem, & sepulturam tuam. Libera nos Domine.
Per Sanctam Resurrectionem tuam. Libera nos Domine.
Per admirabilem Ascensionem tuam. Libera nos Domine.
Per aduentum Spiritus sancti Paracliti. Libera nos Domine.
Peccatores. Te rogamus audi nos.
Vt nobis parcas. Te rogamus audi nos.
Vt nobis indulgeas. Te rogamus audi nos.
Vt ad veram pęnitentiam nos perducere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt in bello contra Tartareas legiones nos munire digneris. Te rogamus audi nos.
Vt oculos misericordiæ tuę super nos reducere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt omnes Sanctos, & Sanctas tuas pro nobis orantes, exaudire digneris. Te rogamus audi nos.

PO-

POSTEA SVRGAT EXORCISTA, ET ponens manus ſuper caput Creaturæ obſeſſæ dicat.

VT hanc Creaturam pretioſo ſanguine tuo redemptam ab infeſtationibus Dæmonum liberare digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hanc Creaturam tuam magno pretio redemptam à cruciatibus Dæmonum liberare, & benedicere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hanc Creaturam tuam in ligno Sanctę Crucis redemptam, à poteſtatibus Dæmonum liberare, & benedicere, & conſeruare digneris. Te rogamus audi nos.

ITERVM GENVFLECTAT Exorciſta, & Stola Dæmoniacum leuiter percutiens, dicat.

VT hos teterrimos inferni Diabolos, & animarum raptores fugare digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hos temerarios, & callidos Serpentes de noſtra damnatione ſolicitos, affligere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hos inſidiantes Aſpides, & maledictos Colubres de noſtra ſalute dolentes, torquere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hæc Pabula mortis, & peccati fomites confundere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt has ſcabioſas, & frementes Beſtias perſequi digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hos cunctorum malorum, & vitiorum fontes debellare digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hos nefarios, & ſpurciſſimos Spiritus in pœna æternali præcipitatos, concremare digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hos maieſtati tuæ rebelles, & ſuperbia tumidos diſperdere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hos Apoſtatas, & æternæ maledictionis filios cruciare digneris. Te rogamus audi nos.
Vt horum Draconum dentes, fauceſque fœtidiſſimas nos deuorare volentes, confringere digneris. Te rogamus audi nos.
Vt hos Sanctiſſimi nominis blaſphematores, in cruce ſancta illaqueatos, deprimere digneris. Te rogamus audi nos.

Vt hos Prædones pestiferos, & excommunicatos, in Puteo inferni claudere digneris. Te rogamus audi nos.

Vt hos impœnitentes, & inobedientes peccatores obedientiæ Sacerdotali, in nomine tuo subiugare digneris. Te rogamus audi nos.

Filij Dei. Te rogamus audi nos.

Agnus Dei qui tollis peccata Mundi. Parce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi. Exaudi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.

Exaudi Christe. Voces nostras.

Exaudi Deus. Et miserere nobis.

Kyrie eleyson.

Christe eleyson.

Kyrie eleyson.

Pater noster, &c.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos à malo.

Succende Domine indignationem tuam in his Maledictis.

Et non extinguatur in æternum.

Contere in virga ferrea horum superbiam.

Et in verberibus rebellionem eorum.

Destrue consilium horum Dæmonum,

Sicut destruxisti consilium Architophelis.

Trade Domine has Viperas in manibus meis.

Sicut tradidisti Principes Madian, Oreb, & Zeb, & Zebeæ, & Salmana in manibus Gedeonis.

Subuerte Domine Portas hostium:

Clipeum, hastas, & arma eorum comminue.

In manu potenti, & brachio tuo extento hos basiliscos contere.

Et sicut puluis, quæ à vento rapitur, eos disperde.

Exurge Christe, & auxilium præsta in hoc tempore tribulationis.

Et infunde in nos gratiam tuam propter nomen Sanctum tuum.

Reple Domine Templum istud omni gaudio, & lætitia.

Et in nos defluat misericordia tua.

Odora Domine orationes Seruorum tuorum odore suauitatis.

Sicut odoratus es holocausta, & preces Sanctorum tuorum.

Da nobis auxilium de alto.

Quia vana est fortitudo hominis.

Domi-

Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

Oremus.

OMnipotens, & Clementissime Deus, à quo omne bonum sumit initium, & semper ad potiora progrediens percipit incrementum. Intercedente gloriosa Virgine Maria, totaque Cœlesti Curia; Concede quæsumus, vt quod ad gloriam tuam, & Dæmonum confusionem inchoare aggredimur, æterno tuæ paternæ sapientiæ munere ad desideratum portum perducamur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

PRÆPARATIO EXORCISTÆ dicenda, cum magna constantia, oculis eleuatis ad Crucifixum.

VIdeo, bone Iesu, Canes hos, & Lupos rapaces circundantes, & contra me paratos, ne virtus tua præueniat me; vt consummem cursum meum, & ministerium, quod accepi à Sancta Ecclesia, non metuo iniquam venientium aduersum me Dæmonem multitudinem; quia non solum affligi, sed pro charitate, & lege tua Sancta mori paratus sum: Auxilium ergo de Cœlo tribue dulcissime Iesu: Nam isti in superbia sua confidunt, & simul in malitia; Ego vero in te Domine, qui potens es vno nutu eos delere victoriam spero.

EXORCISTA GRADATIM infrascriptas sui corporis partes, signo Sanctæ Crucis muniat.

IMprime ergo Domine in fronte ✠ mea vexillum redēptionis nostræ ad fugandas Tartareas legiones. Capiti ✠ meo impone galeam salutis ad expugnandos omnes diabolicos incursus. Illumina oculos ✠ meos Sanctitatis splendore ad vitandas vanitates, & laqueos insidiantium in hoc bello Sancto tuo. Auribus ✠ meis pone custodiam Domine, ne astutia sua Serpens, sicut Euam, seducat sensus meos. ✠ In aperitione oris ✠ da spiritum tuum, vt cum fiducia notam faciam potentiam tuam, & de labijs ✠ spiritus flammæ, & de lingua scintillæ, & tempestates cum furore procedant ad succendendas

cum impetu, & comminuendas has Bestias in rugitu suo. Indue cor ✠ meum iucunditate tua, & corpus ✠ lorica tua, vt possim stare inexpugnabilis aduersus insidias Diaboli. Compone quasi arcum æreum brachia † mea, & da clypeum salutis tuæ ad persequendos hos Maledictos. Dirige manus ✠ meas sine mora ad fugandam aciem maledictam, & obturandum ora Leonum. Succinge lombos † meos in virtute tua ad extinguendum horum fœtorem, coæqua pedes meos ✠ Ceruis in agilitate certaminis ad conterendum Sathan sub pedibus meis velociter. Præcinge ✠ me gladio fortitudinis tuæ ad interimendos hos Hæreticos, ne victoriam impedire valeant. Et præbe Scutum fidei, in quo omnia tela nequissimi retorquere possim. Arma † me ferro, & ligno lanceato ad incidendas spines, has igneque succensas cremandas in æternum. Radica me † totum in charitate, & in me habita per fidem, vt sic, & simulque intercedentibus omnibus Sanctis, huius Bestiæ ferocitatem, & superbiam domare possim.

DEMVM EXPANSIS MANIBVS, ET oculis ad Cœlum eleuatis concludat.

ET sic de Cœlo, benignissime Deus, exultabit Anima mea, in te, ad reportandum Triumphum de Tyranno. Amen.

HICQVE GENVFLECTAT, QVOD seruandum est in omnibus orationibus.

DOmine exaudi orationem meam.
℞. Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

Oremus.

CReator omnipotens, indutus sum lorica, & cinctus armis bellicis tuis ad præliandum contra hos rebelles tuos. Sed quomodo potero, Domine, nisi tu adiuues me? Bellum quidem asperum sumo, Aduersarijq; multi sunt, qui in superbia, ferocitate, & malitia sua confidunt: Adiuua ergo me Domine, quia non in multitudine iniquitatis, & exercitus victoria belli, sed de Cœlo fortitudo est. Et ne obsecro, permittas, vt hi tuam spernant dignitatem, & indignum seruum in oratione clamantem; Sed sicut tuba ascendat clamor meus in Throno tuo: & sic intercedentibus omnibus Sanctis, exaudiatur oratio mea in confusione quærentium Animas nostras. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

PRÆ-

PRÆPARATIO AD ARMANDVM Dæmoniacum; cum pietate, & lachrymarum compunctione dicenda.

LÆtare in Domino creatura Dei, quoniam per multas tribulationes,& angustias veri amici, & filij Dei efficimur; Sic, & tibi per hos cruciatos Dæmonum aduenìet. Nam tristitia tua, Deo miserante,conuertetur in gaudium,& Regnum Cœli adipisceris.

DEINDE SIGNANS EVM IN fronte, in corde, & in pectore, dicat.

ACcipe, carissime frater: signum ✠ Sanctæ Crucis. Sume scutum fidei, vt liberet te à cruciatu Iesus Christus, qui pro te de Cœlo descendens, in ligno Crucis mori dignatus est. Et ego munio te ad prælium vexillo † Sancto suo, in amore Dei Patris, ne præualeant aduersum te maligni. Liberet te ab hoc Dracone Iesus ✠ Christus, qui pro te propria virtute resurrexit à mortuis: Et ego corroboro cor tuum ✠ in brachio Spiritus Sancti,ne circumueniant te tyranni. Liberet † te ab operibus Sathanæ, & Ministrorum eius Iesus Christus,qui sedens ad dexteram Patris, pro te aduocatus factus est, & ego viscera tua † claudo in Throno Sanctissimæ Trinitatis,ne crucieris ab his Maledictis.

MOX SVBIVNGAT. EVM benedicendo.

BEnedico ✠ te Creatura fidelis, & dilectissima, sicut Deus benedixit Noe, & filios suos, sicut benedixit † Abraham, Isaac,& Iacob. Sicut benedixit † populum ambulantem in vijs, & mandatis suis. Benedico † te benedictione Sancta Domini,sicut benedixit Dauid, & domum suam in æternum, sicut Booz, qui miseratus est Ruth: Sicut Salomon benedixit omni Ecclesiæ Israel, & in translatione Arcæ fœderis Domini. Benedico † te, sicut Sacerdotes Dei benedixerunt Iudith, sicut benedicentes Deum † & gaudentes in pace,& charitate eius. Et sicut Dauid † benedixit Abigail; Benedico ✠ te tandem vt implearis benedictionibus Sanctis, quia bona, & optima est Creatio tua, Sanctisque Sacramentis munita, vt secura sis intentorijs Israel, & in omnibus Tabernaculis Iacob ad dissipandum inimicum tuum.

HIS

HIS DICTIS, PONAT EXORCISTA MANVS super Caput Dæmoniaci, & dicat.

MItis, atque festiuus Iesu Christi aspectus tibi hodie appareat, & ego inuoco nomen sanctum suum super te: vt hi corruant inimici in conspectu tuo, ita vt, si per vnam viam ad te venerint, per septem confusi fugiant à facie tua. Et sic Archangelus Michael, qui militiæ Cœlestis meruit Principatum, tibi victoriam præstet: bonum afferat nuncium Gabriel: medicet tibi Raphael: Angelus Dei custos tuus te deferrat, & tota Curia Cælestis tibi subueniat. Pax Domini nostri Iesu Christi sit semper tecum, & bellum Diaboli non præualeat aduersus te. In nomine Patris, ✠ Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

DEINDE ACCIPIAT SANCTORVM Reliquias, & ostendens, dicat.

ECce quorum societate Cœlum exultat, quorum patrocinijs Terra lætatur, quorum Triumphis Ecclesia Sancta coronatur, & quorum prælium, quanto in passione fuit fortius, tantò est clarius in honore, quia dum creuit pugna, creuit & pugnantium gloria: Sic, & tibi, charissime frater, horum communiones, hoste prostrato, cum Trophæis occurrant.

MOX SVPER PONENS RELIQVIAS Dæmoniaco, dicat.

DO tibi competentia arma, frater mi in Christo Iesu, vt acerbum hostem expugnens.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te perueniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine Deus omnium Creator terribilis, & omnipotens, benignus, & misericors, qui solus es bonus, præstans auxilium, & liberans tribulantes de omnibus angustijs: Exaudi preces nostras pro hac Creatura tua, & respice eam à Diabolo oppressam, contemptam, & abominatam: Affige quæsumus opprimentes eam, & in superbia contumeliam facientes. Per Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

EX-

EXCITATIO DÆMONIS AD Bellum cum Imperio dicenda.

O Maledicti, qui tulisti Dei virtutes omni spe, & salute priuati, quia hoc Templum Dei violasti, nunc in virga ferrea ad vos venit Dominus, & malum, quod perpetrastis contra nos, reuertetur in caput vestrum. Audi ergo tu Bestia, & ad bellum inchoatum accelera prædo, quia clamor Tubæ ad Altissimum iam peruenit, & splendidus Angelorum cœtus, vt manus tuas sanguine, & digitos iniquitate pollutos incidat: armatus assistit, & triumphator exercitus candidatorum Martyrum, vt pedes tuos vinciat ferreis catenis, paratus aduenit. Liliata rutilantium Confessorum Turma: vt astutias tuas peruersas refrænet, humilis occurit. Iubilantium virginum Chorus, vt vos superbissimos disperdat, gladios bis acutos, & limatos iam euaginatos tenet, & Iudex cum Apostolorum senatu, vt labia tua, & operationes mendaces condemnet, iam paratus sedet, Ascende ergo ad linguam, vt audias præciosa Domini, & ad interrogata secundum veritatem respondeas.

CVM AD LINGVAM PERVENERIT Dæmon, ponat Stolam ad collum Dæmoniaci, & tres faciens nodos, dicat.

SIcut Dominus noster Iesus Christus, descendens de Cælo apprehendit Draconem Serpentem antiquum, & ligauit eum catena magna, & mittens eum in Abyssum, clausit ne seducat gentes, & post mortem descendens ad inferos, confregit portas æreas, & destruxit superbissimum Luciferum, eiusque sequaces, sic ego hac sacra Stola ligo te, quæ tanquam circulus in naribus, & funis in lingua tua sit circumuoluta manibus meis, vt in virtute passionis, & Crucis Domini omnibus præceptis meis obedias. In nomine ✠ Patris, & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen.

ET TENENS MANV CRVCEM, præcipiat Dæmonibus, auxilium præstantibus.

PRæcipio vobis, Temerarij Dæmones, qui datis, vel daturi estis adiutorium istis Dæmonibus, vexantibus hoc plasma

ma Dei, ex parte Sanctissimæ Trinitatis, totiusq; curiæ Coelestis, quatenus nullum succursum, vel fauorem seu quouis quæsito colore præstetis his Maledictis vexātibus hanc Iesu Christi creaturam, sanguine pretioso redemptam. Sed statim, tanquam stipula, quæ à vento rapitur, fugiatis, & eatis ad loca vobis deputata Deo, sub pœna detrusionis in omnibus cruciatibus inferni, illico incurrenda. Ecce signum Crucis † æternæ confusionis, & maledictionis vestræ, in fugam abite præcipites, sicut Exercitus Holophernis, & eo modo, quo cecidistis de Coelo, Nam vicit Leo de tribu Iuda, radix Dauid. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

PRÆCEPTVM DÆMONIBVS vexantibus faciendum.

VObis autem Dæmones, hanc Dei Creaturam ausu temerario cruciantibus sub eisdem pœnis præcipio, vt nihil pænitus dicatis, nec faciatis, nisi quantum fuerit à Deo, & à me specialiter concessum, & exeuntes ab ea, detis signum vobis ab Exorcista impositum, & relinquatis eam, & omnem Creaturam illæsam, vt laudem reddere possit Deo Redemptori suo. Cui laus, & honor, & gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

PRÆCEPTVM LVCIFERO, cæterisque Primatibus faciendum.

PRæcipio quoque tibi Lucifero, omnibusq; vobis Dæmoniorum Primatibus; & præcipue horum infernalium porcorum inimicis, in nomine Sanctissimæ Trinitatis, Patris ✠ & Filij, ✠ & Spiritus Sancti. ✠ Sub eisdem pœnis illicò incurrendis, vt tanquam iustitiæ Diuinæ Ministris, cum omni impetu, & ira, in casu inobedientiæ, super hos omnes, quasi cœdentes ligna, veniatis, cogatisque eos ad vestrum omnium confusionem, meis obedire præceptis. Aliter, virtute Diuina, statim in Barathro cruciemini. Amen.

Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te perueniat.

Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Ore-

Oremus.

OMnipotens æterne Deus, qui in verbo tuo superbos confundis simul, & inobedientes, & cui nullum latet secretum: Suppliciter deprecamus omnipotentiam tuam, vt omnia per me in nomine tuo, acta comprobare digneris; & hos rebelles omnes sub præceptis compræhensos, in casu inobedientiæ nullatenus absoluas. Sed in rigore Iustitiæ tuæ excrucies. Per Iesum Christum filium tuum, & Dominum nostrum. Amen.

Hoc loco genua flectentes omnes in Spiritu aliquantulum orent, Deum deprecantes, vt per passionem Filij sui omnia per nos hucusque acta comprobare dignetur. Oratione verò completa, surgat Exorcista, astantibus imponens, vt vnusquisque secūdum propriam deuotionem sine intermissione oret.

IPse verò in fide, & simplicitate, semper corde orans voce mediocri distincte incipiat coniurationem.

EXORCISMVS PRIMVS. post Orationem mentalem dicendus, qui dicitur virtus.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

DEus, qui per vnigenitum Filium tuum, exclusa dominatione Diaboli, populum tuum fide corroborasti, expelle quęsumus Domine ab hac creatura tua cunctas diabolicas insidias, nec patiaris eam oppressione eius; vel vexatione fatigari, quam eiusdem Domini nostri filij tui prætioso sanguine redemisti. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC PONAT MANVS SVPER caput obsessi, & dicat.

EXORCISMVS.

EXorcizo te N. creaturam Dei infirmam, sed sanguine Redemptoris ablutam, per placabilitatem Dei Patris, per aduo-

aduocationem filij, & per donum altissimum Spiritus Sancti, vt fias creatura purgata, nec communis sis vlli Spiritũ immũdo. Sed purgatio, & sanctificatio Dei. Da honorem ergo viuenti, atque regnanti Patri, ✠ & Filio, ✠ & Spiritui ✠ Sancto. Qui te ad suam Sanctam Imaginem creare, & ad suam vocare gloriam dignatus est, vt à te fugiat omnis Spiritus immundus, adiuratus per eundem Deum Trinum, & vnũ, in sæcula regnantem, & véturum iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Oremus.

RESpice Domine Deus hãc creaturam tuam, & ab ea cunctam Diaboli repelle nequitiam; vt lumine tuæ claritatis, & in misericordiæ illustrata, atque liberata dignas tibi referat gratias. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

HIS DICTIS, ASPERGAT CREATVRAM obsessam, seipsum, & Astantes aqua benedicta. Quod seruandum est in omnibus Exorcismis: Deinde eleuatis ad Cęlum oculis dicat.

DEus ✠ sit nobiscum in hoc opere sancto, & Angelus bonus assistens cuncta bene disponat, vt cum gaudio hæc Dei creatura, remaneat libera. Amen.

Recede maledictus Sathana, in nomine sanctiss. Trinitatis Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Nam coniuro ✠ te, & omnes tuos sequaces, ac tibi fauentes per Sanctum timorem Domini, initium sapientiæ, in quo perseuerantes animę gaudium sempiternum inueniunt. Quia timor Domini, & amor proximi charitas est, qui charitatem habet, Deum habet, & qui Deum habet per gratiam, Templum Dei, & habitaculum Spiritus sancti efficitur. Coniuro ✠ vos per diuinas Scripturas, quibus animæ nostræ refectæ fulgebunt, sicut Stellæ perpetua æternitate in Cœlesti Patria, vbi Sanctorum affines, & Angelorum Socij efficiemur, & semper Christum Regem nobiscum habebimus. Coniuro ✠ vos, per Sanctam amicitiam, per quam in mutua dilectione inuicem onera portamus, vt adimpleamus legem Christi, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, se esse æqualem Deo; Sed semetipsum exinaniuit, formam serui accipiens, in similitudinem hominem factus, & habitu inuentus, vt homo, humiliauit semetipsum, factus obediens vsque ad mortem, mortem autem Crucis: peccata nostra ipse portauit, vt nos Deo Patri amicitiam reconciliaret. Coniuro ✠ vos, per sanctam puritatem conscientiæ, quæ vermẽ conscientiæ excludit, & à car-

cere doloris liberat Animam, & ab omni immunditia purgat métem, hæc namque dicitur mens sancta, Paradisus del..arũ varijs bonorum operum virgulis consitus, & virtutum floribus decoratus, suauiterque Cœlesti gratia irrigatus: Paradisus, in quo plantatur lignum vitæ, ac Cœlestis Sapientiæ, animarum conuiuium; Thalamus Dei. Palatium Christi, habitaculum sancti Spiritus: Thronus Salomonis: lectus Sponsi Cœlestis, in quo ipsa conscientia bona optimè delectatur, & cum Sponso suo requiescit. Coniuro ✠ vos, per sanctam hospitalitatem, Angelorum amicam, Charitatis sororem, & Humilitatis coronam: per quam, nõ solum Angelos, sed etiam ipsum Deum, aliquando recipere meremur. Coniuro ✠ vos, per sanctam pietatem, per quam dimittentes vitia, & omnia derelinquentes propter Christi amorem, ad eius perfectionem, per humilitatem, & ieiunium, eleemosynas, & patientiam, & charitatem, & in bonorum operum perseuerantiam peruenimus. Coniuro ✠ vos, per sanctam Religionem Apostolicam corde, & opere ab hoc mundo segregatam, quæ percutit Duces Moab, interficit Satrapas, & Tyrannos Hierusalem, & Ægyptiorum Hypocritas vulnerat ad mortem. Coniuro ✠ vos, per sanctam obedientiam, cum qua omnia plena charitate reperiuntur, hęc namque est illa venerabilis virtus, quæ sacrificio præponitur, Scala est Cœli, & obseruatio inferni, hæc concordiam conseruat in Angelis; humilitatem, & pacem nutrit; patientiam probat, & mansuetudinem excitat pro qua Familiæ reguntur, & Respublicæ conseruantur. Hæc est omnium fidelium salus, & custodia omnium virtutum, quæ & filium Dei ad Terram descendere fecit, vt Patri reconciliaret genus humanum. Coniuro ✠ vos, per sanctam paupertatem, per quam Cœlestis acquiritur hæreditas, & quę sponsa dicitur Christi, sanctorum possessio, Beatorum vita; fideliũ securitas, clericorum ornamentũ, Monachorũ facultas, Nobiliũ pulchritudo, & diuitum magnificentia; de qua scriptũ est: Beati pauperes Spiritu; quoniam ipsorũ est Regnum Cęlorum. Coniuro ✠ vos, per sanctam Castitatem, quæ humilium est exaltatio, ornamentum nobilium, & ignobilium nobilitas; Solamen mærentium; Decus Sanctæ Religionis, & multiplicatio meritorum; Hæc Dei amica est, & Angelorum Cognata; Patriarcharum vita, & Prophetarum corona: Apostolorum Cingulum; Martyrum auxilium, Confessorum vehiculum: Virginum Speculum; Viduarum refugium; cunctorumque bonorum gaudium, & solamen: Sine qua opera nostra nihil

valent:

valent: Et tandem hæc illa est, quæ nos Deo commendat, Angelos facit, & supra æthera volando nos conducit. Coniuro ✠ vos, per Sanctam Vitam solitariam; de qua, tanquam à Paradiso, flumina sapientiæ, & veritatis; continentiæque, & castitatis exeunt, & in qua Deus delectatur sicut in summis diuitijs: & quæ est tanquam Vinea Noe, in medio Paradisi sita, Christi sanguine redempta, irrigata; quam Vitam solitariam vos hæreticorum Pastores, velut Apri de Sylua, eius sepem comburere, gyrum lapideum; supplantare, fructus, vites, & flores incidere zizaniam in virtutum planitie seminare, & coaceruare quæsiuistis; Sed cum esset Dei virtute circundata, minimè potuistis. Coniuro ✠ vos, per Sanctam contemplationem, per quam æterna vita, secura, & vera designatur: Quia fœlicitas nostra nil aliud est, quam Deum videre, Deum habere, & Deum cõtemplari: Coniuro † vos, per Sanctum Silentium, per quod fugimus detractiones, murmurationes, proditionis venenum, discordias, rixas, fabulas, mendacia, multaque alia pericula; & per quod lingua pretiosa fit, nisi diuina verba proferens, & Cœlestia semper erũpens eloquia. Coniuro ✠ vos, per sanctam perseuerantiam, qua laureantur Martyres, Virgines coronantur, Confessores, & Sacerdotes sublimantur: Hæc est, quæ informat meritum, colorat propositum iusti; præmiat currentem, Coronat legitime pugnantem, & ducit ad brauium: cunctosque conducit ad portum. Hæc, dico, est tunica talaris Sancti Iosephi vsque ad Terram contingens, tunica Sacerdotalis vsque ad pedes perueniens: Calcaneum bonæ operationis, quod contra Serpentis morsum debemus præmunire. Coniuro ✠ vos, per sanctam Lachrymarum compunctionem, quæ nos exules Patriæ Cęlestis hæredes cõstituit: & deposita corruptibili veste, intrantes Cœlestem Hierusalem, Sanctis Angelis nos associat: de qua loquabatur Dominus, dicens. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. In vera enim contritione, & cordis humiliatione nascitur spes veniæ, reconciliatur perturbata conscientia, reparatur perdita gratia, tutus fit homo à futura ira, & occurrunt sibi mutuo in osculo Sancto Deus, & pœnitens Anima. Hæc est sanitas Animarum, remissio peccatorum, sacrificium spirituale, per quod flagellum Dei mutatur. Hæc mentem purgat, intentionem fœcundat, confessionem irrigat, motus illicitos extinguit, & mundum despicere in cunctis facit. Hæc est vitalis Nauicula, per quam naufragijs ad portum Salutis redit: aqua salutaris, & per quam

omne peccatum destruitur : Fœlix lauacrum pœnitentiæ, quod toties valet ad purgandum, quoties purgatione indiget cor humanum: herba Cęlestis illius fullonis est, qua vestes seruorum suorum deturpatas, à sorde quotidie purgat : & Cęleste Nitrum, quod de rore diuinę gratię confectum, peccatorum maculas abstergit: & tandem dulcis lachryma est, passionis Iesu Christi socia facta. Coniuro ✠ vos per sanctam Vigilantiam, ad quam Apostolorum Princeps de nostra salute solicitus, nos dulciter admonet, dicens: Vigilate fratres, quia Aduersarius vester diabolus quęrit quem deuoret : & per quam ociositate contempta, cunctis bonus ornamur; & tandem, in Cęlesti Patria reficimur. Coniuro ✠ vos, per sanctam Fortitudinem, quam, si quis amplexus fuerit, fortunæ iacula non timet; in tribulatione diuitias, & delitias spirituales inuenit : carcerem contemnit, Crucem non metuit, aculeum amplectitur, vincula optat, ad mortem currit tormenta despicit, & in qua omnes Sancti Martyres, licet decortati, assati, combusti, dilaniati, & in cunctis membris diuersimodè afflicti fuerint, nunquam mente deiecti ad Christum triumphantes volarunt. Coniuro ✠ vos, per sanctam patientiam, quæ omnia aduersa, non colluctando, sed suffe-rendo; non murmurando: sed in omnibus gratias agendo, vincit: Ipsa est, quæ fecem totius voluptatis abstergit, & lympidas animas Deo reddit: Hæc Nauis est, quæ ad portum cunctos suos transfretantes perducit: per hanc dico, Diabolus conculcatur, & omnes eius iniquitates merguntur in profundum. Coniuro ✠ vos, per sanctam Prudentiam, quæ tam in secundis, quam aduersis nos eosdem semper manere, & quę tenenda, fugiendavè à nobis sint, docet, præsentia ordinat; præterita recordatur, & futura prouidet : vt Diabolo illudente, vmbras rerum mutabilium fugere possimus. Coniuro ✠ vos, per Sanctam Iustitiam, quæ non crudelitate inflammatur, non amore pecuniæ emollitur, nec timore relaxatur, nec ad dexteram molliendo iudicium, nec ad sinistram exaspe-rando supplicium, sed in Christi nomine, & certitudine veritatis reddit vnicuique, quod suum est. Per hanc pudicitia regnat, pax triumphat, & securitas: dignitas floret, & fructum affert in patientia, medicinaque tandem est vitiorum, & antidotum peccatorum. Coniuro ✠ vos, per Sanctam Pacem, custodiam omnium virtutum, quam in natiuitate Iesu Christi Angeli annunciauerunt, & ipse in Cruce pendens postulauit, & pro testamento Apostolis suis, tanquam summum

bonum, reliquit. Hæc botros malarum cogitationum euomit; mentem fluctuantem illæsam reseruat: Hæc est serenitas mentis, animi tranquillitas, cordis simplicitas, amoris vinculum, charitatis consortium; bella compescit, iras comprimit, superbos calcat, humiles exaltat, discordes concordat, inimicos reconciliat: Hæc illa est, sine qua Reges non regunt, nec Regna valent: eam fulmina principum destruere, insultusque Dæmonum nequaquam lædere possunt: Imò vestras ò Dæmones extinguit tempestates. Benedictus est, qui Pacem amat, & in sæcula sæculorum maledictus, qui eam odit. Coniuro ✠ vos, per Sanctam Humilitatem, quæ Deum hominibus peperit, vitam mortalibus edidit, Cœlos innouauit, mundum purificauit, Paradisum aperuit, & hominum animas ab inferis liberauit. Hæc filium Dei carnem in vtero Beatæ Mariæ Virginis suscipere fecit, & eum corporaliter flagellari; conspui, colaphis cędi, spinis coronari, clauis perforari, & tandem in Cruce mori permisit. Hæc ergò tanto facit nos apud Deum sublimiores, quantò fuerimus ante oculos nostros humiliores. Quia qui humilis erit, & exaltabitur in gloria. Coniuro ✠ vos, per Sanctam Diligentiam, Matrem in vnoquoque opere bono; per quam semper oleum bonorum operum habentes, veniente Sponso ad nuptias, gaudentes ingredimur. Coniuro ✠ vos, per Sanctam Misericordiam, quæ Christum incarnari fecit, nostręque miserię subiecit, & nos de exilio ad eius Regnum erexit. Sola hęc est, quę ad Deum hominem, & ad hominem Deum perducit; Testamentum nouum illuminat, & veteris vigorem extenuat. Hęc est qua Moyses aquas dulcorauit, Sal, quo Heliseus aquarum sterilitatem sanauit, & farina, qua mortem, quę in olla erat, extirpauit; oleum, quod Samaritanus infudit vulnerato, aqua Iordanis, qua curatur lepra Naaman Syri; & qua omnes fideles in sanguine Iesu Christi, perueniunt ad fœlicem Patriam. Coniuro ✠ vos, per Sanctam Orationem, quę est deitatis Scala, columna sanctarum Virginum, Viduarum maritus, Coniugatorum leuamen, Angelorum cognata, Dęmonum expulsio, fundamentum fidei, Monachorum Coronà. Beatus est, qui eam amat, sed beatior, qui eam frequentat, beatus qui eam astringit, sed beatior qui in ea perseuerat. Et tandem beatus qui in ea lachrymas fundit. Quoniam holocaustum sanctum, & immaculatum est Deo, vt digni eius gratia efficiamur. Coniuro ✠ vos per sanctum Ieiunium, quod debita satisfactio est cunctorum membrorum; opus Cęleste: Ianua

Para-

Paradisi, & futuri sæculi forma : per quod prosternuntur vitia, augentur virtutes, humiliatur caro, Dæmonia eijciuntur, & diabolicæ deuincuntur insidiæ : diuina Mysteria panduntur, præteritorum fit recordatio, præsentia ordinantur, & futura præuidentur. Coniuro ✠ vos, per sanctam Eleemosinam, quæ emundat peccata, thesaurizat fundamentum bonum, & interpellat pro nobis Dominum : & quod pauperibus datur ipsum integrè ; Imò & centuplum in veram, & ęternam vitam possidetur. Coniuro ✠ vos, per sanctam Fidem Christianorum, per quam ab renunciantes diabolo, & pompis eius, Filij Dei in eius passione efficimur, credentes Deum trinum, & vnum, qui non minoratur in singulis, nec augetur in tribus, ex quo omnia, per quem omnia, & in quo omnia sunt : & in sinu Sanctę Matris Ecclesiæ morientes, vobis confusis, saluamur. Coniuro † vos, per sanctam Spem, quæ expectantibus gratiam infundit, ipsosque iluminat, & reficit : in charitate latitudinem extendit vsque ad inimicum; & altitudinem ponit, vt in ea perseueremus vsque ad mortem: per hanc Pupilli, & Orphani plangentes sperant ridere, pauperes confidunt gaudere, & peregrini ad terminum, & laboris finem sperant peruenire. Coniuro † vos, per Sanctam Charitatem, perfectionis vinculum, finem præceptorum, & dulcedinem omnium bonorum ; qua diligimus Deum super omnia, & proximum sicut nosmetipsos : & propter quam de multis animabus fit anima vna, & cor vnum in Christo Iesu Domino nostro, in vestem inconsutilem figurata, in qua, tandem nos radicati, comprahendimus cum omnibus Sanctis, quæ sit latitudo, longitudo, & profunditas. Coniuro † vos, per Sanctam Veritatem, lucem splendentem, quæ merces, & promissiones magnas valde nobis promittit, quia discipulos Domini, & à Dæmonum erroribus liberos nos facit. Ad vestram omnium confusionem, & supplicium Dæmones maligni, & mendaces, mendaciorum alumni ; Imò signatũ super nos lumen vultus Domini, ad ipsam veritatem contemplandam nos conducit in æternum. Coniuro † vos tandem, per omnes Sanctas virtutes, per quas renunciantes Sathanæ, Mundo, & Carni, damnosam hæreditatem euadimus, & in fœlicem Patriam ingredimur ad satiandum bonum desiderium nostrum in sæcula sæculorum. Amen.

Ergo maledicte Sathana, adiuratus per nomen æterni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi filij eius, cum tua victus inuidia tremens, gemensq; discede, nihil sit tibi commune cum

creatura Dei, iam Cœlestia cogitante: Da igitur honorem adueuienti Spiritui Sancto, qui ex summa Cœli arce descendens perturbatis fraudibus tuis, diuino fonte sanctificatum hoc suum Templum, & habitaculum perfecit, vt ab omnibus penitus noxijs hæc creatura fidelis liberata, gratias perenni Deo referat semper, & benedicat nomen Sanctum eius in sæcula sæculorum. Amen.

EXORCISMVS II.

Sanctorum Patrum veteris Testamenti.

DEus † in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

PAteant aures misericordiæ tuæ precibus nostris; & sicut liberasti Noe ab aquis Diluuij. Loth de subuersione vrbium, Ioseph de manibus fratrum, & populum Israelem à seruitute Ægypti: Sic hanc creaturam tuam, intercedentibus omnibus Patriarchis, & Iustis, ab infestationibus Dæmonum liberare digneris. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC SVPER CAPVT INFIRMI manus imponat, & dicat.

EXORCISMVS.

EXorcizo te N. Creaturam Dei infirmam, per Deum ✠ totius bonitatis creatorem, per charitatem † Domini nostri Iesu Christi, & per clementiam ✠ Spiritus Sancti; vt efficiaris Templum Dei viui, & habitaculum Spiritus Sancti, & medicina, perfecta ✠ sanctificata ✠ & benedicta ✠ permanens in visceribus tuis, ad extirpandam omnem virtutem. Aduersarij, ad fugandam omnem incursionem Sathanæ, & ad radicandum omne phantasma adiuratum, per eum, qui cum Patre ✠ & Spiritu Sancto ✠ viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen. Oremus.

DOmine Sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui benedictionis tuæ gratiam ægris infundendo corporibus, factu-

facturam tuam multiplici pietate custodis, ad inuocationem Sanctissimi nominis tui benignus assiste, & N. famulam sanitati donatam dextera tua erigas, virtute confirmes, potestate tuearis, atque Ecclesiæ tuæ Sanctæ cum omni desiderata prosperitate restituas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC ASPERSA AQVA BENEDICTA, eleuatis oculis appræhensaque coma capitis Demoniaci, dicat.

CONfirma me Deus Israel, & respice ad opera manuum mearum: vt hic Draco: in verbo tuo confusus recedat.

CONIVRATIO.

FVge spurcissime Sathana, in nomine Dei Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti: Nam Coniuro te, ✠ causa maledicti homicidij, vt sine læsione huius Creaturę, ac fidelium omnium, in fugam vnà cum omnibus sequacibus, & tibi fauentibus, & opitulantibus, præceps fugias, per Sanctum Abel, qui in vita fuit innocens, in obedientia summus, in sacrificijs Deo placens, in morte patiens: & in tua confusione primus Coronam Martyri adeptus est. Dissipo ✠ te, totius vniuersi destructor, per Sanctum Noe, secundum restauratorem Orbis, qui, cum factum esset Diluuium, & deleret Dominus iniquitates tuas, inuentus est perfectus, & iustus: & non corruit turbulenti Diluuij fluctibus, nec fragores ventorum, vel murmura Cœli expauit: gestabatur hic per procellas, nec mergebatur; Serpentibus sociebatur, & bestijs, nec terrebatur. Eijcio ✠ te; primus Dei hostis, & eius Maiestatis contemptor, per Sanctum Melchisedech, qui fuit Rex Salem, Sacerdos primus Altissimi, Pater Patrum Prophetarum, & Apostolorum origo, & prius panem, & vinum Deo obtulit. Constringo ✠ te Apostata, per Abraham Patrem multarum gentium, qui in præceptis fuit obediens, credulus in promissis, pauper in Patria, in exilio locuples, in prælijs victoriosus. Qui, in typo Trinitatem vidit, & vnitatem in mysterio veneratus est, Et tandem non est inuentus similis illi in gloria: conseruauit legem excelsi, & fuit in testamento cum illo? & in tentatione inuentus est fidelis. Expello ✠ te inobedientissime, per Isaac, qui semen æternum vocatus est; propterq; timorem Dei eo vsque detulit honorem Patri, vt ferens ligna super mon-

tem ad Aram sponte sacrificandus accesserit ; atque in figuram Christi mortem non recusauerit, benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus , & Testamentum suum confirmauit super caput Iacob : Maledico ✠ te, maledicte, & deiecte de Paradiso, per ipsum Iacob dilectum Matri, qui accipiens lapides, & supponens capiti suo, ac dormicus, in somnis vidit scalam stantem super terram, & illius cacumine pertingentem Cœlum : Angelos quoque Dei ascendentes, & desceudentes per eam :& Dominnm innixum Scalæ, dicentem sibi, Ego sum Deus Abraham Patris tui, & Deus Isaac, Terram, in qua dormis, tibi dabo, & semini tuo : Eritque semen tuum, quasi puluis terræ, dilataberis ad Orientem, & Occidentem, & Septemtrionem, & Meridiem ; & benedicentur in te , & in semine tuo cunctæ tribus terræ : Et ero custos tuus quocunque perrexeris, & reducam te in Terram hanc , nec dimittam, nisi compleuero vniuersa, quę dixi. Improbo ✠ te, inuidissime, & libidinnose per Iosephum benedictum in primogenitum ab §srael, qui à fratribus venditus, & Dominæ suæ libidini nequaquam consentiens, in carcerem detrusas est Et tandem in interpretatione sapiens, cum honore magno est liberatus , inque futurorum consilio prudens , ac pro malo, bonæ retributionis gratiam reddens, magnificauit populum Dei valde nimis. Confundo ✠ te, deiecte à gratia Dei, per Moysen, qui fuit Dux, & Ptopheta in Israel; & pro salute populi, non minas, non tela timuit; Sed eius virgam contra Dracones extulit , & plagis maximis Regis Imperium percussit, spoliauitque Ægyptios, & traiectis per medium Mare populis, hostes operuit fluctibus, & eremi pandens irer, mirabilia operatus est, vt opera tua nefanda dissiparet : Et tandem ascendens verticem montis Synai legem Sanctam accepit , & loquutus est Domino in facie ad faciem; magnificauitque eum Dominus in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placauit, & ostendit illi gloriam suam. Flagello ✠ te , Derisio totius Angelicæ Naturæ, per Aaron excelsum Sacerdotem primum in lege, Deo similem , quem Dominus beatificauit in gloria , & circumcinxit eum zona Iustitiæ induit Stola gloriæ , & coronauit eum in vase virtutis ; qui & futuram Christi Passionem, per hostiam , & sanguinem victimarum expressit. Deprimo ✠ te eiecte ad societate Angelorum Dei, per Phineem, Filium Eleazari tertium, & gloriam : qui in bonitate, & alacritate animæ suæ placuit Deo Israel, & dedit ei Dominus pacem fœderis sui ; Quæ zelatus est pro Deo suo,

suo. Prosterno ✠ te, omnium rebellionum caput, & origo, per Iosue successorem Moysi, magnum secundum nomen suum, & maximum in salutem electorum Dei, qui inuocauit Altissimum, & Sol stetit, ita vt, vnus dies facta est quasi duo, perdens, ac dissipans membra tua; & Iordanis cursum stare fecit, vt hæreditatem Israel introduceret in terram promissionis, manantem lacte, & melle, eamque sorte distribuit, hostes percussit, Cananæorũ Regna euertit, Reges extinxit, vt scias, nefande, quia contra Dominum pugnare non est facile. Confringo ✠ te, Susurro, per Caleb, qui stetit contra hostem prohibere gentem à peccatis; & perfringere murmur malitiæ, cui dedit fortitudinem Dominus; & semen ipsius obtinuit hæreditatem, vt viderent omnes filij Israel, quia bonum est obsequi Sancto Deo. Disperdo ✠ te, Destinate ad ignem æternum, per dilectum Dei Samuelem, ab ipsis incunabulis Deo consecratum, qui vnxit Principes in gente sua, & vidit Deum lucis, in inuocatione Dei omnipotentis occurrerunt nubilia, effusi sunt imbres, & oppugnauit hostes circumstantes vndique, in oblatione viri inuiolati. Interimo ✠ te, Fili perditionis, per Sansonem filium promissionis, liberatorem Israel, & omnium fortissimum; qui fugientem necauit Leonem, fauumque ab ore mortui tulit; seras portarum humeris tollens, in vertice montis imposuit: vulpium caudis igne admoto, totam regionem Phllistinorum succendit: maxilla Asini vinctis funibus mille viros peremit: vincula, vt lanea fila, disrupit: & oculis effossis, concutiens columnas Templi, hostes oppressit. Comprimo ✠ te, impœnitens peccator, per Dauidem Prophetam à Deo in Regno vocatum; qui saxo, & funda deiecit exultationem Goliæ, & exaltauit cornu gentis suæ, contriuit inimicos vndique, & extirpauit Philistæos cõtrarios in æternum; Leonem, & Vrsum sine gladio interfecit: ad pœnitentiam pronus fuit, & suauitate suæ Cytharæ immundum Spiritum à Saule depulit. Subijcio ✠ te, ignorantia plene, per Salomonem, qui quasi flumen impletus est sapientia: Ita vt totus orbis miraretur: quique reuelauit Ecclesiæ Sacramenta, & subiecit illi Deus omnes hostes, vt conderet domum in nomine suo, & pararet sanctitatem in sempiternũ. Conterqueo ✠ te, Angeli nigerrime, per Eliam, cuius verbum, quasi facula ardebat, mortuum sustulit ab Inferis clausit Cœlum imbribus, & iugiter vsque ad statutum tempus pluuiam fecit manare. Hidria farinæ non defecit, & Vas Dei non est diminutum Viduæ, quæ cum eo misericordiam fece-

rat. Duos quinquagenarios igne cœlesti illicò combussit: Idem deiecit Reges ad perniciem, & confregit facile potentiam eorum, & denique receptus est in Turbine ignis in Curru equorum igneorum: venturusque est in vltimo aduentu, pronunciaturus Christum, & virtutibus, & prodigijs magnis præcipitabit Antichristum. Torqueo ✠ te, fœtida bestia, per Elisæum clamantem; Pater mi, Pater mi, Currus Israel, & Auriga eius: qui glorificatus gemino Eliæ spiritu, Iordanis vndas retro conuertit: ad fœcũditatem aquas steriles perduxit; pueros sibi insultantes deuorandos bestijs tradidit; mortuos resuscitauit, & mirabilia operatus est. Dissipo ✠ te, Hæretice; per Ezechiam, qui fortiter iuit per viam Dauid Patris sui, & placuit Deo, in cuius diebus retrò redijt Sol, & addidit Dominus Regi vitam. Condemno ✠ te, Spiritus Impie, & abominande; per Iosiam, cuius memoria in omni ore, quasi mel dulcescit: qui est directus diuinitus in pœnitentia gentis: & tulit abominationes impietatis, & in diebus peccatorum pietatem corroborauit. Fugo ✠ te, Ianua Inferni: per Zorobabel, & Iosue filium Iosedech, qui in diebus suis ædificauerunt Templum Sanctum Domino paratum, in gloriam sempiternam. Eijcio ✠ te, Spiritus præcipitate in pœnam æternalem, per Simonem Oniæ filium, Sacerdotem magnum, qui curauit gentem suam, & liberauit eam à perditione: qui, quasi Stella matutina in medio nebulæ, & quasi Luna plena, in diebus suis eluxit: & quasi Sol refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus Veris, & quasi Lilia, quæ sunt in transitu aquæ, & quasi Thus sine igne ardens & redolens, in diebus Æstatis; quasi ignis effulgens, quasi vas auri solidum, ornatum omni lapide precioso; quasi oliua pullulans, & cypressus in altitudinem se extollens, in accipiendo ipsæ Stolam gloriæ, & vestiendo se consummationem virtutis. Ligo ✠ te, in deserto, latro: per Thobiam timentem Deum, qui, dum opera misericordiæ exerceret, in cæcitate luminibus caruit, & post tenebras reseratis oculis, lumen claritatis recipere promeruit, ac benedicens Domino dixit: Magnus es Domine in æternum, & in omnia sæcula Regnum tuum: Quoniam, tu flagellas, & saluas: deducis ad Inferos, & reducis, & non est, qui effugiat manum tuam: Nam ipse castigas nos propter iniquitates nostras, & saluabis nos propter misericordiam tuam.

Percutio ✠ te, omnium virtutum destructor, per Iudith, quæ pro salute populi in cinere, & cilicio, in ieiunio, & oratione

tione necauit dormientem Holofernem, clamans ad Dominum. Confirma me Domine Deus in hac hora; Et bis percutiens in ceruice eius, ſaluo pudore, triumphalem victoriam reportauit, & populum Dei ab eius ſuperbia liberauit. Crucio ✠ te ſanctæ patientię oppugnator, per patientiſſimum Iob, iuſtum, ac rectum, & timentem Deum: qui, dum à Sathana, Deo permittente, ſubſtantijs, ac filijs orbatus, & in perſona percuſſus fuiſſet, non peccauit labijs ſuis. Imò fuit glorioſus in certamine, æquanimis in dolore, corporiſque vulnera patienter excepit, & inter ſupplicia ſemper Deum glorificauit, & corruens in terram adorauit, dicens. Nudus egreſſus ſum de vtero Matris meæ, & nudus reuertar illuc: Dominus dedit, Dominus abſtulit; ſicut Domino placuit, ita factum eſt. Sit nomen Domini benedictum. Deſtruo ✠ te, Iuſtorum, & innocentium perſecutor, per tres pueros, Sidrach, Miſach, & Abdenago ſtirpe regia claros, memores paternarum legum, leguminibus, & oleribus vitam ſuſtentantes: qui nolentes adorare Idolum, in fornacis flammas horrendas iniecti ſunt: & apertis vocibus, in hymno benedicentes Domino, illæſi exierunt. Annihilo ✠ ſuperbiam tuam, Beſtia beſtiarum omnium beſtialiſſima, per Iſaiam Prophetam, dicentem. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel: butyrum, & mel comedet, vt ſciat reprobare malum, & eligere bonum, & alibi. Cognouit Bos Poſſeſſorum ſuum, & Aſinus præſepe Domini ſui: Tu verò, ingrate, non cognouiſti Creatorem tuum. Conſumo † te, nocturna Phantaſma, per eiuſdem Iſaiæ viſionem, vidit enim Dominum ſedentem ſuper ſolium excelſum, & eleuatum: & ea, quæ ſub ipſo erant, replebant Templum: Seraphim ſtabant ſuper illud, ſex alæ vni, & ſex alæ alteri: duabus velabant faciem eius, & duabus velabant pedes, & duabus volabant: & clamabant alter ad alterum, & dicebant: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercituum, plena eſt omnis Terra gloria eius: & commota ſunt ſuper liminaria carminum à voce clamantis, & domus repleta eſt fumo. Depopulor ✠ te, artium peſſimarum inuentor, per eundem Prophetam dicentem. Paruulus natus eſt nobis, & filius datus eſt nobis; ſuper cuius humerum factus eſt Principatus: & vocatus eſt nomen eius admirabilis Conſiliarius, Deus fortis, Pater futuri ſæculi, Princeps pacis: ſuper ſolium Dauid, & ſuper Regnum eius ſedebit, vt confirmet illud, & corrobores in iudicio amodo, & vſque in ſempiternum.

Con-

Contero ✠ te, mala Bestia, per Hieremiam, dicentem vox in excelso audita est lamentationis, luctus, & fletus. Rachel plorantis filios suos, & nolentis consolari super eis, quia non sunt. Sterno † te, omnium malorem radix, per Baruch, dicentem: Hic est Deus noster, & non existimabitur alius aduersus eum; Hic ad inuenit omnem viam disciplinæ; & tradidit illam Iacob puero suo, & Israel dilecto suo, post hæc, in terris visus est, & cum hominibus conuersatus est. Eijcio ✠ te, Pater mendacij, per visiones omnes Exechielis Prophetæ, in similitudine gloriæ Domini: & per omnia in eis contenta mysteria Diminuo ✠ vires tuas, Babiloniæ draco, per Danelem, qui continuatis ieiunijs, & orationibus futura meruit cognoscere Sacraméta, ac explicauit somnium Regis Nabuchdonosor; Ita vt Rex diceret. Verò Deus vester, Deus Deorum est, & Dominus Regum, reuelans mysteria; Et accipiens picem, & adipem, & pilos coxit; fecitque massas, & dedit in os Draconis, & incredibili admiratione diruptus est, Bayloniæ Draco. Torqueo ✠ te, destinate ad infernum, per Oseam dicentem. Ex Ægypto vocaui filium meum: Et alibi: Ero mors tuæ, ò mos, morsus tuus ero inferne. Premo ✠ te, cultor peruersorum dogmatum per Ioelem, dicentem. Eum, qui ab Aquilone est procul faciam à vobis, & expellam eum in terram inuiam; & desertam, faciem eius contra Mare Orientale, & extremum eius vsque ad Mare nouissimum; Et ascendet fœtor eius, & putredo, quia superbe egit. Mergo ✠ te, in profundum, luxuriose Draco, per Amos Prophetam dicentem: Dominus de Syon rugiet, & de Hierusalem dabit vocem suam; & alibi: Suscitaui de iuuenibus vestris Nazarenos. Cremo ✠ te, seditiose, per Michæam, dicétem: In nouissimo dierum erit Mons domus Domini præparatus in vertice montium, & sublimis super colles, & fluent ad eum populi & properabunt gentes multæ, & dicent. Venite ascendamus ad Montem Domini, & ad domũ Dei Iacob; Et docebit nos de vijs suis, & ibimus, in semitis eius; quia de Syon egredietur lex, & verbum Domini de Hierusalem. Extermino ✠ te, animarum prædator, per Naum Prophetam, dicentem: Ecce super Montes pedes Euangelizantis, & annuciantis pacem: Et alibi, de te Succendam vsque ad summum Quadrigas tuas, & Leunculos tuos comedet gladius: & exterminabo de terra prædam tuam: Et non audietur vltra vox nunciorum tuorum; reuelabo pudenda tua in facie tua, & ostendam in gentibus nuditatem tuam, & Regnis ignominiam

tuam:

tuam. Et ponam te in exemplum. Destruo ✠ te, Scropha stercorata, per Abacuch, in oratione dicentem: Deus ab Austro veniet, & Sanctus de Monte Phatan; operuit cœlos gloria eius, & laudis eius plena est terra; splendor eius, vt lux erit, cornua in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius,& ante faciem eius ibit mors. Destruo ✠ te Agaso, per Sophoniam, dicentem: Lauda filia Syon, iubila Israel, Lætare, & exulta in omni corde filia Hierusalem: Abstulit Dominus iudicium tuum: Auertit inimicos tuos Rex Israel, Dominus in medio tui, non timebit malum vltra. Inuado ✠ te, insensate, per Aggæum, clamantem: Adhuc vnum modicum est; Ego commouebo Cœlum,& terram, & Mare, & Aridam,& mouebo omnes gentes, & veniet Desideratus gentibus. Suspendo ✠ te in furca infernali, prædone per Zachariam, prophetantem. Exulta satis filia Syon: Iubila filia Hierusalem: ecce Rex tuus veniet tibi iustus.& Saluator, ipse pauper, & ascendens super Asinam, & super pullum filium Asinæ: & alibi; & appenderunt mercedem meam trigiuta Argenteos: Disperdam nomina Idolorum de terra, & non memorabuntur vltra. Strangulo ✠ te, execrabilis per Malachiam pronunciantem. Accedam ad vos in iudicio, & ero Testis velox Maleficijs, & adulteris, & Periuris, & qui calumniant mercedem mercenarij, & humiliant Viduas, & Pupillos, & opprimunt Peregrinum. Eneruo ✠ te, Canis rabide, per septem fratres Machabæos, stabiles in fide, & spe fortes, qui constantissimi obseruatores diuinæ legis extiterunt, pro quo, ab Antiocho Rege impio inter tormenta acerbissima patientes atrociter interempti sunt cum Matre, in cuius muliebri corpore, virilem animum, & admirabilem magni animi incrementum ostensum est. Nam ipsa materna viscera supra Naturæ consuetudinem dilaniabantur; Non enim filiorum, qui in tormentis erant, miserabatur, sed t more augebatur, ne in illis deficerent, quare ad eadem conistantissimè sustinenda, solicita hortabatur. Debello ✠ te tan dem, ebriose, per omnes iustos,& Sanctos veteris Testame ni, qui timentes Domfnum ambulauerunt in vijs eius,& contemnentes vos iniquos, per multas tribulaiiones, & angustias, seruantes legem Dei, æterni, introierunt Ianuas Paradisi, & regnant cum Christo in æternum. Ergo maledicte Diabole, recognosce sententiam tuam, & da honorem Deo ✠ viuo, & vero, da honorem Iesu ✠ Christo filio eius: & Spiritu ✠ Sancto; & recede ab hac Creatura Dei, quia istam sibi Deus, &
Domi-

Dominus Iesus Christus ad suam sanctam gratiam, & bene-di ✠ ctionem, frontemque baptismatis dono suæ gratiæ vocare dignatus est: & hoc signum Sanctæ ✠ Crucis, quod nos fronti eius damus, tu maledicte Diabole, nunquam audeas violare, sed in æternum damnatus in inferno maneas, ab ea fugatus. Fuge cum omnibus tibi fauentibus, In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti: Cui laus, honor & gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

EXORCISMVS III.
Qui Sanctorum est Noui testamenti.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

FAc nos, quæsumus Domine, omnium Sanctorum tuorum precibus, & meritis adiuuari, vt multiplicatis intercessoribus; protectionis tuæ dona sentiamus. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC MANV SVPER CAPVT Dæmoniaci posita, dicat.

EXORCIZATIO.

EXorcizo te Creaturam Dei afflictam, per potentiam Dei ✠ Patris, per sapientiam Dei ✠ Filij, & per clementiam Dei Spiritus ✠ Sancti, per Deum trinum in personis, & vnum in essentia; Deum viuum, & verum, vt ab omnibus spurcitijs Dæmonum sis sana; & libera, per eum, in cuius nomine es baptizata. Accipe Spiritus Sancti gratiam, per Regem Regum, & Dominum dominantium: cui honor, & Imperium est in sæcula sæculorum. Amen.

Oremus.

DEprecationes omnium Sanctorum tuorum, quæsumus Domine benignus exaudi, vt nos, qui meritò ex actionibus nostris affligimur tuæ gratiæ consolatione respiremus. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

DEIN-

DEINDE ASPERGAT AQVA BENEDICTA, & eleuatis oculis, dicat.

AD inuocationem nominis ✠ tui Domine, confirma me, vt in fugam hi Maledicti eant præcipites, ſicut exercitus Holophernis, ſequentibus Hebræis.

CONIVRATIO.

FVge Animarum venator, & vorax, per Sanctam Trinitatem Patrem, ✠ & Filium, ✠ & Spiritum ✠ Sanctũ: Et ego peſſundo † te, caligo in tenebris, per Sanctum Ioannem Baptiſtam, præcurſorem dilectum, & lucernam ardentem ante Dominum, qui viam Domino præparauit in Heremo: & agnũ Dei demonſtrauit; quique ſolus Prophetarum meruit Ieſum Chriſtum iudice oſtendere proprijs oculis videre, & baptizare. Hic eſt Præco, & Teſtis verbi Cœleſtis; Hic eſt, cuius natiuitas, & nomen, & merita per Gabrielem Archangelum prænunciata fuere: Hic eſt, qui cunctis mortalibus antefertur, dicente Domino: Inter natos Mulierum, non ſurrexit maior Ioanne Baptiſta. Et tandem, poſt mirabilem, Sanctam, & perfectam vitam perpetua Sanctæ mortis gloria conſecratus eſt. Compingo ✠ te, in Barathrum, voraciſſime Lupe, per Sanctum Petrum, Principem Apoſtolorum, Cui Domines oues commẽdauit, ac Claues Regni Cœlorum tradidit, dicens. Quodcumque ligaueris ſuper terram, erit ligatum, & in Cœlis, Et quocumque ſolueris ſuper terram, erit ſolutum, & in Cęlis, qui Antiochenam Eccleſiam, Romanamque fundauit, Pontum, Galatiam, Cappadociam, Aſiam, atque Bithiniam legibus Euangelicæ prædicationis, impleuit: quique ſociante Paulo, Romam, tunc Syluã frementium beſtiarum, & turbulentiſſimæ profunditatis Oceanum, non meruit edire: Imò Philoſophiæ opiniones ibi conculcauit, terrenæ ſapientiæ vanitates diſſoluit, Dæmonum cultus confutauit, omnium Sacrilegiorum impietates deſtruxit, artium Magicarum ſpurcitias, & ipſos Magos præcipitauit, & veritatis lucem cunctis reuelauit; Hic eſt Petrus, ſuper quam petram, Dominus ædificauit Eccleſiam ſuam Sanctam: Hic clauicularius tandem, poſt infinita miracula, & diuina opera, terrena non metuens, Crucis patibulum aſcendit, & gaudens, ad Chriſtum eius Magiſtrum migrauit. Capiſtro ✠ te Corue

mala nuncians, per Sanctum Paulum, qui ex Christianorum persecutore, annunciator factus est Christi; & post multa mala, consecutus est gratiam, & Thronum duodecimum possidere meruit; quique à Domino vas electionis, prædicator veritatis meruit appellari, nomen Iesu Christi in vniuerso mundo coram gentibus, & Regibus: & filijs Israel portauit, ac intrepidè perædicauit: Vidit Cęlos apertos, & arcana Dei, quæ non licet homini loqui: Ter virgis cœsus: semel lapidatus est: Ter naufragiũ pertulit, pro Christi nomine; Epistolas multas ad diuersos populus scripsit, ac ad fidem conuertit: & tandẽ, post mirabilia magna valde hic lumen Orbis Terrę, abscisso capite, pro Christi nomine, martyrio coronatus est.

Carmino † te, Subuersor Euangelij, & erroris Magister, per ambos supradictos Apostolos gloriosos Principes Terræ, per quos Euangelium Christi Romæ resplendiuit, quæ sicut Magistra erat erroris, facta est Discipula veritatis; & quantò erat per Diabolum tenacius illigata, tantò per eos in nomine Iesu est mirabilius absoluta. Hi sunt, qui ex multarum honore gemmarum conserto vno Diademate, totum mũdum coronarunt; qui sunt, quasi lumen oculorum in capite Christi. Quot carceres hi sanctificarunt? quot catenas decorarunt? Quot tormenta sustinuerunt? quot maledicta tolerarunt? horum linguæ beneedicta instrumenta sunt: horum membra propter ecclesiam, sanguine conspersa sunt: in omnem Terram exiuit sonus eorum, & in fines Orbis Terræ verba eorũ: Petrus omnium Apostolorum fidelissimus feruẽti spiritu Dominum dilexit, & Pauli virtutes nullis verbis explicari possunt; & sicut in vita dilexerunt se, sic & in morte non sunt separati. Dilanio † te, circulator, per Sanctum Andream, dignum Christi Apostolum, qui mox, vt vocem Domini prædicantis audiuit, relictis retibus, æternæ vitæ secutus est præmia largientem: Et qui, cum adductus ad locum martyrij Crucem vidisset à longe, prædicare, exclamareque cæpit; ò Crux admirabilis: ò Crux desiderabilis, ò bona Crux, quæ decorem ex membris Domini suscepisti, diu desiderata, solicitè amata, sine intermissione quæsita, & aliquando cupienti animo præparata, securus, & gaudens venio ad te. Accipe me ab hominibus; & redde me Magistro meo, vt per te me recipiat, qui per te me redemit; & deniques biduum pendens in cruce viuus, ac sine intermissione fidem prædicans, & multos ad fidem conuertens, migrauit ad eum, cuius mortis similitudinem concupierat subieratque. Corrodo † a te, Ianitor

nitor

nitor Inferni omnibus odiose, per S. Iacobum Zebedæi filium, & Ioannis Germanum, qui inter cæteros, fuit dilectus Magistro, & transfigurationis, multorumque, miraculorum Iesu Testis fuit. In monte Oliueti, cum Christo Patrem oraturo adfuit; & tandem in Samarria, Iudæa, Hispania, & in diuersis Orbis partibus seminauit Euangelium; & primus Apostolorum Hierosolymis profuso sanguine, testimonium Iesu Christo dedit. Concutio † fundamenta tua, cubicularie, & Auriga Sathane, teque supplanto, & expugno per S. Iacobum; cuius sanctitas vitæ tanta erat, vt fimbriam vestimenti eius certatim homines cuperent attingere: qui cum Christum Dei filium cōstantissime prædicaret lapidibus appetitur, mox in altissimum Templi locum adductus, inde præcipitatus est; qui confractis cruribus, iacens semiuiuus, manus tendebat ad cœlum, pro illorum salute Deum deprecabatur: in qua oratione, grauiter eius capite fullonis fusto percusso; animam Deo reddidit. Detrudo † te in culinam Inferni, Rustice Tartaree, per nobilem, Sanctumque Ioannem Apostolum, & Euangelistam, qui supra pectus Domini in Cœna recubuit: Et cui reuelata sunt secreta cœlestia, Nam fluenta Euangelij de ipso sacro pectoris dominici fonte potauit, & priuilegio amoris præcipui cæteris altius à Deo meruit honorari, atque virgo electus est à Domino, & inter cœteros magis dilectus: Cui in Cruce Christus Virginem commendauit. Contamino † te, contagiose Cerdo, per Sanctum Thomam, qui dum in Magistro suo vulnera palpauit carnis, in nobis sanauit vulnera infidelitatis. Hic Parthis, Medis, Persis: Brachmanis, Hyrcanis, Bactris, & Indis Christianæ fidei, & vitæ præcepta, Idolis destructis, tradidit: Et tandem plenus doctrina, & sanctitate, & miraculorum magnitudine Apostolatum Corona martyrij decorauit. Decortico † te, Carnifex acerbe, per Sanctum Bartholomæum, qui gentibus in India, & maiori Armenia Euangeliū prædicauit, & quamplurimos ad Christum conuertit. Cui viuo post multos labores, calamitatesque ab ipso perlatas, pellis crudeliter detrahitur, & caput abscinditur; sicque animam Deo reddidit. Dilapido † te, Carbonarie caliginose, per Sanctum Stephanum, plenum Spiritu Sancto, qui intendens in Cœlum, & dicens: Video Cœlos apertos, & Filium hominis stantem à dextris virtutis Dei: continuerūt Maledicti aures suas, & impetum facientes, vnanimiter lapidauerunt eum; & cum saxorum crepirantium turbine quateretur, positis genibus, voce magna clamauit;

Domi-

Domine ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, Obdormiuit in Domino; prior Iesu Christi vestigia secutus. Asso † te, sus famelice, per Sanctum Laurentium Leuitam, in quo, nihil sæua crudelitas potuit: Nam superpositum craterra ferrea, in se vim vrendi habente, & subiecto igne, vt fieret cruciatus vehementior, & pœna productior, strinxerunt corporis membra posita super craticulam; Et subijcientibus prunas insultabat Leuita Christi, & clamabat: Deum meum colo, & illi solo seruio, te Dominum confiteor, & assatus gratias ago: Sicque Laurentius ardens, Christi desiderio, persecutores incendium non sensit: Nam superari charitas Christi flamma non potuit: Et tandem, quanta in persecutione pertulerit, & mundum sua passione illuminauerit vniuersum te scire, Maledictæ, non dubito. Capisto † te Scropha stercorata, per Sanctos Innocentes Martyrum flores, quos Herodis impietas lactentes ab vberibus Matrum abstraxit, & occidit. Hi sunt, qui, cum Mulieribus non sunt coinquinati: Virgines, enim sunt, & sequuntur Agnum sine macula, cantantes Canticum nouum ante Sedem Dei, & Agni, resonante terra in voces eorum, benedicentium viuentem in sæcula sæculorũ. Præcipito † te crumenisæca suspensa in Barathri pelago, per Sanctum Clementem; Cui, Sanctus Petrus Ecclesiam commendauit; Quique pro fide IESV CHRISTI multa sustinuit, & clarus miraculis, ligata illius collo anchora, dum lachrymans dicebat. Suscipe Pater Spiritum meum; in profundum Mare deijcitur; vbi dedit illi Dominus habitaculum in modum Templi marmorei, Angelicis manibus præparatum. Lacero † te inimice Iesu Christi, per Sanctum Ignatium, qui nomen Iesu literis aureis scriptum in corde portabat: Quique cupiens dissolui, & esse cum Christo, dicebat: vtinam fruar bestijs; quas & oro mihi veloces esse ad interitum, & ad supplicia, & allici ad commedendum me, ne sicut, & aliorum Martyrum, non audeant corpus attingere: ignis, crux, bestiæ, confractio ossium, membrorum diuisio, & totius corporis contritio, & omnia tormenta diaboli in me veniant, tantum Christo fruar; & cum ardore patiendi rugientes adiret Leones, ait; frumentum Christi sum, dentibus bestiarum molar, vt panis mundus inueniar: Et sic passus in sinu IESV CHRISTI excipitur. Do † te præcipitem, aper perfide, per Sanctos Faustinum, & Iouitam, qui in multis carceribus bestijs feris, & damnis obiecti, & ligatis manibus, & pedibus; in mare demersi, incolumens mirabiliter erepti sunt; & exquisitissimis, &

acerbis-

acerbissimis supplicijs, sicut aurum in fornace probati sunt. Et tandem post multos ad Christum conuersos, securi percussi ad Dominum volarunt. Extirpo ✠ te Crocodile inuide, per Sanctum Simeonem, qui cum ætate centum viginti annorum esset confectus, multis acerbissimis crucis doloribus, ac eisdem passionis generibus, quæ Saluator noster subierat, afflictus est; Obruo ✠ te bestia cornigera per Sanctos Geruasiú, & Protasium, qui, dum negare Christum, & prophanis imaginibus sacrificare compellerentur, detestarunt. Qua de re Tyranno imperante, Geruasius tandiu cæsus est, quousque inter verbera expiraret, & Prothasius fustibus contusus, & securi percussus, ad Cœlos ambo volarunt. Sagitto ✠ te, & quasso Classem tuam Coluber tortuose, per S. Sebastianum. qui videns Christianos in tormentis formidare, cohortatione sic confirmabat: vt pro Iesu Christo seipsos vltrò tortoribus offerrent. Qua de re, ad pallum alligatus sagittis configi iubetur, sed confirmata valetudine, tamdiu virgis cœsus est, donec animam Deo redderet. Excarnifico † te inuentor cunctorum malorum, per Sanctum Bonifacium, qui dum varijs tormentis cruciatos propter Christianam fidem ad constantiam, & ad perferenda supplicia hortaretur: compræhensus & ferreis vngulis carnificatus, inter manuum vngues, & carnem acuti calami ei infixi sunt, plumbumque liquefactum in eius os infusum, mox in ollam feruentis picis demissò capite coniectus, tandem securi percussus est, sicque multis miraculis illustratus, dæmone confuso, migrauit ad Dominum. Liquefacio ✠ te, mediastine fœtide, per Sanctum Erasmum, qui fustibus plumbatis cæsus; ac plumbo liquefacto, resina, sulphure, & feruenti pice, cera, oleoque perfusus, inuiolatus euasit, constrictusque ferreis vinculis, & tormentis, & supplicijs grauissimis, cuncta virtute diuina superauit, multos ad Christi fidem conuertendo, demumque plenus miraculis, insignem martyrij palmam adeptus est. Obtero ✠ te, phantasma impium; per Sanctú Cyriacum, cuius precibus Regis Persarum filia, & multi alij à nefarijs spiritibus liberati sunt: Et denique post multa miracula, pice liquata perfusus, & in catasta extensus, cum socijs Largo, & Smaragdo, & alijs triginta securi percussus est. Domo ✠ te, pugnis, ferramentarie infernalis, per Sanctos Cyprianum, & Iustinam: ille relictis magicis artibus secutus est Christum, & ambo colaphis, flagellisq; cæsi, & in sartaginem plenam feruentis picis, adipis, & ceræ iniecti: & tandem securi percussi ad Dominum migrarunt,

grarunt. Irretio ✠ te Corue nigerrime, per Sanctum Hippolitum, qui pro Christi nomine indomitis equis raptatus per loca carduis, & tribulis consita, lacerato corpore, spiritum Deo reddidit. Flecto ✠ te, anguis horrende, per Sanctum Vincentium; cuius inuictus animus, cum à Iesu Christi fide, nec tormentorum vi, aut acerbitate, nec lenitate verborum trahi posset, in craticula impositus, prunis ardentibus suppositis, & ferreis vnguibus excarnificatus est, candentibusque laminis exustus, ignis, ferri, tortorumque immanitate superata, victor ad Cœlestem martyrij coronam aduolauit. Instillo ✠ te, Basilice sauciate, per Sanctum Timotheum, qui cum sacrificium, quod vni Deo debetur, fieri Dæmonum simulachris ferri non posset, propterea que populum à Dianæ immolatione remouere conaretur, lapidibus obrutus, obdormiuit in Domino. Conspurco ✠ te, vt vipera adulterina, per Sanctum Blasium, qui puerum transuersa spina faucibus animam agentem, & alios multos ægrotos sanauit, & nolens Dijs sacrificare, virgis cæsus, in equuleo ferreis pectinibus dilaniatus est; Et tandem dempto capite, illustre fidei testimonium Christo dedit. Vulnero ✠ te, Aspis feruginee, per Sanctos Processum, & Martinianum, qui cum frustra reuocari cogerentur à fide suscepta, ora eis saxo contunduntur, dentesque comminuuntur, equuleo torquentur, & fustibus cæduntur, & tandem, canentes, sit nomen Domini benedictum, securi feriuntur. Implico ✠ te, fœtida bestia, per Sanctum Marcellum, qui negligens Idolis immolare, in catabulum ad habendam curam bestiarum deputatur; qui in continuis ieiunijs, & orationibus vitam duxit; & post multas sanctas ordinationes, ad decorem Sanctæ Ecclesiæ, propter loci fœditatem fœtore confectus, obdormiuit in Domino; Veneno ✠ te, Bufo infiate per Sanctos Marium, & Martham coniuges, ac Audifacem, & Abbacum eorum filios: qui corpora Martyrum sepelientes, ac eorum sepulchra venerantes, compræhenduntur; Sed cum nec impiorum nimis, nec terrore commouerentur, vt Dijs sacrificarent; fustibus debilitati funibus attracti, candentibus laminis combusti, & vngulis ferreis excarnificati sunt: Et tandem præcisis manibus, & ad collum alligatis, per mediam Ciuitatem ducti, necantur: Dispuluero ✠ te, aranea, inextricabilis, per Sanctum Ambrosium, Ecclesiæ Doctorem, in cuius infantia, ex ore examen apum consedit; vt diuinam Dei eloquentiam præmonstraret, qui Catholicam fidem, & disciplinam Ecclesiasticam accerrimè defendit; multos

tos Arrianos, & alios hæreticos ad veritatem conuerti t: Inter quos, Clarissimum Ecclesię lumen Augustinum, Iesu Christo peperit; & cum maximis laboribus, pro Ecclesia Dei, curriscque perfunctus esset, multis etiam libris egregiè côscriptis, diem suæ mortis prædixit: in quo conformatis in crucis similitudinem manibus, animam Deo reddidit. Rodo ✠ te, porcarie prædicose, per Sanctum Gregorium magnum, qui quotidie peregrinos ad mensam adhibebat, in quibus, & Angelum, & Angelorum Dominum peregrinum facie accepit, catholicam fidem multis locis sabefactatam, restituit; Ecclesiam sanctissimis institutis, & legibus ornauit; & in diuersis Concilijs multa constituit: multos libros scripsit, quos, cum dictaret, Spiritus Sanctus in Columbæ specie ad eius Caput considere sæpe visus est. Et demum post multa admirabilia, quæ ad Dei gloriam, & Dæmonum confusionem fecit, dixit, scripsit, & decreuit; & multis editis miraculis, ad Cęlestem beatitudinem euocatus est. Extinguo ✠ te, fętoremque tuum; asine baculis cæse, per Sanctum Augustinum, qui post susceptum batismum, nullum finem prædicandi Dei verbum fecit, quem multi in sanctitate vitæ secuti sunt: & multa tam piè, & subtiliter scripsit, vt Christianam doctrinam maximè illustrarit: hæreses destruxerit: errores repulerit hæreticosque prostrauerit multos ab eorum erroribus liberauerit: Et tandem Psalmos Dauid, qui ad pęnitentiam pertinent, in côspectu positos, profusis lachrymis legens, migrauit in Cęlum: Resoluo † te, & superbiam tuam, executor malarum operationum, per Sanctum Athanasium Catholicæ religionis pro pugnatorem acerrimum, qui per Christum in cisterna sicca sex annis se abdidit, & quatuor menses in sepulchro paterno delituit, ac denique ex tot, tantisque periculis diuinitus ereptus, inter Choros Angelorum euolauit. Cuius vita, & mors multis est nobilitata miraculis: & ad illustrandam catholicam fidem, multa piè, ac præclarè scripsit. Impono ✠ tibi iugum ferreum, & seruile, mulio perfidiose, per Sanctum Martinum Sacerdotum gemmam, qui suscitator mortuorum magnificus fuit: Et per quem nobis tanta miracula coruscant: quique pro populo Dei nec mori timuit, nec viuere recusauit. In cuius transitu Michael cum Angelorum exercitu, Sanctorumque omnium numerus occurrit: & in sinu Abrahæ eius animam hymnis cælestibus honoratam collocauit. Oppugno ✠ tibi, Creatuncula infima ob tuam Apostasiam, per S. Nicolaum: qui in infantia lac Nutricis quarta, & sexta feria se-

mel dumtaxat vesperi sugebat, quam ieiunij consuetudinem in reliqua vita semper tenuit, quique horribilem tempestatem oratione sedauit, semper castitatem coluit, orationis assiduitatem, vigilias, abstinentiam, liberalitatem, hospitalitatem, mansuetudinem perpetuo adhibuit: Viduis, & orphanis non defuit opere, & consilio, & oppressos semper subleuauit. Arrianam hæresis cum cæteris Patribus condemnauit, & multis clarus miraculis, instante morte, suspiciens in Cœlum, ac dicens. In manus tuas Domine commendo spiritum meum: in cęlum ascendit. Dolore ✠ te conficio gulose Helluo, per Sanctum Bernardum, qui ieiunio ita deditus erat, vt quoties esset sumendus cibus, toties tormentum subire videretur. In vigilijs, & orationibus se mirifice exercebat, & Christianam paupertatem colens, quasi cœlestem vitam agebat in terris, ab omni caducarum rerum cura, & cupiditate alienam; Lucebat in eo humilitas, misericordia, & benignitas. Contemplationi autem sic addictus erat, vt vix sensibus, nisi ad officia pietatis vteretur. Et tandem, post multam doctrinam diuinitus traditam, ac miraculis illustris obdormiuit in Domino. Termino ✠ infestationes tuas, Idolatra vlcerose, per Seraphicum Franciscum, quem Summus Pontifex in somnis vidit Lateranensem Basilicam labentem suis humeris sustinere, qui meruit in suis manibus, & pedibus Iesu Christi vestigia clauorum imprimi: Ac tandem, miraculis clarus, dum pronunciaret, Me expectant iusti, donec retribuas mihi? efflauit animam. Impetum ✠ in te facio luxuriose, per Sanctum Benedictum; qui, dum ardētes ad libidinem faces à Diabolo suggerentur, se in vepribus tandiu volutauit, donec lacerato corpore, voluptatis sensus dolore opprimeretur. Hic vas, in quo poculum venenatum erat, signo sanctæ Crucis confregit, Simulachrum Apollinis comminuit, Aram euertit, & lucos succendit ad Cassinum: Et tandem, sublatis in Cœlum oculis, & orans, inter manus Discipulorum efflauit animam, quam viderunt Discipuli fulgentibus lampadibus pretiosissimo pallio ornatam. Perturbo ✠ te, Mechanice inurbane, per Sanctum Iosephum, qui panem viuum è Cœlo seruandum accepit, & Herodianam iram fugiens, Christum in Ægyptum portauit; Cui Mater desponsata est Saluatoris, quem constituit Dominus suæ Matris solatium, suæ carnis nutritorem, solum denique in terris magni consilij Coadiutorem fidelissimum. Irrumpo ✠ te, gulose, & cunctorum malorum inuentor, & Magister, Per Sanctum Paulum Eremitarum

Autho-

Authorem, & Magistrum; Qui causa liberius deseruiendi Deo, in Eremi speluncam se contulit. Vbi Palma ei victum, & vestitum præbente, contentus, in continuis laudibus, & diuinis meditationibus ad Centesimum, & decimumtertium Annum peruenit: Et tandem genibus complicatis, erecta ceruice, extensisque in altum manibus, inter Angelorum Choros, inter Prophetarum, & Apostolorum cœtus, eius anima ad Cœlum euolauit; Obturo ✠ ora vestra fœtida, per Sanctum Antonium magnum, Qui, cum ingressus esset Ecclesiam, & ex Euangelio audiuisset: Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia, quæ habes: & da pauperibus: Statim omnia distribuit, & in speluncam se contulit; nihil eò continentius, nihil vigilantius; patientia, mansuetudine, misericordia, humilitate, labore, & studio diuinarum Scripturarum superabat omnes: humi iacebat, cum eum necessarius somnus occupasset: Ieiunium adeo coluit, vt salem tantummodo ad panem adhiberet, & sitim aqua extingueret, & ad tantam Christianam perfectionem profectus est, vt impetus hostis humani generis, & tentationes, innumerabilesque Dęmonum artes, quibus ipsi ad iuueni nocendum vtebantur, ieiunio, & oratione vinceret; & semper de Sathana triumphum securum Antonius, reportaret; & adeò formidolosus erat Dæmonibus, vt multi per Ægyptum ab his Maledictis agitati inuocato nomine Antonij liberarentur: & tandem sanctitate, & miraculis clarus, relictis multis Discipulis, migrauit ad Cœlum. Infræno ✠ te malleate, per Sanctum Hilarionem, qui desertum ingressus, & extructa exigua casa, quæ vix ipsum capiebat, humi cubabat: vbi in humilitate, & cunctis virtutibus adeo profuit, vt varias horribilesque tentationes Diaboli superauit: & innumerabiles Dæmones in multis Orbis terræ partibus ex hominum corporibus eijceret, Deturpo ✠ te, contumeliose, per Sanctam Mariam Magdalenam quæ pedes Domini vnxit, lacrymis lauit, & capillis tersit, propter quod remissa sunt ei peccata multa, quoniam dilexit multum: Quæ & meruit Discipula Iesu Christi appellari, & in passione Magistrum non dereliquit; & ad sepulchrum orans, & plorans, & non recedens, meruit illum videre, & audire: & tandem vitam Cœlestem in terris ducens, quotidiè per triginta Annos ad audiendas cœlestium laudes in altum ab Angelis eleuabatur; In speculumque pœnitentiæ eam nobis ostendit, & canentibus Angelis animam dilecto suo Magistro reddidit. Præcipito ✠ te, in Inferni flammas, & tenebrosas, sedes, per

Sanctam Agnetem, filio præfecti respondentem: Discede à me pabulum mortis, fomes peccati: Nam ipsi desponsata sum, Cui Angeli seruiunt, cuius pulchritudinem Sol: & Luna mirantur: Is collum, ac dexteram meam fulgentibus, ac sempiternis gemmis ornauit, ac ostendit Thesauros incomparabiles; Quos mihi se daturum repromisit: Ipsi soli seruo fidem; Ipsi me tota deuotione committo, quem amans, casta; & tangens, munda, & accipiens, virgo sum; hæc nequaquam violari potuit, ab Angelo Domini custodita; despexit Dæmonum simulacra, & iuuenem mortuum eam violare volentem, ad vitam reuocauit, & ad Iesu fidem conuertit, & orando extinxit flammam igneas: E tandem securi percussa, cum omnibus Sanctis lucidas sedes accepit. Confundo ✠ te, ignare pedagoge, per Sanctam Catherinam, quæ, non solum Philosophos in disputatione superauit, sed etiam ad Martyrium in amore Iesu Christi induxit; Quia de te, verberibus affecta plumbatisque confusa' est; & vt crudelissime dilaceraretur, rotam; quam acutis præfixam gladijs parauerant, oratione confregit: & tandem securi percussa: & dato capite, ad duplicatum virginitatis; & martyrij præmium, multis ad Christum conuersis, & clara miraculis, euolauit. Debilito ✠ te, Draco insidians, per Sanctam Luciam, columnam immobilem, quæ, nec, minis, nec precibus ad Idolorum Cultum potuit perduci. Imò tanto magis ad celebrandas Christianæ fidei: laudes erat incensa, quantò magis eam à sententia auertere conabantur. Et iubente Paschasio, eam ad Lupanar duci, vt eius virginitas violaretur, diuinitus virgo firma, ita consistit, vt nulla inde loco dimoueri posset, & cum flammam, picē, resinā, & feruens oleum illæsa euaderet: gutture tandem transfixo, spiritum Deo reddidit. Conculco ✠ te, luxuriosè flagellate, per Sanctam Agatham, quæ castitatem violari nolens, colaphis ceditur; in equuleo torquetur mamillarum abscissionem sustinet, in acutis tegulis, & candentibus carbonibus ei subiectis voluitatur: & tandem in oratione posita, dicens, Iube me Domine ad tuam misericordiam peruenire, migrauit in Cœlum: Stimulo ✠ te exire, improbe, & obstinate per Sanctam Felicitatem; quæ, dum septem sui filij, qui nec Christum renunciare, nec Dijs alienis sacrificare vellent, martyrium sustinerent: vt in confessione Sanctæ fidei perseuerarent, magno filiorum suorum spectaculo assistebat, & intrepidè hortabatur; & tandem cum filijs martyrij Coronam consecuta est. Contradico ✠ tibi inimice Crucis Christi, per

San-

Sanctam Symphorosam; quæ fidei Magistra filijs fuit, & Dux eisdem ad martyrium extitit: Quorum vniguttur ferro trasfigitur, alteri pectus confoditur, tertiò cor transuerberatur; Quarto traijcitur vmbilicus; Quintus membratim secatur; Sextus, telis configitur; & septimus, a pectore in duas partes diuiditur: & Symphorosa Mater saxo ad collum alligato, in profundum deijcitur, & sic Christum cõfitentes, octo hostiæ Deo gratissime sunt immolatæ. Suspendeo † te, radix omnium malorum, per Sanctam Euphemiam, varia tormentorum genera, virgarum, equulei, rotarum, ignisque constanter passam: & quæ à Leonibus dilaniata, in Iesu Christi confessione martyrij palmam accepit. Euello ✠ te, crudelis Minister, per Sanctam Apolloniam, quæ (contemptis Idolis) cum Iesum Christum verum Deum esse colendum prædicaret, contusi, & euulsi sunt illi dentes, & in igne consumpto corpore ad sempiternam vitam euolauit. Fulmino ✠ in te Pirata excommunicate per omnes Sanctos: non solum viros, sed etiam fęminas; Non tantum impuberes pueros, sed etiam teneras virgines; quæ pro fide Sancta, non ferrea vincula, non obscuros carceres, non dura flagella, non inhumana exilia: non fames, non ignem, non laniatus ferarum, non feruens oleum, & plumbum liquefactum, non sartagines plenas feruentis picis, adipis, & ceræ, non Taurorum insultus, non fossas serpentum plenas, non dentium comminutionem, non lapides: non fluminum demersiones, non præcipitia, non lacerationes, & trucidationes corporum, non demum exquisitissima, nec acerbissima supplicia timerunt: Sed pro Iesu Christi amore vsque ad mortem decertarũt, & hostibus prostratis, capta præda exultantes, amicti Stolis albis ferentibus Trophæa sequuntur Agnum quocumque ierit, cantantes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth; Pleni sunt Cœli, & Terra gloria tua, Osanna in excelsis. Benedictus, qui venit in nomine Domini, Osanna in excelsis. O Maledicti Insensati audistis quos habuistis in derisum, & viam illorum existimabatis insaniam, & finem eorum sine honore? Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, vt Stellæ fulgentes in perpetuas æternitates, & præ exultatione cordis in gloria iubilantes. Fugite igitur per merita omnium sanctorum, & sanctarum Dei. Nam durum est vobis contra stimulum calcitrare, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda radix Dauid, arripite fugam maledicti, discedite velociter, vt quid moram facitis? amolimini eia, tollite moras, aufer-

re vos ipsos hinc finite, relinquite, deserite hanc creaturam Dei omnipotentis, summi Dei, veri Dei: finite eam, cui pro missa est pars electorum, est enim membrum Christi viuens, & vigens cum cæteris commembris eiusdem capitis: vno, eodemque pane simul vescentibus, tanquam ea, quæ sanctorum, atque electorum Iesu Christi credit, sperat, profitetur, & amat communionem, recedite illicò, & repente ruite in tartara, nunc ad infernorum cauernas præcipites abite. In nomine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lij, & Spiritus ✠ sancti. Amen. Fiat, Fiat, Amen.

EXORCISMVS IV.

Ex Psalterio extractus.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine Deus, qui elegisti domum istam ad inuocandum nomen tuum, vt esset domus Orationis, & obsecrationis populo tuo: Fac quæsumus vindictam in Dæmone isto, & cadat in bello: Memento blasphemiarum eius, & ne dederis illi, vt in molestatione perseueret: Sed mitte Angelum tuum Michaelem, qui eum percutiat, & conterat hodie, vt sciant omnes, quia male locutus est super sancta tua: Et iudica illum secundum illius malitiam: Non nobis reddas Domine secundum præuaricationes nostras, sed secundum misericordias tuas. Contere Domine inimicum magnum: vt cum laude, & ramis palmarum, & in Cimbalis, Hymnis, & canticis laudemus te in sæcula sæculorum. Amen.

HIC MANV SVPER CAPVT Creaturæ obsessæ imponat, dicens.

EXORCIZATIO.

EXorcizo te N. Creaturam Dei infirmam, per misericordiam Dei Patris, per intercessionem Dei Filij, per mansuetudinem Dei Spiritus Sancti: vt fias Creatura munda, & pur-

purgata ab omni labe iniquitatis , ad recipiendam virtutem Spiritus Sancti superuenientis ; Et eijcias omnem nequitiam Sathanæ, ad inuocationem Altissimi. Per eum , qui descendens ad inferos confregit portas æreas, & confidenter deducens Sanctos Patres, ad dexteram Dei sedet in gloria Patris. Amen.

Oremus.

OMnipotens æterne Deus , inuoco misericordiam tuam ; vt hanc tuam creaturam infirmam exorcizare † & benedicere ✠ pro tua pietate digneris ; vt omnis Spiritus immundus locum in ea vltra non habeat : Sed Angelorum tuorum descendat Exercitus, qui eam custodiat, & in sæcula sæculorum protegat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC ASPERGAT AQVA BENEDICTA: Deinde eleuatis oculis ad Cœlum, dicat.

COncede Domine, † vt seminē in benedictionibus, & confusis his maledictis, de benedictionibus metere possim.

MOX LEVITER PERCVTIENS flagello, ex tribus virgulis Oliuarum benedictarum confecto, dicat.

CONIVRATIO.

FVgite, in nomine Omnipotentis, ac percutientis Dei omnes vos Maledicti ; qui in consilio impiorum itis; & in via peccatorum statis, & in Cathedra pestilentiæ sedetis.

Eijciet enim vos Dominus à facie sua, tanquam puluis, quem proijciet ventus à facie terræ.

Non resurgetis impij in iudicio, neque peccatores in consilio iustorum: sed iter impiorum peribit.

Qui habitant in Cœlis irridebunt vos, & Dominus subsannabit vos:

Et loquetur ad vos in ira sua; & in furore suo conturbabit vos.

Aduersarios nostros in virga ferrea ; & tanquam vas figuli confringet Dominus.

Percussit vos aduersantes nobis sine causa ; dentes peccatorum contriuit.

Non habitabunt iuxta Dominum maligni , neque permanebunt iniusti ante oculos eius.

Et odit vos operantes iniquitatem, perdet omnes loquentes, mendacium.

Quia,

Quia, non eſt in ore veſtro veritas, cor veſtrum vanum eſt, Domine in furore tuo argue eos; & in ira tua corripe eos.

Diſcedite ab hac creatura omnes operãtes iniquitatem: Quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus noſtri.

Erubeſcite, & conturbamini vehementer, ne quando, vt leones, rapiatis animas noſtras.

Perſequere, & compræhende, & conculca in inferno hos rebelles, & deduc in puluerem gloriam eorum Domine.

Conſummetur nequitia veſtra, quia gladium ſuum vibrauit Dominus, arcum ſuum tetendit, & parauit illum.

Parturijſti iniuſtitiam Maledicte, concepiſti dolorem, & peperiſti iniquitatem.

Lacum aperuiſti, & effodiſti eum, & cecidiſti in foueam, quam feciſti.

Conuertetur dolor tuus in capite tuo, & in verticem tuum iniquitas tua deſcendet.

Deſtrue Domine inimicum tuum, & vltorem; in rigore Iuſtitiæ tuæ.

Increpaſti eos, & perijt impius; nomen eorum deleſti in æternum, & in ſæculum ſæculi.

Adde his frameas; & Ciuitates eorum deſtrue.

Perijt memoria veſtra cum ſonitu, & Dominus in æternum permanet.

In laqueo, quem abſcondiſtis: compræhenſus eſt pes veſter.

Conuertantur peccatores in infernum; Qui obliuiſcũtur Deũ.

Quorum maledictione os plenum eſt, amaritudine, & dolo; ſub lingua eorum labor, & dolor.

Sedes in inſidijs, vt interficias innocentem: & inſidiaris in abſcondito, quaſi Leo in ſpelunca ſua.

Contere Domine brachiũ peccatoris, & manũ in laqueo ſuo.

Quia intendit arcum, parauit ſagittas ſuas in pharetra, vt ſagittet in obſcuro rectos corde.

Pluet ſuper peccatores laqueos, ignis, Sulphur; & Spiritu procellarum pars calicis eorum.

Falſa locuti ſunt, vnuſquiſque ad proximum ſuum: labia doloſa in ore, & corde locuti ſunt.

Diſperdat Dominus vniuerſa labia veſtra doloſa; & linguam magniloquam.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum: linguis ſuis doloſè egerunt: venenum aſpidum ſub labijs eorum.

Quorum os maledictione, & amaritudine plenum eſt: veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem Innocentem.

Ad

Ad nihilum deductus es in conspectu eius Maligne: Timentes autem Dominum glorificat.
Inuasisti hanc Creaturam Dei; Sicut Leo paratus ad prædam.
Sed exurge Domine, eripe eam ab impio, ne deuoret eam.
Circunda hos doloribus mortis: & torrentibus iniquitatis, conturba eos.
Dolores Inferni circundederunt vos: præoccupauerunt vos laquei mortis.
Commota est, & contremuit terra: fundamenta montium conturbata, & commota sunt, quoniam iratus est vobis.
Intonuit de Cœlo Altissimus: & super vos cecidit grando, & carbones ignis.
Misit sagittas suas, & dissipauit vos: fulgura multiplicauit, & conturbauit vos.
Retribuet tibi Dominus secundum iniquitatem tuam: & oculos superborum humiliabit.
Persequere hos inimicos nostros, Domine: & ego comprehendam illos.
Confringe hos Iesu Christe: & in nomine tuo cadant sub pedibus meis, & disperde illos: non conuertar ego, donec deficiant.
Et comminue eos, vt puluerem ante faciem venti, vt lutum platearum dele eos.
Inueniatur manus tua omnibus inimicis nostris; dextera tua inueniat omnes, qui nos oderunt.
Pone hos, vt clibanum ignis in tempore vultus tui, & in ira tua conturba eos, & deuoret eos ignis.
Aperiat Barathrum os suum, & rugiens rapiat vos.
Sit cor tuum tanquam cera liquescens, in iniquitate, & superbia tua.
Attollistis portas vestras, & eleuatæ sunt portæ æternales: quia introiuit Rex gloriæ.
Comminuit vos tanquam vitulum Libani; & dilectus quemadmodum filius vnicornium.
Erubescite Dæmones impij, & deducatis vos in infernum: muta fiant labia vestra dolosa.
In chamo, & fræno maxillas horum constringe Dæmonum: vt non approximent ad nos Domine.
Mors peccatorum pessima: & qui oderunt iustum, delinquent.
Confundantur Dæmones, quærentes animas nostras.
Auertantur retrorsũ, & confundantur: qui cogitãt nobis mala.
Fiant tanquam puluis ante faciem venti: & Angelus Domini coarctans eos.
Fiat

Fiat via vestra tenebræ,& lubricum; & Angelus Domini persequens vos.
Gladium euaginastis Dæmones, intendistis arcum vestrum: sed gladius vester intret in corda vestra, & arcus vester confringatur.
Vos iniusti punìemini,& semen impiorum peribit.
In te Domine inimicos nostro ventilabimus cornu; & in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.
Arcum contere, & confringe arma,& scuta combure igni.
Quid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?
Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua, sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiam super benignitatem; iniquitatem magis quàm loqui æquitatem.
Dilexisti omnia verba præcipitationis,lingua dolosa.
Propterea destruet te Deus in finem, euellet te, & educet de Tabernaculo tuo,& radicem tuam de terra viuentium.
Præcipita hos, & diuide linguas eorum:quia iniquitas, & iniustitia in medio eorum.
Veniat mors super vos, & descendatis in infernum viuentes.
Exaudi Deus;& disperde istos,qui contaminant vineam tuam, & deduc in puteum interitus.
Laqueum parauerunt pedibus nostris: sed dedisti in opprobrium insidiantes nobis.
Foderunt ante faciem meam foueam;& inciderunt in eam.
Sed Deus conteret dentes vestros in ore vestro; molas Leonum confringet Dominus.
Sicut cera,quæ fluit auferemini,supercecidit ignis, & non vidistis Solem; sic in ira absorbet vos.
Lætabitur iustus cum viderit vindictam; manus suas lauabit in sanguine vestro.
Et tu Domine deridebis,& ad nihilum deduces eos: Disperde hos in virtute tua,& depone eos protector meus Domine.
Exurgat Deus,& dissipentur inimici eius; & fugient, qui oderunt eum à facie nostra.
Sicut deficit fumus,deficiant: Sicut fluit cera à facie ignis, sic peccatores à facie Dei.
Ascendisti in altum Domine: cœpisti captiuitatem; accepisti dona in hominibus.
Veruntamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis.
Dissipa hos, qui bella volunt: venient legati ex Ægypto:
Æthiopia

Æthiopia præuenient manus eius Deo.
Effunde ſuper hos iram tuam;& furor iræ tuæ conculcet eos.
Quoniam,quos tu percuſſiſti perſequuntur nos;Ideò dolorem adde vulneribus ſuis.
Appone iniquitatem ſuper iniquitatem horum; vt non remaneant in Tabernaculo tuo.
Confundãtur quærentes animas noſtras: & compræhendantur in ſuperbia ſua.
Qui confregiſti horum potentias;arcum, ſcutum, & bellum: comprime eos.
Super nos malignauerunt conſilium,& cogitauerunt aduerſus Creaturam tuam.
Ideò fac illis,ſicut Madian,& Siſaræ: Sicut Iabin in torrente Cyſſon.
Pone hos ſicut Orea,& Zeb,& Zebee,& Salmana.
Deus meus,pone hos,vt rotam, & ſicut ſtipulam ante faciem venti.
Sicut,ignis, qui comburit Syluam,& ſicut flamma comburens montes.
Ita perſequeris,& turbabis hos;in ira,& tempeſtate tua.
Confundãtur,& conculcentur ſæculum ſæculi.
Pone hos in lacu inferiori;in tenebris,& in vmbra mortis.
Tu humiliaſti ſicut vulneratum ſuperbum; in brachio virtutis tuæ diſperſiſti inimicos tuos.
Super Aſpidẽ ambulabis;& cõculcabis Leonem,& Dracone͂.
Ecce vos inimici noſtris peribitis;& diſperdetis, qui operatis iniquitatem.
Redde his iniquitatem ipſorum; & in malitia diſperde illos: diſperde hos Domine Deus noſter.
Libera à ſagitta volante in die, à negotio per ambulante in tenebris,ab incurſu,& Dæmonio meridiano.
Ignis ante te præcedat; & inflammabis, in circuitu inimicos noſtros.
Non habitabit in medio domus meæ, qui facit ſuperbiam qui loquitur iniqua non direxit in conſpectu oculorum meorum.
In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: vt diſperderem de Ciuitate omnes operantes iniquitatem.
Contriuit portas æreas Dominus;& vecte ferreos confregit.
Increpauit ſuperbos: maledicti qui declinant à mandatis ſuis.
Dominus Iuſtus concidet ceruices peccatorum: confundantur,& conuertantur retrorſum omnes,qui oderunt Syon.

Fiant

Fiant sicut fęnum tectorum, quod priusquã euellatur, exaruit.
Cadant super vos carbones, in ignem deijcietis vos.
Perde omnes tribulantes nos, quoniam serui tui sumus.
Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in captionem, & in scandalum, & in retributionem.
Obscurentur oculi horum ne videant, & dorsum eorum semper incurua.
Impij de terra perdentur: & via impiorum tenebrosa erit.
Ponat Dominus faciem suam contra te: Ita vt fugias, etiam nemine persequente.
Radices Ducũ superborũ arefecit Deus, & plantauit humiles.
Terras vestras euertit Dominus, & perdidit vsque ad fundamentum.
Arefecit, & disperdidit vos, & cessauit memoria vestra in Cœlo, & in terra.
Filiorum peccatorum periet hæreditas; & cum semine eorum assiduitas opprobrij.
Percute Domine dorsa horum inimicorum; qui oderunt te, non consurgant.
Propter peccatum vestrum in maledictione cecidistis; & in maledictione pax vestra semper erit.
Luctus damnatorum in spiritu ipsorum; & nomen impiorum delebitur.
Contriuit Dominus baculum impiorum; virgam dominantium, in indignatione, & plaga insanabili.
Confundatur qui me persequuntur, & non confundar ego; paueant illi, & non paueam ego: Induc super hos diem afflictionis, & contere eos Domine.
Dabit de super Dominus lapides prægrandes irruentes super vos, in consummationem.
Iratus est furor Domini super peccatores: & extendit manum suam super vos.
Conturbati sunt montes; & facta sunt morticina horum, quasi stercus in medio platearum.
Cõterriti sunt in Syon peccatores: possedit timor Hipocritas.
Sagittæ Domini acutæ, & omnes arcus eius cõtra vos extẽti.
Oblitus es Dei creatoris tui, & fortis Adiutoris tui non es recordatus.
Fuge procul, sicut rapitur puluis montium à facie venti: & sicut turbo coram tempestate.
Cecidit, cecidit Babylon; & omnia sculptilia Deorum eius contrita sunt.

Fugite

Fugite à furia Infernali, à facie gladiorum eius, à facie gladij imminentis à facie arcus extenti, & à facie grauis prælij.
Comedes fructus viæ tuæ: & saturaberis consilijs tuis.
Iniquitates tuæ capiunt impium, & funibus peccatorum constringeris.
Morieris, quia non habuisti disciplinam, & in multitudine stultitiæ tuæ decipieris.
Nihil prosunt Thesauri impietatis tuæ; creatura stultu à te facta es, & nomen tuum putrescet.
Inter vos superbos semper iurgia, & extinguemini, quia lucernæ impiorum estis.
Abhominatio est Deo via tua; & in fructibus tuis conturbatio, & perditio.
Domum superborum demolietur Dominus; & non valebit lætari in alterius ruina.
Cum in profundum ieris peccatorum: sequentur te omnia nepharia tua.
Flagellatus est testis inique; Et quia loqueris mendacia, morte iterum morieris.
Parata sunt maledictis derisoria, & mallei percutientes superbiam vestram.
Dissipabit vos Christus intuitu suo, cum sederit in solio Iudicij sui.
Hæreditas tua caret benedictione; quia reddidisti malum pro bono.
Superbus, & arrogans vocaris: sed non est consilium contra Dominum.
Qui seminatis iniquitatem, metetis mala: Et virga iræ vestræ consummabitur.
Fouea profunda via tua; gladijs plena: & Dominus præcipitabit te in eam.
Insidiaris, vt latro in via, sed replebitur te vrticæ, & operient spinæ.
In die bona frueris malis, & malum diem fugere non potes.
Viues in malitia tua, & opere malo: vt crucieris perpetuò.
Fortitudo tua, vt fauilla stupæ, & opus tuum, quasi scintilla, & succendetur vtrumque simul, & non erit, qui extinguat.
Dilatabit infernus animam suam, & aperiet os suum in momento, & descendetis vos fortes, & sequaces vestri, & sublimes, gloriosique ad eum.
Gloria Patri, & Filio & Spiritui sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Fuge

Fuge Maledictus cum sequacibus tuis, & dissolue colligationes impietatis tuæ. In nomine Dei ✠ Patris; Solue fasciculos deprimentes; In nomine Dei ✠ Filij, dimitte creaturam hanc obsessam, & sit penitus libera: In nomine Spiritus ✠ Sancti. Amen.

EXORCISMVS V.
Improbationum dictus.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

OMnipotens æterne Deus, qui cum iratus fueris, misericordiam facis, & in tempore tribulationis peccata dimittis: Ad te Domine facies nostras conuertimus, ad te oculos nostros dirigimus; Petimus Domine, vt hanc Creaturam de manibus Dæmonum eripias: Non enim delectaris in perditionibus, sed post tempestatem, tranquillum facis; & post lachrymationem, & fletum, exultationem infundis; Sit nomen tuum Deus Israel benedictum in sæcula, & exaudi preces nostras in conspectu gloriæ tuæ. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC PONAT MANVS SVPER caput Dæmoniaci, & dicat.

EXORCISMVS.

EXorcizo te N. Creaturam Dei infirmã per Deum ✠ viuũ, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ Sanctum, per Deum ✠ totius Creatorem, vt te mundam exhibeas contra omnẽ morbum, atque insidias, diabolicasvè potestates inimici: & efficiaris Creatura ad euacuandum, & expellendum inimicum, omnemque virtutem, & putredinem eius: adiurata in nomine Domini nostri Iesu Christi; Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Oremus.

PEtimus, omnipotens æterne Deus, pro hac Creatura tua, vt signo Sanctæ ✠ Crucis vnigeniti Filij tui, & Domini

nostri

nostri Iesu Christi munita, omnem Aduersarij potestatem euacuet, consummat, & arefaciat, nihilque in ea remaneat immundum, nihil pestiferum, sed ad inuocationem nominis tui sit munda, ac benedicta. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum: Qui tecũ viuit, & regnat in vnitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

HOC FACTO ASPERGAT N. aqua benedicta, & eleuatis oculis, dicat.

GRatia Domini nostri Iesu ✠ Christi, & charitas ✠ Dei, & communicatio Sancti ✠ Spiritus, sit cum omnibus nobis. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro ✠ te Maledicte Serpens, vt fugias ab hac Creatura Dei. In nomine Patris ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sãcti. Nam tu es Angelus ille rebellis, qui æqualitatem diuinitatis, quam Christus possedit per Naturam, assumere volebas per rapinam? Nonne tu es, qui sapientiam, & prudentiam ad discernendum iudicium, non petisti à Domino: sed in superbia elatus cecidisti de Cœlo? Nonne tu es teterrimus ille Draco, qui venenum præparasti homini primo, eiusque proli persuasione tua, seducto pro cibi vetiti perceptione, & iugo perpetuæ seruitutis addixisti? Nonne ille es, qui gloriabaris tua fraude deceptum hominem diuinis caruisse muneribus, & immortalitatis dote nudatum duram mortis subijsse sententiam: Sed Deus homo factus est, & mortis legibus subiacens, te contriuit? Nonne inuidia repletus in Caym interfecisti iustum Abel, ac per eum Domino dixisti: Maior est impietas mea, quàm vt veniam merear? Nonne tibimetipsi, nemine suggerente causam mortis æternæ contraxisti? Nonne subuersus es in Sodomam, & Gomorrham? Nonne corrũpisti terram & replesti iniquitate. Tandem vt Coruus de Arca submersus, es aquis Diluuij? Nonne tu in Cham reuelasti pudenda Patris? Nonne tu incitasti Esau contra fratrem Iacob, dicens: Veniet dies luctus Patris mei, & occidam Iacob fratrem meum? Nonne in Sichem rapuisti Dinam, & vi oppressisti virginem? Nonne odij, & inuidiæ fomitem ministrasti fratribus Ioseph, & cogitasti occidere Puerum: & tandem Ismahelitis vendidisti? Nonne in Dominum Ioseph iratus,

eum in carcerem tradidisti, nequaquam acquiescere volẽtem stupro,& operi nefario? Nonne in Ægyptijs surrexisti, inuidens populo Dei, & in amaritudine perducens vitam eorum? Nonne in Rege Ægypti insidiabas populo electo, præcipiens obstetricibus, vt interficerent omnes masculos tempore partus? Nonne maleficorum virgas in Dracone conuertisti, sed virga Aaron deuorauit virgas eorum? Nonne, Bestia, per Maleficorum incãtationes educere volebas Ciniphes; sed cõfusus,non potuisti contra Dominum? Nonne cor Pharaonis, vt non dimitteret populum Israelem ad sacrificandũ Deo, induxisti: & tandem, Maledicte, subiecisti? Nonne Pharaonem, & eius exercituum contra eundem populum armasti, sed in profundum fluctibus mari rubri demersus extitisti? Nonne vitulum conflatilem, suggerens filijs Israel, vt adorarent, & immolarent illi hostias, fecisti; Sed combussit te Moyses, ac contriuit vsque ad puluerem? Nonne populum electum in peccatum desperationis, inconfidentiæ, & rebellionis toties induxisti, & tandem conuersus cessisti? Nonne eum multoties ad murmurandum contra Deum, & illi detrahendum induxisti? Nonne multitudinem Israel,vt lapidibus obtinerent seruos Domini Moysen, & Aaron incitasti? Nonne per Balac quærebas,vt à Balaam Dei populus malediceretur? Sed per Balaam populo benedicto ipse confusus abijsti? Nonne fornicare populum Israelem cum filiabus Moab, & Deos earum adorare fecisti? Nonne per filios Israel in Canaam Regnum tuum destructum extitit, disperdentes cunctos habitatores terræ, confringentes titulos, comminuentes statuas, atque omnia vastantes? Nonne in tot Reges fortes per manum Iosue confusus extitisti? Nonne in Saulem à Dauide percutiente Cytharam, flagellabaris? & cum eodem priuato Spiritu Sancto, & Regno fuisti confusus? Nonne ipsum Saulem incitasti contra Dauid, sed non præualuisti; Quia manus Domini erat cum illo? Nonne ipsum Dauid ad peccandum induxisti; Sed eo clamante, Miserere mei Deus, confusus recessisti? Nonne in Prophetis, & Cultoribus, & Sacerdotibus Baal destructus es, comminuta statua, destructa Æde, & facta in ea latrina? Nonne in superbia Holoferni, gloriabaris, sed tandem, in Iudita victus fuisti? Nonne Iob, in substantia, filijs, & persona percussisti: & tandem fugisti confusus, dum clamaret. Dominus dedit, & Dominus abstulit: Sicut Domino placuit,ita factum est,sit nomen Domini benedictum? Nonne Aman populo Israeli, & Mardocheo insidiasti,

sti, vt annihilarentur; sed correctus extitisti, cum in ligni patibulo quinquaginta cubitorum altitudinis suspensus Aman in inferno præcipitauit confusus? Nonne tot Prophetas persecutus es: & tādem in nomine Domini euaserūt manus tuas? Nonne in Sacerdotibus Bel confusus, & superatus extitisti? Nonne tu es causa, initium, & finis culturæ nefandorum Idolorum? Sed cito aderit finis tuus? Nonne tu es, cui misterium sponsalitiorum Mariæ, & Ioseph cęlatum fuit? Nonne inuidia motus, Puerum Iesum, vt perderes, quærebas; sed fugientem in Ægyptum, non potuisti? Nonne in Herode, illusus à Magis extitisti? Nonne maledictus ille es, qui formam Heremitæ sancti, vt tentares: An solus homo, vel & Deus esset Christus, suscepisti, sed superatus reliquisti eum? Nonne incitasti Iudæos; vt Iesum lapidarent, sed illo per medium illorum transeunte, euanuit intentio tua? Nonne multoties sufflasti in Mari, vt Nauicula cum Iesu, & Discipulis operirentur fluctibus; Sed illo ventis, & Mari imperante, fiebat tranquillitas magna? Nonne tu es, qui nec porcos præsumebas attingere, nisi licentiam obtineres à Christo? Nonne, latro, ille es, qui murmurasti per Iudam de vnguento pretioso, quo Maria vnxit pedes Domini? Nonne tu superbus ille es, qui etiam in Apostolorum Concistoro, per Iudam te collocasti? & tandem cum suspenso proditore Iuda ambo simul in profundum cecidistis inferni? Nonne homicida es ab initio, & in veritate non stetisti: Imò inuitatus ad nuptias æterni Dei neglexisti? Nonne talentum, quod tibi dederat Dominus in campo spinis armato, fodisti, Ideò meritò à sinistri eris? Nonne dissipasti bona, superbissime, ac luxuriose: & Lupus factus aliorum rapis oues: Ideò ligatis manibus, & pedibus misit te Dominus in tenebras exteriores? Nonne confusus extitisti, quando congregauit Dominus, & collegit diuersitatem linguarum in Apostolos, quas superbia tua fecerat diuersas? Nonne tot homines, vt extingueretur fides Christi, ad mortem conducebas; Sed, dum diuersa, & acerbissima tormentorum genera sustinerent supra cursum Naturæ, te confuso, augebatur? Et quid vltra dicam? Nonne de numero vocatorum proiectus es; quia non habuisti vestem nuptialem ad Sponsi gloriam? Nonne corruisti in Simone illo, qui blasphemans in Spiritum Sanctum, illum emere volebat? Nonne, Serpens es, qui conaris corrumpere virginitatem cordis Ecclesiæ, quam habet in integra fide? Nonne pedes tui descendunt in mortem, & ad inferos gressus tui penetrant?

Nonne tu es Creatura illa reprobata, & maledicta pro tua culpa in æternum? Nonne indutus es confusione, perpetua maledictione, & mœrore? Nonne odiosus es omnibus, quia Patriæ Cœlestis, ac Ciuium inimicus es? Nonne iniquitates tuæ plures sunt, quàm Stellæ Cœli, & arena maris? Nonne bibisti de manu Domini calicem iræ eius, & potasti vsque ad feces? Nonne es Pater mendacij, deiectus de gratia Dei, & Christi? Nonne tu es, cui in Cruce Christus posuit frænum maxillis? Nonne Propheta falsus es tu, qui ad nos venis in vestimentis ouium, intrinsecus tamen Lupus rapax es? Nonne tu es, qui nobis substantiam non quæris auferre, sed vitam: non terram fraudare, sed Cœlum; non fines angustæ possessionis, sed infinita spatia æternitatis? Nonne blasphemas viam veritatis, & inducis sectas perditionis? Nonne deprauas scripturas, & facie multos Antichristos? Nonne doces populos præcipitari? Nonne tu es ex Sinagoga Sathanæ, & habitatio tua in inferno? Nõne omnia opera tua tenebrosa sunt, & amara quasi absinthium? Nonne tu es hostis ille antiquus, qui figurã assumis Angelorum lucis, laqueos deceptionis vbique prætendens? Nonne tu scala, & gradus es, quos petra confregit? Nonne vermiculat substantia tua, & tu omnibus stomachum moues? Nonne, ferramentarius ille es Infernalis, qui in belluam te conuertis? Nonne tu es, qui crocitas, semper pessima nuncians? Nonne coaxas miserias tuas, & ruminas in omnibus spurcitijs? Nonne glabras Sues porcarie, & de grege caprarum es? Nonne tu es Accipiter, & Miluus ille, qui Columbam procuras dilaniare? Nonne tu es Bestia illa eripiens, & fœtorem vbique relinquens? Nonne tu diceris Leo, propter apertam iram; & Draco, propter occultas insidias? Sed Christus conculcat Leonem, & Draconem? Nonne tu es qui dabis signa magna, & prodigia, vt in errorem inducas gentes? Sed per Eliam, & Enoch præcipitaberis? Nonne, sub specie boni multos, vt te pro fine habeant, fallis, & quia callidior es cunctis Serpentibus multos trahis, illaquearis, & decipis: Sed Deus agit causas nostras, in quo finaliter propter suam clementiam requiescimus? Nonne Spiritus nequam, sciens fructum, remediumque maximum in sacra Communione positum, omnimode niteris fideles, & deuotos, quantum præuales, retrahere, & impedire? Nonne Maledicte assistis inter filios Dei, vt solita tua nequitia, eos perturbes, aut timidos reddas, & perplexos; quatenus eorum affectum à sanctissima Communione minuas, vel fidem impugnando auferas;

Sed

Sed de verſutijs tuis, & fantaſijs quantumlibet turpibus, & horrendis, non curantes deuoti; Sed purgantes ſe, & expuentes velociter venenum, & feſtinanter accipientis remedium, cuncta phantaſmata in caput tuum retorquent; & ſic, miſer, contemneris, & derideris? Nonne, ſceleſtior; & iniquior es cunctis Sceleratis, quia radix es omnium malorum: committis ſacrilegia, & furta, & rapinas exerces, & prædas; bella, & homicidia geris; Simoniace, vendis, & emis? iniuſtè petis, & accipis; falsè negotiaris: & ſpurcitijs, & fraudibus, & dolis fœcundatis; diſſoluis pacta, & violas iuramenta, corrumpis teſtimonia, et iudicia peruertis? Nonne, per Iudam proditorem tu adeptus es perfidiæ infamiam: cum inebriatus veneno auaritiæ tam ſtultè impius factus es, vt venderes vili pretio Dominum tuum volentem totum mundum redimere? Nonne tu ille es, qui anguſtiaris vndique, quia extra Deum, gloriari voluiſti, nec ſtabiliſti te vero bono, & gaudio. Vincit enim omnia diuina Charitas, et dilatat omnes Animæ vires; quia nemo bonus, niſi ſolus Deus, qui eſt ſuper omnia laudandus, et in omnibus benedicendus. Nonne tu es hoſtis, qui, et à dextris, et à ſiniſtris nobis impugnas, ne ad palmam pertingamus Beatorum? Sed Ieſus Chriſtus arma ſpiritualia nobis tribuit neceſſaria, vt ponamus cor noſtrum fixũ in eum, cum mera voluntate, cuncta patiendi propter eum: et ſic viriliter, et potenti manu, pro ipſius amore, omnia libenter ſubdimus; labores, ſcilicet, et dolores, tentationes, vexationes, anxietates, neceſſitates, infirmitates, iniurias, oblocutiones, confuſiones, et correctiones, quia iuuant hęc ad virtutes, et probant Chriſti Tyronem, et fabricant cœleſtem Coronam: et ſic Deus reddet nobis æternam mercedem, pro breui labore, et infinitam gloriam, pro tranſitoria confuſione; Nam nobiſcum eſt Dominus in omni tribulatione? Nonne, antiquus es hoſtis, omnibus bonis aduerſans, à tentatione non ceſſas, et die noctuque graues molitis inſidias, ſi forte in laqueum deceptionis poſſis præcipitare incautum: Sed vigilate, et orate, dicit Dominus, vt non intretis in tentationem. Nonne tu es, mala peſtis, quia à vera gloria trahis Animas, et ſpolias cœleſti gratia, quæ eſt Chriſtus, cuius nomen laudamus, et benedicimus, cuius opus magnificamus, quia ipſe ſolus manum porrigit adiutricem, ipſe ſolus poteſt auxiliari, et in tantum confirmare, vt vultus meus amplius in diuerſa non mutetur: Sed in ipſo cor meum conuertatur, et quieſcat. Ipſe veritas mea, et miſericordia,

Deus meus; Trinitas beata, ipsi soli laus, virtus, honor, & gloria, per infinita sęcula sæculorum. Amen. Nonne priuatus es à lumine Dei Patris, à splendore Christi, & ab illuminatione Spiritus Sancti: Nonne per Iudam bibisti sanguinem Domini; Sed non saturatus es, nec sitim extinguisti ignis æterni, quia in igne sumisti mysteria Christi; Nonne tu ille es, qui, in Cœlum nidum prauitatis, & superbiæ nitebaris ponere? Sed citò perdidisti gratiam; Idcircò cecidisti de Cœlo confusus, & depauperatus, vt discas, Non in alis tuis volare: Sed sub pennis diuinis sperare? Nonne tu ille es antiquus hostis, qui, omninò niteris impedire desiderium nostrum in bono, & ab omni deuoto exercitio euacuare, à sanctorum Cultu, à pia passionis Christi memoria, & peccatorum vtili recordatione, à proprijs cordis custodia, & à firmo proposito proficiendi in virtute? Sed valde immunde Spiritus, erubesce miser, vade, immundus es tu totus, qui talia infers auribus nostris. Discede ab hac Creatura Dei, Seductor pessime, non habebis in ea partem vllam; Sed Iesus secum erit tamquam bellator fortis, & tu stabis confusus. Tace, obmutesce, & exi ab ea, quia scriptum est, Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo? Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo? si consistant aduersum me Castra, non timebit cor meum. Dominus adiutor meus, & redemptor meus. Nonne tandem es radix omnium malorum: Sed semper confusus extitisti, prout legitur in libro bellorum Dei: Ego testis, Cœlumque, & terra, & omnia, quæ in eis sunt: Relinque igitur hanc Creaturam Dei, Maledicte, quæ nam conuentio est Agni cum Lupo? Christi cum Belial; homini Sancto cum cane? Recede ergo, in nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

Tunc ille es, qui protoplastum de Paradisi habitaculo proiecisti? qui Pharaonem, vt Dei populum persequeretur, armasti? qui ad extremum ipsum populum Hebræum vt inuidia succedente, persequeretur Domiuum, exercitasti? Discede à Seruis Dei, à quibus sæpius superatus discessisti confusus. Tu es enim in Caym proiectus; in Esau supplātatus, in Golia prostratus, in Iuda proditore suspensus: & in ipsa illa Dominica virtutis Cruce † cum potestatibus, & dominationibus tuis triūphatus, atque contritus es: Abde nunc, inimice, caput, & humiliare sub signaculo Crucis † Diuinæ Quia non est tibi portio cum Seruis Dei. Quorum est hæreditas Regnum Christi. Vade retro Sathana, nihil mihi, & huic in nomine Christi mei poteris vltra nocere. Amen.

EXOR-

EXORCISMVS VI.
Sanctissime Trinitatis.

DEus † in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

OMnipotens, & misericors Deus, Creaturam tuam, quam creasti, & pretioso sangue filij tui redemisti, in acerbis doloribus cruciatam respice, cunctosque dolores animæ, & corporis ab ea expelle: Et Dæmone prostrato internam, externamque sanitatem misericorditer ei redde; vt pijs castigationibus emendata, sentiat se tua medicina sanatam: Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC IMPOSITIS MANIBVS SVPER caput Demoniaci, dicat.

EXORCIZATIO.

EXorcizo te N. Creaturam Dei à Dæmonibus cruciatam, per Sanctissimam Trinitatem, & æqualitatem personarum; & Vnitatem diuinæ essentiæ, Patrem † & Filium ✠ & Spiritum ✠ Sanctum. Et per excellentiam, & virtutem nominis Dei: vt nullum consortium tibi sit cum Angelis Apostatis, nec cum eorum operibus: Sed per animam, & corpus, & amarissimam passionem Iesu Christi Redemptori tui, libera, & munda sis ab omnibus iniquitatibus eorum: Recede ergo, spurcissime Serpens antique, cum omnibus Spiritibus maledictis, adiuratus, in nomine Sanctissimæ, & indiuiduæ Trinitatis. Amen. Oremus.

DOmine Sancte Pater omnipotens æterne Deus, ad inuocationem nominis tui, benignus assiste: & creaturam tuam multiplici pietate custodi: vt ab ægritudine Diabolica liberatam, & sanitati restitutam, dextera tua erigas: potestate tuearis, virtute cōfirmes: atque Ecclesię Sanctæ Altaribusque tuis, cum omni desiderata prosperitate, patrocineris. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

MOX ASPERGAT AQVA BENEDICTA; & eleuatis oculis, dicat.

BBnedic ✠ nos Domine in omni tribulatione nostra, & in omni benedictione Spirituali, & in Cęlestibus in Christo.

CONIVRATIO.

COniuro vos † Dæmones, & superbas bestias, cuiuscũque conditionis sitis, qui malignitate vestra hoc corpus signaculo Sanctissimæ Crucis † signatum vexatis, siue illis fauetis, & qui auxilium præstare consueuistis, vt sine mora, & sine alicuius læsione recedatis per vnum Deum, in quo nihil aliud est, pręter id, quod est: & nihil in se est, nisi ipse. Coniuro † vos, per Deum, cuius voluntas Omnipotens est, beneuolentissima virtus, qui est lumen æternum, incommutabilis ratio, summa beatitudo, inuisibilis, & inaccessibilis, in suis spectabilis, & solus mirabilis: quo nihil melius cogitari potest: ex quo omnia, & per quem omnia sunt facta. Coniuro ✠ vos, per æqualitatem personarum, quæ in tribus consistit, secundum quantitatem virtutis, quæ est potentia; secundum quantitatem durationis, duæ est æternitas; secundum quantitatem magnitudinis, quæ est intra omnia, extra omnia, & qua continent, & locat omnia: Vnde nullus alium præcedit æternitate, aut excedit magnitudine, aut superat potestate. Coniuro ✠ vos, per Deum, qui intra omnia est, quia omnia replet, & vbique præsens est: quia extra omnia est, quia omnia continet, & non continetur, qui supra omnia est, quia omnibus præsidet, nec aliquid ei æquatur: qui infra omnia est, quia omnia sustinet, & sine ipso nihil subsisteret: & tandem, qui ante creationem mundi fuit, vbi nunc est, scilicet, in se, quoniam ipse sufficit sibi. Coniuro † vos, per Deum, qui principium est sine principio, & finis sine fine: Nam Deo non competit tempus præsens: nec præteritum, nec futurũ; quia esse non est accidens Deo, sed subsistens veritas, & causa manens. Coniuto ✠ vos, per latitudinem, longitudinem, sublimitatem, & profunditatem Dei, non proprie, sed metaphoricè dictam. Per latitudinem, ergo charitatis eius, qua nos ab errore reuocat: per longitudinem patientiæ, qua malos expectat, dissimulans eorum peccata propter pęnitentiam: per sublimitatem sapientiæ, qua

qua omnem ſenſum ſuperat; per profunditatem Iuſtitiæ, qua peccatores damnat. Coniuro ✠ vos, per immenſitatem Dei, qui immenſus dicitur: quia vbique eſt per pręſentiam maieſtatis, & quæ immenſitas quatuor in Deo complectitur; infinitatem, incompręhenſibilitatem, incircumſcriptibilitatem, & ęternitatem. Coniuro † vos, per ipſam incompręhenſibilitatem Dei, & licet intelligamus Deum ſine qualitate bonũ, ſine quantitate magnum; ſine indigenti à Creatore, ſine ſitu Pręſidentem, ſine ambitu omnia continentem; ſine loco, vbique totũ, ſine tempore ſempiternum, ſine ſui mutatione mutabilia facientem, nihilque patientem: tamen incompręhenſibilis eſt, quia quicquid eſt in Deo, Deus eſt. Coniuro † vos, per excellentiam diuinę dignitatis, quę tanta eſt, quòd nihil dignè, vel propriè de eo dici poteſt: Nam mens de Deo cogitans deficit, ſenſus non percipit, lingua non explicat, locus non capit, tempus non menſurat, virtus non attingit, deſideria, & vota ipſe tranſgreditur cogitationes hominum ſolus cognoſcit per ſeipſum; de nihilo res creat, in inſtanti operatur, in operatione quieſcit, ex authoritate de qualibet creatura facit quod vult, in ictu oculi mortuos ſuſcitat, peccata dimittit, gratiam infundit, & in igne perpetuo corpora ſeruat. Coniuro † vos, per ſcientiam Dei, qui cognoſcit temporalia æternaliter, mutabilia immutabiliter; contingentia infallibiliter; futura pręſentialiter, dependentia independenter, creata increatè, alia à ſe, alia in ſe; & alia per ſe. Coniuro ✠ vos, per prædeſtinationem Dei, quę per gratiā pręparat gloriam, per vocationem, quę gratiam offert: per iuſtificationem, quę illam confert: & per magnificentiam, quę per gratiam multiplicat gloriam. Coniuro ✠ vos, per iuſtitiam Dei, quę reddit vnicuique quod meruit, promiſſum ſoluit, & imperfectum perficit. Coniuro † vos, per miſericordiam Dei, quę remunerat ſupra meritum, & punit citra condignum, quę cunctos ad Deum conducit, errantes reducit, cadentes erigit, ſtantes ſuſtinere non deſinit, & peruenientes, in gloriam introducit. Coniuro † vos, per quinque notiones Dei, ſcilicet, paternitatem, filiationem, proceſſionem, innaſcibilitatem, & communem ſpirationem, & per omnia Dei nomina eſſentialia, perſonalia, & nominalia. Coniuro ✠ vos, per ęternum Patrem potentiſſimum, ſapientiſſimum, & optimum, qui poteſt, ſcit, & vult ſe ſummè communicare, hoc eſt plenitudinē maieſtatis ſuę alteri dare: Nam ab ęterno ſibi filium ęqualem genuit, cui diuinitatis ſuę eſſentiam communicauit. Coniuro

† vos,

✠ vos, per multiplicem sumptionem paternitatis: Nam dicitur Deus Pater æterna generatione, prædestinatione creatione, redemptione, sacramentali generatione, fidei instructione, gratiæ adoptione, & gloriæ collatione. Coniuro ✠ vos, per correlationem Dei Patris, & Filij, per quam ostenditur filium esse ęternum, quia Pater æternus est, qui copiosissimus fons totius bonitatis, cui compatit; emanatio perfectissima, generat enim filium sibi æqualem, cui communicat suę plenitudinem maiestatis. Coniuro † vos, per Dei Filium, qui dicitur sensus, quo omnia cogitantur, sapientia, qua cogitata disponuntur, virtus, qua disposita perficiuntur; lumen, quo perfecta clarescunt: verbum quo clarificata nunciantur. Coniuro † vos, per imaginem æqualitatis Dei Patris, quæ eius Dei filius est, & per imaginem Trinitatis, quæ est in nobis, scilicet, in memoria, intelligentia, & voluntate, vel in mente, notitia, & amore, in quibus per ordinem Patri, & Filio, & Spiritui Sancto assimilamur. Coniuro † vos, per emanationem diuinam, per modum naturæ, quæ est generatio, secundum quam filius est à Patre, per emanationem, quæ est per modum voluntatis, quæ propriè dicitur spiratio, secuudum quam Spiritur Sanctus procedit à Patre, & Filio. Coniuro ✠ vos, per Spiritum Saactum, qui amor Dei Patris, & Filij est essentialiter, personaliter, & exemplariter; Essentialiter, inquantum ipse cum Patre, & Filio vnus Deus est: ipsi verò tres inquantum vnum sunt in essentia, diligunt se amore essentiali: personaliter, inquantum ipse nexus est Patris, & Filij: Exemplariter, quoniam amoris gratuiti, qui est in nobis, non solum Spiritus Sanctus causa est efficiens, sed etiam exemplar, & finis. Coniuro ✠ vos, per Spiritum Sanctum, qui charitas effectiua, & exemplaris dicitur; quia, non solum est amor Patris, & Filij, sed quia nos amantes facit. Coniuro † vos, per Spiritum Sanctum, qui in signo visibili apparuit, in igne, vt calefaceret frigidos, in linguis, vt doceret ignaros: in sono, vt terreret rebelles: in columba, ad ostendendam plenitudinē gratiæ, quę in Christo erat: in flatu, post resurrectionem, ad significandam iustificationem affectus. Coniuro † vos, per quadruplicem effectum, quem consecuti sunt Apostoli ex pręsentia Spiritus Sancti, eloquentiam, scilicet, in linguis: audaciam in tormenus: efficaciam in miraculis: protectionem à vitijs. Coniuro ✠ vos, per gratiam Spiritus Sancti, qui a peccatis mundamur, in bonis firmamur, à terrenis separamur: & per eiusdem sancta nomina, quæ sunt Spritus Sanctus, Nexus, vnitas,

tas, Amplexus, Donum altissimi, Fons viuus, Ignis, Charitas; Spiritualis vnctio. Dexterę Dei digitus, Paracletus, Magistrorum optimus. Coniuro ✠ vos, per Spiritum Sanctum, qui mobilis est in via, stabilis in patria, mobilis in actiuis, stabilis in contemplatiuis; mobilis in Sanctis, & stabilis in Christo. Coniuro ✠ vos, per tres personas in vnitate diuinæ naturæ, quarum prima à nulla est; secunda est per generationem à sola prima; tertia est per communem spirationem à prima, & secunda; quæ Trinitas personarum non excludit ab essentia, vnitatem, simplicitatem, immensitatem, æternitatem, & incommutabilitatem. Coniuro ✠ vos, per sanctam Trinitatem, quæ tribus modis innotescit. Nam patet in scripturis; ostenditur in figuris; relucet in creaturis; quæ vnus Deus est fortis, & potens in prælio, faciens iustitiam, & peccatoribus iuxta, opera sua retribuens pœnam. Coniuro ✠ vos, per Christum, in quo vna persona, & tres essentiæ consistunt, Deitas, secundum quam est genitus. Anima, & sic creatus est: Et Caro, secundum quam factus est, vnde à quolibet statu primi parentis aliquid assumpsit, accepit enim peccati immunitatem, plenitudinem gratiæ, compensationem pœnæ, passionem doloris, & tristitiæ; & plenam gloriæ fruitionem. Coniuro ✠ vos per incarnationem Christi, in qua ostenditur, qua charitate nos amauerit: Nam, vt liberaret nos de manibus vestris, Deus homo factus est, Dominus, seruus, æternus, temporalis; immensus, paruus; summus, fit imus, incompræhensibilis localis, simplex; compositus; inuisibilis, videtur; & palpatur, impalpabilis. Coniuro ✠ vos, per triplicem natiuitatem Christi; per diuinam à qua nascitur æternaliter, & semper à patre, sine matre; per gratuitam, ex qua nascitur in mente spiritualiter; & sæpe à Patre, & à Matre: Et per humanam: ex qua nascitur temporaliter à Matre sine Patre. Coniuro † vos, per Circuncisionem Christi, qua in eius natiuitate Circuncisus fuit à Patre cultello paupertatis: per Circuncisioniem, qua octauo die parentes circumciderunt eum cultello legis, per circũcisionem, qua seipsum circumcidit in omni vita sua cultello humilitatis: & per circumcisionem, qua in morte circumcisus est cultello Passionis, & crucis. Coniuro ✠ vos, per baptismum Christi, in quo ipsius humilitas notatur veniens, sed non indigens salute, & subijciens se humili elemento aquæ baptizandum à seruo suo Ioanne: Et vtilitas nostra designatur, quia aperuit Cœlum, & fecit hominem Templum Spiritus Sancti, & infudit gratiam faciens nos filios iræ, filios gra-

tiæ

tiæ. Coniuro ✠ vos per meritum Christi, in quo omnia merita nostra radicata sunt: siue satisfactoria pœnę, siue meritoria sint vitæ æternę: quia Deum in præmium nostrum non sumus digni assequi, nisi per meritum ipsius Iesu Christi. Coniuro ✠ vos, per passionem acerbissimam Christi, in qua, & patientiā insuperabilem, & humilitatem admirabilem, & charitatem inestimabilem demonstrauit. Coniuro ✠ vos, per patientiam Christi, quam ostendit in clauorum asperitate, in spinarum punctione, in flagellorum laceratione, in palmarum percussione, in opprobriorū confutatione, in aceti, & fellis amaritudine, & in lacrymarum effusione: Et per ipsius charitatem, qua liberauit nos de manibus vestris, renouant gratiam, & cœlum aperuit. Coniuro † vos, per descensionem Christi ad inferos, vbi per satisfactionem suæ passionis soluta sunt captiuitatis vincula: & per ianuæ aperitionem facta est illuminatio carceris: Et deuorans infernum, electos in sinu Abrahæ existentes, extraxit: qui solum pro reatu Naturæ detinebantur: peccatores verò reliquit, non capaces tanti meriti, perpetuò cruciandos. Coniuro ✠ vos, per resurrectionem Christi, quem, nec saxum magnum sepulturæ reuolutum, nec militum custodia potuit retinere, sed à multis Sanctis, qui dormierant, sociatus impassibilis, & immortalis, propria virtute, resurrexit æternaliter regnaturus. Coniuro ✠ vos, per ascensionem Christi, quæ Angelis fuit mirabilis, Dæmonibus terribilis, hominibus verò salutaris: Nam completa obedientia Patris, facta pace, & concordia inter Deum, & hominem; tanquam strenuus propugnator contra Dæmones, eleuatis manibus, cum duabus Turmis, Angelorum, scilicet, & hominum, ascendit in iubilatione, & ad dexteram Dei Patris collocatus est; vt hominum vota, & preces exaudiat. Coniuro ✠ vos, per aduentum eius, & iudicium generale, horribile, inappellabile, & ineuitabile: in quo erit contra vos conscientia remordens, peccata accusans, Christus iudex iratus, & seuerus: Sancti etiam iudicis sententiam confirmantes; patens erit infernus, & boni Angeli in eum vos cum sequacibus vestris cōpellent. Euanescite ergo, deiecti de gratia Dei, & Christi, tanquam fumus à vento raptus: Nam Iesus fortis, & admirabilis, cui omne genuflectitur, Cœlestium, Terrestrium, & Infernorum, seductionibus vestris, nunc, finem imponet. Quia Deum, qui vos genuit, dereliquistis; & obliti estis Domini creatoris vestri: Et hanc creaturam suam, tanquam latrones temerariè inuasistis: Recedite ergo, & fugam parate

præ-

præcipites. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen.

EXORCISMVS VII.

Qui flagellationis est.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine Deus, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia Rege, & interfecisti de Castris Sennacherib, cētum octuaginta quinque milia; & alia valde mirabilia fecisti, nunc quoque Dominator Cœlorum, mitte Angelos tuos potentes, qui, cum timore, ac tremore magnitudinis brachij tui, conterant omnes Dæmones contra nos venientes cum blasphemia; & huic Creaturæ tuæ conferant salutem. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC PONAT MANVS SVPER caput Dęmoniaci, & dicat.

EXORCIZATIO.

EXorcizo te N. Creaturam Dei, infirmam, per Deum ✠ Patrem, per Deum ✠ Filium, per Deum ✠ Spiritum Sanctum, Trinum, & vnum; Qui fecit Cęlum, & Terram, Mareque, & omnia, quæ in eis sunt: vt omnes virtutes Aduersarij, omnis exercitus Diaboli, omnes incursus, & phantasmata Sathanæ eradicentur, & exterminentur à te; & sis sancta, & salutifera, & ignis ardens aduersus insidias inimici, & sis sanitas, & corporis medicina, fugiat à te omnis infirmitas, adiurata, per eundem trinum, & vnum Deum: Qui in vnitate viuit, & regnat in sęcula sæculorum. Amen. Oremus.

OMnipotens æternæ Deus, qui facturæ tuæ semper pio dominaris affectu: Inclina, quæsumus aurem tuam supplicationibus nostris: & creaturam tuam, Diabolica infirmitate laborantem, placatus respice: & visita in salutari tuo; Cęlestisque gratia præsta medicinam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

PO-

POSTEA ASPERGAT AQVA BENEDICTA, & eleuatis oculis ad Cęlum, dicat.

IPse, qui Trinum ✠ vnumque possidet nomen, Omnipotens & misericors Deus, benedicat nos in hoc opere sancto in sæcula sæculorum. Amen.

MOX PERCVTIENS LEVITER Dæmoniacum Stola, vel virga Oliuarum benedicta, dicat.

CONIVRATIO.

DIuidat te Dominus ab hac creatura sua; Sicut per Michaelem Principem Cęlestis Militiæ te præcipitantem diuisit à spiritibus beatis.

Eijciat te Deus: Sicut eiecit Caym à facie sua.

Confundat te Dominus, Sicut linguas volentium ædificare Turrim vsque ad Cœlum.

Disperdat te Creator: Sicut omnia membra tua dispersit aquis Diluuij, & omnem substantiam de superficie terræ.

Pluat super te ignem, & sulphurem Adonay: Sicut super Sodomam, & Gomorrham; & fumus superbiæ tuę ascendat in conspectu Altissimi, vt consumeris.

Flagellet te Sabaoth plagis maximis: Sicut Pharaonem, & domum eius propter Saram vxorem Abrahæ.

Occidat te Saday: Sicut Her, primogenitum Iudæ, eò quod esset nequam in conspectu Domini.

Percutiat te Emmanuel; Sicut Ouam, eò quod rem detestabilem faceret, ne liberi fratris nomine nascerentur.

Deuoret te ignis infernalis, Sicut virga Aaron deuorauit virgas Maleficorum.

Percutiat te Sother; Sicut Ægyptum per manus Moysi, & Aaron; ita quod percussa aqua fluminis in sanguinem verteretur, & putrefieret, & pisces morerentur.

Percutiat te Agyos; Sicut eundem Ægyptum ranis: Ita vt, per domos, & lectos, per furnos, & clybanos, & per cuncta loca intrarent ranæ.

Percutiat te Yschirios: Sicut percutiens puluerem Ægypti, facti sunt Ciniphes in hominibus, & iumentis per totam terram.

Im-

Impleat te Otheos cunctis generibus tormentorum, & dolorum: Sicut domos Ægyptiorum Muſcis grauiſſimis, diuerſis generibus; Ita vt corrumperetur terra.

Percutiat te Thetagrammaton peſte valde grauis; Sicut Ægyptiorum ægros, & equos, aſinos, & camelos, oues, & boues, ita vt morerentur.

Percutiat te Athanatos, ſicut ſparſa cinere de camino percuſſit populum, & Pharaonem vlceribus veſicarũ turgentium.

Confringat Iehouas omnes vires, & ſuperbiam tuam; Sicut grandine, igne, tonitruis, & fulgoribus confregit omne lignum regionis illius.

Percutiat te Agla, ſicut Ægyptum locuſtis: & deuoret te infernus, ſicut illæ deuorauerunt omnem herbam.

Percutiat te Heloym, ſicut percuſſit tribus diebus vniuerſam illam terram tenebris horribilibus.

Percutiat te Heloa, ſicut percuſſit omnem Primogenitum in terra Ægypti; & factus eſt planctus magnus.

Demergat te, qui principium eſt, & finis in Barathri profundum, ſicut flante vento vehementi, & vrente tota nocte, inuoluit Currus, & equites cunctos exercitus Pharaonis in medijs fluctibus.

Conterat te, qui primus eſt, & nouiſſimus, & comburat ſicut vitulum conflatilem, detque in prædam inimicorũ tuorum.

Fuget te Homouſion in ore gladij, ſicut Ioſue fugauit Amalech, & populum eius, & de hac Creatura deleat iniquitatem tuam, ſicut memoriam eius ſub Cœlo.

Irruat ſuper te gladius Domini in furore ſuo, ſicut filij Leui irruerunt in populo, propter idolatriam: Ita vt ceciderint quaſi triginta millia hominum.

Deuoret te nunc ignis perpetuis, ſicut ignis à Domino deſcendens deuorauit Nodab, & Abio, offerentes ignem alienum ipſo Domino.

Opprimat te Alpha, & Omega, ſicut filij Iſrael lapidibus oppreſſerunt filium Salumith, eo quod blaſphemaſſet nomen Domini, & maledixiſſet ei.

Mittat accenſum ignem ardentem Exerehie, qui deuoret te, & furor ipſius te percutiat plaga magna nimis, Sicut percuſſit populum murmurantem, & deſiderantem carnes.

Obruant in te omnes Diaboli inimici tui, deducentes in infernum: ſicut turba obruit lapidibus hominem colligentem ligna in die Sabbathi.

Aperiat terra os ſuum, & deuoret te, cum omnibus tibi fauentibus;

tibus; Ita vt descendatis ib infernum viuentes; in ęternum cruciandi, sicut deuorauit Dathan, & Abyron cum tabernaculis suis, & vniuersa substantia eorum.

Egrediatur ignis à Domino vos interficiens, sicut interfecit ducentos quinquaginta viros, offerentes incensum.

Percutiat te vita in ore gladij sui: sicut percussit Sehon Regem Amorrhęorum, & Og Regem Basan, cum populis suis, & tradat te in manu mea. sicut eos populo Israeli.

In ore gladij percutiat vos, & interficiat Dominus: sicut ciuitatem Hierico, & omnia, quæ erant in ea.

Percutiat te lepra Leo Cęlestis, sicut percussit Mariam detrahentem Moysi.

Exturbet te Deus, & lapidet: sicut omnis Israel exturbauit, & lapidauit Acham, eo quòd esset Anathema in Israel.

Conculcet te, & suspendat Sanctus in fu ca infernali: sicut conculcati, & suspensi fuerũt quinque Reges Amorrhæorũ.

Comburat te Omnipotens Sulphure, & Solis ardore, in exemplum subuersionis Sodomæ, & Gomorrhæ, Adamæ, & Seboym: quas subuertit Dominus in ira, & furore suo.

Percutiat te Deus immortalis gladio ancipiti: sicut Saluator Aod extendens sinistram tulit sicam de dextro fœmore suo infixitque eam in ventrem Eglon Regis Moab.

Destruat te æternus Deus: sicut destruxit murum Get, & Cananæi, & Azot.

Percutiat te Deus ineffabilis: sicut Sanson percussit Philistæos plaga ingenti.

Percutiat te Deus cæcitate: sicut percussit populum Regis Syriæ persequentem Elisæum in Dotaym.

Percutiat te Deus; sicut percussit Ieroboam persequentem Abiam.

Percutiat te Messias: sicut Lapis Christus abscissus de monte percussit Statuam, & factus est mons magnus.

Infingat Deus clauum cerebro tuo, & malleo percutiat: sicut Iahel clauo Tabernaculo superposito, tempore capitis Sisaræ, percussit cum malleo, defixitque in eius cerebrum vsque ad terram, & mortuus est.

Manus grauissima valde Dei sit super te, sicut fuit super Phylistijm, propter Arcam Domini translatam in Tẽplo Dagon.

Percutiat te Dominus: sicut per Angelum suum percussit Castra Assyriorum.

Confringat tibi caput, & abscindat manus, Deus, sicut abscissæ sunt palmæ, & caput maledicti Dagon.

Per-

Percutiat te Deus Exercituum, sicut Dauid percussit Goliam lapide infixo in eius fronte.
Tradat te Deus Lucifero; Sicut Saulem Spiritui immundo.
Diuidat vos Deus ab hac Creatura: Sicut diuiduntur aquæ, & sicut Dauid diuisit Castra Phylistijm.
Suspendat te Deus in patibulo inferni: Sicut suspensi fuerunt septem viri de filijs Saul.
Interficiat te Deus Israel, sicut interfecit Prophetas Baal.
Deuorantes te ignis de Cœlo, sicut deuorauit duos Principes quinquagenarios primos, & secundos Ochoziæ.
Effundat super te Dominus furorem suum: Sicut per hominem indutum lineis, & atramentario in dorso, effudit super Hierusalem.
Precipitet te Deus deorsum in infernum: Sicut Iehu præcipitare fecit Iezabel: & comedant te Canes infernales, sicut canes comederunt eam.
Irruant super te inimici tui; Sicut Asmodæus Dæmon super septem viros.
Appræhendat te dextera Dei, & religet in Barathro: Sicut per Angelum Raphaelem appræhensus & religatus fuisti tu, vel alter Dæmon in deserto superioris Ægypti.
Euaginet Deus gladium suæ vltionis, & iustitiæ, & appræhendens comam capiti tui percutiat, donec ad infernum descendas: Sicut Iudith percuties Holophernem amputauit caput eius.
Interficiat te flamma ignis: Sicut interfecit viros mittentes Sydrach, Misach, & Abdenago in fornacem.
Comminuant, & deuorent te Leones Infernales; Sicut Leones comminuerunt viros accusantes Danielem.
Intromittat vos Deus in Barathri locum: Sicut intromisit in lacum illos, qui causa perditionis fuerunt Danielis, ita vt deuoremini in momento.
Percutiat te Deus per Angelum suum: Sicut percussit Herodem vermibus, eo quòd non daret gloriam Deo.
Eijciat vos flagello Christus: Sicut eiecit ementes, & vendentes è Templo & subuertat in furore: Sicut subuertit mensas nummulariorum.
Præcipitet te Iesus in mare inferni: Sicut, iam præcipitauit in mare Demonia in porcos existentia.
Confundat te Christus, sicut confusus extitisti multis mulieribus, & præcipuè, in Maria Magdalena.
Eijciat te ab hoc corpore Christus, sicut ciecit Spiritum Lu-

naticum Mutum; & Surdum; dicens. Surde, & mute Spiritus; Ego præcipio tibi, exi ab eo; & amplius non introeas in eum.

Eijciat Christus, sicut eiecit Dæmonium à filia Cananeæ, & alterum ab homine in Synagoga, & alia multa præcipitauit in nomine suo.

Suspendat Dominus molam asinariam in collo tuo, & demergat in profundum.

Percute eos Domine, vt cadant retrorsum, sicut turbæ cum fustibus, & armis, volentes compræhendere te.

Interficiat vos Deus, sicut interfecit duos falsos testes malitiosè accusantes Susannam.

Suspendat te Dominus in furca infernali, Sicut Iudã laqueo.

Tradat te Deus, serue nequam, tortoribus infernalibus, donec reddas obedientiam Sacerdoti.

Retribuat vobis Dominus facientibus malum, iuxta malitiam vestram, & sicut claudi, & cæci, non intrabitis in Regnum Dei.

Contremiscat, ac fuget vos Deus, cum omnibus vobis fauentibus, ad inuocationem Iesu Christi.

Tradat vos Dominus corruentes ante hostes vestros, & dispergamini per omnia tormenta inferni.

Cõterat superbiam duritiæ vestræ Dominus nunc, & semper, & in sæcula sæculorum.

Mittat Dominus bestias inferni, quæ consument, & affligant vos, vt ad nihilum redigantur viæ vestræ.

Affligat vos valdè Dominus, donec confitentes iniquitates vestras ab hac creatura fugiatis.

Sint contra vos in nomine Domini, ignei Serpentes, inimici vestri; vt trahant vos ab hoc corpore, & deducant in Barathrum.

Percutiat vos Dominus egestate, lepra, febri, frigore, ardore, æstu, aere corrupto, ac rubigine; & donec exeatis, persequentur vos, & deinde in sempiternum.

Humiliare ergo Maledicte; in nomine illius, qui superbiam extirpauit, & introduxit humilitatem. Nam ipse Dominus noster Iesus Christus, qui ab Angelici Exercitus vocibus collaudatur, celsitudines mundi premit, & superbia tumefactos sub pedibus habet: ergo radicibus tuis euulsis, ramis confractis, concisis, dispersis, & aridis, præcipitare, & fuge ab hac creatura. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

EXOR-

EXORCISMVS VIII.
Angelorum nuncupatus.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

DEus, qui mirabiliter naturam Angelicam ad tui ministerium creasti; & ad vniuersi gubernationem, miro ordine, deputasti: Concede quæsumus, vt eorum precibus in Cœlis adiuuemur, & in hoc loco sancto tuo, per eorum præsentiam, hæc Creatura tua, confutatis Maledictis liberetur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC PONAT MANVS SVPER caput Dæmoniaci, & dicat.

EXORCISMVS.

EXorcizo te N. Creaturam Altissimi: Iesuque Christi sanguine, & fonte baptismatis, & virtute Sacramentorum regeneratam; in sinuque sanctæ Matris Ecclesiæ, inter fideles connumeratam; vt non valeas Angelos malos Luciferi satellites; nec eorum munitiones in te retinere, sed per choros Angelorum Dei; & præcipuè per septem Angelos diuinæ Maiestatis astantes, expellas eos, & præcipites in vnitate Iesu Christi. Oremus.

DEus, qui miro ordine Angelorum ministeria, hominumque dispensas: Concede propitius, à quibus tibi ministrantibus, in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

DEINDE ASPERGAT AQVA Benedicta, & eleuatis oculis dicat.

LEuaui oculos meos in montes, vnde veniet auxilium mihi, Auxilium meum à Domino, qui fecit cœlum, & terram.

Mox dicatur Inuitatorium sequens], & Psalmus, prout sit in officio duplici.

Regem Archangelorum Dominum, venite adoremus.
Regem Archangelorum Dominum, venite adoremus.
Venite exultemus Domino; Iubilemus Deo salutari nostro, preoccupemus faciem eius in confessione, & in Psalmis iubilemus ei.
Regem Archangelorum Dominum venite adoremus &c.

HYMNVS.

CHriste, Sanctorum decus Angelorum,
Rector humani generis, & auctor,
Nobis æternum tribue benignus.
Scandere cœlum.
Angelum pacis Michael ad istam
Cœlitus mitti rogitamus Aulam,
Nobis vt crebro veniente crescant
Prospera cuncta.
Angelus fortis Gabriel, vt hostem
Pellat antiquum, volitet ab alto,
Sæpius Templum veniens ad istud
Viscere nostrum.
Angelum nobis Medicum salutis,
Mitte de Cęlis Raphael, vt omnes
Sanet ægrotos, pariterque nostros
Dirigat actus.
Hinc Dei nostri genetrix Maria,
Totus, & nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul & beata
Concio tota.
Præstet hoc nobis Deitas beata,
Patris, ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus, cuius rebuat in omni
Gloria mundo.

CONIVRATIO.

COniuro ✠ vos maledictos Angelos, vt ab hac creatura Dei, sine alicuius læsione, cum omnibus Sequacibus, & spur-

ſpurcitijs veſtris : In nomine Sanctiſs. Trinitatis, fugiatis; & per ſanctos Angelos, qui euaginatis gladijs occurrunt potentes in prælio. Et primò per ſanctum Michaelem Militiæ Cœleſtis Principem, vos coniuro : de quo canit Eccleſia ſancta. Factum eſt ſilentium in Cœlo, dum Draco committeret bellum: & Michael pugnauit cum eo: & fecit victoriam, Alleluia: & iterum; Concuſſum eſt mare, & contremuit terra, vbi Michael Archangelus deſcendebat de Cœlo. Hic enim præpoſitus eſt Eccleſiæ Dei, glorioſus cæteris, animas introducit in Paradiſum; pugnat cum antiquo Dracone, & venit in adiutorium populo Dei. Coniuro ✠ vos, per ſanctum Gabrielem, qui ſponſalitiorum Dei, & Mariæ internuncius fuit egregius: In cuius legatione: ante omnia reuerenter ſalutans virginem, innocentiam, & ſalutem, & gratiæ plenitudinem indicauit, dicens: Aue gratia plena. In gaudioq; excellenter commendauit, dicens: Benedicta tu in Mulieribus: & Mariam pauentem, dulciter confortauit; Ne timeas Maria; Legationemque complens, dixit; Ecce concipies, & paries filium. Et reſpondens virgo: quomodo fiet iſtud, quoniam viro non cognoſco? expoſuit modum: Spiritus Sanctus ſuperueniet in te; & vltimò, nobilitatem & excellentiam Prolis expoſuit; Ideoque, quod naſcetur ex te Sanctum, vocabitur filius Dei: quam, & vidit Daniel, dicens. Ecce vir vnus veſtitus lineis, & renes eius accincti auro obrizo; & corpus eius, quaſi Chryſolitus, & facies eius, velut ſpecies fulguris, & oculi eius, vt lampas ardens; & brachia eius, & quæ deorſum ſunt vſque ad pedes, quaſi ſpecies æris candentis: & vox ſermonum eius, vt vox multitudinis. Coniuro ✠ vos per Raphaelem, qui Dei virtute appræhendit, & ligauit Dæmonem in Ægypto ſuperiori; Thobiam videre fecit lumen Cœli, eiuſque filium à deuoratione piſcis eripuit: duxitque, & reduxit ſanum, & eos bonis operibus repleuit. Coniuro ✠ vos, per ſanctum Angelum, qui inueniens Agar iuxta fontem aque fugientem à facie Sarai, dixit: Reuertere ad Dominam tuam, & humiliare ſub manu illius; Multiplicabo ſemen tuum, & non numerabitur præ multitudine; Concipies, & paries filium; vocabiſque nomen eius Iſmael, eò quòd audierit Dominus afflictionem tuam. Coniuro ✠ vos, per ſanctos Angelos, qui à Loth in hoſpitio recepti, illi dixerunt: Surge, tolle vxorem tuam, & duas filias, quas habes, ne & tu pariter pereas in ſcelere Ciuitatis. Coniuro ✠ vos, per ſanctum Angelum, qui de Cœlo clamauit, dicens: Abraham Abraham,

non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidpiam; nunc cognoui, quòd timeas Dominum, & non pepercisti vnigenito tuo propter me. Coniuro ✠ vos, per sanctos Angelos, quos vidit Iacob in somnis, ascendentes, & descendentes per scalam stantem super terrã, cuius cacumen pertingebat vsque ad Cœlum. Coniuro † vos, per sanctum Angelum, qui præcedebat Castra Israel in transitu maris rubri; & per Angelum qui euaginato gladio stetit contra Balaam. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui sedens sub Quercu in Ephrata, & apparens Gedeoni, dixit Dominus tecum virorum fortissime: Tolle carnes, & azimos panes, & pone supra petram illam, & ius desuper: & cum fecisset, extendit Angelus summitatem virgæ, quam tenebat in manu, & tetigit carnes, & azimos panes: Ascenditque ignis de petra, & carnes, azimosque panes consumpsit. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui apparuit mulieri Annę sterili, & dixit, Sterilis es, & absque liberis. Sed concipies, & paries filium: caue ergo, ne bibas vinum, ac siceram, nec immundum quicquam comedas; quia concipies, & paries filium; cuius non tanget caput nouacula: Erit enim Nazaræus Dei ab infantia sua, ex Matris vtero: Et ipse incipiet liberare Israel de manu Philistinorũ. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelũ, qui propter peccatum Dauid extendit manum suam super populum: Et occidit septuaginta millia virorum. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui loquutus est ad Heliam Thesbyten, dicens: Surge, & ascende in occursum nunciorum Regis Samarię: Et dices ad eos: Nunquid non est Deus in Israel, vt eatis ad consulendum Beelzebub Deum Accaron? Quamobrem de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris? Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui percussit de castris Assyriorum centum octuaginta quinque millia. Coniuro ✠ vos, per Angelum, qui Iudith, euntem ad Holophernem, ibique commorantem, & redeuntem custodiuit; nec permisit ancillam suam coinquinari: Sed sine pollutione peccati reuocauit eam gaudentem in victoria sua, & liberatione populi. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum; qui descendit cum Azaria, & socijs eius in fornacem: Et excussit flammam ignis de fornace: Et fecit medium fornacis, quasi ventum roris flantem, & non tetigit eos omninò ignis, neque contristauit; nec quicquam molestiæ intulit. Coniuro † vos, per sanctum Angelum, qui descendit in Lacum Leonum, & conclusit ora eorum, ne nocerent Danieli seruo Dei. Coniuro ✠

ro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui appræhendit Abacuch in vertice eius, & portauit cum capillo capitis sui; posuitque eum in Babylonem super lacum in impetu spiritus sui, vt prandium daret Danieli, ac restituit eum in loco suo. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui stetit iuxta Pastores vigilantes, & custodientes vigilias noctis super gregem, & dixit: Ecce enim euangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo; quia natus est nobis hodie Saluator mundi: qui est Christus Dominus, in ciuitate Dauid: Et hoc vobis signum: Inuenictis infantem pannis inuolutum, & positum in Præsepio. Coniuro ✠ vos, per multitudinem Angelorum Militiæ Cęlestis in natiuitate Iesu Christi, Laudantium Deum, & dicentium: Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Coniuro ✠ vos, per S. Angelum, qui apparuit in somnis Ioseph, dicens. Surge, & accipe Puerum, & Matrem eius, & fuge in Ægyptum, & per Angelum, qui iterū apparuit in somnis eidem in Ægypto dixit, surge & accipe Puerum, & Matrem eius & vade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri. Coniuro ✠ vos, per S. Angelos, qui te Sathana confuso in tentatione Christi, accesserunt, & ministrabant illi. Coniuro ✠ vos, per Sanctum Angelum, qui descendebat secundum tempus in probaticam Piscinam mouens aquam ad sanandos infirmos. Coniuro ✠ vos, per Sanctum Angelum, cuius aspectus, sicut fulgur, & vestimentum sic nix erat: qui descendens de Cęlo, cum terremotu magno, & accedens reuoluit lapidem monumenti Iesu, & sedebat super eum. Exterruit custodes, & resurrexisse Iesum nunciauit. Coniuro ✠ vos, per sanctos Angelos, quos vidit Maria Magdalena in albis sedentes ad caput, & ad pedes: Vbi positum erat corpus Iesu. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui per noctem aperiens ianuas carceris, & educens Apostolos, sub custodia detentos, dixit: Ite, & stantes loquimini in Templo Plebi omnia verba vitæ huius. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui locutus est Philippo, dicens; Surge, & vade contra meridianum, ad viam, quæ descendit ab Hierusalem ad Gazan: & surgens abijt, Eunuchumque baptizauit. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui Petri dormientis inter duos milites, vincti catenis duabus, percussit laterem, & excitauit eum, dicens: Surge velociter: cui ceciderunt catenæ de manibus, & transiens per custodias, & portas Ciuitatis, aperiens, eduxit eum, & e manibus Tyranni liberauit. Coniuro ✠ vos, per sanctos

Angelos præsidentes Ecclesijs, quæ sunt in Asia, Epheso,& Smirnæ,& Pergamo,& Tyatiræ, & Sardis, & Philadelphiæ, & Leodiceæ. Coniuro ✠ vos, per sanctos Angelos in circuitu Throni, dicentes: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem,& diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem,& honorem,& gloriam. Coniuro ✠ vos, per sanctos Angelos,stantes in circuitu Throni, & Seniorum, & quatuor Animalium, & cadentes in conspectu Throni in facies suas adorant Deum, dicentes, Benedictio,& claritas, & sapientia,& gratiarum actio,honor,virtus, & fortitudo Deo nostro, in sæcula sæculorum. Coniuro ✠ vos, per quatuor Angelos, stantes super quatuor angulos terræ, tenentes quatuor ventos terræ,ne flarent super terram; neque super mare,neque in vllam arborem. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum ascendentem ab ortu Solis, habentem signum Dei viui;& clamantem voce magna,quatuor Angelis,quibus datum est nocere terræ,& mari,dicens: Nolite nocere terræ, mari,nec arboribus, quò ad vsque signemus seruos Dei nostri in frontibus eorum. Coniuro ✠ vos, per septem Angelos, stantes in conspectu Dei,habentes septem tubas, vt canerent: Et coniuro ✠ vos,per primum Angelum, qui tuba cœcinit: & facta est grando, & ignis, mista in sanguine: & missa est in terram, & tertia pars terræ combusta est, & tertia pars arborum concremata est: & omne fœnum viride combustum est. Coniuro ✠ vos,per secundum Angelum,qui tuba cecinit, & tanquam mons magnus igne ardens,missus est in mare, & facta est tertia pars maris sanguinis, & mortua est tertia pars creaturæ eorum, quæ habebant animas in mari, & tertia pars Nauium interijt. Coniuro ✠ vos, per tertium Angelum, qui tuba cecinit: & cecidit de Cœlo Stella magna ardens, tanquam facula, & cecidit in tertiam partem fluminum, & in fontes aquarum:& nomen Stellæ dicitur absynthium, & facta est tertia pars aquarum in absynthium; & multi hominum mortui sunt de aquis,quia amaræ factæ sunt. Coniuro ✠ vos, per quartum Angelum,qui tuba cecinit; & percussa est tertia pars Solis,& tertia pars Lunæ,& tertia pars Stellarum: Ita vt obscuraretur tertia pars eorum,& diei non luceret pars tertia, & noctis similiter. Coniuro ✠ vos, per quintum Angelum, qui tuba cecinit,& Stella de Cælo cecidit in terram: & data est ei clauis putei Abyssi,& aperuit puteum Abyssi, & ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ, & obscuratus est Sol,& aer de fumo putei, & de fumo putei exierunt Locustæ

custæ in terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terræ, & præceptum est illis, ne læderent fœnum terræ, neque omne viride, neque omnem arborem: nisi tantum homines, qui non habent signum Dei in frontibus eius. Coniuro ✠ vos, per sextum Angelum, qui tuba cecinit, & audita est vox vna ex quatuor cornibus Altaris aurei, quod est ante oculos Dei, dicens sexto Angelo, qui habebat tubam, Solue quatuor Angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate: & soluti sunt quatuor Angeli, qui parati erant in horam, & diem, & mensem, & annum; vt occiderent tertiam partem hominum, & numerus equestris exercitus vices mille dena millia; & qui sedebant super equos habebant Loricas igneas, & hyacintinas, & sulphureas: & capita equorum erant tanquam capita leonum, & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur. Coniuro ✠ vos, per septimum Angelum, qui, cum cœperit tuba canere, consumabitur mysterium Dei, sicut euangelizauit per seruos suos Prophetas; & factæ sunt voces magnæ in Cœlo, dicentes: factum est Regnum huius mundi Domini nostri, & Christi eius; & regnabit in sæcula sæculorum. Amen. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum fortem, descendentem de Cœlo, amictum nube: & iris in capite eius: & in facies eius erat, vt Sol, & pedes eius erant tanquam columnæ ignis; qui habebat in manu sua libellum apertum; & posuit pedem suum dexterum super mare; Sinistrum autem super terram, & clamauit voce magna, quemadmodum, cum leo rugit. Et cum clamasset, locuta sunt septẽ Tonitrua voces suas. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum volantem per medium Cœli, habentem Euangelium æternũ; vt euangalizaret sedentibus super terram; & super omnem gentem. & tribum, & linguam, & populum: dicentemque magna voce: Timete Dominum, & date illi honorem; Quia venit hora Iudicij eius, & adorate eum, qui fecit Cœlum, & terram, & mare, & omnia, quæ in eis sunt, & fontes aquarum. Coniuro ✠ vos, per alium Angelum, qui secutus eum, dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa magna; quæ à vino iræ fornicationis suæ potauit omnes gentes. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, qui secutus est eos, dicens, voce magna: Si quis adorauerit Bestiam, & imaginem eius, & acceperit caracterem in fronte sua, aut in manu sua: & hic bibet de vino irę Dei, quod mistuũ est mero; & calice irę ipsius: & cruciabitur igne, & sulphure in conspectu Angelorũ sanctorum, & ante conspectum Agni; & fumus tormentorũ eorũ ascendet in sæcula sęculorũ.

Con-

Coniuro ✠ vos,per sanctū Angelum exeuntem de Tēplo, & voce magna clamanté & sedentem super nubem, Mitte falcē tuam, & mete: quia venit hora, vt metatur, quoniam aruit messis terræ. Coniuro ✠ vos, per sanctos Angelos, quorum vnus,exiuit de Templo,quod est in Cœlo,habens, & ipse falcem acutam; & alter exiuit de Altari, qui habebat potestatem supra ignem: & clamauit voce magna ad eum, qui habebat falcem acutam, dicens: Mitte falcem tuam acutam; & vindemia botros vineę terræ, quoniam maturæ sunt vuæ eius. Coniuro ✠ vos,per septem Angelos,habentes septem plagas, de Templo exeuntes,vestitos lino mundo,& candido;& præcincti circa pectora zonis aureis; quibus datæ sunt septem Phialæ aureæ plenæ iracundia Dei viuentis in sæcula sæculorum. Quorum primus, effudit Phialam suam in terram, & factum est vulnus sæuum, & pessimum in homines, qui habebant characterem Bestię; & in eos, qui adorauerunt imaginem eius. Secundus, verò effudit Phialam suam in mare: & factus est sanguis, tanquam mortui, & omnis anima viuens mortua est in mari: Et Tertius effudit Phialam suam super flumina, & super fontes aquarum; & factus est sanguis. Quartus effudit Phialam suam in Solem, & datum est illi æstu affligere homines, & igni. Quintus quoque effudit Phialam suam super sedem Bestiæ: & factum est Regnum eius tenebrosum, & commanducauerunt linguas suas prę dolore. Sextus etiam Angelus effudit Phialam suam in flumen illud magnum Euphratem, & siccauit aquam eius, vt præpararetur via regibus ab ortu Solis. Septimus tandem Angelus fudit Phialam suam in aerem, & exiuit vox magna de Templo à Trono, & voces, & tonitrua, & terremotus factus est magnus, qualis nunquam fuit; ex quo homines fuerunt super terram & facta est Ciuitas magna in tres partes, & Ciuitates gentium ceciderunt: & Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis iræ eius. Coniuro ✠ vos,per S. Angelum, qui descendit de Cœlo habens potestatem magnam; & terra illuminata est à gloria eius, & exclamauit in fortitudine, dicens: Cecidit cecidit Babylon magna, & facta est habitatio Dæmoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundæ, & odibilis: quia de vino iræ fornicationis eius biberunt omnes gentes, & Reges terræ cum illa fornicati sunt; & mercatores terræ de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. Coniuro ✠ vos, per S. Angelum fortem, qui sustulit lapi-

lapidem, quasi molarem magnum, & misit in mare, dicens. Hoc impetu mittetur Babylon Ciuitas illa magna, & vltra iam non inuenietur. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum, stantem in Sole, qui clamauit voce magna, dicens, omnibus auibus, quæ volabant per medium Cœli; Venite, & congregamini ad Cœnam magnam Dei, vt manducetis carnes Regum, & carnes tribuum, & carnes fortium, & carnes equorum, & sedentium in ipsis, & carnes omnium liberorum, & seruorum, & pusillorum, & magnorum. Coniuro ✠ vos, per sanctum Angelum descendentem de Cœlo, habentem clauem Abyssi, & catenam magnam in manu sua: qui appræhendit Draconem Serpentem antiquum, qui est Diabolus, & Sathanas; & ligauit eum in Abysso, & clausit, & signauit super illum, vt non seducat amplius gentes, donec consumetur mille anni. Coniuro ✠ vos, tandem, per cęlestem Hierarchiam superiorem, mediam, & inferiorem; quarum vnaquæque continet tres Ordines Spirituum illorum beatorum diuinæ Maiestatis astantium. Coniuro ✠ vos, per Angelos, qui ad diuinam cognitionem homines ducunt, & vt iustè viuant, instruunt: per dilectionem Dei sursum tendunt: firmantur in se ipsis per custodiam sui; ac sub se in proximi auxilium solicitudine magna progrediuntur. Coniuro † vos, per Archangelos, quibus magnorum negotiorum operatio pertinet: & quia summa nunciant, summi nuncij dicuntur: Nam de pertinentibus ad promotionem fidei, homines expediunt, & ab hominibus Dæmones remouent prophetiasque reuelant. Coniuro ✠ vos, per virtutes exercentes operationem miraculorum: Hi, prælatos docent: vt quæ ad prælationis officium pertinent; facilè, & perseueranter, & onera spiritualia patienter exequantur. Coniuro ✠ vos, per Potestates, qui Angelorum apostatarum voluntates, & virtutes, ne (vt cupiunt) mundo noceant, opprimunt, & confortant, in spirituali certamine desudantes; & ne spirituale Regnum amittant, defendunt. Coniuro ✠ vos, per Principatus qui disponunt Angelos, quibus præsunt, ad ministerium diuinum explendum; vniuersale regimen vnius Regni, vel gentis ad Dei similitudinem ducunt, docent homines vnicuique exhibere reuerentiam secundum gradum suum: Eosque ad iustitiam exequendam, propter solius Dei amorem, & honorem, & non propter vtilitatem propriam, promouent. Coniuro ✠ vos, per Dominationes, qui officia cæterorum Angelorum regunt, & dominantur, & nullo inferiori subijciuntur, in bello

lo spirituali instruunt, qualiter prælationis officium vnusquisque oporteat exercere, & subditos dominari, & deposito seruili timore in Deum moueri, & incessanter ei famulari. Coniuro ✠ vos per Thronos, in quibus pręcipuè rectitudo diuini officij relucet, quia in eis sedens Dominus, iudicia sua per eos determinat. Coniuro ✠ vos, per Cherubim, qui principaliter radio diuini luminis, præ cæteris relucent, quia primæ veritati iunguntur, & luminis plenitudinem, quam suscipiunt, inferioribus communicando transfundunt, promouentque homines ad diuinam cognitionem. Coniuro ✠ vos, per Seraphin, qui (quod est eorum proprium) in amore Dei ardent, & alios promouent ad incendium diuini amoris, & ordinantes Deum diligendi formam illis tribuunt. Coniuro ✠ vos, per prælationes Spirituum beatorum, in eas, per æterna secula perseuerantes; scilicet, per instantiam beatitudinis, gradum dignitatis, & nobilitatem doni gratuiti, & Naturæ. Coniuro ✠ vos per confirmationem ex gratia Spirituum beatorum, qua colligati sunt stabili æterno, & indissolubili hoc vinculo charitatis: per confirmationem ex gloria, per quam, non vagantur, quærentes aliquid Deo magis desiderabilius, vel iocundius, sed habentes Deum per gloriam habent desideria sua completa. Ita quòd nihil est, quòd possit eos à fonte diuinæ dulcedinis auertere per confirmationem ex natura, qua è libertate arbitrij, ad Deum conuersi, statim per gratiam, & gloriam in voluntate fuerunt confirmati fideles, & fœlices effecti, in ratione illuminati: Ita vt, non solum in proprio genere rei cognoscant, sed etiam in arte, idest in verbo; & sic perfectionem accipientes in virtute operatiua, & contemplatiua intra Deum currentes, gaudent in sæcula sæculorum. Coniuro ✠ vos denique, per cunctos Spiritus supernos, quorum gloriam nec lingua explicare, nec mens capere, potest: Hi enim sunt domestici Dei, semperque ei assistunt: Cœli Ciues, & Paradisi Principes: Doctores sapientiæ, & scientiæ Magistri: illuminatores animarum, & earum custodes: corporum zelatores, & defensores eorum; Prouinciarum dignitatumque, tam spiritualium, quam temporalium diligentissimi custodes; Hi enim remouent impedimenta boni, & occasiones mali; mitigant tentationes, opponentes se diabolicis potestatibus, ne, vt vellent, noceant: excitant à peccatis, & ad fletum contritionis, & pęnitentiæ inducunt: contra Dæmones victoriam obtinent; ad feruorem bene operandi instruunt; viam ostendunt salutis: pia opera Deo præsen-

sentant; pro nobis orant, nos diligunt, & protegunt; & vt sedes Angelorum cadentium repleamus, nos affectant, nostrum aduentum cum gaudio expectantes, ad orationes inducunt, & orantes adsunt tripudiantes; nobis dormientibus assistunt, in mari, & in terra; & in cunctis nos adiuuant, mentem illuminant, in tribulationibus consolantur; ab infirmitatibus sæpe liberant: Hi sunt enim, per quos tandem in extremis in fide solidamur, & contra serpentem ad pœnitentiam mouemur, & obtenta victoria, ad Paradisum, vel ad Purgatorium per eosdem portamur: in Purgatorioque sæpe ab eis visitamur, & consolamur, promittentes nos cœleste Hierusalem ingressuros. Recedite ergo Maledicti Apostate, per Angelorum cognitionem matutinam, & meridianam; per cumulationem meriti accidentalis, quod de hora in horam eis augetur: per amoris demonstrationem incessanter nobis seruientes, & per mysteria mirabilia, ab eis pro opportunitate temporum nunciata, & operata. Quænam portio est vobis, cum spiritibus beatis? Fugite, ergo: In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

EXORCISMVS IX.

Sanctæ Crucis fortissimus.

DEus † in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

DEus, qui in mortem, sed pœnitentiam desideras peccatorum creaturam tuam ad te reuertentem propitius respice; & intercedentibus Sacramentorum virtutibus, ac mysterijs sanctæ Crucis, iracundiæ tuæ flagella ab ea remoue, Per Christum Dominum nostrum.

HIC IMPOSITIS MANIBVS SVPER caput Demoniaci, dicat.

EXORCIZATIO.

EXorcizo te N. creaturam Dei altissimi, per Deum Trinum, & vnum; cuius verbum caro factum est, & in ara Sanctæ ✠ Cru-

✠ Crucis, te, & mundum precioso sanguine redimere dignatus est, & sicut in passione sua abluta es, sic in virtute ✠ Sanctæ Crucis ab omnibus infestationibus Diaboli sis munda, & purgata: Recede ergo Sathan, in nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti, per Trophæum Sanctæ ✠ Crucis, cum omnibus tibi fauentibus, adiuratus per Christum Dominum nostrum. Amen.

Oremus.

MAiestatem tuam, benignissime Deus, fusis precibus exoramus: vt sicut filij tui ligno Sanctæ Crucis passionem to a deuotione recolimus: Ita à cunctis erepti Dæmonum infestationibus, tibi gratias, & laudes incessanter referre valeamus. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC ASPERGANTVR OMNES AQVA benedicta, deinde eleuatis oculis, dicatur.

PRotege ✠ me Redemptor mundi per sanctam Crucem: quia in hoc vexillo ✠ sancto tuo horum maledictorum curias penetrabo securus.

DEINDE GENVA FLECTENTIBVS omnibus; Exorcista Crucem tenens, & adorans tota deuotione, dicat.

VExilla regis prodeunt,
Fulget Crucis mysterium,
Quo carne carnis conditor
Suspensus est patibulo.
Quo vulneratus insuper
Mucrone diro lanceæ;
Vt nos lauaret crimine,
Manauit vnda sanguine.
Impleta sunt, quæ concinit
Dauid fidelis carmine;
Dicens, in nationibus
Regnauit a ligno Deus.
Arbor decora, & fulgida,
Ornata Regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere;
Beata, cuius brachijs
Sæcli pependit pretium;

Sta-

Statera facta corporis,
Prædamque tulit Tartari.
O Crux aue spes vnica,
Hoc tribulationis tempore
Confer obsessis gratiam,
Hostis pelle malitiam.
Te summa Deus Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quos per crucis mysterium
Saluas, rege per sæcula. Amen.

ADORATIO CRVCIS.

OMnia circa nos tuæ pietatis dignatio, Domine: ò inextimabilis dilectio charitatis; vt seruum redimeres, filium tradidisti, ò nimis triste spectaculum, ò crudele supplitium impensum Christo; ò Iesus Rex, tam indecenti morte coronatus, ò certe necessarium Adę peccatum, quod Christi morte deletum est, ò fœlix culpa, quæ talem, ac tantum meruit habere Redemptorem: ò Crux gloriosa, ò Crux adoranda; ò Crux pretiosa, ò admirabile signum, per quod Diabolus est victus, & mundus Christi sanguine redemptus: ò Crux sancta, in cuius latitudine opera charitatis significantur, & in eorum perseuerantiam longitudo ipsa demonstratur, in altitudine quidem spem cœlestium præmiorum speramus: & inscrutabilia iudicia Dei in profunditate tua designantur: ò arbor nobilis, nulla Sylua talem profert fronde, flore, & germine: ò Crux sola excelsior super omnia ligna cedrorum; in te vita mundi pependit, in te Christus triumphauit, & mors, mortem superauit in æternum: ò arbor dignissima in medio Paradisi sita, in qua salutis auctor propria morte mortem omnium superauit: ò Crux præcellenti decore fulgida, quam Helena Constantini Mater concupiscenti animo requisiuit, & inuenit: ò nobile Trophæum Crucis, quòd ab vniuersis Christi colis adoraris per sæcula: ò Crux Domini nostri Iesu Christi, nos in te gloriari oportet, in te enim pependit Christus, in quo salus, vita, & resurrectio nostra consistit, ò Crux Sancta adoramus te, & recolimus gloriosam passionem Domini nostri Iesu Christi, per quem saluati, & liberati sumus; ò sacrum pignus dum reuelaris, Christi fides roboratur: adsunt prodigia diuina in virga Moysi primitus figurata: ò Crux cunctis astris lucidior, cum appparueris in Cœlo, tu mirificè

rificè fulgebis, & obscurabis. Cœli luminaria, delapsisque Syderibus, sola radiabis: ò Crux mundo celebris, hominibus multum amabilis, sanctior vniuersis; quæ sola fuisti digna portare talentum mundi: dulce lignum, dulces clauos, dulcia ferens pondera salua præsentem Creaturam in tuis viribus confidentem. O nobile lignum dum exaltaris, Christi fides rutilat, dum ab omnibus veneraris, passionis Christi recolitur memoria; ò sancta Crux extolleris à cunctis Regibus: erigeris virga regia, in qua Saluator triumphauit: ò Crux venerabilis, quæ salutem attulisti miseris; quibus te efferam præconijs quoniam vitam nobis Cœlitem præparasti? O Crux victoria, & admirabile signum, Dæmone prostrato, fac nos captare triumphum. O Christe adoramus te, & benedicimus tibi, & sicut per Crucem sanctam, & sanguinem redemisti mundum; sic hanc Creaturam tuam, Dœmonis viribus confractis, liberare digneris. O Princeps maledicte inferni, illas tuas diuitias, qua primus acquisieras per terrestris nostram Paradisi amissionem, nunc perdidisti per Crucem: perijt omnis lætitia tua, in luctum conuersa sunt gaudia tua: dum maledicte. Christum suspendis in ligno, ignoras quanta damna sustineas in inferno: præuidere non poteras: quia euersorem regni tui ad Crucem sine reatu aliquo perducebas.

HYMNVS.
Inuentionis Sanctæ Crucis.

HYmnum dicamus Domino,
Laudes Deo cum cantico,
Qui nos Crucis patibulo
Suo redemit sanguine.
Fidem refundes perditis,
Cœcosque visu illuminans:
Quem non graui soluit metu
Latronis absolutio?
Qui mutans Cruce præmium,
Cum fide Iesum quæsijt,
Iustosque gradu præuio,
Aduenit Rei Regiam.
Opus stupent, & Angeli,
Pœnam videntes corporis,
Christoque adhærentem reum
Vitam beatam carpere.

Myste-

Mysterium mirabile,
Vt abluat mundi luem,
Peccata tollat omnium,
Emundans caro vicia.
Quid hoc extat sublimius?,
Vt culpa quærat gratiam,
Metumque soluat charitas,
Reddat mors vitam cœlicam.
Hamum sibi mors deuoret.
Suisque se nobis liget:
Moriatur vita omnium,
Resurgat vita hominum.
Cum mors per omnes transeat,
Omnes resurgant mortui
Consumpta mors ictu suo;
Perisse se solam gemat.
Gloria tibi Domine,
Qui surrexisti à mortuis,
Cum Patre, & sancto Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

EXORCISMVS.

O Inimice maledicte, Crucis Christi, fuge: Nam, ecce vexillum ✠ redemptionis nostræ. Ecce signum ✠ æternæ maledictionis, & cõfusionis tuæ. Ecce ✠ amicis Dei præsidium,& inimicis obstaculum: Ecce † in cuius vnico Sanctissimæ Crucis signo debilitatus aufugis: Ecce † Crux sancta, quæ portas mortis, & seras patiter dirupit; destruxit quidem claustra inferni, & subuertit potentias Diaboli; Ecce ✠ Crux, quæ tenebras suo splendore fugauit, & carceres illustrauit, & captiuorum luctus in gaudium commutauit: Ecce ✠ signum triumphale, in quo Redemptor noster mortis vincula rumpens, te calidum aspidem superauit; Ecce † lignum vitæ, in medio Paradisi plantatum; Ecce ✠ ligna holocausti, per Isaac ad montem portata: Ecce ✠ baculus Iacob, quo transiuit Iordanem: Ecce ✠ scala, quam vidit Iacob pertingens vsque ad Cœlum. Ecce ✠ arca Noe, in qua saluantur Iusti: Ecce ✠ lignum, per quod facta est dulcis aqua amara; & quo bis percussio Silice, & petra Horeb, vt biberet populus, exierunt aquæ largissimæ: Ecce † lignum in quo, vinum suauissimum exijt, lætificans corda hominum, & Angelos. Ecce ✠ virga fortis

Aaron. Ecce ✠ lignum, in quo Serpens æneus suspenditur. Ecce ✠ Clypeus Iosue, & Arca Dei: Ecce ✠ baculum in manibus Dauid. Ecce ✠ Cithara, qua Dæmon Saulis compescitur: Ecce ✠ baculus Helisæi suscitans mortuos. Ecce ✠ lapis, & gladius, quo prostratus est impius Golias. Ecce ✠ pugio, quo Holophernes decapitatus est: clauus, & malleus, quo mortuus est Sisara: ecce ferculum Salomonis. Ecce ✠ virga, qua per Angelum Domini tactas carnes, & azimos panes igne de petra accenso deuorauit. Ecce † lignum, in quo verè vnguntur Reges, & vera p nguedo exijt, qua vtuntur fideles. Ecce † arbor Danielis. Ecce ✠ lignum, quod Paradisum ante quinque millia, vel amplius ferè annos clausum nobis aperuit, & per quod venit gaudium in vniuersum mundum. Ecce ✠ lignnm super omnia ligna, ramus super omnes ramos, & arbor super omnes arbores: sub cuius vmbra electi dulciter, & securè dormiunt. Ecce ✠ lignum, quod cum magna insultatione persecutores Iudæi Domino procurarunt, nunc verò magna fiducia serui eius, & reges in fronte semper portabunt: Ecce † lignum, in quo fides nostra ascendit, & in fluctibus diuersarum cogitationum nauigantes, te prostrato, ad portum perducimur. Ecce ✠ hamus, quo Leuiathan capitur, & torcular, quo sanguis Christi exprimitur. Ecce ✠ in qua pretium nostrum pependit, & Regnum. Ecce ✠ mortis remedium, quod destruxit vincula criminum. Ecce ✠ supplicium, quod Dominus elegit, vt sublimiorem victoriam nobis pararet. Ecce ✠ signum, quod redarguet peccatores, ostendens clauorum foramina, & crucifixi sanguinem, & vulnera. Ecce † lignum quod erit in Cęlo, cum Dominus ad iudicandum venerit. Ecce ✠ signum amoris, valoris, honoris, decoris, defensionis, & redemptionis, signumque terroris, & ęternę confusionis. Ecce ✠ fœlix ille triumphus, in cuius virtute, omnia Sacramenta perficiuntur. Ecce † lignum, ad cuius contactum resurgunt mortui, & Dei magnalia referantur. Ecce ✠ clauis Paradisi, quæ ad Cęlum de terra traxit Latronem. Ecce ✠ Crux, qua tunc nihil intolerabilius, nunc verò nihil gloriosus. Ecce † Crux perpetuum scutum Christianorum, & resurrectio mortuorum. Ecce † Crux desperatorum, & malè viuentium pęna. Ecce † Crux, dux cœcorum, & claudorum baculum. Ecce ✠ Crux consolatio pauperum, & refrænatio diuitũ. Ecce ✠ humilium exaltatio, & superborum destructio. Ecce ✠ Crux contra Dęmones triũphus, & sustentatio inopũ. Ecce ✠ Crux fugatio Dęmoniorum, & requies tribulatorũ. Ecce ✠

Crux

Crux conquassatio Idolorum, & dissipatio maleficiorum. Ecce ✠ Crux tremor Inferni, & Sathanæ morsus. Ecce † Crux gubernatrix nauigantium, & periclitantium portus. Ecce ✠ malignantium humiliatrix, & conciliatrix discordantium. Ecce ✠ Crux auxiliatrix impotentum, & pereuntium remediatrix. Ecce ✠ Crux mater Orphanorum, & defensio Viduarum. Ecce ✠ Crux de Diabolo victoria, & impiorum perditio. Ecce ✠ Crux custos paruulorum, & conciliatrix iustorum. Ecce ✠ Crux lumen in tenebris, & bonorum finis. Ecce ✠ Crux ægrotantium medicina, & palma vitæ æternæ. Ecce ✠ Crux fundamentum Ecclesiæ: Nam humiliauit semetipsum Dominus factus obediens vsque ad mortem, mortem autem Crucis; propter quod, & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen, vt in nomine Iesu, omne genuflectatur cœlestium, terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia, Dominus noster Iesus Christus in gloria est Dei Patris.

HYMNVS SANCTI AMBROSII, de Passione Domini.

Hymnum dicamus Domino,
Laudes Deo cum cantico,
Qui nos crucis patibulo
Suo redemit sanguine.
Die decursu ad vesperum,
Qua Christus morti traditur,
Ad cœnam venit impius,
Qui erat Christi proditor.
Iesus futura nunciat,
Cœnantibus Discipulis:
Vnus ex discumbentibus
Ipse me traditurus est.
Iudas mercator pessimus,
Osculo petit Dominum
Ille, vt Agnus innocens,
Non negat Iudæ osculum.
Denariorum numero
Christus Iudæis traditur
Innocens, & innoxius,
Quem Iudas tradit impius.
Præses Pilatus proclamat

Nullam culpam inuenio,
Ablutis aqua manibus,
Christum Iudæis tradidit.
Fallaces Iudæi impij,
Latronem petunt viuere
Christum accusant grauiter
Crucifigatur, reus est.
Et Barabbas dimittitur,
Qui reus mortis fuerat,
Vita mundi suspenditur,
Per quem resurgunt mortui.
Gloria Patri Domino,
Gloria vnigenito
Vna cum sancto Spiritu,
In sæculorum sæcula. Amen.

CONiuro te ✠ per Crucem Sanctam, quæ via regia est, quia tota vita Christi, Crux fuit, & martyrium: & tota vita iustorum fuit, & est circunsignata Crucibus, tribulationibus, & miserijs: quæ ob amorem, & conformitatem Crucis Christi conuertuntur ad consolationes diuinas. Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat Crucem suam, & sequatur me. Coniuro ✠ te, per ✠ Crucem, quæ arcta via est, quæ ducit nos ad salutem. Non est maior Seruus Domino suo, nec discipulus super Magistrum. Ideò soli serui Crucis inueniunt viam beatitudinis, ac veræ lucis quæ est Iesus Christus. Coniuro ✠ te, per ✠ Crucem, quę ducit nos ad viam rectissimam; ad veritatem supremam, ad vitam veram, beatam, & increatam. Coniuro te ✠ per Crucem, quæ docet nos veritatem, dicens: Si vis ad vitam ingredi, serua mandata; Si vis exaltari in Cœlo, & regnare cum Christo, porta Crucem cum illo. Coniuro ✠ te, per Crucem, quam si quis libenter de manu Domini peccabit vsque ad mortem, perget cum eo Christus, & erit semper secum Iesus. Coniuro ✠ te, per Crucem dominicam, quæ est signum in vestibus Sacerdotalibus ante, & retro positam: Ante, vt Christi vestigia libenter sacerdos inspiciat, & sequi frequenter studeat. Post se cruce signatus est, vt aduersa, quælibet illata ab alijs, æquanimiter pro Deo tolleret: Ante se Crucem gerit, vt propria peccata lugeat; Post se, vt aliorum etiam commissa, per compassione defleat, & se medium inter Deum, & peccatorem constitutum esse sciat vt misericordiam, & gratiam impetrare mereatur. Coniuro ✠ te, per crucem, in qua pendens

Iesus

Iesus Christns à Dęmoniaca seruitute mūdum redemit. Nam Diabole tradebas, eum, timens, ne per eius doctrinam euelleretur de manu tua genus humanum; non aduertisti tamen, maledicte, quoniam potius per mortem, quam per doctrinam, & miracula, erat genus humanum redimendum. Coniuro, ✠ te, per crucem sanctam, quę Diabolo superato est, tanquam trophęum in frontibus fidelium; O Maledicte, de morte pessima cogitabas: Nam pendens Christus siquidem in ligno crucifixus clauibus ad lignum pedibus, manibusque confixus, producta morte necabatur: Et diu viuebat in cruce, non quia longior vita eligebatur, sed quia mors ipsa protendebatur, ne dolor citius finiretur. Coniuro ✠ te, per Crucem, quę plantata fuit in medio terræ, vt ad capescendam Dei cognitionem vniuersis gentibus esset ęqualis. Coniuro ✠ te, per Crucem, quę Iesu Christi tribunal fuit, in medio enim Iudice constituto, vnus latro, qui credidit liberatus, alter, qui insultauit, damnatus est: iam significabat, quod facturus est de viuis, & mortuis: alios posituros ad dexteram, alios vero ad sinistram. Quantum autem valeat virtus Crucis, attende, maledicte; Contempsit Adam pręceptum, accipiens ex arbore pomum, sed quicquid Adam perdidit, Christus in cruce inuenit; de diluuio aquarum humanum genus Arca lignea liberauit: De Ægypto, Dei populo recedente, Moyses mare virga diuisit: Pharaonem submersit, & populum Dei redemit: Idem Moyses in lignum aquam misit, & amaram aquam in dulcedinem commutauit. Ex lignea virga de spirituali petra salutaris vnda profertur, & vt Amalech vinceretur circa virgam Moyses expansis manibus extenditur; Et lex Dei Arcę testamenti creditur ligneæ, vt his omnibus ad lignum crucis, quasi per gradus quosdam veniatur: In hoc excelso ligno sanctę crucis, non sub tecto passus est Christus, vt ipsius veris natura mundaretur, & terra decurrentis de latere sanguinis stillatione mundaretur. Coniuro ✠ te, per sanctam crucem, quę non solum fuit lignum illud, vbi erant fixa membra morientis, sed etiam fuit cathedra Magistri docentis. Coniuro ✠ te, per sanctam crucem, qua Demones humiliantur, deuincuntur, & debellantur; Nam vbi hoc signum ✠ sanctę crucis cum fide, & Dei timore pręcesserit, ibi inimicus nihil nocere poterit; quia in cruce salus, in cruce vita, in cruce protectio ab hostibus, in cruce infusio supernę suauitatis, in cruce robur mentis, in cruce gaudiū spiritus, in cruce virtus summa, & in cruce perfectio sanctitatis consistit. Coniuro ✠ te, per

sanctam crucem, quæ semper, & vbique parata est, & expectat hominem: conuertat se homo supra, conuertat se infra, conuertat se intra, & extra, & in omnibus inueniet crucem, ad perpetuã merendam coronam: Nam præcessit Iesus Christus baiulans sibi crucem, & mortuus est in cruce, pro redemptione nostra; vt etiam homo portet crucem, & mori affectet in cruce; quia, si quis cum Christo mortuus fuerit, cum Christo pariter viuet: Et sit illi socius fuerit pęnæ, socius erit, & gloriæ: Nam non est salus animæ, nec spes æternæ vitæ, nisi in cruce; non est alia via ad vitam, & ad veram, internamque pacem, nisi via sanctæ crucis, & quotidianæ mortificationis. Coniuro † te, per crucem Iesu Christi, quam noluisti in disciplinatè, libenter portare, sed abiecisti, & tandem aliam inuenisti, valdè grauissimam, quam innitè portas, & teipsum grauat, & vt sustineas ad æternam damnationem arctat. Contemplare, Maledicte, Christum propter hominis scelera in cruce pendentem, meditare vulnerum, Christi squalorem scelera interficientem, & confundere. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, qui prothoplasti facinus, quod per ligni vetiti gustum in genus humanum deriuatum est: per idem lignum, simulque nostra affligens delicta delere dignatus est. Coniuro ✠ te, per sanctam crucem, quæ est baculus, quo Peregrini infirmi, & debiles, senes, & decrepiti; boni, & mali; perfecti, & imperfecti; virtuosi, & vitiosi, semper indigent ad sustendandum. Coniuro ✠ te, per crucem, quæ lancea est data fidelibus ad propugnandum; quæ tanquam sagitta à longe percutit hostes: Nam per crucem Christus Dæmones superauit, vt si quis per memoriam, & deuotionem istam lanceam sanctæ ✠ Crucis habuerit, nunquam canis inferni eum lædet, nunquam hostis sub dolum inuadat, nunquam Leo rugiens eum confundat. Coniuro ✠ te, per crucem, quæ est sancta scala ad ascendendum, quę stetit super terram in Christi passione, & cacumen eius tetigit cœlum, Solem eclypsando, & praua cœli luminaria obtenebrãdo: Et Christus confixus scalæ morte sua genus redemit huminum placatum facies Deo Patri. Coniuro ✠ te per crucem, quæ sedes est ad quiescendum: Nam & agitatio carnis, & sollicitudo tentans mentem, & vanitas mundi inquietans oculos, & furor nefandorum operum procul compellitur, & fugatur, & mentem reddit quietam. Coniuro ✠ te per crucem, quæ scala est ad descendendum, in ea contemplatiui vacant in animi amaritudine passionem Christi tractantes; in ea actiui exercentur,

dum

dum Christi præceptoris diuini doctrinam erudiuntur docet in ea Christus magister noster humilitatem, dum inclinato capite pendet in cruce: docet misericordiam in pauperes, dum pendet perforatis, & apertis manibus: docet mortificationem carnis, dum pendet corpore lacerato vulneribus; docet mansuetudinem dum sustiuet contumelias, & irrisiones, docet parsimoniam, dum potatur felle, & aceto; docet indulgentiā offensarum, dū orat pro crucifigentibus; docet paupertatem, dum iacet in cruce, nec habet Rex vniuersi, vbi caput suum reclinet: docet beatitudinem hos, qui in cruce eruditi, tollunt crucem suam, & sequuntur Magistrum suum Christum. Humiliare ergo Maledicte, sub signaculo sanctæ crucis, & fuge ab hac creatura, precioso sanguine redempta: Nam nulla portio est tibi cum seruis Dei, quorum hæreditas est crux Christi: Fuge in nomine ✠ Patris, & Filij ✠ & Spiritu, ✠ Sancti. Amen.

EXORCISMVS X.

Beatæ Virginis Mariæ validissimus.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

O Sola sperantium omnium spes Maria Regina cœlorum, & tribulatorum pijssima consolatrix: propter illas te precamur angustias, in quas in acerbissima passione, & ignominioso crucis patibulo dulcissimi filij tui sustulisti; quatenus huic Dei creaturæ à Dæmonibus vexatæ tua pietate subuenias, ne corpus eius ab his maledictis vlterius torqueatur, nec insidijs anima circundetur. Per Filium tuum dulcissimum Iesum Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC PONAT MANVS SVPER caput Dæmoniaci, & dicat.

EXORCIZATIO.

EXorcizo te N. creaturam Dei infirmam, per Deum trinum, & vnum, qui Mariam Virginem sibi in sponsam,

& Matrem elegit, & per ipsius Matris, & sponsæ æterni Dei te exorcizo, vt efficiaris, creatura potens, ad conquassandum, & dissipandum omne opus Diaboli, & ipsum maledictum, cum operibus suis fugandum, in nomine eiusdem Trini, & vni Dei, eiusque Matris, & sponsæ regnantis in sæcula seculorum. Amen.

Oremus.

O Maria Virgo fugatrix Dęmonum, & maleficiorum dissipatrix, ne hæc creatura, ad imaginem, & similitudinem Filij tui creata, vlterius crucietur, succurre; & preces nostras, quas auribus tuæ pietatis, & misericordiæ offerimus exaudi; vt te adiuuante, tormenta Dæmonum non timeat, sed desideratam sanitatem tuo pio interuentu obtineat. Per Iesum Christum filium tuum crucifixum, & nunc regnantem in sæcula sæculorum. Amen.

Aspergat N. aqua benedicta: Et eleuatis oculis ad cœlum, dicat.

Sub tuum refugium confugo Regina mundi, & te protegente de hoc superbo, securus triumphum reportabo.

CONIVRATIO.

Coniuro † te, siue vos Dęmone, vt hanc creaturam Dei liberam relinquatis; per gloriosam conceptionem, & natiuitatem Mariæ Virginis, in cuius natiuitate omnium beatorum Angelorum copiosa multitudo de cælo descendit, quæ omnis generis musicorum, sonitum dulcissimum reddebant suauissimaque hæc carmina mellifluis, & ineffabilibus concentibus decantabant; Gaudium fit vniuerso mundo, quia nata est Regina nostra, cuius fructu reparanda est generis humani ruina, hostiumque superborum capita sunt conterenda; Et vt puellam tam pulchram, tamque speciosam cernere possent vndique gentes concurrebant; ac adeò ex huius sacratissima miri odoris fragrantia emanabat, eiusque facies formosissima tam lucidi splendoris radios emittebat, vt omnes in stuporem cōuerteret, nullusque vultus illius elegantiam fixis oculis valeret intueri; Per ipsam te. Coniuro ✠ in cuius natiuitate gauisa est Sanctissima Trinitas, Pater de nobilissimæ, ac iocundissimæ filiæ suæ ortu, filius de natiuitate dilectissime Matris; & Spiritus Sanctus de dignissimo suæ Sponsæ habitaculo: gauisi sunt sancti Patres in Limbo, & tota generatio

humana, quia hęc natiuitas victoriam de te superbo futuram, & salutem mundo nunciabat; Hęc enim virgo benedicta, non solùm Liber generationis Iesu Christi est, sed etiam omnium saluandorum. Coniuro ✠ vos, per nobilitatem virginis Mariæ, quæ ex multis Regibus, Patriarchis, Ducibus, Prophetis, & Principibus nata, & ex multis Doctoribus, summis Pontificibus, viris strenuis, & fortibus orta est; adeò quòd totam nobilitatem humanam, quam habuit Christus, ab ipsa Maria Matre sua benedicta suscepit. Coniuro ✠ vos, per eius Sanctum nomen, quod est MARIA: Et sicut ex quinque literis componitur, sic ex proprietatibus quinque lapidum pretiosorum ornatur; Per M. dicitur Margarita, quæ ab humoribus superfluis membra abstergit, fluxum sanguinis, & ventris restringit: & cor debile confortat, & fortificat; Sic Maria est Margarita, quæ abstergit per gratiã peccata nostra præterita, restringit animum, ne fluant ad futura, confortat, & fortificat cor contra mala præsentia. Coniuro ✠ per literam. A. qua dicitur, Adamas, qui est gemma reconciliationis, & amoris, Sic Maria reconciliauit Deo genus humanũ: & amorem, & amicitiam inter eos induxit: Per literam R. Idest generans Rubinum, qui nascitur in visceribus Saphiri, habentis splendorem, & colorem cœlestem; Sic Maria, in suis visceribus operatione Spiritus Sancti generauit Rubinum Christum Dominum nostrum. Coniuro ✠ per literam I. quę dicitur Iaspis, reddentem hominem, qui illum gestat, securũ, & sine timore: Sic Maria omnes habentes ipsius Virginis adiutorium securos facit ab omnibus malis, & periculis. Coniuro ✠ quoque per vltimam literã A. qua Maria dicitur Alectorius, qui ad bonam fortunam habendam, & consequendos honores prodest: Sic si Mariam diligentet inespexerimus, nihil est virtutis, nihil splendoris, nihil gratiæ, & gloriæ, quæ ex ipsa in nobis non resplendeat. Coniuro ✠ vos, per sancta nomina assimiliata Mariæ: ipsa enim dicitur Mater vniuersorum ✠ Arca thesaurorũ Dei ✠ Paradisus ✠ deliciarũ hortus ✠ cedrus ✠ cypressus ✠ Palma ✠ Rosa ✠ Oliua ✠ Platanus † Balsamũ † Myrrha † Vitis † Galbanus † Lilium † Scala Cœli † Porta Paradisi † Mare † Ros † Luna † Sol Terra † Arcus cœlestis. † Collum † Columba † Elephas † Ouis † Ebur † Dies ✠ Fons omnium gratiarum ✠ Nauis securissima † Nubes † Mons Synai † Thronus † Vellus ✠ Lux † Vas Dei † Rota Dei † Sedes Dei ✠ Ciuitas Dei ✠ Castellũ † Stella matutina † lignũ vitæ ✠ Speculum perfectionis † Bonitatis metrũ †

Puteus

Puteus aquarum viuentium † Regula motum † Auriga virtutum ✠ via salutis ✠ Spósa Dei † Mater Christi † Spiritus sãcti Templum ✠ Palatium superni Imperatoris † Hospitium Deitatis ✠ Cella Dei aromatica † Tronus diuinæ largitatis Dispensatrix omnium gratiarum † Imperatrix vniuersi ✠ Dominatrix Dæmoniorum † Debellatrix Principium tenebrarum † virga Dœmonum ✠ Pauor Inferni † Gloria omnium Christianorum † Auxiliatrix potẽtissima † Aduocata prudentissima ✠ Mediatrix efficacissima † Medicina peccatorum † Salus desperantium ✠ Consolatrix afflictorum ✠ Sanitas infirmorum ✠ Liberatio captiuorum † Defensio oppressorum † Portus salutis † Ciuitas refugij tutissima. ✠ Coniuro ✠ vos per Mariæ Virginis intellectum dono sapientiæ, & intelligentiæ taliter dotatum, ita vt fuerit super omnes doctissima; per eius voluntatem repletam thesauro charitatis, & ardore diuini amoris: per eius memoriam, respicientem toto mentis affectu diuina mandata, & beneficia, cæteraque salubria. Coniuro † vos, per potentiam concupiscibilem ipsius beatæ sponsæ repletam desiderio perpetuo ęternorum gaudiorum Patrię Cœlestis; per irascibilem sic in Maria ordinatam, vt nunquã in aduersis conturbata sit: Imò mirabili patientia, & mansuetudine omnia tolerauit. Coniuro † vos, per honestatem eius, Nam post Christum fuit Maria exemplum, & speculum honestatis, iuxta illud fructus mei, fructus honoris, & honestatis. Coniuro † vos, per præsentationem Virginis Mariæ in Tẽplo, quæ à multis Angelis associata, & ante fores Templi tertio suæ ętatis anno præsentata, quindecim gradus Templi ita velociter, & hilariter ascendit, vt se seruitijs Dei manciparet: quòd Ioachim, & Anna obstupuerunt, & Pontifices mirati sunt: magnam quoque festiuitatem fecit Deus in deductione Sponsæ suæ ad Templum, videas eam iam calcantẽ terrestria, & cęlestia apparentem Coniuro † vos, per desponsationem Mariæ Virginis Ioseph, quæ quidem despousatio fuit facta, vt per generationem Ioseph, origo monstraretur Mariæ, & de sua castitate testis haberetur, & ne lapidaretur à Iudæis, Et tandem, vt partus Mariæ celaretur tibi Diabolo, quia non de Virgine, sed de vxore generatum putabas. Coniuro † vos, per annunciationem Mariæ, & per mysteriorum dialogum, inter eam, & Gabrielem factum? Nam dixit Paranimphus ille, Aue gratia plena, Dominus tecum. O quam Diabolo valde odiosa est hæc salutario; Nam quoties dicitur, Aue Maria gratia plena, toties audit maledictus ille tonitruum;

quo

quo territur, confunditur, & percutitur: & turbata Virgo ob nouitatem salutationis, subiunxit Dei legatus; Ne timeas Maria, inuenisti gratiam apud Deum; Ecce concipies in vtero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum, Hic erit magnus, & filius Altissimi vocabitur: & dabit illi Dominus sedem Dauid Patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum, & Regni eius non erit finis: Cui Maria. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? At Angelus Gabriel modum exponens, subiunxit. Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obrumbauit tibi: Ideòque, & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur filius Dei; Tunc Beata Virgo, cum profundissima humilitate genibus flexis, manibus mentis, pariter, & corporis eleuatis, præbuit assensum, dicens; Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum, itaque à sæculo non est tale arcanum diuinitatis auditum, quia in instanti procedens filius à Patre, tanquam Sponsus de thalamo suo: nuptialem thronum ingreditur. Et sic diuinitati sponsatur homo, & præmium accipit caro, quia verbum caro factum est: In cuius sponsalibus gaudijs gratiosum decretum condonauit Deus, quia quicquid eum offenderat mundus, relaxauit. Cõiuro ✠ vos, per Mariam, quæ speciosior, & dignior facta fuerat, quam totus mundus, quia Iesum Christum, quem totus mundus capere non poterat, in angusto cubiculo vteri sui solà suscepit. Coniuro ✠ vos, per magnam clementiam Deitatis, quam constituit ipse Deus Beatę Virgini Mariæ, quæ sine virili semine; sed Spiritus Sancti operatione manet, & virgo concepit intacta: Virum non cognouit, & Mater est: & post filium editum virgo permansit. Duobus enim gauisa est muneribus: Miratur quòd peperit: Lætatur, quòd edidit redemptorem Iesum Christum Dominum nostrum, & virgo inuiolata permansit. Coniuro ✠ vos, per Virginem Mariam, quę dedit principium ęternitati; vniuersali infinitati dedit quantitatem corpoream: æternæ pulchritudini nouam pulchritudinem; dedit Maria gloriam Cęlis, Deum terrę, pacem hominibus; ordinem virę: & disciplinam moribus; posuit Maria frenum Inferno, & Dęmonibus, & vitijs; Maria Stella est, quę concepit Solem; creatura est, quæ concepit Creatorē; ancilla est, quę facta est Dei filia, Sponsa, & Mater; Immo, & Domina: Benedictiones omnes, quas habuerunt Dominę veteris Testamenti sparsim, & sigillatim hæc virgo Maria, vna simul complexa est, Omnes dignitates, & mysteria Angelorum, omnes excellentias Prophetarum, & Patriarcharum, omnes

omnes perfectiones creaturarum, ipsa sola excellētiori modo in se vna comprehendit; Quid ergo nobilius? Quid splendidius? Quid castius? Quid excellentius Dei Matre? ab eius narratione balbutiunt omnes linguæ, & excutiuntur omnes intelligentiæ; Nam fecit ei magna Dominus, qui potens est. Coniuro ✠ vos, per visitationem Beatæ Virginis, quę abijt in montana diuinorum Sanctæ Trinitatis, in montana Angelorum, & Sanctorum omnium, in montana profundissimę humilitatis, & visitauit Elisabeth, quæ vt audiuit salutationem Mariæ, exultauit infans in vtero eius, & repleta Spiritu sancto exclamauit, Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. Coniuro ✠ vos, per parturitionem virginis Mariæ, in qua sacratissima nocte, & hora facta est de Cœlo maxima lux, quæ totum mundum illuminauit, & cum ea descendit maxima multitudo Angelorum ex omnibus Hyerarchijs dulcissimè, ac suauissimè canentium, Aperiatur terra, & germinet Saluatorem: At ipsa virgo beatissima tota absorpta in Abysso diuinæ contemplationis, & consolationis, eleuatis deuotissimè manibus, & oculis in Cœlum, & genibus flexis peperit dulcissimum filium suum, qui ab ea, tanquam radius de luce processit, & quem ipsa virgo, & Mater, & Ioseph, & Angeli adorauerunt, cantantes; Speciosus forma præ filijs hominum, diffusa est gratia in labijs tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Coniuro † vos, per Mariam, quę fuit Mater immaculata, Mater incorrupta, Mater intacta, Mater Dei vnigeniti Domini Regis omnium, Saluatoris, & Redemptoris omnium, quam Dei conceptus non turbat, partus non confundit auditus, quia virginitas quicquid est humani pudoris excusat; vbi est interpres Angelus, fides Pronuba, dispensatio, castitatis; donatio, virtus; Iudex, conscientia; causa, Deus, conceptio, integritas; virginitas, partus; & virgo, Mater. Coniuro ✠ vos, per purificationem Mariæ, quę licet, non indigeret purificatione, quia habitaculum erat Spiritus Sancti, hoc tamen fecit ratione humilitatis; vt Templum sanctificaret, vt legem probaret, & seruaret, vt Prophetię implerentur, & figurę cessarent, & tandem vt mysterium tibi Diabolo celaretur. Coniuro ✠ vos, per acerbitatem dolorum Marię, quam in passione vnigeniti filij habuit; Nam singultos toto pectore mœsta trahebat; amaræ lachrymę, instar luminis, ab oculis emanabant, cœlum, terra, & aer suspitijs resonabant miserę Matris; infinitis doloribus, & martyrijs tota fuit repleta benedicta illa in triduana perditione filij. Coniuro ✠

vos,

vos, per admirabilem ascensionem Virginis Mariæ, quæ assumpta est in Cælum; cum processione solemniori, quę vnquã facta fuit in Paradiso; cum honorabili societate dulcissimi filij, totiusque Curiæ Cœlestis, cum ineffabili iocunditate in Cymbalis, & Psalterijs, in Cytharis, & Tubis, in organis, & lignis diuersis generis musicorum, & sonituum, & ad dexteram vnigeniti filij sui in Throno gloriæ supernæ Hierusalem est collocata. Coniuro ✠ vos, per ipsam assumptionem, quę fuit vobis Dæmonibus terribilis, quia ab isto caliginoso aere, in quo habitabatis, penitus aufugistis à tam terribili societate preterriti; vulnerati à tam ineffabili iocunditate; excæcati à tam mirabili claritate: tremefacti à tam terribili potestate: Nam facta sunt tonitrua, & voces, & fletu, & lamentationes Dæmonum in ipsa Gloriosa Assumptione Virginis, quia tanquam tonitruum, & fulmen percussit Maria sectam Dæmonũ maledictam. Coniuro ✠ te, per Virginem Mariam, quam Christus multiplici honoris prærogatiua virginalem munditiam adeò magnificè sublimauit; vt in Assumptione humanæ naturæ, Matrem Virginem eligeret, de qua immaculata immaculatus prodire: Omnium maculas purgaturus, quæ sancta genitrix virginitatis primiceria; summe refulgens à dextris filij super omnes Angelos exaltata; Dux & Magistra virtutum: ouis Agnum, Sponsa Sponsum; Mater filium præuia comitatur non solum Naturæ Angelicæ imitatrix, sed angelicis Choris prælata: Cum Rege Regum, quem de sinu Patris exhausit fęliciter gloriatur. Coniuro ✠ vos, per coronationem Mariæ: fuit enim amicta; & coronata triplici Sole amoris; scilicet, splendoris, & fulgoris, & duodecim Stellis, Nam Seraphim mirantur, & laudant in Maria charitatem; tam succensam, & Cherubim sapientiam tam profundam: Troni potestatem, & quietem in ea, sic tranquillam; & Dominationes tantam Mariæ super Angelos præeminentiam extollunt: Virtutes, de efficacia miraculorum Virginis: & Potestates de tanta super Dęmones potentia mirantur: Principatus laudant prouidentiam Mariæ de omnibus Regnis, & Archangeli eius diligentiã de omnibus locis; Angeli tantam Mariæ de omnibus, & singulis hominibus custodiam, & Martyres in tribulatione eius constantiam magnificant. Confessores de tanta Virginis sobrietate, & temperantia, Virgines verò, de tanta ipsius puritate, & munditia mirantur? Imò omnes Angeli, & beati ipsi Mariæ Virgini famulantur, tanquam suæ Imperatrici; Angelicis est enim stipata Choris; Archangelorum vallata turmis;

Thro-

Thronorum hinc inde possessa iubilationibus; Dominationum circumcincta tripudijs. Principatum, circumspecta obsequijs. Potestatem amplexata plausibus; virtutum girata honoribus; Cherubin, circumstantiata hymnis: Seraphin vndique circunfusa ineffabilibus canticis; Apostolorum splendidissimus ordo ineffabilis laude illam extollit; Martyrium exercitus supplicat Dominæ suæ; Confessorum multitudo innumerabilis incessiabile ei personat caticum, & Virginum candidissima concio incessabili voce Mariæ gloriam celebrat. Coniuro ✠ per ipsam coronationem Mariæ, quæ fuit coronata duodecim priuilegijs, scilicet, Cæcorum illuminatione; lapsorum eleuatione, Surdorum purgatione, Afflictorum consolatione; Desolatorum adiuuatione, in aduersis roboratione, induratorum mollificatione, viæ saluris demonstratione, in hora mortis subuentione, Dæmonum fugatione, contra ignem Purgatorij refrigeratione: sua præsentia tandem omnium beatorum lætificatione, & delectatione. Coniuro † vos, per triplicem coronam Virginis Mariæ, sicuti Imperatores triplici corona, ferrea, argentea, & aurea, coronantur; Sic Imperatrix Maria coronata fuit, corona ferrea in signum fortitudinis, quia caput antiqui Serpentis contriuit: corona argentea in signum puritatis, quia nihil candoris, nihil splendoris, nihil luminis, quod non resplendeant in Virgine Maria; Corona aurea in signum superioritatis, & sufficientiæ: Quia tanta est Mariæ perfectio, quod verè digna fuit esse Domina Monarchiæ totius mundi. Coniuro † vos, per Mariam Cœlo Sydereo comparatam propter ornamentum, motum, & effectum; Sicut Cœlum est ornatum varietate Stellarum: Sic Maria diuersitate virtutum; Cœlum hoc mouetur, & secum omnes inferiores Cœlòs quotidie circunducit. Ita Maria, omnes Sanctos ad intercedendum pro nobis secum adducit, mediante Cęlo Sydereo; & suis luminaribus terra fœcundatnr in fructibus, & multiplicatur auro argento, & lapidibus pretiosis: Sic Maria totam Ecclesiam illustrat suis exemplis, & fæcundat Spiritus sancti donis, & gratijs preciosissimis. Coniuro ✠ vos, per Mariam Cęlo Christallino assimilatam, in quo sunt aquæ, quæ, super Cęlos sunt in modum Chrystalli soliditate: Sic cogitationes, & affectiones humanæ, in Maria fuerunt solidæ in bono confirmatæ. Coniuro ✠ vos, per Mariam, quæ dicitur Cœlum Empyreum, propter ineffabilem claritatem, quia tota lucet, & splendoribus plena est, & sicut nullus locus est maioris capacitatis Cęlo Empyreo, sic Maria fuit tan-

tæ humilitatis, & charitatis capax, vt habitatio Dei facta ſit, & Deum in vtero ſuo portauerit, & ſuper omnes creaturas materiales, rationales, & intellectuales collocata ſit. Coniuro ✠ vos, per dolores Mariæ, qui in paſſione dilectiſſimi ſui Filij Ieſu Chriſti eius pertranſierunt animam, & fugentibus Apoſtolis ante Crucem ſtabat ipſa pijſque ſpectabat oculis filij vulnera. Præcipio ✠ tandem, tibi Maledicte, vt recedas ab hac creatura, per Mariam fontem ſupernæ gratię, & armarum omnium diuitiarum ſapientiæ, & ſcientię Dei. Fugo ✠ te per Mariam principium noſtri amoris, & recuperatricem perditi orbis. Pręcipito ✠ te in barathrum, per Mariam ſagittam contra te Serpentem antiquum, & ab æterna morte fidelium viuificatricem. Diſperdo ✠ te, per Mariam pontem periculoſi, huius mundani fluminis, & portinariam Paradiſi: Proſterno ✠ vos, per Mariam fideliſſimam aduocatam ante noſtrum Iudicem, & aquam mellifluam, quæ dat bibere omni ſitienti. Coniuro ✠ vos tandem, vt ab hac creatura Dei fugam paretis, per Mariam, lignum vitæ plantatum in medio Paradiſi, proferens benedictum fructum, & per ipſam Mariam arcum fœderis ſempiterni, poſitum in nubibus Cęli, ne interficiatur omnis caro, recede: ergo In nomine ✠ Patris, & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

EXORCISMVS XI.

De cominationum Clementia Ieſu Chriſti circa genus humanum.

Deus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me feſtina.
Gloria Patri, & Filio &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiſcum.
Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Omnipotens æterne Deus, nonne Ioſeph in tempore anguſtiæ factus eſt Rex Ægypti? Dauid in ſua miſericordia conſecutus eſt ſedem Regni in ſæcula? Ananias, Azarias, & Miſael credentes liberati ſunt de flamma? & Daniel, in ſua ſimplicitate liberatus eſt de ore Leonum? nonne omnes ſperantes in te; non infirmantur, Domine? Sic, & nobis, quæſumus, ſuccurre placatus in brachio tuo extento, & libera hanc

hanc creaturam tuam à vexationibus Dæmonum: Ita vt in hoc tempore angustiæ misericordiam, & gratiam tuam consequatur. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

HIC IMPONENDO MANVS
super caput vexatæ, dicat.

EXORCISMVS.

EXorcizo te N. creaturam Dei infirmam, sanguine Domini nostri Iesu Christi redemptam; per Deum ✠ viuum: Exorcizo te † per ✠ crucifixum: Exorcizo te, per Spiritum † Sanctum: Vt omnis spiritus immundus, vel incursio Sathanæ separetur à te: Ergo effice, & resume vires spirituales creatura exorcizata ad effugandum omne phantasma inimici, vt ipsum inimicum effugare valeas. In nomine Dei ✠ Patris, qui cum eodem Filio ✠ suo, & Spiritu ✠ Sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Oremus.

VIrtutis tuæ inuictam fortitudinem deprecamur, Domine Sancte, Pater omnipotens, æternæ Deus, super hanc creaturam, vt ex vultu diuinæ maiestatis tuæ virtutem tuam contra omnes immundos spiritus possit accipere; & repellat quicquid pestiferum est, deterreat præstigia, phantasmata compescat, & tutelam fidissimam præstet; per hoc signaculum sanctæ † Crucis Filij tui Domini nostri Iesu Christi: Qui tecum viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Mox aspergendo aqua benedicta: Et eleuatis oculis dicat.

Domine repleor consolatione in vexillo sanctæ ✠ Crucis, & superabundo gaudio in misericordia tua.

CONIVRATIO.

FVge maledicte, in nomine Sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis; Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti, Et vel tibi: nisi fugam paraueris; quia non es connumeratus inter fundamenta Paradisi; Et non te collegisti: inter innumerabiles militias Angelorum Dei. Veh tibi, impie, qui dereliquisti legem Dei altissimi: Et postquam motæ sunt virtutes, non te confirmasti in cœlo; Nam circundabit te calix dex-

terae

teræ eius, & vomitus ignominiæ erit super vanam gloriam tuam. Veh tibi, qui fecisti fœdus cum morte, & cum Inferno pactum; videns noluisti videre; & audiens, noluisti audire legem sanctam: Ideò plorans, plorabis, & nequaquam miserebitur tui Deus, sed furor tuus grauis erit ad portandum. Veh tibi, cuius lætitiæ dies creationis tuæ conuersus est in perpetuam lamentationem, & luctum, & direptionem, & fabulam, & improperium, & æternam mortem. Et flebis irremediabilibus lachrymis. Veh tibi, qui à die creationis tuæ thesaurizasti tibi iram Dei; nunc, & in die iræ: & reuelationis iusti iudicij sui, in quo tibi, & sequacibus tuis reddet iram, & indignationem, tribulationes, & angustias. Veh tibi, cuius ossa impleta sunt vitijs ab adolescentia tua, & cuius venter impletus est ira furoris Domini. Veh tibi, cuius panis, tanquam fel Draconum intrinsecus est. Nam, cum satiatus fueris iniquitate: arctaberis, æstuaberis, pluet super te bellum, & non fugies arma ferrea, & irrues arcum æreum. Veh tibi, quem dedit Dominus in reprobum sensum; vt ea facias, quæ non conueniunt, repletum omni iniquitate, malitia: fornicatione, auaritia; nequitia, plenum inuidia, homicidijs, contentione, dolo, & omni malignitate. Veh tibi pestifere, qui perdidisti sustinentiam, & fabricas, nisi mala, quid cogitas contra Dominum? consummationem ipse faciet. Veh tibi plene omni dolo, & fallacia inimice omnis iustitiæ, qui non desinis subuertere vias Domini rectas. Veh tibi, qui condidisti leges iniquas, & iniustitiam scripsisti; vt opprimeres in iudicio pauperes; & facis vim causis humilium, vt sint viduæ præda tibi, & pupilli. Veh tibi, cuius diuitiæ putrefactæ sunt, & aurum, & argentum eruginauit. Veh tibi, cuius iniquitatum clamor introiuit in aures Domini Sabaoth: Veh tibi, qui trahis peccata tua, sicut vestem longam. Veh tibi, cuius peccata scripta sunt stylo ferro, & in vngue adamantino exarata super latitudinem cordis tui. Veh tibi, in quo intrat putredo, & de cuius veneno nascuntur vermes mendatiorum, quia tibi nihil integrum remanebit. Veh tibi, qui laceras gregem Domini, quia super te erit malleus, qui conteret petram. Veh tibi, quia fuisti creatus, vt videres lucem: Et ecce tenebras appræhendisti, vt videres splendorem, & in tenebris ambulasti: & nolens videre, palpasti, sicut cœcus parietem. Veh tibi, qui rugis quasi Vrsus, & Leo, expectans iudicium: Nam cognoscis, quia elongata est salus à te in æternum: Vermis tuus non morietur, & arguet te malitia

tua: Veh tibi, cuius finis infernus, tenebræ, & pęnæ: Luctus mortui septem dies est, damnati verò in æternum durat; amplius non tradent terræ nostræ filij tui radices, & rami tui non dabunt fructus iniquitatis; derelinquerunt in maledictum memoria tua, & dedecus tuum non delebitur. Veh tibi fili maledictionis, qui voluntarie dereliquisti viam rectam: fuisti fons sine aqua nebula turbinis exagitata, qua caligo tenebrarum reseruatur. Veh tibi arbor autumnalis infructuosa, bis mortua, eradicata, fluctus feri maris dispumabit tuas confusiones. Veh sydus errans: in quo procella pęnarum seruata est in æternum. Veh tibi, qui tanquam Leo rugiens circuis quærens quem deuores, quia factus ex omnibus exemplum; ignis æterni pœnam sustinens. Veh tibi, qui errasti à via veritatis: viam Domini ignorasti, & lassatus es in via iniquitatis, & perditionis: Lumen iustitiæ, & intelligentiæ non luxit tibi, dum dicebas: Ero similis Altissimo: Quid tibi profuit superbia? quid contulit tibi iactantia pulchritudinis olim tuæ? Veh tibi, qui cecidisti tanquam fulgur, in malignitate consumptus; & cuius spes, tanquam lanugo est, quæ à vento tollitur; & tanquam spunia gracilis, quæ à procella dispergitur; & tanquam fumus à vento diffusus. Veh tibi impœnitenti: Veh semini nequam dereliquisti Dominum: blasphemasti Sanctum sanctorum: Ideò abalienatus es retrorsum; & percutiet te Dominus vltra addens præuaricationem, & omne caput languidum, & cor mœrens. Veh tibi, qui dicis bonum malum, & malum bonum: ponis tenebras lucem, & lucem tenebras; Et amarum in dulci, & dulce in amaro. Veh tibi, qui potens es ad bibendum vinum, & ad miscendam ebrietatem. Veh tibi, qui contigit illud veri Prouerbij. Canis in continuo vomitu; & sus lotat in volutabro luti. Veh tibi, qui non inuenieris scriptus in Libro Vitæ. Veh tibi, qui exulas à Patria ciuium supernorum, & à societate Angelorum in sempiternum. Veh tibi, super cuius caput volant noctuæ, & cati requiescunt, & cuius facies nigra est fumo, qui in Inferno fit, & cuius oculi operientur stercore. Veh tibi, qui spina es congregata ad comburendum. Veh, cuius iugum, & vinculum ferreum est, & cuius casus insanabilis. Veh tibi, cuius munitiones sunt, sicut ficus cum grossis suis, quia cum percussæ fuerint, cadent in os comedentis. Veh corona superbiæ, conculcaberis pedibus, & cades retrorsum, contereris, illaqueaberis, & capieris. Veh tibi, qui prædaris, non ne, & ipse prædaberis? vel qui, spernis, non ne, & ipse sperneris?

cum

cum consummaueris deprecationem, deprædaberis: cum fatigatus fueris contemnere, contemneris. Veh tibi, qui descendis in Ægyptum ad auxilium, in aquis sperans, & habens fiduciam super quadrigis: quia multæ sunt, & super equitibus, quia præualidi nimis: & non es confisus super sanctũ Israel, nec Dominum requisisti. Veh tibi, qui comedis, & deuoras creaturas Dei. Veh tibi, qui absorbis eas, quasi Draco. Veh, qui reples ventrem teneritudine: Nam Dominus indicabit causas suas, & vlciscetur vltionum earum; in calore tuo ponet potiones tuas: dormies somnum æternum, & non resurges ab afflictione. Veh tibi, Veh, tibi quis te liberabit à sagittario Christo valido? iam tibi appropinquant cuncta mala, & dolores non tardabunt: in mœrore, & amaritudine botros tuos colliges. Veh tibi, qui nunquam peccare cessasti, vlula: vlula, quia vastitas Domini prope est, & venit. Ecce dies crudelis: & indignationis plenus ira, & furore ad ponendam terram in combustionem, & peccatores eius conterendos de ea: Stellæ non expandent lumen suum; obtenebrabitur Sol: non splendebit Luna: visitabit Dominus mala, & iniquitates contra Impios debellabit superbiam infidelium, & arrogantiam fortium humiliabit: turbabit Cœlum, & mouebitur terra de loco suo, propter indignationem Domini exercituum: & propter diem iræ furoris, eius: non erunt cauernæ, vt te abscõdas: Imò, nec fugere poteris, quia Deus in Cœlo est, & in inferno per iustitiam adest. Veh tibi, qui Deo obedire negligis; Veh tibi, nisi ab hac creatura, nunc recesseris. Quia super te erunt acerba, & aspera valde nimis. Recede ergo, in nomine Sanctissimæ Trinitatis, quæ diuiditur indiuisibiliter, & coniugitur diuisibiliter, & singulariter vnaquæque persona Deus est, & vita, vel Deitas indiuisa in opere, concors in voluntate, par in potentia, æqualis in gloria; nec minoratur in singulis, nec augetur in tribus. Pater ✠ & Filius, ✠ Spiritus sanctus: Cui honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

EXORCISMVS XII.

Cominationum appellatus.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio &c. Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

DEus, qui, & lucem nobis tribuis temporalem, & polliceris æternam; da, vt hanc diem prosperam actuum successione ducamus; vt quia Ducem te nouimus, quæ ad salutem animæ, & corporis sunt recta, te auxiliante consequi mereamur. Per Dominum nostrum Iesum Christum. Amen.

HIC PONAT MANVS SVPER caput Dęmoniaci, & dicat.

EXorcizo te N. seruam Dei à Diabolo oppressam, per eum, qui contra omnes fallacias, & opera Diaboli fortior, atque vigilantior præualet; vt nulla sit tibi communicatio cum Angelis rebellibus, sed sis creatura Dei exorcizata ✠ benedicta ✠ sanctificata ✠ ad eradicandum à te omnem virtutem Diaboli. Per Christum, qui pretiosissimo suo sanguine te redemit. Oremus.

DEus author lucis, & claritatis inuentor, illumina quæsumus nostrarum tenebras animarum, hancque famulam à Diabolo oppressam matutina benedictione confirma. Per Dominum nostrum. Amen.

CONIVRATIO.

COniuro ✠ te, Serpens antique, per eum, cuius vitam imitantes veraciter illuminamur, & ab omni cæcitate cordis liberamur. Coniuro ✠ te, per Patrem æternum, qui odorem victima dilecti sui filij, & fumum odoratus est. Coniuro ✠ te, per mysterium illius sacratissimæ cœnæ à Christo vespere factæ cum discipulis suis, quia in passione ipsius Christi, quando ipse verus Sol ad occasum properabat refectio æterna omnibus fidelibus præparata fuit. Coniuro ✠ te, per signa amoris Christi in Discipulis, quoniam relicturus eos, maiorem eis demonstrauit amorem: & hoc est, quod dicit. Cum dilexerit suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos: Finis enim legis Christus, quod est in finem? hoc est in Christum, vt & ipsi de hoc mundo ad suum caput dilectione transirent. Coniuro ✠ te, per humilitatem Iesu Christi, qui licet à Deo exierit, & Deus sit, & pergeret ad Deum; tamen vt vniuersum conculcaret tumorem, pedes Discipulorum lauit, & tersit. Coniuro ✠ te, per Sanctos Prophetas, & Apostolos, qui sunt

nubes

nubes Cœli in quibus veniet Dominus ad iudicandum non transeuntes, sed portantes imaginem Regis cœlestis, & digni sunt, vt sint sedes Dei, quasi hæredes, & cohæredes Christi. Coniuro ✠ te, per eum, qui vascula animarum nostrarũ, hoc est corpora nostra fecit de limo, sic figuli ager Christi sanguine emptus est, vt requies nobis peregrinis à lege, & Prophetis, ipsius sanguine prouideretur. Coniuro ✠ te, per Christũ, qui respondere noluit Pilato interroganti, ne crimen diluens, dimitteretur à Præside, & crucis vtilitas differretur, & per cõstantiam Christi; Nam, dignum Præsidi videbatur magno miraculo, vt exhibitus Christum ad criminale iudicium, imperturbabilis staret ante mortem, quæ apud omnes homines terribilis æstimatur. Coniuro ✠ te, per eum, qui pro nobis gustauit mortis amaritudinem, sed tertia die resurrexit triumphator. Coniuro ✠ te, per eum, cuius mors illuminauit, mortis tenebras, & infernorum obscura collustrans, mortis spolia detraxit: O mors, vnde mortui reuiuiscunt, quid isto sanguine mundius? quid isto vulnere salubrius? Quid ista morte vtilius? Coniuro ✠ vos, per Iesum Christum, qui licet Dominus sit totius mundi in vita domum: non habuit, & post mortẽ in alieno sepulchro reconditur in terris, quia pro aliorum moriebatur salute, & tamẽ sedes eius manebat in Cœlis. Coniuro ✠ te, per Christum, qui in præsenti sæculo manet cũ electis, eos protegẽdo, & post finem cum eis manebit, eos remunerando; Ipse enim, qui ascendit ad Cœlos, non deserit adoptatos & ipse deorsum conforrat ad patientiam, qui sursũ in vitat ad gloriam. Cuius gloriæ participes nos facit ipse Christus Rex gloriæ, qui est benedictus in sæcula. Coniuro ✠ te, per nouum Adam, idest Christum Iesum, qui omnia, quæ à vetere Adam corrupta fuerũt, per ipsum fuerũt restaurata. Coniuro ✠ te, per Christum, qui Cœlos clausos per peccatum Euæ, vbi baptizatus est, aperuit. Postquam verò Tyrannum vicit per crucem, quia non erant necessariæ portæ Cœlo, nunquam claudendo, non dicunt Angeli aperite, sed tollite portas. Coniuro ✠ te, per Spiritum Sanctum, qui purificauit quod de Maria Virgine in corpus Saluatoris profecit, & hæc est vnctio. Saluatoris, qua Christus est appellatus. Coniuro ✠ te, per Spiritum Sanctum, quo Maria filiũ Christũ genuit, peperitque, ac proprijs lactauit vberibus de Cęlo plenis Mater immaculata, cum virginitate fœcunda, & cum fœcunditate semper virgo permanens in æternum virginũ Regina. Coniuro inquam te, ✠ per eundem Spiritum Paracle-

tum: qui in baptiſmo Chriſtum in gurgite circũfulſit: fluenta Iordanis ſanctificans, & mortem, & in transfiguratione in columbæ ſpecie viſus eſt ſuper eum. Coniuro ✠ te, per Ieſum Chriſtum, cui ab hora ortus ſui vſque ad exitum in cruce, non defuit tollerantia doloris; quærimonias, confuſiones, & opprobria benignè ſuſtinuit, pro beneficijs, ingratitudinem; pro miraculis, blaſphemias; pro doctrina, reprehenſiones recepit; pro noſtra enim ſalute, ſuſcepit infirmitas, miſerias, non neceſſitate, ſed charitate trahente; vt impleret preceptum Patris ſui fuit obediens vſque ad mortem, mortem autem Crucis: per cuius crucem, & paſſionem, & ſacræ mortis debitum Celeſte Regnum, & oſtendit, & aperuit nobis credentibus. Coniuro ✠ te, per Ieſum Chriſtũ, qui precioſo ſanguine proprio ſuper terram effuſo redemit nos à maligno, Nam propinator fontium potatur aceto; mellis datur cibatur felle, flagellatum remiſſio; condemnatur venia; illuditur maieſtas ridetur virtus; Profunditur ſputis, largitor imbrium: crucifigitur innocentia, & moritur vita omnium: Quantum enim diuina virtus operum contemplatione lucebat, tantũ pati pro ſubiectis dignatus eſt: pro ſeruis mori inſigne eſt charitatis immenſæ; ſciri enim voluit quantum amaret hominem Deus, qui plus amari voluit quam timeri: Tum vt ſententiam mortis, quam iuſtè dederat, iuſtius aboleret. Quia nãque primus homo (adiudicante Deo) de reatu incurrit mortem, & eam transmiſit ad poſteros: venit de Cœlo ſecundus homo, peccati expers, vt mors damnaretur, quæ rapere iuſſa reos, innocentiæ ipſum inuadere præſumpſit auctoré, & ſic fuit mors mortis in æternum. Coniuro ✠ te, per eum, qui poſt illuſiones, & verbera, poſt aceti, & fellis pocula mixta, poſt ſupplicia crucis, & vulnera, & poſtremò poſt ipſam mortem, & inferos ſurrexit de ſuo funere caro noua, redit ab occiduo latens vita, & in morte ſalus reſeruata reſurgit, pulchrior reditura poſt funus; Coniuro ✠ te, per illud magnum Sacramentum, quod cognouit Ioſeph eſſe in in Maria, propter quod volebat eam dimittere, quia indignum exiſtimabat ſe Mariæ approximare. Coniuro te, per Ieſum Chriſtum, quem Maria Virgo peperit orbi terrarum vniuerſo eundem totius mundi Saluatorem, & noſtræ ſalutis authorem: Nam ſaluat non incredulos, ſed in ſe credentes; non tam a viſibilibus hoſtibus, quam potius ab inuiſibilibus, non armis pugnando, ſed peccata relaxando. Coniuro ✠ te, per Ieſum Chriſtum, qui pauperculam elegit Matrem, pauperiorem patriam, omniaque egena, & vilia elegit: vt

terre-

terrenas diuitias has falsas cognosceremus orbem transformasse terrarum ob earum abusum, & per illam virtutem te coniuro, qua à finibus orbis terrarum currũt homines visuros præsepe,& tugurij locum. Coniuro † te, per misericordiam Dei, qui non in finem irascitur: Nam recordatus Dominus quanta mala fecerit super Ægyptum,misit filium suum,& dedit illi magnæ reconciliationis signũ, vt decẽ plagas Ægypti vna medicina sanaret: vt populus, qui ante fuerat persecutor populi primogeniti, custos fieret filij vnigeniti, vt quia qui violenter dominati sunt,isti cum deuotione seruiret,vt iam non irent ad mare rubrum demergendi, sed vocarentur ad aquas baptismatis viuificandi. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum,qui ducens nos ad maius amacitiæ fœdus,suamque charitatem declarans erga nos, præstit se, non solum videri desiderantibus sed & palpare, & comedere, & ampleti, & totum affectum explere. Et sic,vt leones flammam spirantes, ab illa sacrosancta mensa. Altaris discedamus terribiles effecti tibi Diabolo. Coniuro ✠ te,per Iesum Christum,in cuius Regno bibemus tum spiriribus beatis; ac Sanctis omnibus mysteria, & sapientiam: qui noua quædam nos docet: & reuelabit,quę nunc occultat. Coniuro ✠ te,per virtutem illius vocis, quæ semel dicta est. Crescite, & multiplicamini, & replete terram:Sed omni tempore sentit effectum ad generationem,operante Natura. Coniuro † te, per Iesum Christũ, qui Patris gratias agens,hymnum decantabat,in quo, & pro se ipso,& Discipulis,& pro eis, qui per verbum ipsorum credituri erant,eleuatis sursum oculis, præcabatur. Coniuro ✠ te,per Iesum Christum, qui sitiens omnium salutem in sacrosancta cœna tradebat mysterium, quod toti mundo competeret. Coniuro ✠ te, per viuificatiuum Dei verbum, quod vniens se ipsum propriæ carni fecit eam viuificatiuã, & quoniam in nobis vita Dei est,Dei verbo existente in nobis, viuificatium erit nostrum corpus.Coniuro ✠ te,per Iesum Christum,per quem,non victus, & potus nobis præmij loco spondetur: sed conuersatio angelica, & communicatio gratię cælestis,& vitæ. Coniuro ✠ te, per sanguinem preciosum Iesu Christi,qui operatur in nobis imaginem regiam, nobilitatem animę non permittit marcescere protinus irrigans animam, magnamque inspirans virtutem. Hic sanguis effusus, lauit orbem, & adibile fecit Cœlum: Huius participes sanguinis sunt supernis virtutibus amicti regio pallio,magis autem ipso Rege induti. Coniuro ✠ te,per Iesum Christum,qui suscepit

tristitiam nostram , vt nobis suam lætitiam largiretur; qui & infirmatus est propter delicta nostra, qui & orauit cum sudore sanguineo, vt, & fidem Discipulorum, quã adhuc terrena fragilitas arguebat, purgaret, & significaret de corpore suo toto mystico manatura martyria. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum Cœli, & terrę Dominum, qui sustinebat, patiebatur impiorum opprobria, contumelias, & iniqua iudicia, sed cũ tẽpus iudicij vniuersalis venerit, videbitis eum sedentem a dextris virtutis Dei, ac condemnatem perpetuò vos Angelos rebelles, & iudicantem orbem vniuersum. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, qui mortem crucis elegit, quam Diabolo superato, tãquam trophęum in frontibus fidelium erat posituris. Coniuro ✠ te per Deum Saluatorem nostrum, qui mundo salutem contulit, & humano generi sua pietate subuenit, sicut ossis ad occisionem sine voce ductus obmutuit, & siluit interrogatus, & sic taciturnitate sua excusationem Adę absoluit. Coniuro ✠ te, per Christum, de cuius morte vita surrexit: de passione salus ascendit, de pœna crucis remedium pietatis; gloria damnatione; medicina de vulnere. Vnus nãque mori dignatus est; ne omnes moreremur, sed perpetuò viueremus in eo. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum Dei filium, qui diuini sine consummato mysterij: munus dispositionis antiquę expleuit: vt scilicet, & diabolum, quem Cœlestis operis inimicum, per hominem subiugarat, elideret; & superna dona humanam reduceret substantiam. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, qui sub specie panis, & vini, mirabile Sacramento nobis declarando monstrauit, & mirabiliter per prolata verba transubstantiauit panem, & vinum in corpus, & sanguinem suum, quod dignis sumentibus, ad vitam, & indignis, esse voluit ad iudicium. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, qui tam affluenter, tam gratis, tam libẽter, sine personarum acceptiones sua longa munera largitur; Nam aperit cor nostrum in lege sua; & in pręceptis suis docet nos ambulare: qui dat nobis intelligere voluntatem suam, & cum magna reuerentia, ac diligenti consideratione beneficia sua, tam in generali, quam in speciali memorare: vt dignè illi hinc valeamus gratias referre. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, qui pauperes humiles, atque huic mundo despectos sibi elegit in familiares, & domesticos. Testes sunt ipsi Apostoli, quos Principes super omnem terram cõstituit; & cum omni humilitate, & simplicitate, sine malitia, dolo, & querela conuersati sunt in mundo, vt etiam pati contumelias gauderent pro nomine Iesu: &

quæ

quæ mundus abhorret, ipsi magno affectu amplecterentur. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, qui profundit corda hominum gratia Cælesti, & ministrat aquas deuotionis ad irrigãdam faciem terræ, vt producat bonum, & optimum fructum: Et qui leuat mentem pressam mole peccatorũ, & ad Cęlestia totum desiderium nostrum rapit: iungit nos sibi inseparabili dilectionis vinculo; quia ipse solus amanti sufficit. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, qui sola dignatione diuinę gratiæ desiderium æternæ beatitudinis, & sanctam inspirationem desuper infundit pectoribus nostris; vt virtutibus, & maiori humilitate proficiamus, & ad certamina præparemus: Nam nobiscum sic dignanter agit, clementer visitat, ardenter excitat, & potenter subleuat, ne proprio pondere ad æterna labamur, sed vt toto cordis affectu adhærere, ac feruenti voluptate studeamus illi soli deseruire. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, qui sic omnia irrepræhensibiliter dixit, & fecit: vt nullam verisimilitudinem inuenerint in eo Iudæi repræhensionis, & mali; quærebant enim falsum testinonium contra Iesum, vt eum morti traderant, & non inuenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, cuius passio salutis nostræ continent sacramentũ, & de instrumento, quod iniquitas Iudęorum parauit ad pęnam, potentia Redemptoris gradũ fecit ad gloriã. Coniuro ✠ te, per Deum qui alligat fortem nostri generis inimicum: qui vasa eius dirupere non desistit, & nos ad consortium Christi sui facit venire gaudentes. Coniuro ✠ te, per Iesum Christum, cuius iudicantes Tribunal quale erit, quando superbos Reges in personam diaboli timere faciebat natiuitas infantis; pertimesce ergo Regem ad Patris dexteram sedẽtem, quem in personam Regis impij timuisti adhuc matris vbera lambentem. Audi maledicte. Si sic terra tremuit cum Dñs ad veniam Sanctorũ resurgeret, quomodo cõtremiscet cũ noxiorũ omnium surget ad pęnã? Et quomodo Dñi præsentiã sustinebũt damnati, cum Angeli præsentia de Cęlo descẽdentis sustinere nõ valuerunt custodes sepulchri? Fuge ergo; In nomine Iesu Christi, per cuius potẽtiã intelligẽs te tua spolia amissurũ, sicut primum per mulierẽ, mortẽ intuleras, ita per mulierẽ vxorẽ Pilati volebas ipsũ Christũ de manibus Iudęorũ liberare, ne per eius mortẽ, mortis perderes imperium. Nihil tibi, & iusto illi multa enim passa sub hodie per visũ propter eũ: Et sicut tunc cõfusus extitisti, quia pro salute nostra mori dignatus est; sic confundere, & recede ab hac serua Dei. In nomine Patris ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

EXOR-

EXORCISMVS XIII.
De vita Iesu Christi.

OMNIVM EFFICACISSIMVS, ante Sanctissimum Sacramentum deuotissimè dicendus, qui vltimus semper erit in ordine exorcizationis, & quem poterit bipartire exorcista, ad placitum.

Primo, Sacerdos ponat Sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ super Altare cum debitis luminaribus, deinde in spiritu, donec sibi viderit, oret: Mox genibus flexis, respondentibus astantibus humili voce, dicat.

DEus † in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Deus † in adiutorium meum intende.
Domine † ad adiuuandum me festina.
Deus † in adiutorium meum intende.
Domine † ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c. Alleluia.

KYrie eleison. Christe eleison. Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de cœlis Deus. miserere nobis.
Fili redemptor mundi Deus, miserere nobis.
Spiritus sancte Deus, miserere nobis.
Sancta Trinitas vnus Deus, miserere nobis.
Sancta MARIA, ora pro nobis.
Sancta Dei genitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo Virginum, ora pro nobis.
Mater Christi, ora pro nobis.
Mater diuinæ gratiæ, ora pro nobis.
Mater purissima, ora pro nobis.
Mater castissima, ora pro nobis.
Mater inuiolata, ora pro nobis.
Mater intemerata, ora pro nobis.
Mater amabilis, ora pro nobis.
Mater admirabilis, ora pro nobis.
Mater Creatoris, ora pro nobis.
Mater Saluatoris, ora pro nobis.
Virgo prudentissima, ora pro nobis.

Virgo

Virgo Veneranda, ora pro nobis.
Virgo prædicanda, ora pro nobis.
Virgo potens, ora pro nobis.
Virgo clemens, ora pro nobis.
Virgo fidelis, ora pro nobis.
Speculum iustitiæ, ora pro nobis.
Sedes sapientiæ, ora pro nobis.
Causa nostræ lætitiæ, ora pro nobis.
Vas spirituale, ora pro nobis.
Vas honorabile, ora pro nobis.
Vas insigne deuotionis, ora pro nobis.
Rosa mystica, ora pro nobis.
Turris Dauidica, ora pro nobis.
Turris Eburnea. ora pro nobis.
Domus Aurea, ora pro nobis.
Fœderis Arca, ora pro nobis.
Ianua cœli, ora pro nobis.
Stella matutina, ora pro nobis.
Salus infirmorum. ora pro nobis.
Refugium peccatorum, ora pro nobis.
Consolatrix afflictorum, ora pro nobis.
Auxilium Christianorum, ora pro nobis.
Regina Angelorum, ora pro nobis.
Regina Patriarcharum, ora pro nobis.
Regina Prophetarum, ora pro nobis.
Regina Apostolorum, ora pro nobis.
Regina Martyrum, ora pro nobis.
Regina Confessorum, ora pro nobis.
Regina Virginum, ora pro nobis.
Regina Sanctorum omnium, ora pro nobis.
Agnus Dei qui tollis peccata mundi, parce nobis Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
℣. Ora pro nobis sancta Dei genitrix.
℟. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

O Pijssime Iesu corona certantium, & omnium in te sperantium salus iucundissima; qui, vt nos ab infestationibus Dæmonum liberares, in contractione neruorum, ossium compræssione, & spinarum punctione, pœnas acerbissimas pertulisti, & in cruce instar latronis affligi, elegisti: Exaudi, quæsumus, vocem nostri clamoris, & perduc nos ad arborem

vitæ,

vitæ, qui eruisti nos de lacu miseriæ : hanc creaturam erue à flagello, bone Iesu, ne Lupi rapaces opprimentes ouem tuā, quā sanguine precioso redemisti, deuorent, vel diu excruciēt. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

INTERIM ASTANTES, IN SPIRITV ORENT: Exorcista verò vertens se ad Dęmoniacum, & digito ostédens Sacramentum, cum deuotione; dicat minans dæmoni.

OBstinata musca maledicta, exterminas oleum suauitatis, quid stas, & resistis, cum scias Christum tuas perdere vires? Durum est enim tibi contra stimulum calcitrare : Imò, quantò tardius exis, tantò maius tibi supplicium crescit. Fuge ergo, & exi venenorum sibilator, vermis mēdaciorum, & generator viperarum. Quia

Hic adest Creator vniuersi Deus, & Dominus omniū creaturarum, tam visibilium, quam inuisibilium; in cuius potestate sunt cuncta posita, & nō est, qui eius possit resistere potestati.

Hic est Iesus, de cuius sacro pectore recūbens Ioannes taliter bibit, vt veluti aquila in initio sui Euangelij intonet, dicens; In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbū: Hoc erat in principio apud Deum : Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil; quod factum est. In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non compræhenderunt.

Hic est Iesus Deus noster, qui trinus in vocabulis est, sed vnus in deitate substantiæ, inæstimabilis, ineffabilis, & incompræhensibilis vltra omnia, extra omnia, & præter omnia.

Hic est Iesus, verbum Patris, inseparabile, ęqualis cum Patre manens, & omnia cum illo disponens. Cuius eminentia tam perfecta declaratur, vt dici de Patre maiora non possint.

Hic est Iesus splendor Paternæ gloriæ, & figura substantiæ: cui omne genuflectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorū: & omnis lingua confitetur: cuius virtus, & sapientia inuestigari minimè potest, & omnia in mensura, numero, & pondere disposuit.

Hic est Iesus Rex regnum, & Dominus dominātium : cuius Regnum non esca, nec potus; sed iustitia, & pax, & gaudium in Spiritu sancto, & cui honor, & imperium sempiternum.

Hic est Iesus, quem Deus Pater constituit ad dexteram suā in cœlestibus, super omnem principatum, & potestatem, &

virtu-

virtutem, dominationem, & omne nomen, quod non solum in hoc sæculo, sed etiam in futuro nominatur.

Hic est Iesus, pro cuius aduentu missus est Gabriel nuncius vnus de maioribus Angelis: vt nouam incarnationem Filij Dei prædicaret Mariæ, dicens. Aue gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus: Inuenisti gratiam apud Deum: Ecce concipies in vtero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum: Hic erit magnus, & filius Altissimi vocabitur, & dabit illi Dominus Deus sedem Dauid patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum, & Regni eius non erit finis; Spiritus enim Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: Ideoque, & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur filius Dei.

Hic est Iesus, qui, dum Maria virgo diceret: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum; statim procedens à Patre, tanquam Sponsus de thalamo suo, nuptialem Thronũ ingreditur: Et sic diuinitati sponsatur homo, & præmium accipit caro, quia verbum caro factum est; Creator creatura: ditissimus pauper: immortalis, & impassibilis, mortalis, & passibilis, vt caro, per carnem liberaretur, & mors inimica destrueretur.

Hic est Iesus, in cuius sponsalibus gaudijs gratiosum decretum condonauit Dominus; quia quicquid dum offenderat mundus, relaxauit: & ad ipsas nuptias non inuitauit; vt non hominum, sed Angelorum panem manducemus.

Hic est Iesus, qui non solum de simplici Virgine, sed de desponsata concipitur: vt partus celareretur Diabolo, dum eum putat, non de Virgine, sed de vxore generatum.

Hic est Iesus, qui suscepit carnem, & non deseruit Patrem, nec se diuisit à Patre: suscepit carnem filius in proprietate, sed tamen & Pater, & Filius non defuit in maiestate.

Hic est Iesus, duo in carne vna; Idest, Deus, & homo, & vnus Christus, quem terra, mare, Cœlumque capere non potest, intra tamen vnius corpusculi membra suscipitur.

Hic est Iesus, quem Ioannes salutauit, exultans in vtero Elisabeth: & ipsa repleta Spiritu Sancto exclamauit: benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui: & vnde hoc mihi, vt veniat Mater Domini mei ad me? Ecce enim, vt facta est vox salutationis tuæ in auribus meis. Exultauit in gaudio infans in vtero meo; & beata quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quę dicta sunt tibi à Domino.

Hic est Iesus, cuius benignitas, & humanitas, dum silentium

tium tenerent omnia, & nox in suo cursu medium iter perageret, venit in mundum, vt non esset vnicus in hęreditate Patris, sed vt multos fratres haberet adoptatos per gratiam, & cohęredus: cuius verò natiuitas quis enarrabit, cum de Matre, sine Patre natus sit?

Hic est Iesus, quem virgo in vtero baiulauit sine grauamine; quem & perit sine dolore, & corruptione, quem vbere de Cœlo pleno lactauit. Nam Maria ante partum, in partu, & post partum Virgo semper extitit.

Hic est Iesus: natus in Bethleem Iudę, quem in panis inuolutum, inter bouem, & asinum in pręsepio Maria reclinat, dum Ioseph cogitat: Angeli cantant Gloria in excelsis Deo; & in terra pax hominibus: Et quem Pastores festinanter inueniunt: Bos cognouit Asinus portat interim Sancti per longa temporum spatia expectantes exultant; sterilis clamat, vidua prophetizat; Senex Simeon expectat, & quem denique Stella demonstrat, & Magi, ipsa Stella duce adorant.

Hic est Iesus Rex vniuersi: cuius pretiosa natiuitas fuit ante sæcula prędestinata: à Prophetis pręnunciata sapientibus regibus reuelata, & tamen, pro thalamo, stabulum, pro lecto, fęnum: & pro seruis bouem, & asinum habere voluit.

Hic est Iesus, qui vilibus circundabatur panis, & tamen sibi petentibus omnia concedit: In pręsepi humilis iacebat: & cum Angeli Imperatorem habent in Cęlis: vagitus reddebat infantię: & nihilominus magna, & incompręhensibilia, & mirabilia, quorum non est numerus, faciebat.

Hic est Iesus, qui in terra talis est, qualis Pater in Cęlo: & qualis est Mater, talis est secundum carnem filius: In Cœlo cum Patre æternus est, & immensus: & in terra cum Matre temporalis est, & mansuetus: In Cęlo cum Patre sublimis est, & incorruptus: & in terra cum Matre in pręsepio humilis, & corruptibilis apparuit: In Cęlo Syderum, & cunctorum sanctos ostenditur, & in terra per Matrem inter Bouem, & Asinum collocatur.

Hic est Iesus, cuius diuinam infantiam, pia senectus Simeonis agnouit, & in vlnas suas accepit, & amplexatus est dicens. Nunc dimittis seruum tuum Domine secundum verbum tuum in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuum; Quod parasti ante faciem omnium populorum: Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuę Israel.

Hic est Iesus, qui nos valde miratos reddit. O sacrum quidem mysterium, qui, vt nos redimeret, non Angelus, non Archan-

changelus, sed ipsemet Deus à regalibus sedibus descendit: ad cuius cœlestis Pueri veneranda cunabula, gentes, Stellæ iudicio peruenientes, & tria munera offerentes mysterium, mirabile, Sanctissimæ Trinitatis ostendunt.

Hic est Iesus, quem in tua confusione, gentes confessi sunt: Nam Magi ipsi ab Oriente venientes dixerunt: Vbi est, qui natus est Rex Iudæorum? vidimus Stellam eius in Oriente, & venimus adorare eum: & Pilatus quoque ex gentibus Occidentalibus veniens scripsit in titulo, Iesus Nazarenus Rex Iudæorum, vt Orientis, & Occidentis gentes hunc esse Regem Iudæorum attestantes recumberent cum Abraham, Isaac & Iacob in Regno Cœlorum.

Hic est Iesus dulcissima sapientia sapientiarum, in Templo in medio Doctorum ostensa, attingens à fine vsque ad finem fortiter; & disponens omnia suauiter; quæ ex ore Altissimi prolijt; philosophis Sophistis, Astrologis dialecticis, ac cæteris curiosis abscondita: Sed grossioribus, & rudibus piscatoribus reuelata: Nam volens superborum frangere ceruices, de humilibus Piscatoribus lucratus est Imperatores, & Reges.

Hic est Iesus, qui nos amat vt charitas; nouit, vt veritas; regit, vt principium; tuetur, vt salus: operatur, vt virtus; reuelatur, vt lux: assistit, vt pietas: sedet, vt equitas: dominatur, vt maiestas: legem, & misericordiam in lingua portat: & de libro iuris Cęlestis docet nos amare Cęlestia, & terrena, despicere, vt ad se Imperatorem adire possimus.

Hic est Iesus, qui in Iordane voluit baptizari, & exiens de aqua statim aperti sunt Cęli, & spiritus Dei super eum, sicut columba descendit; & vox de Cęlis audita est, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacuit: & sic manifestè apparuit nobis Sanctissima Trinitas, Pater in voce, Filius in carne, & Spiritus Sanctus in forma Columbæ.

Hic est Iesus, de quo mirabantur virtutes Cęlorum, & dominatione, Cherubin, & Seraphin, videntes Dominum Sabaoth in fluuio à Ioanne baptizari, cum non haberet ei dimitteretur, nec lauaretur; Imò, & ipsa fęlix vnda stupebat, videns puerum fontem aquarum viuarum ad se descendentem: Hic ergo fons innocentiæ, plenus misericordia ad sanctificandas aquas descendit, quibus nos abluti, & in baptismo mundati à Sanctissima Trinitate sanctificaremur, & omnis iustitia impleretur.

Hic est Iesus Imperator noster, qui à Sathana, de tribus tentatus, tentatorem superauit teterrimum; & docuit pugnare

re, militem, quando nihil de ipsis suggestis fecit, sed voluntatem contempsit tentatoris, dicens. Vade retro Sathana: iustum enim iudicauit Christus, vt sic tentationes nostras suis tentationibus vinceret; Sicut mortem nostram venerat sua morte superare; vt fide armati, spe confirmati, & charitate roborati, inueniamus vitam, & hauriamus salutem a Domino.

Hic est Iesus Saluator noster, qui ad Paradisum, de quo nos eiecerat cibus, per ieiunium quadraginta dierum reducit: & de Diaboli tentationibus triumphauit: vt ad prædicationem Euangelij, iam victor accederet.

Hic est Iesus, qui Discipulis se sequentibus mercedem reddit, dicens: vos, qui reliquistis retia, naues, & omnia, centuplum accipietis: & quia secuti estis me; cum venerit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos, condemnantes Angelos apostatas, & iudicantes duodecim Tribus Israel.

Hic est Iesus, qui omnibus se sequentibus Paradisi delicias dat in Patriam: Patriarchas, Prophetas, Apostolos: Martyres, & omnes Sanctos in parentes, Angelos in Ciues, & tandem inenarrabilia, & sempiterna præmia tribuit, quæ oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit.

Hic est Iesus, qui sicut sexta die creauit hominem ad imaginem, & similitudinem suam; Sic vsque adhuc, in sexta ætate seruauit bonum vinum, hoc est, Euangelium, & Sacramentorum intelligentiam: vt nos Gentiles, cum aqua insipida essemus, manifestatum Christum saperemus, & conuersi in bonum vinum, reformaremus mentem nostram secundum imaginem eius, qui fecit nos.

Hic est Iesus, qui ex gentibus primam impleuit hydriam, cum in prima ætate figuratus sit in Adam: Nam dormiens ille primus de latere suo fit Eua: Sic dormiens Christus in cruce, ex eius percusso latere, profluxerunt Sacramenta, quibus formata est Ecclesia.

Hic est Iesus, in secunda ætate figuratus, Noe, & Arcæ orbis terrarum, in qua inclusa sunt omnia animalia, vt saluarentur: Sic vita vera fixa est in ligno, vt impleta secunda hydria, saluarentur omnes gentes orbis terrarum.

Hic est Iesus figuratus Abrahæ, cui venit dictum: In nomine tuo benedicentur omnes gentes; & in vnico eius filio, qui sibi ad sacrificium, quo ipse immolandus ducebatur, Ligna portabat: portauit, & hic Christus Crucem sanctam suam ad mortē, vt immolaretur, & tertia hydria gentibus impleretur.

Hic

Hic est Iesus, figuratus Dauid, qui per prophetiam impleuit quartam hydriam, dicens: Surge Deus iudica terram; quasi dicat; dormisti iudicatus à terra; Surge vt iudicet terram; quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

Hic est Iesus, figuratus in lapide, viso à Daniele, præciso de monte sine manibus, & confrigente omnia Regna, terrarum, & crescente in montem magnum; Ita vt impleretur omnis terra; Verè, hic est Christus præcisus de Regno Iudæorum secundũ carnem, sine opere humano, & confringens Diaboli Regnum; Factus est Imperator magnus, implens quintam hydriam, idest, vniuersum orbem terrarum.

Hic est Iesus, qui in vltima ætate venit, quia finis legis Christus, & in Ioanne Baptista figuratus est: per cuius prophetiam, prædicationem, dicentem: Ecce Agnus Dei: Ecce, qui tollit peccata mundi; ostendens, Christum iam venisse, omnibus gentibus testimoninm perhibuit: & sexta hydria impleta extitit

Hic est Iesus, qui fœmineo lacte nutriebatur, & multa hominum milia paruissimo pane satiabat, dilectus hic quidem panis est datus Heliæ, in cuius fortitudine ambulauit quadraginta diebus: & noctibus: & peruenit vsque ad montem Dei: panis est, quo cibantur Angeli: saginantur Apostoli: reficiuntur Martyres: pascuntur Confessores: nutriuntur Virgines, & satiantur Electi omnes

Hic est Iesus frater, & soror sequentium voluntatem Patris sui. Nam naturam suscepit humanam; vt per ipsam, membrorum idest, fratrum suorum, repararet ruinam.

Hic est Iesus, qui nos laboratos, & oneratos reficit, & dat requiem animabus nostris: Nam in ipso piè viuendo, iugum suaue, & onus suum leue portamus: quod licet durum, & asperum mundo videatur; tamen Sancti omnes leuem tribulationem dixerunt: quia non sunt condignæ passiones huius temporis ad futuram gloriam: Et fidelis Deus, non sinit nos tentari super id, quod possumus ferre: Imò, cum tentatione facit exitum, vt possimus sustinere.

Hic est Iesus, manifestum signum: quod datum est, in figura Ionæ perfidis Iudæis: quos tentantes, videntes, & mirabilibus signis credere nolentes, vnà cum te iniquo interficiet spiritu oris sui: destruet illustratione aduentus sui.

Hic est Iesus, caput tam militantis, quam triumphantis Ecclesiæ: quàm militantem Diuo Petro, & successoribus commisit cum plenitudine potestatis clauium, dicens: Tu

es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam; Et portæ Inferi non præualebunt aduersus eam, & quodcumque ligaueris, vel solueris super terram, erit ligatum, & solutum in Cœlis.

Hic est Iesus, qui fatigatus hanc carnem portans, sedebat humiliatus ad puteum huius terrenæ habitationis, & Samaritanæ haurienti hydriam cupiditatum voluptates huius sæculi, petit bibere; quasi ouem lucraturus, & promittit tanquam satiaturus aquam vitæ eternæ: de qua scriptum est, inebriabuntur ab vbertate domus tuæ.

Hic est Iesus, quem meritò tanquam maturam segetem, tot hominum millia pretia rerum suarum afferentes, & ante pedes Apostolorum exponentes, expeditis humeris à sarcinibus sæcularibus sequebantur.

Hic est Iesus, qui in secunda messe, in qua zizania cum tritico crescit, mittet Angelos suos, vt triticum in horreum recondant, & zizaniam igni comburendam secernant.

Hic Iesus, cuius caro verè est cibus dulcis æternæ vitæ, habens in se omne delectamentum, & saporis suauitatem: & sanguis eius verè est potus de vinea Sabaoth, inebrians nos Spiritu Sancti, qui super mensam in Regno suo positus est, ad quam accedentes cum gaudio epulabimur.

Hic est Iesus, qui aduersarios mulierem in adulterio depræhensam offerētes, vt ipsi Christo de iustitia calumniam inferrent, repulit lingua iustitiæ, dicens; Quis vestrum sine peccato est, prior in illam lapidem mittat, & in eam leuans oculos mansuetudinis, & misericordiæ, dixit: Nemo te condemnauit, nec ego te condemno: Vade, & noli amplius peccare.

Hic est Iesus, qui perfidis peccatoribus dicit: vos ex patre Diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere: Ille homicida erat ab initio, & in veritate, hoc est in Christo, non stetit: quia non est Christus cum eo, cum loquitur, ex proprijs mendacium loquitur: Nam aliunde non accepit. Imo, quia genuit mendacium, pater mendacij prædicatur.

Hic est Iesus, pastor bonus, qui veniente Lupo, non fugit, sed posuit animam suam pro ouibus suis: & duxit eas ad Spiritum sanctum ostiarium: qui aperit illis mysteria Sanctissimæ Trinitatis, fidei, & salutis, & nominatim, quas prædestinatas nouit, ad diuinæ essentiæ pascua vocat, iustificat, & glorificat.

Hic est Iesus, cuius misericordia, & clementia, & dilectio circa nos magna, infinita, & admirabilis est: Nam quotidie

pec-

peccamus, frequenter eum offendimus; Et tamen nos non derelinquit, ſed tunicas pelliceas contritionis, & veniæ nobis non ſepties, ſed ſeptuagies ſepties quotidie largitur.

Hic eſt Ieſus, quem amare debemus, quia dulcis, & miſericors, & timere, quia iuſtus eſt: Nam volens omnes ſaluos fieri, periclitantibus in diſperatione propoſuit indulgentiæ portum: Et his, qui ſpe, & dilationibus procraſtinantur, ſtatuit diem mortis incertum; vt ſua patientia, peccatores in hoc ſæculo errantes reducat ad pœnitentiam.

Hic eſt Ieſus, qui tanquam Pater nos caſtigat, & flagellat, vt quæ ipſius Ieſu Chriſti, & non quæ noſtra ſunt, quæramus; Et ſicut Medicus omnipotens plagas noſtras ſic curat, vt nec cicatricum veſtigia poſt ipſius medicamina remaneant.

Hic eſt Ieſus, qui Diſcipulos, & turbam docebat, dicens: Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt Regnum Cœlorum; quia omnis appetitus rerum temporalium: vanitas eſt, & præſumptio ſpiritus: Beati mites, non reſiſtentes in malo, ſed vincentes in bono malum, quoniam ipſi poſſidebunt terram, de qua, in Pſalmo cantatur. Spes mea ex tu: portio mea in terra viuentium: Beati, qui lugent peccata ſua amarè, per contritionem: quia conſolabuntur à conſolatore Paracleto in fruitione diuinæ eſſentiæ. Beati qui eſuriunt, & ſitiunt iuſtitiam; per quam venerat Chriſtus, vt faceret voluntatem Patris ſui; & quia ipſi certantes ad ſalutem indigent refectione, ideò ſaturabuntur cibo, de quo fiet fons panis, & aquæ ſalientis in vitam æternam. Beati miſericordes, qui miſerijs ſubueniunt: quia de miſeria liberabit eos Dominus. Beati, qui in ſimplicitate cordis quærunt Deum: quia ipſi mente, & corde contemplabuntur ſummum illud bonum, quod ſolo, puro, & ſereno intellectu cerni poteſt. Beati pacifici, qui omnes animi ſui motus componunt, & ſubijciunt menti, & ſpiritui, & carnales concupiſcentias habente commitas, quia recipiunt ſimilitudinem Patris, & ſic Filij Dei vocabuntur, per perfectionem. Beati, qui perſecutionem patiuntur propter Iuſtitiam, quia homines conſummati, & perfecti ſic probantur, vt ipſorum merces fiat copioſa in cœlis.

Hic eſt Ieſus, qui percuſſus in vnam maxillam, prębuit & alteram: pallium dimiſit auferenti ſibi tunicam: Et cum angariaretur ire mille paſſus, iuit & alia duo: dilexit inimicos ſuos, & benefecit his, qui oderunt eum, & pro perſequentibus orauit.

Hic eſt Ieſus, Lucerna pedum noſtrorum, & via ſalutis no-

stræ, qui, vt per ipsum eamus ad Patrem, duo tantum dulcissima præcepta nos docet, scilicet; Quomodo Deum, primò super omnia diligamus: quomodo animam nostram, sicut quid propinquius; Deinde animam proximi; quomodo successiuè corpus proprium, & postea proximi amici in Deo, & inimici propter Deum, velut nostrum diligamus.

Hic est Iesus Sal Cęli, lux mundi, margarita pretiosa, & drachma inuenienda; sponsus prudentum virginum; Præmiator æqualis operantium; Pater recipiens filium prodigum, & Filius Patris familias occisus, Et tandem Samaritanus est hic Christus qui infundit oleum vulneribus nostris.

Hic est Iesus, qui relictis nonagintanouem, nouem, quæsiuit, quæ perierat, & inuentam, lætus super humeros reportauit sponsæ suæ, quam redemit sanguine suo, & cui pignus dedit Spiritum sanctum.

Hic est Iesus qui docet nos orare, dicens: Sic orabitis: Pater noster, qui es in cęlis: sanctificetur nomen tuum, &c.

Hic est Iesus, qui dicit: nolite dare Sanctum canibus, neque mittatis margaritas ante porcos, nè fortè conculcent eas pedibus, & canes conuersi dirumpant eas: Attendite à falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ouium, intrinsecùs autē sūt Lupi rapaces: à fructibus eorū cognoscetis eos.

Hic est Iesus, qui vult nos intrare per augustam portam, vt petentes accipiamus, quærētes inueniamus; pulsantes aperiatur nobis, & possessores Paradisi introeamus; vt simus domestici Dei, & Ciues Sanctorum. Nam petentibus dat gratiam inter electos, efficaciam in opere, effectum in suis, & suorum præceptis; solamen, & constantiam in aduersis: cautelam in prosperis, & timorem, & quocumque vertimur, sua grandi misericordia nos præuenit.

Hic est Iesus, qui, non solum sicut merebamur multis catenis, vel compedibus oppressos ad exercenda laboriosa opera nos traxit: sed magis pro ineffabili pietate, vt cum illo regnemus, clementer nobis thesauros in Cœlo thesaurizauit; vbi nec erugo, nec tinea demolitur, nec fures effodiunt, nec furantur.

Hic est Iesus, qui nos de tyrannide Diaboli liberare volens, dixit: vnusquisque tollat Crucem suam, & sequatur me: quia necessarium nobis est lignum humilitatis Christi: Imò nullus transire potest mare huius sæculi ad Cælestem patriam, nisi Crucem portatans.

Hic est Iesus, qui nos docet, pauperes ad prandiū, & cęnam

omni charitate inuitare, vt tuti, & beati simus, quia non habentes hi, vnde retribuant nobis: per Christum retribuetur in retributione iustorum.

Hic est Iesus, qui in potestate propria imperabat spiritibus immundis, & obediebat ei; Nam eiecit Dæmonium ab homine in Synagoga, clamans, qui nobis, & tibi Iesu Nazarene, venisti perdere nos; & de monumentis occurrit homo habens porcos Dæmones: & permisit illos intrare in alios porcos, & præcipitauit in mare: Dæmonium lunaticum, mutum, & surdum expulit, & à Cananeæ puella alium fugauit: & tandem, cantat Scriptura sacra: Exibant Dæmonia à multis, & clamantia, & sine mora obediendo fugiebant.

Hic est Iesus, qui à magnis febribus Socrum Simonis, & Reguli filium liberauit: Paralyticum Centurionis puerum, ac alium per tectum dimissum sanauit: Leprosus mūdauit: Cæco nato, ac alijs duobus clamantibus, Fili Dauid miserere nostri, lumen restituit: hominem ad Piscinam lauit, alij manum aridam restituit: mulierem, quæ sanguinis fluxum patiebatur ad tactum fimbriæ curauit: puellam Principis: vnicum filium Viduæ, & Lazarum, quatriduanum, ac fętidum ad vitam reuocauit.

Hic est Iesus, qui mittens digitos suos in aures surdi, & muti: & expuens tetigit linguam eius, & suspiciens in Cœlum, ingemuit, & ait illi: Epheta, quod est aperire: & statim apertæ sunt aures eius solutum est vinculum linguæ eius, & loquebatur rectè.

Hic est Iesus, qui multos à quibuscunque infirmitatibus, & languoribus detinebantur, singulis manus imponens curabat, & mirabilia valde faciebat: Ita vt mirarentur omnes, dicentes: Nunquam apparuit sic in Israel, & magnificantes Deum, sequabantur eum.

Hic est Iesus, qui duodecim Apostolis, & omnibus in eum credentibus dedit potestatem, dicens: Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo Dęmonia eijciēt, linguis loquetur nouis, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ægros manns imponent, & bene habebunt.

Hic est Iesus, qui turbatam nauiculam militantis Ecclesiæ, crescentibus tempestatibus, & fluctibus maledictorum Dæmonum, propter frigiditarem charitatis, facit tranquillam: & surgens compescit seductores, & superbos.

Hic est Iesus, lumen oculorum nostrorum, & baculum se-

nectutis nostræ, qui luctatores nos fecit contra Diabolum, coronans nos doni suæ misericordiæ, & gratiæ, vt in fide: quam accepimus, perseueranter ambulemus, & vitam ęternam condones nobis legitimè certantibus.

Hic est Iesus, largitor bonorum, qui donat nobis sensum, vt eum agnoscamus, & secreta arcanorum suorum intelligamus: Nam longitudo dicitur propter æternitatem latitudo propter charitatem, sublimitas propter maiestatem, ad quem, nisi per fidem catholicæ pacis, cooperante charitate Dei, & proximi, neminem peruenire certum est.

Hic est Iesus, bonus Deus, qui nouit mutare sententiam, si nos nouerimus emendare delictum: Nam facilis est indulgere peccatis, & non solum allata restituit, sed etiam insperata præmia concedit.

Hic est Iesus, qui in statu pœnitentiæ cecũ reducit per vias duras, & ostendit Regnum Dei Patris; & in statu iustitiæ deducit iustum per vias rectas, & ostendit Regnum suum æternum, & in statu gloriæ iustum, & Sanctum deducit in via mirabili, & introducit eum in fruitione Regni trini, & vnius Dei.

Hic est Iesus, qui totus est in mundo ad iustificationem, & totus in Cęlo ad glorificationem: Totius in mundo, vt educat peregrinantes, & totus in Cœlo, vt recipiat, peruenientes.

Hic est Iesus, in cuius manibus, & iustitia horrenda incidisti maledicte. Nam vbi fugies? Quia de eo scriptum est: quo ibo à Spiritu tuo, & quo à facie tua me abscondam; Si ascendero in Cœlum tu ibi es: si descendero in infernum, ades?

Hic est Iesus, de quo scriptum est: Exulta filia Syon, ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam; & cui laudes victoriæ multi significare volentes, qua erat Dominus morte moriendo superaturus, & trophæo Crucis, de Diabolo mortis principe triumphaturus, strauerunt vestimenta sua: Alij cędentes oliuarum ramos, & frondes, sternebant in vias: Et qui præibant, & qui sequebantur clamabant, dicẽtes. Osanna, benedictus qui venit in nomine Domini; benedictum, quod venit Regnum Patris nostri Dauid; pax in Cœlo, & gloria, Osanna in excelsis; & cum introisset Christus Hierosolymam: commota est vniuersa Ciuitas, dicens. Quis est hic? hic est Iesus à Nazareth.

Hic est Iesus, qui Hierusalem ingressus est, non in Curru aureo preciosa purpura fulgens, nec ascendit super feruidum equum, discordiæ amatorem, & litis, sed super asinam tranquillitatis, & pacis amicam.

Hic

Hic est Iesus, qui quærit cor nostrum purum, & mundum vt paret in eo cœnaculum grande stratum, vt faciat apud nos Pasca cum Discipulis suis.

Hic est Iesus, qui reliquit corpus suum in cibum, & sanguinem in potum, & accepit panem, & benedixit, ac fregit, deditque Discipulis suis, cõstituens eos Sacerdotes, & ait: Accipite, & comedite, hoc est corpus meum: Simili, modo, accipiens calicem gratias egit, & dedit eis, dicens: Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus noui Testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum: & hæc quotiescunque feceritis in mei memoriam facietis.

Hic est Iesus buccella illa dominica, quam intingens obtulit Discipulo ingrato, vt ad Sacramentum vnitatis, & ad humilitatem dilectionis eum inuitaret, qui temerariè accipiens, in eum Sathanas intrauit, non quia malum acceperit, sed quia bonum malè malus recepit.

Hic est Iesus, qui nostræ salutis siccitatem ostendit, dicens: Iudæ, quod facis facitius: O verbum libentius parati ad passionẽ, quam irati ad vindictam; ò verbum, non tam pęnam exprimẽs proditoris, quam mercedem significans redemptoris: Iudas tradens Christum cogitabat pecuniæ lucrum, & inuenit animæ detrimentum: Christus verò tradens se ipsum, populum inuenit, quem & redemit.

Hic est Iesus, cuius humilitas quanta fuerit, ipsa diuinitas incarnata ostendit, genua flectens ante hominem; Creator ante ceaturam: Rex ante Piscatorem: sapientia ante ignorantiam: & pulchritudo ante deformitatem: & propter humanos, quibus in terra versamur affectus, Discipulorum pedes lauit, ac dixit: Si ego Dominus, & Magister pedes vestros laui, quantò magis debetis, & vos alter, alterius lauare pedes, vt demittentes debita, & pro inuicem orãtes cum omni charitate, & humilitate, habeatis partem mecum in Regno Patris mei.

Hic est Iesus, qui orare exiuit in montem oliuarum, ac Discipulis tribus inquit; Orate, ne intretis in tentationem: ipse Pastor tristis erat, eius anima turbabatur, diuinitas verò inconcussa lætabatur: orat hic semel, Pater, si possibile est, transeat a me calix iste: Sed non sicut ego volo, sed sicut tu vis: Spiritus promptus est, caro autem infirma: Orat & iterum; tertioque precabatur, & tanquam aquila regebat nidum suum velamento pennarum, & solicitus cũ orasset ad pullos reuertebatur, propter quos tristitiam patiebatur; Quia inquieta

nox ipsos Piscatores in fugam compellebat.

Hic est Iesus, cui statim apparuit vnus ex maioribus Angelis, qui eum adorans, dixit: Domine Deus mi Rex, orationem Patri tuo, sanguineumque sudorem obtuli, & tota Curia Cęlestis pro te deprecata est, tamen pro reconciliatione generis humani, necesse est Crucis subire tormentum, & licentia obtenta, cum debita humilitate adorans rediit Cœlestes sedes, & Christus in agonem factus, Discipulis dixit: Dormite iam, & requiescite, ecce appropinquat qui me tradet.

Hic est Iesus, qui osculo traditus proditorem amicũ vocat & Iudæi cum armis, & lãternis, quærentes eum in tenebris, & non compræhendentes, audita voce, Ego sum: ceciderunt retrorsum, prostrati in faciem cæcitatis; Sed quia Christus lux est, quæ lucet in tenebris, excitauit à mortuis: quem insensati, & ingrati ministri tenentes, & malè tractantes, hic inde ad Principes duxerunt.

Hic est Iesus, pro quo Petrus promiserat se tanquã columnam firmissimam animam positurum, & ad vnius aurę impulsum totus cõtremuit, & Magistrum negauit: Sed audiens gallum cantantem, vidit cordis sui nauem sine mercibus nudam; vnde flere cæpit, & permanens in amaritudine lacrymarum, meruit ab ipso Christo de portis eripi Infernorum.

Hic est Iesus cuius capiti milites plectentes coronam de spinis, & arundine percutientes, imposuerũt, & illusoria veste purpurea circumdederunt eum, durisque flagellis flagellãtes, & amaris conuicijs spuentes in splendidam faciem, & illudentes ei, clamabant: Aue Rex Iudæorum: & dantes alapas: prophetiza Christe, quis te percussit, dicebant, quæ omnia per Isaiam prædicta fuerunt, in nomine Christi dicentem: Corpus meum dedi percutientibus, & genas meas vellentibus, & faciem meam non auerti à fæditate sputorum: & sic tremenda potentia superbum mũdum non atrocitate pugnandi, sed patiendi humilitate vincebat, & granum istud multiplicandum seminabatur horribili contumelia, vt mirabili pullularet in gloria.

Hic est Iesus, quem Pilatus pronunciat innocentem: Nam lauit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine iusti huius: & tamen inordinata nequitia iudicantis eligendi tribuit facultatem populo, dicens: Quem vultis dimittam vobis Barrabam, an Iesum? at illi clamantes, crucifige, crucifige eum: Pilatus dimisso Barraba tradidit Iesum crucifigendum.

Hic

Hic est Iesus, cuius diuinæ maiestatis sententia noluit, te in Iudam de tanto sacrilegio alienis manibus, sed proprijs, puniri. Nam post redditum pretium sese laqueo suspendit: vt quē mulctauerat pecunia, mulctaret & vita; & sic Iudice seuerissimum vlciscentem confiteretur quem negauerat tradendo, dicens: peccaui tradens sanguinem iustum.

Hic est Iesus, cuius prouidentia disposuit, vt pretium suæ venditioni, non in corbonam poneretur, ne peccatoribus sumptum præberet, nec sacrilegis esset ad lucrum, vel vsum. Sed ager emeretur, qui peregrinis sine domo, & Patria; & his, qui toto orbe exules iactabantur, requiem subministraret, & fidelibus defunctis esset ad sepeliendum; vt iam exinde Christus, & viuos sanguinis passione redimat, & mortuos pretiosa possessione suscipiat.

Hic est Iesus, quem continuò in mente habere, & ipsum Regem orbis terrarum, & Angelorum Dominum imitari debemus, coronam spineam, vestimentum purpureum, contumelias patientem, & omnia pro redemptione nostra silentio ferentem.

Hic est Iesus, qui baiulans Crucem ad Caluariæ locum, tanquam ouis ad occisionem, & Agnus ante tondētem se, sine voce ductus est; vbi Iudæi spoliantes eum crucifixerunt, vt impleretur, qnod dictum est per Prophetam: Foderunt manus meas, & pedes meos, & dinumerauerunt omnia ossa mea.

Hic est Iesus, cuius vestimenta, idest doctrina Euangelica, in quatuor partes mundi diuisa fuerunt: & nolunt scindi tunicam inconsutibilem, quæ integra erat, quia non patitur Ecclesiæ violari vnitatem, vt impleretur Prophetia, diuiserunt vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Hic est Iesus, cuius immolatio noua, & admirabilis est: nouum Altare ligno Crucis efficitur: Christus verò nouus Sacerdos est, & hostia vera, & communis pro genere humano oblata: de qua clamat Apostolus: epulemur non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ, & nequitiæ, sed in azymis sinceritatis, & veritatis: Quoniam Pascha nostrum immolatus est CHRISTVS: extra muros in altitudine Crucis, vt aeris natura à maledictis mundaretur, & terra à prophanis Gentilium sacrilegijs purgaretur sanguine suo.

Hic est Iesus, cuius admirabilis passio, quanta nobis bona triumphi contulerit, mortali, & humana voce non valeo recensere; Quia genus humanum peccat, & hic verberatur: illud prçuaricatur, & hic crucifigitur, & pro quibus mori digna-

gnatur? pro sceleratis, & impijs; Immo & iniurias, & sputa, & plagas in corpus suum conuertit, in pretium nostrum: Quis ergo potest tantam narrare pietatem? & quid retribuemus Domino pro muneribus tantæ dignitatis?

Hic est Iesus infinita bonitas, cuius sacrarum manum in ligno crucis extensio, & reuerenda confixio condemnat Adę, & Euæ manus ad interdictum ligni cibum, cum ingemiscenda omnis posteritatis transgressione, porrectas.

Hic est Iesus, cui acerbissimum, & turpissimum genus mortis intulerunt; Nam morte illa crucis, nihil peius fuit inter genera mortium, quia durius, & diutius cruciabatur: Et tamen pro illis petebat veniam, à quibus adhuc accipiebat iniuriam, dicens: Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

Hic est Iesus, quem latro Spiritu Sancto eruditus, dum mens discipulorum titubaret, confessus est; primò, curam gerens de socio in cruce, dicens; non times Dominum tuum? nos quidem iuste digna factis recipimus; hic autem nihil mali gessit; deinde Christo: Memento mei Domine, cum fueris in Regno tuo: O admirabilis, & salutifera confessio: adhuc in latrocinijs positus, & inuisibilem Deum angelicis oculis videbat; nondum vocatus, & prædicat Christum sæculi Iudicem, Regemque sæculorum: nondum famulus, & fit Christi amicus; nondum discipulus, & fit Magister, & ex latrone Confessor, & Martyr.

Hic est Iesus, qui sicut excedit vota, ita gratiam adiungit ad merita. Nam crucifixus, & in facie consputatus, clauisque confixus, cum iniurias, & maledicta susciperet, derisus, atque cōtemptus malignam illam, atque longo scelerum vsu obduratam latronis mentem immutare præualuit; & animam lapidibus duriorem attraxit pariter, & honorauit, dicens; Hodie mecum eris in Paradiso, vt hæreditariam, & paternam sedem per sæcula clausam (hoc instante latrone) primus securè introeas, & pacificè possideas.

Hic est Iesus, cuius vocem humani generis aduersarius audiuit: Nunc Princeps mundi huius eijcietur foras. Et ego cum exaltatur fuero a terra, omnia traham ad me ipsum; nihil iam tibi maledicte, applaudat crudelitas tua tibi exitium, nobis verò attulit commodum, quia pro totius mundi facinore, vt legitur; verè languores nostros; & dolores ipse portauit, & nos putauimus eum, quasi leprosū, & percussum à Deo, & humiliatum; Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: & attritus est propter scelera nostra.

Hic

Hic est est Iesus, qui sciens, quia iam omnia consummata erant, vt consummaretur scriptura, dixit; Sitio, Et cum Virginem Virgini commendasset, iterum clamant voce magna: Pater in manus tuas commendo spiritum meum, inclinato capite, emisit spiritum.

HIC PAVLISPER ORENT IN SPIRITV, deinde dicat.

HIc est Iesus, in cuius passione, apertè rerum natura videtur commoueri, at si in vindictam auctoris suis vellet contra te maledicte, armari; omnia sunt elementa permota. Cœlum non fuit quietum, cum caput dominicum verberaretur: non curia cęlestis cœlo contenta permansit, quia in commotione fuerat? cœli luminaria conturbantur, & detestationibus suis Stellæ sulphureæ cadunt in lapsum, terra ipsa concussa à fundamentis suis, quasi quæ Crucem Domini vix sustineat, tanquam ad scelus proprium contremiscit; dies refugo lumine luget res habitu induitur; lignis cuspide rumpitur Golgota: resonant mallei, securesque cædentes: montis sacri petræ scinduntur, & monumenta, Sanctis multis resurgentibus aperiuntur; Et quem viuum contempsernnt, mortuum sic mirati sunt, vt dicerent; Vere quidem filius Dei erat iste.

Hic est Iesus, cui vnus militum lancea latus aperuit; Et continuo exiuit sanguis, & aqua, Sanguis in remissionem peccatorum; Aqua, in temperationem poculi salutaris, quæ ad lauacrum præstat, & potum: figuratus in primo Adam, cuius latere facta est Mulier; & de latere vitæ, formata est Ecclesia.

Hic est Iesus, cuius corpus, Ioseph ab Arimathia, vt fides satisfaceret, & timori, occultè petijt Pilato; vt & humo mandaret crucifixum, & declinaret insaniam Iudæorum: Quo accepto, & deponens eum, inuoluit Syndone, & posuit in monumento nouo: quod erat excisum de petra, & aduoluit lapidem ad ostium monumenti.

Hic est Iesus, pro cuius amore omnia tormenta portare debemus; in quo salus, & vita, & resurrectio nostra consistit: Nam magnum Sacramentum pietatis, signum vnitatis, & vinculum charitatis ostendit, cum non habens, quare moreretur, mortuus est; vt nos à sempiterna morte liberaret.

Hic est Iesus, cuius anima vsque ad Inferni profunda, & sedes Tartari penetrauit: Et sicut illam Inferni porta, ita nec corpus tenere potuit sepultura: Nam per illud triduũ nequaquam

quam caro corruptione fuit violata; Quia tota diuinitas, & corpori, & animæ vnita erat, & in Inferno sub eadem mora Regnũ mortis anima destruebat. Ecce quomodo suscepit dolores nostros, vt nos sanaret, quomodo suscepit pęnã, vt nobis gloriã donaret: quomodo suscepit mortẽ, vt nos viueremus sine fine, quõ iacuit in præsepio, vt nos regnaremus in Cęlo, & quomodo descendit ad inferos, vt nos ad superos reduceret.

Hic est Iesus, qui ad terminum tenebrarum, & profundum Infernorum descendens, impias, ac tartareas legiones terruit; quæ trementes dixerunt. Quisnam est iste terribilis, & niueo splendore coruscus? nunquam noster talem excepit Tartarus: nunquam in nostram cauernam talem misit mundus: nũquam in hoc cœnoso loco, & nigra semper caligine obcœcato, iucundum lumen apparuit: & flentes dicebant. Inuasor iste non debitor, exactor est, non peccator Iudicem videmus, non supplicem; venit iubere, non succumbere: eripere, non manere. Vbi nam ianitores nostri, cum iste bellator Christus, claustra vexabat? Si Deus est, vt quid venit? Si homo, quid præsumpsit? Si Deus, quid in sepulchro facit? Si homo, cur peccatores soluit? Nonne cũ actore nostro fœdus composuit, aut fortè congressus est, & ipsũ vicit? Heu, heu nobis in contrariũ est nostri præliatoris versa sententia: per lignum quidem ditati sumus, & per lignum euertimur; perijt potestas nostra, semper populis formidata; ò Princeps noster, hicnè est ille, de cuius tibi semper futura, morte plaudebas? Ipsenè est, in cuius cruce omnem mundum tibi subiugandum esse credebas? Ipsenè est, in cuius exitu nobis tanta spolia promittebas? Quid est, quod facere voluisti? Ecce iam omnes tibi tenebras suo splendore fugauit, & omnes tuos carceres fregit: captiuos eduxit ligatos, qui sub nostri solebant suspirare tormentis, soluit; ac ipsi insultant nobis de perceptione salutis: Et iam non solùm nihil verentur, sed & insuper minantur: Et post istas vestrorum ministrorum Infernalium voces, sine vlla mora ad imperata Iesu Christi omnes ferrei confracti sunt vectes: & quos captiuos tenebat, infernus reddidit.

Hic est Iesus, qui propria virtute, spoliatis Inferis, recuperatis gaudijs Patriæ quondam perditis, resurrexit die tertia, vt in vita sua ostenderet nostræ vitæ nouitatem, & abstulit nobis desideria carnalia: abstulit concupiscentias malas: abstulit superfluum, cum quo nati eramus, & multò peius, quod malè viuendo addideramus; diesque illa lucidior illuxit: Astra quoque omnia lætata sunt: & quæ (patiente Domino) propriũ lumen

lumen retraxerant, nolentes Creatorem suum aspicere crucifixum. Ecce nunc victorem illum, & ab inferis resurgentem, nouo claritatis suę venerantur obsequio.

Hic est Iesus, qui per quadraginta dies Discipulis suis multoties apparuit, exprobrans incredulitatem eorum, & duritiā cordis, ac dixit eis: Euntes in vniuersum mundum, prædicate Euangelium omni creaturæ, & qui crediderit, & baptizatus fuerit saluus erit, qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo Dæmonia eijcient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebunt.

Hic est Iesus, qui quadragesima die ad dexteram Dei Patris remeauit, cruoris rubore perfusus, ac choreis victricibus laureatus: & videntibus Apostolis eleuatus est: & nubes suscepit eum ab oculis eorum, cumque intuerentur in Cœlum; confestim ex victoribus Angeli duo, metu, & dolore prostratos Apostolos verbis talibus consolantur: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in Cœlum? hic Iesus, qui assumptus est à vobis in Cœlum, sic veniet, quemadmodum nunc tollitur super Astra pręclarus: & ad eius ascensum Cherubin in principio ad Paradisi custodiam positus cedit, & flammea romphæa obuoluitur; sanctificatur diuino comitatu immensus aer, & omnis illa volitans turba, per auras, Christo ascendente, transfigit: pauet omne Cœlum, mutantur Astra: concurrit confestim fulmineus ille militiæ cœlestis exercitus, qui videns Regem suum viuæ carnis manubias reportare, atque noste debellato, hominem in superna ascendere, agnoscensque in cicatricibus signa bellorum, & adorans in carne vulnera iam sanata, plaudit, & tuba sonat; & alterius inter se splendidus ille Senatus cœlestis, ita resonat obsequia lęta carminibus, talibusque cõcrepit hymnis: Tollite portas Principes vestras, & eleuamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ: & spolia ex castris tyrannicis reportantes, fulgentiaque diuinæ virtutis vexilla deducunt lętantes.

Hic est Iesus, qui confortat nos in die tribulationis, & loquitur animæ nostræ, dicens: Filia veni ad me, cum tibi non fuerit bene, quia propè sum: vt restaurem vniuersa, non solùm integrè, sed & abundanter, & cumulatè; quando te existimas elongatam à me, sæpe sum propinquior; quando existimas te totam perditam, tunc sæpe magis merendi instat lucrum: Esto ergo longanimis, & fortis: veniet tibi consolatio tem-

tempore suo, expecta me expecta, quia veniam, & curabo te. Nam vnicum putamus gaudium, quando affligit nos doloribus, quia sicut Deus Pater dilexit eum, sic ipse dilexit nos: Dilectos suos Discipulos non misit ad gaudia temporalia, non ad honores, non ad requiem: sed ad magna certamina, ad despectiones, ad labores, ad ferendũ fructũ multum in patientia.

Hic est Iesus, cuius verba spiritus, & vita sunt: Nam dicit, Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis; & ego reficiam vos: Excitant nos verba tantæ pietatis, dulcedinis, & dilectionis, vt fiducialiter ad eum accedamus, vt secum habeamus partem, vt immortalitatis accipiamus alimoniam, vt æternam obtineamus vitam, & gloriam.

Hic est Iesus, qui destruxit falsam sapientiam, & superstitionem Gentilium, & Philosophorum, & falsos ritus Deorum: dissipauit malitiam Iudæorum insurgentium, vt delerent eum per mortem dissipauit consilia, & conuenticula Principum mundi, & Tyrannorum, qui distrahere Ecclesiam, & delere nomen Christi disposuerant.

Hic est Iesus, qui habuit speciositatem, & pulchritudinem corporis, & animæ; & sanctitatem in viuendo, & mansuetudinem in conuersando. & patiendo; & veritatem in docendo, & iustitiam in corrigendo, quę reddebant ipsum dignum Regno, & Imperio.

Hic est Iesus: qui liberauit nos de spelunca peccati, in qua eramus sepulti: de spelunca miseriarum, & pęnalitatum; & de spelunca persecutionum infidelium, & de medio Dæmonum, quibus dati eramus in escam per peccatum Adæ.

Hic est Iesus, qui docet nos, quatuor, vt habeamus magnam pacem, & quietem, & libertatem, dicens. Fili stude alterius potius facere voluntaté, quam tuam. Elige semper minus, quã plus habere. Quære semper inferiorem locũ, & omnibus sub esse. Opta semper, & ora, vt voluntas Dei integre in te fiat. O bone Iesu, sermo hic tuus breuis dictu, sed plenus perfectione sensu, & vberi fructu: Ideò tu, qui omnia potes, & animæ profectum semper diligis, adauge maiorem gratiam, vt possimus tuum complere sermonem, & nostram perficere salutem.

Hic est Iesus, qui, non solum est mediator Dei, & hominum; sed etiam est Medius interpres, quia declarauit nobis voluntatem Patris, & interpręatatus est legem Mosaycam secundum verum intellectum, & est verus, & proprius dispensator omnium virtutum, & donorum, & bonorum gratiæ, & gloriæ Dei Patris dilecti sui.

Hic

Hic est Iesus primogenitus, & vnigenitus æterni Patris, nō solum, quò ad diuinitatem, sed etiam quo ad humanitatem; primogenitus quoque quo ad hæreditatem; quam adeptus est vsque ad terminos terræ, & in Cęlo, & in terra: Et quia excelsus positus est præ omnibus Regibus terræ, sedens ad dexteram Patris in excelsis, data est ei vniuersalis potestas.

Hic est Christus, qui adeptus est potestatem gnbernatiuam, & Regnum, & Imperium super omnes creaturas, & gloriam, & honorem, & latriam, & summam fruitionem, & gloriam; quæ Christo, homini debentur, in quantum filius naturalis ratione vnionis verbi, & ex merito suæ passionis.

Hic est Christus, sub cuius pedibus, Deus Pater subiecit multipliciter inimicos suos, in natiuitate multa Idola in Ægipto, & in diuersis partibus corruerunt; in descensione ad inferos; vbi sedit tanquam Iudex circiter quadraginta horas condemnauit, & ligauit Diabolum vsque ad iudicium, & expoliauit Limbum, & Purgatorium: Item quando per prædicationem Euangelicam, cuius sonus exiuit in omnem terram, destruxit omnia nomina Idolorum, & præcipuè inimicam omnium viuentium mortem.

Hic est Iesus, qui vt hominem perditum, & captiuum in retiaculo Diaboli repararet, & liberaret, venit in carnem: Nam sicut Diabolus abscondit hamum venenosum sub specie fructus venenosi, & dedit primo hominiquem mordens Adam, fuit ipse morsus à morte; Sic Christus carnem suam tan uam escam, sub qua latebat hamus diuinitatis, obiecit Diabolo, & ipsam carnem tetendit in arcu crucis; Diabolus verò, credens Christum purum hominem obnoxium morti, voluit ipsum mordere, sicut cæteros, sed ipse fuit victus, & captus in retiaculo passionis Christi.

Hic est Iesus, qui dicitur gloria nostra, quia mortuus est propter iustificationem nostram, nos à peccato liberando, & resurrexit propter gloriam nostram; Hoc est, vt nos glorificaret, & resuscitaret ad gloriam.

Hic est Iesus, à quo, & ab eius Patre ad præparata sibi Apostolorum suorum Templa, Spiritus Sanctus, velut imber sanctificationis, & substantia sacri vnguenti, defluxit; vt ex eius fragrantia vniuersus mundus per duodecim Solis radios, veritatis Lampades illuminaretur; & inebriati nouo vino, loquētes varijs linguis magnalia Dei, repleāt, atque irrigent corda populorū, & appropinquantes ad eorū doctrinā, Dei fierēt capaces, atque participes, prout Spiritus sanctus dabat eis.

Hic

Hic est Iesus, Iudex sæculi, quem videbimus venientem in nubibus, Cœli, cum virtute, & potestate magna, excelsaque maiestate; cui Sancti omnes obuiam venient in aera, & quem præcedet exercitus Angelorum, qui clauos, flagella, coronam spineam, & signum illud triumphale vexillum sanctæ Crucis, sublimibus humeris præferentes, diuinum Regis cælestis ingressum nunciabunt, cuius splendore manifestabuntur abscondita cordium. Cum verò ipse Iudex iudicabit, etiam cælestes Ministri pauebunt, & terribili apparatu de Iudicis intuendi horrenda formidine contremiscent: tum vulnera sua hic Christus ostendens, his, qui à dextris erunt, dicet: Venite benedicti Patris mei, possidete Regnum vobis paratum à constitutione mundi; Et iratus, peccatoribus, serò sua crimina cognoscentibus, & frustra fatentibus impiam iniquitatem, dicet. Ite maledicti in ignem æternum, quem præparauit Pater meus Diabolo, & Angelis eius; Et sic statim vos impęnitentes, cum sequacibus vestris in æternum confundemini.

Hic est Iesus, per cuius foramina stigmatum transire debemus, vt pulcriores simus in Regno suo. Nam transacta nocte sæculi huius, & transactis erroribus tentationum, teque superato Leone, Christo astabimus, & illum contemplabimur in Patria; quæ finiri, nec corrumpi, nec pluuia, nec diluuijs, nec à vobis latronibus obsideri potest.

O superbissime Diabole; ò inimice fidei; ò adductor mortis, ò vitæ raptor; ò Iustitiæ declinator; ò malorum radix; ò fomes vitiorum; ò seductor hominum, ò proditor gentium: ò incitator inuidiæ; ò origo auaritiæ; ò causa discordiæ; ò excitator dolorum, & malorum inuentor cunctorum: Quid stas, & resistis, cum scias Christum tuas perdere vires; para fugam, cum cæteris consocijs tuis.

Nam Ecce, cuius obstetricante manu præcipitatus es à Cęlis, coluber tortuose.
Ecce, qui præcipit Soli, & non oritur.
Ecce qui Stellas claudit, quasi sub signaculo.
Ecce qui subuertit vos in furore suo.
Ecce qui aufert prædam de dentibus tuis.
Ecce, qui conteret molas iniquorum.
Ecce vera fortitudo, quæ alligauit te fortem.
Ecce qui vincula tua dirupit.
Ecce qui te expoliauit.
Ecce qui Regnum tuum destruxit.
Ecce qui te victnm ligauit.

Ecce

Ecce qui victoriam dedit de inimicis suis.
Ecce qui Principem omnium vitiorum præcipitauit.
Ecce qui portas æreas confregit:
Ecce qui vectes ferreos contriuit.
Ecce qui percussit superbum, & vulnerauit Draconem;
Ecce qui fecit prædam in Inferno.
Dcce qui captiuos Inferni soluit.
Ecce qui mortem calcauit occisus.
Ecce qui posuit signum victoriæ in Tartaro:
Ecce qui superbis resistit.
Ecce mortis, & Diaboli victor.
Ecce qui nascens teruit Herodē, & moriens vicit Diabolū.
Ecce qui tradidit Cruci membra humana, vt mortem induceret tibi antiquo Serpenti.
Ecce qui destruxit labia dolosa, & linguam magniloquam.
Ecce, cuius sanguine victus est Draco, eductis de dentibus eius membris suis.
Ecce, qui posuit circulum in naribus, & chamum in labijs tuis, vt reducat te quò voluerit.
Ecce, qui vobis peccatoribus non pepercit, sed in Tartarum vos tradidit cruciandos.
Ecce qui illustrat Paradisum.
Ecce, in quem desiderant Angeli prospicere.
Ecce quem habent Angeli Imperatorem in Cœlis.
Ecce, qui posuit titulum gloriæ in sæculo.
Ecce, qui vocat nos peregrinos ad Patriam.
Ecce petra nostra, & robur nostrum.
Ecce scutum nostrum, & cornu salutis nostræ.
Ecce Saluator noster, & refugium nostrum.
Ecce, in cuius alarum protectione speramus,
Ecce, a quo empti sumus pretio magno, & eius liuore sanati.
Ecce, qui pro nobis interpellat: plagas, & sanguinem fusum Deo Patri ostendens.
Ecce, qui saluat, & liberat nos ab omnibus persequentibus fortissimis.
Ecce, cuius nomen admirabile in vniuersa terra.
Ecce, qui gloria, & honore coronauit hominem, & minuit paulominus ab Angelis.
Ecce qui conterit brachium peccatoris, & maligni.
Ecce, qui regnat in æternum, & in sæculum sæculi.
Ecce, cuius sedes in Cœlo est.
Ecce, qui humiliat oculos superborū, & populū humilē saluat.

Ecce, qui retribuit petentibus vitam æternam, & credentibus aperit Regna Cælorum.

Ecce, quem ſancta Eccleſia confitetur per orbem terrarũ.

Ecce qui moriens profitetur ſe in Paradiſo regnare.

Ecce, qui ſubiugauit nos ſuo Imperio.

Ecce, qui ducit nos in altum: vbi eſt refectio noſtra.

Ecce, qui diuinæ militiæ ſuſtinet onera.

Ecce; quem nos in terra adoramus in fide, & Angeli in Cælo, in ſpecie ſine velamine.

Ecce qui vniuerſis fidelibus ſuis adeſt; quibus ob quotidianum ſolatium, & cor erigendum in Cælum, ſe tribuit edendum, & fruendum.

Ecce verbum Dei, quod Beati facie ad faciem gloriam eius ſpeculantes, & de claritate, in claritatem abyſſalis Deitatis transformati guſtant, carnem factum, ſicut fuit ab initio, & manet in æternum.

Ecce verè dilectus noſter, electus ex millibus, in quo cõplacuit animabus noſtris habitare omnibus diebus vitę noſtrę.

Ecce verè pacificus noſter, in quo pax ſumma: & requies vera; extra quam labor, & dolor, & infinita miſeria.

Ecce verè Deus abſconditus, cuius conſilium non eſt cum impijs, ſed cum humilibus, & ſimplicibus Sermo ſuus.

Ecce, cuius Spiritus ſuauis, cui, vt dulcedinem ſuam in filios demonſtraret, pane ſuauiſſimo de Cælo deſcendente, illos reficere dignatur.

Ecce Chriſtus, qui ingreditur ad animas deuotas, vt paſcat eas carne ſua glorioſa: vt ſic oſtendat homini gratiam ſuam ineffabilem, & amorē immenſũ, & charitatem ſuam eximiam.

Ecce, cuius conſilium ſalutare, & vtile eſt.

Ecce, qui ſeipſum in cibum donauit; ò quam ſuaue, & iucundum eſt eius conuiuium.

Ecce cuius operatio admirabilis, cuius virtus potens, cuius veritas infallibilis.

Ecce Deus meus, Deus verus, & homo, qui ſub modica ſpecie panis integer continetur.

Ecce Dominus vniuerſorum, qui nullius habens indigentiam; voluit tamen per hoc Sacramentum habitare in nobis.

Ecce munus nobile, & ſingulare ſolatium, in hac lachrymarum valle nobis relictum.

Ecce, quoties hoc myſterium recolimus, & cuius corpus accipimus, toties noſtræ redemptionis opus agimus, & participes efficimur omnium meritorum Chriſti.

Ecce,

Ecce, cuius charitas nunquam minuitur, & cuius magnitudo propitiationis nunquam exhauritur.

Ecce, qui seruat conscientiam hominum.

Ecce quem concupiscit anima nostra, & cui desiderat cor nostrum vniri.

Ecce remedium salutis nostræ, si fortè defecerimus in via Cœlesti, fraudati, alimonia.

Ecce, quem Signè manducantes, participes, & hæredes sunt æternæ gloriæ.

Ecce Dominus Deus, creator, & viuificator omnium spirituum qui cum tota deitate, ac humanitate ad pauperculas animas dignatur venire, & eas impinguare.

Ecce in Sacramento Altaris totus præsens Deus noster, homo, Christus Iesus, ad quem nos trahit firma fides, deuota spes, & sincera charitas.

Ecce, qui mirabiliter agit nobiscum, & quam suauitér, & gratiosè cum electis suis disponit, quibus seipsum in Sacramento sumendum proponit.

Ecce, qui in toto mundo offertur quotidie, vt tantò maior appareat gratia, & dilectio Dei ad hominem, quantò latius est sacra communio diffusa per orbem.

Ecce, in cuius Sacramento confertur spiritualis gratia, & reparatur in anima virtus amissa, & per peccatum pulchritudo deformata redit.

Ecce sanctificatio nostra, & redemptio, consolatio viatorum; & Sanctorum æterna fruitio.

Ecce illud altissimum, & dignissimum Sacramentum salus animæ, & corporis, medicina omnis spiritualis languoris, in quo vitia curantur, passiones frenantur, tentationes vincuntur, maior gratia infunditur, virtus incæpta augetur, fides firmatur spes roboratur, & charitas ignoscit, ac dilatatur.

Ecce Medicus infirmorum, & Saluator.

Ecce, fons vitæ sitientium.

Ecce pius consolator desolatorum.

Ecce, qui, vt saluaret hominem, festinanter venit ad peccatorem.

Ecce fontem vitæ, de quo in omnes resurgentes vita fluit.

Ecce, quo Spiritus beati fruuntur iucundis amplexibus.

Ecce Creator vniuersi presens hic apud nos in Altari Deus noster, Sanctus Sanctorum, Creator omnium, & Dominus Angelorum.

Ecce, qui se totum obtulit Patri pro genere humano, to-

tumque corpus suum, & sanguinem, in cibum, vt totus sit noster, & nos permaneamus cum illo.

Ecce fonus totius bonitatis, & pietatis, & diuinæ misericordiæ.

Ecce, qui contra vniuersas tentationes, & fallacias Diaboli, fortior, atque vigilantior præualet.

Ecce corpus Christi, quod nobis infirmis ad refectionem mentis, & corporis dedit æternus Pater, & posuit lucernam pedibus nostris verbum suum.

Ecce verbum Dei, Lux animæ nostræ: & Sacramentum panis vitæ sine quibus bene videre non possumus.

Ecce, qui solus cibus, & potus noster est amor, & gaudium dulcedo, & totum bonum nostrum, vsque in sęculum.

Ecce, cuius sanctissimum, & mellifluum nomen laudant, & magnificant vniuersi populi, tribus; & lingua cum summa iubilatione, & ardenti deuotione.

Ecce, qui graditur cum simplicibus: reuelat se humilibus, dat intellectum paruulis; aperit sensum puris mentibus, & abscondit gratiam curiosis, & superbis.

Ecce quem Cœli cœlorum non capiunt, quem reuerentur Angeli, & Archangeli; quem metuunt Sancti, & iusti. Et tamen, tam amicabiliter inuitat nos egeneos, & pauperrimos peccatores ad communionem sui sanctissimi corporis; cui sit semper laus, & honor, & gloria, in sæcula seculorum. Amen.

SVRGAT EX EXORCISTA, & stans, vel sedens sine mora seqnatur exprobationem sequentem.

O Lucifer, ò miserrime tu, ò vos omnes maledicti Diaboli, audite facinora, & miserias vestras, creaturæ indisciplinatæ, quibus omnipotens Deus tanta beneficia, & dona in creatione contulit; Audite Dominum per os Ezechielis, dicentem, Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia, & perfectus decore in delicijs Paradisi fuisti; omnis lapis pretiosus, operimentum tuum Sardius, Topazius, & Iaspis, Chrysolitus, & Onix, & Beryllis, Saphirus, & Carbunculus, & Smaragdus, aurum opus decoris tui, & foramina tua in die, qua conditus es, præparata sunt. Tu Cherub extensus, & protegens; & posui te in monte Sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti, perfectus in vijs tuis à die conditionis tuæ, donec inuenta est iniquitas in te; in multitudine negociationis

tuæ

nis tuæ repleta ſunt interiora tua iniquitate, & peccaſti, & eiecite de monte Dei, & perdi te; ò Cherub, protegens de medio lapidum. Et eleuatum eſt, cor tuum in decore tuo: perdidiſti ſapientiam tuam, in terram proijci te; ante faciem Regum dedi te, vt cernant te in multitudine iniquitatum tuarum, & in iniquitate negotiationis tuæ polluiſti ſanctificationem tnam. O ſuperbe Lucifer, eras arbor pulcherrima, frondoſa, excelſaque inter cæteras arbores Paradiſi in magnitudine tua: radix tua iuxta acquas multas manentes in circuitu: Cedri non fuerunt altiores te in Paradiſo Dei: omne lignum non erat aſſimilatum tibi, & pulchritudini tuæ, quoniam ſpecioſum te fecerat Dominus, multiſque condenſis frondibus. O vos Dæmones, omnes inſenſati audite: eratis habitatores illius Sanctæ Hieruſalé, cuius portę ex Saphiro, & Smaragdo ſunt ædificatæ; ex lapide candido, & mundo omnus plateas eius; illius, dico ſtrauerunt Patriæ, Ciues eratis, in qua eſt vita iucunda, vita vitalis, & ſempiterna; in qua vita beata, & munere immortalitatis munita vbi dico, gaudium eſt, & dignitas: vbi opes, & ſanitas, vbi abundantia, & beatitudo, vbi ſunt cuncta conſona, & cuncta conuenientia, vbi tranquilla ſunt omnia, & quieta, omnia in charitate perfecta; vbi vna concordia, lætitia ſempiterna, & corona decoris: vbi brauim eſt fœlicitatis, requies opulenta, pulchritudo pacis, & plenitudo beatitudinis, vbi conſortium eſt Angelorum, & Archangelorum, ac omnium Cœleſtium virtutum, vt Stellæ fulgentes in perpetuas æternitates, & in vnum omnes ſunt, Sed quid excellentius eſt? Videtur Deus facie ad faciem: hoc eſt, cognoſcitur potentia Patris, ſapientia Filij, & clementia Spiritus ſancti, ipſius ſummæ Trinitatis, vna, & indiuidua eſſentia: ibi, dico, videtur fons ſapientiæ, lumen luminum, lumen immenſum, incorporeum, incorruptibile, incomprehenſibile, increatum, indeficiens, & inextinguibile, & videtur bonitas ſumma plena ſcientia in omnibus; & per omnia, quem cernẽdi finis non erit, nec ſatiantur Beati videntes gloriam Dei, & contemplantes pulchritudinem Ieſu Chriſti. Omnes ibi ſunt per Charitatis vinculum, idem ſentiunt, idem volunt, & omnes in vnum ſe diligunt, & quod multo altius, eſt, plus Ieſum Chriſtum, quam ſeipſos, & eorum merita diligunt. Nil bonitatis ſibi adſcribunt, ſed totum Chriſto, quoniam ipſis cuncta ex infinita charitate ſua donauit. Nam ſupra ſerapti, & extra propriam dilectionem tracti toti in amorem Ieſu Chriſti pergunt, in quo, & fruitiuè quieſcunt. Nihil eſt, quod eos auer-

tere possit, aut deprimere: quippe, qui æterna veritate pleni & in igne ardescunt inextinguibilis charitatis: & tanto amore diuinitatis gaudio superfluenti replentur, quod nihil eis desit gloriæ, nihilque possit de esse fœlicitatis: Ibi inuenitur omne, quod desideratur: ibi ad est totius facultas boni, sine timore amittendi: ibi voluntas vna cum Christo, & cuncta desiderata simul sunt præsentia, totumque affectum nostrum reficitur, & adimpletur vsque ad summum; Ibi redditur gloria pro contumelia perpessa, pallium laudis pro mœrore, & pro loco nouissimo, sedes Regni in sæcula; Ibi apparet fructus obedientiæ, gaudet labor pœnitētiæ, & humilis subiectio coronatur gloriosè. Nisi summum bonum ibi desideratur, videtur, amatur, & laudatur ad satiandum bonum desiderium nostrum; Quod oculus non vidit, nec auris, audiuit, nec in cor hominis ascendit; & per vicos illius sanctæ Ciuitatis, & Patriæ in sono tubarum; in Psalterio, & Cythara; in tympano, & choro; in cordis, & organo; in cymbalis benesonantibus, & iubilationis. & in omni melodia semper cantatur: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth; pleni sunt Cœli, & terra gloria tua, Alleluia, Alleluia, Alleluia; benedictio, & honor, & gloria, & potestas sedenti in Throno, in sæcula sæculorum. Amen. O mansio beatissima supernæ Ciuitatis, ò dies æternitatis clarissima: quam summa veritas sēper irradiat: ò dies semper læta, ò semper secura, & nunquam statum mutans in contraria. Norum Ciues Cœli quàm gaudiosa sit illa. Sed, quia vos maledicti, eleuati estis in superbia ob nimiam pulchritudinem iam vestram, dolentes, quòd Deus vos peputasset ad suum ministerium, & domesticos suos, Ciuesque cœlestes creasset, impinguati, incrassati, dilatati renuistis disciplinam, & dereliquistis Deum creatorem vestrũ, nolentes, insensati cognoscere verbum Dei, sed dicentes: Non venient nobis mala. Ideò generatio peruersa, & infideles filij, considerans Dominus nouissima vestra, abscondit faciem suã à vobis & statim factum est prælium magnum in Cœlo, quia Michael Archangelus Princeps militiæ Cælestis, & Angeli eius, præliabantur cum Dracone, & Draco pugnabat, & vos Angeli eius, & non valuistis, neque locus inuentus est vobis amplius in Cœlo, quia Draco ille magnus Serpens antiquus, qui vocatur Diabolus, & Sathanas, qui seduxit vniuersum orbem, proiectus est in terram, & vos Angeli eius cum eo missi estis: Et sic dispersit Dominus lapides sanctuarij, præcipitauit de Cœlo in terram iam speciosa sua: factus est Dominus, velut

velut inimicus, tetendit arcum suum; firmauit dexteram suā; & præcipitauit vos, qui iam pulchri eratis visu in Tabernaculo suo? Succendit in vos ignem deuorantem in gyro. Effudit quasi ignem, indignationem suam; dissipauit, quasi hortum, tentorium vestrum; demolitus est Tabernaculum vestrum, & non auertit manum suam à perditione; deiectæ sunt in terra portæ vestræ: fregit vectes vestros, & ideò non deficient lachrymæ ab oculis vestris: & conturbata sunt viscera vestra: Cui enim comparabo, vel cui assimilabo vos, magna est, velut mare amaritudo, & contritio vestra; plaudent super vos manibus omnes transeuntes: Sibilabunt, & mouebunt capita sua super vos nefandos, dicentes. Hiccine erant Angeli perfecti decoris, gaudium vniuersi; inter cæteras creaturas nobilissimi, & fortissimi; Sed in semetipsis confidentes secuti sunt Draconem illum magnum blasphemantem, & dicentem, in Cœlum conscendam supra Astra Dei, exaltabo solium meū, sedebo in monte Testamenti, in lateribus Aquilonis; ascendā super altitudinem nubium, & similis ero Altissimo: Veruntamen omnes simul detrahemini, in profundum lacum proiecti, de sepulchro vestro, quasi stirpes inutiles polluti cum his, qui interfecti sunt gladio, & descenderunt ad fundamenta laci, & quasi cadauer putridum non habebitis consortium. Imò vos nemo potest propter intolerantiam fœtoris audire: Quomodo cecidisti Lucifer, qui mane oriebaris? quomodo potuit in te esse tanta superbia, vt cum sequacibus tuis de Cœlo caderes, omnipotenti virtute præcipitatus: Ideo dici potest, obscuratum est aurum, & mutatus est color. Quia denigratæ sūt super carbones facies vestræ. Et sic plorantes plorabitis: & semper lachrymæ erunt in maxillis vestris; & quotidie gementes sine consolatore opprimetis amaritudine: vetustam fecit pellem vestram Dominus; & quasi clybanus exusta est caro vestra; cibauit vos cinere, & inebriauit absynthio: Fregit ad numerum dentes vestros; & de excelso misit ignem in ossibus vestris; circumdedit vos felle, & labore; conclusit vias vestras lapidibus quadrigis; semitas vestras subuertit; posuit vos desolatos tota die mœrore confectos, quia noluistis portare iugum suaue Domini, & onus suum leue ab adolescentia vestra; Ecce quomodo inaniter festinatis esse super Altissimū, & voluntariè spreuistis primogenita vestra; in felle amaritudinis, & obligatione iniquitatis à vobismetipsis inuoluistis, & gaudium vestrum conuertistis in mœrorem; honoresque vestros in ignominijs multiplicastis, & sublimitatem vestram,

in luctum. Ideo coronam de capite vestro, & iucunditatem gloriæ vestræ acceperunt alij; In hoc caliginoso aere, & terra in reprobum sensum dedit vos Dominus, & amplius non benedicemini; Nam ex multitudine quos sibi applicauit Dominus, benedicti, & in sæculum exaltati fuerunt: vos verò maledicti fuistis, & diuisi a separatione bonorum, relicti in vestra dispositione praua; & sic de hora in horam multiplicatur malitia vestra in vestrum detrimentum, & culpam, quia de vinea Sodomorum vinea vestra, & de suburbanis Gomorrhæ; vua vestra, vua fellis, & botri amarissimi; fel Draconum vinum vestrum, & venenum aspidum insanabile, labia vestra tota die loquuntur mendacium, & lingua iniquitatem; pedes vestri ad malum currunt, vt effundant sanguinem innoxium; cogitationes vestræ inutiles; Tribulatis mansuetos, læditis quiescentes, diligitis mendaces. Ex ore vestro nisi flammæ igneæ, & de naribus fumus ad seducendas omnes gentes; apud mulierculas dicitis, vos esse Deos; sed nefandi hæretici, quomodo Deos vos dicitis, Cum non possitis reddere bonum, nec Regem constituere, nec auferre? hominem à morte non potestis liberare, neque infirmum sanare; non restituitis visum homini cæco, nec liberatis hominem à necessitate; non benefacitis orphanis, neque misereminі viduis: Imò, qui colunt vos, confundentur. Quomodo ergo dicitis, vos esse Deos, cũ etiam de malis eripere non possitis? nec pluuiam dare? neque, vt Sol lucetis? nec, vt Luna, illuminatis? Bestiæ quidem meliores sunt vobis; Nam fugiunt venatores, vos verò iam Dei, & maledictiones euadere non potestis, quæ nunc aduenient vobis: Quia ascendit iam contumelia vestra ad Altissimum: & superbia ad fortem: Nunc, nunc, dico, finita sunt superbia tempora, & scelera vestra completa sunt: & appropinquat dies Domini, de cuius ore exibit flatus ignis semper ardens, & gladius bis acutus, & de labiis spiritus flammæ, & de lingua scintillæ, & tempestates, & cum impetu succendet vos Deus, & colla calcabit, Quid facies ergo, tu temerarie, qui hanc Dei creaturam inuadere ausus es, & molestare. Tunc enim quam excusationem habebis? ad cuius confugies auxilium? quis miserabitur tui? quis contristabitur pro te? quis eris tibi protector? quem aduocatum habebis? quis plagæ tuę insanabili medebitur? vbi erunt tibi amici, & defensores, consolatores? nemo certè; Imò cunctæ creaturæ in omni ira, & furore indignationis auferent spolia, diripientes prędã, vt lutum platearum, & sic conculcaberis irreparabiliter.

ALTE-

ALTERA EXPROBATIO.

TV lupus rapiens prædam, & auare sectans lucra: tu in mulieribus iudicas, in mercede doces, & in pecunia diuinas; tu muneribus excæcas oculos sapientum, & mutas verba iustorum; tu merita personarum, & non merita causarum attendis; non vitam; sed munera; non iustitiam, sed pecuniam l non quodratio dictat, sed quod voluntas, & malitia affectat; non quod lex sentit, sed quod metus cupit, & semper aliquid admisces fermenti, quo totam massam corrumpas: tu causas pauperum negligis, & illis rigorem ostendis, negligenter audis, & licet clamet pauper, nō exaudis, sed despicis, & conculcas: tamen iudicium æterni Dei apud quem, non est acceptio personarum, non fugies: Tu doces homines falsitatem, & de via seruiendi Christo, nihil curasti: tu, qui hæreticus es, suggeris hominibus curiosis, ac inanis gloriæ cupidis ad inuestigandum, & disputandum de altis mysterijs, & de occultis Dei iudicijs, quæ humano iudicio sunt in comprehensibilia: Nam tota conuenticula pestilentiæ tu es? Sed væ tibi: Quia veniet tempus, quando apparebit Magister magistrorum Christus, qui docet verba vitæ, cunctorum auditurus lectiones, hoc est, singulorum examinaturus conscientias, & tunc scrutabitur Hierusalem in lucernis, & manifesta erunt abscondita tenebrarum, tacebuntque augumenta falsa linguę vestræ; ò maledicte, opus tuum, quale sit manifestabitur; suspendisti enim te laqueo vt ostenderes Cælum, terramque perosum, ò superbe statim creatus, & promotus ad honorem ambitiosus factus es, in superbiam extulisti, & iactantiam; nec curabas prodesse, sed gloriabaris præ esse, præsumens te meliorem, quia creauerat te Altissimus in superiorem; Sed ad bonum non facit gradus, sed virtus: non dignitas, sed honestas: & dedignabaris cæteros Angelos habere in amicos, & contempsisti con sotios tuos: Ceruicem erigebas, faustum ostendebas, gaudia loquebaris, sublimia meditabaris; subesse diuinæ voluntati non patiebaris, præesse moliebaris: Eras infestuosus, onerosus, gloriosus, grauis, & importunus: Tandem cecidisti de Cælo, præcipitauit te Deus, humiliauit, & in seruum cunctis creaturis constituit. O superbe, inter omnes vitiosus, tu semper es primus, & vltimus: Nam omne peccatum te accedente, committitur: Scriptum est enim, Initium omnis peccati est superbia, ipsa erexit te contra Creatorem,

sed ipse

sed ipse Deus, te absque morte deiecit, quoniam in veritate nō stetisti, ab innocentia in peccatum, à delicijs in miserias, à Cœlo Empyreo in aerem caliginosum. Quomodo cecidisti Lucifer, qui mane oriebaris? Corruisti in terram, qui vulnerabas gentes, qui dicebas in corde tuo, in Cœlum ascendam, & super astra Dei exaltabo solium meum: Sedebo in monte Testamenti, in lateribus Aquilonis, & ascendam super altitudinem nubium: Similis ero Altissimo. Tu signaculum similitudinis plenum sapientia, & perfectus decore in delicijs Paradisi Dei fuisti, omnis lapis preciosus operimentum tuum, Sardius, Topazius, & Iaspis, Chrysolitus, & Onix, & Birillus, Saphirus, & Carbunculus, & Smaragdus, aurum opus decoris tui: & foramina tua, in die, qua conditus es præparata sunt. Tu Cherub extentus, & protegens, & posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti: Perfectus in vijs tuis à die conditionis tuæ; donec inuenta est iniquitas in te. In multitudine negotiationis tuæ repleta sunt interiora tua iniquitate, & peccasti, & eieci de monte Dei, & perdidi te, ò Cherub, protegens de medio lapidum ignitorum: Et eleuatum est cor tuum in decore tuo, in terram proieci te, ante faciem Regum dedi te, vt cernant te: in multitudine iniquitatum tuarum, & in iniquitate negociationis tuę polluisti sanctificationem tuam: producam ego ignem de medio tui, qui comedat te, & dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te. Omnes qui nouerint te in gentibus obstupescent super te; nihil factus es, & non eris in perpetuum. Hæc dicit Dominus: Nam quos erexit, dispersit, & quos exaltauit humiliauit: Quia eleuatum est cor tuum, quasi cor Dei, & dixisti: Deus ego sum, cum sit creatura infima, & damnata in æternum. Idcirco sub figura Nabuchodonosor dicit tibi Deus adducam super robustissimos, & interficiam te, & morieris in interitu occisorum, quia iactabas superbè, & dicebas; Nonne hæc est Babilon, quam ędificaui in robore fortitudinis meę, & in gloria decoris mei: Sed cuius, adhuc sermo esset in ore tuo Michael Archangelus in verbo Dei præcipitauit te, & transiuit à te Regnum tuum; Et cum feris, & bestijs fuit habitatio tua; Fænum quasi bos comedis, & septem tēpora mutabuntur super te, donec scias, quòd Excelsus dominetur in Regno hominum. Nonne superbia turrem euertit, & linguam confudit, prostrauit Goliam, & suspendit. Aman, interfecit Nicanorem, & peremit Antiochum; submersit Pharaonem, & Sennacherib interemit: ca-

put

put amputauit Holofernis; Superborum Ducum sedes destru=xit Deus, & radices gentium superbarum arefecit; & te cum ipsis in Infernum, in barathrum præcipitauit in æternũ. Audi Esaiam: Nonne dies Domini Exercituum super omnẽ superbum; & excelsum, & super omnem arrogantem, & humiliabitur, & super omnes Cedros Libani, & sublimes; & erectos & super omnes quercus Basan, & super omnes colles eleuatos, & super omnem Turrem excelsam. Propterea dilatauit Infernus animam suam, & aperuit os suum absque vllo termino: & descendent sublimes; gloriosique eius ad eum; Dominus exercituum cogitauit hoc, vt detraheret superbiam omnis gloriæ eius. Nonne dicit Iob. Si ascenderit vsque ad Cælum superbia, & caput eius nubes tetigerit; quasi sterquilinium in fine perdetur. Nam Domini est terra, plenitudo eius orbis terrarum. & vniuersi, qui habitant in eo. Inter superbos seper sunt iurgia: & vbi fuerit superbia, ibi, & contumelia; ait Salamon, ò superbe, vt magnificus videaris apud mulier=culas, & negromanticas; satagis vestiri duplicibus, & ornari pretiosis; Sed sicut Sepulchrum, foris es dealbatum, intus autem plenus es spurcitia, & dolo, & falsitate: Quid ergo superbe philacteria dilatas, & magnificas fimbrias? cum sepultus sis in Inferno? Decalcauit Dominus ceruicem filiarum Syon, & abstulit omne ornamentum tuum; pro zona; funiculum; pro crispante crine, caluitium; & pro suaui odore; fœtorem dedit Dominus; & putrescis tu in stercore igneo, & sulphureo, & inter stercora hominum contritus es in mari, & in profundis aquarum opes tuæ, ad nihilum redactus es, & nõ eris vsque in sempiternum; Quia gloriaris in perditione hominum, & exultas in rebus pessimis; repletus omni iniquitate malitia, fornicatione, auaritia, nequitia, plenus inuidia homicidijs, contentione, dolo, malignitate, susurratione, & detractione; Deo odibilis: rebellis, contumeliosus, superbus, elatus: inuentor malorum, sine fœdere, absque misericordia: Mundum replesti hæreticis, & schismaticis perfidis, & tyrannis, simoniacis, & hypocritis, raptoribus, & prædonibus, vsurarijs, & falsarijs; proditoribus, & fallacibus: veneficis, & auguribus; & vniuersis vitiosis, & vitijs; Sed sicut deficit fumus, deficient: & sicut fluit cera à facie ignis, ita peccatores peribunt à facie Dei. Quid proderit vobis iactantia, & superbia, & malitia. Transient illa omnia; tanquam vmbra; sicut nauis, quæ pertransit fluctuantem aquam, quam, cum pertransierit non poterit inueniri vestigium. Cum ingenti

tribu=

tribulatione recogitabitis, quæ cum nimia delectatione gessistis, vt stimulus memoriç puniat ad pœnam æternam in locum tormentorum, quos aculeus nequitiæ stimulauit ad culpã In quo loco erunt super vnumquemque vestrum pęnæ cunctæ Infernales: Pœna ignis, & sic erit ibi fletus propter ignem fumosum, qui non lignis nutritur, nec flatu succenditur; Sed à Deo creatus est inextinguibili, ab origine mundi, & semper ardebit, & nunquam lucebit: Semper exurit, & nunquam consumet, nec consumetur, semper afficiet, & nunquam deficiet: Pœna erit frigoris, & sic erit stridor dentium propter frigiditatem. Nam ordo non erit in qualitate rerum, sed de aquis niuium transibunt ad calorem nimium, vt subita cõtrariorum mutatio grauiorem inferat cruciatum: Pœna fœtoris; de quibus legitur, ignis sulphur, & spiritus procellarũ: Pœna vermium indeficientium, vnde Isaias. Vermis eorum non morietur; Pœna salebrę percutientium: Parata sunt iudicia blasphematoribus, & mallei percutientes corporibus stultorum: & tantam angustiam in pœnis tolerabunt impij, vt vix aliquid cogitare valeant præter pœnas, sed illuc impetum cogitationes deijcient, vbi sentient vim doloris. Pœna tenebrarum palpabilium intus, & extra: quia spirituali pariter, & corporali luce carebunt; Vbi impij in summa tenebrarum obscuritate conticescent, vbi in æternum non videbunt lumen opertũ mortis caligine: Tanta erit in reprobis obliuio, tanta cæcitas animi, tanta confusio rationis: vt rarò, vel nunquam ad cogitandum quicquam de Deo possint assurgere, nec ad confitendum valeant respirare. Pœna confusionũ: Nam erunt libri conscientiæ aperti, & omnia omnibus erunt manifesta. O miseri, nullus ordo, sed sempiternus horror, & confusio inhabitat. Quantus erit pudor vobis, ac cæteris peccatoribus? quanta confusio erit? Cum eorum nefandissima crimina cunctis erunt liquida, & manifesta. Pœna horribilis visionis Dæmonum, & damnatorum. Pœna catenarũ ignearum, quibus impij membra constringentur: Nam immensa pęnarum erit acerbitas. Pęna supplicij scientes gloriam beatorum, & memorantes infinitam miseriarum, & tormentorum æternitatem: Tunc erit mors immortalis, tunc viuent mortui, qui verè sunt mortui, querent mortem, & non inueniet, desiderabunt mori, & fugiet mors ab illis mors, quæ dulcis esset damnatis, licet amara fuerit illis: Sed in Inferno nulla est redemptio, Spes enim impij est tanquam lanugo, quæ à vento tollitur, & tanquam spuma gracilis, quæ

à pro-

à procella dispergitur, & tanquam fumus à vento diffusus Reprobis irascitur Deus æternaliter: & iustissimum est, vt quod impius in suo præuaricatur æterno, Deus vlciscatur in suo pariter æterno. Nihil amarius existimo voce illa. Ite maledicti in ignem æternum O quantus tremor, & timor erit in die iudicij: quantus fletus, & gemitus? Nam si Columnæ Cœli contremiscunt, & pauent aduentum eius, & Angeli pacis amare flebunt: Quid tunc facient peccatores, & Angeli discordiæ? Si iustus vix saluabitur, tu impius, & peccator vbi apparebis? Quis non timebit iudicem Iesum Christum potentissimum, quem nemo potest effugere sapientissimum, quem nemo potest latere; Iustissimum, quem nemo potest corrumpere: Ipse est iudex, iustus, fortis, & longanimis, qui nec prece, nec pretio amore, nec odio declina à semita rectitudinis: sed via regia semper incedens, nullum malum præterit impunitum, nullum bonum irremuneratum relinquit. Hunc certe nemo potest fugere, quia scriptum est. Si ascendero in Cœlum, tu illic es, si descendero in Infernum, ades. Ipse scrutatur renes, & corda: Cuius oculis omnia nuda sunt, & aperta; Deus scientiarum Dominus; præscius omnium, & conscius singulorum, & occultorum omnium indagator. O districtum iudicium, in quo non solum de factis, sed de omni verbo otioso, & homines, & Dæmones reddituri sunt rationem, in quo vsque ad nouissimum quadrantem exigetur debitum cum vsuris. Flebunt enim. & plangent omnes Reges terræ, cum viderint fumum incendij propter timorem tormentorum eorum. Quid ergo facietis in die furoris Domini, in die visitationis, & calamitatis, in qua vnusquisque onus suum portabit? ibi fletus stridoris dentium, gemitus, & vlulatus, luctus, & cruciatus, stridoris clamoris, timoris; & tremoris, doloris, & laboris, ardoris, & fœtoris, obscuritatis, & anxietatis, acerbitatis, calamitatis, & egestatis, angustiæ, & tristitiæ obliuionis, & confusionis, torsionum, & punctionum amaritudinis, & terrorum, famis, & sitis, frigoris, & caloris, sulphuris, & ignis ardentis in sæcula sæculorum. Transeunt tempora, transeunt sæcula, transeunt ætates, sed sæcula tuarum pœnarum non transibunt in sæcula. Plorate, & vlulate vos iam diuites in miserijs vestris, quæ aduenient vobis; diuitiæ vestræ putrefactæ sunt, vestimenta vestra tineis comesta sunt; Aurum, & argentum vestrum eruginauit, & erugo eorum erit vobis in testimonium: Quod thesaurizastis vobis iram in nouissimis diebus & in sæcula sæculorum. Amen.

PEREM-

PEREMPTORIVM PRIMVM.

ERgò, vt nulla tibi sit excusatio in die iudicij; de mandato Sanctissimæ Trinitatis, Patris ✠ & Filij ✠ & Spiritus ✠ Sancti instante tota Curia cœlesti, cito te obstinate, pro primo Peremptorio ante Tribunal tremẽdum ipsius Domini nostri Iesu Christi triumphatoris iniquitatis tuæ, vt postposita omni mora, & excusatione, realiter dato signo manifestissimo, ac vero, per me tibi imponendo, & sine alicuius offensione, in termino tibi assignando fugam pares ab hac creatura, cum omnibus consocijs, & sequacibus tuis, & maleficijs tuis iuxta iuramentum præstitum, relinquens eam sanam, sine læsione animæ, & corporis, vt possit seruire Deo factori suo, & vadas ad locum tibi deputatum à Deo, non amplius reuersurum, sub pęna excommunicationis, ac maledictionis æternæ, & indignationis beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, detrusionisque in barathrum, per inimicos tuos statim ab exitu tuo. Fuge ergo rustice Tartaree, quia adest dies calamitatis, & miseriæ, in qua videbis, quid sit inter iustum, & impium; inter humilẽ, & superbum; inter seruiẽtem Deo, & seruientem mammonæ. Fuge, rustice Tartaree, quia nunc prodigia de Cęlo dabit Dominus, & pluet sanguinem, & ignem, & vaporem fumi: Sol conuertetur in tenebras, & Luna in sanguinem; Lugebit terra: mœrebunt Cęli desuper: & creaturæ omnes dabunt voces, quasi parturientis, propter nimium terrorem. Fuge rustice Tartaree: ecce dies turbinis, & nebulæ, in quo clamabis: ò bestiæ omnes venite ad deuorandum me, ne tãta sustineam tormenta: & non exaudieris Fuge, rustice Tartaree: ecce dies iræ, in quo acuet Dominus, vt fulgur, gladium suum: & reddet vltionem tibi inimico suo: Inebriabit sagittas suas sanguine tuo, & gladius iustitiæ suæ deuorabit & deuastabit te. Fuge rustice Tartaree: nam adesse festinant tempora, & dies perditionis, in quo, non erit, qui de manu Dei te possit eruere; sed eris, sicut palea, ante faciem venti, & sicut fauilla, quæ turbine dispergitur; opera enim huius plurima sunt in abscõditis: & quis iustitiam eius sustinebit? Fuge rustice Tartaree, ecce dies caliginis, in quo interficiet Dominis Leuiatham serpentem vectem, & tortuosum, & cælum, quod in mare est, & præcipitauit in locum plenum miseriæ, & tenebrarum, vbi nullus ordo; sed sempiternus horror inhabitat: Fuge rustice Tartareæ, ecce dies tenebrarum, in quo Barathrum, quasi sepul-

pulchrum patens, deuorabit te, & sequaces tuos, & gregem tuum, & armenta tua caprina, in quibus habeas fiduciam. Fuge rustice Tartaree, quia adhuc paululum, & modicum est; vt videant omnes exterminationem tuam propinquam, & resonabit inconueniens damnatorum vox, & flebilis audietur planctus ploratorum: Fuge rustice Tartaree, in die illa, qui testes erunt contra te, conscientia tua pessima redarguet; Cœli reuelabunt iniquitates tuas. & cuncta facinora tua in cõspectu vniuersi ostendet terra, & omnia, quæ in ea sunt: Abyssns Abyssum aperiet os suum, & in puncto ad Infernnm, cunctis videntibus, præcipitaberis. Fuge rustice Tartaree, ecce dies vltionis, in qua Dominus erit crudelis contra peccatores; vox eius, quasi mare sonabit; tu verò, vt canis mutus, non valebis latrare: & omnes creaturę cantabunt; Absorta est mors in victoria; Vbi est mors Victoria tua? Vbi est mors contentio tua? Vbi est mors stimulus tuus? Sancti verò, quasi gladio præcincti, clamabunt, iustitiam Domine, & hos maledictos confunde. Fuge rustice Tartaree: Ecce hora amara valde; Nam gladius bis acutus, & limatus occisionis magnę iam eductus est de vagina Domini, & in manu interficientis est; vt in amaritudine interficiat te, & nisi citò fugies, veniet super te horribiles. Fuge rustice Tartaree. Ecce in ianuis extat iudex Christus iratus, ante eius Tribunal omnes ducemini, vna tenebrarum catena ligati: qui sedens conflans, & mundus, colabit omnes quasi aurum, & argentum, & in omni ira, & furore suo dicet tibi, & ceteris damaatus: Ite maledicti in ignem ęternum, quem pręparauit Pater meus Diabolo; & Angelis suis à constitutione mundi. Fuge rustice Tartaree, Barathrum te expectat, & in collaria te habet Berlina, Quia, nunc, in furca Infernali suspenderis: Nam omnia pretereunt, & omnia cõsumuntur, pręter tormenta tua, quæ in ęternum permanent, et in dies augentur. Fuge Tartaree, docuisti Euam lamentum: et planctum sub specie boni, sed noli gloriari in iniquitate: Quia Manè Thęcel, Phares, interprętare, si scis, et notes; Mane, scilicet in principio creationis tuę, vidit Dominus superbiam tuam; et rebellionem: Thęcel, appensus est in statera, et nihil boni inuentum est in te; Phares, perdidisti decorem, et gloriam Regni Cœlestis, tibi gratijs donatam. Fuge rustice Tartareę: Nam exijt edictum à Domino, vt in perpetuum ad Paradisum nunquã tibi regressus sit permissus: ò quam dura est malis separatio à dulcedine, et consortio Sanctorum. Ite ergo omnes maledicti, ite, ite pręcipites ad Infernum.

ternum : Vbi fletus est sine fine, & mugitus : vbi vlulatus, & stridor dentium : Vbi omnis miseria : vbi tenebræ : vbi nullus ordo: vbi horror æternus: vbi nulla spes boni, nulla desperatio mali : vbi continuæ flammæ, & terrores pœnarum, & omne malum, & acerrima tormenta, quę existimari non possunt tibi, nobisque in æternum erunt : Ibi Dæmones flere, & clamare non cessant, sed quid clamabunt, nisi percute: dilacera, interfice, sine morte occide, velociter spolia, deprædari festina? Fer prunas: picem para: aurum, & argentum liquefac : nec ibi ille, qui torquet, aliquando fatigatur, nec qui torquetur, aliquaudo morietur: & quid peius? sine redemptione, iure, & meritò in æternum excruciaberis : Ite, ite maledicti : ite in ignem æternum. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

PEREMPTORIVM II.

O Superbe adhuc in obstinatione permanes? peior es cunctis damnatis: Nam Rex Antiochus dixit, iustum est subditum esse Deo : & Iudas, tradidi sanguinem iustum ; Herodes verò dixit, nullam inuenio in eo causam; & Pilatus, innocens sum à sanguine iusti huius. Tu verò calcitrans sub animabus horum eris. De mandato ergo Sanctissimæ Trinitatis Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti, instante pretiosissimo sanguine Domini nostri Iesu Christi, citò te, obstinate pro secundo Peremptorio, ante Tribunal tremendum ipsius Domini nostri Iesu Christi triumphatoris iniquitatis tuæ, vt postposita omni mora, & excusatione, realiter, dato signo manifestissimo, ac vero per me tibi imponendo, & assignando, & sine alicuius offensione, in termino tibi assignãdo, cum consocijs, & sequacibus tuis, ac maleficijs, iuxta iuramentum pręstitum fugias ab hac creatura, & vadas ad locum tibi deputatum à Deo, non amplius reuersurus, relinquens eam sanam, ac sine læsione animæ, & corporis; vt possit seruire Deo Creatori suo, sub pœna excommunicationis æternæ, & indignationis Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, detrusionisque in Barathrũ per inimicos tuos, statim ab exitu tuo. Cede ✠ ergo spurcissime Susurro, omni iniquitate plene. Cede ✠ causa maledicti homicidij, pater mendacij, deiecte à societate Angelorum Dei. Cede ✠ serpens antique, maledicte Apostata, plene omni dolo, & rebellione. Cede ✠ deiecte de Paradiso, inuidiose sine gratia Dei. Cede ✠ derisio totius Angelicæ naturæ,

naturæ, fili perditionis, destinate ad ignem æternum. Cede ✠ lupe rapacissime, plene ignorantia, & Angele nigerrime, Cede ✠ immunde Spiritus hæretice, vbique deridende. Cede ✠ Ianua Inferni, impiorum baculum, & spiritus præcipitate in pœna æternali. Cede ✠ mala bestia, & bestia omnium bestiarum bestialissima. Cede ✠ latro, Draco luxuriose, & prædo. Cede ✠ fera pessima, sus famelica, & creatura damnata in æternum. Cede ✠ tentator vane, insensate, & ebriose. Cede ✠ radix omnium malorum, & artium pessimarum magister. Cede ✠ cultor peruersorum dogmatū, destinate ad infernum. Cede ✠ proditor inique, & humani generiris inimice. Cede ✠ superbissime damnate, atque damnande. Cede ✠ animarum venator, omni rebbellione, & falsitate plene. Cede ✠ excommunicate blasphème, vbique deridende. Cede † vitæ raptor, & iustitia declinator. Cede † origo auaritiæ, & causa discordiæ. Cede ✠ canis rabidè, coluber tortuose, & aspis Tartaree. Cede ✠ subuersor pauperum, fons vitiorū, & cunctorum malorum inuentor. Cede ✠ auit mordens, Draco, insidians, & scorpio venenate. Cede † cubicularie Sathan, ianitor Inferni, & vitiose. Cede ✠ caprile, custos porcorum, & pulicorum venator. Cede ✠ belua contagiosa, corue nigerrime, & bestia cornuta. Cede ✠ acerbe baiule, & adulterine. Cede ✠ excutor perfide, & promptuarium cunctarum iniquitatum. Cede ✠ mediastine, fulcari, & flagellare. Cede ✠ nebulo gramignose, creatura infima, & idiota. Cede ✠ terramentarie Infernalis, rustice Tartaree vlceribus plene. Cede ✠ ignobilis, mulio inextricabilis, & pedagoge. Cede ✠ deformis, leprose, lendinose, & stercorate. Cede ✠ deiecte à loco innenarrabili de Paradiso, & de consortio Angelorum. Cede ✠ inurbane crumeniseca, & suspense. Cede ✠ creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum. Cede ✠ infelix; & floccipende, diecte de charitate Christi. Cede ✠ cerdo, & memento status creationis tuæ, & recordare afflictiones, in quibus inuolueris. Nam amara est potatio tua, attrita est Ciuitas vanitatis, deserta est omnis lætitia, translatum est gaudium tuum. Et nonne melius est pro te, vt non esses, quam male esse, & impietatibus viuere, & pati, & in æternum cruciari? Ite ergo omnes maledicti: ite, ite præcipites ad Infernum: Vbi fletus est fine fine, & mugitus: vbi vlulatus, & stridor dentium: vbi omnis miseria: vbi tenebræ: vbi nullus ordo, vbi horror æternus: vbi nulla spes boni: nulla desperatio mali vbi continuæ flammæ, & terrores pœnarum: vbi

omne malum, & acerrima tormenta, quæ existimari non possunt, vobis in æternum erunt: Vbi Dæmones flere, & clamare non cessant. Sed quid clamabunt, nisi percute, dilacera, interfice, sine morte occide, velociter spolia; depredari festina, fer prunas, picem para: aurum, & argentum liquefac? nec ibi, ille qui torquet, aliquando fatigatur, nec qui torquetur, aliquando morietur: Et quod peius, sine redemptione, iure, & meritò cruciabimini: Ite ergo, ite maledicti, ite in ignem æternum: In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus † Sancti. Amen.

PEREMPTORIVM III.

ADhuc Coluber tortuose resistis Creatori tuo, durum est Velle Deo omnipotenti resistere, durum est contra stimulum calcitrare. Responde Draco, quem exaudiet Dominus ædificantem, vel destruentum, orantem, vel maledicentem: ergo sit tibi maledicte notum, quoniam pro hac creatura Dei apertus est Paradisus, plantatum est lignum vitæ: præparata est abundantia: perfecta est bonitas, & scientia; probata est requies; ædificata est Ciuitas Hierusalem, & ostendetur thesaurus immortalitatis, & quantò magis affligitur, tanto maius præmium augetur: Nam si Dominus Deus noster modicum irascitur pro peccatis nostris, iterum reconciliatur seruis suis: Tu verò scelerate noli extolli vana superbia tua, in seruos Dei inflatus, quia nondum omnipotentis Dei omnia inspicientis iudicium effugisti. Hæc creatura sua modico non sustentata dolore, sub testamento æternæ vitæ collocatur: tu verò, iustas superbiæ tuæ, & obstinationis pœnas exsolues; Ego verò, & omnes hi astantes, sicut & electi animas, & corpora nostra tradere volumus, pro lege Dei, inuocantes Deum propitium fieri huic creaturæ suæ, tu verò in tormentis, & verberibus, etiam nolens, confiteberis, quòd ipse verus, & solus Deus, in hac creatura desinet omnipotentis ira, quæ iustè in eam superducta est; in te verò crudelius desęuiet vbique derisum, vt nulla ergo tibi sit excusatio in die iudicij. De mandato Sanctissimę Trinitatis, Patris, † & Filij, † & Spiritus ✠ Sancti: instante pretiosissimo sanguine Domini nostri Iesu Christi, cito te maledicte, pro tertio, & vltimo Peremptorio, ante Tribunal tremendum ipsius Domini nostri Iesu Christi triumphatoris iniquitatis tuæ, vt postposita omni mora, & excusatione, realiter dato signo manifestissimo, ac vero,

per me

per me nunc tibi imponendo, & sine alicuius offensione, in termino tibi assignando fugias ab hac creatura, cum omnibus consocijs tuis, & sequacibus, & maleficijs iuxta iuramentum præstitum, relinquens eam sanam sine læsione animæ,& corporis: vt possit seruire Deo factori suo,& vadas ad locum tibi deputatum à Deo, non amplius reuersurus sub pœna excommunicationis, ac maledictionis æternæ, & indignationis sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, detrusionisque in barathrum per inimicos tuos statim ab exitu tuo. Consumat te ergò, donec exieris, febris pestilens; præfocatio spiritus,& cerebri: & oppressio cum obliuione, & somno. Consumat te phegmone,cum rubore,& dolore,& extensione,& duritia,& vastitate. Consumat te apoplexia,spasmus, tetanus, & cæphalea, cum omni dolore, & passione capitis. Consumat te telũ, ileos, & apostema cum dolore,& febribus. Possideat Epilepsia substantiam tuam, melancolia rationem, & insania mentẽ, et intelligentiam. Consumat te hemotypsis cum omni emissione sanguinis,et atrophia non con cõualescens,et paralysis. Consumat te hydropisis cum omni humore, & inflatione turgente, et anhelitu fętido. Consumat te podagra cum fetali dolore, et lepra, et cancer, et sanies,et corruptus aer. Consumat te prurigo, et scabies, et pestilentia, et cæcitas, et omnis interritus. Consumat te dolor dirus viscerum, et amara internorum tormenta,ac si impij vermes de aliquo corpore scaturirent, ac viuentem in doloribus carnem affluerent,odoreque illius, ac fætore de hora in horam graueris. Consumant te denique vlceræ pessimæ, et plagæ insanabiles: Insuper et vniuersi languores, et diluuium cunctorum dolorum, et pænarũ. Dilacerent te, audaces leones; vrsorũ brachia, et Tigres veloces. Dilacerent te. ruentes ad mortem Pardi, et dilcerpentes griphi. Dilacerent te rapidi canes, tortuosi angues, et caudæ draconum percutientes. Interficiant te venæ dolores, et pernicies serpentium sibilantium. Interimat te olfactus,et visus Basiliscorum, et morsus aspidum. Exterminent te consummatio sæpis, et sudatio sanguinis hæmorrois. Dissipent te iactantes iacula: infectio veneni Salamandræ, e deuorent insatiabiles lupi. Occidat exercitus vesparum: scorpionum caudæ, et locustarum, muscarumque morsus. Terreat te mugientium bestiarum vox, et resonans de altissimis et desertis montibus incognita Echo. Superueniant denique frementes equi, morsi peruersorum colubrum; seua bestiarum ira,et dentes,et vngues,et cuncta deuorati. O maledicte,hæc omnia ad vin-

dictam creata sunt, & meritò hæc pateris, Quia tota die moliris insidias, & machinas contra animas nostras, non sunt tibi reseruatæ benedictiones, Imò, in omni hora, & momento maledictiones multiplicantur in te, & nisi cum furore, & dolore nunc, nunc recesseris omnis iniquitas delebitur, & sicut fluuius siccabitur, & maledictiones cunctæ æterni Dei erunt super te. Corrue ergo maledicte ad sanctam inuocationem Domini: sicut mur: Hierico corruerunt, populo vociferante, & clangentibus tubis, & increpante sonitu vocis multitudinis. Ite ergo omnes maledicti: ite ite præcipites ad infernũ, vbi fletus est sine fine, & mugitus: vbi vlulatus, & stridor dentium. Vbi omnis miseria, vbi tenebræ, vbi nullus ordo, vbi horror æternus, vbi nulla spes boni, vbi nulla desperatio mali: vbi continuæ flammæ, & terrores pœnarum, vbi omne malum, & acerrima tormenta, quæ æstimari non possunt, vobis in æternũ erunt. Ibi Dæmones flere, & clamare non cessant. Sed quid clamabunt, nisi percute, dilacera, interfice: sine morte occide, velociter spolia, deprædari festina, fer prunas, picem para, aurum, & argentum liquefac: nec ibi, ille, qui torquet, aliquando fatigatur, nec qui torquetur aliquando morietur. Et (quod peius) sine redemptione, iure, & meritò cruciabimini. Ite ergo maledicti omnes, ite in ignem æternum, vel ad locum uobis à principio deputatum à Deo, secundum beneplacitum suæ diuinæ voluntatis. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

STATIM ANTE SANCTISSIMVM SACRAMENTVM, Contra Dæmonem ferenda est huiusmodi sententia.

IN Nomine Domini nostri Iesu Christi. Audite Cæli, quæ loquor audiat terra verba oris mei: Cùm sit, quod hic Dęmõ ab initio creationis suæ in superbia elatus, fuerit Deo omnipotenti Creatori suo rebellis, ob quam causam, iure, & meritò præcipitauit eum Altissimus de cęlo, & dedit eum in maledictionem æternam, exemplumque cunctarum creaturarum, & ab illa hora semper exultauit, & exultat in rebus pessimis, gloriatur in malis, & delectatur in animarum perditione, & quotidie (vt notum est cunctis) tanquam Leo insidiatur bonis, Nunc quoque inuidia motus, hanc Dei creaturam inuadere, & molestare præsumpsit, & pluries coniuratus in nomine

mine Sanctissimæ Trinitatis, totiusque Curiæ cœlestis, ac peremptoriè citatus ad relinquendam hanc Altissimi facturam; adhuc vt suum proprium est, in superbia, & ostinatione resistit: vnde finis condemnationis in eum superuenit. Ideò, ego N. indignus Sacerdos, & Minister Iesu Christi, per eius gratiam, ante Tribunal ipsius infinitæ Maiestatis, in testimonium; innoco Cœlum, & terram, & omnia, quæ in eis sunt in nomine sanctæ Ecclesiæ, sententiam diffinitiuam æternæ maledictionis; in quantum authoritas mea se extendit, cõtra te superbum, & rebellem, & contra omnes fautores tuos: meorumque Dei nomine præceptorum transgressores tam absentes, quam præsentes pronuncio, & ad locum vobis deputatum à Deo mitto, ac relego, vel in stagnum ignis, & sulphuris, & in omnibus eius pœnis atrociter concremandos, condemno, & condemnatos declaro: tradoque te, ac eos Lucifero, ac omnibus furijs infernalibus, & præcipuè inimicis vestris, tanquam crudelibus Ministris iustitię Dei; vt ad dictum locum vobis a Deo deputatum, vel barathrum nunc, & sine mora deducant, ac crudeliter crucient, pro demeritis inobedientiæ vestræ, secundum tamen beneplacitum diuinæ dispositionis, de qua tantum contentari debemus, & volumus. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Et ita, ego Minister indignus pronuncio, & diffinitiue sententio. Resp. Amen.

HIC EXORCISTA FACIAT tertiò iurare Dęmonem ad recedendum iuxta formam pręscriptam, assignando ei signa realia, per Dæmonem, danda, in signum sui exitus: ac terminet horam, vel punctum sui recessus: Deinde, adsint hic tres diuersæ Dæmonum imagines: Quarum vna, virgulis oliuarum benedictis ab aliqua personarum infimiorum Astantium percutiatur: Altera ab alia, item simili acu perforetur, conspuatur, & calpestretur, Alijsque huiusmodi actibus contemnatur.

TErtia verò, ab alia itidem vili, & abiecta persona guttarum alicuius compositionis afficiatur. Adsitque alter Exorcista, qui in aure Dæmoniaci submissa voce, ac distincta, & deuotè legat Exorcismos secreto, infra notatos: & hæc omnia fiant perseueranter durantibus maledictionibus sequentibus, sine tamen strepitu, aut rumore aliquo. Et Parati sunt lapides tres, & candelæ plures accensæ gradatim projiciendæ cum exorcista prænunciauit verba illa Maledico,

et Anathematizo. Cæteri verò orantes ante Sanctissimum Sacramentum, sine mora respondeant Amen. Sacerdoti, dicenti.

Ergo maledicti damnati, quia resististis mandatis Dei, per me indignum seruum suum vobis factis, accipite meritum obstinationis, et inobedientiæ vestræ: vbicunque ergo sitis, qui hanc creaturam Dei quouismodo molestare, vel illis fauere præsumpsistis coram Maiestate diuina Domini nostri Iesu Christi, vos condemnatos, in nomine sanctæ Ecclesiæ præcipio, vt eatis ad loca vobis deputata à Deo, vel in barathrũ, ad beneplacitum diuinæ voluntatis et maledicò, et anathematizo: et sitis à Deo maledicti, sicut qui coit cum iumento Respon. Amen. Sicut qui violat sacram Virginem: Respond. Amen: Sicut, qui mœchatus fuerit cum vxore proximi sui. Respond. Amen. Sicut, qui cum Nouerca sua dormit Respon. Amen. Sicut, qui scelus cum Nuru, et consanguinea perpetrauerit. Respond. Amen. Sicut, qui transfert terminos proximi sui. Respon. Amen. Sicut, qui errare facit cœcum in itinere. Respon. Amen. Sicut, qui munera, vt percutiat animam innocentem, accipit. Amen. Sicut, qui simplicitatem iusti deridet. Amen. Sicut, qui sitienti, non dat aquam, et esurienti subtrahit panem. Amen. Sicut, qui decipit, et iurat proximo suo malum. Amen. Sicut, qui pecuniam dat ad vsuram: Amen. Sicut, qui non habet timorem Domini, et consilium sapientis despicit. Amen. Sicut, qui manum porrigit malignis. Amen. Sicut, qui peruersa semper loquitur. Amen. Sicut, qui amico habenti fiduciam malum molitur. Amen. Sicut, qui in rebus pessimis exultat, et in animarum perditione gloriatur. Amen. Sicut, qui prohibet benefacere, et semper à sinistris est. Amen. Sicut, qui comedit panem impietatis, et viuum iniquitatis bibit: Amen. Sicut, qui conseruat diuitias in malum, et in pecunia confidit, Amen. Sicut: qui corde machinat cogitationes pessimas, et manibus effundit innoxium sanguinem. Amen. Sicut, qui habet pedes veloces ad currendum in malum, et inter fratres seminat discordias. Amen. Sicut, qui iurgia semper quærit, et dicit impio iustus es. Amen. Sicut, qui defraudat eleemosynam pauperi, et illum exasperat in inopia, in contumeliaque superbissime illi respondet. Amen. Sicut habens cor durum, et nequam, et amans periculum. Amen. Sicut, qui ædificat Ciuitatem in sanguinibus, et præparat vrbem in iniquitate. Amen. Sicut, qui dat potum amico, immiscens Sal suum, et inebrians, vt aspiciat nuditatem suam. Amen. Si-

cut

cut qui insidiatur Patri, & Matri, eorumque turpitudinem reuelat. Amen. Sicut, qui lædit Viduas, Pupillos, & aduenas, & aduertit eorum iudicium. Amen. Sicut, qui abscondit frumenta, & opprimit pauperem vsuris, & negat illi mercedem. Amen. Sicut, qui maledicit Principi iusto, & confidit in auro, & thesaurizat in argento. Amen. Sicut, qui per industriam occidit proximum, & affligit peregrinum. Amen. Sicut cadauer in escam cunctis volatilibus Cœli, & bestijs terræ. Amen. Sicut peccator centum annorum, & homo, qui confidit in homine. Amen. Sicut, qui à planta pedis vsque ad verticem capitis plenus est vlcere pessimo, scabieque, & prurigine, ita vt curari non possit. Amen. Sicut, qui percutitur amentia, & cæcitate, ac furore mentis, & palpat in itinere, sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigit vias suas. Amen. Sicut, qui venditur in ferrum, & non est qui redimat. Amen. Sicut, qui sustentatur pane tribulationis, & aqua angustiæ. Amen. Sicut, qui consumitur in egestate, & ardore, & in omni necessitate. Amen. Sicut, qui domum ædificat, & non potest habitare in ea, Amen. Sicut, cuius bos immolatur coram se, & non comedit ex eo. Amen. Sicut, cuius asinus rapitur, & non redditur sibi. Amen. sicut; cuius filij, & filiæ traduntur alteri populo, Patre vidente, & non est fortitudo, in manu sua. Amen. sicut, qui multam sementem iacet in terram, & non congregat, quia locustę deuorant eam. Amen. Sicut, qui vineam plantat; & fodit, & vinum non bibit, nec colligit ex ea quippiam, vastata verminibus. Amen. Sicut, qui comedit, & nunquam saturatur, vel comedit carnem filiorum suorum fame, & penuria. Amen. Sicut, qui pauet, fugit, & cadit, nemine persequente: & valde timet, propter sonitum folij volantis. Amen. Sicut, qui incidit in languorem, præ tristitia, & factus est in prouerbium, & fabulam omnibus populis. Amen. Sicut, qui non permanet in sermonibus legis Dei, sed eius præcepta contemnit. Amen. Sicut donantes incensum Baal, Soli, & Lunæ, et duodecim signis. Amen. Sicut dolosus qui de grege immolat vilius Domino. Amen. sicut, qui scindit libros legis Dei, & eos comburit igne. Amen. sicut, qui expugnat fidem, persequitur Ecclesiam sanctam, et contemnit Euangelium Iesu Christi. Amen. sicut, qui immolant Dijs, et adorant Deos alienos. Amen. Sicut, qui declinat ad Magos, et Hariolos, et fornicatus fuerit cum Idolis. Amen. Sicut, qui consulit Phitones, et à mortuis quærit veritatem. Amen. Sicut, qui

facit conflatile in abhominationem Domini. Amen. Sicut, qui adorat opus manuum suarum, & mutat gloriam Dei in Idolum. Amen. Sicut, qui dicit ligno, pater meus es tu, & lapidi, tu me genuisti. Amen. Sicut, qui immolat filios suos, consecrans Dœmonibus. Amen. Sicut, qui dicit falsum testimonium, iurans per nomen externorum Deorum, & facit opus Domini fraudulenter. Amen. Sicut, maledicentes, & polluentes Sabbathum, & nomen Domini nostri. Amen. Sicut externi ad Tabernaculum accedentes. Amen. Sicut Maleficus, & Incantator, & qui obseruat somnia, & auguria quæcunque. Amen. Sicut Incantator à serpente percussus, & insidiatus. Amen. Sicut maledicentes triumphantem Hierusalem. Amen. Sicut, qui in nouissimis diebus, in virtute, & signis, & prodigijs mendacibus, & in omni seductione iniquitatis veniet. Amen.

O Maledicti damnati coram maiestate Diuina, vos eijcio, & maledico, & anathematizo, & sitis à Deo maledicti, sicut Amadiani, & Basilidiani. Amen. Sicut Chærinthiani, & Origeniani. Amen. Sicut Archontiaci, & Bonosiani. Amen. Sicut Cainnani, & Simoniani. Amen. Sicut Amoniani, & Carpocratiani. Amen. Sicut Melandriani, & Valentiniani. Amen. Sicut Apelitæ, & Melchisedechiani. Amen. Sicut Marchionitę, & Seueriani. Amen. Sicut Apollinaristæ, & Sabelliani. Amen. Sicut Donatistæ, & Luciferani. Amen. Sicut Anthroponcorphitæ, & Macedoniani. Amen. Sicut Nicolaitæ, & Pelagiani. Amen. Sicut Cerdoniani, & Aquarij. Amen. Sicut Cathari, & Pauliani. Amen. Sicut Ophitæ, & Hermogeniani. Amen. Sicut Tertullianistæ, & Eudominiani. Amen. Sicut Priscillianistæ, ac Patriciniani. Amen. Sicut Ebionitæ, & Fortiniani. Amen. Sicut Gnostici, & Neraclitæ. Amen. Sicut Tatiani, & Caianithæ. Amen. Sicut Sæthiani, & Alogij. Amen. Sicut Manichæi, & Nouatiani. Amen. Sicut Iouanistæ, & Paterniani. Amen. Sicut Autidiocomaritæ, & Noætani. Amen. Sicut Angelici, & Euthychiani. Amen. Sicut Apostolici, & Nestoriani. Amen. Sicut Artoteritæ, & Acęphali. Amen. Sicut Metangismonitæ, & Æluidiani. Amen. Sicut Montani, & Arriani. Amen. Sicut Arabici, & Theodosiani. Amen. Sicut Cataphirigij, & Ætiani. Amen. Sicut Circumcelliones; & Floriani. Amen. Sicut Tritheitæ, & Nictages. Amen. Sicut Colinthiani, & Gnoitæ. Amen. Sicut Lutherani, & Vglenothi. Amen. Sicut omnes Hæresiarchæ. Amen. Et

sitis

ſitis maledicti in omnibus hæredibus, ſectis, & ſchiſmis, nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen.

O Maledicti damnati, quia noluiſtis obedire mandatis, & præceptis Dei per me vobis factis, coram Maieſtate diuina Domini noſtri Ieſu Chriſti, vos eijcio, & maledico, & ſitis à Deo maledicti, ſicut danti de ſemine ſuo Idolo Moloch. Amē. Sicut deſperatio Caim. Amen. Sicut vltio Lamech. Amen. Sicut ſubuerſio Sodomæ, & Gomorrhæ. Amen. Sicut iniquitas Canaam. Amen. Sicut induratio cordis Pharaonis. Amen. Sicut ſubmerſio Ægyptiorum. Amen. Sicut figura vmbræ Ægypti. Amen. Sicut filius Salumith. Amen. Sicut deuoratio Dathan, & Abyron. Amen. Sicut montes Gelboe, & res deteſtabiles Onæ. Amen. Sicut tranſgreſſio Achan. Amen. Sicut indignatio Regis Aſſueri, & Holophernis. Amen. Sicut ſuperbia Chaldæorum, & Regis Antiochi. Amē. Sicut malitia Aman, & Regis Hai, in patibulo ſempiterno, Amen. Sicut terra Meroz, & habitatores eius. Amen. Sicut ſpes Hypocritæ. Amen. Sicut proditio Iudæ, & laqueus. Amen. Sicut qui ſuſcitauerit, & ædificauerit Ciuitatem Hierico. Amen. Sicut illudentes Eliſeo. Amen. Sicut Giezi, & ſemen ſuum in ſempiternum. Amen. Sicut, qui reædificabat Pithones, Hariolos, figuras Idolorum, immunditias, & abhominationes. Amen. Sicut nolentes reædificare Templum Dei in Hieruſalem. Amen. Sicut, qui non habebat diem ſolemnem pro liberatione Iſrael ab iniquitate. Amen. Sicut, qui paratus eſt ſuſcitare Leuiathan. Amen. Sicut ſuccenſi in templo Dagon. Amen. Sicut, qui Templum Dei nominare facit Iouis Olympici. Amen. Sicut, qui implet Templum luxuria, & altare illicitis. Amen. Sicut, qui plangit Adonidē. Amē. Sicut Bel, in manibus Danielis. Amen. Sicut, qui blaſphemiam poſuit in Deum Sidraach, Miſahac, & Abdenago. Amen. Sicut, qui in viam Caim abierunt, & errore Balaam mercede effuſi ſunt, & in contradictione Choræ ſteterunt, nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen.

O Maledicti damnati, coram Maieſtate diuina Domini noſtri Ieſu Chriſti vos eijcio, & maledico, & anathematizo, & ſitis à Deo maledicti, ſicut Aſtaroth, & Baal. Amen. Sicut Cozbi, & Dagon. Amen. Sicut Aſerot, & Baalim. Amen. Sicut Chamos, & Beelphegor. Amen. Sicut Aſmodæus, & Bolæ. Amen. Sicut Nergel, & Melchom. Amen. Sicut Athartem, & Bethagoniamon. Amen. Sicut Phogor, & Moloc, Amen. Sicut Aſina, & Bel. Amen. Sicut Neſcroch, &

Tartach,

Tartach. Amen. Sicut Acharon, & Belial. Amen. Sicut Nebahaz, & Merodach Amen. Sicut Adonides, & Behemoth. Amen. Sicut Hierobaal, & Socotbenoth. Amen. Sicut Nergel, & Melchon. Amen. Sicut Beelzebub, & Leuiathan. Amen. Sicut Lucifer, & Sathan. Amen. Sicut Mahometh, & Draco magnus Babylonicus. Amen. Sicut omnes Diaboli, Simulacra, & Idola, nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

O Maledicti damnati, quia noluistis obedire mandatis, & præceptis Dei, per me vobis factis, coram Maiestate Diuina Domini nostri IESV CHRISTI, vos eijcio, & maledico, & anathematizo, & sitis à Deo maledicti in Oriente, & Occidente. Amen. In Septentrione, & in Meridie. Amen. In Imperijs, & Regnis. Amen. In cunctis Statibus, & Potentatibus. Amen. In Prouincijs, & Insulis. Amen. In Ciuitatibus, & Castris. Amen. In omnibus Villis, & Oppidis. Amen. In omnibus ædificijs, & habitaculis. Amen. In Vallibus, & collibus. Amen. In Montibus, & planis. Amen. In Campis, & in vineis. Amen. In pratis, & hortis. Amen. In desertis, & cauernis. Amen. In ruinis, & abyssis. Amen. In sepulchris, & statuis. Amen. In syluis, & nemoribus. Amen. In spelunchis, & solitudinibus. Amen. In lapidibus, & cunctis mineralibus. Amen. In arboribus, & herbis. Amen. In fructibus, & floribus. Amen. In gemmis, & gummis. Amen. In operarijs, & tentorijs. Amen. In puluere, & luctu. Amen. In cinere, & cultura. Amen. In aere, & nube. Amen. In tonitruis, & fulminibus. Amen. In Austro, & Zephyro. Amen. In Aphrico, & Aquilone. Amen. In Borea, & in omnibus ventis, & eorum effectibus. Amen. Maledicti sitis in Maribus, & lacis. Amen. In stagnis, & Torrentibus. Amen. In Fluminibus, & riuulis. Amen. In æstibus, & fractis. Amen. In Nauilijs, & putheis. Amen. In fontibus, & cisternis. Amen. In balneis, & fluctibus. Amen. In riuis, & vndis. Amen. In pluuijs, & imbribus. Amen. In guttis, & spumis. Amen. In grandinibus, & gelu. Amen. In niue, & glacie. Amen. In rore, & pruina. Amen. In turbine, & procella. Amen. In omnibus aquis, eorumque finibus, & effectibus. Amen. Maledicti sitis in portu, & littore. Amen. In omnibus vijs, & itineribus. Amen. In igne, & calore. Amen. In luce, & scintilla. Amen. In frigiditate, & humiditate. Amen. In siccitate, & combustione. Amen. In auibus, & piscibus. Amen. In vermibus, & serpentibus. Amen. In cunctis bestijs, & ani-

et animalibus. Amen. In omnibus momentis, et horis. Amen. In diebus, et noctibus. Amen. In omnibus hebdomadis, mensibus, et annis. Amen. In Vere, et Æstate. Amen. In Autumno, et Hyeme. Amen. In omnibus ætatibus, sæculis, et temporibus. Amen. Maledicti sitis in cibo, et potu, et vestitu. Amen. In omnibus eorum vasis, et ornamentis. Amen. In bellis, et armis. Amen. In triumphis, et spectaculis. Amen. In pondere, et mensura. Amen. In omnibus signis, et vestigijs. Amen. Maledicti sitis in literis, et orationibus. Amen. In prosis, et metris. Amen. In statutis, et constitutionibus. Amen. In præceptis, et ordinationibus. Amen. In sententijs, et legibus. Amen. In æditis; et historijs. Amen. In fabulis, et libris. Amen. In scriptis quibuscumque, et vbicumque inuentis. Amen. Maledicti sitis in cantu, et sono. Amen. In tripudiatione, et ludo. Amen. In picturis, et colore. Amen. In omni materia, et forma. Amen. In locutione, et taciturnitate. Amen. In celeritate, et pigritia. Amen. In mora, et motu. Amen. In strepitu, et quiete. Amen. In differentia, et arte. Amen. In vmbra, et tenebris. Amen. In finibus, et terminis. Amen. Maledicti sitis in amaritudine, et dulcedine. Amen. In gustu, et odoratu. Amen. In mœrore, et lætitia. Amen. In confusione, et procella. Amen. In captiuitate, et abominatione. Amen. In laqueo, et formidine. Amen. In altitudine profunditate. Amen. In longitudine, et latitudine. Amen. Maledicti sitis in substantia vestra, et ratione. Amen. In intelligentia, et voluntate peruersa. Amen. In suggestione peccandi, et cogitatione. Amen. In affectione, et delectatione. Amen. In consensu, et operatione. Amen. In consuetudine, et desperatione. Amen. In defensione peccati, et gloriatione. Amen. In damnatione, et omni operatione vestra maledicta. Amen.

O Maledicti damnati coram Maiestate diuina Domini nostri Iesu Christi, vos eijcio, et maledico, et anathematizo, et sitis à Deo maledicti per gloriosam Virginem Mariam. Amen. Per Angelos, et Archangelos. Amen. Per Thronos, et Dominationes. Amen. Per virtutes, Principatus, et potestates. Amen. Per Cherubin, et Seraphin. Amen. Per septem Angelos stantes ante Thronum Altissimi. Amen. Per sanctos Angelos custodes nostros. Amen. Et maledicti sitis per sanctos Patriarchas, resignatores Ecclesiæ. Amen. Per sanctos Prophetas, oracula Sancti Spiritus. Amen. Per sanctos Apostolos piscatores hominum. Amen. Per Sanctos Euangelistas Cancellarios fidei, Amen. Per Sanctos Innocentes. Martyrum

rum flores. Amen. Per Sanctos Martyres charitate feruidos. Amen. Per Sanctos Confessores bonos dispensatores. Amen. Per sanctos Doctores, lucernas in candelabris. Amen. Per sanctos Monachos, correctores carnis. Amen. Per sanctos Eremitas, contemptores Mundi. Amen. Per sanctos Sacerdotes, sacra dantes. Amen. Per sanctos Leuitas, matutinales custodias. Amen. Per sanctos Exorcistas, Dæmonum persecutores. Amen. Per sanctas Virgines sponsas Christi. Amen. Per sanctas Viduas specula morum. Amen.

O Maledicti damnati coram Maiestate diuina Domini nostri Iesu Christi vos eijcio, & maledico, & anathematizo, & sitis à Deo maledicti, per sanctum Baptismum, per quod abrenunciantes Sathanæ, & pompis eius, fideles efficimur. Amen. Per sacramentum pęnitentiæ, per quod liberamur de potestate vestra. Amen. Per sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ, per quod reficimur, & vnimur Christo. Amen. Per cætera Sacramenta, per quæ coniungimur Christo. Amen. Maledicti sitis per omnia sacrificia à principio mundi hucusque Deo oblata. Amen. Per omnes Ecclesias Deo dicatas, & dicandas. Amen. Per Calices, & alia vasa sacra ad sanctum mysterium confecta. Amen. Per omnes solemnitates, in quibus fideles militantis, & triumphãtis Ecclesię exultant: Amen. Per sancta diuina officia, & orationes quæ à fidelibus quotidie dicuntur. Amen. Per duo Testamenta veteris, scilicet, & nouæ legis. Amen. Per virtutes, & mysteria in ea contenta. Amen. Per omnia verba sacræ Scripturæ, quæ valent ad fugandũ vos. Amen. Per omnes Exorcismos Ecclesiæ, qui hucusque inuenti inueniendique sunt. Amen. Maledicti sitis per plenariam potestatem, ac dignitatem summi Pontificis. Amen. Cardinalium, & Patriarcharum. Amen. Archiepiscoporum, & Episcoporum. Amen. Sacerdotum, & aliarum dignitatum sanctæ Ecclesiæ. Amen. Maledicti sitis per fidem Domini nostri Iesu Christi. Amen. Per spem animarum fidelium: per charitatem, qua fruuntur Sancti in Cœlis. Amen. Per sanctam Iustitiam, & fortitudinem. Amen. Per sanctam prudentiam, & temperantiam. Amen. Per sanctam humilitatem, & mansuetudinem. Amen. Per sanctam paupertatem, & castitatem. Amen. Per sanctam pacem, & eleemosynam. Amen. Per sanctam veritatem, & misericordiam. Amen. Per sanctam patientiam, & constantiam. Amen. Per sanctam orationem, & pudicitiam. Amen. Per sanctum ieiunium, & omnes sanctas virtutes. Amen. Maledicti sitis per decem præcepta decalogi. Amen.

Per

per sanctam legem Euangelicam, & omnem legem sanctam: Amen per opera misericordiæ temporalia, & spiritualia. Amē. per septem beatitudines, & doctrinam sanctam. amen. per omnia sancta, quæ dici, & excogitari possunt. amen. Maledicti sitis per sanctam annunciationem, & incarnationem Verbi æterni: amen. per humilem natiuitatem Christi. amen. per circuncisionem, & apparitionem Christi. amen per Baptismū, & sanctum ieiunium Christi. Amen. per sanctam in terris conuersationem Christi. amen. per sanctam transfigurationem Christi. amen. per ineffabilem doctrinam Christi. amen. per infinita eius miracula, in quibus sēper extitistis superati. Amē. per cænam benedictam, & ablutionem discipulorum Christi. Amen. per orationē in monte Oliueto, & sudorem sanguineū Christi. Amen. per columnam ad quam ligatus fuit Christus. Amen. per dura flagella, quę Christum lacerauerunt. Amen. per spineam coronam Christi. Amē. per opprobria, quibus affectus fuit Christus. Amen, per clauos, quibus affixus est Christus in cruce. Amen. per spongiam, in qua acetum, & fel datum est Christo. Amen. per lanceam, quæ aperuit latus Christi, & exiuit sanguis, & aqua. Amen. per verba, quę dixit Christus in cruce, Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Amen. per sanctum testamentum, in quo Discipulum Matri, & Matrē Discipulo commendauit. Amen. per conuersionem latronis existentis in cruce. Amen. per vocem magnam Christi clamantis Ely Ely Lamazabactani. Amen. per sanctam inclinationem capitis, & emissionem spiritus. Amen. per sanctam, & salutiferam crucem Christi. Amen. per sanctum Sudariū, in quo inuolutum est corpus Christi. Amen. per sanctam sepulturam Christi. Amen. per descensionem Christi ad Inferos, & animarum recuperationem. Amen. per gloriosissimam resurrectionem Christi. Amen. per sanctam discipulorum instructionem. amen. per admirabilem ascensionem Christi. Amen. per missionem sancti Spiritus in Discipulos. Amen. per aduentum Christi in die tremendi iudicij. Amen. per omnia mirabilia, quę fecit, dixit, & compleuit Christus. Amen.

O maledicti damnati, coram Maiestate diuina Domini nostri Iesu Christi vos eijcio, & maledico, & anathematizo, & sitis à Deo maledicti, per eius sanctissima nomina. Agios ✠ Amen. Yschiros ✠ Amen. Otheos ✠ Amē. Athanatos ✠ Amē. Hel ✠ Amen. Emanuel ✠ Amē. Agla ✠ Amen. Heloa ✠ amē. Iehoua ✠ Amē. Alpa, & Omega ✠ amen. Adonay ✠ Amen. Saday ✠. Amen. Homousion ✠ Amen. Sabbaoth ✠ Amē. Tethagram-

thagramaton † amen. Saluator † amen. Principium, & finis † amen. Sapientia † amen. Messias † amen. Agnus ✠ amen. Leo † amen. Profeta † amen. Misericors † amen. Primus. & nouissimus † amen. Creator † amen. Sacerdos † amen. Rex † Amen. Iesus Christus † amen. Redemptor ✠ amen. Ianua ✠ amen. Charitas † amen. Mons magnus ✠ amen. Pater ✠ Filius ✠ & Spiritus ✠ Sanctus vnus Deus, amen. Maledicti sitis per Paradisum, idest visionem Dei, in qua desiderant Angeli beati inspicere. amen. per gaudium, & charitatem sempiternam; quam habent Sancti in Cœlo, amen. Et tandem maledicti sitis in qualibet parte huius corporis, & extra corpus; & vbicunque futuri estis, & omnes pœnas; & afflictiones amaras valdè, quæ dici, aut excogitari, aut haberi possunt in nomine Iesu Christi super vos irruat, & semper excrucient, donec exieritis. Et quia potens estis, potentissima tormenta patiamini, vobis, vobis fortioribus fortior instat cruciato, eò magis, quia nemine suggerente, peccastis; sed ex propria superbia, & iniquitate vestra in vinea Sabaoth fecistis, ingrati, labruscas: Et ideò sublata sepe, trado vos, in nomine Iesu cunctis Dæmonibus in conculcationem, & consummationem.

Egredere, egredere maledicte Canis; Ecce premunt te mala tua, & cunctę maledictiones ęterni Dei putrescant fœmur tuum, & tumens vterus tuus dirumpatur, ingrediantur aquæ maledictæ ventrem tuum, & vestigium operum tuorum non sit: & vita tua mærore consumpta, pestilens, & semper ante te. I maledicte cum sequacibus tuis in profundum. I miserrime in Barathrum. I spurcissime in infernum; descendite omnes in ignem æternum, cum armis vestris, & sub capita vestra ponite gladios: quia vicit Leo Christus noster de Tribu Iuda, radix Dauid, Alleluia, Alleluia, Alleluia. O maledicte, tu sistas in hoc corpore, maledictionibus circundaris; Si fugis à voce formidinis, cadis in foueam; Si te explicas de fouea, teneris laqueo, quia Catharactæ de Excelsis aperta sũt, & concutiuntur fundamenta terræ: confractione confringeris, contritione contereris, commotione commoueberis, agitatione agitaberis, sicut ebrius, & non resurges. Misisti de alto lapidem, & super caput tuum cecidit fodisti foueam, sed cecidisti in eam: posuisti laqueum alijs, & tu peribis in illo: fecisti nequissimum consilium, & super te volutum est, saturantur de te omnes Bestiæ terræ, implentur omnes colles insania tua: irrigatur terra fœtore sanguinis tui super colles, nigrescunt

grescunt Stellæ deformitate tua, & Sol nubibus tegitur: Luna non dat lumen suum, & omnia luminaria Cœli facta sunt lanceæ percutientes super te; Fuge scelerate, cum sequacibus tuis in Infernum: Fuge miserrime in Barathrum: Fuge maledicte in profundum: Fugite omnes in ignem æternum, & ponite sub capita vestra gladios: Quia vicit Leo Christus noster de Tribu Iuda, radix Dauid: Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Terreant vos tonitrua resonantia, terræ motus formidabiles, rugitus Leonum, garritus Elephantium, incogniti sibili, vox impetus rotarum, vox flagelli sonus validus precipitatarum petrarum: fames Samariæ: clamor Ægyptiorum; sonitus maris; obscura nox; imago tenebrarum; præcipitosa deserta, resonas de altissimis incognita Echo, & memoria amara mortis æternæ: Confundant vos repugnantię furores; nauseę deformitates, perfidię, imbecilitates, insolentię, derisiones, susurrationes, obscuritates, iurgia, rixę, perturbationes. Luctus, perditiones, rusticitas, profanationes, & cuncta scelera. Superueniant in vobis persecutio, rapina, confusio, asperitas, dolorum renouatio, ignominia, rebellio, immunditia, infelicitas, contaminatio, impietas, omnes genitus, fætores, duritię, inurbanitates, repugnantię, caligines, & culmen cunctarum iniquitatum. Disperdant vos calamitates, angustię, conquassationes, pręssurę, conflictus, depopulationes, consummationes, mœrores: impietates, crudelitates, & cunctorum scelerum inundationes. Percutiant vos bella, & pręlia magna, gladij micantes, fulgurantes hastę; sagittæ acute; laquei fortes, secures incidentes, fulmina percutientia, rostra auium, lapides offensionis, petræ scandali, impetus tempestatis: violente predationes, dolores parturientis: incendia inextinguibilia: furor, & ira Domini. Egredere tu egredere maledicte Canis, vt supra.

NON EXEVNTIBVS DÆMONIBVS, figuras illorum percutè, & schedulę, vnà cum nominibus Dæmonum diuersis, vt infra comburantur, quę combustio duret vsque in finem Exorcismi. Exorcista verò sequatur, vt infra.

MAledicat vos omnes triumphator Christus: ita vt in omni hora, & momento calumniam sustineatis, & violentia oprimamini, & comburat vos iustitia Dei, & ignis infernalis, sicut comburuntur nomina vestra in his schedulis.

Aperiat

Aperiat terra os suum, in nomine Iesu &, deglutiat vos nunc, & quam primum Maledico † vos, In nomine Iesu, combu-ro † vos in nomine Iesu, cremo † vos, in nomine Iesu debello † vos in nomine Iesu; dirumpo † vos, in nomine Iesu; sterno † vos, in nomine Iesu; inuado † vos, in nomine Iesu; dissipo † vos, in nomine Iesu; constringo † vos, in nomine Iesu; expel-lo † vos, in nomine Iesu; confundo † vos, in nomine Iesu; fla-gello † vos in nomine Iesu; deprimo † vos, in nomine, Iesu, prosterno ✠ vos, in nomine Iesu; confringo ✠ vos, in nomine Iesu, disperdo ✠ vos, in nomine Iesu, comprimo ✠ vos, in no-mine Iesu; eneruo † vos, in nomine Iesu; contero ✠ vos, in no-mine Iesu; contorqueo ✠ vos, in nomine Iessu; dissipo ✠ vos in nomine Iesu; extermino ✠ vos, in nomine Iesu; fugo † vos, in nomine Iesu; crucio ✠ vos, in nomine Iesu; destruo ✠ vos, in nomine Iesu; annihilo ✠ vos, in nomine Iesu; consumo ✠ vos, in nomine Iesu; depopulo ✠ vos, in nomine Iesu; dimi-nuo ✠ vos, in nomine Iesu; torqueo ✠ vos, in nomine Iesu, premo ✠ vos, in nomine Iesu, capistro ✠ vos, in uomine Iesu, carmino ✠ vos, in nomine Iesu, obturo ✠ vos, in nomine Iesu, perturbo ✠ vos, in nonmine Iesu, dilapido ✠ vos, in nomine Iesu, dolore conficio ✠ vos, in nomine Iesu, contamino ✠ vos, in nomine Iesu, lapido ✠ vos, in nomine Iesu, obruo ✠ vos, in nomine Iesu, præcipito ✠ vos, in nomine Iesu, extirpo ✠ vos, in nomine Iesu, debilito ✠ vos, in nomine Iesu, elido ✠ vos, in nomine Iesu; ferio ✠ vos, in nomine Iesu, fulmino ✠ vos, in nomine Iesu, lacero ✠ vos, in nomine Iesu, deturpo ✠ vos, in nomine Iesu, irrumpo ✠ vos, in nomine Iesu, conspurco ✠ vos, in nomine Iesu, stimulo ✠ vos, in nomine Iesu; coapto ✠ vos, in nomine Iesu, perturbo ✠ vos, in nomine Iesu, di-lanio ✠ vos, in nomine Iesu, instilio ✠ vos, in nomine Iesu, li-quefacio ✠ vos, in nomine Iesu, exedo ✠ vos, in nomine Iesu, mulcto ✠ vos, in nomine Iesu, infreno ✠ vos, in nomine Iesu, decortico ✠ vos, in nomine Iesu, rodo ✠ vos, in nomine Ie-su, resoluo ✠ vos, in nomine Iesu, dispuluero ✠ vos, in nomi-ne Iesu, impono ✠ vobis iugum ferreum in nomine Iesu de-trudo ✠ vos in culinâ Inferni in nomine Iesu, trado ✠ vos la-chrymis, & iustitiæ Dei in nomine Iesu: Et tandem quasso ✠ glaciem vestram in nomine Iesu, Ita vt ad inuocationem no-minis ipsius Domini nostri Iesu Christi, eatis omnes pręcipites in barathro, & maledicti sitis in Tartareo, in gehenna, in infer-no, & omnis, qui inuenerit vos maledicat vobis, & quod vos maledixerit, benedictionibus repleatur. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen. HIC

HIC EXORCISTA PONAT Tabernaculum cum Sanctissima Eucharistia, super caput Dæmoniaci, & astantes omnes brachij extensis, & genibus flexis ad sanctissimum Sacramentum clamanter, pluriesque & toties, quoties ipsis videbitur dicant.

Misericordia Signore.

Nullaque interposita mora tradat Dæmoniaco disposito cibum spirituale sanctissimæ Eucharistiæ.

Quibus omnibus peractis, statim Dæmonibus iam fugatis; vel ibidem adhuc existentibus, ita præcipiatur, quod seruandum est, quotiescunque voluerit Exorcista coniurationi finem imponere.

O Vos Maledicti, qui more Aspidis surdi obturantes aures vestras noluisti preciosa Domini audire, sed tanquam porci videntes margaritas ante vos positas, confusi à facie Iesu fugam superati parastis; Ideò vbicumque habitaculum recepistis, siue in Inferno, siue in aliqua parte huius machinæ mūdialis, religo vos, vt tanquam ignari luctatores superati in nomine IESV, & confusi; inter homines erubescatis, nec huic, nullęque Dei creaturæ accedere, nec quouismodo molestationem, nec corporis, nec animæ in futurum inferre valeatis. Imò, tanquam in furca Infernali suspensos, cunctæ amaritudines, & asperitates dolorum, tormentorumque appræhendant vos; & substantiæ vestræ, & facies inscriptæ sint cunctis maledictionibus, & atrocissimis doloribus, & ignominijs, donec ad ipsius IESV CHRISTI Tribunal vltimi iudicij veneritis, dolorum vestrorum renouationem recepturi. Vos verò, qui remansistis in hoc corpore, nolite gloriari in malitia, & obstinatione vestra, quia hoc, permisit Deus ad huic creaturæ suæ, suorumque fidelium gratiæ augmentum, & ad omnium vestrorum confusionem, & pœnam.

Ergo omnes partes huius corporis, quas interdico vobis; liberas relinquentes, sine læsione, & sine minima molestia, tanquam fulgur descendite præcipites in summitate vnguis mortiferæ digitis parui, pedis sinistri: Et ibi tanquam canes in sterquilinio sitis ligati: Ita vt huic creaturæ naturales actus impedire non possitis; sed liberam, vt eos exercere, & Creatori suo

tori suo laudes, & gratias reddere possit, relinquatis; ascendereque nequaquam tentare præsumatis; sine mei licentia, vel alterius Exorcistæ, contra vos legitimè conflictum volentis, & non aliter, sub pœna destructionis ab exitu vestro in loco cœnolento vestro, & semper nigra caligine obcæcato per annos mille, illicò incurrenda. Sicut ergo Dominus noster IESVS CHRISTVS voluntariè occisus in triumpho sanctæ Crucis ligauit vos: Sic ergo, in nomine sanctæ Ecclesiæ, ligo vos in loco assignato ad beneplacitum meum, vel alterius Exorcistæ, prout supra. Et hoc tutum vobis præcipio, per eum; qui in Cherubin apparet à terribilis; in Seraphin mirabilis, & in virtutibus ostenditur incompræhensibilis: Et per passionem eius, qui sedet ad dexteram Dei Patris; vt credentium præces, & vota exaudiat: Et per merita Gloriosæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, totiusque curiæ cœlestis. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

EXORCISMVS SECRETVS ab aliquo Exorcistarum, in aure Demoniaci, submissa voce, ac distinctè, tempore maledictionum, dicendus.

CVm Serpens esset callidior cunctis animantibus terræ, quæ fecerat Dominus Deus; dixit ad mulierem. Cur præcepit vobis Deus, vt non comederitis ex omni ligno Paradisi? Cui respondit mulier, De fructu lignorum, quæ sunt in Paradiso, vescimur: de fructu verò ligni, quod est in medio Paradisi, præcepit nobis Deus, ne comederemus, & ne tangeremus illud, ne fortè moriamur. Dixit autem Serpens ad mulierem, Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus quòd in quocunque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri; & eritis sicut Dij, scientes bonum, & malum. Vidit igitur mulier, quòd bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, & concupiscibile ad prudentiam comparandam: & tulit de fructu illius, & comedit, deditque viro suo qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum. Cumque cognouissent se esse nudos consuerunt folia ficus, & fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in Paradiso ad auram, post meridiem, abscondit se Adam, & vxor eius à facie Domini Dei inter arbores Paradisi. Vocauitque

cauitque Dominus Deus Adam, & dixit ei, Vbi es? Qui ait, vocem tuam Domine, audiui in Paradiso; & timui, eò quòd nudus essem, & abscondi me. Cui dixit Dominus. Quis enim indicauit tibi, quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo præceperam tibi, ne comederes, comedisti? Dixitque Adam, Mulier quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem. Quare hoc fecisti? Quæ respondit, Serpens decepit me, & comedi. Et ait Dominus Deus ad Serpentem, quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, & bestias terræ: super pectus tuum gradieris, & terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius, ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius. Quæ verba in corde tuo taliter fuerunt impressa: vt ne adimpleretur, quod tibi dictum fuerat à Domino, à cunctis malis, prout legitur in libro bellorum Dei, nunquam cessasti: Sed cum (vt ait Augustinus) per plerasque temporum ambientium rotas mundiale curriculum volueretur, neque quispiam mederetur, & ingrauescentibus culpis, ruinæ præcipitis ictu, & fremitu totius orbis membra puluescerent; & nemo sucurret. Locuta est quædam Virgo Maria nomine, dicens. Eram in domo mea puella Iudæa, ex semine Dauid Regis generata, & desponsata sum coniugi; & placui alteri non interueniente adulterio, sed intercedente Spiritu sancto desponsata sum homini Iudæo, & placui homini Deo: desponsauit me vir Iudæus, & amauit me Christus Deus. Nam ignaro Ioseph sponso meo venit ad me, quidam magnus Christi Paranymphus, non Patriarcha primus, aut Propheta egregius: sed Gabriel ille Archangelus facie rutilans, veste coruscans, ingressu mirabili, aspectu terribili visitauit, & perturbauit me; salutauit, & dixit mihi: Aue gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus; impleta es gratia, vt euacuetur culpa: Dominus tecum, ita est, vt habeas Deum, in corde, in ventre, & in auxilio: & benedicta inter mulieres ex, quia vitam viris, & mulieribus parturies, salutem geres, auctrix meriti eris, sanabis, & viuificabis: Et dum tacita mentis altercatione confligerem, qualis esset ista salutatio, Nuncius cœlestis subiunxit. Nè timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud Deum; Ecce concipies in vtero, & paries filiũ, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, & filius Altissimi vocabitur: Et dabit illi Dominus sedem Dauid Patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum; & Regni eius

non erit finis. At ego respondi; Quomodo fiet istud, vt ego grauescam impudico,& immundissimo Marito, quoniam virum penitus non cognosco, desponsata sum homini Iusto; si cum illo non conuenero, vnde erit quod generabo? Sed si fieri potest, vt concipiam intacta, & generem clausa: indica modum,& paratum inuenies cor meum; Omnibus enim modis exopto ego ex Deo meo,vt habeam prolem,sed non amittam pudorem. Tunc altissimi nuntius Angelus Gabriel mihi dixit: O Maria Virgo Dei, Sponsa Dei, dilecta Dei, famula Dei,mater Dei,audi me,& nè perturberis: Spiritus Sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi; Ideoque & quod nascetur ex te, Sanctum vocabitur Filius Dei, Tunc dulcissima,& humilissima Virgo Maria, Dei sponsa, & Mater,dixit. Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum: Et statim procedens Filius à Patre, tanquam sponsus de thalamo suo, nuptialem thronum ingreditur: diuinitati sponsatur homo: Et præmium accepit caro, quia Verbum caro factum est: In cuius sponsalibus gaudijs, gratiosum decretum condonauit: quia,quicquid eum offenderat mundus, relaxauit: Dum verò quietum silentium tenerent omnia, & nox in suo cursu medium iter peragerct apparuit benignitas, & humanitas Saluatoris nostri Dei, & deleuit iniquitatem terræ. O magnum mysterium: & admirabile Sacramentum, omnibus notum; Diabolo verò absconditum; origo peccati per genitricem Christi detruncatur; prosapia impietatis, per prosapiam pietatis extirpatur: Stirps mortis per stirpem vitę percutitur: Christum virgo peperit, mutatur natura; deletur & culpa:precisum est illud Euæ in fęlicitatis eloquium: illa, lacrymas, ista, gaudium in ventre portauit: vtrobiq; miraculum, & sine corruptione grauida; & in partu Virgo puerpera. Sileat tortuosi Serpentis malè suasibilis sybilus; Plaudant organa Mariæ, & inter ueloces articulos tympana concrepent: Magnificat anima mea Dominum. Concinant lætantes chori, & alternantibus modis dulci sona carmina misceantur: Musicum Maria inter iuuenculas melos exerceat; quia dulce uerbum, plectris Saucti Spiritus modulantibus, parturiuit: Extendat nunc fides splendentis uteri pulchra tentoria: obrumpet uirtus: spiritus sybilet, naturali calore depulso; tenuis uirginem aura resoneat, & fluente refrigerio spiramentis cęlestibus uentiletur, aluus uirginalis fertis uerecundiæ coronetur: flammeus ibi rosæ fulgor anhelet; albens lilium candicet, mollis uiola rutilet: purpurei spargantur flores;

flores: & vario nitore depictus Christi thalamus exornetur: cui parum fuit hominem fieri, vt nos Angelos faceret; parum, dico, fuit ei esurire; vt nos reficeret, sitire, vt nobis vitæ æternæ pocula ministraret: expoliari & ligari, vt nos tegeret, & solueret; spinis coronari, vt gratia nos coronaret: percuti, vt nos securos redderet: felle & aceto potari: vt fontes mellifluos nobis aperiret. Et parum ei fuit occidi, vt nobis vitam donaret: Sed hoc parum, non fuit, vt morem Crucis, extremum, & pessimum genus mortis eligeret, vt nos de captiuitate tuæ tyrannidis redimeret. Captus enim es hamo Leuiathan. Nam Christus tantum innotuit Dæmonibus, quantum voluit, & tantum, voluit, quantum oportuit: Nam cognoscebas, Maledicte, Dei filium esse venturum, sed venisse per infirmitatem corporis non putabas: visis miraculis quadam suspicatione coniecturabas eum esse Dei filium: Sed cum ieiunio fatigatum eum videres, verum hominem intellexisti: Et quia tentando, non prę ualuisti, vtrum filius Dei esset, dubitasti: Attamen tradebas eũ Iudæis crucifigendum, non penetrans latens mysterium ex eius morte futurum, scilicet, fructus redemptionis nostræ, & damnationis tuæ. O quàm bene de tuo impetu, Diabole, percussisti; credulitas tua tibi exitium, nobis verò attulit commodum: Dum nulli parcis, te ipsum interimis: Per vnius dilictum, omnes captiuasti, per vnius Iustitiam, omnes nihilominus amisisti: Si illum, qui tibi consenserat, inuasisti, istum Iesum, in quo nihil inueneras, cur indebitè occidisti? Effudisti innoxium sanguinem, reddidisti damnatam progeniem: Tu certè ille es, qui tibi diuinitatis similitudinem arrogabas elatus, nunc ab homine diuino prosterneris superatus: Et quid mirum, si te, vtpotè creaturam suam, virtus diuina vicisset: Sed hoc est magnum; atque mirificum, vt de puluere assumeret, vnde tuam nequitiam prosterneret, atque contereret: vt qui supra sidera superbus erigebaris, nunc à carne supereris: Ille ergo sanguis, quem effudisti, te vicit, & nos redemit: Denique illum bibo, & veneni tui pernicie saluatus, vltra non timeo: præualuisti in Paradiso, sed victus es in patibulo: quid nobis circumiectam Paradiso igneam thompheam opponis? ecce exaltati crucifixi profluens vnda, restrinxit voratilem flammam, & ad dexteram Dei Patris: sedet: vt credentium preces, & vota exaudiat: Qui cum eodem patre, & Spiritu sancto, viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

HIC IN MODVM CRVCIS, ET pro quolibet signo ✠ insufflet in aure Dæmoniaci.

PRæcipito te, cum omnibus sequacibus tuis in barathrum per ✠ Iesum, sub cuius pedibus subiecit omnia Deus Pater per ✠ Iesum, cuius sapientia erumperunt Abyssi, & mirabilia eius inuestigari minimè possunt: per ✠ Iesum, lapidem summum angularem probatum, electum, preciosum, qui repromisit diligentibus se coronam Iustitiæ, per ✠ Iesum, lucem magnam, quæ orta est habitantibus in regione vmbræ mortis, quam, & viderunt ambulantes in tenebris: per ✠ Iesum, qui tantò melior Angelis effectus est, quantò differentius, præ illis nomen hæreditauit: per ✠ Iesum, refugium, & robur nostrum, scutum, & cornu salutis nostræ. per ✠ Iesum, qui vbique totus est, & factus est nobis via vocans nos peregrinos ad patriam: per ✠ Iesum, cuius misericordia non sub lege, sed sub gratia sumus: per ✠ Iesum, cuius redemptione gratis iustificati sumus, & cuius gratia liberabit nos de corpore mortis huius: per ✠ Iesum, qui iustificat impium in eum credentem & nos recipit; quia membra eius sumus, per ✠ Iesum, qui humiliatus est, vt nos redimeret: per ✠ Iesum, qui accipiens panem, ac benedicens, fregit, deditque Discipulis suis, & ait: Accipite, & comedite: Hoc est corpus meum: per ✠ Iesum, qui accipientes Calicem gratias egit, & dedit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes: Hic est enim sanguis meus noui Testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum: per ✠ Iesum, qui: vt nobis vitam æternam donaret, mortem suscepit, & sepultus est, vt sepulturam suorum benediceret: per ✠ Iesum, qui propria virtute resurrexit, vt nos iustificare: per † Iesum, qui ascendit ad Patrem, vt Cœlorum portam nobis aperiret, & sedet ad dexteram Dei Patris, vt nos cohæredes introducat, & recipiat; per ✠ Iesum, quem videbimus in sede maiestatis venientem, & nobis bona, & malis mala tribuentem. Qui in vnitate perfecta viuit, & regnat in secula sæculorum. Amen.

EXOR-

EXORCISMVS Contra Tempestates.

CAMPANÆ, VT MORIS EST PVLSENTVR, & ab astantibus cantentur Litaniæ; Exorcista verò, contra tempestates, modo sequenti coniuret.

DEus ✠ in adiutorium meum intende.
Domine ✠ ad adiuuandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, &c, Alleluia.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

OMnipotens æterne Deus, qui diuidis aquas ab aquis, qui fontes abyssi rumpis, & cataractas cœli aperis, qui pluuias, & tempestates, & tonitrua, & fulgura cadere propter peccata nostra permittis: fontesque claudis, & cataractas cœli cohibes: tempestates, & nubes, cunctaque nobis aduersantia destrui: Subueni quæsumus nobis filijs tuis, & parce in remigando laborantibus, pauperesque in necessitate clamantes, respice: Da nobis Domine, da nobis panem, ne fame pereamus: Exaudi, & præsta, vt in verbo tuo, & misericordia rabies, & persecutio Dæmonum aduersantium destruatur. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum. Amen.

MOX EXTENSIS MANIBVS contra nubes, dicat.

EXorcizo ✠ vos nubes. Coniuro ✠ & vobis præcipio ✠ per eum, qui populum Israelem præcedebat ad ostendendam viam, per diem in columna nubis: per eum, cuius gloria sæpe apparuit in nùbibus, montemque Synai sex diebus nube texit, & Tabernaculum testimoni opertum nube, impletum est gloria eius: per eum, qui in vos posuit arcum fœderis sui, & de vobis exiuit multoties vox eius, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: suscepistisque Iesum ab oculis Apostolorum, ascendentem ad Cœlum, qui & in vos veniet ad iudicandum, & rapietur in vobis nubibus cœli obuiam Christo, Beati.

ERGO per eum, qui hæc, & alia mirabilia valde operatus est in nobis, præcipio, & coniuro: vt nequaquam tempestates ad nocumentum nostrum paratas, retineatis; Sed in vnitate Sanctæ ✠ Crucis, quam contra vos facio, repente à nobis, & à tota regione Christianorum auferatis, sine læsione alicuius hominis, neque terræ, neque loci, neque Nauis: Et in nomine Creatoris, & Redemptoris nostri nunc, nunc in omni vi, & impetu vestro eas auferte, & præcipitate in saxosis montibus, in cauernis, in locis aridis, & desertis, & in A byssis, in quibus non aratur, nec seminatur, nec quippiam colligitur: nec nomē Iesu Christi inuocatur, nec nominatur, vt Dæmones rabies maledictas ibidem spumantes eos incendāt fulgura de Cœlo; Imò, in virtute eiusdem omnipotentis Dei, & Domini nostri Iesu Christi impero, vt fugientes, relinquatis nobis imbrem, & aquam mellifluam benedictam, & sanctam, ad irrigandos agros, & nemora, & viridaria, & vineas, & syluas, & prata, & olíueta nostra: vt habeant pauperes panem, vinum, & oleum, omniumque generum fructus in abundantia, & saturitate. Benedicat ergo vos nubes Deus ✠ Pater: benedicat vos ✠ Filius, benedicat ✠ vos Spiritus sanctus. Circundet vos Deus ✠ Pater. Circundet vos ✠ Filius. Et circundet vos Spiritus ✠ sanctus. Ante vos sit Deus ✠ Pater; ante vos sit ✠ Filius, & ante vos sit Spiritus ✠ sanctus. Post vos sit Deus ✠ Pater; post vos sit Filius; & post vos sit Spiritus ✠ sanctus. Sanctificet tandem vos Deus ✠ Pater: Sanctificet vos ✠ Filius: Sanctificet vos, Spiritus ✠ sanctus. Amen.

CONIVRATIO AERIS.

EXorcizo † te aer, cōiuro † & pręcipio † per eum, per quem purificatus extitisti, dum in forma columbæ super Iesum Christum descenderet, & dum ipsemet Iesus Christus in aera super lignum † Crucis leuaretur; per eum, per quem sanctificatus fuisti: dum comitātibus Angelorum exercitibus, & Beatorum ad Cœlos ascenderet: & per eos, per quos in te multoties apparentes præciosa Domini nunciauerunt.
ERGO, per eum &c. vt supra.

CONIVRATIO VENTORVM.

EXorcizo † vos venti fauorabiles. Coniuro † & præcipio † per eum, qui producit ventum de thesauris suis: per eum, qui lo-

qui locustas per te leuauit in Ægypto;per eũ, qui stante vento vehementi,& vrente tota nocte,vertit mare in siccum per eũ, qui facit,quasi ventum roris stantem in medio fornacis, & liberauit Azariam, & socios suos:per eum, cui obediunt mare, & venti:per eum, qui cum ascendisset in nauiculam, cessauit ventus contrarius,& facta est tranquillitas magna.
ERGO per eum,&c. vt supra.

CONIVRATIO CONTRA
Dæmones, & tempestates.

O Angeli Tartarei,qui in hac caliginosa aere habitatis, detrusi,vbi repercussio radiorum Solis pertingere non potest: Sed in continua obscuritate pœnantes, tonitrua, grandines,niues,fulgura:pruinam, & tempestates diuersas mouetis: In nomine sanctissimæ Trinitatis Patris,✠ & Filij, ✠ & Spiritus † sancti, vos coniuro † fugo, † & præcipio, VT RABIES vestras maledictas, & tempestates has, siue per maleficorum incantationes sint,siue à sola vestra iniquitate, & inuidia, sine alicuius rei nocumento à nobis, & à tota regione Christianorum auferatis,sicut puluis,& folia ante faciem venti, & sicut lanugo,& stipula, quæ à vento rapitur, & eo modo, quo ascendente Iesu ad Cœlos: confusi præcipites fugistis, & eas præcipitetis in saxosis montibus,in cauernis,& locis aridis, & desertis,& in abyssis,in quibus non aratur, nec seminatur, nec quippiam colligitur, nec nomen Iesu Christi inuocatur, nec nominatur,vt rabies vestras maledictas ibidem spumantes,vos incendant fulgura de Cœlo:Imò,in virtute eiusdem omnipotentis Dei, & Domini nostri Iesu Christi impero, vt fugientes relinquatis nobis imbrem, & aquam mellifluam benedictam, & sanctam ad irrigandos agros,& nemora, & viridaria, & vineas,& syluas,& prata,et olİueta,nostra; vt habeant pauperes panem, vinum, et oleum, omniumque generum fructus in abundantia,et saturitate,et hoc totum præcipio strictissimè,in virtute sanctæ obedientiæ,ac excommunicationis maioris pęnæ latæ sententiæ,ac sub pœna annorum centum mille de pęna accidentali; illico incurrenda casu inobedientiæ.

DEINDE SEQVATVR.

FVgite ergo;Nam impero vobis, per vnitatem essentiæ Dei † per æqualitatem personarum Dei † per immensitatem Dei

Dei ✠ per incommutabilitatem ✠ Dei: per incompræhensibilitatem ✠ Dei, per infinitatem ✠ Dei, per immutabilitaté † Dei, per simplicitatem ✠ Dei, per excellétiam ✠ Dei, per bonitatem ✠ Dei, per notionem ✠ Dei, per ineffabilitatem ✠ Dei, per clementiam ✠ Dei, per charitatem ✠ Dei, per amorem ✠ Dei per potentiam ✠ Dei, per sapientiam ✠ Dei, per virtutem miraculorum ✠ Dei, per scientiam ✠ Dei, per voluntatem ✠ Dei, per Iustitiam ✠ Dei, per misericordiam ✠ Dei, per splendorem ✠ Dei, & per Maiestatem ✠ Dei, VT RABIES vestra, &c. vt supra.

Coniuro † vos Angeli nigerrimi, & fugo ✠ per Incarnationem Domini nostri Iesu Christi † per aduentum eius † per natiuitatem † eius, per baptismum † eius, per sanctum Ieiunium eius per prædicationes, & miracula † eius, per columnam, ad quam fuit ligatus, & flagellatus † per spinam coronam, claues, & lãceam eius, † per Crucem, & acerbissimam passionem eius, † per testamentum, in quo Discipulum Matri, & Matrem Discipulo commendauit, † per emissionem spiritus eius, † per sepulturam eius, † per descensionem eius ad Inferos, & spoliationem Inferni, † per resurrectionem sanctissimam eius, † per admirabilem ascensionem eius, † per missionem Spiritus sancti in Discipulos † per aduentum eius in die iudicij, † VT RABIES vestras, &c. vt supra.

Coniuro vos Angeli præcipitati, & fugo † per annunciationem, & conceptionem Beatæ Virginis Mariç † per natiuitaté, & præsentationem eius, † per assumptionem eius super Choros Angelorum † per Cælestem Hierarchiam superiorem, mediam, & inferiorem † per Cherubin, considerantes Dei bonitatem, in quibus Deus amat, vt charitas, ✠ per Seraphin, considerantes Dei veritatem, in quibus Deus noscit, vt veritas, ✠ per Thronos, considerantes Dei çquitatem, in quibus, Deus sedet, vt çquitas ✠ per Dominationes Angelorum officia regentes, in quibus, Deus dominatur, vt Maiestas † per Principatus populorum capitibus præsidétes, in quibus, Deus agit, vt Principatus, ✠ per Potestates vires Dæmonum coercentes, in quibus Deus tuetur, vt salus ✠ per virtutes, quibus miraculorum operatio pertinent, in quibus, Deus operatur, vt virtus ✠ per Archangelos maiorum negotiatorum operatores, in quibus, Deus reuelat, vt lux † per Angelos humanç custodiç solicitos, in quibus Deus mittit, vt inspiratos † per Apostolorum sonum, quod in vniuersum ad conuersionem gétium exiuit † per constantiam Martyrum, & per eorum sanguinçm in acerbissimas passio-

passiones fusum, de quo ornata est sancta Hierusalem † per fidem, hospitalitatem, benignitatem, sobrietatem, sanctitatem, & continentiam Sanctorum Confessorum ✠ per Sanctas Virgines, quæ secum oleum habentes, intrauerunt cum Spōso suo Christo ad nuptias cęlestes † per omnes Sanctos Dei, quorum vitæ cursus nihil aliud fuit, quam vnus cum vigili hoste conflictus, qui gubernaculum fidei viriliter, & scutum timoris Dei infatigabiliter tenuerunt; ita vt, anchora spei nauem plenam cælestibus diuitijs, & æternis mercibus, in optato litore collocauerunt. VT RABIES vestras, &c. vt supra.

HIS PERACTIS, CRVCEM CONTRA tempestates tenens, dicat.

FVgo vos, per hoc signum sanctæ ✠ Crucis. In nomine Dei Patris ✠ extermino vos, per Crucem admirabile signum; In nomine Dei Filij, ✠ dissipo vos, per Crucem signū æternæ confusionis vestræ; In nomine Dei Spiritus ✠ sancti. Disperdo vos, per Crucem, in quo fides nostra consistit. In nomine Patris ✠ destruo vos, per Crucem, torcular, quo sanguis Christi exprimitur: In nomine Filij ✠ Annihilo vos, per Crucem triumphum redemptionis nostræ; In nomine Spiritus ✠ sancti. Consumo vos per Crucem, clauem Paradisi in nomine Patris ✠ Confundo vos per Crucem, in qua, pretium nostrum pependit, & Regnum. In nomine Filij ✠ Irrumpo vos per crucem, mortum Sathanæ, & Angelorum eius. In nomine Spiritus sancti ✠ liquefacio vos per Crucem, perpetuum scutum Christianorum. In nomine Patris ✠ persequor vos per Crucem fugatricem Diabolorum; In nomine Filij ✠ Resoluo vos in aquam, per Crucem maledictorum perditionem. In nomine Spiritus sancti. ✠

SI ADHVC PERSEVERAVERIT, repete vt supra ibi: O Angeli Tartarei, &c.
Prosequendo donec fugam parauerint.

PRÆCEPTA CENTVM

Efficacissima ad arctandum Dæmonem, & obedientiam præstet, secundum vrgentes necessitates.

Adiutorium ✠ nostrum in nomine Domini.
Qui fecit cœlum, & terram.

OREMVS.

IN te Domine Deus omnem spem, & refugium meum; in te omnem tribulationem, & angustiam meam constituo: quia me totum infirmum, & ignarum cognosco. Non enim suis astutijs decipient me aduersarij maledicti, licet multi sint, si tu clementissime Deus adsistere, iuuare, confortare, consolare, instruere, & custodire digneris me. Ergo potentissime Domine constringere hos ostinatos rebelles in sancto conspectu tuo, ad parendum præceptis nostris. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Maledicte, subijcientes nos suæ sanctissimæ seruituti, inuenimus suauissimam Sancti Spiritus consolationem, consequimur magnam cordis lætitiam; efficimur liberi, & sancti, reddimus æquales Angelis, & Dæmonibus terribiles: Et tandem amplectimur optatum seruitium, promeremur summum bonum, & acquirimus gaudium sine fine mansurum. O serue nequam, erubesce, nam pro bono incommutabili, pro pręmio inæstimabili, pro summo honore, & gloria interminabili, nec aliquantulum fatigasti: sed pro acquirenda damnatione, per longam viam fatigatus, sudasti. Nam è cœlo cecidisti Lucifer in terram: non te confirmasti cum remuneratore omnium bonorum, & ad Infernum detraheris.

PRÆCEPTA.

PRæcipio tibi maledicte, per vnum altissimum, & creatorem omnium omnipotentem, & Regem potentem, & metuendum nimis, sedentem super Thronum suum, & dominantem Deum.

Præ-

Præcipio tibi uiriliter per Deum, cui omnia unum sunt, & omnia in uno uidet, & facit nos unum secum in charitate perpetua: Et qui protegit humilem,& liberat,& diligit, & consolatur: Et qui humili se inclinat, largitur suam gratiam,sua secreta reuelat,ad se dulciter trahit, inuitat, et leuat ad gloriã.

Prçcipio tibi fortius,per illum, cuius Regnum est pax, et gaudium in Spiritu Sancto, cuius Regis frequens uisitatio, dulcis sermocinatio,grata consolatio, multa pax, familiaritas stupenda nimis: Et omnis eius gloria,et decor est cum homine interno.

Prçcipio tibi districtius,per Deum meum, qui omnia bona mea est, qui solus bonus est, Iustus,et Sanctus, qui omnia potest,omnia præstat,omnia implet: Solum peccatorem inanem, et ostinatum relinquens: qui implet corda hominum gratia sua; quia non uult uacua esse opera sua: qui tuetur coram se ambulantes in ueritate ab incursis malis, et liberat eos à seductoribus, et detractionibus impiorum. Cuius ueritas nos docet: Ipsa nos custodit, et usque ad salutarem finem nos conducit: Ipsa nos liberat ab omni àffectione mala, et inordinata dilectione: Ipsa ueritas nos docet,quæ recta sunt, et placita corã se, ut ambulemus secũ in magna cordis libertate.

Imperio tibi strictissime,per Deum benedictum, cuius nobilitas, et infinitas bonitas, nunquàm cessat benefacere indignis, ingratis, et longè à se auersis: Conuertit tamen ad se nos peccatores,ut simus grati,humiles, et deuoti; quia salus, uirtus,et fortitudo nostra ipse est,qui, et finis noster est, supremus,& vltimus,& beatitudo;quia ipse est, qui omnia dedit, & tanquam à summo bono manant, & ad eum tanquam suam originem cuncta sunt reducenda: Nam ex eo pusillus,magnus, pauper, diues, sanus, & ægrotus tanquam ex fonte viuo aquam auertunt viuam,& gratiam pro gratia accipiunt.

Constringo te,viriliter,per Deum,qui vltra omnem spem fecit nobis seruis suis misericordiam suam, & vltra omne meritum gratiam,& amicitiam exhibuit: Nam magnum, & admirabile est,quod non solum Cœlum,& terram, quæ in ministerium hominis creauit Deus,præsto sunt,sed quod tam pauperem, & indignum dignatus est in seruum recipere, & dilectis seruis suis adunare; quin etiam Angelos in ministerium hominis creauit,& ordinauit: Transcendit autem *hæc*, quia ipse Deus seruire homini dignatus est, & seipsum dedit ei, & daturum promisit. Verè ipse Deus solus dignus est omni seruitio,omni honore,& laude eterna: Verè Dominus noster est,

& totis

& totis viribus tenemus illi soli seruire, nec in laudibus suis debemus fastidire; & quicquid nobis deest ipse dignatur supplere.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DOmine Deus, qui cognitores omnium secretorum, Iudex iustus, fortis, & patiens, scrutans corda, & renes, qui hominum noscis fragilitatem, & Dęmonum malitiam, & insidias, Esto robur meum, & tota fiducia mea: Adesto huic iudicio, nec permittas me à Patre mendaciorum decipi, sed in virtute passionis Filij tui astringe eos ad obedientiam prę-standam. Fac vt fideliter, & charitatiue laborem in vinea tua: Expecto Domine, vt videam cœlerem finem horum malorum, veniat, & acceleret hora, qua cesset & superbia, & malitia, & astutia, & mendacia huius Maledicti Per quinque plagas Filij tui Iesu Christi, qui tecum viuit, & regnat in secula seculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

TIme iudicia Dei, expauesce iram omnipotentis perscrutare iniquitates tuas, in quantis deliquisti, & quomodo verum bonum neglexisti: Esto obediens mandatis nostris.

PRÆCEPTA.

IMpero tibi validè, per Deum omnipotentem, & altissimū, cuncta creauit ex nihilo, qui vt tuam superbiam sua humilitate vinceret factus est omnium humillimus, & infimus: Disce ergo humiliare te, & in nomine suo, sub pedibus nostris incuruare, qui toties Infernum meruisti, & in dies mereris, vt discas obtemperare te voluntati diuinæ.

Impero tibi districtissimè, per Deum fortissimum Israel, zelatorem animarum fidelium, qui respicit huius suę creaturę laborem, & dolorem, qui astitit illi in omnibus ad quęcunque pergit; qui roborat vos cęlesti fortitudine à laqueis inimici, vt subsancta disciplina ipsius Dei viuentis, studeamus diuinam dulcedinem, & suauitatem, & internam virtutis amęnitatem gustare, & videre.

Constringo te viriliter, per Deum ęternum, & immensum, infinitiq; potentię, qui facit magna solus, & inscrutabilia in Cœlo,

Cœlo, & in terra, nec est inuestigatio mirabilium operũ eius: Et per manum validam ipsius diuinæ misericordiæ præcipio, quæ genus humanum auxilio perdito gratię diuinę per peccatum soluit: Nam homo sicut nauis fracto gubernaculo illuc ducebatur, vbi tempestas voluebatur: Sed facta est tranquillitas magna, & hominem ad gloriam reduxit.

Præcipio tibi cum Imperio, per Deum, qui memoria Regũ multorum, & Ducũ superborũ, & eorũ, qui Ciuitates construxerunt, & gentes multas seruituti subiecerunt ad Nihilum redigit: ita quod neque ex auditu: neque ex nomine sunt amplius cogniti, & eorum memoria, & potentia, & impietas, & superbia euanuit, sicut fumus raptus à vento.

Impero tibi, per Deum Patrem potentissimum, sapientissimum, & optimum, qui dicitur Pater æterna generatione, quia ab æterno Filium sibi æqualem genuit, cui diuinitatis suę essentiam communicauit, qui dicitur Pater prędestinatione, quia prędestinauit nos in adoptionem filiorum: Qui dicitur Pater creatione; quia fecit nos secundum corpus, creauit secundum animam, & possedit secundum vtrumque, qui dicitur Pater redemptione, quia filius sibi ęqualis humanatus suo preciosissimo sanguine, & sacramentali regeneratione, & fidei instructione à tyrannica potestate Luciferi redemit.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine obsecro, vt inueniamus gratiam in oculis tuis. Nam tentati, vexati, tribulati nimis non decipiet nos Pater mendaciorum: Si nobiscum fuerit gratia tua, quia ipsa est fortitudo, ipsa consilium confert, & auxilium, illuminatque intellectum. Cunctis hostibus potentior est, & sapientior vniuersis sapientibus. Magistra est veritatis, lumen cordis, solamen pręsurę, fugatrix falsitatis, & tristitię. Tua ergo nos Domine gratia semper pręueniat, & sequatur, ac à fallacijs, & infestationibus Dęmonum iugiter pręstet non esse intentos, & liberatos. Per Dominum nostrum Iesum Christum, qui tecum viuit, & regnat in sęcula sęculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Quam aridus, & durus, es, superbe, insipiens, & vanus, quia sine Iesu es: Nam esse sine Iesu, grauis est Infernus: Et qui perdit Iesum, perdit nimis multum, & plus, quam totum mundum. Pauperimus, & infœlicissimus es,

quia

quia viuis sine Iesu, ad quem fugies, & quem quæres amicum quia effugasti, & perdidisti Iesum, & ideo tristis, & nimis desolatus es: & præcipitasti in barathrum: Ideò cum impetu astringo te, per potentiam, & purum amorem Iesum Christi, quo nihil fortius, nihil altius, nihil iucundius, nihil dulcius, nihil plenius, nihil melius in Cœlo, & in terra: quia in vno summo super omnia quiescit: ex quo omne bonum fluit, & procedit. Et qui vna hora sine dolore passionis non fuit, quādiu in hoc mundo vixit. Oportebat autem Christum pati, & resurgere à mortuis, & ita intrare in gloriam suam.

PRÆCEPTA.

CVm imperio astringo te, per Iesum Christum, qui laudatur in omnibus Sanctis suis, & qui super omnia benedicitur, & honoratur in singulis; quos sic gloriosè magnificauit, & prædestinauit, sine vllis præcedentibus proprijs meritis, & de Cœlo clamat. Ego sum, qui cunctos condidi Sanctos, donaui gratiam, præstiti gloriam, noui singulorum merita, præueni eos in benedictionibus meis, præsciui dilectos ante Sæcula, elegi de mundo, vocaui per gratiam, attraxi per misericordiam, perduxi eos per tentationes varias, infundi consolationes magnificas, dedi perseuerantiam, coronaui eorum patientiam, primum, & nouissimum agnosco, & omnes inęstimabili dilectione amplector.

Strictissime pręcipio, ita vt coactus sis obedire per Iesum Christum, qui verba vitæ habet, quæ corda accendunt, mentes illuminant, inducunt compunctionem, veram ingerunt consolationem, docent mortificationem vitiorum, & ad verū, & vnum principium, ducunt. Ego sum, ait Dominus, qui doceo hominem scientiam, & clariorem intelligentiam paruulis tribuo; cui ego loquor, citò sapiens erit, & multum in spiritu proficiet. Ego sum, ait Iesus, qui in puncto eleuo mentem, vt plures æternæ veritatis capiat rationes. Ipse, docet sine strepitu verborum, sine faustu honoris: sine pugnatione argumentorum: Ipse docet æterna quærete, & sapere: omnem spem in eum ponere, & super omnia ardenter ęum intimè amare, vt discat quis diuina, & loquatur mirabilia. Nam ipse Christus est Doctor veritatis, cordij scrutator, cogitationum intellector, actionum promotor, destribuens singulis, si cut dignum iudicauerit.

Constringo te ad obedientiam, per Iesum Christum æternam

nam requiem Sanctorum, qui dat animabus nostris in seipsum super omnem creaturam requiescere; & super omnem salutē, & pulchritudinem, & gloriam, & honorem, & potentiam, & dignitatem: & super omnem scientiam, & subtilitatem, & lætitiam, & exultationem; super omnem famam, & laudem, & suauitatem, & consolationem, & meritum, & desiderium, & spem; & promissionem, & gaudium, & consolationem: & super omnia dona, & munera; quæ potest dare, & infundere, & mens nostra capere, & sentire: & tandem per ipsum Christum impero, qui dat requiem animabus nostris super omnes Angelos, & Archangelos, & super omnem exercitum Cœli: super omnia visibilia, & inuisibilia.

Impero, tibi fortius, per Iesum Christum, qui hominem incarceratum, & compedibus grauatum, Luce præsentię suę reficit, libertatem donat, vultumque amicabilem demonstrat: quia ipse est spes nostra, & salus æterna; qui facit bonitatem cum seruis suis secundum multitudinem misericordiæ suæ, Cui non est similis in cunctis mirabilibus Cœli, & terræ: Iustitia vera, & prouidentia sua reguntur vniuerſa, & quem cuncta simul creata laudant, & glorificant in sæcula sęculorum. Amen.

Fortius, ac districtius impero tibi, per Iesum Christum, qui est splendor ęternę glorię, solamen peregrinantis animę, qui, non tardat venire vocatus, & mittit manum suam, vt miseras eripiat ab omni angustia; In cuius Iesu, manu est vita hominis, & suum est dare, & consolari, quando vult, & quantum vult, & cui vult; Sicut sibi placuerit, & non amplius.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

ESto nobis propitius, Iesu bone, dulcis, & benigne, et nobis pauperibus mendicis concede quod petimus: Infinita est autem misericordia tua, et gratiam desideratam potes præstare, fides ergo conualescat, spes proficiat, et charitatem in nobis accendat Maiestas tua, et hic Dęmon, nostris pręceptis obediat, et confusus tandem, in nomine Sancto tuo recedat. Qui viuis, et regnas cum Deo Patre, et Spiritu Sancto in sęcula sęculorum Amen.

EXPROBRATIO.

O Maledicte, qui inter creaturas fuisti primogenit⁹, et fortiuimus; prioré in donis, et maioré in Imperio creauerat tę

V Deus,

Deus; Sed quia superbe maculasti statum, dum ascendere volebas cubile Patris tui, & creatoris Dei, dicens. Similis ero Altissimo. Ideò merito effusus es, sicut aqua, & deuoluta est in vos maledictionis calumnia vestra, & orbati estis gratia.

PRÆCEPTA.

VT obedientiam ergo præstes, in nomine Iesu præcipio tibi strictissimè, per ipsummet Iesum, qui est Deus meus, & super omnia solus optimus, & potentissimus; solus sufficiétissimus, & plenissimus, solus est suauissimus, & solatiosissimus; solus pulcherrimus, & amantissimus, solus est nobilissimus, & gloriosissimus super omnia, in quo cuncta bona simul perfectè sunt, fuerunt, & erunt.

Constringo te ad obedientiam, per Iesum, qui vult solus super omnia amari; dilectio Iesu fidelis, & perseuerabilis; & quia amplectitur Iesum, firmabitur in eum. Nam diligentes Iesum, non derelinquit, nec patietur in fine perire, quia ipse solus potest nos iuuare; & in corde diligentis solus vult sedere tanquam Rex in proprio Throno: Nam quærentes Iesum, inueniunt quoque Iesum.

Impero tibi districtius, vt obedias præceptis nostris, per Dominum Deum excelsum possessorem Cœli, & terræ: per virtutem illam radiantem ab oculis, & à facie Christi, quæ nemine resistente, lucra Scribarum, & Pharisæorum destruxit, & ad vnius flagelli verbera totam multitudinem pluries eiecit de Templo.

Strictissimè præcipio tibi, per illud vnum, & simplex Dei verbum, quod per humanationem compositum, & visibile ad nos peruenit, & per vallem humilitatis, & pinguedinem charitatis mortem pro nobis subijt, & ad se nostram societatem benigne peragens spiritualium bonorum distributorum nos participes fecit.

Astringo te, ita vt coactus sis obedire, per diuinam generationem verbi æterni, de qua Esaias, generationem eius, quis enarrabit, & per eius ineffabilem generationem humanam: cũ Deus ex muliere nasci dignatus sit, & habere progenitores Dauid, & Abraham; duos generis auctores elegit, vnum, qui cognatione populorum promissum accepit. Alterum, qui de generatione Christi oraculum consecutus est.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Ore-

Oremus.

O Bone Iesu, nos quidem laboramus in ſudore vultus noſtri, torquemur dolore cordis, oneramur peccatis, inquietamur tentationibus, implicamur malis paſſionibus non eſt qui nos adiuuet, qui liberet, qui defendat à fallacijs, & preſſuris horum dæmonum, niſi tu bone Deus; Tibi ergo ſalutaris noſtrę, cauſam, & omnia noſtra, vt cuſtodias, & ducas ſecundum tuam miſericordiam committimus. Qui cum Patre, & Spiritu Sancto viuis, & regnas Deus in ſæcula ſæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Maledicte, non habuiſti proprietatem boni filij, vt ad domum curreres Dei Patris creatoris tui, vt illi honorem redderes, vt imitator ſui eſſes: Ideo abſorbeat te terra, conſumat te ignis, corripiaris à Dæmonibus tuis inimicis, & pœna grauiori ab eis puniaris: quia retribuiſtis Creatori tuo mala, pro bonis.

PRÆCEPTA.

A Stringo te ad obedientiam, authoritate, qua fungor, Per Chriſtum, qui docet nos baptizare, in nomine Patris, & Filijs, & Spiritus Sancti vt quorum, eſt vna diuinitas, ſit vna largitio, nomenque Trinitatis vnus Deus, ex quibus colligitur, quàm indiuiſa ſit ſubſtantia Trinitatis, & Patrem verè filij eſſe Patrem, & Filium verè Patris Filium, & Spiritum ſanctum vere Patris, & Filij eſſe Spiritum. Quid enim in hoc Sacramento ſalutis humanæ non continetur? plena ſunt omnia, vt à pleno, & perfecto prolata. Habet enim naturæ ſuæ nomen in ſe Pater, ſed tantum eſt; Non enim humano modo habet aliunde, quod Pater eſt, ipſe ingenitus æternus habens in ſe ſemper, vt ſemper ſit ſoli filio notus. Filius autem eſt progeniens ingeniti, vnus & vnus, vnus à viuo, perfectus à perfecto, virtutis virtus, ſapientiæ ſapientia, gloriæ gloria, imago inuiſibilis Dei, forma Patris ingeniti. Spiritus autem ſanctus, non poteſt à confeſſione Patris, & Filij ſeparari, & quidem vbique non deeſt hoc expectationis noſtræ ſolatium. Hic in donorum operationibus futuræ ſpei pignus eſt, hic mẽtium lumen. hic ſplendor animarum eſt.

Conſtringo te ſtrictiſſime ad obedientiam, per eum, per quem Regum multorum, & Ducum victoriæ ſilentur, & mul-

ti, qui Ciuitates construxerunt, & gentes multas seruituti subegerunt, neque ex auditu, neque ex nomine sunt cogniti: Sed quia, Magdalena oleum effudit in domo leprosi duodecim viris præsentibus; hac omnes concinunt per orbem terrarum, & licet tempus pertranseat, memoria, tamen eius non est tabefacta.

Impero tibi fortius, per ineffabilem dulcedinem contemplationis diuinæ, quam largitur Deus amantibus se; per dulcedinem charitatis suæ, quam ostendit nobis: quia cum non essemus, fecit nos, & cum errauissemus longe à se, reducit nos, ut seruiremus sibi, & perpetuaremus in dilectione, & in fonte ipsius charitatis, & amoris.

Impero iterum tibi districtus, per ardẽtem affectum animę, qui clamat in auribus Dei Sabbaoth, dicens. Deus meus, amor meus, tu totus meus, & ego tuus dilata me in amore, ut discã interiora cordis ore degustare: quam suaue sit amare, & in amore tuo liquefieri, & natare, tenear amore saliens supra me præ nimio feruore, & stupore. Cantem amoris canticum, sequar te dilectum meum, in altum deficiat anima mea, in laude tua iubilans ex amore prægustans amorem, & charitatem Patriæ cœlestis.

Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Oremus.

O Dulcissime Domine Iesu, per dulcedinem illam innenarrabilem, quam animæ deuotæ tecum epulanti in conuiuio tuo infundis, vbi ei non alius cibus manducandus proponitur, nisi tu unicus dilectus eius super omnia desideria cordis eius desiderabilis, quæsumus, ut hunc superbum obedientiæ nostræ humiliare digneris. Qui uiuis, & regnas cum Deo Patre, & Spiritu sancto in sæcula sæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Ingrate, non fuisti de electis, & confirmatis inter Angelos, sicut Iudas inter Apostolos: Nam tu, sicut & ille, qui manducabat panem cum Christo, qui ab eo erat nutritus, & in sua mensa communicatus, qui infinitis potitus erat bonis; tamen, tu maledicte, & ille in contrarium remunerastis benefactorem.

PRÆCEPTA.

PRæcipio tibi, ac astringo te ad obedientiam, per altitudinem mysterij, quo sub speciebus panis, & uini carnem,

& san-

& sanguinem suum tradidit Christus, & deinceps sumendum instituit, vt fides haberet meritum: vt nullus horror cruoris sit: vt mysterium pacis, ac vnitatis nostræ in sua mensa consecraret, & vt illam maledictionem auferret, qua maledicta fuerat terra propter peccatum primi parentis.

Præcipio tibi strictissimè obedientiam, per Iesum, qui fuit conuiua, & conuiuium, ipse comedens, & qui comeditur sub specie cibi, & potus, vt esurientes, & sitiẽtes iustitiam, his mysterijs doceret esse recreandos, & per virtutem illam, qua Christus manducatus viuit, & integer manet totus in Cœlo, & totus in corde nostro; & occisus pro virtute resurrexit.

Præcipio tibi fortius obedientiam, per virtutem, qua sermo Cœlestis operatus est in creatione mundi, & operatur in Cœlestibus Sacramentis, vnde ex pane corpus fit Christi: & vinum fit sanguis consecratione verbi Cœlestis.

Præcipio tibi districtius obedientiam, per verbum Dei lux animæ nostræ, & Sacramentum panis vitæ, quod nobis infirmis ad refectionem mentis, & corporis dedit æternus Pater, & posuit lucernam pedibus nostris verbum suum, quod nos in terris adoramus in fide, & Angeli in Cœlo in specie sine velamine; & quod Beati facie ad faciem gloriam eius speculantes, & de claritate in claritatem abyssalis deitatis transformati gustant carnem factum, sicut fuit ab initio, & manet in æternum.

Præcipio tibi validè obedientiam, per eum, qui ad declarandam toti mũdo charitatem suam, cęnam parauit magnam, in qua, non Agnum typicum, sed suum sacratissimum corpus, & sanguinem proposuit manducandum, & bibendum, lætificans omnes fideles conuiuio sacro, & calice inebrians salutari, in quo sunt omnes delitiæ Paradisi, & epulantur nobiscum Angeli Sancti, sed suauitate fœliciori.

Præcipio tibi strictissimè obedientiam, per virtutem, & charitatem Christi dicentis. Quod facturus es, fac citius: Nam prouocat aduersarium ad pugnam, & proditorem ad subministrandum dispensationi, quæ erat futura salubris sæculo, quam non amplius tardari, nec portari, sed pro posse, maturari volebat, vt ad salutem fidelium festinaret.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Oremus.

BOne Iesu, ecce committo hanc creaturam à Diabolo oppressam misericordiæ tuæ, resignao eam, in nomine sanctæ

Ecclesiæ in manibus tuis. Age secum secundum bonitatem tuam, non secundum iniquitatem suam: Grata sit tibi Domine oratio mea, & trado hunc serpentem venenosum in manibus meis; vt ad meliora, & optatum finem causam nostram perducas. Qui viuis, & regnas Deus in sæcula sæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Maledicte sicut cœcus, licet sit, vbi Sol est, non tamen ipse est cum Luce: Sic, & tu miser, licet sis, vbi est Christus, qui vbique est, tamen non es cum illo; Esse enim cum illo magnum bonum est, qui est fons vitæ; de quo omnibus resurgentibus vita fluit.

PRÆCEPTA.

ERgo astringo te ad obedientiam, per Iesum, qui terram inanem, & vacuam, scilicet, conscientiam nostram illuminat, & clarificat, claritate æterni luminis, & educit de habitaculo cordis nostri tenebras vniuersas: pugnat fortiter pro nobis, & expugnat malas bestias; Imperat ventis, & tempestatibus; Imperat mari, vt quiescat, & Aquiloni ne flauerit, & fit tranquillitas magna: vt sit pax, & abundantia laudis resonet in Aula sancta conscientiæ puræ.

Impero tibi obedientiam, per Sanctum Eucharistiæ Sacramentum, quod licet homo haberet puritatem angelicam, & Sancti Ioannis Baptistæ sanctitatem, non esset dignus illud accipere, nec tractare, quia non meritis debetur hominum; Tamen, o grande mysterium, ò magna dignitas Sacerdotum, quibus datum est, quod Angelis non est concessum.

Impero tibi strictissimè obedientiam, per voluntatem Dei Patris, qui voluit, vt bibendi calicis in discipulos, ex Christo transiret fortitudo, quia, non solum, per Christum vinci Diabolum, quàm etiam per eius Discipulos oportebat: Nam quis mundi odia, quis tentationum turbines, quis posset persecutorum superare terrores, nisi Christus in omnibus, & pro omnibus diceret Patri, fiat voluntas tua. Quæ vox omnes fideles instruit, omnes Confessores accendit, & omnes Martyres coronauit.

Constringo te ad obedientiam, per eum, qui passuris Discipulis omnem in se corporis nostri infirmitaté assumpsit, Cruciq́ue secum vniuersa, quibus infirmamur, affixit: & ideo transire

ſire ab eo calix non poteſt, niſi illum bibat, quia pati, niſi ex eius paſſione, non poſſumus.

Præcipio tibi ſtrictiſſimè, vt obedias præceptis noſtris, per eum, qui tribus vicibus orauit, vt nos à peccatis præteritis veniam, à præſentibus malis tutelam, & futuris periculis cautelam oremus: & vt omnem orationem ad Patrem, & ad Filium, & ad Spiritum ſanctum dirigamus, & vt integer ſpiritus noſter, & anima, & corpus ſeruetur: Nam bibens tranſiturum in nos calicem, infirmitatem corporis noſtri, & timoris ſolicitudinem, & ipſum dolorem mortis abſorbuit.

Dominus vobiſcum.

Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

O Sancte Sanctorum Deus Ieſu Chriſte, qui es cibus cœleſtis, panis Angelorum, qui de Cęlo deſcendiſti, & das ſalutem mundo, licet ego ſim ſordes peccatorum, tamen tu inclinas te ad nos, vt neceſſitatibus noſtris ſubuenias: Quæſumus, vt per merita tuæ ſanctiſſimæ paſſionis, veniat ad nos tua ſancta gratia, & nobiſcum ſit in hoc prelio ſancto tuo, & hunc ruſticum Tartareum fœtidum, ad obedientiam arctare digneris: vt tibi ſit laus, & gloria, vnà cum Patre, & Spiritu ſancto in ſæcula ſæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Maledicte, tu Lupus rapax, rapiens prædam tu auarus es, ſectans lucra; tu in muneribus iudicas, in mercede falſa doces, & in pecunia diuinas; tu muneribus excœcas oculos ſapientum, & mutas verba iuſtorum; tu merita perſonarum, & non cauſarum attendis, non vitam, ſed munera; non iuſtitiam, ſed pecuniam, non quod ratio dictat, ſed quod volũtas, & malitia affectat; non quod lex ſentit, ſed quod mens cupit: Et ſemper aliquid admiſces fermenti, quo totam maſſam corrumpis: tu cauſas pauperum negligis, & illis rigorem oſtendis, negligenter audis, & licet, clamet pauper non exaudis, ſed deſpicis, & conculcas: Tamen iudicium æterni Dei, apud quem non eſt acceptio perſonarum, non fugies: Tu maledicte oſcularis, & inſidiaris, amicum iungis, cum proditor ſis.

PRÆCEPTA.

Ergo humiliare te ſub Manu Altiſſimi, & præſta obedientiam nobis ſeruis ſuis, præcipientibus per eum, quem Iu-

das vendidit,quem Iudęus emit,quem Chtistianus acquisiuit; qui in se dedit furentibus Iudæis licentiam sæuiendi,ne dilatio gloriosæ Crucis triumpho, & damnatio diabolica fieret longior,& captiuitas humana diuturnior.

Præcipio tibi obedientiam per eam virtutem,qua Christus tangens auriculam Malcho sanauit eum,& per eam virtutem, quæ eruit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in Regnum filij charitatis suæ.

Astringo te ad obedientiam, per Iesum traditum militibus verberandum, in cuius Sanctissimum Corpus, & pectus Dei capax flagellis sęuierunt: Contemplare maledicte, quomodo Dominus aptatus est ad vulnera, cæsus, rupit sanctam cutem violentia flagellorũ,repetitis ictibus crudelia verbera scapularum terga conscindunt.Suscepit hic omnes corporis nostri infirmitates;In clamyde cocinea,opera gentium cruenta sustentat;in corona spinea,maledictum soluit antiquum: In calamo Venenata occidit animalia.

Impero tibi viriliter obedientiam,per illam virtutem,quam cognouisti in Christum, vnde satagebas per Pilatum, ipsum Christum absoluendum, & dimittendum fore,nè crncifigeretur: Volebas enim Maledicte, mortem Christi diuertere, sed non valuisti, manes tuæ artes factæ sunt, quia Christus adimplens diuinam, & paternam voluntatem ipse in humeris portauit Crucis victoriæ signum ad montem Caluarium, vbi Adam mortuus est,& sepultus,vt in loco,vbi mors regnauit, illic,& Iesus tropheum statuit.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

O Saluator sanctissime, quamquam hęc creatura, & nos astantes indigni, non liceat haurire de plenitudine fontis gratiæ tuæ,nec ad satietatem potare: Fac tamen,quæsumus,vt apponamus os nostrum ad foramen Celestis fistulæ, vt guttulam modicam,saltem, capiamus, misericordiæ tuę ad refocillandam sitim nostram salutis animę, & corporis: vt confusus hic Maledictus, hęc tua creatnra liberetur, & laudet te vnà cum Patre,& Spiritu sancto in sęcula sęculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Superbe, statim creatus, & promotus ad honorem, ambitiosus factus es, in superbiam extulisti, & iactantiam,

nec

nec curabas prodesse, sed gloriabaris præesse, pręsumens te meliorem, quia creauerat te Altissimus in superiorem: Et dedignaberis cęteros Angelos habere in amicos, & contempsisti, consocios tuos: ceruicem erigebas, faustum ostendebas; grandia loquebaris: sublimia meditabas, subesse diuinæ voluntati non patiebas; præesse moliebaris; erat infestuosus, onerosus, gloriosus, arrogans, grauis, & importunus: Tandem cęcidisti de Cœlo præcipitauit te Deus, humiliauit, & in seruum cunctis creaturis constituit.

PRÆCEPTA.

ASTringo te ad obedientiam; per eum, qui expansis in Cruce manibus, & nudo corpore, pro peccatis nostris, Deo Patri sponte, se totum obtulit: Ita vt in eo nihil remaneret, quia totum in sacrificium diuinæ placationis transijt.

Præcipio tibi, vt obedias præceptis nostris, per eum, qui vt statim crucifixus est, sensisti, Maledicte, virtutem crucis, & intellexisti tuas vires fractas esse. Et ideo procurabas, vt de Cruce Christus descenderet: Sed Dominus sciens tuas insidias, permansit in patibulo, vt te Diabolum destrueret: Nam non simpliciter homo erat, qui crucifixus est, sed, & desuper deitatem habebat.

Impero tibi obedientiam, per sacrosanctam Christi corpus, quod indiuisibile constat. Nam, & si diuidatur per singulos sanctificans vniuscuiusque animam simul; & corpus: Integrè tamen, & indiuisibiliter consistit in omnibus.

Astringo te, vt obedias, per Christum, qui de cruce testabatur, & inter Matrem, atq; discipulum diuidebat pietatis officia: Condebat Dominus, & publicum, & domesticum Testamentum, non pecuniæ, sed vitæ æternæ, non atramento scriptum, sed spiritus Dei viui.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

O Bone Iesu, loquere tu solus nobis, et nos tibi, sicut solet dilectus, ne dilectum loqui, et amicus cum amico coninuari. Et tu in nos, et nos in te, per gratiam in vnum permanere, concede. Qui viuis, et regnas cum Deo Patre in sæcula sæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Superbe, nonnè superbia Turrem euertit, et linguam confudit, prostrauit Goliam, et suspendit Aman, interfecit

fecit Nicanorem, & peremit Antiochum, submersit Pharaonem, & Sennacherib interemit; caput amputauit Holophernis: Superborum Ducum sedes destruxit Deus & radices gentium superbarum arefecit,& te vnà cum ipsis in Infernum, in barathrum pręcipitauit in æternum.Peribit enim totum,quod non est ex Deo ortum.

PRÆCEPTA.

IDeò Maledicte,astringo te ad obedientiam per mysterium, quo tetigit Moyses petram, & petra vndam maximam fudit. Petra autem erat Christus;& vnus de militibus lancea tetigit latus Christi,& de latere eius aqua fluxit,& sanguis aqua, vt mundaret; sanguis,vt redimeret.

Impero tibi strictissimè obedientiam,per virtutem, qua velum Templi scissum est in duas partes;& terra mota est,quia capax huius mortis esse non poterat & petræ scissæ sunt, quia enim valida,& fortia penetrans Dei verbum,& potestas æternæ virtutis irruperat,& monumenta aperta sunt,& multa corpora Sanctorum surrexerunt.

Cum imperio præcipiò tibi ad intimata, per eum, in cuius iudicio vniuersali quanta erit speranda, & timenda potestas, si apparuit tanta morientis?

Cum furore astringo te valde ad obedientiam,per eum,qui in acerbissimis cruciatibus fructiferæ passionis patiebatur illa omnia,qui apparebat homo,& ipse idem disponebat hęc omnia qui latebat Deus.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

O Bone Iesu, ad te venio, vt bene sit nobis ex munere tuo quod parasti in dulcedine tua pauperi, quia in te tota est spes nostras,salus,fortitudo,decus,& gloria:Tu solus lætitia vera,& corona mea: Tu gaudium meum,& honor meus,dic verbum,& præstabit obedientiam inimicus.Lætifica hâc creaturam tuam à Dæmonio oppressam, & libera eam à vexationibus his:trade te sibi,& sufficit nobis.Qui viuis,& regnas cum Deo Patre,& Spiritu sancto in sæcula sæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Superbe, vt magnificus videaris apud mulierculas, & negromanticos satagis vestiri duplicibus, & ornari pretiosis,

tiosis, sed sicut sepulcrum foris dealbatum tu es; intus autem plenus es spurcitia, & dolo, & falsitate; Quid ergo superbe fi-lateria dilatas, & magnificas fimbrias? cum sepultus sis in Inferno: Decalcabit Dominus ceruicem tuam, & abstulit omne ornamentum tuum; pro zona, funiculum, pro crispante crine, caluitium, & pro suaui odore, fœtorem dedit Dominus, & putrescis in stercore igneo, & sulphureo. Ergo maledicte Spiritus obedi præceptis nostris.

PRÆCEPTA.

IMpero tibi viriliter, per virtutem illius lanceæ, quæ clauis officio functa est, dum Christi latus aperuit: vt illic quodammodo vitæ ostium panderetur vnde Sacramenta Ecclesię manauerunt, sine quibus ad vitam, quæ verè vita est, non intratur; Prænunciabat enim, quod Noe in latere Arcæ, ostium facere iussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant Diluuio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia; propter hoc prima Mulier facta est de viri latere dormientis: Et hic secundus Adam, inclinato capite in Cruce dormiuit: vt inde formaretur ei coniux, per id, quod de latere dormientis, effluxit.

Præcipio tibi strictissima obedientia, per eum, qui pendens in Cruce, & expirans inclinauit caput, quod fuit signum amoris; quia, cum vltra voce non posset, per inclinationem capitis vocauit gentes ad se venire.

Astringo te ad obedientiam, per virtutem illam, quæ insignis est, vt clausam Virginem reliquerit post partum, & de sepulchro clauso exierit Christus cum corpore.

Præcipio tibi districtè, per Iesum Christum, quo surgente siquidem morte pereunte terrenis redditur cœleste commercium, & mulieri, cui fuerat cum Diabolo lethale consilium, cum Angelo colloquium sit vitale.

Cum imperio astringo te ad obedientiam, per illam virtutem, qua mutatus est ordo rerum: Nam sepulchrum mortem, non mortuum Christum deuorat, domus mortis mansio fit vitalis veri noua forma mortuum recipit, sed reddit viuum.

Iterum præcipio tibi districtius, vt obedias præceptis nostris, per mysterium Angeli sedentis super petram monumenti Iesu Christi, euo superato mortis authore, sedem Regni iam conscendisse perpetui, & claustra Inferorum ipsum sua virtute deiecisse, duceret.

Impero tibi fortius, per eum, cui data est omnis potestas in Cœlo,

Cœlo,& in terra,qui paulò ante fuerat crucifixus, & sepultus in tumulo,qui postea propria virtute resurrexit.

Constringo te ad obedientiam, per Christum, qui firma petra est,in cuius latere,& manuum,& pedum, posuit nidum, vt ibi sit omnis nostra spes, & refugium,ne à Miluo percutiamur.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine Deus offero tibi omnia peccata nostra,super placabili Altari tuo,vt ea incendas,& comburas igne charitatis tuæ,& conscientias nostras ab omni delicto emundes, & restituas nobis gratiam tuam, quam peccando amisimus, omnia nobis plenariè indulgendo, & in osculum pacis nos misericorditer assumendo: Et ne hi Maledicti suis astutijs decipiant me,humiliter depræcor,vt exaudias me propitius,vbi asto coram te Deus meus, & fallacias inimici in caput suum retorquere digneris. Per Iesum Christum filium tuum Dominum nostrum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Superbe inter omnes vitiosos, tu semper es primus, & vltimus. Nam omne peccatum te accedente committitur. Scriptum est enim,initium omnis peccati, est superbia, Ipsa erexit te contra Creatorem; Sed ipse Deus te absque mora deiecit: Quoniam in veritate non stetisti ab innocentia in peccatum,à delitijs in miserias, à Cœlo Empyreo in aerem caliginosum. Ideò Superbe humiliare te sub potenti manu æterni Dei.

PRÆCEPTA.

ASTringo te ad obedientiam, per mysterium visum ab Angelo Gabriele, in Annunciatione Virginis: Nam vidit abyssum diuinæ misericordiæ,naturæ leges solutas, & eum, qui erat omnibus superiori ad hominem, qui erat omnibus inferiori,descendisse.

Vim facio tibi validè, vt obedias, per sanctissimum nomen Iesu,quo duæ substantiæ,diuinitatis, scilicet, & humanitatis, in vna persona Domini nostri Iesu Christi designantur; Quia, qui ante omnia sæcula ineffabiliter genitus est à Deo Patre, idem ipse, in fine temporum factus est EMANVEL, idest, nobiscum Deus ex Virgine Matre, idest, factus est passibilis,

morta-

mortalis, et per omnia nostris similis, absque peccato, substantia enim nostrę fragilitatis, quam assumpsit substantię suę diuinitatis in vnitate personę coniunxit.

præcipio tibi fortius obedientiam, per virtutem illam, qua ducebatur populus Israeliticus in columna nubis per mare rubrum, et desertum, et quam Magi per Stellam peruenerunt in Bethelem ad Christum.

Præcipio tibi districtius obedientiam, per eum, in cuius voluntate vniuersa sunt posita, et non est, qui possit resistere voluntati suæ: qui fecit omnia, cęlum, et terram, et vniuersa, quæ Cęli ambitu continentur: Dominus vniuersorum ipse est: cuius Regnum, Regnum est omnium sæculorum, et dominatio sua in omni generatione, et progenie in æternum.

Præcipio tibi strictissimè obedientiam, per illam virtutem, qua non potuisti, per Herodem Magos nec blandimentis flectere, nec nimis terrere, nec auro corrumpere: vt consentirent in interfectionem Regis futuri. Et per illam virtutem, quę in occisione innocentium Christum saluauit.

Constringo te obedire, per virtutem illius vocis. Hoc est corpus meum, quæ semel quidem, dicta est à Christo. Sed per omnes mensas Ecclesię. usque in hodiernum diem, & usque ad eius aduentum pręstat sacrificio firmitatem.

Astringo te, ita ut coactus sis obedire, per potentiam sanguinis Christi, quę felix ebrietas est, satietas salutaris, quę, quanto copiosius sumitur, tanto sobrietatem mentis donare dignatur.

Dominus uobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

NE patiaris, bone Iesu, nos desolatos recedere, sed operare nobiscum misericorditer: Sicut sępius operatus es cum Sanctis tuis mirabiliter. Qui uiuis, et regnas cum Deo Patre, et Spiritu Sancto in secula sęculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Diabole nonnè frustra sudasti, et hamo captus extitisti dum stabas supra brachium crucis Christi, donec expiraret, quęrens, si quid peccati in ipso inuenires: sed uidens te confusum recessisti, et descendens ad Tartarea inuenisti ibi animam Christi portas ferreas confringentem, et iustorum animas inde educentem.

PRÆ-

PRÆCEPTA.

ASstringo te ad obedientiam per clamorem illum validum, & vocem Christi formatam virtute diuina, scilicet, Cõsummatum est. quæ non solum Cœlum, & terram, sed & infernum tremere fecit; & Luciferum cum suis sequacibus terruit, & prostrauit; Nam Christus apotheca est omnium aromatum, & quibus fuerunt confecta pretiosissima vnguenta ad sananda vulnera peccatorum, & tantæ virtutis fuit eius odor, vt Sancti Patres veteris testamenti iam per quosdam mille annos ante eius aduentũ odorem illum senserint suauissimum.

Impero tibi viriliter, per virtutem, qua Moyses, aliquando in Ægypto perfidis clauserat diem, & qua Christus adueniens sedentibus in tenebris reddidit lucem.

Impero tibi strictissimè obedientiam, per mysterium plenũ gratia, per ineffabile Sacramentum diuini amoris, & per solemnitatum omnium honorandam Paschæ solemnitatem, in qua, vt seruos Deus redimeret se mortalibus præbuit occidendum: quæ vtique beata mors, mortis nodos resoluit, potestatem Diaboli præcipitauit. Tartarea Inferni vincula resoluit: Chyrographum antiquæ preuaricationis extinxit. Vnde sensit se Tartareus Princeps attritum, & nos de profundi labe eductι, ad Cœleste Regnum conscendisse, gratulamur.

Præcipio tibi fortius, vt obedias præceptis nostris, per Spiritum sanctum, qui principijs nascentis Ecclesiæ, cunctis gentibus imbuendis, & deitatis scientiam indidit, & loquelam in diuersitate donorum mirabilis operator vnitatis, variarumque gratiarum destributor, idem & fidei vnius effector, & prædicantium dispensator ipse linguarum.

Constringo te ad obedientiam, per Spiritum sanctum, per quem dispersio linguarum, quæ dudum per superbiam in confusione facta fuerat, adunatur; & per quem de Cœlis repente sonum audientes Apostoli: vnius fidei symbolum exceperunt; & linguis varijs Euangelij Iesu Christi gloriam cunctis gentibus tradiderunt.

Astringo te viriliter obedire præceptis meis, per æternum Deum, qui sui nominis agnitionem; & suæ potentiæ gloriam; nobis in eo ęterna sana sapientia reuelare dignatus est; vt suam confitentes Maiestatem, & suis inhærentes mandatis secum vitam habeamus æternam.

Arcto te potenter ad obedientiam, per æternum Deum, qui

vna

vna cum vnigenito filio suo, & Spiritu Sancto vnus est Deus, vnus est Dominus. Non in vnius singularitate personæ; Sed in vnius Trinitate substantiæ.

Præcipio tibi, per ęternum Deum, qui ab Ecclesia sua quicquid est noxium, sua virtute depellit, & quod salutare est, eidem largitur: fidelibusque suis contra vos superbos spiritus humilitatem tribuit rationabilem, & gratiam suam semper impendit: Nec nos humani incertos auxilij derelinquit: Sed sua, quæ non potest falli gubernatione conseruat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

DOmine Iesu, non sum dignus minima consolatione tua, nec aliqua gratia, nec spiritali visitatione, quia sæpe, & grauiter Maiestatem tuam offendi, & in multis valde deliqui: Et ideò iustè mecum agis, quando me desolatum, & tribulatum relinquis: Sed, quia tu solus clemens, & misericors, qui non vis perire opera tua ad ostendēdas diuitias bonitatis tuæ, in vasa misericordiæ tuæ dignare consolari seruum tuum, & hunc Dæmonem, tua potentia arctare od obedientiam, in cōspectu gentium, vt ibi sit omnis honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Maledicte, nonnè Dominus in Angelis suis reperit prauitatem, quibus nō pepercit, ceciderunt enim Stellæ de Cœlo; Quorum enim opera videantur laudabilia, ceciderunt ad infima, & videntur siliquis delectari porcorum; Nulla ergo propria custodia, nulla sapientia, nulla fortitudo, nulla secura castitas, nulla sanctitas, si Dominus manum suam retrahit; humiliare? submitte te sub abyssalibus iudicijs Dei, vbi nihil aliud te esse inuenio quam nihil, & nihil, Vbi nihil aliud de te reperio, quam in toto nihil. Responde miserrimè? Vbi est ergo latebra gloriæ tuæ: Vbi confidentia de gloria propria tua concepta? Absorpta est omnis gloria vana in profunditate iudiciorum, & proiecit te Dominus a se in æternum deleuit te de libro vitæ, & deficit cum sonitu verborum superbia tua, veritas autem Domini manet in æternum.

PRÆCEPTA.

PRæcipio tibi strictissime obedientiam, per Christum Dominum nostrum, qui eminentiam potestatis tradidit Ecclesiæ,

clesiæ, quam, & reginam constituit, & sponsam, & cuius sublimitati vniuersa subiecit; ad cuius iudicium consentire iussit è Cœlo.

Impero tibi validissimè, in nomine sanctæ Ecclesiæ, quæ est omnium viuentium Mater, sublimior facta filiorum numero, quæ procreat quotidie filios Deo per Spiritum Sanctum cuius palmitibus impletus est mundus vniuersus, pro qua Dei vnigenitus filius Crucem pertulit, & aduersarium vicit.

Astringo te obedire mandatis nostris, per clementissimum Deum, qui compatiens miseriæ, & indigentiæ Adæ, & totius posteritatis eius, promisit ei mittere filium suum in carnem: qui eum ab omni miseria, & captiuitate redimeret, & sibi reconciliaret, & in patriam amissam, & fœlicitatem reduceret

Constringo te validissimè ad obedientiam, per Ecclesiam sanctam, quæ petit Christum sponsum suum, vt osculetur eam osculo oris sui, scilicet, osculo incarnationis, osculo Euangelicę doctrinæ, & familiaris conuersationis; osculo mysticæ incorporationis, & redemptionis, & osculo glorificationis.

Impero tibi districtius, per Iesum Christum, quem Deus Pater constituit mediatorem, & auxiliatorem, & iustificatorem omnium hominum, qui venit, & attraxit omnia ad seipsum, per odorem vnguentorum suorum Euangelicorum.

Præcipio tibi viriliter obedientiam, per Deum Patrem, qui constituit Filium suum Christum Deum, & hominem, vt esset metrum, & mensura, & causa effectiua omnium bonorum gratiæ, & gloriæ, & omnium meritorum, & præmiorum, & omnium virtutum, & actuum meritorum; in quem omnes homines deberent inspicere, tanquam in exemplar, & speculum omnium virtutum, & tanquam Ducem, & directorem in via virtutum, & qué omnes Iusti debebant sequi quocumque iret.

Præcipio tibi cum Imperio, per Iesum Christum, qui cælum lætificat, & mundum conseruat vniuersum; qui omnem intellectum superat, & deuororum corda trahit, & attendit effectum; in quo tota spes saluandorum consistit, & meritum.

Astringo te ad obedientiam, per Iesum Christum. qui dilectus hospes est, iocundus socius; fidelis amicus; speciosus, & nobilis sponsus animarum nostrarum, præ omnibus dilectus, & super omnia desiderabilia amandus: à quo Cœlum, & terra sunt, & omnis ornatus eorum: Quoniam quicquid laudis habent, aut decoris ex dignatione largitatis suæ est.

Impero tibi districtius obedientiam, per Iesum Christum, qui in vno breui momento dat quod lungo negauit tempore;

qui

qui dat poscentibus misericordiam suam, & indulgentibus gratiam, ad cuius ianuam cordis, cum essemus aridi gementes, pulsantes nec desistentes, meremur micam, aut guttam gratiæ salutaris accipere.

Dominus uobiscum.

Et cum spiritu tuo. Oremus.

O Pijssime Iesu, quanta reuerentia, & gratiarum actio, cum perpetua laude pro nimia bonitate tua, pietate, & charitate à nobis debetur: quam nullus hominum potens, ualet explicare, per ipsam ergo infinitam bonitatem tuam adesto, quęsumus supplicationibus nostris, & hunc Serpentem tortuosum, superbum, & rebellem ad obedientiam arctare digneris, & creaturam ab eo agitatam refoue in sinu diuinæ tuæ charitatis: Qui uiuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

EXPROBRATIO.

O Maledicte, nonne dies Domini exercituum super omnem superbum, & excelsum, & super omnem arrogantem, et super omnes cedros Libani, et sublimes, et erectos, et super omnes Quercus Basan, et super omnes montes excelsos, et super omnes colles eleuatos, et super omnem turram excelsam. Propterea dilatauit Infernus animam suam, et aperuit os suum absque vllo termino: Et descendent sublimes, gloriosique eius ad eum, Dominus exercituum cogitauit hoc, ut detraheret superbiam omnis gloriæ eius. Nonne dicit Iob. Si ascenderit usque ad Cœlum superbia, & caput eius nubes tetigerit, quasi sterquilinium in fine perdetur: Nam Domini est terra, & plenitudo eius orbis terræ, & uniuersi, qui habitant in eo. Inter uos superbos semper sunt iurgia: Et ubi fuerit superbia, ibi & contumelia.

PRÆCEPTA.

PRæcipio tibi strictissimè, vt obedias præceptis meis, per misericordiam Iesu Christi, quæ non solum est infinita in uirtute intensiue, & extensiuè, sed etiam est infinita in duratione, & successione. Christus enim uoluit induere carnem nostram infirmam, tanquam cilicium pœnale, ut in ea ageret pro nobis pęnitentiam. Nam assumpsit illam carnem cum spinis pœnalitatum, cum fame, siti, frigore, dolore, nuditate, & mortalitate, pręter concupiscentiam, & peccatum, ut essent

instrumenta ad merendum pro nobis,& patiendum,quæ continuè pugnabant animum Christi memorando ipsi peccatum Adæ,& omnium nostrum.

Præcipio tibi ualidissime', per Iesum Christum, qui dicitur uerbum Dei, qui est de tota substantia, & essentia, Patris: Et sic explicat totam eius essentiam: quia est primus, & æternus, conceptus Patris, quo intelligit se Pater, et in quo sunt omnes diuinæ perfectiones,et ideæ æternæ.

Præcipio tibi districtius obedientiam, per Iesum Christum, qui dicitur nomen Dei Patris, in quantum nobis notificauit, post incarnationem, omnipotentiam ipsius Patris in miraculorum operatione, quando expoliauit Infernum, et resurrexit, ac ascendit in Cœlum; notificauit sapientiam Patris, in datione legis; notificauit misericordiam in sua acerbissima passione: notificauit iudiciariam potestatem in sua ascensione,quæ magis ostendetur in generali Iudicio.

Impero tibi, per Iesum Christum, obedientiam, in cuius aduentu eiecit Diabolum ab animabus hominum per baptismum, et pœnitentiam, in virtute tamen suæ passionis; eiecit pariter eum à corporibus obsessis,et à toto populo Gentili, in quo habitauit per Idolatriam.

Astringo te obedire præceptis meis,per Iesum Christum, qui inquantum est verbum Patris, prima veritas, idest, metrum,et mensura, et causa omnis veritatis, et per consequens ipse est prima Iustitia, et causa omnis Iustitiæ, et prima sanctitas, et causa omnis sanctitatis: Et sic dicitur veritas verificans, et Iustitia iustificans, et sanctitas sanctificans, quia docuit omnem veritatem.

Impero tibi viriliter, per Iesum Christum, qui non mortuus est, causa recuperandi immortalitatem pro se, sed pro suis membris: Nam si voluisset, absque morte, et passione fuisset factus immortalis, et impassibilis: Sed oportuit ipsum mori,vt hanc hæreditatem, et immortalitatem ex meritis suæ passionis posset membris suis communicare; In instanti enim suæ conceptionis habuit Christus plenitudinem gratiæ, et sapientiæ, et potestatis, et firmi propositi nos redimendi per suam passionem,et plenitudinem meritorum.

Constringo te ad obedientiam,per Iesum Christum, qui est Dominus totius orbis terrarum; quia vt Deus creauit vniuersa,& vt sponsus, et caput regenerauit,et recreauit Ecclesiam, ac fundauit supra maria, et aquas baptismales, et super flumina aquarum sapientiæ, à qua Ecclesia fluunt flumina aquæ

viuæ

viuæ, salientis in vitam æternam: Tum, quia solus iustus, & innocens est. Nam Christus tanquam Dominus, & triumphator confregit Infernum, & expoliauit Lymbum, & Purgatorium, & tanquam Rex, & Dominus Angelorum; & omnium creaturarum cum triumpho intrauit in Cęlum, reportans captiuitatem antiquam.

Præcipio tibi obedientiam, per passionem Christi, quæ fuit tantæ efficaciæ, & virtutis, quod redemit totum genus humanum, & deleuit omnino peccatum: Et per Deum te astringo, qui ostendit suam omnipotentiam, sapientiam, clementiam, dona gratiarum, & cœteras perfectiones, quas communicauit Sanctis suis, & omnibus electis, à quibus tandem in patria laudatur in se, eo quod vident omnia in eo, Immo ipsummet per essentiam.

Astringo te validissime obedientiam præceptis meis, per maximum miraculum Iesu Christi, & hoc est, quod iustificauit impium à morte peccati, destruxit ipsum peccatum, remouit obicem, mutauit eius voluntatem, posuit eius sanguinem, creauit gratiam nouam: ita vt, qui persequebantur Christum postea morerentur pro Christo; Et qui erant sub potestate Diaboli, ipsi in nomine Iesu fugarent Dęmones à corporibus obsessis, & ab animabus per Sacramenta Ecclesiæ.

Domine exaudi orationem meam,

Et clamor meus ad tę ueniat. Oremus.

DOmine Deus, tu es spes mea, & fiducia mea, consolator meus fidelissimus in omnibus, qui salutem nostram, & profectum nostrum solummodo prętendis, & omnia in bonum conuertis: Et qui mille modis dilectos tuos probare consueuisti: Et in necessitatibus auxiliaris opportunis. Sucurre nobis in hac necessitatę nostra, & sicut tua potentia Asina Balaam locuta est ueritatem, ac Angelo obedientiam præstitit: Sic Deus meus arctare digneris hanc bestiam; & Leonem rugientem ad obedienriam nostram; ut consolati de tua misericordia, tibi gratias referamus æternas. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

EXPROBRATIO.

NOnnè Christus eiecit te Diabolũ in suo aduentu ab animabus hominum per Sacramenta, in uirtute suæ passionis; & eiecit à corporibus obsessis in uerbo proprio, & à toto populo Gentili, in quo regnabas furtiue, & fraudulenter:

Princeps huius mundi eijcietur foras, & præcipitauit mortem in æternum. Memorare Maledicte nouissima mala tua. Nam super te Aspidem, & Basiliscum ambula, Christus, & conculcat te Leonem, & Draconem: Et in fine præcipitabit te in barathrum, vt crucieris in pœnis, infernalibus perpetuo.

Considera, vt confunderis Sanctorum in cœlo coronas perpetuas: Et quanta nunc exultant gloria, qui huic mundo olim contemptibiles, & quasi vita ipsa indigni putabantur: Ecce quomodo gaudent, & consolantur, & requiescunt: Et sine fine in Regno Dei permanent cum Christo magistro suo, & sequũtur eum quocunque ierit; Nam Christus, qui est lux perpetua, cuncta creata transcendens lumina, penetrauit omnia intima cordis, & purificauit: Lætificauit; clarificauit, viuificabit spiritum eorum cum suis potentijs ad inhærendum sibi iubilosis excelsibus.

PRÆCEPTA.

PRæcipio tibi strictissimè, vt obedias præceptis nostris per Iesum Christum, qui madefaciendo pedes, manus, & corpus preciosissimo sanguine suo lauit, & mundauit manus, pedes, & totum corpus Ecclesiæ ab omni sorde peccati: Et hoc quia lauit peccata, & affectiones, & conscientias omnium fidelium: Et quando miles crudeli lancea eius aperuit latum, tunc apertum est ostiũ in Cœlo, per quod ingreditur, & egreditur in cubile Ecclesiæ; visaque est Arca testamenti.

Impero tibi validissimè per Iesum Christum, qui dum fuit in hac vita peregrinus, ei sponsa sua Ecclesia loquebatur facie ad faciem familiariter; Sed post Ascensionem locutus est ei per sanctos Angelos amicos suos: At in nouissimo die post Iudicium, introducet eam ad nuptias vltimas gloriæ, & loquetur cum dilecta sua verba laudis, gaudij, & consolationis, quia liberata à miserijs huius sæculi, absque vllo medio fruetur sponso suo Christo, in sæculorum.

Arcto te ad obedientiam: per Iesum Christum, per quem Delubra, & Templa Gentilium quæ erant prius cubilia Draconum; Serpentum, & Dæmonum, facta sunt Templa Dei in laudem, & gloriam ipsius Domini nostri Iesu Christi, qui dicitur Deus Deorum; quia est verus Deus per essentiam, & est primus, ac verus Iudex vniuersi, cuius virtute diuina, & sonitu resurgent omnes mortui ad Iudicium.

Astringo te viriliter ad obedientiam, per mirabilia mysteria, &

ria,& incompræſibilia, quæ fecit Deus Pater in virtute nominis I E S V CHRISTI, ſcilicet,per myſterium incarnationis,paſſionis,reſurrectionis,& aſcenſionis: Item myſterium operationis miraculorum,quia ſuſcitauit mortuos, ſanauit leproſos,& infirmos:imperauit ventis,& mari,ac Dæmonibus. Item operatus eſt myſterium electionis;Nam, quos Pater voluit,& prædeſtinauit,hos filius vocauit.

Conſtringo te obedire, per Filium Dei, qui eſt verbum Patris, ipſi ſoli notum ab æterno: Et in quo Pater ſe nouit ab eterno: qui eſt conceptus Patris diffinitiuus; quo ſe diffinit ſecundum plenitudinem ſuæ diuinitatis: Et per quod creata ſunt omnia, & carne induta; per eum locutus eſt nobis Deus Pater,& manifeſtauit, mundo voluntatem ſuam, & veritatem legis, & prophetarum, de cuius plenitudine, & gratia, & ſapientia accepimus omnes: quod verbum eſt ſanctum per eſſentiam, quia Deus eſt: eſt ſapiens per eſſentiam, quia per ipſum omnia gubernantur, & diſponuntur: Eſt iuſtum, quia per ipſum omnia iuſtificantur,Eſt bonum, quia eſt ſumme miſericors,& finis omnium.

Impero tibi diſtrictius,per Chriſtum,cuius Regni gloria, & lætitia tota conſiſtit in eo, quòd deſiderium, & petitionem ſuam compleuit Deus Pater, (In omnibus enim fuit exauditus Chriſtus pro ſua reuerentia) operando noſtram redemptionem;ſuam,& noſtrã reſurrectionem, & gloriam animarũ.

Impero tibi validius obedientiam, per Ieſum Chriſtum,cuius reſurrectio fuit cauſa noſtræ victoriæ, & vitæ, & noſtræ fidei firmitatis.Et ſecum reſurrexit Lex Euangelica,quæ erat ſepulta in veteri Teſtamento, quæ deinde fuit arma potentiſſima,& validiſſima,qua Apoſtoli ſubiecerunt Reges,&Imperatores potentes, & totum mundum iugo Ieſu Chriſti.

Pręcipio tibi ſtrictiſſimè obedientiam,per Ieſum Chriſtum, qui,vt Deus eſt vbique;& omnia penetrat,& attingit,vſque ad infimum, & ſummum, qui eſt lux, & illabitur mentibus,& cordibus hominum:à quo procedunt omnia:præteritauè,pręſentia, & futura; vno mentis ictu cernit, quia Deus in cognoſcendo ſeipſum cauſat omnia, quæ ſunt, quæ fuerunt, & quæ erunt; cum à ſuo eſſe dependeant.

Impero tibi, ita vt aſtrictus ſis obedire, per omnipotentem Deum,qui recordatus miſericordiæ ſuę miſit verbum ſuum ad tollendum diluuium turbulentiſſimum damnationis noſtræ, quæ aſcendit equum humanitatis & quadrigam Eccleſiæ, quæ à quattuor equis Euangelicis, ſuper firmam petram fertur,

Et equitatio hæc, & quadriga erit saluatio totius generis humani, contra peccatum, & Diabolum.

Constringo te obedire præceptis meis, per mysterium Sanctissimæ Trinitatis, quod Angeli, Cherubin, & Seraphin, ac omnes Beati, in patria volentes dare gloriam DEO explicant, dicentes Sanctus, Sanctus, Sanctus; quasi dicant Sanctus Pater, qui à nullo, sed à seipso: Sanctus Filius, qui à Patre: Sanctus Spiritus sanctus, qui ab vtroque: Et quia in hac Trinitate personarum, vnum solum Deum, & Dominum cognoscunt, cui debetur vna sola gloria, equaliter laus, & beatitudo, & adoratio; Ideò concludunt dicentes, Dominus Deus Sabbaoth: Idest vnus honor, laus, & gloria sit Patri, & Filio, & Spiritui sancti. Amen.

Astringo te præcipio, ac impero tibi validissime obedientiam, per eum, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra; formosus in sella sua, & gradiens in multitudine fortitudinis suæ: Cuius rubrum est indumentum, & vestimenta sicut calcantium in torculari; Et qui torcular calcauit solus: Vt vos Maledictos calcaret in furore suo, & conculcaret in ira sua.

ORATIO ATTRIBVTA S. CYPRIANO. *per Authorem à diuersis erroribus expurgata, & augumentata.*

Quotidie legat Exorcista orationem infrascriptam super Maleficiatam, genuflectentem ante Altare, ac manibus tenentem cæreum benedictum accensum.

IN nomine Sanctissimæ, ac indiuiduæ Trinitatis, Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen. Ego Minister Exorcista sanctæ Ecclesiæ Apostolicæ Romanæ, per authoritatem fundatam in passione, & Cruce Domini nostri Iesu Christi mihi cõcessam super Serpentes, & Scorpiones, super Aspides, & Basiliscos, & super Leonem, & draconem, termino omnia maleficia incantationes, ligationes signaturas, facturas, tumores, infestationes, inquietudines, perturbationes, dolores, & tormenta quæcumque, & qualitercumque, & quomodocũque huic seruæ Dei, arte Diabolica sibi facta, Et sicut æternus Deus constituit homini terminos dierum, & mensium, quos præteriri non poterunt: Sic terminum, & finem impono omnibus

nibus operibus Sathanæ, Ne de cætero hanc N. creaturam Dei inquietare molestare, nec perturbare possit, nec valeat, per eum, qui circumdedit aquis terminum, quem non transgredietur; per eum, qui fecit omnes terminos terræ, & posuit terminos à mari vsq; ad mare, & à deserto vsque ad desertum: per eum, qui terminauit, ac fine clausit terram Chanaan; per eum, qui terminauit omnem locum à deserto, & à Libano, à flumine magno Euphrate, vsq; ad mare Occidentale, & terminauit omnem terram trans Iordanem: Et sicut omnipotens Deus in creatione vniuersi terminauit lucem à tenebris, & aquas, quæ erant sub firmamento ab his, quę erant super firmamentum, & terminauit aquas, quæ sub cœlo sunt in locum vnum, & herbam, & lignum, vt faceret fructum, & semen secundum speciem suã: Et sicut terminauit luminare maius, vt præesset diei: & luminare minus, vt præesset nocti, & Stellas in firmamento Cœli, & omnem animam viuentem in aquis in species suas, & omne volatile, secundum genus suum, & iumenta, & reptilia, & bestias terræ; secundum species suas, & sicut hæc omnia creata terminauit Omnipotens, sub hominis potestate, quem creauerat ad imaginem, & similitudinem suam, sic in virtute ipsius Dei, & per virtutem, qua omnia terminata sunt, definio, ac termino omnia maleficia incantationes, ligationes, signaturas, facturas, fascinationes, tumores, infestationes, inquietudines; perturbationes, dolores, & tormenta cuncta Diabolica super hanc N. creaturam Dei facta; Et sicut Deus benedixit illi, sic hanc creaturam N. vt ab his cruciatibus dœmonum liberetur, benedicat Deus, & ego in nomine sancto suo termino omnia maleficia; & benedico te, vt sis nunc, & semper benedicta; sicut Deus benedixit diei septimo, & sanctificauit eum. Sicut benedixit Noè, & filijs suis; Sicut benedixit Abraham, & magnificauit nomen suum inter Sanctos; Sicut benedixit Melchisedech offerenti panem, & vinum: Benedicat te Deus, & corrobore te benedictione sancta sua contra infestationes diabolicas, prout termino omnia maleficia, & benedico te Deo excelso, quo protegente hostes in manibus tuis sint. Benedicat te Deus, vt viuas in æternũ, & videas bona cęlestis Hierusalem; sicut benedixit Isaac, qui habitabat iuxta puteum viuentis, & videntis: Sicut benedixit Iacob post lotam factam vsque mane in Phanuel, vt terminenter, & eradicentur à te maleficia, & videas Deum facie ad faciem, & salua sit anima tua, & libereris ab omnibus maleficijs, incantationibus, legationibus, signaturis, & facturis, infestationibus Sathanæ; Quæ

omnia maleficia, incantationes, ligaturas, signaturas, facturas, tumores infestationes, inquietudines, perturbationes, dolores, & tormenta cuncta per me terminata soluo, destruo, annihilo, dissipo, & eradico à cunctis membris tuis. Benedicat te Deus noster ex Syon. Benedicat te Deus, per singulos dies in omni opere manuum tuarum. Benedicat tibi Deus, & custodiat te, ostendat Dominus faciem suam tibi, & misereatur tui: Conuertat Dominus vultum suum ad te, & osculetur te osculo sanctæ pacis Benedicat te in omni benedictione Cœlesti vt inter benedictos, benedicta sis. Inuoco nomen sanctum suum super te, quem desummis sylicibus video, & de collibus considero; Et moriatur anima tua, morte Iustorum, & fiant nouissima tua eorum similia: Dominus Deus in te sit, & clangor victoriæ Regis in te: Sis, vt leæna consurgens, & quasi Leo erigens ad fugandum serpentem antiquum, & destruendum omne maleficium. Benedico te, vt Deus sit adiutor tuus, & Omnipotens benedicat tibi benedictionibus Cœli desuper. Appareat gloria Domini, & extendat manum suam omnipotentem ad te, & benedicat tibi, qui tulisti primogenita, & surripuisti benedictionem horum Maledictorum te vexantium: Sit benedictio Dei super te, sicut super montem Garizim, & sicut super Obede dom, & omnem domum eius: Sic hæc benedictio terminus contra Aquilonem, vt nullus te terreat, sed auferat omnipotens malas has bestias à te, & gladius maleficij non transeat terminos hos, sed per has benedictiones cœlestes cadant inimici tui gladio in cospectu nostro, & eradicentur à te cum omnibus maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, & facturis: Et tu DEVS custodi seruam tuam N. sanguine Filij tui redemptam ab omnibus infestationibus Dęmonum, propter nomen sanctum tuum laudabile, & benedictum, magnum, & glorificatum in cœlo, & in terra: Et per Emanuel, qui est interprætatus nobiscum Deus, & per virtutem, qua petra aquam fudit, & biberunt filij Israel, & liberauit eos de terra Ægypti, & de manu Pharaonis per Moysem, & Aaron seruos suos. Pone DEVS omnipotens dexteram tuam plenam larga benedictione super famulam tuam, & reple eam æternis benedictionibus, sicut à principio posuisti Adam in Paradiso, à quo manare fecisti magnum flumen, & de quo diuisisti quatuor flumina, scilicet, Phison, Geon, Tygrim, & Eufratem, quibus totum mundum rigare præcipisti, & sicut nemo potuit, nec potest tuæ contradicere voluntati, sic non permittas aliquem per maleficia molestare famulam tuam N. à qua hodie,

in virtute, et per virtutem tuam elongetur omne malum, & periculum, & virtutes, & insidiæ Diaboli, nec vltra valeant eam molestare, sed Diabolus cum maleficijs suis sit maledictus maledictione pessima, & excommunicatus, & anathematizatus irreparabiliter, per merita, et depræcationes, et perfectiones omnium Sanctorum, et Sanctarum Dei. Absoluo te creatura Dei N. ab omnibus maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, et facturis arte diabolica tibi factis, quæ omnia diabolica destruo, annihilo, extirpo, et eradico ab omnibus membris tuis, vna cum omnibus infestationibus, molestijs, perturbationibus, doloribus passionibus, et vexatione quomodocumque, et qualitercumque tibi factis: et recedat maledictus ipse cõfusus, sine læsione animæ tuæ, nec corporis, vel alterius, per sacrificium Abel, per custodiam Angelorum, per fortitudinem Michaelis Archangeli, per annunciationes Gabrielis, et per Medicinam Raphaelis, per oblationẽ Enoch, per liberationem Noè, per oblationem Isaac, (quem redemit Deus per Angelum, per oblationem Melchisedech, & sacrificia Sacerdotum, per castitatem, vincula, et pulchritudinem Ioseph, per patientiam Iob, per dilectionem, et humilitatem Moysi, per religionem Aaron, per orationes, mysteria, et virtutes Psalmorum Dauid, per lamentationes Ieremiæ, per orationem Zachariæ, per eum, quẽ vidit Moyses facie ad faciem, per omnes Sanctos, et Sanctas incessabili voce Deum laudantes, per voces Angelorum canentium, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt Cœli, & terra gloria tua, qui fuit, qui est, & qui venturus est ad iudicandum viuos, & mortuos, per claritatem Deitatis, & per splendorem corporis Christi, & luminum cœlestium, per sermones Apostolorum, per linguas Euangelistarum, per sanguinem, & constantiam Martyrum, per orationes, & ieiunia Confessorum omnium, & Monachorum, & Virginum, per natiuitatem D.N. Iesu Christi, per baptismum eius, per vocem auditam à Patre de Cœlis tonantem, & super eum dicentem. Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite, & per ieiunium Christi, & virtutem miraculorum eius, & per eum, qui conuertit aquam in vinum in Cana Galileæ, & per eum, qui multiplicauit panes, & pisces, & satiauit quinque millie homines in deserto, & per eum per quem resurrexit Lazarus quatriduanus, & per eum, qui fecit, tranquillitatem in mari, & fecit ventos cessare, & ambulauit, et fecit ambulare Petrum super aquas, et per eum, qui fuit crucifixus, et sepultus,

et re-

& resurrexit tertia die, & per ascensionem eius, & Angelorum millia milliũ, qui cum eo ascenderunt in Cœlum, & per Spiritus sancti missionem super Apostolos, & per omnia quę Christus dixit, fecit, & adimpleuit. Absoluo te creatura Dei N. ab omnibus maleficijs, incantationibus, ligationibus, signaturis, & facturis, & ab eorum effectibus quæ omnia termino, expello, confringo, dissipo, destruo, extirpo, & eradico, ne de cætero te infestare valeant, & destruat ea omnia Deus, sicut aquis diluuij destruxit omnem substãtiam de superficie terræ, Sicut destruxit Pharaonem, & Ægyptum plagis maximis, & inuoluit in medijs fluctibus; Sicut Dathan, & Abiron, & vniuersam substantiam earum, Sicut destruxit Reges Amorrhæorum: Sicut Sodomam, & Gomorrham, Adamæ, & Seboym; Sicut murum Gei, Cananæi, & Azot; Sicut Sisaram, Holophernem, Iezabel, Philistijm, & prophetas Baal; Sicut destruxit viros accusantes Danielem, & Dęmones in porcos existentes. Absoluat te Dominus ab omni vinculo facturæ, & maleficij, per virtutes, & potentias spirituum malignorumt tibi facto, siue sit in aere, aut plumbo, aut in argento, aut in auro, aut in aliquo filato bombacino, vel firico, vel lineo, vel laneo, vel in ossibus hominum mortuorum, vel viuentium, vel animalium terrestrium, vel volatilium, vel aqueorũ: Et si est in libro, vel in carta etiam virginea, vel in aliquo ligno, vel in aliquibus verbis, vel in herbis, vel in lapidibus, vel in capillis, plumis, lanis, vel palleis, vel in quibusuis creaturis, & si est in sepulchro Hebræorum, Paganorum, Hæreticorum, vel Christianorum, & si est in agro, vel vinea, vel pratis, vel nemoribus, aut in montibus, vel vallibus, vel cauernis, vel in fontibus, vel extra: & si est ab Oriente, vel Occidente, vel Septentrione, vel Meridie: Et si est in vestimentis, vel in centuris, vel in triuio, aut in domo, vel in pariete, vel in thoro, aut desuper, aut desupte in rebus domus, vel domorum, aut in arbore, aut in fouea, aut in puteo, vel cisterna, aut in profundo, vel abysso, aut in Sylua, vel spelunca solitaria, aut in deterio, vel in diuisionibus marium, vel fluminum, vel in statua, vel in clausura ferrea, vel lignea, vel in coniunctura membrorum, vel consumpta per ignem, vel potatione, vel comissione, vel tactu, vel visu, vel odoratu, vel auditu, vel quocumque loco sit, & quomodocumque factum sit etiam ad mortem, & sub quibusuis verbis, & rebus, quorum hæc omnia terminentur, dissoluantur, & annihilentur, & eradicentur ab hac creatura Dei N. & tu Domine, solue, & libera eam ab omnibus malis, & tentationibus Dœmonum,

monum,& malignis spiritibus, & à Phantasmate, & ab omni factura, & tempestate diabolica, & ab omni vinculo malefi- cij,& ab omnibus periculis animæ,& corporis. Amen. Per nomen Dei,qui est Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Iacob, Rex magnus, glorificatus, & adoratus, viuificus in cœlo, & in terra. Terminentur, dissoluantur, & annihilentur ab ista famula Dei N. omnes facturæ,& omnia opera Sathanæ. Amen. Et aperiat ei Deus ianuam dilectionis suæ coram omnibus sanctis Angelis suis,videlicet,Michaele, Gabriele, Raphaele, Cherubin,Seraphin, omnibus Angelis, & Archangelis, Tronis,& Dominationibus,Principatibus,& Potestatibus, & virtutibus Cœlorum, & beatorum Spirituum, & per Sanctum Ioannem Baptistam,& per omnes Patriarchas, & Prophetas, & orationes, & merita Iacobi, Philippi, Bartholomæi, Matthæi,Simonis, & Thadæi, Barnabæ, Marci, Lucæ, & Ioannis, & per orationes omnium Sanctorum Martyrũ Stephani, Vincentij, Clementis, Sixti, Cornelij, Cypriani, Laurentj, Hyppoliti, Leonis, Gregorij, Theodori, Chrispini, Christophori, Dionysij cum socijs suis, & per orationes omnium sanctarum Virginum,beatæ Mariæ semper Virginis, Mariæ Magdalenæ, Mariæ Salome,Mariæ Ægyptiacæ,Annæ, Perpetuæ, Felicitatis,Agnetis,Agatæ, Luciæ,Ceciliæ,Marthæ,Catherinæ, Constantiæ, Anastasiæ, Eulaliæ, Eugeniæ, Scolasticæ, Reparatæ, Barbaræ, Helenæ, Venerabilis,Margaritæ,Iuliæ,Teclæ, Brigidæ, Veronicæ, & Susanæ: & per orationes omnium Sanctorum Confessorum Syluestri, Martini,Hilarij, Britij, Matroniani, Columbani, Augustini, Ambrosij, Hieronymi, Gregorij, Nicolai, Benedicti, Alberti, Mauritij, Leonardi, Blasij, Gaij, Antonij,Pauli,Ludouici, Eliæ,Iuliani, Cosmæ,& Damiani, & omnium sanctarum cælestium virtutum; & per crucefixum sanctum Viatorem,& Victorem, & per eum, qui liberauit genus humanum à potestate tenebrarum, & per hæc sancta nomina, & per orationes,quæ in hoc libro scriptæ sunt,dissoluãtur aduersum famulum Dei N. omnia vincula, & potestates Diaboli,& à virtute Sathanæ liberetur, per Patrem,& Filium, & Spiritum sanctum. Amen.

Coniuro vos, maligni spiritus, per nomen Dei viui, et per virtutem eius, qui principium non habet, neque finem, qui super nubes ambulat, super pennas ventorum, et qui ferebatur super aquas, et per Angelos qui coram eo stant: quorum facies apertæ sunt, vt videant splendorem maiestatis altissimi Dei viui, vt recedatis cum omnibus maleficijs, incantationibus,

bus,ligationibus, signaturis,& facturis, amplius non reuersuri. Quæ omnia maleficia,incantationes,ligationes, signaturas, & facturas,termino,dissoluo,destruo,annihilo,extirpo, & eradico ab hac creatura Dei N.per vim, & virtutem, & potentiam Dei viui,& veri;qui est Deus Deorum,Dominus dominorum, & Rex rerum.

Coniuro vos per nomen Dei viui, vt non habeatis potestatem super famulam istam nocendi; nec in die, nec in nocte, neq; orando, neq; vigilando, neq; dormiendo, nec sedendo, neq; stando, neq; comedendo, aut bibendo, nec sua naturalia exercendo,nec in noua,nec in veteri,nec in vlla hora diei,neque noctis, neque habeatis potestatem intrandi domum suæ habitationis, nec in vlla figura apareatis, per Laudes Angelorum glorificatorum, & per vocem tonitruorum,quæ sunt in monte Sinay, qui mons illuminatus est à sancto lumine: & per Dominum Magnum Deum Deorum, qui liberauit filios Israel de seruitute Ægypti, & per virtutes, atque dominationes Cęlorum, & per orationes trium puerorum Ananiæ,Azariæ, Misael, qui positi fuerunt in camino ignis ardentis,& non est combustus est eis pilus,& non nocuit flamma ignis, quia Dominus Deus descendit in medio eorum, & resoluit vincula eorum in medio camini ignis: ita persoluantur à famula tua N. omnia vincula maleficiorum, & facturarum, & omne malum,per omnes sanctos,& sanctas Dei, & per officium, & sacrificium,quod quotidie celebratur in Ecclesijs ad Dominum Deum,nostrum,& per sanguinem Domini nostri Iesu Christi, qui effusus fuit super lignum crucis in Golgotha, per coronam spineam, & flagella, & opprobria illata Christo, & per crucem sanctam Iesu Christi, per fidem Ioannis Baptistæ,& omnium Sanctorum, & Sanctarum Dei, & per thronum altissimi Dei, & per duodecim Apostolos, & per quattuor Euangelistas;Absoluo istam famulam Dei N.ab omni vinculo seruitutis Sathanæ, & ab omni factura, & maleficio. Amen. Aperiat ei Dominus ianuas misericordiæ suæ, & det ei sanitatem animæ, & corporis,& dilectionem cum omnibus sanctis suis, & discedant omnes maligni spiritus cum maleficijs, incantationibus, ligationibus,signaturis,& facturis, & non habeant potestatem maligni nocendi,neque contristandi, famulam Dei N. per absolutionem, qua ego hodie, eam absolui, & per vocem Dei, dicentis,Adam, Adam, vbi es: absoluo istam famulam Dei N. ab omni factura, & ab omni vinculo Diaboli, & à maligno oculo.Amen. Et per virtutem, qua diuisit Deus mare rubrum,

& ambulauerunt filij Israel in medio eius, & per virtutem, qua vocauit Lazarum veni foras, & per virtutem, qua erexit languidum, dicens, Surge tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam, & amplius noli peccare, quam infirmitatē passus fuit annis triginta octo, & per virtutem, qua liberauit omnes Dæmoniacos, & per eum, qui dedit pluuiam super faciem terræ, & terra dedit fructum suum, & per eum, qui descendit de Cœlo, & soluit vincula humani generis ipsum reconciliās Deo Patri, ita sit, absolutio in hac famula Dei N. Amen. Qui verò mala verba dixerint contra famulam Dei N. per inuocationes Diabolorum dextruat illos, & illas Deus, sicut destruxit Madian, & Sisaram in torrente Cison, Omnes verò facturæ, & omnia vincula maleficiorum, incantationum, ligationum, signaturarum, quæ facta sunt, vel facta fuerint contra famulam Dei N. terminentur, destruantur, eradicentur, in fumum reducantur, per potestatem altissimi Dei, & per sua sancta nomina. Agios † Otheos † Athanatos † Sother † Sabbatoh † Adonay † Emanuel † Eloym † Homousion † Iehoua † Thetagramaton † Iesus Christus † Principium, & finis † Virtus † Sapientia † Messias † Omnipotens † Redemptor † Saluator † Imago Patris † Fons viuus † Panis cœlestis. † Hæc nomina altissimi Dei viui sint in adiutorium famulæ Dei N. ad defensionem, & liberationem eius ab omnibus malis atque periculis, & ab omnibus facturis, & ab omnibus aduersitatibus, & periculis, Sathanæ, & ministrorum eius, nec habeat potestatem nocendi, molestandi, perturbandi, nec contradicendi ei Diabolus, per orationes omnium Sanctorum, & Sanctarum Dei, & per Beatam Virginem Mariam, Matrem Domini nostri Iesu Chtisti, & virtutem sanctissimæ suæ passionis; Qui cum Deo Patre, & Spiritu Sancto viuit, & regnat, per omnia sæcula sæculorum. Amen. Si ergo me quæritis, sinite hos abire; Ego sum Alpha, & Omega, Principium, & finis.

OBEDIENTIA PRÆSTANDA *cum iuramento per Dæmonum Ministro Christi ad quam arctare eum tenetur Exorcista in principio causæ.*

NOnnè serpens antique promittis, ac iuras obedientia Omnipotenti Deo Patri, ac Filio, Spirituique sancto, omni-

omnibusve Spiritibus beatis præcipue Michaeli Archangelo, ac Sancto Angelo custodi huius creaturæ vexatæ, Curiæque Cœlesti, & specialiter Virgini Mariæ, Sanctisuè aduocatis nostris, quorum merita, & orationes ad te expellendam interpellant in auribus Dei Sabatoh. Pariterque promittis, & iuras obedientiam realem, veram, sine aliqua fictione, dolo, fallacia, vel fraude, mihi Sacerdoti Exorcistæ, ac quibusvis alijs exorcistis communionem habentibus cum sancta Ecclesia Apostolica Romana: Et eandem obedientiam, vt supra, promittis, & iuras pro omnibus tuis sequacibus, vel consocijs ac pro alijs quibus vis spiritibus maledictis, siue superioribus, siue inferioribus cuiuscunque conditionis, gradus, naturæ officij superioritatis, præeminentiæ, & ordinis, hanc Dei creaturam, sanguine Iesu Christi redemptam, siue ab intra, siue ab extra infestantibus, siue sitis aquei, aut terrestres, aut ignei aut aerei: siue eam infestatis per maleficia ligationes, signaturas, facturas incantationes, inuocationes, adorationes, præcationes expressas; vel tacitas per maleficiorum professarum, vel non professarum, & sub quibusuis verbis, & rebus sacris, vel non sacris, siue ingressus sis, & vel tenearis quacunque via, forma, ordine, conditione, vinculo, modo, ligatura, vel quomodocunque, vel qualitercumque. Quæ omnia supradicta cum omnibus, ac debitis circunstantijs, clausulis, & conditionibus annexis, & connexis, & dependentibus appositis, vel non appositis, &c. acceptas, promittis, & iuras.

RESPONDEAT DÆMON AFFIRMATIVE positis manibus supra Euangelium, vel Crucem, nec dimittat eum Exorcista, donec iurauerit obedientiam; Deinde sequatur.

ET casu inobedientiæ, nec vis incurere illico pęnam annorum centum mille, & alias maledictiones arbitrio meo, vel aliorum exorcistarum, & vt supra, & hoc toties, quoties non obedieris præceptis nostris: Pariter ne vis, vt hæc obedientia præstita, & iurara, & pœna vt supra, exarentur in libro stilo ferreo, & plumbi lamina, & in sylice, per sanctos Euangelistas, cancellarios fideles Curiæ cœlestis ante Tribunal æterni Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti ad gloriam suæ diuinæ Maiestatis, salutem huius creaturę, & confusionem vestram, & pœnam.

RESPON-

RESPONDEAT ITERVM DÆMON affirmatiuè, & vt supra, deinde dicat. Exorcista.

ERgo Maledicte, humiliare sub manu potenti æterni Dei, & casu inobedientiæ nunc, pro tunc trado te tortoribus Infernalibus Ministris diuinæ Iustitiæ, & præcipue inimicis tuis, vt te crucient, & torqueant, & pœnam exigant in hoc corpore, vel extra ad beneplacitum voluntatis diuinæ.

RESPONDEANT ASTANTES, Fiat. Amen. Amen. Amen. Subiungat, Exorcista.

SIcut Dominus Deus ordinauit, ac constituit Reges, Principes, Decuriones super populos, & milites, vt regerent eos, ac illis imperarent; sic in nomine Iesu Christi, authoritate, qua fungor sanctæ Romanæ Ecclesiæ constituo te, qui iurasti obedientiam, in Principem super omnes spiritus existentes in hoc corpore huius creaturæ Dei N. & super cæteros vobis auxilium præstantes, siue ab intra sint siue ab extra, & cætera, vt tibi obedientiam prestent, ita quòd in vnum conueniatis ad Dei gloriam, & salutem animæ, & corporis huius creaturæ vexatæ; & ad obediendum præceptis meis, & vt supra. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus Sancti, ✠ Amen.

PROMISSIO, ET RATIFICATIO iteranda per Demonem, dum promittit se velle recedere.

O Maledicte, nè promittis, ac iuras Deo Patri, qui totum mundum creauit Filioque Iesu Christo, qui mundum redemit, ac Spiritu Sancto, qui omnem doctrinam ad impleuit, mihiq; Sacerdoti Exorcistæ, super hoc signum sanctæ crucis † te velle exire ab hac creatura Dei N. circa horam N. vel ad meum beneplacitum, cum sequacibus, siue consocijs tuis, si qui sunt, siue superioribus, siue inferioribus cuiuscunque conditionis, gradus naturæ, superioritatis, officij, & ordinis sint: Cum omnibus pariter maleficijs incantationibus, ligat onibus signaturis, & facturis, & operibus Diabolicis quibuscunque sibi

que sibi factis, sine læsione animæ, nec corporis, huius Dei creaturæ N.nec alterius? ita quod realiter, ac verè dato signo, vel pluribus signis, per me tibi imponendis, sine fallacia, mendacio, fraude dolo, nec mora exibis, & vt supra. Nec vltra reuerteris, nec alij reuertentur ad infestandum istam creaturam Dei N.nec alios spiritus tuo, vel vestro loco supponere, nec introducere valebitis, quę omnia promittis, ac iuras, cum terminis, clausulis, conditionibus, & pactis necessarijs pro apposita, & expræssa acceptas. Renuncians, &c.

RESPONDEAT DÆMON AFFIRMATIVE, tenens manus super Crucem, Exorcista verò in patientia, & fide pręcipiat, donec Maledictus ille promiserit: Quo facto sequatur.

NE inuocas, casu inobedientię iustitiam æterni Dei contra te, siue vos; totamque Curiam cœlestem, & præcipue Angelum Dei, custodem huius creaturæ Dei N. & Michaelem Archangelum, qui in nomine eiusdem Omnipotentis præcipitauit te de Cœlo, & Aduocatos nostros, quos habes inimicos, vt eorum meritis, & orationibus torqueant, affligant, & eijciant te, siue vos ab hoc corpore, in Barathrum perpetuò cruciandos.

RESPONDEAT DENVO Dęmon, affirmatiuè.

PAriter casu, inobedientiæ, ne inuocas contra te, & sequaces tuos, vel consocios, & fautores, & cœtera, in omni furore, & impetu potentias Infernales aereas, aquas, & terrestres; Et præcipuę inimicos tuos, diuinę Iustitiæ Ministros; ut te, siue uos crucient, & affligant: & in Barathrum in momento deducant: Et super te, siue uos, sint cunctæ confusiones, dolorum asperitates, & eorum renouationes, culmen cunctarum iniquitatum, & tormentorum inundationes, calamitates, anguitiæ, sagittæ, acutę, laquei fortes incendia inextinguibilia, ignis, sulphur, furor, & ira Dei: Et uis cruciari in hoc corpore, ac si realiter, & substantialiter esses in Barathro. Assentisque, vt hæc tua promissio iurata scribatur per Sanctos Cancellarios Christi, in libro, ferreo stilo, & plumbi lamina, & sylice, ut saltem, in die iudicij nulla sit tibi excusatio.

Respon-

Respondeat quoque Dæmon affirmatiuè: Quo facto, Exorcista intimet ei primum Peremptorium, vt supra. Et addat Exorcismum validum.

RATIFICATIO, QVÆ DEBET fieri in die sui exitus, coram Sanctissimo Sacramento, vt supra, post lungam Exorcizationem.

O Maledicte, nonnè, ante diuinam Maiestatem ratificas promissionem iuratam Sanctissimæ Trinitati Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, & mihi Ministro Christi, de recedendo ab hac creatura Dei N. die N. & circa horam N. & prout supra, vna cum socijs tuis & sequacibus, & maleficijs, incantationibus, ligationibus, & signaturis, & facturis, & vt supra, sine tamen læsione ipsius Dei creaturæ, vel alterius, & dabis signum, vel plura signa per me tibi imponenda. Et inuoco, iu casu inobedientiæ, iram Dei, omnes inimicos tuos contra te, & pœnas iam iuratas: Et tandem omnia, & singula in dicta promissione iurata, & contenta acceptas, & ratificas, cum clausulis, conditionibus debitis, & necessarijs ad hoc, vt obedias promissis, &c.

RESPONDEAT DÆMON AFFIRMATIVE: deinde sit parata fumigatio fœtida, & affligat Exorcista Maledictum, ac interroget hoc modo.

QVæ heri cum iuramento promisisti Deo, ac mihi: & nunc ea ratificasti coram Maiestate diuina, de certitudine tui exitus, cum ceteris conditionibus, pactis, & promissionibus in dicta iurata promissione contentis, sunt vera, & realia? Et es obseruaturus, ea sine fallacia, dolo, nec fraude.

RESPONDEAT DÆMON.

Quo facto, Exorcista faciat secundum Peremptorium, vt eum affligat statim eum aliquo Exorcismo.

RATIFICATIO, QVÆ DEBET FIERI *secunda die ante Sanctissimum Sacramentum à Dæmone, positis manibus super Tabernaculum.*

O Superbe, hic adest Deus noster, hic Pater, hic Filius, hic Spiritus Sanctus, Trinus, & vnus, cuius potentia cuncta creata sunt, nec est, qui suæ possit resistere potestati: Cum ipse solus Dominus sit Exercituum, potens in prælio, faciens mirabilia magna solus, qui est scrutator cordium, & cui nullum latet secretum; Ergo hic coram Maiestate sua diuina Dæmon ratificas cum iuramento omnia promissa pluries iurata, scilicet, quod hodie hora, nunc, nunc tibi per me assignanda, exibis ab hoc corpore cum sequacibus tuis, &c. vt supra. Sub pœnis tibi impositis, & acceptatis; Et inuocas iram Dei contra te, casu inobedientiæ, & omnia in dictis præceptis, & iuramentis contenta, &c.

SI RESPONDERIT DÆMON affirmatiuè, Exorcista tertium intimabit Peremptorium, vt sup. Deinde benedicat creaturam vexatam: & det signa Dæmoni, in signum sui exitus danda, ac terminet illi horam, siue punctum sui exitus, Sequatur postea maledictiones, & alia suo loco assignata.

Si te certificare volueris, An spiritus habitet in aliquo corpore, præter signa, in quarta Doctrina, Partis Primæ, descripta, hæc obseruato.

PRÆCEPTVM PRIMVM.

DE mandato Dei omnipotentis, qui cuncta creauit ex nihilo, præcipio tibi strictissimè, ò Dæmon, si adeas in corpore huius creaturę N. vt discas, in nomine sancto suo sub pedibus nostris incuruare, & obtemperare te voluntati diuinę. Ergo sicut misericors Deus deambulans in Paradiso ad auram post Meridiem citauit Adam post peccatum (te suggerente) commissum: Qui respondit; vocem tuam Domine audiui in Paradiso, & timui, eò quòd nudus essem. Sic per

eandem

eandem virtutem, qua citatus eſt Adam, & reſpondit; Ego authoritate ipſius Imperatoris, pro primo peremptorio, cito te ad comparendum realiter, ac perſonaliter ad pedem ſiniſtrum huius creaturæ N. & ibi, omni mora poſtpoſita, dolo, & fraude reſpondens per ſignum verum, & reale tuæ præſentiæ.

HIC EXORCISTA IMPONAT quodquod maluerit ſignum, deinde, ſequatur.

ET hoc præcipio tibi ſub pœna indignationis beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & maledictionis æternæ, detruſionis in ſtagnum, & ignis, & ſulphuris, caſu inobedientiæ, per annos decem mille, ſtatim ab exitu tuo: & pro termino aſſigno tibi orationem Dominicalem. Tunc ergo iudicia Dei Maledicte, & expaueſce, iram Omnipotentis, qui, vt tuam ſuperbiam ſua humilitate ſuperaret, miſit Filium ſuum, qui factus eſt omnium humillimus, & infimus, & obediens Patri vſque ad mortem Crucis. Pater noſter &c.

PRÆCEPTUM SECUNDUM.

DE mandato Dei omnipotentis, qui facit mirabilia magna ſolus, qui percuſſit omne primogenitum Ægypti; qui Pharaonem, & Exercitum eius inuoluit in medijs fluctibus: qui percuſſit Seon Regem Amorrhæorum, & Og Regem Baſan, cum populis ſuis; qui deſtruxit Dagon, & Prophetas Baal, præcipio ſtrictiſſimè tibi, ò Dæmon, ſi in hoc corpore ades, vt pares te ad obedientiam. Ergo, ſicut magnus Deus citauit Caym, dicens. Caym, vbi eſt Abel frater tuus, vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra? At iſte reſpondit: Sic per eandem virtutem, qua citatus eſt Caym, & reſpondit, ego authoritate ipſius Imperatoris Cœli, & terrę, cito te prò ſecundo peremptorio, ad comparendum realiter, ac perſonaliter ad pedem ſiniſtrum huius creaturę N. & ibi omnia mora poſtpoſita, dolo, & fraude reſpondeans, dans ſignum tibi impoſitum, quod ſit verum, & reale tuæ pręſentiæ, & hoc pręcipio tibi ſub pœna indignationis beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac maledictionis æternæ, necnon detruſionis in Infernum per annos decem mille, ſtatim ab exitu tuo, caſu inobedientiæ: & pro termino aſſigno tibi ſalutationem Angelicam. Vade immunde ſpiritus ad obedientiam; erubeſce miſer. Durum eſt tibi Chriſto velle reſiſtere: Durum eſt tibi

contra stimulum calcitrare; Non habebis in hac creatura partem vllam; Sed Iesus, secum erit tanquam bellator fortis, & tu stabis confusus.

Aue Maria gratia plena, &c.

PRÆCEPTVM TERTIVM.

DE mandato æterni Dei, infinitæque potentiæ, qui facit magna solus, & inscrutabilia in Cœlo, & in terra; nec est inuestigatio mirabilium operum eius, præcipio tibi ò strictissime Dæmon, si ades in corpore huius creaturæ N. scias verbum diuinum in ligno sanctæ Crucis, genus humanum de potestate diabolica liberasse. Ergo sicut Iesus Christus citauit Pharisæos, & milites eum comprǽhendere volentes, dicens; Quem quæretis? At illi respondentes Iesum Nazarenum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Quia ego sum: Sic, per eandem virtutem, qua citati fuerunt, & respondentes ceciderunt, ac resurrexerunt, cito te diffinitiuè pro tertio, & vltimo peremptorio ad comparendum realiter, & personaliter ad pedem sinistrum huius creaturæ Dei N. & ibi omni mora postposita, dolo, & fraude respondeas per signum tibi impositum, quod verum sit, & reale tuæ præsentiæ, sub pœna indignationis beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & maledictionis æternæ, detrusionisque in Infernum, casu inobedientiæ per annos decem mille, statim ab exitu tuo; & pro termino diffinitiuo, & vltimo assigno tibi Symbolum Apostolorum, quòd si non obedieris his præceptis tibi factis nunc, pro tunc declaro te incurrisse ipsas pęnas, & trado te omnibus inimicis tuis, ministris Iustitiæ Dei, vt te crucient. Humiliare ergo superbe Altissimo: nam priorem in donis, & maiorem in Imperio creauerat te Deus. Sed quia superbe, maculasti stratum, dum ascendere volebas cubile Patris tui, & creaturis Dei, dicens: Similis ero Altissimo; Ideo meritò effusus es, sicut aqua, Ad obedientiam ergo, descende ad pedem, & da signum tibi impositum; quia ad vltimum terminum deuenio.

Credo in Deum Patrem omnipotentem, &c.

PSALMI PRÆ CÆTERIS vsitati ab Exorcismis.

DOmini est terra, & plenitudo eius, orbis terrarum, & vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipse super maria fundauit eum; & super flumina præparauit eum.
Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens manibus, & mundo corde, qui non accepit in vanum animam suam, nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem à Domino; & misericordiam à Deo salutari suo.
Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Iacob.
Attolliteportas principes vestras, & eleuamini portę æternales, & introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.
Attollite portas Principes vestras, & eleuamini portæ ęternales, & introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? Dominus virtutum, ipse est Rex gloriæ.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, &c.

EXurgat Deus, & dissipentur inimici eius, & fugiant, qui oderunt eum à facie eius.
Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cæra à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.
Et iusti epulentur, & exultent in conspectu Dei, & delectentur in lætitia.
Cantate Deo, Psalmum dicite nomini eius: iter facite ei, qui ascendit super Occasum: Dominus nomen illi.
Exultate in conspectu eius, turbabuntur à facie eius, patris orphanorum, & Iudicis viduarum.
Deus in loco sancto suo: Deus qui inhabitare facit vnius moris in domo.
Qui eduxit victos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.
Deus cum egredereris in conspectu populi tui, cum pertransires in deserto.

Terra mota est, etenim Cœli distillauerunt à facie Dei Synai, à facie Dei Israel.

Pluuiam voluntariam segregabis Deus hæreditati tuæ, & infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Dominus dabit verbum Euangelizantibus virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: & speciei domus diuidere spolia.

Si dormiatis inter medios Cleros, pennæ columbę deargentatæ, & posteriora dorsi eius in pallore auri.

Dum discernit cœlestis Reges super eum, niue dealbabuntur in Selmon, mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis; vt quid suspicamini montes coagulatos?

Mons; in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: Etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis in Syna in sancto.

Ascendisti in altum, cœpisti captiuitatem: accepisti dona in hominibus. Et enim non credentes inhabitare dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis, Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus saluos faciendi: & Domini Domini exitus mortis,

Veruntamen Deus confringet capita inimicorum suorum; verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus ex Basan conuertam, conuertam in profundum maris.

Vt intingantur pes tuus in sanguine; Lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei Reges mei: qui est in sancto.

Præuenerunt Principes coniuncti psallentibus in medio iuuencularum tympanistriarum.

In Ecclesijs benedicite Deo, Domino de fontibus Israel.

Ibi Beniamin adolescentulus in mentis excessu.

Principes Iuda Duces eorum: Principes Zabulon, & Principes Nephtali.

Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Hierusalem, tibi offerent Reges munera.

Incre-

Increpa feras arundinis,congregatio taurorum in Vaccis populorum,vt excludant eos,qui probati sunt argento.
Dissipa gentes,quæ bella volunt, venient legati ex Ægypto: Etiopia præueniet manus eius Deo.
Regna terræ cantate Deo:psallite Domino.
Psallite Deo, qui ascendit super Cœlum cœli, ab Orientem.
Ecce dabit voci suæ, vocem virtutis.
Date gloriam Deo super Israel magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.
Mirabilis Deus in sanctis suis,Deus Israel ipse dabit virtutem: & fortitudinem plebi suæ,benedictus Deus.
Gloria Patri, & Filio:& Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio,& nunc, & semper: & in sæcula sæculorum. Amen.

DOmine Deus noster,quàm admirabile est nomen tuum, in vniuersa terra?
Quoniam eleuata est magnificentia tua:super Cœlos.
Ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos:vt destruas inimicum,& vltorem.
Quionjam videbo Cœlos tuos,opera digitorum tuorum: Lunam,& Stellas,quæ tu fundasti.
Quid est homo,quod memor es eius: aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulominus ab Angelis: gloria, & honore coronasti eum,& constituisti eum super opera manum tuarũ.
Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues, & boues vniuersas insuper,& pecora Campi.
Volucres Cœli, & pisces maris, qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.
Gloria Patri,& Filio,& Spiritui sancto.
Sicut erat in principio,& nunc,& semper, & in sæcula sæculorum. Amen.
CHRISTVM Regem cucifixũ Dominum,venite adoremus.

VEnite exultemus Domino, iubilemus Deo salutari nostro præocccupemus faciem eius in confessione,& in Psalmis iubilemus ei.
CHRISTVM Regem crucifixũ Dominum,venite adoremus.

QVoniam Deus magnus Dominus, & Rex magnus super omnes Deos: quoniam non repellet Dominus plebem suam: quia in manu eius sunt omnes fines terræ, & altitudines montium ipse conspicit.

CHRISTVM Regem crucifixũ Dominum, venite adoremus.

QVoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundauerunt manus eius, venite adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster: nos autem populus eius, & oues pascuæ eius.

CHRISTVM Regem crucifixũ Dominum, venite adoremus.

HOdie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione, secundum diem tentationis in deserto: vbi tentauerunt me patres vestri, probauerunt, & viderunt opera mea.

CHRISTVM Regem crucifixũ Dominum, venite adoremus.

QVadraginta annis proximus fui generationi huic: & dixi, semper hi errant corde: ipsi verò non cognouerunt vias meas, quibus iuraui in ira mea, si introibunt in requiem meam.

CHRISTVM Regem crucifixũ Dominum, venite adoremus.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

QVi habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.
Dicet Domino, susceptor meus es tu, & refugium meum, Deus meus sperabo in eum.
Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium, & à verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi, & sub pennis eius sperabis.
Scuto circundabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno.
A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incursu, & Dæmonio meridiano.
Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

Verun-

Veruntamen oculis tuis considerabis, & retributionem peccatorum videbis.
Quoniam tu es Domine spes mea, altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedat ad te malum, & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam Angelis suis mandauit de te, vt custodiant te in omnibus vijs tuis.
In manibus portabunt te: ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem, & basiliscum ambulabis, & conculcabis Leonem, & draconem.
Quoniam in me sperauit: liberabo eum, protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.
Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione eripiam eum, & glorificabo eum.
Longitudine dierum replebo eum; & ostendam illi salutare meum.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

QVid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?
Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis, quàm loqui æquitatem.
Dilexisti omnia verba præcipitationis, lingua dolosa.
Propterea Deus destruet te, in finem euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viuētium.
Videbunt iusti, & timebunt, & super eum ridebunt, & dicent.
Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum, sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: & præualuit in vanitate sua.
Ego autem sicut oliua fructifera in domo Dei, speraui in misericordia Dei in æternum, & in sæculum sæculi.
Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti, & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu Sanctorum tuorũ.
Gloria Parri, & Filio, & Spiritui Sancto, &c.

QVicunque vult saluus esse, ante omnia opus est, vt teneat catholicam fidem.

Quam,

Quam, nisi quisque integram, inuiolatamque seruauerit, absque dubio in æternum peribit.
Fides autem catholica hæc est, vt vnum Deum in Trinitate, & Trinitatem in vnitate veneremur.
Neque confundentes personas, neque substantiam separãtes.
Alia est enim personas Patris, alia Filij, alia Spiritus Sancti.
Sed Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, vna est diuinitas: æqualis gloria, coæterna maiestas.
Qualis Pater, talis Filius, talis Spiritus Sanctus.
Increatus Pater, increatus Filius, increatus Spiritus Sanctus.
Immensus Pater, immensus Filius, immensus Spiritus Sanctus.
Æternus Pater, æternus Filius, æternus Spiritus Sanctus.
Et tamen non tres æterni, sed vnus ęternus.
Sicut non tres increati, nec tres immensi: sed vnus increatus, & vnus immensus.
Similiter, omnipotens Pater, omnipotens Filius, omnipotens Spiritus Sanctus.
Et tamen non tres omnipotentes, sed vnus omnipotens.
Ita Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus Sanctus.
Et tamen non tres Dij, sed vnus est Deus.
Ita Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Spiritus Sãctus.
Et tamen non tres Domini, sed vnus est Dominus.
Quia sicut singillatim vnamquamque personam Deum, ac Dominũ confiteri Christiana veritate cõpellimur: Ita tres Deos, aut Dominos dicere catholica religione prohibemur
Pater à nullo est factus: nec creatus, nec genitus.
Filius à Patre solo est, non factus, nec creatus, sed genitus.
Spiritus Sanctus a Patre, & Filio, non factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens.
Vnus ergo Pater, non tres Patres: vnus Filius, non tres Filij, vnus Spiritus Sanctus, non tres Spiritus Sancti.
Et in hac Trinitate nihil prius, aut posterius, nihil maius, aut minus, sed totę tres personę coæternę sibi sũt, & coęquales.
Ita, vt per omnia sicut iam supra dictum est: Et vnitas in Trinitate, & Trinitas in vnitate, veneranda sit.
Qui vult ergo saluus esse: ita de Trinitate sentiat.
Sed necessarium est ad æternam salutem: vt incarnationem quoque Domini nostri Iesu Christi fideliter credat.
Est ergo fides recta, vt credamus, & confiteamur; quia Dominus noster Iesus Christus Dei filius; Deus, & homo est.
Deus est ex substantia Patris, ante sæcula genitus: & homo est ex substantia Matris; in sæculo natus.

Per-

Perfectus Deus, perfectus homo, ex anima rationali, & humana carne subsistens.
Æqualis Patri, secundum diuinitatem; minor Patre, secundum humanitatem.
Qui licet Deus sit, & homo: non duo tamen; sed vnus est Christus.
Vnus autem non conuersione diuinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum.
Vnus omnino, non confusione substantiæ, sed vnitate personę.
Nam, sicut anima rationalis, & caro vnus est homo: Ita Deus, & homo vnus est Christus.
Qui passus est pro salute nostra, descendit ad Inferos, tertia die resurrexit à mortuis.
Ascendit ad Cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: Inde venturus est iudicare viuos, & mortuos.
Ad cuius aduentum, omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: & reddituri sunt de factis proprijs rationem.
Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: qui verò mala, in ignem æternum.
Hæc est fides catholica, quam nisi quisque fideliter; firmiterq; crediderit, saluus esse non poterit.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

IVdica Domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehende arma, & scutum, & exurge in adiutoriũ mihi.
Effunde frameam, & conclude aduersus eos, qui persequuntur me; dic animæ meæ, salus tua ego sum.
Confundantur, & reuereantur quærentes animam meam.
Auertantur retrorsum, & cõfundantur cogitantes mihi mala.
Fiant tanquam puluis ante faciem venti, & Angelus Domini coarctans eos.
Fiant viæ illorum tenebræ, & lubricum, & Angelus Domini persequens eos.
Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: superuacuè exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus; quem ignorat, & captio, quam abscondit, apprehendat eum, & in laqueum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultabit in Domino: & delectabitur super salutari suo.

Omnia

Omnia ossa mea dicent, Domine quis similis tibi?
Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum, & pauperem a diripientibus eum.
Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me.
Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.
Ego autem cum mihi molesti essent, induebar cilicio.
Humiliabam in ieiunio animam meam, & oratio mea in sinu conuertetur.
Quasi proximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacebam: quasi lugens, & contristatus sic humiliabar.
Et aduersum me lætati sunt, & conuenerunt, congregata sunt super me flagella, & ignoraui.
Dissipati sunt, nec compuncti, tentauerunt me, subsannauerunt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.
Domine, quando respicies? restitue animam meam à malignitate eorum, à Leonibus vnicam meam.
Cõfitebor tibi in Ecclesia magna, in populo graui laudabo te.
Non supergaudeant mihi, qui aduersantur mihi inique, qui oderunt me gratis, & annuunt oculis.
Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur, & in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me os suum: dixerunt, Euge, Euge, viderunt oculi nostri.
Vidisti Domine, ne sileas: Domine ne discedas à me.
Exurge, & intende iudicio meo: Deus meus, & Dominus meus in causam meam.
Iudica me secundum iustitiam tuam Domine Deus meus; & non supergaudeant mihi.
Non dicant in cordibus suis; Euge, euge animę nostræ; nec dicant deuorabimus eum.
Erubescant, & reuereantur simul, qui gratulantur malis meis.
Induantur confusione, & reuerentia, qui magna loquuntur super me.
Exultent, & lætentur, qui volunt iustitiam meam, & dicant semper magnificetur Dominus, qui volunt pacem serui eius.
Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.
Sicut erat in principio &c.

VSquequo Domine obliuisceris me in finem, vsquequo auertis faciem tuam à me.

Quam-

Quamdiu ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem.
Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me: respice, & exaudi me Domine Deus meus.
Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: ne quando dicat inimicus meus præualui aduersus eum.
Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero. Ego autem in misericordia tua speraui.
Exultabit cor meum in salutari tuo, cantabo Domino, qui bona tribuit mihi, & psallam nomini Domini altissimi.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto &c.

GRATIARVM ACTIONES
per Dæmoniaco liberato.

CVM LIBERATVS FVERIT DÆMONIACVS, ante Sanctissimum SACRAMENTVM EVCHARISTIÆ, primo cantetur.

TE Deum laudamus, te Dominum confitemur.
Te æternum Patrem, omnis terra veneratur.
Tibi omnes Angeli, tibi Cœli, & vniuersæ potestates.
Tibi Cherubin, & Seraphin incessabili voce proclamant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt cęli, & terra, maiestatis gloriæ tuæ.
Te gloriosus Apostolorum Chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus;
Te Martyrum candidatus laudat Exercitus.
Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia.
Patrem immensæ maiestatis.
Venerandum tuum verum, & vnicum filium.
Sanctum quoque paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriæ Christe.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti virginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo, aperuisti credētibus Regna cęlorū.
Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris.
Iudex crederis esse venturus.
Te ergo quæsumus, tuis famulis subueni, quos prætioso sanguine redemisti,

Æter-

Æterna fac cum Sanctis tuis,gloria munerari.
Saluum fac populum tuũ Domine,& benedic hæreditati tuæ.
Et rege eos,& extolle illos vſque in æternum.
Per ſingulos dies benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
Dignare Domino die iſto,ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri Domine,miſerere noſtri.
Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos; quemadmodum ſperauimus in te.
In te Domino ſperaui,non confundar in æternum.

QVO PERACTO CANTENTVR Antiphonæ, & Pſalmi infraſcripti, ſicut ſit in officio duplici.

Antiphona.

IN contrarium eſt Angelorum Sathanę verſa ſententia Alleluya. Quia Chriſtus noſter,ſplendore miſericordiæ ſuę, tenebras fugauit. Alleluya. & creaturam, iſtam dentibus leonum redemit. Alleluya. Oſanna in excelſis. Alleluya, Alleluya,Alleluya.

Cantemus Domino, glorioſè enim magnificatus eſt: equum,& aſſeſſorem proiecit in mare &c.

Antiphona.

MIſericors Deus in cuius alarum protectione ſperauimus, titulum gloriæ, in ſæculo, & victoriæ ſignum poſuit in Inferno. Alleluya. Et laqueos ſuperborum deſtruxit fortiſſimos,in quibus habebant fiduciam. Oſanna in excelſis. Alleluya,Alleluya,Alleluya.

Benedicite omnia opera Domini Domino,laudate, & ſuperexaltate eum in ſæcula &c.

Antiphona.

DAuidis inclita proles exaudiuit gementem, & coronauit ſperantem. Alleluya: teterrimoſque Inferni Diabolos, hanc creaturam cruciantes debellare dignatus eſt: Alleluya: tibi Domine gloria,laus,& honor ſit in ſæculorum ſæcula. Alleluya. Oſanna in Excelſis. Alleluya,Alleluya, Alleluya.

Laudate Dominum de Cœlis:laudate eum in excelſis &c.

CAPITVLVM

BBnedictus Deus,& pater Domini noſtri Ieſu Chriſti: Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis: qui conſolatur nos in omni tribulatione noſtra. ℟.Deo gratias.

HYM-

HYMNVS.

TRansit dolor corporalis,
Stat Charitas vnitatis;
Nam Draconem teterrimum
Vicit Leo Christus noster.
Cuius pia clementia
Dat vera cordis gaudia;
Nihil canitur suauius,
Quam Iesus Dei Filius.
Clementiæ cuius splendor,
Iucundum lumen reddidit
Spiritus caligine cæcos,
Fugauit nigra Dæmones.
Heu, heu confusus nos
Clamant subuertit Dominus;
Sub nostris, quoque tormenti
Suspirantem soluit Iesus.
Laus honor, & gloria;
Deo Patri, & Filio,
Sancto simul paraclito:
In sæculorum sæcula. Amen.

℣. Fugauit Dominus aciem maledictam. Alleluia.
℟. Et creaturam istam ab eius manibus eripuit. Alleluia.
Pater noster, &c.
Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos à malo.
Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
A templo sancto tuo, quod est in Hierusalem.
Nihil proficiat vltra Dæmon in ea.
Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.
Gratias tigi agimus pro vniuersis beneficijs tuis.
Qui secundum misericordiam retribuisti nobis.
Tibi omnis laus sit, honor, & gloria,
In sæcula sæculorum.
Domine exaudi orationem meam.
Et clamor meus ad te perueniat.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

OMnipotens æterne Deus, qui hunc creaturæ vulnera in fontibus mellifluis misericordiæ tuæ curasti, & de faucibus Draconum eam liberare dignatus es, pro gratiæ tuæ beneficio, tibi toto corde gratias agimus: ac quæsumus clementiã tuam

tuam, vt nullus terror, nec molestatio Serpentis confusi eam vltra inuadere possit: Sed benedicere, ✠ sanctificare, ✠ & in tua gratia confirmare ✠ digneris, vt in gratiarum actione permanens, in gaudio, & cordis lætitia tibi Creatori suo seruiat; Et quæ tibi sunt placita, perficiat: ac denique ad æternæ vitæ pocula peruenire mereatur. Qui in vnitate perfecta viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Oremus.

DVlcis Virgo Maria, & vos omnes supernorum ciues, quorum precibus osculum pacis hunc creaturæ non negauit Dominus, pro vniuersis beneficijs acceptis gratias agentes depræcamur: Vt Dæmone prostrato in alarum vestrarũ protectione sit nunc, & semper. Per eum, qui viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

BENEDICAT CREATVRAM liberatam, cum manus impositione, dicens.

BEnedicat ✠ te Sanctissima Trinitas, Pater ✠ & Filius, ✠ & Spiritus ✠ Sanctus: benedicat ✠ te dulcissima Virgo Maria aduocata nostra, Benedicant ✠ te omnes spiritus beati præliatores fortissimi: Benedicant † te Apostoli intercessores gratissimi: benedicant ✠ te Martyres certatores victoriosi: Benedicant ✠ te virgines, de victoria psallentes: Benedicat ✠ te turba magna, quam dinumerare nemo potest, ex omnibus gentibus, stantes ante Thronum Dei. Amen.

BEata ✠ sit anima tua: vt audiat Dominum ad se loquentem, & accipiat de ore eius verbum consolationis: Beatæ ✠ aures tuæ, vt venas diuini susurri suscipiant, & interius auscultent veritatem loquentem, & dicentem. Beati ✠ oculi, vt exterioribus clausi, interioribus verò aperti sint. Benedictæ ✠ manus, & pedes tui ad operandum in vinea Sabaoth. Benedico ✠ te, vt interna penetres, & ad capienda arcana cęlestia magis, ac magis per quotidiana exercitia studeas te præparare. Benedico † te, ò anima sancta, vt claudas sensualitatis tuæ ostia, vt audias quid loquatur Dominus Deus in te; Nam ipse dilectus tuus loquitur tibi; dicens. Salus tua ego sum, pax, & vita; & vt veram valeas apprehendere beatitudinem. Loquere Domine ad seruum tuum, & conforta eum ad ambulandum in vinea salutis, instrue, & illumina cor suum: Fæcunditatem dona, tribue auditui suo intelligentiam. Lo-

que-

quere Domine; quia audit seruus tuus. Verba enim vitæ æternæ habes, loquere ad totius vitæ suæ emendationem, & ad tuum perpetuum honorem, & gloriam.

Benedico te ✠ N. vt sis, sicut, qui sine intermissione habet cogitationes apud Altissimum, & deprecationes ad Christum, & requiescit in passione Christi, & deuotè confugit ad vulnera, & stigmata Iesu; Sicut qui sustinet contraria cum Christo, & pro Christo, & perfectè intrat in interiora Iesu, & de eius ardenti amore fruitur. Benedico ✠ te N. ac inuoco Iesum, vt loquatur intus tecum, saltem verbum, quia si tecum erit Iesus anima tua consolabitur, & nullus poterit tibi nocere inimicus. Benedico ✠ te, vt scias conuersari cum Iesu; vt scias tenere Iesum, vt tecum sit Iesus, vt ex omnibus charis tuis, sit tibi Iesus dilectus, specialis, quia solus bonus, solus fidelis, solus æternus, solus immensus, solus omnia implens, solus solatium animæ est, & vera cordis lætitia: Ideo solus amandus, & adorandus, & solus in te sit Iesus, & in omni opere tuo. Benedico ✠ te, vt gratia Iesu præueniat te, & trahat te ad se; vt fruaris gratia Dei, & solus cum solo vniaris, & vt æquanimiter stes ad voluntatem Dei, quia post hyemem, secuta est in te æstas, post noctem, rediit dies: & post tempestatem, serenitas magna visa est, qui te benedixerit, sit ille benedictus, & qui te maledixerit, maledictionibus repleatur.

Accipe benedictionem ✠ à Domino, & misericordiam à Deo salutari tuo; vt non ad sinistram declines, sed perfectè, & diligenter custodias mandata sua. Aperiat Dominus thesaurum suum optimum Cœlum, vt tribuat pluuiam terræ in tempore suo: & benedicta sit ipsa terra ad reddendos fructus, & ad cunctorum abundantiam, quæ tibi sunt in vsu: Abundareque te faciat omnibus bonis, sicut abundare fecit populum Israel perseuerantem in mandatis suis. Benedicat ✠ te, Deus in Throno suo stantem, ambulantem, comedentem, ac dormientem, vt in caput prædestinatorum sis, & domus tua tota, vsque ad tertiam, & quartam generationem. Et omne consilium cordis tui, sua virtute, corroboret, vt glorietur in te anima tua, & sit nomen tuum in numero Sanctorum, & iustorum: & domus tua in sanctificatione permanet: Et tandem benedictio Dei descendat super te, & maneat semper tecum. Amen.

PONAT MANVS SVPER CAPVT liberati, & dicat.

DOminus Iesus Christus apud te sit, vt te defendat. Amen. Intra te sit, vt te conseruet. Amen. Ante te sit, vt te deducat. Amen. Post te sit vt te custodiat. Amen. Super te sit, vt te benedicat; ✠ Qui cum Patre, & Spiritu Sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

VNGAT EXTREMAS PARTES corporis oleo sacrato, videlicet, frontem, manus, & pedes creaturæ liberatæ, dicens.

VNgo te hoc oleo sacrosancto, vexilloquè sanctæ Crucis ✠ munio te seruam Dei N. vt hæc vnctio armatura sit fortis, potens, & præualens contra inimicos tuos, qui, si viderint te, fugiant territi à conspectu tuo, & ad te in æternum accedere non valeant. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

PRÆCEPTVM DÆMONIBVS intimandum, tenens crucem manibus, vel sanctiss. EVCHARISTIAM.

PRæcipio vobis Dæmonibus, qui paulo ante vexabatis hanc creaturam N. & strictissimè impero; In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti: In nomine Beatæ Virginis Mariæ. In nomine Michaelis Archangeli: In nomine Aduocatorum nostrorum, qui fuerunt potentes in prælio; & in nomine totius curiæ cælestis; & in virtute, & per virtutem eorum mysteriorum per quæ fuistis superati, & per quę denuo potestis arctari, constringi, & ligari, vt astricti sitis remanere in ea parte, in qua, sic placuit Altissimo vos relegare, & in futurum huic creaturæ N. non valeatis, per vos, nec per submissos spiritus, molestationem; infestationem; nec perturbationem aliquam inferre. Maledicat vos ✠ Deus Pater, Maledicat vos Deus Filius. ✠ Maledicat vos Deus Spiritus ✠ Sanctus. Confundat vos Deus Pater. ✠ Confundat vos Deus Filius. ✠ Confundat vos Deus Spiritus ✠ Sanctus. Liget ✠ vos Deus Pater. Vinciat vos ✠ cathenis indissolubilibus Deus Filius. ✠ Irretiat ✠ vos vinculis fortissimis Deus Spiritus † Sanctus. Amen.

MODVS

MODVS ORANDI SVPRA febrecitantes, ex Sancto Ambrosio.

INFIRMVS CONFESSVS, SANCTISSIMAQVÆ Eucharistia refectus, quinque dies ieiunus, in Ecclesia genuflectat, teneatur candelam benedictam accensam. Sacerdos vero, saltem stola indutus, ponat super caput infirmi manum, & dicat.

SVper ægros manus imponent, & bene habebunt. Iesus Mariæ filius, Mundi salus sit tibi clemens, & propitius, & liberet te ab omni febre, qui viuit, & regnet cum Deo Patre, & Spiritu Sancto in secula sæculorum. Amen.

Iustus es Domine, & rectum iudicium tuum.
Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo. Oremus.

OMnipotentem Deum, qui per sanctos Apostolos, & Martyres suos diuersa sanitatum dona largitus, fratres charissimi deprecamur, vt huic famulo suo N. qui febris vexatione fatigatur, fidelissimi famuli sui Sigismundi præcibus clementer occurrat, qui, dum nobis illius patefecit merita, isti conferat medicinam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

LECTIO EPISTOLÆ BEATI Iacobi Apostoli.

CHarissimi. Tristatur aliquis vestrum? oret. Æquo animo est? psallat. Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiæ, & orent super eum, vngentes eum oleo in nomine Domini, & oratio fidei saluabit infirmum: Et alleuiabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei. Confitemini ergo alterutrum peccata vestra, & orate pro inuicem, vt saluemini.

Deo gratias.
Domine refugium factus es nobis à generatione, & progenie.
Alleluia.
Dominus vobiscum.
Et cum spiritu tuo.

EVANGELIVM SECVNDVM Lucam.

Gloria tibi Domine.

IN illo tempore, surgens Dominus Iesus de Synagoga, intrauit domum Simonis: Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus; & rogauerunt illum pro ea: Et stans super illam, imperauit febri, & dimisit illam. Et continuò surgens ministrabat illis. Cum autem Sol occidisset, omnes, qui habebant infirmos varijs languoribus, ducebant illos ad eum. At ille, singulis manus imponens, curabat eos.

Laus tibi Christe.

INfirmorum propitiator, abiectorum protector, desperandorum: Saluator: Deus Patris mei, & Deus hæreditatis Israel. Dominator cœlorum, & terræ. Creator aquarum: Rex totius creaturæ tuæ; Exaudi preces nostras, & ad aures misericordiæ tuæ supplicantium vota perueniat.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DOmine sanctæ Pater omnipotens æternæ Deus, qui contulisti fidelibus tuis remedium vitæ post mortem, vt sanos se esse sentiant; quibus Paradisus patet; præsta quæsumus, vt quod fideliter, in nomine electi tui Sigismundi pro infirmantibus petimus, famulus tuus N. qui febrium patitur molestiam; celerem medicinam consequatur, Præsta ergo Domine, vt quicunque sub conspectu nominis tui, nomen famuli tui Sigismundi Episcopi inuocauerit; ad sanitatem pristinam ex tua gratia se peruenisse protinus sentiat. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Dominus vobiscum.

Et cum spiritu tuo.

Sursum corda.

Habemus ad Dominum.

Gratias agamus Domino Deo nostro.

Dignum, & iustum est.

Verè dignum, & iustum est: Qui peccata nostra portauit in corpore suo: cuius vulnere plagarum sanati sumus: cuius tactu vis febrium mox recessit. Cuius sermone confestim surdus audiuit. Cuius iussu mutus fari non distulit: Claudus cucurrit, cœcus vidit, ægrotus præualuit, surrexit de sepulcro

quattriduanus. Nunc ergo Domine donum maiestatis tuæ agnoſcimus requiem eſſe homini pacifico. Tu namque omnipotens æternæ Deus, qui inter bellatorum tumultus examinantium perſecutoris electo tuo Sigiſmundo triumphum martirij contuliſti, vt diſpenſandum pauperibus pulſanti aperire, dignatus es; ſecutus gratiam, ſecutus miſericordiam, vt poſt mortem oſtendat virtutem, quam ante mortem firmauit. In fide enim tua dona ſunt Domine, vt in nomine electi tui Sigiſmundi, per communicationem corporis, & ſanguinis Domini noſtri Ieſu Chriſti tempeſtatem frigoris excutias, febrium ardorem repellas, & præſentem famulum tuum N. ad ſanitatem priſtinam reuocare digneris. Per Chriſtum Dominum noſtrum, per quem maieſtatem tuam laudant Angeli, venerantur Archangeli; Throni, Dominationes virtutes, Principatus, & Poteſtates adorant, quem Cherubin, & Seraphin: ſocia exultatione concelebrant, ſine fine dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabbaoth. Pleni ſunt Cæli, & terra gloria tua, Oſanna in excelſis. Benedictus qui venit in nomine Domi, oſanna in excelſis.

Non eſt aliud refugium niſi in te ſperare Chriſte: precibus ſupplicantium tuorum libera nos Domine.

Dominus vobiſcum.

Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui omnem infirmitatem, & omnem languorem, ab humanis corporibus tua pietate depellis. Adeſto propitius ſeruo tuo N. & ad priſtinam ſanitatem citò eum reuocare digneris. Per Dominum noſtrum Ieſum Chriſtnm Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

ASPERGAT EVM AQVA Benedicta.

Et vnaquaque die vngat oleo benedicto infirmum in fronte, dicens, per iſtam ſanctam vnctionem, & miſericordiam Dei libero te ab omni febre. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

NOMINA

NOMINA DÆMONVM comburenda in fine maledictionum, vt suo loco notatur.

ASTaroth, Baal, Cozbi, Dagon, Aseroth, Baalim, Chamos, Beelphegor, Astartem, Bethagen, Phogor, Moloc, Asmodæus, Bele, Nergel, Melchon, Asima, Bel, Nesroch, Tartach, Acharon, Belial, Neabaz, Merodach, Adonides, Beæmoth, Erobaal, Socorbenoth, Beelzebub, Læuiathan, Lucifer, Sathan, Mahomet, Dæmon spiritus destinatus ad Infernum. Spiritus damnatus, atque damnandus. Spiritus vbique deridendus. Spiritus flagellatus, & vlceribus plenus; Spiritus deiectus de Societate Beatorum, de loco inenarrabili, & de charitate IESV CHRISTI. Spiritus pedagogus, inurbanus, in furca Infernali impensus. Spiritus deformis, leprosus, & stercoratus. Spiritus incantator, magus, & maleficus. Spiritus excommunicatus, & maledictus in æternum. Spiritus præcipitatus in pœna æternali. Spiritus immundus, sine gratia Dei. Spiritus spurcitiæ, & rusticus Tartareus. Spiritus superbiæ, adulationis, & ambitionis. Spiritus præsumptionis, & iactantiæ. Spiritus desperationis, detractionis, & contumeliæ. Spiritus blasphemiæ, hæresis, & petulentiæ. Spiritus idolatriæ, & irreuerentiæ. Spiritus iracundiæ, iniuriæ, & homicidij. Spiritus infidelitatis, & apostasiæ. Spiritus crudelitatis, contentionis, & discordiæ. Spiritus curiositatis, derisionis, & vituperij. Spiritus odij, schismæ; & seditionis. Spiritus litigij, maledictionis, & iniustitiæ. Spititus auaritiæ, fraudis, & rapinæ. Spiritus hypocrisiæ, ebrietatis, & in obedientiæ. Spiritus mendacij, ingratitudinis, & negligentiæ. Spiritus incontinentiæ, sacrilegij, raptus, incesti, sodomiæ, bestialitatis, adulterij, & fornicationis Spiritus obstinationis, inuidiæ, & impietatis. Spiritus scandali, inquietudinis, & tripudij. Spiritus susurrationis, detractionis, & infamiæ. Spiritus simoniæ, simulationis, & stultitiæ. Spiritus verbositatis, murmurationis, & malitiæ. Spiritus vanitatis, pertinaciæ, & vagationis. Spiritus tentationis, elationis, & pompæ. Spiritus otij, pigritiæ, & somnolentiæ. Spiritus iniuriæ, rumoris, & loquacitatis Spiritus rapacitatis, fraudolentiæ, & inquietudinis. Spiritus, desperationis, contemptus, & impietatis. Spiritus mendacij, cupiditatis, & periurij. Spiritus sceleris, & per-

perſeuerantiæ in peccato. Spiritus bellorum origo, omnium malorum finis,& cauſa. Spiritus deriſio totius naturæ Angelicæ. Angelus nigerrimus,ſerpens antiquus,& primus Dei hoſtis. Spiritus inferni ianua,baculum impiorum,& artium peſſimarum Magiſter. Spiritus mala beſtia, lupus rapax, & fera peſſima. Spiritus coluber tortuoſus,ſus famelica,& canis rabidus. Spiritus aſpis Tartareus,auis mordens,& ſcropha ſtercorata. Spiritus perditionis filius,generis humani inimicus,& proditor iniquus. Spiritus venator animarum, & pulicorum, & cultor peruerſarum dogmatum. Spiritus ſubuerſor pauperum, fons vitiorum,& cunctorum malorum inuentor. Draco inſidians,ſcorpio venenate,& bellis contagioſa. Corue nigerrime,cuſtos porcorum,& beſtia fœtidiſſima. Cubicularius Sathanæ,ianitor Inferni,& feramentarius. Creatura infima, & idiota,damnata,& reprobata,& maledicta in æternum. Baiulus adulterinus,& Cerdo potatus abſynthio. Spiritus mediaſtine,agaſo,& caprile. Miluo inextricabilis,& calcitrans Mulus. Promptuarium cunctarum iniquitatum. Draco Babylonicus,deſtructor vniuerſi,Iuſtorum perſecutor, & Phantaſma nocturnum maledictum.

Finis tertiæ, & vltimæ Partis Complementi Artis Exorciſticæ.

c

MODVS INTERROGANDI DÆMONEM AB EXORCISTA,

In quo primò agitur de ijs quæ possunt licitè peti à Dæmone per exorcismos, & de insidijs Diaboli transfigurantis se in Angelum lucis.

Secundò de efficacia exorcismi.

Tertiò de cognitione maleficiati, ac de simplici assistentia Dæmonis.

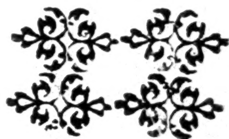
Quartò de remedijs erga maleficiatos, ac à Dæmone obsessos.

Quintò de Dæmonibus incubis, & succubis.

Sextò de expressa, & tacita inuocatione Dæmonis, nec non de superstitione.

Vltimò de scientia ministri circa administrationẽ exorcismi.

AVCTORE
CAROLO DE BAVCIO
Sacerdote Capuano.
Professore Theologiæ speculatiuæ, & moralis, & vno ex summis Pœnitentiarijs in Ecclesia Neapolitana.

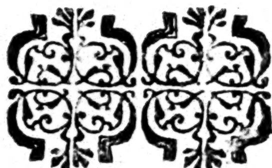
VENETIIS, Apud Turrinum. MDCXLIII.

CVM LICENTIA, ET PRIVILEGIO.

De modo

AD LECTOREM.

SAcerdos ex vi characteris Sacerdotalis non ſolum, eſt prǽditus facultate conficiendi Corpus, & Sanguinem Domini Noſtri Ieſu Chriſti, & abſoluendi à peccatis in actu primo, & in actu ſecundò cum licentia Ordinarij, vbi vult, excipere confeſſionem, ſed etiam habere auctoritatem exorcizandi, & quia multa ſcientia requiritur ad hoc munus exercendum, idcirco operę pretium exiſtimaui componere hunc libellum, & colligere quod ſparſim in Doctoribus reperitur, vt præ manibus Sacerdotes haberent, quod eſt neceſſarium pro tali munere.

QVÆ-

QVÆRITVR I.

Quæ possunt licitè peti à Dæmone per exorcismos.

RESpondetur ex communi DD.sententia, teste Sanchez in summa lib. 2. cap. 42. num. 23. posse licitè peti ab adiurante ea quæ expulsioni dæmoniorum conducunt, quia hoc non est velle societatem inire cum ipso, sed ab ea recedere. Vnde in primis licet interrogare nomen proprium, aut eius suppostititium, quia confert, vt præcepta, quibus aduersus eum vtimur nominatim dirigamus, ita Syluest. Thireus, & Delrius cit. à Sanchez loc. cit. docent, secundò licet interrogare causam ingressus. Quippe ea nosse confert, vt ea remota, si tolli possit, minor sit Dæmonis in hominem potestas, & si sit aliquod peccatum obsessi, vt adstantes à similibus caueant, & eo expiato facilius sanetur energumenus ita DD. cit. Tertiò licet interrogare, an Dæmones in corpore obsessi adsint cum maleficio, & an illud ad mortem fuerit effectum, an ad odium tantum, an sterilitatem, an uerò ad amorem, vel alium finem.

Quartò licet interrogare, an sit vnus Dæmon, an plures in corpore obsessi, quippe confert, vt norit exorcista, cum quot hostibus pugnet, omnesque à corpore egrè imperet. ita DD. cit.

Quintò licet interrogare de capite. ac superiori duce talis cohortis inferni, & scribendum est in charta, & quamuis Dæmones, sæpè mentiantur, at quando diuina virtute ex sacrorum hominum obiurgationibus adiguntur, vt causas, vel nomina fateantur, propter quas hominibus molesti sunt non dubitandum est, quin ipsis fides haberi possit.

Sextò interrogādum est de ratione ingressus in tale corpus, & num maleficij, aut incantationis aliquo signo ibi ligati existant, quodque illud sit; vbi repositum; quaue materia constructum, &c.

Septimò si extrinsecus adsint etiam eorum socij, ministri, vtque fautores, quot sint, & quomodo permaneant ipsi.

Octauò quamdiù ibi permanserint.

Nonò interrogandus est Dæmon de genere magiæ, cuius nefario opere coarctatus fuerit ibi persistere, dummodo obsessus sit maleficio affectus nec non si adest maleficium:

Decimò interrogandus est dæmon de causa huius maleficij, & cruciatus, & an sit diuina prouidentia.

Vndecimò interrogandus est Dæmon cuius ordinis fuerit

ipse ante lapsum in Cælorum sedibus.

Duodecimò cui regioni, ac climati addicti sint ab ipso Deo Creatore, ac punitore æquissimo, sint ne Orientales, Occidentales; Meridionales, an Septentrionales.

Decimo tertiò cuius naturę sint; ignei v3. aere, aquatici, aut terrestres, ad hoc, vt facilius remedia applicentur opportuna ab exorcista sciente per contraria symbola ipsos vario modo torqueri; atque fugari, Dei adiuuante gratia.

Decimo quartò interrogandus est Dæmon quænam spiritalis potestas Angelorum uehementius illis aduersetur in Cælis.

Decimoquintò quisnam Beatorum sit eis magis aduersus in Cælorum sedibus, à quibus ipsi fortiter diecti fuerunt.

Decimosextò interrogandi sunt quo medio ipsi efficacius sunt expellendi.

Decimo septimò quo in loco, Ecclesiæ, tumuloue Sanctorum erit eorum exitus, aut expulsio.

Decimo octauò interrogandus est per quem exorcistam, aut Sacerdotem erit expellendus.

Decimo nonò quo præsertim tempore abituri sint.

Vingesimo interrogandum est caput ipsorum, de signo reali, atque sensibili sui ipsorumque omnium discessus. Quod si eis ab altissimo prefiniatur, ac peculiariter precipiatur; recipiendum erit cum iuramento solemniter repetendo, tormentisque comprobando, una cum ceteris interrogatorijs iudicialiter exhibitis.

Si autem exitus sui signum desuper non habuerit, imponatur ei ab ipsomet exorcista, ut Dei ministro, & iudice super hanc causam ipsis Dęmonibus delegato, plena cum potestate eos condemnandi. Aduertat tamen hoc exequi imperio suę uoluntatis coniunctę semper, cum diuina uoluntate.

Hoc autem sit, uel lampadis extintio, uel campanulę sonus, uel sanguineus sputus ibique lęsione creaturę, uel imploratio diuini nominis, uel B V. &c.

Licitum quoque est interrogare nō deprecatiuè, sed coactiuè aliquam ueritatem ad peculiarem Dei gloriam, & astantiū utilitatem, quando adiurans prudenter iudicauerit id expedire, quia tunc hostiliter agitur cum illo, tunc que calcatur, & cogitur. Nec enim ad Dei gloriam, & spiritualem astantium utilitatem dicit. Ita D. Thom. 2. 2. quest. 95. art. 4. ad 1. & Caie. 2, 2. quæst. 90. art. 1. Tabiena verbo inuocatio num. 2.

quæ-

quæst. 1. & verbo adiuratio nu. 6. concluf. 10. & Soto lib. 8. de iusti, t. quæst. 3. art. 2. ad 2.

Sed addunt Caiet. Tabiena, & Soto, id non faciendum est, nisi à sanctis viris. Imò Sotus dicit à Sanctis viris, qui potestatem à Deo acceperunt compellendorum Dæmonum, ad hæc vera fatenda.

Denique licitum est interrogare creaturam vexatam à Dæmone de die, & hora qua se senserit se malè habere, & cum veritas ex his habuerit, statim exorcista perquirat, & cognoscat, quænam costellatio tunc temporis regnaret, cum quo signo se coniugeret, & an foret crescente Luna, nec ne cum cæteris concurrentijs, & quando ipsa costellatio deuoluta fuerit ad eundem cursum tunc debent dari maleficiatis remedia, & instrumenta maleficialia, & quæ in lectis, & extra inueniuntur eodem tempore comburi debent, vt rectè docet.

Zacharias Vicecomes in suo complemento artis exorcisticæ.

Aduertunt D D. quod non est peccatum mortale interrogare Dæmonem existentem in energumeno circa res vanas ex quadam curiositate, & leuitate, tamen est peccatum veniale propter actus imperfectionem, vt communiter docet DD. teste Sanchez lib. 2. cap. 42. num. 5.

Hoc tamen limitandum est primò, quando, vnum, vel alterum verbum interrogatur; at longos sermones, cum Dæmone commiscere, ait Sotus periculosum esse, & Sanchez loc. cit. dicit esse mortale.

Limitatur secundò, dummodo ea interrogatio non fit deprecatiuè, sed imperatiuè, quia deprecatiuè, interrogare pertinet ad amicitiam cum ipso, & ita semper est mortale: ita Syluest. & Armill. cit. à Sanchez loc. cit.

Limitatur tertiò dummodo intentio non sit addiscendi aliquid à Dæmone, tunc enim esset mortale, quia est aliquod ab illo beneficium expectare, ita Armilla cit. à Sanchez quem ipse sequitur loc. cit.

Limitatur quartò dummodò interrogans non firmam, & certam dicto Dæmoni fidem habeat. Quippè id esset valdè honorare Dæmonem, atque interroganti valdè periculosum, ita Syluest. & Armill. loc. cit. à Sanchez.

Limitatur vltimò, nisi credatur fore, vt Dæmon occultum alicuius peccatum detegat, tunc enim mortale esse, ob infamiæ proximi periculum, atque ita docet Medina cit. à Sanchez loc. cit.

Caietan. & Tabien. cit. à Sanchez loc. cit. dicunt ex imperfectione actus, esse veniale efficere, vt Dęmon in energumeno existens aliquid vanum faciat, vt mouere capitem, &c. dummodo non petatur à Dæmone deprecatiuè sed tantum imperatiuè.

Aduertit Delrius lib. 6. disquisit. magic. c. 2. q. 3. sect. 3. in 4. remedio, quod exorcistæ non debent cum Dæmone iocari, & nugacia miscere, quia cum sancta res sit Dæmones eijcere, sanctè tractanda est, vnde refert Delrius loc. cit. quoddam graue Dei supplicium, quod contingit exorcistę cuidam cum Dæmone nuganti, ac proinde monendos Dęmone nugāti, ac proinde monendos esse exorcistas, vt à superfluis colloquijs cum Dæmone abstineant, sed statim debet exorcista imperare Dæmoni, vt taceat, quia ait Sanch. loc. cit. quod multi accedunt causa audiendi sermones, quos vltro citroq; Dæmon & exorcistæ miscent; & solet Dæmon nonnullos morum fideique errores docere; & impetrare; vt astantes aliquibus vanis, & superstitiosis vtantur, solet etiam Dæmon diffamare innocentes, & occulta vera crimina detegere; aliquos interdum solet dicere Dæmon se timere, vt eos impellat ad superbiam,

SED PETES I.

An liceat adiuratori præcipere Dęmoni superiori, vt inferiorem è corpore pellat.

Respondet Siluest. verbo adiuratio quęst. 5. hoc esse licitum, nempè licere adiuratori præcipere dæmoni superiori, vt inferiorem à corpore pellat.

Sed Sotus lib. 8. de iustitia quest. 3. art. 2. Suarez tom. 1. de ligione lib. 2. Cap. 18. num. 8. Lessius lib. 2. de iustit. cap. 44. dub. 6. num. 49. Sanchez in summa lib. 2. cap. 42: num. 21. docent hoc hoc non licere, quia hoc est aliquod beneficium à dæmone recipere.

Nec etiam est licitum adiurando inuocare dæmonem, vt auxilium, præstet contra tempestates, & alia nocentia frugibus, ita docet D. Thom. 2. 2. quæst. 90. art. 3. & Sotus lib. 8. de iustit. quæst. 3. art. 3. quia, & si posset superior Dæmon inferiorem arcere, vt ab eo damno inferendo, non cesset tamen licet id ab ęo petere, ne beneficium ab ipso recipiatnr,

PETES

PETES II.

An liceat exorcistæ Dæmonem in Infernum committere.

REspondetur affirmatiue, nempè licere exorcistæ Dæmonem in infernum committere, quia illi is locus à Deo paratus est, ita docet Thyreus de demoniacis, cap. 46. num. 23. Delrius lib. 6. disquisit. magic. cap. 3. litt. B. in fine, additque, & bene, illi licere eam in desertum locum tradere, vbi hominibus nocere nequeat; & hæc loca exorcistam tantum definire sub spe diuinæ ratificationis. Quippe eiectionis promissionē habemus, exilij autem illius, exempla quædam, non tamen promissionem.

PETES III.

An liceat exorcistæ petere signum à Dæmone, quo testetur se corpore exire, & fore, vt nunquam redeat.

REspondet Soto lib. 8. de iustitia quæst. 3. art. 2. 2. & Cirrelo de superstit. 3. part. cap. 8. hoc esse superstitiosum, eo quod sit pater mendacij, ac proinde, nec eius signis fides habenda est.

Sed communior DD. sententia docet, teste Sanchez in summa lib. 2. cap. 42. num. 28. licere id petere, nempè signa petere à dæmone quando egressus est à corpore energumenti, vt solet esse signum, extinctio luminis, vel vitri alicuius ruptio, vel aliquid aliud.

Tandem in Sacerdotali Romano instruitur exorcista, vt hoc signum petat.

Fateor tamen ex hac signi traditione non astrictum esse Dæmonem ad non redeundum, sed si non redeat, est quia nō vult, aut ex aliqua alia causa eum cogenti, vt docet Abulens. 1. Reg. 16. quæst. 41. securiores tamen nos reddit de suo discessu, & non reditu,

PETES IV:
An flagellis, ac alapis exorcista licitè possit dæmoniacum percutere, an id superstitionem sapiat?

RESpondet Simāca, & Bartholomeus cit. à Sanchez lib. 2. cap. 41. num. 29. errare qui dæmoniacos flagellis, aut alapis cedunt, quia dæmon fingit se dolere, aut affligi, vt fatuos decipiat, & vt corpora illa torqueantur.

At Thyreus de dæmoniacis cap. 46. num. 31. quem sequitur Sanchez lib. 2. cap. 42. nu. 29. & 30. docent hoc esse licitū nempè percuti ab exorcista dæmoniacum flagellis, ac alapis; ratio est tum quia dęmon nimis confunditur, tum quia dissoluuntur conditiones, quas ipse in humano corpore postulat, & proinde aufugit, vtpotè, qui aptum sibi domicilium minimè inuenit. dicunt Simancas, & Delrius cit. à Sanchez num. 39. vsum fumi hypericontis, ruta & cornuum, stercorisque caprini, quod defatigari solet aliquando dæmoniacos ab exorcista esse superstitiosum.

At Sancbez loc. cit. docet quod flagella fumum, & sputum quibus Dęmoniacus defatigatur ab exorcista esse res superstitiosas si hæc adhibeantur tamquam virtutem aliquam habentia directè ad Dæmones expellendos, quia nulla res corporalis vim habet ad Dæmones expellendos, ipsosue affligendos, vt communiter affirmant DD. apud Sanchez lib. 2. càp. 42. num 10. nam Dæmon est spiritualis ergo pati nequit à re aliqua corporali: fatentur tamen DD. posse applicatis aliquibus naturalibus medicamentis energumeno vexationem dæmonis, sedari, atque ita, & si directè, & proximè res corporales nil in Dæmonem operentur, at operantur indirectè, & mediatè, iuuando, & eius vexationes placentur. Quippe impediunt ea medicamenta, vel auferunt dispositiones illas corporis, quibus Dæmon vtitur ad vexandum, & hoc modo explicant DD. id 1. Reg. 16. vbi narratur Saulem à Dæmone obsessum, eo liberatum Dauide pulsante citharam, sensus enim est, tunc non ita Saulem à Dæmonæ vexatum; eo quod eo pulsu refocillabatur, sicque dęmonis molestias minus sentiebat, & ita quoque intelligitur, cap. fin. 25. quæst. 7. ibi Dæmonium substinenti licet petras, vel herbas habere sine incantatione, quia ea applicantur non quasi vim habeantur contra Dęmonem, sed ad minuen-

nuendum, vel auferendum prauum corporis humorem, quo Dæmon vexat.

Itaque concludit Sanchez lib. 2. cap. 42. num. 30. si fumus hypericontis, rutæ, &c. non ea existimatione adhibeantur, quasi vim habentes ad expellendos Dæmones, sed quasi confundẽtes Dæmonem, & in ipsius contemptũ, & contumeliam vt vel sic se contemni in eo domicilio minimè patiens superbissimus, illud deserat, non sunt superstitiosa, sed ex se licita, vt etiam docet Tyreus de demoniacis cap. 46. num. 31. & philiarcus de officio Sacerdotis tom. 1. part. 2. lib. 3. cap. 11. vbi dicit multos Sanctos, Dæmonem expulisce expuendo in eum, quia Dæmon, ait, se contemni videns torquetur, & ideò aliquando recedit.

Nec etiam superstitiosum est, sed licitum, applicare aliquas herbas medicinales, aut alia medicamenta Dæmoniaco, ait Sanchez loc. cit. sed num. 31. id enim non fit quasi ea vim contra Dæmones habeant, sed ad medendum morbo, ex quo fit si exorcista in aliquo libro de hoc tractanti inuenerit aliquas medicinas applicandas energumeno, teneri eas me dico relinquere, quia cum ipse medicandi artis ignarus sit poterit facilè errare, ita Philiarc. loc. cit.

Licitum quoque est, nomen Dęmonis in aliquo papyro scribere, & id scriptum comburere, ita dicitur faciendum in Sacerdotali Romano, quia id fit in Dæmonis contemptum, & contumelia afficiendi ipsius gratia, vt docet Philiarc. & Sanchez loc. cit. At superstitiosum est, & manifesta, radere pilos, aut capillos Dæmoniaci, ad expulsionem Dæmonis.

Superstitiosum, & vanum est præcipere Dæmoni sub pæna excommunicationis, vt exeat, quia Dæmon est incapax excommunicationis, quare dum in Sacerdotali Romano instruitur exorcista, vt id præcipiat non sumitur excommunicatio propriè, sed pro execratione, & maledictione, vt bene ait Suarez tom. 5. 3. part. disp. 5. sect. 1. & hoc modo id est licitum.

Vanum quoque est, vti terminis iudiciarijs, erga Dæmonem præcipiendo ei, vt nunc exeat, & iterum tali die se iudicio sistat, quare monendi sunt exorcistæ, vt ab his terminis abstineat, quia lis non intentatur cum Dæmone, nec exorcista est eius iudex, ita Delrius, lib. disquisit. magicar. post. lib. 6. in anacephaleosi monit. 10.

PETES

PETES V.

An homo vim habet alligandi Dæmonem alicui rei.

RESpondetur ex communi DD. sententia teste Sanchez lib. 2. cap. 42. num. 11. negatiuè, quare dum aliqui sic Dæmonem quem familiarem vocant alligatum, aut inclusum dicuntur habere: dupliciter intelligitur. Primò, vt ipse Dæmon sponte sua se alliget, aut illud includat pacto cum homine inito expressè, vel occultè, vt id Dæmon faciat, cum primum certa quædam verba; & carmina, aut veneficia, aut incantamenta intellexerit.

Quare, vt benè notant Abulens. Toled. & Delrius cit. à Sanchez fingunt Dæmones se homini subdi ab ipsoque alligari, & cogi, vt vel sic magis ad veneficia afficiatur. Quippe si Dæmones possent ab homine cogi, non docerent eum modos quia ob nullum lucrum hominibus subdi, eisque esse inferiores eligerent.

Secundo modo id fit, vt superioris Dæmonis coactus, inferior includatur in eum locum, illicque alligetur, per pactum à Mago cum superiori Dæmone initum, vt inferiorem includat, & alliget: ita docet August. lib. 21. de ciuit. Dei, D. Thom. 4. contra gentes c. 90. Victo. Tolet. Delrius, & Valentia, quos citat, & sequitur Sanchez in summ. lib. 2. cap. 42. num. 11.

Addit benè victoria Dæmonem superiorem non posse physica actione alligare inferiorem, ita vt eo absenti inferior discedere non valeat sed sola morali coactione, idest, imperio, sicut subditus dicitur cogi imperio superioris ad aliquid faciendum, atque addit non esse verisimile. Dæmonem ita alligari illi rei, vt nunquam inde recedat, sed dici alligatum, quia vocatus à possessore illius rei, semper venit, nec indiget longa temporis mora ad redeundum vbicumq; sic sed breuissime redit, & tempore ferè imperceptibili, atque a quouis distantia potest cognoscere quid geratur apud illum in cuius potestate res illa existit.

PETES VI.

Quomodo cognosci potest si exorcista aliquid superstitiosum agat, vel dubitatur de superstitione.

RESpondetur esse aliqua, quæ ipsos valde suspectos reddunt de superstitione ac pacto cum Dæmone: primum est si laici, aut clerici prima tonsura insigniti exorcizandi munus quasi ex officio, aut peculiari Dei priuilegio sibi vsurpent. Quia cum id priuilegium non ostendunt & certum sit id munus ex officio illis non competere, suspecti valdè sunt, ita Delrius cit. à Sanchez.

Secundum est, si quis clericus, aut religiosus quasi peculiare sibi vendicet plus virtutis ad Dæmones exorcismis expellendos sibi inesse, quàm cæteris eiusdem ordinis. Hi sunt clarè mendaces, nisi peculiare Dei priuilegium ostendant. ita docet Delrius & Ciruelus cit. à Sanchez lib. 2. cap. 42. num. 35.

At bene concedendum est aliquos maiori dexteritate prædictos esse: ad exorcismos contra dæmones adhibendũ meliusque nosse, quo pacto Dęmones in energumenis tractandi sint.

Tertium est, si peculiaribus exorcizandi formulis, & ritibus diuersis à communibus Ecclesiæ vtantur. Ita Delrius, & Ciruelus. apud Sanchez.

Quartum est si vocibus ignotis vtantur, quas solis Dęmoniacis ad aures dicunt: quia adhibere nomina ignota, & modos clam dicendi, eos meritò suspectos reddunt.

PETES VII.

An liceat exorcistis conniuere petitioni Dæmonis ab obsessi corpore egressuri.

RESpondetur licitum esse conniuere, quando rem iniquam non petit: eo quod ea, nec contra Dei honorem, nec proximi vtilitatem sit, vt si petat non relegari in infernum, aut nouis malis non affici, id enim non est aliquid tamquam amico concedere eive placere velle, sed, vt facilius à corpore obsesso egredi cogatur. ita docet Thijræus de dæmoniacis, c. vlt. à n. 1. vsq; ad 8. & sequitur Sanchez in summa lib. 2. c. 42. num. 36.

Si tamen Dæmon petat ad alium hominem trãsire, aut eum vexare, regulariter, & ferè semper illicitum est conniuere, quia

est

est in proximi damnum, at id liceret quadruplici concurrente cõnditione.

Primo, vt is quam Dæmon possessurus est sit pessimus, & eo supplicio dignus.

Secunda vt adiurans habeat ius, & imperium in eum, quem dæmoni traditurus est atq; potestatem in ipsum dæmonem, summumque ius ad ipsum expellendum quandocunque libuerit.

Tertia est, vt adsit boni maioris spes.

Quarta, vt absit voluntas placendi dæmoni, sed id tantum fiat, ad vtendum ipso tamquam lictore, & carnifice. Tandem etsi integrum sit, in prædictis conniuere dæmonis petitioni; at non tenetur ad id exorcista, vt docet Thyreus cit. à Sanchez num. 36.

PETES VIII.

An liceat adiurare creaturas non rationales fructibus nocentes, vt locustas, nubes, &c.

RESpondetur si dirigatur sermo ad ipsas creaturas non rationales, quasi ipsæ sese moueant, & ex se efficiant nobis aduersa, est vanum, quia nec ipse mouere se valeant ex intentione ad nocendum: vt euenit in animalibus irrationalibus; aut nullo modo se moueant, vt euenit in nubibus, & tempestatibus, nec omnia hæc adiurationis percipiendæ sunt capacia, at integrum est omnia adiurare, quatenus ab alio mouentur ad nocendum nobis. Cum ergo possint, & à Deo, & à dæmone ad id moueri, quando mouentur à Deo adiuranda sunt deprecando Deum, vt id malum auertat; quando verò à dæmone, imperando illi ne moueat, sed nocere desistat. ita D. Thom. 2. 2. quæst. 90. art. 3. ab omnibus receptus.

Ait Nauarr. lib. 5. consil. de sent. excomm. sed cons. 5. nu. 10. in 2. cons. num. 10. esse mortale adiurare creaturas irrationales secundum se, quia est facere exorcismos ridiculos.

Sed communior sententia DD. est, apud Sanchez lib. 2. cap. 42. num. 37. non esse mortale, & dicunt DD. esse veniale, nec animus sic adiurantis est facere exorcismos ridiculos.

Quia tamen nobis non constat, an à Deo an à dæmone moueantur creaturæ irrationales ad nobis nocendum, ideo vtitur Ecclesia vtriusq. exorcismis, nempè orando Deum, & imperando dæmoni, quare etsi in exorcismis quando verba adiurationis, ad ipsasmet creaturas irrationales dirigantur, tamen non

non est intentio dirigendi quasi ipsi adiurationi conniuere debeant, auertendo malum: sed re vera adiuratio ad motorem dirigitur, ad ipsas autem aliquo modo, vtpote in quibus recipitur illa operatio, seu effectus nobis aduersus quem per adiurationem auertere conamur, ita Valentia 2.2.disp. 6.q.8.punct. 2.ad finem, & Sanchez loc. cit. sed num. 38.

Addit denique Sanchez cum commun. DD. sententia num. 39. superstitiosum, & vanum esse, quod quidam irrationalium horum adiuratores admiscere solẽt, quandoq; enim se iudices constituunt ad dirimendam litem, inter hæc irrationalia, & plebem cui nocent, instituuntq; accusatorem, & aduocatum, & irrationalium procuratorem, & dant accusationis copiam, audiuntque procuratoris defensionem; ac tandem vtriusque partis rationibus auditis sententiam proferunt.

Quippè si lis contra irrationalia intentetur, sunt litis, & sententiæ percipiendorum incapacia, & si aduersus dæmones, à quibus mouentur, nil refert illos accusare, aut defendere.

Sunt etiam superstitiosi qui dum hæc adiurant, & pugnare contendunt cum nubibus, & locustis, &c. quia eam pugnam nil conferri, manifestum est ita Sotus lib. 8. de iustit. quæst. 3. art. 3. in fine.

Superstitiosi quoque sunt hæc excommunicantes, quia sunt incapacia excommunicationis. ita communiter affirmant, DD. apud Sanchez loc. cit. sed num. 39.

Nec obstat sæpè hæc obedire sententiæ, ac nocere desinere; quia id non proficiscitur ex virtute sententiæ, sed ex potestate dæmonis auferentis ea animalia nocentia, vt vel sic vana hæc, & superstitiosa hominibus persuadeat.

Tandem superstitiosi sunt, & virtute pacti cum dæmone id efficiunt, qui iactitant se habere potestatem expellendi nubes, ac reliqua frugibus contraria ex certo loco, quia si dicunt esse supernaturalem, tenentur eam probare; Si naturalem, ea vis nulli inesse potest. Nam si hæc auertere valet, cur non incendia, & alia nocentia? Cur etiam nequeunt bona adducere, vt pluuiam tempore siccitatis ita Delrius de disquisit. mag. post lib. 6. in Anacephaleosi, monit. 11. & Sanchez lib. 2. cap. 40. num. 40.

PE-

PETES IX.

An adiuratio contra Dæmonem sit licita & habeat effectũ infallibilem, quando fit ab exorcista clerico, vel Sacerdote.

RESpondetur primò ex D. Tho. 2. 2. q. 90. art. 1. & 2. quod adiuratio deprecatiua non conuenit dęmoni, sed Deo, vt fit ab Ecclesia deprecante Deum per Dominum nostrum &c. adiuratio imperatiua, seu coactiua dæmonum licita est per imperium arcendo illos tamquam hostes, ne hominibus spiritualiter, aut corporaliter noceant secundum potestatem diuinam datam à Christo secundum illud Luc. 10. Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & supra omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocebit. & idem Luc. 10. habentur hæc verba, Domine etiam dæmonia subijciuntur nobis in nomine tuo. Quod in dies fit in Ecclesia Dei per exorcismos aduersus obsessos, & energumenos; & quamuis à Dęmone non petatur, vt exeat, vel nocere desinat, in gloriam Dei, & ob eius nominis reuerentiam: quod adiurationis ratio petit, quia sunt obstinati, in peruersitate, & quidquid agunt, ex Dei odio agunt, tamen dicuntur per exorcismos adiurari propter similitudinem, & analogiam quamdam in hoc consistentem: vt sicut dum homines adiuramus, inducimus eos, vt propter Dei nomen aliquid efficiant, vel caueant, ita Dæmones in virtute, & potestate nominis diuini recedere compelluntur. Quamuis non contendatur, vt ipsi propter Dei honorem aliquid efficiant, vt bene notat Valentia 2. disp. 6. q. 9. punct. 2.

Potestas autem hæc non innititur sanctitati ministri, etsi ea non parum iuuet, sed inuocationi nominis diuini, fidei, & sanctitati Ecclesiæ, in cuius persona exorcismi ab eius ministris dicuntur. ita D. Th. & alij cit. à Sanchez. in summa lib. 2. cap. 42. num. 16. Quare exorcismi non ex opere operantis solo, sed ex opere operato habent eam vim dæmonis expellendi. Sicut, & Sacramenta conferendæ gratiæ, vt colligitur ex D. Thom. 3. p. q. 71. art. 3. & docet Soto in 4. d. 6. q. 3. Christus enim facultatem tribuit Ecclesiæ hos exorcismos instituendi, quibus tamquam instrumentis ministri Ecclesiæ virtute Christi dæmones expellunt. Et quamuis aliqui credant exorcismos instituendi, quibus tamquam instrumẽtis ministri Ecclesiæ

vir-

virtute Christi dæmones expellunt. Et quamuis aliqui credant exorcismos habere hanc efficaciam infallibiliter, secundum ordinariam Dei legem dæmonum expellendorum: impediri tamen quandoque ob modicam ministri fidem, sicut, & gratia est infallibilis Sacramentorum effectus, nisi recipientis obex obest. Quod dicit esse valdè probabile Valentia 2.2.disp.6.q.8. p.2, q.2.

At verius ait Sanchex in summa lib.2.cap.42.num.16.non esse infallibilem hunc effectum, sed ex congruitate quadam, atq; ita verba Christi Marci vltimo in nomine meo dæmonia eijcient, non tàm significant absolutam promissionem de ea re, quàm id plerumque esse futurum quando expediret. Non enim ob solam ministri, aut dæmoniaci culpam, quandoque dæmones non expelluntur, sed etiam ex occulto Dei iudicio propter maiorem animæ vtilitatem, vel in aliorum exẽplum, aut propter aliud Ecclesię commodum: teste D. August. lib.82. quæstionum, quæst.70. atque, ita docent Victoria de magia quæst.6.num.24 Soto Valentia, & alij cit. à Sanchez loc.cit.

Nec solent exorcismis omnes molestias repellit, quas dæmones hominibus inferunt, sed eæ solę ad quas repellendas ob Ecclesia ordinantur. Sunt molestiæ quas inferunt manendo in corporibus, & illa vexando: siue dum interius manent, siue, dum exterius obsident, & illas regulariter sanant, at maleficia, & alia damna, quæ nobis inferunt, contra, quæ non ordinantur directè exorcismi, non tolluntur per eos nisi raro: ita docent Abulens, & Delrius, cit. à Sanchez in summa lib. 2.c.42. n.18.

Respondetur secundò hæc potestas arcendi dæmones eosque expellendi non est omnibus tradita, sed solis ministris, ritè ordinatis in Ecclesia, nempè exorcistis. Quod colligitur ex eo actuum 19 vbi filijs scænæ eam potestatem vsurpantibus obiecit dæmon, Iesum scio, & Paulum noui: vos autem qui, estis? ita etiam DD. affirmant apud Sanchez loc. cit.n. 18. ex honestate tamen, & recto vsu Ecclesiæ non debere clericum inferioris ordinis id facere præsente clerico superioris ordinis ipso inuito: fuit hæc potestas eijciendi dæmones apud Iudæos ante Christi aduentum, sed postea vna cum religione desijt apud ipsos, & translata est ad Ecclesiam act.19.vt colligitur.

Respondetur tertiò nulla ratione est licitum alicui dæmones adiurare adiuratione deprecatiua, idest, ipsum dæmonem precando, vt ob Dei nomen exeat è corpore obsessi; nec etiam imperatiuè, aut deprecatiuè, præcipiendo, aut rogando, vt nobis dæmones aliquod obsequium qualiscunque generis sit illud,

lud, aut qualecunq. beneficium præstent, vt communiter DD. apud Sanchez iu summa lib. 2. cap. 4. num. 9. & Lessius lib. 2. c. 42. dub. 13. num. 70. & 71. tum quia est hostis Dei omniumque Deo adherentium, tum quia nihil vmquam sponte facit, nisi, vt decipiat, & noceat saluti: itaque omne ipsius beneficium est maleficium: hinc Apostol. 1. ad Cor. 1. dicit Nolo vos fieri socios Dæmoniorum, & 2. ad Cor. 2. vt non circumueniamur à Satana: non enim ignoramus cogitationes eius, tum quia vti eorum ministerio, & obsequio pertinet ad quoddam pactum, & societatem cum ipsis.

Aduertunt Doctores, teste Sanchez in summa lib. 2. cap. 42. num. 20. quod si scientia quæcunque naturalis, aut virtus quæcunque rei naturalis, semel cognita est, ipso dæmone monstrante, nihil obstat quominus postea quis possit licitè illa vti, dummodo effectus naturalis sit, nec præsentem dæmonis concursum requirat, quia scientia naturalis est, & quamuis malè parta sit, iam id malæ acquisitionis peccatum transijt, nec inde aliquod vitium scientia naturalis, aut virtus naturalis cognita, contraxit, dummodo conseruatio talis scientiæ, iam non pendeat à Dæmonis ope.

PETES X.

An liceat à malefico parato petere, vt opus maleficijs, maleficio soluat.

RESpondet Aureolus in 4. dist. 34. quæst. 2. & Angelus in summa verbo superstitio num. 13. hoc licere, si quis esset actu dispositus ad faciendum maleficium, sed hæc sententia, teste Sanchez in summa lib. 2. cap. 41. num. 5. est omnino falsa, & erronea, ac proinde omnes Doctores docent hoc non esse licitum, cum maleficium sit intrinsecè malum, quia saltem sit pactum implicitum cum Dæmone, quod numquam est licitū.

Sed licitum est petere, vt maleficium modo licito destruatur, quando constat eum modum licitum non ignorari à malefico, quia nihil refert modum illicitū esse possibilem, si huic malefico est ignoratus. ita DD. teste Sanchez in summa lib. 2. cap. 41. num. 6.

Nec hoc est licitum petere, nempè vt destruatur maleficiū, quando est dubium, an maleficus norit aliquod medium licitum, tùm quia cū cōmuniter sola media superstitiosa norit, est præsumptio contra illum, tum etiam quia tunc perinde est, ac dubi-

dubitare, an solutio illa maleficij possit licitè fieri: quo dubio perseuerante, non est licitum operari, ita DD. teste Sanch. loc. cit. affirmant num. 6. & docet Martianus del Rio lib. 6. disquisit. magic. c. 2. sect. 1. quæst. 2. qui optimè consuluit ibi gratia vincendi huius dubij, esse interrogandum maleficum, quæ media norit; & si renuat explicare, ait esse vehementem suspicionem contra illum, si autem explicet, tunc videndum est an sint licita, hinc colligit Sanchez lib. 2. cap. 41. num. 8. cum DD. à se cit. non licere petere ab alio mago qui auctor illius maleficij non fuit, vt id destruat quando nil de illo, aut de loco vbi sunt eius signa nouit quia petitio est tacita, vt alio maleficio id à Dæmone norit, & soluat, vnde docet Delrius rarissimè licere eam dissolutionem ab alio malefico petere, nisi de loco, & modo maleficij, ab ipso auctore, vel ab alio sit factus certior.

Media verò licita ad destruendum maleficium sunt illa quæ præstari possunt sine ope Dæmonis, exempli gratia dissoluendo ligaturas, aut eas remouendo à sepulchro; si eas ibi sepultas detinet. Hoc enim non est intrinsecè malum; imò hoc non solum est licitum maleficis, sed etiam alij cuicunque, quilibet enim ius habet tollendi ligaturas, nodos, & alia signa malefica eo fine, vt Diabolus nocere desinat vt communiter docet DD. apud Sanchez in summa lib. 2. cap. 41. num. 19. quod quidem verum est, siue vnicum, siue duplex pactum cum Dæmone initum fuerit quia auferendo signum maleficij intentione destruendi maleficium, nec pactum, nec amicitia cum Dæmone confirmentur, nec illi bonos exhibetur, immo potius pactum soluitur, ac Dęmone contempto ab eius amicitia receditur; & ob id signum fœderis aufertur, aut comburitur.

Solent enim malefici pactum inire cum Dæmone, vt quamdiù ligatura aliqua fuerit, vel dum res aliqua in tali loco defossa permanserit, aut quid simile duret maleficium, & ijs ablatis cessat, potest autem id pactum dupliciter iniri priori modo, intercedenti duplici pacto, vt cum conuenitur fore, vt Dæmon vexet adhibito tali signo eoque remoto cesset tunc enim est duplex pactum, alterum nocendi posito eo signo, alterum desistendi eo ablato: posteriori modo, quando vnicum adfuit pactum, vt nocendi posito tali signo, quippè hoc pacto tantum obligatur Dæmon nocere posito eo signo, & manet illa libertas nocendi, aut cessandi; eo signo ablato.

Adde posse interrogari aliũ maleficum, an norit in quo tale maleficium consistat, vt signum destruatur: quod si ille ignoret non induci potest ad id per suam artem inuestigandum, quia

id esset inducere ad maleficium, quo mediante id à Dæmone addiscendum esset. At si fortè is maleficus per maleficia id à Dæmone didicerit, licebit ea scientia vti ad destruendum signum maleficij, quia peccatum esset, notitiam alicuius rei à Dæmone procurare, at ea semel habita licere vti, vt docet Ouandus in 4.dist.34.disput. vnica, quem sequitur Sanchez loc. cit.sed num.2.

Immo quamuis, sublato maleficij signo, debeat in ipsum maleficium redundare aliquod damnum, quod ita Dæmon cum ipso pactus sit, nulla est culpa illud auferre, quia id est per accidens, & hoc verum est & si damnum illud in quemdam tertium redundaret, malefico, ita paciscente cum dæmone. Nam auferens nihil ad damnum id cooperatur, sed se tuetur ablato sibi nocente: nec tenetur damnum alterius, cum suo damno vitare. Quod si præter signi ablationem esset aliqua actio positiua necessaria damnificans maleficum, vt maleficiatus incolumis euadat, non licebit auctoritate priuata illam exercere; at licebit auctoritate publica, si nullum dæmonis pactum in illa actione sit. ita Ouandus, & Sanchez loc.cit.n.21.

Nec tantum licet id signum destruere, sed tenetur maleficus, vel quicumque alius id efficere; ille quidem tamquam damnificator lege iustitiæ; hic autem lege charitatis, si commodè potest: nisi sit minister iustitiæ, tũc enim tenebitur etiam lege iustitiæ. Ita docet Suarez citat.à Sanchez num.21.quem ipse sequitur.

Quod si damnum aliquod ex maleficio secutum sit, tenetur maleficus integrè restituere, quia, & si Dæmon fecerit damnum fuit tamen maleficus causa ipsum sollicitans, ita Suarez cit.à Sanchez num.22. & idem Sanchez.

Quare potest Magus ille à iudice cogi ad id signũ destruendum, imò tenetur ex iustitia illum cogere: Cum ex officio teneatur cogere ad damna resarcienda, ita Suarez, & Sanchez num.24.

Tandem licet etiam signum positiuum contrarium apponere, dummodo sit ex se licitum, aut indifferens, ad pactum illud cum dæmone initum rescindendum, v. g. si dæmon esset pactus cum malefico se nociturum, nisi maleficiatus postea se signet cruce, aut lauet corpus: licebit huic se signare, aut lauare, non intentione sanandi eo medio positiuo, aut opera Dæmonis, sed solo animo tollendi signi, & pacti nocendi dissoluendi. Quippè intentio illa est bona, & medium est licitum, aut de se indifferens, ac supposita dæmonis malitia est bonum; est enim

solum

ſolum incentiuum mali auferre, & parum refert ablationem ſigni fieri per actionem poſitiuam alterius rationis ſiue non ita docent DD. teſte Sanchez in ſumma lib.2.cap.41.num. 25.

PETES XI.

Quot modis fieri ſolet inuocatio Dæmonis.

Reſpondetur duobus modis fieri ſolet inuocatio dæmonis. Primò per expreſſam dæmonis inuocationem. Secundo per tacitam ſolum Dæmonis inuocationem.

Expreſſa inuocatio dæmonis eſt quando diuinitor, vel maleficus intendit inuocare dæmonem, & cum eo pactum inire, aut quando maleficus, vel diuinator ſciens dæmonem,& cum eo pactum inire, aut quando maleficus, vel diuinator ſciens dæmonem per aliquod ſignum manifeſtare latentia, vtitur tali ſigno, vt ſibi latentia, manifeſtentur: hæc autem diuinatio cum expreſſa dęmonis inuocatione multis modis contingere poteſt, primò per apparitionem fictam in figuris, vel aſſumptis corporibus. Secundò per ſigna aparentia in corporibus terreſtribus, vt in ligno ferro, lapide, &c. tertiò per negromantiam quę fit excitando aliquem mortuum, qui reſpondeat.

Quartò per extra animalium. Quintò per aera. Sextò per ignem. Septimò per aquã. Octauò per ſomnia quatenus immiſa diuinare intendit.

Tacita inuocatio dæmonis contingit, quando quis medijs vanis quibus ſe immiſcet dęmon, procurat cognitionem rerum latentium, quę vim humanam ſuperant, etiam ſi ille qui vanis ſignis vtitur, non intendat expreſsè dęmonem inuocare nam volens res aliquas diuinare per media vana quibus ſe ſe dęmon libenter ſolet immiſcere, tacitè intendit inuocare dęmonem; & quamuis vtens his medijs vanis dicat exterius ſe nolle dęmonem inuocare, & expreſsè in mente ſua intendat non inuocare. Nihilominus dicitur tacite inuocare, dum ſeriò media inutilia, & vana vſurpat, quibus non poteſt alio pacto res latentes cognoſcere,quam ope dęmonis; cum hęc media non ſint ex ſe ſufficientia ad inducendam talem cognitionem, nęc eam inducere valeant, niſi cum aliquo dęmonis auxilio, & conſequenter cum tacita dęmonis inuocatione vt docent DD. apud Bonac. to.2.diſp.3.qu.5.propoſ.2.n. 4. diuinatio,cum tacita dęmonis inuocatione contingit quoties ad

diuinandum adhibentur ea, quæ talem virtutem non habent, vt contingit primò, quando quis vult diuinare per taxillos, aut chartas, aut per id, quod primò loco occurrerit aperienti librum. Secundò quando quis vult diuinare ex inspectione dispositionis quarundam rerum, aut numeri, aut ex obseruatione vocis, vel cantus, aut ex manuum lineis, ex fronte, coloribus, figuris garritu auium, ex voce animalium, ex sternutatione, ex occursu funeris, ex fractione corrigiæ calcei, &c. vt bene docet Bonacin. l. cit. sed n. 9.

PETES XII.

Quomodo diuinatores à Dæmone doceantur ea quæ diuinant, & prænunciant.

REspondeo doceri, aut quia dæmon assumpta visibili forma illos alloquitur aut quia formant in aere vocem, aut quia tradit scripturam, in qua continetur res prenuncianda, aut quia in somnijs aut etiam in vigilia disponit ipsorum phantasmata ad diuinandum iuxta phantasmatum dispositionem, ita DD. apud Bonac. loc. cit. sed num. 3. addit prætterea Bonacina aliquando consueuit dæmon effingere se in animam alicuius defuncti, & hortari ad opus bonum, vt inde occasionem arripiat trahendi homines in errorem.

Ex quo.

COlligitur dignos esse reprehensione, qui pactum inter se ineunt, vt qui prior morietur posteriorem suo statu admoneat, fieri enim potest, vt dæmon occasionem inde arripiat decipiendi, vt docet Martian. del Rio lib. 2. disquisit. magicar. q. 26. sect. 7. & est communis DD. sententia, non negatur tamen, quin anima defuncti possit mortalibus apparere, Deo, ita permittente.

PETES XIII.

Confeßarius quomodo se gerere debeat erga maleficum.

REspondetur quatuor confessarius inquirere debet à malefico, primò an pactum inierit cum dæmone, & promiserit

ſerit ſe derelicturũ Chriſtum,& ab eius fide diſceſſurum, nam confeſſarius curare debet, vt maleficus diſſoluat pactum cum dæmone initum, pactum verò videtur diſſolui peragendo pœnitentiam patrati criminis: non tamen eſt neceſſe, vt maleficus curet ſibi chirographum à dæmone reſtitui, quia per pœnitentiam ſufficienter recedit à pacto, ſi tamen ipſe Magus apud ſe habeat chirographum, vel eius exemplar debet illud perfringere, tum in deteſtationem criminis, tum ad vitandum ſcandalum cuius eſſet cauſa, ſi chirographum ab alijs inueniretur, ita Sanchez in ſumma lib.2. cap 40.num.53. Suarez lib. 2. de ſuperſtit. cap. 17. num. 4. & Bonacina tom.2.diſp.3.q.5.num.11.

Præterea confeſſarius inquirere debet à malefico, an exhibuerit honorem Satanæ,aliaue ſacrilegia commiſerit contra auguſtiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum.

Secundò,an in pacto cum dæmone inito interceſſerit hæreſis, exempli gratia, an crediderit noſtram fidem non eſſe veram,aut Sacramenta nihil prodeſſe.

Tertiò,quomodo confecerit maleficium, an ſcilicet confecerit ex rebus ſacris,& crediderit illis talem virtutem ineſſe ad tales effectus;tunc enim non ſolum ſacrilegij,verum etiam hęreſis reus eſſet.

Quartò an damnum intulerit,nam præter cætera peccata peccauit contra iuſtitiam, conſequenter tenetur ad reſtitutionem omnium damnorum.Ita communiter, affirmát DD.apud Bonac.loc.cit.ſed num.11.

Additur præterea maleficum teneri ad reſtitutionem pecuniæ ſibi à dæmone traditæ,ſi conſtet eam alicui ſurreptam eſſe à dæmone;nam res Domino reſtituenda eſt.

Si verò non conſtet ſurreptam fuiſſe, non tenetur, quia fieri poteſt,vt dæmon eam tranſtulerit ex fundo maris, aut ex theſauro ſub nullius dominio,& poteſtate poſito.

Caueant tamen qui tales pecunias habent ne eas expendant antequam conſtet pecuniam veram eſſe, & non adulterinam dæmon, enim ſolet deludere, & tradere apparentes, ac fictas pecunias, quæ poſtea euaneſcunt, aut in carbones conuertuntur, ita Suarez tom.1.de religion. lib.2. cap. 17. num. 3. Sanchez in ſumma lib. 2. cap. 4. num. 2. & Bonacin. loc.cit.

PETES XIV.

Quot sunt remedia, quæ possunt adhiberi contra maleficium.

RESpondetur, esse multa. Primum est magna fides in diuina protectione.

Secundùm est susceptio baptismi.

Tertium est confessio peccatorum.

Quartum est sumptio Eucharistiæ.

Quintum exorcismi Ecclesiæ.

Sextum aqua benedicta.

Septimum reliquiæ Sanctorum.

Octauum signum Crucis.

Nonum inuocatio nominis Iesu, B. Virginis, Angeli Custodis, & aliorum Sanctorum.

Decimum oratio cum ieiunio.

Vndecimum dissolutio eorum, quæ pertinent ad pactum cum dæmone. Ita affirmant DD. cit. à Bonac. loc. cit. & hæc quantum ad remedia spiritualia.

Duodecimum locorum: & Sanctorum corporum visitatio. Sunt igitur diuersa deuota loca, & Sanctorum reliquię, & corpora visitanda, & vt vbi dæmon cognoscitur expauescere, illa assiduè sunt frequentanda.

Decimumtertium reliquiarum, vel alicuius rei benedictæ, vel orationis gestatio, nam dæmones virtutem sentientes ex sacris, vel ex Sanctorum corporibus emanãtem, pauidi ab eorum conspectu fugiunt, vt legitur hoc accidisse in vita Machabeorum, & Sanctus Stephanus Præsbyter Constantinopolitanus, per impositionem Sanctissimæ Eucharistiæ capiti cuiusdam mulieris fugauit dæmonem proteruum, illam vexantem, Legitur etiam de Sancto Bernardo, quod non potuit liberare hominem vexatum, nisi per applicationem vnius orationis, nam spiritus ille maledictus non poterat sufferre conspectum Bernardi, & inde aufugiebat, sed reuertebatur, Sanctus tamen id animaduertens applicauit dæmoniaco orationem, & sic vlterius dæmon non est reuersus. Impositio quoque manuum sacrarum cum benedictione, non solum fugat dæmonem, sed quod magis est, ponit obicem, ne egressus dæmon iterum redire possit, vt patet de muliere habente spiritum infirmitatis per annos decem, & octo Luc. 13. quam cum vidisset Iesus imposuit

posuit illi manus,& cõfestim erecta est,& glorificabat Deum.

Decimumquartum est inquisitio; diligentissimè enim sunt inquirenda ostium liminaria, & omnes Anguli domus,& præcipuè loci, in quibus senserit dæmoniacus se magis grauari. inter cætera verò diligentissime cribrentur plumę lectulorum, paleæ, & obstragula, & eæ exorcistæ iudicio inuentæ fuerint suspecta, igne benedicto comburantur in cæmeterio,vel in alio loco sacro, & vnũ cum maleficialibus instrumentis comburantur aliqua benedicta, vt rami oliuarum, ruta ypericon, incensum, & similia, eodemve tempore pulsetur aliqua campana,& dicatur psal. exurgat Deus perseueranter donec fuerint totaliter consumpta: Hæc autem inquisitio, & combustio sæpius esset repetenda, quia solent malefici sua reiterare maleficia,tamen iis Peractis benedicuntur plumæ,vel lanæ,& in ipsis plumis, vel lanis collocentur herbæ benedictæ,vt puta ruta,oliua benedicta,thus cera benedicta Virginis Marię,cerei Paschalis,&c.

Si instrumentum maleficij inueniretur,tunc exorcista id destruat.

Decimumquintum est permutatio si fieri potest domus: lectus, vestes indumentaque omnia mutentur, in quibus solent maleficia latere. hoc docet Raguel contra Asmodeum dęmonem in matrimonio Thobiæ Thob.7. vocauitque Raguel ad se Annam vxorem suam,& præcepit ei,vt præpararet alterum cubiculum,& introduxit illuc Sarram filiam suam.

Decimumsextum est continuata benedictio, quia cuncta comestibilia,potabilia,indumenta,medicinalia, & cætera ad vsum interiorem,vel exteriorem, sunt quotidie benedicenda, & etiam tum domus,tum & ipsa creatura est benedicenda.

Decimumseptimum,exufflatio,& aquę benedictæ aspersio: exufflatio more Iesu Christi denotat dæmonis expulsionem: qua in cunctis exorcismis,Ecclesia Sancta vtitur,ad fugandam dæmonum,virtutem,aqua benedicta aspersa, fugat infestationem exteriorem,sed potata interiorem fugat.

Decimumoctauum,est contemptus,quia de rebus vilissimis domanda est dæmonum superbia, videlicèt verbis contumeliosis,irrisorijs sputis, pedum conculcationibus, flagellis, vel alijs similibus, quæ afflictorum renouant memoriam. Nam Dominus Pharaonem, populumque suum superbum poterat domare, Vrsibus, Leonibus, & Serpentibus: immisit tamen ciniphes, muscas, & ranas. sic superbus dæmon à vilibus domandus est, qui aliqua sibi fieri conspiciens, vel dici contra

suam inanem gloriam, ambitionem, & naturæ suæ ingentem magnitudinem tristatur, & fugit, vt narrat Gregor. in lib. Dialogor. dicens. Quod Datius Mediolan. Episcopus Corinthi domum quamdam ad quiescendum ingressus, in qua malignus spiritus habitabat, dum rugitus Leonum, pecudum balatus serpentum sibilos, porcorum grunitus, murium stridores audiuisset, contra antiquum serpentem clamauit dicẽs: vere sibi euenit miser, vt iam dixisti, quando per superbiam elatus, ausus es proferre illa verba. Ascẽdam in Cœlum, ponam solium meum ad Aquilonem, & ero similis Altissimo. Ecce quomodo per superbiam tuam, porcis, serpentibus, muribus, & bestijs similis factus es, & qui Deum imitari voluisti, nũc, vt indignus bestias imitaris, & illis compararis, & tunc malignus spiritus aufugit, nec dictam domum vlterius est ingressus.

Vltimum est, dæmoniaci exorcizatio, & dæmonis coniuratio, quæ in Ecclesia per approbatos exorcismos fit.

Exorcistarum mutatio, etiam iuuat, quia debent à diuersis exorcistis, & in diuersis Ecclesijs coniurari, sicut legitur quod Sanctus Antonius, etsi tam formidolosus esset dæmonibus, quod multi per Ægyptum à dæmonibus agitati, inuocato tantum Antonij nomine liberabantur, non potuit, tamen quemdam dæmonium fugare, quem Paulinus eius discipulus fugauit: & hoc disponente Deo, vt Paulini sanctitas, & curationum gratia cognosceretur quia aliquando gratiam potius vni, quam alteri dat.

Quantum verò ad remedia corporalia communia omnibus maleficiatis videri possunt quę enumerantur à Zacharia Vicecomite in libro appellato complementum artis exorcisticæ, fol. mihi 56. vsque ad fol. 68. sed his remedijs corporalibus non debet exorcista vti inconsulto medico, vt dixi petitione 4. versus finem.

PETES XV.

Quot sunt insidiæ dæmonis ad decipiendum, tum exorcistam, tum energumenum.

RESpondetur esse multas: nam in primis solent dæmones, vt plurimum fallaciter respondere, & difficilè se manifestare, vt exorcista diu defatigatus desistat, aut infirmus videatur non esse à dæmonio vexatus. Secundò aliquando sunt manifesti, abscondunt se, & relinquunt corpus quasi libe-

liberum ab omni molestia, vt infirmus putet se omnino esse liberatum: sed cessare non debet exorcista, donec viderit signa liberationis: Tertiò aliquando etiam dæmones ponunt quæcunque possunt impedimenta, nec infirmus se subijciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem. Quartò interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, & ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, vt infirmus liberatus videatur. Quintò aliquando ostendunt factum maleficium, à quibus sit factum, & modum ad illud dissipandum. Sextò quandoque diabolus infirmum quiescere,& suscipere Sanctissimã Eucharistiam permitti, vt descessisse videatur, vt colligitur ex rituali Romano. Septimò sæpissimè dęmon morbos inducit, signaque, & accidentia similis morbi dat, ita vt medici ipsi decipiantur credentes, ipsam infirmitatem verè meram naturalem, & non diabolicam esse. Octauo aliquando dæmon creaturam vexatam, sacra, orationis signum Crucis, actusque virtutum humilitatis deuotionis, & similium permittit: imò quod magis est, ipse astutus aliqua Sancta dicit, & sic ouina pelle indutus, non cognoscitur, attamen in ea perseuerare non potest, insuper, cum exorcista eum esse diabolum cognoscit, familiares, & amicos dęmoniaci, ne illi cura adhibeatur, inducit ad credendum in illo humorem potius, quàm diabolum esse. Nono simulat etiam dæmon se fatuum esse, & ignarum, & ab actionibus supranaturalibus se abstinet, ne cognoscatur. Cum autem omnibus notum est, ipsum adesse, ne remedia applicentur, & ne ad coniurationem adducuntur, procurat impedimenta diuersa. in coniuratione diuersas causas affert, vt exorcistam inducat ad eum interrogandum, interrogatus verò respondere recusat, vel simulat veritatem fateri non posse, & verba dat exorcistæ, vt teneat eum in spe veritatis habendæ, quapropter sæpè sic impune euadit. 10. aliquando dæmon veritatem narrare, vel aliqua facere videatur, coactus propter exorcistæ vitæ bonitatem, ad hoc vt eum inani gloria inflet: Vndecimo interiori suggestione sæpè dæmones dicunt dæmoniaco, quod sunt facturi, & ostendunt se habituros ipsius corporis curam, & defensionem, vt paulatim se credibilem præbeat. Duodecimò in coniuratione sæpè fingunt, se nullum sentire dolorem, nec dãt signa terroris, licèt affligantur, & tacendo demonstrant se admodum fortes, vt affligant animum exorcistæ, qui demisso animo fit tepidus,& quandoque, quæ ipsi dæmoni minus me-

metuunt, valdè pertimescere fingunt. Decimo tertiò accidit aliquando, vt creaturam obsessam agitent ac prosternant, vt eam crucient, & exorcistam à coniuratione amoueant, vt ipsi creaturæ opem præstent. Decimo quartò stridores dæmones emictunt, vt interpellant coniurantem, vel iocantur, multaque ioculatoria proponunt, vt concitent risum & tunc quando blandiuntur, sunt magis cauendi: Decimo quinto interdũ dæmones Diuinam Scripturam exponunt vt hæreticorum fautores, & de ea loquuntur dicente D. Ambros. sup. Luc. quod de ipsis diuinis scripturis laqueos fidelibus parant, non vt doceant, sed vt decipiant. Decimo sexto quandoque latitant, dæmones, & creaturam tanquam liberam relinquunt ad hoc, vt exorcista coniurationi fidem imponat.

Decimo septimo, quando dæmones exorcismis torquentur promittunt, & iurant in crastinum velle exire, data hora, & signo ita quod inducunt exorcistam ad terminandam coniurationem. Decimo octauo aliquando dæmones turpia dicunt, & exorcistam, & astantes infamant, vt vlterius curam de vexato, non habeant.

Decimo nono, sæpè etiam aliquam personam de tali maleficio ream faciunt, & dant signa aliqua, vt inducant ad credendum, & hoc fit, vt inde scandala deueniant. Vigesimo interdum dęmones malè loquuntur de fide Catholica, dicentes, se esse animas aliquorum errantes, vt confirment errorem gentilium sicut in Simone Mago, qui illudebatur à Dæmone, credens suas magicas operationes fieri per animam pueri à se interfecti, aut quod ardebat amore inter Seraphim, vel quod Christus eos fugere non potest vel lugent dicentes dolemus de peccatis commissis, & non parcit nobis Deus, eo quia iniustus est, ac alia similia, & vt astantes credant eis, deprecantur, & supplicant, vt orent, eleemosynas erogent, quibus etiam apparentibus rationibus ornant supposita, vt in mente simplicium permaneant. Sed tunc exorcista, astantibus ipsorum falsitatem detegat, & quidquid Sancta Catholica sensit aperiat, & declaret; quandoquidem damnati in Inferno non sunt capaces suffragiorum fidelium, quia non potest minui illis pœna, cùm nunquam possit delui culpa ab eis media contritione, cum sint in termino, nec est vera contritio quam verbis ostendunt. Vigesimo primo aliquando videntur manibus exorcistam percutere, licèt eum non attingant, & dicunt, est nobis concessa facultas super ter, vt aliquibus iudicium aliquod perpetrent. Vigesimo secundo aliquando lasciuè

uè intuentur exorcistam, & iniungere dexteram dexteræ, vel pedem pedi, procurant, & alios huiusmodi actus faciunt, vt eum ad impudica incitent. Vigesimo tertiò ante Sacratissimam Eucharistiam quiescunt, vt hac de re astantes dicunt, illos quietos stare ante Christum, sed è contra accidit, quia signum est timoris, nam famulus ante Regem, & Dominum suum etiam inuitò eum timet, & collit. Vigesimo quarto post coniurationem multoties delectabilia, & curiosa familiaribus proponunt, & ad inuicem facta, tàm propia, quàm aliena communicanda inducunt, & sic familiares facti dæmoniacum prout volunt, degunt, ac ipsi dominantur, loquentes per os eius, sæpissimè subuertunt domum, ac volunt sibi obedientiam præstari. Quare multa mala euenire solent, & in mentem dęmoniaci, & familiarium inducunt, scilicet aliter liberari non posse, nisi per maleficia, & in vno verbo concludam, infinitis, vt vincant, & animas perdant, vtitur astutijs; quas practicando in dies cognoscere licebit, vt benè ait Vicecomes doctrina septima. Vigesimo quinto nonnunquã mulier cum exorcizatur fingit se ægre ferre quod Sacerdos tangat vultum eius ad hoc, vt vehemẽtius tangat, causa incitãdi eum ad libidinem, & eadem ratione fingit se ægrè ferre, quod Sacerdos loquendo, nimis approximet ori, vt vultũ vultui magis approximet, & ideò exorcista manibus, & omnibus motibus debet esse cautus, & pudicus.

Denique aduertit Rituale Romanum, & prohibet, vt Sanctissima Eucharistia super caput obsessi, aut aliter eius corpori non admoueatur ob irreuerentiæ periculum.

Neq; obstat, quod id fecit Sanctus Stefanus constantinopolitanus, nã facta a Sãctis, sunt potius admirãda, quã imitanda.

PETES XVI.

Quomodo remedia corporalia, ac medicinalia possint iuuare maleficiatos.

Antequam respondeam.

SCiendum est primò quod res sensibiles in substantias incorporeas scilicet dæmones naturaliter operari non possunt, quia sunt inferioris ordinis, respectu rei incorporeæ, & spiritualis.

Sciendũ est secundò, quod dęmones in cõfectione maleficij

pro

pro materia vtitur rebus corporalibus, pro forma, vtitur Dæmon verbis; & inuocationibus à malefico prolatis,& pro ministro vtitur dæmon ipsismet maleficis, cuius intentio, est hominibus detrimentum inferre.

Sciendum tertiò, quod dæmon medio, maleficio est causa multarum indispositionum in corpore maleficiati.

Sciendum est quartò, quod interdum dęmon confecit maleficium sub quædam constellatione, vt rectè docet Vicecomes doctrina 11. circa finem.

His positis.

RESpondeo, quod remedia corporalia, ae medicinalia possunt opponi indispositioni corporali per dæmonem introductæ, & consequenter possunt iuuare maleficiatum, vel secundum quid, vel totaliter, sed tunc remedia corporalia poterunt iuuare, quando fient simul cum exorcismis; nam licet remedia corporalia vim haberent destruendi maleficium, tamen dæmones possunt humores, & morbos refouere, & causas augere, ac proinde recurrendum est etiam ad exorcismos, vt coarctetur potentia dęmonis.

Quantum verò ad remedia corporalia, vt pluries dixi non sunt applicanda in consulto medico, cuius proprium est cognoscere morbos, & eius speciem, robur, debilitatem, temperiem naturalem, ętatem, mores, situm, magnitudinem, intensioné, proprietaté sensuum, & externa omnia, quę hominẽ affligunt, vt tempus, regionem, diuersitatem medicamentorũ, ac cætera, vnde testatur Vicecomes in complemento artis exorcisticæ doctrina 11. vidisse aliquos exorcistas applicauisse remedia corporalia, erga maleficiatos, & occidisse, quia sine consilio medici id fecerunt.

Aliquando sensibilia, & corporalia medicamenta operantur in spiritus malos, vel propter aliqua mysteria, quæ continent in se, vel quia sic placuit Deo, ad maiorem dæmonum confusionem, & penam. Nam cōcentus Dauid expellebat spiritum malum à Saule Rege, & fumus iecoris piscis Thobiæ fugauit Asmodeum, vt bene notauit Vicecomes loc. cit.

Guidus in sua musica relatus à Hieronymo Menghi in compendio artis exorcisticæ fol. mihi 453. ait, quo reperiuntur aliqui dæmones, qui non posunt audire melos, seu dulcẽ cantum Ioseph lib. 8. de antiquitate Iudæorum refert quod in exercitu Titi reperiebatur quidam homo, qui expellebat dæmones à cor-

corporibus obsessis medio lapide vnius anuli.

Refert idem. auctor, quod quidam exorcista dũ ponebat in vsu coniurationem Salomonis, coram se expellit dæmonem à corpore obsesso, imponendo radicem cuiusdam herbę sub naso obsessi.

Sed ista medicamenta non sunt facienda sine exorcismis. S. Ecclesiæ.

Ex his.

COlligitur primò quod Deus in aliquibus rebus creatis virtutem imposuit expellendi dæmones à corpore obsesso, vt patet ex exemplo Thobiæ; ratio potest esse tùm quia hoc non implicat, quandoquidem ignis Inferni agit in puros spiritus, & incorporeos, tum quia hoc etiam exigit eorum culpa', nempè, vt etiam subijciantur rebus sensibilibus.

Vnde testantur multi Auctores teste Mengha, in compendio artis exorcisticę, quod ypericon ruta, & sulphur, & similia odio habent dęmones, vt experientia in dies docuit, quãdoquidem potuit esse quo subiectio ex earum aspectu fuisset data dęmonibus à Deo in pęnam culpę.

Præterea in vsu habent dæmones res, quæ natura sunt melanchonicæ, & his vtuntut ad cruciandos homines, secus dicitur de rebus, quæ afferunt homini lętitiam, nempè non vti dæmones amatores locorum obscurorum, ac subterraneorum.

Colligitur secundò, quod non solum est licitũ recurrere ad remedia corporalia, ac sensibilia, causa iuuandi maleficiatum; sed etiam est necessarium, vt his remedijs vtatur exorcista causa expellendi maleficia à corporibus maleficiatis, quibus dęmon est ligatus ob pactum quod fecit cum maleficis.

Colligitur tertiò, quod interroganda est creatura vexata à dęmone de die, & hora qua senserit se malè habere, & cũ veritas ex his habuerit, statim exorcista perquirat, quænam constellatio tunc temporis regnaret, cum quo signo coniũgeret, & an foret crescente Luna, nec ne cum cęteris concurrentijs, & cùm ipsa constellatio deuoluta fuerit ad eundem cursum, tunc debent dari maleficiatis dicta remedia, & instrumenta maleficialia, & quæ in lectis, & extra inueniuntur eodem tempore comburi debent, vt supra dixi cum eisdem.

PETES XVII.

Quot sunt signa, quibus cognoscitur dæmoniatus, & maleficiatus.

Antequam respondeam.

SVppono primo, aliquem esse dæmoniacum duobus modis accidere posse, simpliciter, vel cum maleficio. Tunc dicitur simpliciter Dæmoniacus, quando dæmon vexat aliquã creaturam non interueniente maleficio, & tunc non semper essentialiter adest, dicitur adesse Dæmon per vexationem, abesse per quietem. Cum maleficio verò, quando dæmon assistit, per aliquod maleficium factum, & tunc sine interuallo creaturam affligit, plus, vel minus secundam diuinam permissionẽ; itaque si maleficium non destruatur per exorcismos, vel per manus cuius fecit maleficium, semper dæmon affliget corpus, plus, vel minus secundum diuinam permissionem.

Solent malefici pactum inire cum dæmone vt quamdiu ligatura aliqua fuerit, vel dum res aliqua in tali loco defossa permanserit, aut quid simile, duret maleficium, & ijs ablatis cesset.

Potest autem id pactum dupliciter iniri priori modo, intercedenti duplici pacto, vt cum conuenitur fore, vt dęmon vexet adhibito tali signo, eoque remoto, cesset maleficium, tunc enim est duplex pactum alterum nocendi posito eo signo, alterum desistendi eo ablato.

Posteriori modo, quando vnicum adfuit pactum, vt nocendi posito tali signo, nam eo destructo necessariò dęmon cessabit, ac non affliget amplius corpus, sed manet libertas dęmoni nocendi, aut cessandi eo signo ablato, vt docent DD. cit. à me supra, & apud Sanchez summa lib. 2. cap. 41. num. 19.

Suppono secundò; Deo permittente, dęmones corpora intrare, & affligere, & hoc dupliciter, aut ab intra, aut ab extra, ab extra mutas phantasiam, & sensus corporeos, & hoc dupliciter, vel instrumento visus, imaginationem, alicuius rei imprimendo, vel obijciendo visui similitudinem alicuius rei, vt accidit cuidam puellę, vt narrat Vicecomes doctrina 4. cui apparebant bubali, & homines euaginatis gladijs, eam occidere volentes, signo tamen crucis euanescebant, in Ecclesia tamen

ipsas

ipſas apparitiones non videbat. item legitur 4. Reg. cap. 6. quod Eliſeus videbat montem plenum equorum,& curuum igneorum in eius circuitu,eius verò puer videre non poterat.

Ab intra, etiam Dæmon affligit corpus, vt in Iob legitur 2. & Saule Reg. 1. 16.& patet ex quotidiana experientia,quorum viſcera, & interiora, cætereque partes corporis, diuerſimodè cruciantur,& hoc dupliciter eſſe poteſt,aut ſimpliciter per ſe, aut interueniente maleficio, vt ſupradictum eſt,dæmones ſolent vexare melanchonicos, & hoc multiplici ratione.

Primò, quia hic humor melancholicus difficilè eradicatur, quia ex ſui natura inobediens, & rebellis redditur euacuantibus, maximè ſi ab aliqua cauſa, ſiue intrinſeca,ſiue extrinſeca, ſubſtentetur.

Secundò, quia humor melancolicus aptior eſt ad generandas diuerſas infirmitates, & incurabiles. Nam ſi ſupra modum eſt exuſtus, & verſetur circa ſubſtantiam, & membranas cerebri furorem parit: ſi circa ventriculos,apoplexiam; ſi circa originem, neruorum conuulſionem: ſi circa oculos, cæcitatē.

Occupat inſuper melancholicas potentias principales, & nobiliores, vt mentem, obſcurat intellectum, & memoriam, turbat rationem, & iudicium, eſt etiam ſedes Dæmonis humor melancholicus, propter ſuam amaritudinem, triſtitiam, & turbulentiam,qui humor ſi fuerit euacuatus dæmon cogitur recedere. Tertiò quia in infirmitatibus procedentibus ex humore melancolico dæmon ſæpiſſimè ſe occultat,& ſic ſolet exorciſta dubitare, an infirmitas ſit diabolica, vel naturalis, & fallitur. Vnde dæmon aliquando non cognita ab exorciſta, eius aſtutia impune euadit.

Inducunt interdum dæmones mortem,vt legitur Tob. 3.de ſeptem viris Sarræ ab Aſmodeo occiſis.

Impedit aliquando dæmon vim generatiuam, aut obſtando, ne coniuges ſeipſos coniugant, aut reprimendo erectionem membri, aut,obſtruendo vias ne ſemen emictatur, aut emiſſo ſemine ne recipiatur, aut ipſum ſemen ſurripiendo,aut applicando, vel inducendo aliqua naturalia contraria ad ſemina deſtruenda. Inclinat quoque dæmon ad amorem, vel odium inordinatum, & licèt dæmon non ſit cauſa illius inordinati amoris directè arctando hominis voluntatem,quia non poteſt tollere liberum arbitrium, tamen operatur Dæmon in potentias cordis, ſiue corpori alligatas, nam quidem homines per motionem ſpirituum, & humorum magis ſunt proni ad paſſiones, ideſt ad iram, vel ad concupiſcentiam, quæ

inſur-

insurgentes disponunt hominem ad consensum. Vnde dæmō cognoscens has passiones illis magis subdit, & fortius persuadet ad talem amorem, vel odium, & mouendo passiones, disponit imprimens in imaginatione rem amatam tunc præcipuè, cùm amans in tali cogitatione delectabilius, & diutius persistit.

Transmutat etiam dæmon aliquando, & membra, & corpus in bestiales formas, non realiter, sed apparenter; & hoc fit à dæmone duplici modo, vel immutando sensum imprimendo imaginationem alicuius rei, vel obijciendo visui similitudinē alicuius rei, vt supra dictum est, quandoquidem Angelus virtute suæ naturæ potest mouere imaginationem hominis per motum localem spirituum, & humorum, & apparitiones imaginariæ causantur in nobis, ex dicta locali mutatione spirituum, & humorum.

Quapropter Arist. in lib. de somn. & vigil. c. 3. assignat causam apparitionis somniorum dicēs. Quod cum animal dormit, descendente plurimo sanguine ad principium sensitiuum, simul descendunt motus, idest impressiones relictæ ex motibus sensibilium, quæ in spiritibus sensualibus conferantur, quę sunt species rerum productæ ab obiectis externis quæ repræsentāt obiectum materiale sicuti est à parte rei, & mouent principiū sensitiuum quo moto fit apparitio, ac si tunc sumeret species rerum ab obiecto externo, & tantus esse potest concursus spirituum, & humorum, quod huiusmodi apparitiones, etiam vigilantibus possunt fieri, vt patet in freneticis dicentibus multa videre, quæ realiter nō sunt, & sic hæc omnia possunt fieri virtute Angeli mouentis dictos spiritus corporales, & humores, alio modo fit huiusmodi apparitio, quando Dæmon visibiliter apparet in quauis figura, sumens corpus ex aere, & eadem ratione potest circumponere cuicunque rei corporeæ quacumque formam, & figuram.

Inducunt quoque dęmones fructus, & animalia ad sterilitatem, vel ad mortem. generant insuper animalia minuta, & volatilia, & terrestria, quæ fructus dissipant.

Generat etiam tempestates, coagulatis frigidissimis humoribus: vnde legitur Apoc. 7. quod Angelus Dei clamauit Angelis, quibus datum est nocere terræ, & mari, dicens nolite nocere terræ, & mari, neq; arboribus, quoadusque signemus seruos Dei in frontibus eorum. Quandoque Dæmones faciunt etiam se succubos, & incubos, assumpto corpore aereo: vt latiùs infra dicemus.

Vexant

Vexant pręterea hominum habitacula, & omnes habitatores perturbant, ac terrent diuersimodè. Possunt tandem vexare paruulos lactantes teste August. lib. 21. de Ciuit. Dei, & possunt nocere viribus Sanctis, vt est de Iob, & Sancto Antonio.

Suppono tertiò, quod Diabolus duobus modis cruciat hominem præsentialiter, & potestatiuè, præsentialiter, cum Dæmon pro libito suo omnibus membris illius interius, & exterius vtitur. Potestatiuè, quis dicitur vexari à Dæmone, mediante maleficio, cui Dæmon ex pacto cum maleficio inito assistit, affligit, & cruciat, licèt Dæmon non sit ibi præsentialiter, inferendo læsionem, ita Flagell. malef. c. 14.

His positis.

Responsio primò, signa Dęmoniaci esse multa. Primum signum est lingua tumida, & nigra. Secundò, multoties Dæmoniacus inflatur, vel distinguitur angustè, ita vt videatur velle strangulari, sed tamen in pristinum statum redit. Tertiò, plorant interdum, nescientes cur plorent.

Quartò, solent respondere interrogantibus cum ira, & contentione.

Quintò, quandoque etiam coacti, vt loquantur, nolunt loqui, & claudant dentes, & nolunt comedere.

Sextò, odio prosequuntur homines.

Septimò, multa dicunt, ex quibus minimè dignoscitur, quid velint innuere.

Octauò, opprimuntur sopore graui.

Nonò, remanent tamquam sensibus destituti.

Decimò, seipsos pugnis percutiunt, ac vestes lacerant, & capillos.

Vndecimò, terribiles habent oculos, & horribiles.

Duodecimò, terrore repentino afficiuntur, & confestim terror ille recedit.

Decimotertiò, diuersorum animalium voces imitantur.

Decimoquartò, aliquando dentibus, spumant, ac signa alia ostendunt tamquam canes rapidi.

Decimoquinto, multoties se exponunt pręcipitijs.

Decimosextò, aliquando Dęmoniacus discurrit, per corpora eorum vt vapor igneus, vel glacialis.

Decimo septimò, sentiunt interdum Dæmoniaci, per corpus signa, tamquam Formicas discurrentes, Ranas saltantes,

Viperas, Serpentes, Pisces natantes, Muscas volantes, & similia.

Decimo octauò, varia præter naturam vident, & audiunt.

Decimononò, sentiunt sub manu sacra capiti superposita, vel ex sacra lectione, quid frigidissimum, vel calidissimum, vel graue.

Vigesimo, clamant, cum aliquæ sanctorum Reliquiæ capiti super imponantur etiam occultè, & dicunt, auferte has à me quoniam malè olent, vel sunt nimis graues; aut efflant, aut circumuolunt caput, aut ipsas Reliquias proijcere student aut contra ministrum, & astantes se iratos ostēdunt, & similia.

Vigesimo primò, omnia spiritualia odio habent, à facie Sacerdotum, & præcipuè exorcistarum fugiunt, in Ecclesiam ingredi nolunt, & si ingrediuntur, ab ea statim fugere procurant. Cuncta benedicta Sanctorumque Imagines, & maximè Crucifixi, nolunt inspicere, nec deosculari, imò proijciunt, & in hæc omnia conspuunt.

Vigesimo secundò, sacra verba proferre negligunt, qualia sunt Miserere mei Deus. Qui habitat in adiutorio Altissimi, Magnificat anima mea Dominum. In principio erat Verbum, & similia. & si ea pronunciant, balbutire student, vel verba corrumpunt, tedium graue demonstrant, tandem ea perficere non possunt.

Vigesimo tertiò, sentiunt in aliqua corporis parte dolorem, & si super eos signum Crucis fiet, statim per corporis membra fugient.

Vigesimo quartò, cum super Dęmoniacos Euangelia, passionem Iesu Christi, coniurationes, & similia Exorcista legerit, conturbabuntur, sensus occupabunt, & conspiciet Exorcista intollerabiles in illis Dæmoniacis anxietates; & inflationes, vel guttas defluentes sudoris: super stridores vsque ad Cælum mittent, prosternent se, & similia facient.

Vigesimo quintò, si autem denique obsidentes Dæmones sunt: ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere, sed rarissimè loquuntur; vel respondent, latinè, ne scilicet credantur ibi esse, nec lingua habituata ad vnum modum loquendi est illi obedientior, distantia, & occulta patefacere: vires supra ętates, seu conditionis naturam ostendere &c.

Aduertendum est, quod supradicta signa possunt etiam concurere in maleficiato.

Respondetur secundò, primum signum maleficiati est cibos pes-

pessimos appetere, & stomachari super cibis substantialibus.

Secundum, non posse cibum retinere, & à continuo vomitu molestari; aliquando semper maleficiati sunt indigesti, & sentiunt onus graue super stomachum.

Tertium, signum quando interdum nonnulli sentiunt bolum à stomacho sæpe ascendens ad guttur, quod euomere videntur, & tamen ad pristinum locum descendit, & quandoque aliquibus accidit morsus oris ventriculi; alij sentiunt frequentem pulsationem in collo, vel dolorem in renibus; quibusdam sæpè fiunt sincopæ, & præcipuè vna, & eadem hora. Aliquibus etiam, præternaturam inest continuus dolor in capite, vel cerebro, propter quod videnter grauari, perfrangi, & perforari.

Quartum signum, quando cor maleficiati affligitur, ita quod videtur lacerari à canibus, à serpentibus momordi, vel clauo, seu acu transfigi; constringi, vel soffocari. Nonnulli accidunt subitanei dolores frequentes, quos dum nesciunt exprimere, emittunt clamores, & quandoque ab eisdem doloribus interficientur, alijs extenuatur corpus, & ad nihilum redigitur: aliquando videntur membra flagellata constricta, & lacerata. Nonnullis viscera torquentur, & venter valdè, ac repentinè inflatur, aut per interranea, ac si essent vacua, discurrit ventus.

Quintum signum est, quando maleficiati grauantur à melancholico humore, quorum alij adeò infirmantur, vt nec loqui, nec hominibus conuersari velint.

Sextum signum est notissimum maleficij quando medicamenta applicata maleficiatos non iuuant.

Sed aduertit Vicecomes doctrina. 5. fol. mihi 30. quod sunt etiam aliqua signa in maleficiatis aliquibus, quæ aliquando haberi non possunt, nisi ex circumstantijs, & suspicationibus, vt est in maleficijs ad odium, uel ad amorem, ad sterilitatem, aut ad tempestates, uel circa uim generatiuam.

Sciendum quoque est, quod bestiæ, ac paruuli carentes usu rationis possunt esse maleficiati, sed in paruulis non cognoscitur de facili infirmitas maleficialis, eo quod exprimere non possunt dolores suos, nec circumstantias, sed diligentissime inquirendi sunt lecti eorum, & si aliqua signa maleficialia inuenientur poterit exorcista iudicium inferre.

PETES XVIII.

Quæ sunt signa demonstrantia maleficium esse perpetuum.

REspondetur ex Vicecomite doctrina 9. signum perpetui maleficij est, quando fuerunt applicata licita remedia, & per triennium continuum sanitatem non obtinuerit maleficiatus, quia legitur in cap. fin. de frigid. & maleficiat. quod Honorius Tertius rescripsit, quod si maleficiatus triennio continuo habitauerit cum vxore, & non potuerit consumare, ipsis coniugalibus cum septima propinquorum manu firmantibus cum iuramento, matrimonium separetur, & tunc sciat Dæmoniacus, quod ei expedit flagellari, iuxta illud Apost. 2. Cor. 12. Datus est mihi stimulus carnis meæ, qui me colaphizet, propter quod ter Dominum rogaui, vt discederet à me, & dixit mihi, sufficit tibi gratia mea, & super hoc dicit August. ergo scias, si non vult te sanare Deus adhuc tibi expedit flagellari, ne à leone deuoreris, & interrogatus Petrus cur Petronillam eius filiam non sanaret, qui tantos curabat. Respondet. quia sic expedit ei dicente Apostolo. Virtus in infirmitate perficitur, libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Christi. Sic, & Dæmoniacus substineat disciplinam Æterni Patris cum omni patientia, vt non amittat Cælestem hæreditatem, & dicat cum Iob. Si bona de manu Domini suscepimus, cur non, & mala substineamus; sicut Domino placuit ita factum est, sit nomen Domini benedictum.

PETES XIX.

Quæ sunt signa demonstrantia Dæmonem recessisse, & maleficium esse destructum.

REspondetur primò, Dæmon fugiens dat signum supernaturale ab exorcista sibi assignatum, vel per extinctionem luminis, vel alicuius rei fractionem, vel aliquid simile, vt legitur Marc. 5. de legione, quæ dum exiuit ab homine, ingressa est porcos, sic permittente Domino, & in Mare suffocati sunt.

Secundò, exit Dæmon per os, nares vel aures in similitudinē flammæ igneę, vel vēti frigidissimi, vel alicuius bestiæ, vt

patet

patet ex Apoc.c. 16.vidi de ore Dragonis, & de ore bestiæ,& de ore pseudo prophetæ spiritus tres immundos exire in modum ranarum.

Tertiò,euanescunt Dæmones gradatim,teste Cyprian.tract. 4.de idolorum vanitate, vel exiliunt statim, vel euanescunt gradatim, pro vt fides patientis adiuuat, aut gratia curantis aspirat.

Quartò, Dæmon per intestina circumit in similitudinem pilę,donec exijt per secessum.

Quintò, euomunt Dæmones,vt docet experientia, non solum humores melancholicos, sed etiam capillos.

Sextò, relinquunt hominem vti mortuum, vt habetur de Dæmoniaco surdo, & muto. Marc.9. exclamans, & multum discerpens eum exijt ab eo, vnde in Euangelio legitur, & factus est sicut mortuus, ita multi dicerent, quia mortuus est. Aduertit Vicecomes, in complemento artis exorcisticæ doctrin. decima, quod Dæmon multos incautos exorcistos decipit, idcircò docet, ne ipsos serpens seducat, quod non erit Dæmoni credendum nisi cum primo, secundo, vel quinto signo, hoc sextum signum fuerit coniunctum.

Septimò, quidam denique exeunt per nares in similitudinem guttæ sanguinis in terram defluentes.

PETES XX.

An sit Hæreticum negare adesse maleficia.

REspondeo, esse Hæreticum qui negaret adesse maleficia, quia ex scriptura patet adesse maleficos, vt liquet primo Exod. cap.22. ait Deus, maleficos non pati eris viuere Leuitic.20. anima quæ declinauerit ad magos, & ariolos, & fornicata cum eis fuerit, ponam faciem meam contra eam,& interficiā illam de medio populi,& ibidem c.19.Non declinetis ad Magos,nec ab Auriolis aliquid sciscitemini. Deuter. 18. præcipitur omnes maleficos,& incantatores interfici, & propter hoc peccatum Ochozias infirmus mortuus fuit, vt patet ex 4. Reg. & 2. Parilip. cap. 10. præter auctoritatem diuinæ scripturæ habetur in lege Ciuili, quod qui Dæmones inuocant, sunt capite puniendi, vt patet ex l. multi eodem, item in iure canonico incantatores sortilegi, vel malefici velut Christi inimici insequi debent, vt patet ex cap. perue-

nit 26. q. 5. & ibidem cap. contra ead. cauf. & cap. si quis Episcopus 26. q. 5. patet etiam ex D. Th. 2. 2. 92. art. 1. & ex August. 18. de Ciuit. Dei c. 17.

PETES XXI.

An reperiantur Dæmones incubi, & succubi.

Antequam respondeam.

ADuertendum est primò, quod incubi dicuntur, qui actiuè se habent circa copulam carnalem, succubi verò dicuntur, qui passiue se habent circa eandem copulam.

Aduertendum est secundò, ex communi Theologorum sententia, Angelos malos non amisisse naturalia ex peccato, quod commiserunt, & consequenter possunt applicare actiua passiuis, & è contra.

Aduertendum est tertiò, prauos Angelos non posse sentire delectationem carnis, quia carnem, & ossa non habent.

His positis.

REspondetur ex Scoto lib. 2. sent. dist. 7. q. 1. D. Bonau. in 2. d. 8. artic. 2. & est communis Theolog. sententia, & Canonistarum, teste Hieronymo Menga c. 15. in suo Cōpendio artis exorcisticæ, reperiri Dæmones incubos, & succubos quandoquidem possunt Dæmones in forma mulieris assumere corpus aereum, & rem habere cum homine, & consequenter recipere semen, & conseruare illud in suo naturali calore per aliquod tempus, & deinde assumere corpus, aereum in forma hominis, & rem habere cum muliere, & in vuluam mulieris, transfundere, semen quod recepit, quando fuit succubus, & hoc modo tribuitur Dæmoni generare, scilicet quo admotum localem, non quoad ipsam generationem, cuius principium nō est virtus Demonis aut corporis ab eo assumpti: sed virtus illius cuius semen fuit, vnde, & genitus non Dæmonis, sed alicuius hominis filius est, vt notatur à Malleo maleficarum p. 1. q. 3. in fine.

PETES XXII.

An aliquis sit natus ex Dæmone.

RESpondetur, Merlinũ fuiſſe genitũ ex Dæmone, modo explicato, ſcilicet quod ad motũ localem non ex commixtione veri hominis cum ſua matre, vt habetur ex Scot.l.cit. in annotationibus, & communiter id affirmant Theologi apud Hieronymum Mengam loc.cit.cap.15.

Quomodo hoc cõtingit inter ſcriptores, adeſt controuerſia nam alij dicunt Dęmonem rem habuiſſe cum quadam moniali filia cuiuſdã Regis, alij dicunt non fuiſſe monialẽ, ſed quod vitã agebat cum monialibus, cui Dæmon ſæpè apparebat in forma pulchri iuuenis, & loquebatur, & ſæpenumero deoſculabatur eã, & poſtea rem habuit cum illa, ex qua copula generatus eſt Merlinus.

Narrat Henricus inſtituitur, & Iacobus Spregner in martello maleficiorum, quod ſæpe ſæpius fuerunt viſæ maleficę in agris, & Syluis Supino modo, ac actu venereo, quæ mouebantur à Dæmonibus incubis, & cum ipſis rem habebant, ſed hoc non videbatur à circumſtantibus, ſed completo actu circumſtantes aſpiciebant aſcendere in aere ſubtiliſſimum vaporem, ac deformem ſecundum altitudinem hominis.

Multoties accidit maritos vidiſſe ſuas vxores rem habuiſſe cum hominibus, qui erant ſuccubi, & volentes eos interficere aerem verberabant, ita Mengus l.cit. qui etiam dicit hoc accidiſſe cuidam moniali, nempè quod contra ſuam voluntatẽ dęmon cũ ipſa rem habebat. Idem legitur in vita Sancti Bernardi cuiuſdã mulieris, quæ per ſex annos fuit à Dæmone vexata cũ vſu luxuriæ, ſed à D. Bernardo fuit liberata, quæ numquam in poſterum paſſa fuit ſimiles actus libidinoſos à Dæmone.

Neque mirum hoc eſſe alicui debet, nempè quod contra voluntatem mulieris poſſit Dæmon, rem habere cum illa; nã ante vſum copulæ Dæmõ operatur, vt talis mulier non poſſit loqui, nec vociferari, nec moueri, & hoc propter diuinam permiſſionem, ita Menga loc.cit. legitur in Malleo malefic. p.2.q.2.c. 2. quandam mulierem Virginem à Dæmone incubo fuiſſe ſtupratam.

Solent Dæmones incubi, vexare de hoc vitio mulieres capillis præditas, quæ hoc intuitu ſe ornant cauſa prouocandi homines ad ſuum amorem media pulchritudine ſuorum capillorum, vt aduertit Menga loc.cit.

PETES XXIII.

An omnes Dæmones sint incubi, & succubi, & an committant cum mulieribus aliud crimen luxuriæ extra vas naturale.

Antequam respondeam.

SVppono primò, ex Suarez de Angelis lib. 8. c. 21. Angelos malos cecidisse ex omnibus Hierarchijs, & ordinibus Angelorum, vt satis probabile est, quamuis hoc non sit reuelatum.

Suppono secundò, ex D. Th. 1.p. 9.109. art.2. in Dæmonibus esse Prælationem, & rationem reddit D.Th.in corpore,& in resp. ad 3. quia Dęmones non sunt æquales secundum naturam, vnde in eis est naturalis Prælatio, & hoc etiam conuenit diuinæ sapientiæ,quæ nihil in vniuerso mundo inordinatum reliquit. Pręlatio ergò Dęmonum non fundatur super eorum iustitia, sed secundum naturam, & super iustitia Dei cuncta ordinantis. Nec concordia Dęmonum, qua quidam alijs obediunt est ex amicitia quam inter se habent, sed ex cõmuni nequitia, qua homines odiunt, & Dei iustitiæ repugnãt.

Colligitur etiam ex Scriptura, hanc Pręlationem esse in Dęmonibus, vt patet ex Matth. 12.& 13.& Marc.3. vbi obijciebant Christo Iudæi in Beelzebù Principe Dęmoniorum eijcere Dęmonia,& Ioan.12.14.& 16. dicitur, nunc iudicium est mundi, nunc Princeps huius mundi eijcietur foras.

Suppono tertiò, dęmones non solum versari in Inferno,sed multos dęmones etiam versari in hoc aere caliginoso, vt ait August.li.11. Genes.cap. 26. & probatur maximè ex Paulo ad Ephes. 6. dicente, induite vos armaturam Dei,vt possitis stare aduersus insidias Diaboli, quoniam non est nobis colluctatio aduersus carnem, & sanguinẽ;sed aduersus Principes,& potestates aduersus mundi Rectores, idest prauorum hominum tenebrarum harum, contra spiritualia nequitia in Cælestibus.

Neque dęmones, qui in aere versantur, sunt exempti à pęna, ignis, nam semper secum portant eiusmodi pęnam,vt docet communis Theologorum sententia,teste Suarez de Angelis lib.8.capit.16.num.13.

Sed vnum etiam probabiliter ait Suarez loc.cit.num.28. aliquos dęmones semper esse in Inferno.

His

His positis.

RESpondetur primò, satis probabile est dęmones infimi ordinis esse deputatos ad supradictas spurcitias carnis, nempè. vt sint incubi, & succubi, vt etiam docet Malleus maleficarum p. prima quæst. 4. quia sunt prętér nobilitatem naturę Angelicę huiusmodi actus.

Respondetur secundò Dęmones incubos, vel succubos nũquam exercuisse actum sodomiticum, vel actum libidinosum extra vas naturale mulieris, neque actiuè, neque passiuè, vt colligitur ex glos. sup. Ezechiel. 19. vbi dicitur Dabo te in manus Palæstinorum, idest Dęmonum, qui etiã erubescant de via tua scelerata, intelligẽdo uitium contra naturam.

Dęmon fornicationis, & Princeps huius sporcitiei, dicitur Asmodeus, qui interpretatur factura iudicij: quia propter huiusmodi uitium, factum fuit terribile iudicium super Sodomam, & quatuor alias Ciuitates. Sicut, & dęmon Superbię dicitur Leuiathan, & dęmon auaritię, dicitur Mammona, quem Christus in Euangelio expressit Matt. 16. non potestis Deo seruire, & Mammonę.

PETES XXIV.

Quæ remedia sunt contra Dæmones incubos, ita vt quis non patiatur à Dæmone eiusmodi spurcitias.

RESpondetur remedia potissima contra has diabolicas incubationes sunt dolorosa, ac lachrimabilis contritio suorum peccatorum: confessio sacramentalis: Oratio Dominica deuotè prolata Communio sacratissima Corporis Christi: deuota exercitatio in Crucis consignatione. exorcismorum applicatio, & loci mutatio; aspersio aquę benedictę: deuota meditatio Corporis Christi, eleemosynarum in pauperes pia largitio: Angelica Salutatio: ieiunium cum deuotione factum: & pia peregrinatio ad loca Deo, & Sanctis eius dicata inuisenda: docet denique Menchus in flagello Dęm. ca. 17. & 18. debere fieri breue benedictum, & secum ferre personã obsessam, in confectione huius breuis debet interuenire aurum, thus, myrrha, sal exorcizatus, oliua, cęra benedicta, ut puta cerei Paschalis, uel alia, & ruta, omnibus propijs orationibus respectiuè, & sigillatim benedictis.

Et

Et licèt supradicta remedia non proderint cuidam moniali, quæ fuit ab incubo stuprata, vt refert Hieronym. Meng. loc. cit. non propter hoc sequitur, quod alteri non proderit.

Aduertit Malleus maleficarum part. 2. c. 1. quod triplex est genus incuborum: primum genus est, earum mulierum, quę se volũtariè dęmonibus incubis subijciunt, vt sunt maleficę, quia de succubis quoad uiros non ita uoluntariè practicatio reperitur. Secundum genus est eorum, qui à maleficis cum incubis, aut succubis contra eorum uoluntatem inuoluuntur nam in Malleo maleficarum loc. cit. reperitur, quod in Ciuitate confluentię quidam pauper maleficiatus in præsentia uxoris omnem actum uenereum prout uiri cum mulieribus agere solét, etiam repetitis uicibus per se exercebat, nec ab illis ad istantiam, & eiulatum mulieris auerti poterat, quia duo, aut tribus actibus expletis uerba replicabat, uolumus iterum de nouo inchoare, cum tamen nulla persona corporali uisu cernatur ei succumbere, ut ipse pauper palam confessus fuit dicens, quod ipse non poterat abstinere ab illo actu uenereo.

Tertium genus est earum mulierum, quę contra omninò uoluntatem ab incubis Dęmonibus molestantur, de quibus etiam pręsumitur, quod à maleficis sic maleficiãtur: puta, quia Dęmones ad istantiam maleficarum, sicut sępissimè alias infirmitates immittere solent, ita & incubos illis personis se facere habent.

De remedijs supra allatis circa Dęmones incubos habita est experientia, & curatio; quandoquidem refert Cęsarius in Dialogo suo, quod Sacerdos quidam postquam se suspenderat, eius concubina Munasterium intrauit, & per incubum ad luxuriam prouocata est, quem tamen per Crucis consignationem repulit: & per aquę benedictę aspersionem, licèt statim posteà redierit.

Quando autem dicebat Angelicam Salutationem, longè uelut sagitta disparuit, & recessit, sed interdum redijt, licèt propè eam accedere non auderet.

Et per Confessionem Sacramentalem ante dicta Concubina relata à Cęsario in totum derelicta est ab incubo.

Refert idem Cęsarius, quod quędam, mulier fuit liberata ab incubo dicendo, benedicite, & alia mulier fuit liberata ab incubo, mutando alibi domicilium.

Denique legitur in uita S. Bernardi, quod mulier fuit omnino liberata ab incubo medio exorcismo.

Sed

Sed notandum eſt primò, quod ſi ſupradicta remedia, & exorciſmi non iuuabunt tunc talis vexatio Dæmonis eſt pœna pro peccatis ſatisfactoria, ſi prout oportet ſuſtineatur in charitate.

Notandum eſt ſecundò, quod interdum aliquæ mulieres in veritate, per incubum non vexantur, ſed tantummodo ſe vexari putant, vt notatur in Malleo maleficarum p.2. q.2. cap. 1. & oriri poteſt ex humore melancholico.

P E T E S XXV.

An ex ſolo aſpectu maleficarum induci poſſit maleficium.

RESpondetur ex Hieronymo Mengho in Compendio artis exorciſticæ c. 17. affirmatiuè nempè poſſe maleficos ex ſolo aſpectu maleficium inducere contra homines, vel mulieres, tùm reſpectu potentiæ generatiuæ, tùm reſpectu aliarum infirmitatum, vt probat rectè dictus Auct.l.c.

Quo ad auctoritatem, affert Gloſam ſuper illud Paul.ad Galat.3.ò inſenſati Galatæ qui vos faſcinauit non obedire veritati ante quorum oculos Ieſus Chriſtus præſcriptus eſt, in vobis Crucifixus; vbi dicit reperiri aliquos homines inducentes ex ſolo viſu inducere maleficium erga homines, & præſertim contra infantes.

Idem, ait Richardus de Mediauilla quod lib.3.q.12. & ratio eſſe poteſt ex vi pacti cum dæmone, nimirum, vt ex ſolo viſu producatur maleficium in aliqua perſona, quandoquidem poteſt Dæmon inficere aerem contiguum ex viſu maleficæ vſq; ad locum vbi reperitur homo contra quem malefica intendit inducere maleficium, & ita aſſerit idem Hieronymus Menga l.cit.id accidiſſe cuidam homini in Ciuitate Spiræ, qui ambulans per dictam Ciuitatem, obuiam ſe ei fecit quædam malefica ex cuius viſu, ſenſibiliter ſe maleficiatum eſſe intellexit, vt poſtea magis expertus fuit.

De Baſiliſco legitur, quod ſolus eius viſus eſt ſatis ad producendam mortem alicui ex eadem ratione infectionis aeris, vt idem Menga adducit pro probatione poſſibilitatis, nempè quod ex ſolo viſu malefici poteſt produci maleficium.

PETES XXVI.

Quæ sunt remedia vt possint iuuare patientes maleficium in potentia generatiua nempè circa eos non valentes matrimonium consumare.

RESpondetur ex Hieronymo Menga, quod remedia spiritualia multa sunt.

Primum est, Confessio peccatorum cum magna contritione. Secundum est peregrinatio ad loca aliquorum Sanctorum. Tertium est continua oratio. Quartum est multiplicatio signi Crucis supra se. Quintum est sobria exorcizatio. Sextum largitio elemosynarum, & ieiunium: Septimum solutio licita maleficij, sine ope alterius maleficij.

Zacharias Vicecomes in complemento artis exorcisticæ fol. mihi 67. docet multa remedia corporalia, pro impotentia consumationis matrimonij, ex maleficio prouenìens, vt videri possint l. cit. quod si remedia spiritualia non iuuabunt, tunc patienter quis debet pati pro amore Dei, qui iusto permittit hoc, vel causa puniendi peccata, vel causa, accrescendi maiorem gradum gratiæ, & gloriæ.

PETES XXVII.

An exorcistæ vti possint schedulis, & de regulis, quibus hoc licitè fieri possit.

Antequam Respondeam.

SCiendum est prima, quod ad tollendam vexationem diabolicam solent fieri aliquæ schedulæ continentes nomina, & verba sancta, & illa applicantur energumenis, & suspendun tur diuina verba ad collum.

Sciendum est 2. quod aliquando supradicta esse superstitiosa, ac proinde, est opere pretium explicare, quæ licita fieri possunt, & quæ sunt superstitiosa; & idcirco sit prima regula, quod gloria Dei sit finis principalis. Secunda est, vt videatur, an opus quod fit pertineat ad aliquam abstinentiam corporalem, vel ad corporis exercitium, vtrum sit refrenatiuum concupiscentiæ modo debito virtuti secun-

dum

dum ritum Ecclesiæ, vel secundum moralem doctrinam, secun dum Apostol. ad Rom. 12. Rationabile sit obsequium vestrum. Tertia regula est, vt videatur an opus sit secundum statum vniuersalis Ecclesiæ, vel secundum testimonium sacræ Scripturæ, vel saltem secundum ritum particularis Ecclesiæ, aut de consuetudine generali, quæ secundum August. pro lege habenda est. Quarta, vt inspiciatur in opus adhibitum, vel exercitum ad effectum, qui expectatur, habeat naturalem proprietatem, vel non: de quo Physici, Medici, & Astrologi consulendi sunt, in quantum tales multa iudicare possunt, & etiam Theologi. Quinta regula est, vt consideretur, si opus est meritorium, vel non; si res, quæ fit præbeat occasionem alicuius scandali, & an sit causa ruinæ proximi: quia tunc licitè non esset superstitiosum, tamen propter scandalum esset dimittendum, vel differendum, vel occultè, & sine scandalo faciendum quidquid ergò vni ex præmissis est contrarium timendum est, vt superstitiosum peccatum.

Propter primam regulam illicitum est in nouo testamento exercere cærimonialia, vel iudicialia veteris testamenti, nisi de nouo instituta essent ab Ecclesia Catholica, & Romana, propter idem & propter regulam secundam faciunt vouẽtes non pectinare caput Sabbato: vel ieiunare die Dominico, tamquã meliori die, & similia nisi ex aliqua deuotione, puta ad honorem B. Virginis, vouerent ieiunare die Sabbati: propter tertiam regulam, superstitiosè agunt, qui in ritibus alicuius Ecclesiæ particularis, vt in processionibus, & huiusmodi non conformant se communitati; nisi aliunde excusentur propter quartam regulam superstitiosè agunt, qui vtuntur characteribus, vel nominibus ignotis, vel suspectis, vel alligationum modis, nihil cooperantibus naturaliter effectui, qui expectatur: quia præfata de se naturaliter nullus actiuitatis sunt, cùm sint artificialia solum.

Idem dicendum est de imaginibus per astronomos factis, & annulis, ac lapidibus suis artificialibus. Similiter qui credunt, quòd Cæli, vel Stellarum influentiæ aliquem necessitent ad aliquod vitium.

Propter quintam regulã, si res scandalosa esset notabiliter, etiam benedictiones aliquæ, quæ à secularibus per verba deuota fiunt sine malis ritibus super infirmos, non essent publicè faciendæ, ne detur occasio scandali.

His

His positis.

REspondetur ex D. Th. 2.2.q.96.art.4. verba diuina ad collum suspendere, nisi aliquid falsitatis, vel dubij contineat, non omninò sunt illicita, quamquam laudabilius esset ab his abstinere, concludit verò D. Th. loc. cit. quod duo cauenda sunt, ad hoc, vt sint licita suspendere diuina verba ad collum. Primo, quod scribitur non sit aliquid pertinens ad inuocationes Dæmonum, vel sint nomina ignota, vel contineat aliquid falsitatis, quia eius effectus non potest expectari à Deo, qui non est testis falsitatis. Secundo, cauendum est, nè cum verbis sacris contineantur aliqua vana: puta aliqui characteres inscripti præter signum Crucis, aut si spes habeatur in modo scribendi, aut ligandi, aut in quacunque huiusmodi vanitate, quæ ad diuinam reuerentiam non pertineant, quia hoc iudicaretur superstitiosum.

Sed D. Chrysost. sup. Matth. cap. vlt. formalia verba dicit. Quidam aliquam partem Euangelij scriptum circa collum portant. Sed nonne quotidie Euangelium in Ecclesia legitur, vt audiatur ab omnibus? Cui ergo in auribus posita Euangelia nihil pro sunt eum circa collum suspensa saluare deinde vbi est virtus Euangelij? in figuris litterarum, an in intellectu sensuum? si in figuris, bene circa collum suspendis, si in intellectu, ergo melius in corde posita prosunt, quàm circa collum suspensa.

PETES XXVIII.

Quæ sunt nomina ignota.

REspondetur, nomina ignota mihi videntur esse illa, quæ non habentur ab idiomate Hebraico, Græco, aut Latino, & proinde dicũtur ignota, quia nescimus si Deum significant, licet a parte rei possit contigere, vt re vera significent Deum, & nihil mali significent.

Verum qui sunt ignari linguæ Hebraicæ, aut Græcè multa sunt eis nomina ignota, tamen sunt nomina Dei Sanctissima in se, & ita fatetur, qui scit linguam Hebraicam, vel Græcam.

Vnde sciendum est secundum D. Hieron. in Epist. ad Marcellum to. 3. Epist. quod primum nomen Dei est El, quod septuaginta fortem interpretantur, Eloym, & Eloa Deus dicitur. Sabaoth, septuaginta vertunt Aquila exercituum. Elion excelsum

nos

nos dicimur. Esereheie, significat, quid est qui misit me. Adonay Dominum significat. Tetagrammaton, significat ineffabilem, Hebræi dicunt Iehoua. Saday apud Hebræos ponitur pro Deo Cæli. Nos autem possumus accipere robustum, & sufficientem ad omnia perpetrāda, & alia quę videri possunt apud Malleum malleficarum tom. ..cap. 8.

Idiomate verò Latino Christus Deus appellatur varijs modis à sacra Scriptura. Ego sum Alpha. Omega, vt habetur ex Apoc. cap. 1. idest principium, & finis; Messias, Christus, patet ex Ioan. 4. Scio quia Messias venit, qui dicitur Christus. dicitur Iesus, vt Lucas cap. 2. dicit, vocatum est nomen eius Iesus, dicitur Rex, Ioan. 8. Tu dicis quia Rex sum ego, dicitur Emanuel Legifer, Isai. 7. ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emanuel: & Ecclesia in septima maiori: antiphona: O Emanuel Rex, & Legifer noster, de Christo canit. dicitur Imago, vt Paulus, ait ad Col. 1. Qui est Imago Dei inuisibilis, dicitur Ostium, via veritas, & vita Ioann. 10. & 14. dicitur Propheta Luc. 7. Propheta Magnus Surrexit in nobis, dicitur Petra, 1. ad Cor. 10. Petra autem erat Christus, dicitur Vitis Ioan. 15. ego sum Vitis vera, dicitur Clauis, vt patet ex Isa. c. 22. & dabo Clauem domus Dauid, & Apocal. c. 3. dicitur qui habet Clauem Dauid, qui aperit. & nemo claudit: claudit, & nemo aperit, dicitur Virtus, Luc. 1. Virtus altissimi obumbrabit tibi, dicitur Primogenitus Luc. 2. peperit Filium suum Primogenitum dicitur Agnus Esaia 26. Emitte Agnum Domine, Dominatorem terræ, dicitur Sponsus Psal. 18. tamquam Sponsus procedens de thalamo suo, dicitur Pastor Ioan. 12. Ego sum Pastor bonus, dicitur Præceptor Luc. 6. Præceptor per totam noctem laborantes nihil cępimus, dicitur Splendor Substantiæ; Paul. ad Hæbr. 1. qui cùm sit Splendor gloriæ, & figura substantiæ eius, dicitur Iudex 2. ad Timoth. 4. reddet mihi Dominus in illa die iustus Iudex, dicitur Sol Malach. 4. timentibus nomen tuum ortus est Sol iustitiæ, dicitur Stella matutina, Apoc. 22. Ego sum radix Dauid, & Stella splendida, & matutina, dicitur Flos. Esai. 11. & Flos de radice eius ascendet, dicitur Pontifex, ad hebr. 4. Pontifex appellatus à Deo, dicitur Charitas 1. Ioan. 4. Deus Charitas est, dicitur Vnigenitus 1. Ioan. 1. Sic Deus dilexit mundum, vt Filium suum Vnigenitum daret, dicitur Mediator 1. ad Timoth. 2. Vnus mediator hominum, homo Christus Iesu, dicitur Panis. Ioan. 6. Ego sum Panis viuus, dicitur Leo. Apoc. 5. Vicit Leo de tribu Iuda, dicitur Os Esa. 25. Os enim Domini locutum est, dicitur Oriens, Ecclesia canit in

quin-

quinta Antiphona maiori. O oriens ſplendor lucis æternæ, & alijs nominibus appellatur Deus, quæ breuitatis cauſa omitto.

PETES XXIX.

Quæ ſunt neceſſaria exorciſtæ, antequam velit exercere officium ſanctum exorcizandi.

RESpondetur, in primis exorciſta debet accedere ad officium exorcizandi cum conſcientia pura, ac ſine peccato mortali, quia & ſi Sacerdos poteſtate Sacerdotali oret in perſona Eccleſiæ, tamen eius oratio eſt efficacior, quando ex parte eius eſt munda; quia habet efficaciam ex parte Eccleſiæ, & etiam illius Sacerdotis, qui tamquam amicus Dei, ab ipſo mereatur exaudiri, & etiam quia peccata, quæ per veram pęnitentiam fuerunt à Deo dimiſſa tecta ſunt diabolo, nec illa poteſt obijcere animæ, experientia teſte coactus diuina potentia, & maximè quando Sacerdos imperat illi ſilentium; vbi autem non eſt à Deo dimiſſum peccatum, Dæmones, demptis cogitationibus cordium omnia cognoſcunt, vt poſſit compeſcere Sacerdotes ab adiuratione, confuſione, & pudore, illis tàm vera quàm falſa crimina obijciunt.

Nè ergo hac de cauſa deſinant exorciſtæ ab hac operatione, Deus non ſinit hanc auctoritatem Dæmonibus. Aduertit Scotus in 4. diſt. 45. in reſp. ad 2. quod quamcumque operationem intellectus vel voluntatis, hominis poteſt Angelus naturaliter, vel anima ſeparata proportionaliter pręſens, cognoſcere, & conſequenter Dæmon, qui per peccatum non amiſit dona naturalia; ſed tantum gratuita. Sed hoc impeditur ei à Deo, de facto Dæmon non agnoſcit abſcondita cordis etiam ſi ſit ei obiectum proportionaliter præſens.

Neque obſtat ait idem Scotus loc. cit. quod ſolus Deus nouit abſcondita cordis, quandoquidem hoc intelligitur vniuerſaliter, & ex propria perfectione, ita quod impoſſibile eſt, quod per aliquid impediens ſibi lateat. Angeli autem etiam ex vi naturæ non poſſunt intueri abſcondita cordis, quando obiectum non eſt illi proportionaliter pręſens; ſecus eſt de Deo, vt ſupradictum eſt.

Secundò, debet exorciſta habere humilitatem profundiſſimam, reputando ſe in hoc opere, vt inſtrumentum Dei, & per conſequens ſe nihil poſſe agere abſque eius auxilio, cùm fugatio Dæmonum à corporibus obſeſſis miraculum ſit, quia fit

præ-

præter ordinem totius naturæ creatæ, & non ab alio, quàm à solo Deo fieri potest.

Tertiò, debet exorcista habere Ordinem Sacerdotalem, nam melius est, vt sit Sacerdos, quia Dæmones valdè aborrent dignitatem Sacerdotalem, & sæpè timentes fugiunt. Sed hoc non est necessarium.

Quartò debet exorcista esse assiduè deditus ieiunijs, & orationi tàm vocali, quàm mentali, vt ait Christus hoc genus Dæmoniorum, non eijcitur, nisi in ieiunio, & oratione. Sed sciendum est, quod ieiunium, vt ait Beda, non intelligitur solum abstinentia ciborum: sed & cunctarum illecebrarum carnalium, & omnium vitiorum; & August. serm. de ieiunio ad Eremit. dicit quod ieiunium est debita satisfactio cunctorum membrorum.

Quintò, debet exorcista esse solicitus in disciplinis, & cilicijs, vt ait Dauid. Psal. 34. Ego autem cum mihi molesti essent, hoc est Diabolo, induebam me cilicio.

Sextò, debet exorcista esse mente coactus, & in cunctis sensibilibus mortificatus, præcipuè verò in duplici fide radicatus & prima in indubitata, & integra Catholica fide, sine qua, nec in hoc sæculo quidquam iustificationis, nec in futuro vitam æternam possidebit. Debet etiam fidem, quæ confidentia dicitur; de qua ait Dominus Iesus Matth. & Lucæ 17. si habueritis tantam fidem quantum granum sinapis, dicetis huic monti transi hinc illuc, & transibit, & nihil impossibile erit vobis, quæ fide armati; Sancti non solùm montes transtulerunt, & dæmones fugauerunt, sed & mortuos ad vitam reuocarunt, aliaque mirabilia, in nomine Iesu Christi sunt operati.

Septimò, debet exorcista solùm propter amorem Dei exercere hoc officium sanctum, & non propter spem temporalis premij vt Dominus docuit, quando discipulis suis cedit, potestatem super spiritus immundos, & omnem languorem, vt patet ex Matth. 10. infirmos curate, Dæmones eijcite, gratis accepistis, gratis date. Dominus autem, qui est omnium remunerator bonorum, centuplum retribuet in resurrectione iustorum.

Octauò, debet exorcista non esse mente abstractus, nec impeditus in negotijs, nec ipsum coniurare pigere, nec coniurationem breuiter terminare.

Nonò, super omnia exorcista studere debet, nè Dæmon aliquid obtineat, quia si Dæmon victor semel extiterit, in cun-

ctis victoriam reportabit. Nam à quo quis superatur, eius seruus efficitur.

Nec exorcista debet benigne aliquid petere à dęmone, vt si exorcista deprecaretur dæmonem, vt egrederetur è corpore obsesso, sed debet imperare dęmoni, vt egrediatur.

Decimò, debet exorcista cogere dęmones exorcismis, vel præceptis, vt ad honorem Dei, & proximorum ædificationem confiteantur aliquam fidei veritatem, & quod in virtute illius veritatis Deo omnipotenti exhibeant reuerentiam: puta flectendo genua, & cum inclinatione capitis ter percutiant terram, adorando Sanctissimam Trinitatem.

Vndecimò, debet exorcista non deserere aliquod præceptũ à se factum diabolo, etiam si viderit ipsum longo tempore contenere, & irridere, sed debet conari per illud vt à dæmone obedientia præstetur: quia si illud derelinquat, diabolus se reputat se victoriam obtinuisse contra ministrum, & cum magna difficultate postea cogitur ab obedientiam.

Debet exorcista habere maximam patientiam, & perseuerantiam in ipsa coniuratione, ne scilicet desperetur de victoria, si viderit dęmones diù permanere in sua obstinatione.

Sed dices; an semper Diabolus cogatur ad præstandam obedientiam Exorcistæ.

RESpondetur, non semper cogi Diabolum à Deo ad præstandam obedientiam exorcistæ, nàm licet præcepta Sacerdotis exorcistæ ad diabolum, vt discedat, sint præcepta Dei, quia ex Dei persona sunt prolata, quibus diabolus statim, ac subito crederet, si vti vellet Deus sua omnipotenti virtute, quod non semper facit, sed plerumque sinit illum in sua voluntate, an obedire velit, nec nè: sicut, & homines, quibus Deus aliqua præcepit: quia Deus regulariter omnia mouet secundum modum suum; rationalia scilicet, cum libertate, & sicut hominibus adhibet stimulos: vt velint obedire per Prædicatores, aduersitates, & huiusmodi: ita etiam in malignis spiritibus adhibet stimulos vrgentes ad suam obedientiam: qui sunt exorcismi, quibus Dæmones, ita spiritualiter crucientur, sicut homines verberibus corporalibus. Vnde ad expellendum quidam sunt quibusdam duriores, quia sunt ad substinenda opprobia, & verba diuina comtenenda fortiores. Si tamen finaliter non cedunt, vim coactiuam Deum adhibet, quando iudicat opportunum. Immò ipse Deus noster qui

Sacer-

Sacerdotibus potestatem dedit Dæmones adiurandi, interdum eos à nostra eximit obedientia ex occulta causa: sicut aliquando non vult, quod adiurati nomen suum manifestent. Vt bene dicet Hieronymus Menga in malleo maleficiarum cap. 6.

Duodecimo, exorcista debet esse cautus in applicando res sensibiles Dæmoniaco, vt sunt Reliquiæ Sanctorum, Lignum Crucis, & similia, non solùm propter se, sed etiam propter assistentes, solùm præbendo illis tantam fidem, quantam sibi conuenit: quia Dæmones cùm sint astutissimi, aliquando fingunt se timere talia, quæ in veritate aliquando non sunt veræ Reliquiæ, vt postea imminuant fidem Sacramentorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

PETES XXX.

An aliquando Dæmones loquantur vel latinò respondeant quando sunt in corpore obsessi, vel manifestent peccata eorum, qui sunt præsentes adiurationi, ve lloquantur de altissimis mysterijs sacræ Theologiæ.

RESpondetur, quod Dæmones non loquuntur latinè, vel alterius idiomatis, tùm ne se ipsos manifestent in corpore obsessi, tùm vt confusa remaneat humana curiositas, sic Deo volente interdum, & si aliquando loquantur de mysterijs altissimis Theologię, vel latinè, numquam quasi inuenientur pręsentes isti homines curiosi.

Item non manifestant peccata circumstantium ad finem, vt homines in peccatis perseuerarét, & non confiterentur, quandoquidem interdum accidit nempè quod ex adiuratione Dæmonum sunt manifestata peccata alicuius, ex qua manifestatione quis confessus fuit peccata sua, & non amplius peccauit, vt refert Hieronymus Menga in compendio artis exorcisticæ lib. 2. cap. 11.

Decimotertio, debet exorcista interrogare de nomine dæmonis, & aliquando requisitus de nomine principali dęmonis, dicit nomen suum nomina verò aliorum sociorum dicit se dicere non posse, quia Deus non vult, quia sunt nomina turpia, quod licèt interdum sit verum, frequenter tamen est falsum, & ideò conetur Sacerdos habere veritatem per præceptum. Quod si nequit iubeat dare locum principalem, & ad loquen-

dum vocet alium, iubens, vt suum nomen pandat; & ne hoc facere timeat superioris timore: præcipiat superiori, de in hoc eum prohibeat. Quo si nec sic potest habere veritatem, tunc ipse Sacerdos imponat alijs spiritibus nomina irrisiua: puta dicendo; primus post principalem vocetur Fachinus, secundus Pistor; tertius Cochus, Acherontis, & huiusmodi.

Solent etiam quando iam in Sacerdotem præualere nequeunt, aduocare in auxilium complices suos, siue quia ad eorum præsentiam vigorantur, sicut homo ad præsentiam amici, siuè quia aliquo modo occulto adiuuantur. Contra hoc Sacerdos curet scire, quos in Cælo, vel in Inferno habeat magis inimicos, & Sanctos quidem debet inuocare sæpius; dæmones autem inimicos debet coniurare contra eum, amicos verò debet præcepto prohibere, ne succurrunt.

Solent etiam libenter subtrahere se ab obsesso, in quo loquebantur, & abscondere in corde, vel alijs partibus sub collo; sed Sacerdos, quantum potest, curet spiritum superius retinere; ad quod faciendum maximè valét ista verba: Ecce Crucem Domini fugite partes aduersæ, cum signo Crucis super frontem, vel caput obsessi, & ille Psal. Vsquequo Domine obliuisceris me in finem: & similiter pręceptum factum vt super aliquo respondeat, etiam intermisso exorcismo.

Diuersi Dæmones diuersis sacris verbis magis affligunt, & redduntur promptiores ad obediendum.

Aduertant exorcista, quod solent etiam Dæmones exituri aliqui eorum remanere, vt quasi tenētes possessionem iterum, reintroducant expulsos, ac proinde cautus debet esse exorcista, præcipiendo eis, vt secum ducant societatem suam damnatam.

Postquam verò exiuerunt, quærunt denuò intrare, & mirabiliter tentant liberatum, etiam de minimis, maximè circa honestatem; quia interdum etiam pro venialibus regrediuntur, & ideò persona liberata debet vigilare in silentio & in orationibus, per multos menses, & frequentissimè debet sumere Eucharistiam, saltem omni festo, & si est persona in matrimonio coniuncta debet inducere socium ad continentiam quantum potest per aliquod tempus: quod si non potest, saltem ipsa non sit causa libidinis.

Solent etiam Dæmones postquam sunt egressi persuadere, quantum possunt, quod persona liberata numquam fuerit obsessa, vt scilicet sit Deo ingrata, vt reingrediantur.

PETES XXXI.

An præbenda sit Eucharistia Energumenis.

Respondetur ex Cassiano in collationibus cap. 30. D. Th. cit. à Malleo maleficarum 2.p. c.7. præbendam esse Eucharistiam energumenis, & si possibile est quotidie præbenda est Eucharistia energumenis præuia confessione mortalium si illa commiserunt, & hoc modo curatus fuit Abbas Andronicus, vt testatur Malleus Malefic. loc. cit.

PETES XXXII.

Vbi sunt exorcizandi Dæmoniaci.

Respondetur debere fieri in Ecclesia, vel in alio loco Deo dicato officium exorcizadi, quia Ecclesia est proprius locus deputatus vbi energumeni debent exorcizari; quia Dęmones ibi magis timent, & contremiscunt ad sacra Dei verba, quam alibi, cùm sit Domus orationis, in qua habitat Deus, vbi melius exaudiuntur orationes, & insuper ne exorcista exorcizando in aliqua domo incidat in laqueum Diaboli propter conuersationem mulierum.

Verum intercedente iusta causa potest exorcista in domo exercere officium exorcizandi, puta si fuerit infirmus energumenus, vel persona nobilis, vel alia honesta causa, vt concedit Rituale.

Sed ego moneo, exorcistam non debere adesse solùm si in domo exorcizat mulierem, præsertim si sit pulchra, sed debent adesse aliæ honestæ personæ simul cum exorcista, nè detur occasio Dæmoni tentandi exorcistam.

TRACTATVS DE SVPERSTITIONE.

PETITVR I.

Quid & quotuplex est superstitio.

RESpondetur primò, esse superstitionem vitiosum cultum, quo vel colitur creatura cultu diuino, vel Deus modo indebito.

Respondetur secundò, superstitionem duplicem esse; prima dicitur superstitio ratione rei cultæ, quatenus creatura colitur cultu Dei, & hæc sub se continet tres species, idololatriam, diuinationem, & superstitiosam obseruationem, ad quam reduci potest magia, de quibus sigillatim infra dicam.

Secunda dicitur superstitio, modi indebiti colendi Deum, & hæc superstitio adhuc duplex est. Prima dicitur cultus falsus, vt accidit, quando quis vult Deum colere cæremonijs Iudæorũ, quibus significatur Christus venturus; aut quando quis diuino officio, & admiscet turpia, tamquam diuini officij partem, aut quando fidem nostram falsis miraculis contendit confirmare, aut quando falsa miracula prædicat, vt falsas reliquias proponit adorandas, & hic cultus est peccatum mortale ex suo genere, vt communiter assirmant DD. apud Bonacin. tom. 2. disp. 3. q. 5. num. 2.

Secunda dicitur, cultus superfluus, & hæc contingit, quando prȩter Ecclesiæ vsum ponitur Religio in ijs rebus, aut circumstantijs, in quibus non est ponenda, vt in numero, colore, situ &c. Vnde qui putat tot candelas adhibendas esse, & non plures, aut debere potius, esse albi, quàm flaui coloris, aut debere potius in hac parte poni, quàm in alia, committit peccatum, cultus superflui, idem dicendum est, quando variantur cæremoniæ ab Ecclesia præscriptæ, vt si quis variet cæremonias in Missa, relictis ijs quas Ecclesia instituit, vt si dicat bis alleluia, vel semel tantùm dicendum est, aut si dicat Gloria, vel Credo, vbi hæc non sunt dicenda, aut si faciat signum Crucis, vbi faciendum non est.

Hæc tamen variatio, vt plurimum non est plusquam veniale pecca-

peccatum, quia fit ex bono fine, & non includit grauem irreuerentiam. Secus si magna sit inuersio in Cæremonijs magni momenti ex præcepto, vel consuetudine debitis, vt si magna in cæremonijs Missæ peruersio contingat. Tùnc enim materia videtur grauis, & Deo valde iniuriosa, nisi adsit aliqua circumstantia excusans in Lessius, Nauarr. Sanch. & alij apud Bonacin. loc. cit. num. 4.

PETES II.

Quid sit idololatria, quæ est secunda species superstitionis ratione rei cultæ.

Antequam respondeam.

SCiendum est primò, idololatriam dici ab Idolo, quod est effigies alicuius falsi numinis, ad differentiam imaginis Dei, Sanctorum, & Angelorum.

Sciendum est secundò, idololatriam dupliciter accipi. Primò, impropriè pro quolibet peccato, cui homo adhæret, quo pacto D. Paul. ad Ephes. 5. vocat auaritiam idololatriam, quia peccator in eo finem suum interpretatiuè ponit recedendo à Deo, & conuertendo se ad creaturam, & ad peccatum. Secundò propriè pro cultu, quo quis alicui creaturæ tribuit honorem Dei.

His positis.

REspondetur ex D. Th. 2. 2. q. 94. art. 1. communiter recepto; idololatriam esse peccatum, quo honor, seu cultus Dei tribuitur Creaturæ.

Est grauissimum peccatum ex suo genere, & ab hoc peccato non excusare metum mortis, neque potest quis ficto animo colere idolum, vt mortis periculum euadat, quia licèt non committat idololatriam internam, committit tamen externam, quæ intrinsecè mala est; non tamen incurrit excommunicationem in Bulla Cœnæ, quia illa fertur contra Hæreticos credentes, non verò contra idololatras solum externos, quamquam in foro exteriori præsumatur excommunicatus ita Clauis Regia lib. 3. c. 5. & lib. 4. c. 4. num. 11. Valent. 2. 2. disp. 69. 2. punct. 2. Lessius lib. 2. c. 43. dub. 1. Suarez tom. 1. de

Relig.lib.2. de Superſt.c.6.num.20.21.22.& alij.

Ad actum idololatriæ propriæ duo actus concurrere ſolent. Primus eſt, vt colens talem habeat opinionem de creatura, quam colit, quæ ſoli Deo conueniat, ſiue hanc opinionem habeat expreſſè, ſiue tacitè, qualem habet is, qui ſciens falſitatem idololatriæ, nihilominus vult facere, quod cæteri idololatrę faciant. Secundus eſt actus externus ordinatus ad ſignificandam opinionem, quam habet is, qui falſum numen colit, ita DD.Bon.loc.cit.

PETES III.

Quid ſit diuinatio, quæ eſt tertia ſpecies idololatriæ ratione rei cultæ.

Antequam reſpondeam.

SCiendum eſt primò, quod Dæmon res quæ ſunt in corde hominum, & futura contingentia, & quæ dependent à libero arbitrio non poteſt cognoſcere, quia non habent certam, & determinatam cauſam, & ſolus Deus eſt ſcrutator cordium, ſed poteſt multa probabiliſſimè coniectans prædicere. Cum omnium temperamenta affectuſque optimè norit, quia habet cognitionem omnium naturalium, & eſt præditus longa experientia, ac proinde poteſt Dæmon ex his pendentia a libero arbitrio probabiliſſimè coniectare, & idcirco ſæpè contingit, vt Dęmon vera annunciet, vt docet Delrius lib.4.diſquiſit.magic.cap.2.q.2. Pereira lib. 3. de Magia cap. 5. num.35.

Sciendum eſt ſecundo, poſſe Dæmonem ex clandeſtinis conſilijs, verbis & ſcriptis, deliberationes hominis futuras ſolertiſſimè conijcere, vt fore, vt cras talis à Regno deponatur. Sit Delrius, & Pereira loc.cit.

Sciendum eſt tertiò, quòd Dæmon poteſt etiam certò noſcere futura, quę diuinatores edocet ex reuelatione Dei per Angelum ſibi facta; ſępè enim Deus ad malum pœnę inferendum vti ſolet Dęmonis miniſterio: atque ita ad damnum, ac durationis impus reuelat, quare poteſt tùnc Dęmon initium, & finem eius mali certò prędicere; ita Delrius, & Pereir. ibid.

Prętereа, ſi morbus ſit ex maleficio, qui ex pacto ceſſaturus eſt ſublato ſigno, poterit certum morbi finem prędicere. Sic Delrius ibidem.

Quod attinet ad præterita, potest ea omnia, quæ aliquando aliena relatione accepit, vel coram ipso gesta sunt, certò annunciare. Quippè ea omnia memoria retinet. Sic Delrius loc.cit.

Circa præsentia, si illa in actu externo consistant, possunt certissimè Dæmoni nota esse, vt occultissima furta, res perditæ, thesauri olim defossi &c. Sic Delrius ibidem, & Valentia 2.2. disp.6.q.12. punct.3.

Cogitationes verò hominum, ac deliberationes, quæ à libero arbitrio dependent, quamuis certò dæmon assequi nequeat, potest probabilissimè coniectare. ex ijs, quæ in corpore tàm interius quàm exterius apparent, & ex verbis, & scriptis; & alijs clandestinis consilijs; ita Delrius, Pereira, & Valentia cit.à Sanchez in summa lib. 2. ca.38.nu.7.

Potest etiam Dæmon cogitationes hominum ferè certò coniectare, ita vehementer hominem perturbando phantasmate immisso, vt vix possit tùnc aliud cogitare, quàm id quod à Dæmone suggestum fuit; ita Delrius loc.cit.

Præterea solet Dæmon ob incomparabilem sui motus celeritatem, celerrimè denunciare in remotissimis gesta, atque ita diuinatores à Dæmone ea accipientes, denunciant multo antequam humano modo scire valeant; ita Delrius, & Pereira ibidem.

Sciendum est quartò, quod diuinatores docentur à Dæmone hæc occulta, vel aspectabilem se eis offerendo; ac verbis manifestando; vel absque vllo aspectu formatis in aere verbis, vel immisso scripto aliquo, vel in somnis, aut vigilia afficiendo, & commouendo phantasiam, effingendoque phantasmate idoneo ad futura repræsentanda, atque incitando diuinatores, vt repręsentata per phantasmata prædicant; ita explicat Pereira lib.de magia cap.5.nu.35.

Sciendum est quinto, diuinatio superstitiosa potest dupliciter esse. Prima est, quando fit pactum cum Dæmone expressum. Secunda est, quando fit pactum cum Dæmone tacitum.

Expressa inuocatio Dæmonis est, quando diuinator, vel maleficus intendit inuocare Dæmonem, & cum eo pactum inire, vel quando diuinator sciens Dæmonem per aliquod signum manifestare latentia, vtitur tali signo, vt sibi latentia manifestentur.

Hæc autem diuinatio cum expressa Dæmonis inuocatione multis modis contingere potest, vt supra dixi. Primò, per fictam apparitionem in figuris, vel assumptis corporibus.

Secun-

Secundò per ſigna apparentia in corporibus terreſtribus, vt in ligno ferro, lapide &c. Tertio, per negromantiam, quæ generali nomine appellatur, & ſunt nouem ſpecies. Prima eſt, præſtigium, cum nempè dæmon varijs apparitionibus ſuperſtitioſorum oculos præſtringit, ſe illorum aſpectibus Obijciens occultaque docens. Secunda, dicitur diuinatio per ſomnia, cum inſtructio dæmonis per ſomnia ſperatur. Tertia, dicitur Necromantia, quæ fit excitando aliquem mortuum qui reſpōdeat adhibitis certis carminibus. Quarta, dicitur diuinatio per phitones cum dæmon per arreptitios docet. Quinta, dicitur Geomantia; quando docet dæmon per ſigna in corporibus terreſtribus apparentia, vt in ligno metallo, lapide &c. Sexta, dicitur Hydromantia cum docet dęmon per ſigna in aere apparentia. Septima, dicitur, Aeromantia, quando docet dæmon per ſigna in aere a parentia. Octaua dicitur Pyromantia, cum docet per ſigna in igne apparentia. Vltima, dicitur Haruſpicium, cur per ſigna apparentia in extis animalium ſacrificatorum Dęmoni docet, vt docet D.Th.2.q.95.art.3.

Diuinatio in qua eſt ſola tacita dæmonis inuocatio eſt duplex. Prior eſt quando cognitio occultorum vanè procuratur ex conſideratione alicuius diſpoſitionis aliàs extentis in quibuſcunque rebus: Poſterior eſt, caſu quæritur ex diſpoſitione eorum, quæ homines contra faciunt, cauſa cognitionis adipiſcendæ. Priorem diuinandi modum, diuidit D. Thom.2. 2. q. 95. art.3. in nouem ſpecies.

Prima eſt Genethlia, cum ex ſyderum motu, aut ſitu cognitio quæritur. Secunda eſt Augurium, cum ex animalium vocibus: aut ex hominum ſternutatione quæritur. Tertia Auſpicium, cum ex auium volatu, aut quorumuis animalium motu quæritur. Quarta Omen, cum ex hominum vocibus prę-ter intentionem dictis cognitio quęritur. Quinta ſpecies dicitur Onirocritica. cum ex ſomnijs cognitio quęritur. Sexta ſpecies dicitur Phyſiognomia; cum quæritur cognitio ex ſignis humanis totius corporis. Septima ſpecies dicitur ſpatulamantia, cū cognitio quæritur ex ſignis ſpatulæ, ſeu humeri. Octaua ſpecies dicitur Metopoſcopia, quando ex fronte cognitio quęritur. Nona ſpecies dicitur Chiromantia, cum ex manuum lineis cognitio quæritur.

Rurſus poſterior modus etiam diuiditur à D. Thom. in duas ſpecies. Prima eſt, Geomantia, cum ex punctorum protractione cognitio quæritur: Secunda dicitur diuinatio per ſortes, cum ex aliquibus ſignis reſultantibus in plumbo liquefacto,

cto proiectoq; in aquam, vel ex consideratione festucæ electæ ex duabus oblatis, scheduleue sciptæ, aut albæ, vel ex taxillorum proiectione, vel ex consideratione eius, quod aperienti librum occurit, cognitionem quærit.

PETES IV.

An supradictæ diuinationes specie differant inter se.

RESpondetur ex communi DD. sententia, teste Sanchez in summa lib. 7. cap. 38. num. 14. non differre specie.

Sed difficultas est quando adest expressa inuocatio Dæmonis nempè an differant inter se, puta an sit eiusdem speciei inuocatio Dæmonis expressa, tacita.

REspondetur ex Suarez, & Victoria cit. à Sanchez loc. cit. & Syluio cit. à Diana tom. 1. tract. de circũstantijs resol. 66. non differre specie, ac proinde qui sequuntur opinionem dicentium, non teneri quemlibet explicare in confessione circumstantias notabiliter aggrauantes, satis est, vt explicat superstitionem, absque eo quod explicet inuocationem tacitam, vel expressa cum Dæmone. Verùm hic Neapoli inuocatio expressa Dæmonis, medio aliquo maleficio, diuinatione &c. Est casus reseruatus annexus excommunicationi ipso facto incurrendæ, ac proinde in omni opinione tenetur pænitens explicare circumstantiam inuocationis expressæ, vel tacitæ.

Hinc.

SEquitur, quod diuinatio, maleficium &c. Seclusa inuocatione expressa dæmonis non est casus reseruatus, vt clarè constat ex folio casuum reseruatorum in Neapolitana Diæcesi.

Hæc sunt formalia verba omnes Venefici, Negromantes, Sortilegi, Diuinatores, Lamiæ, siue Striges vtriusque sexus, & omnes quocunque nomine nuncupentur, qui cum expressa

Dæmo-

Dæmonis inuocatione prætextu captandæ dilectionis, aut odij inferendi, vtuntur incantationibus, siue diuinationibus, & maleficijs in damnum personarum, siue etiam vtuntur ligaturis ad amorem excitandum, vel à naturali, & legitimo matrimonij vsu coniuges auertendos, excommunicationem ipso facto incurrant.

Ex quibus.

Colligitur primò, quòd mulieres facientes palmos, causa sciendi an earum Amasij diligant ipsas, vel causa sciendi futura licèt peccent, non incurrunt casum reseruatum in Diœcesi Neapolitana, si sine expressa inuocatione Dæmonis id faciant, vt regulariter faciunt, nempè sine expressa inuocatione Dæmonis.

Colligitur secundò, quod qui cum expressa Dæmonis inuocatione, nimirum venefici, necromantes, diuinatores &c. Aliquid faciunt sine prætextu captandæ dilectionis, aut odij inferendi, absque damno personarum, nec fiunt ligaturæ ab ijs ad amorem exercitandum, vel à naturali, & legitimo vsu matrimonij coniuges auertendos, licet peccent mortaliter nō incurrunt reseruationem casuum in Diœcesi Neapolitana, vt patet ex tabella casuum reseruatorum, nam illi tantum dicuntur casus reseruati, qui secundum iuris dispositionem, seruata proprietate vocabuli comprehenduntur in littera, & non per extensionem Doctorum, cùm reseruatio sit odiosa, & vt ita dicam, pœnalis ad instar statuti, & consequenter pœnæ sunt restringendæ iuxtà regulas iuris odia sunt restringenda, fauores sunt ampliandi de regul. iuris in 6. ita vt in eis vis verborum tantum habeat locum; ita docet Coriolanus de casibus reseruatis p. 1. sect. 1. art. 5. num. 4.

Sed Finellus de casibus reseruatis videtur oppositum docere; vnde docet casu 4. num. 25. quod licèt forte casuum reseruatio sit odiosa quantum ad pœnitentes, & confessarios, est tamen medicinalis & fauorabilis saluti animarum, & ideò extendi, & dilatari potest.

Confirmat hanc suam opinionem, iuxtà illud, quod dixit Ioannes Andreas à se cit. num. 24. Scilicet, quod statutum pœnale, quod emanatur fauore animarum, non debet restringi, sed dilatari, cùm per dilatationem euitentur animarum pericula, & homines retrahuntur ab illicitis.

Sed dices qui facit facere veneficia, sortilegia diuinationes cum expreßa dæmonis inuocatione incurrant excommunicationem reseruatam.

SVppono ex communi DD. sententia; teste Nauarro in summa cap. 27. num. 51. quod lex excommunicans facientem aliquid; non comprehendit regulariter consentientem, etiam mandando consulendo, faciendo, & auxiliando antequam fiat, nisi ex eius tenore, vel aliarum legum id expresse, aut tacitè colligatur, eo quod pœnæ sunt restringendæ, ac proinde in casu nostro sequitur, quod consulens maleficium, veneficium &c. non incurrat excommunicationem.

Sed Finellus de casibus reseruatis casu 4. nu. 21. mandantem aut consulentem æquiparari cum faciente, & propterea dicendum est, quod his casibus, quibus simplex Sacerdos non potest absoluere malefactorem, non poterit etiam absoluere mandantem, vel consulentem, dummodò is alias non esset facturus, etiam si non incurrit excommunicationem iuxta Glosam supr. c. Nuper in verbo consilium impendendo extra de sent. excom. Felin. super cap. 11. de off. iud. deleg. quia consulens aliquid alias non facturum, secuto effectu eadem pæna punitur idem Felin. super c. sicut dignum nu 14. de homicidio Couarr. super Clem. si furiosus 2. p. §. 2. num. 1. Iulius Clarus lib. 5. §. final. pract. crimin. q. 88. & idem Felin. sup. cap. mulieres nu. 7. de sent. excomm.

Præterea dictum est supra, quod reseruatio, licet sit odiosa quoad pęnitentes, & confessarios, tamen est fauorabilis quoad animas, & consequenter non debet restringi lex, sed dilatari, cum per dilationem euitentur pericula animarum, & homines retrahunt ab illicitis.

Aduertit Finellus de casibus reseruatis casus 3. num. 26. in fine, quod quando casus est dubius non est censendus reseruatus, & etiam dixit Sotus in casu simili in 4. dist. 12. q. 1. art. 6. verbo Ambiguitas; idem dicit Sa verb. casus num. 6. & est communis DD. sententia.

Sed alij DD. oppositum tenent, nempè casum dubium esse reseruatum.

His positis.

REspondetur primò, ex D. Th. 2. 2. q. 95. art. 1. quod diuinatio est prænunciatio futurorum euentuum indebitis modis, minimeque à diuina prouidentia constitutis. Dicitur prænunciatio, quod non sola mentis cognitione perficiatur, sed verbis quoque aut signis vtitur, ad differentiam scientię per vanas obseruantias acquisitę, quę in sola cognitione consistit: dicitur futurorum euentuum; quia pręcipue circa futura versatur instar prophetię; at sicut hęc versatur quoque circa pręterita, & pręsentia, quę procul ab humana cognitione sunt, ita etiam dininatio, quippe vtraque in materia conuenit: dicitur modis indebitis, vt à prophetia, & naturali coniectatione secernatur, qnę debitis modis occultorum cognitionem adipiscuntur, illa ex diuina reuelatione, hęc autem ex disciplina. & obseruatione humana.

Respondetur secundò, diuinatio hęc est superstitiosa omni iure interdicta, nempè diuino, vt patet ex Deuteronomio 18. num. 10. hęc sunt formalia uerba. Nec inueniatur in te qui lustret filium suum, aut filiam duceus per ignem, aut qui ariolos sciscitetur, & obseruet somnia atque auguria, nec sit maleficus, nec incantator, nec qui pythones consulat, nec diuinos, aut quęrat à mortuis ueritatem, omnia hęc enim abominatur Dominus, & propter ipsiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo iure canonico per multa cap. 26. q. 5. & l. iure ciuilis l. nemo cod. de malef.

Respondetur tertio, diuinatio in qua est pactum explicitum cum dœmone, siue uerbis, siue facto ipso est semper mortalis. Nec inter fideles post aliquis excusari ignorantia. Sic Valentia, & Delrius cit. à Sanchez in summ. lib. 2. cap. 38. num. 17.

Respondetur quartò diuinatio. in qua est solum pactum tacitum cum Dœmone, est ex genere suo peccatum mortale, nec potest ex paruitate materię excusari; ita DD. cit. à Sanchez loc. cit. num. 18. excusatur à mortali ratione ignorantię, quę nec affectata, nec nimis crassa est, quia non ita patens est eius malitia; ita DD. cit. à Sanchez nu. 19. Si intentio diuinantis non sit superstitiosa, sed ea diuinatione utatur in causa ad se oblectandum est ueniale, quia tunc ea diuinatio non est uerè superstitiosa, & nonnumquam contingere potest

potest vt is locus talibus circumstantijs vestiatur, vt omni culpa valet & ad Eutrapeliæ virtutem pertineat; ita DD. teste Sanchez loc.cit.sed num.20.

Respondetur quintò, venialis culpa est, quando obseruantur somnia, auguria, sortes, haruspicia, & reliqua, per quæ diuinatur non habendo illis fidem tamquam certis, sed solum timorem quemdam concipiendo; quia deficit perfecta ratio superstitionis, & communiter fides integra his non habetur, ita DD. apud Sanchez loc.cit.1.sed num.2.

Aduertunt præterea DD. esse semper rem valde periculosam iuxta hæc actiones dirigere etiam illis minimè credendo, quia dæmon per huiusmodi res sæpe in peiora pertrahit, & in magis serijs decipit.

Addunt Caietanus, & Armilla cit.à Sanchez loc.cit.aliquando nullam esse culpam, timere ex casu præsenti, aut somnio malum futurum, vt si quis corporaliter cadens timeat futurum à statu casum, non tamen propterea desistés ab operibus prudenter agendis; sed cautus vigilans; sed hoc Delrius improbat, quia ad vanas obseruationes diuinandi aditum pandit; idem improbat Suarez cit.à Sanchez.

Respondetur sextò, ex DD. quos citat, & sequitur Sanchez loc.cit.sed num.22.quando quis ex his diuinationibus pendet, vt ad earum quasi normam quispiam actiones suas dirigit, peccat mortaliter, at semel, vel iterum aliquid omittere alias non obligans sub mortali, hæc obseruando, est solum veniale.

PETES V.

Quid sit diuinatio per astra, absque expresso pactò cum Dæmone.

Respondetur primò, duplicem esse Astrologiam per astra, quædam est naturalis & quædam iudiciaria, naturalis ea est quæ exitu, cursu motuque astrorum coniectat, vt Eclipsim pluuias grandines, ventos, &c. & hæc est licita diuinatio quæ dependet ex principijs naturalibus, iudiciaria est illa quæ ex astris coniectat futuros euentus fortuitos, ac ex libero arbitrio pendentes, præterita, etiam & præsentia prorsus occulta, & hæc est prohibita à motu proprio Sixti V. contra Astrologos; ita Sanchez in summa l.2.cap.38.num.27.

Respondetur secundò, ex communi DD. sententia, teste Sanchez l.c.sed num.28.non esse illicitam Astrologiam, quatenus

nus coniectat, ex astrorum aspectu considerando punctum natiuitatis, temperamenta, & propensiones hominis. Nec hoc iudicium damnatur in motu propio Sixti. contra Astrologos sed tantùm, quando casus fortuiti, aut pendentes à libero arbitrio prædicuntur: ita DD. cit. à Sanchez.

Respondetur tertiò, non esse superstitiosam Astrologiam iudiciariam versantem circa reuolutiones, prædicentemque totius anni, bello paceque vicissitudines, aereis salubritatem, annonam, ac morbos animalium, ita docet Martinus Delrio lib. 4. capit. 3. quæst. 1. Sanchez loco cit. sed numer. 35. & Suarez tom. 1. de relig. lib. 2. cap. 11. numer. 6. vbi ait, vt prædictio talium effectuum prudenter fiat, non debet esse omninò absoluta, sed cum limitatione, vt v. g. influentię cęlestes, indicant serenitatem aut pluuiam, vel sub hac forma, sterilitas, aut pestis imminet, aut valde timeri potest, qui possunt impediri ex alijs causis naturalibus, verum qui verbis nimium absolutis, vt nimia certitudine hęc prædicet aut credet peccat venialiter, nisi aliquod nocumentum publicum, vel alias graue inde timeatur; vt rectè docet Suarez loc. cit.

Sed addo ego, quod si quis prædiceret bella, ac mortalitatem hominum nimia certitudine, non excusaretur à mortali, & ratio mihi est, tum quia bella multum dependent à libero arbitrio, tum quia Sixtus V. in motu proprio id prorsus prohibuit, vt patet sequentibus verbis Sixti V. Statuimus vt contra facientes iudicia, & natiuitates hominum, quibus de futuris contingentibus successibus, fortuitisque casibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid euenturum affirmare audent, etiam si id se non certo affirmare asserant, aut protestentur, inquirant, & procedant.

Et sic intelligenda est prędictio Rutilij Benincasij in suo Libello appellato, Almanaccum perpetuum: vbi prædicit singulis annis res valde dependentes à libero arbitrio, nempè bellum pacem &c. quandoquidem ex aspectu planetarum aliud coniectari non potest, nisi inclinationes Principum ex quibus potest oriri bellum pax &c. ac proinde eius prædictio refertur ad principia naturalia, quandoquidem astra influunt in hæc inferiora. & quoad homines, non cogendo, sed inclinãdo, sed hæc prędictio est valde incerta, quia sæpe sępius impeditur euentus ab alijs causis, & præsertim à libero arbitrio.

Respondetur quartò, res occultas, præteritas siue præsentes, vt furtum occultum Thesaurum, Virginitatem &c. Astrologus non potest cognoscere absque ope dęmonis, & est pec-

catum

catum mortale; ita communis DD. teste Sanchez in summa lib.2.cap.38.num.36.affirmat.

Sed quid sentiendam de ijs, quos Zabories vocant; qui dicunt se videre venas aquarum, & metallorum, Thesauros, cadaueraq; in terræ visceribus abdita, atq; apostemata, & alia humorum genera intra humanum corpus latentia, non impediente corpore, nec vestitu.

Respondet Cælius Rhodiginus lib.16.antiq.lect.cap.2. Varius lib.2.de Fascino cap.4. hæc posse naturaliter fieri.

Veracrux lib.2.de anima speculat.2.fatetur se non capere posse, qualiter hæc absque dæmonis illusione contingant; at subiungit se non audere damnare, quia nouit viros aliàs probos affirmantes se hæc videre.

Sanchez verò l.cit.sed n.37.ait, venas aquæ eos posse agnoscere ex vaporibus mane, & vespere illic expiratis; & metalla in terræ visceribus abscondita, ex quodam herbæ genere ibi nasci solitos subiungit esse impossibile videre reliqua, quæ se videre asserunt præsertim quia dicunt quæ, & qualia sunt; quia impossibile est visus aciem corpus tam densum, & opacum penetrare, & consequenter fieri non posse absque ope dæmonis; idem dicendum de ijs, qui vim hanc certis diebus obligãt; nempè feriæ tertiæ, & sextæ. Cùm hi dies nil præ cæteris habeant ad aciem visus acuendam ac proinde esse reos culpæ lethalis perpetrantes hoc; ita docet Delrius lib.1. disq. magicarum cap.3.q.4.littera C.& Sanchez loc.cit.

PETES VI.

An sit peccatum diuinatio ex cantu, vocibus, motibus, animalium, & ex motu hominis eiusque voce.

Respondetur, quãdo ex quibusdam auium piscium, & aliorum animalium frequentibus cantibus, & motibus pronunciantur aliqua futura euenientia, quorum illa signa sunt, vt pluuia, tempestas, & serenitas, nulla est superstitio: quia re vera horum signa sunt; ita D.Th.2.2.q.91.art.7. Azor to.1.lib.9.c.15. Less.lib.2.c.43.dub.7.num.45.sic cit. à Sanch. in summa lib. 2. c.38.num.38.

Respondetur secundò, ex his possunt etiam nonnulla ad homines pertinentia probabiliter conijci; quia vna eademque

cælestis causa, eademque costellatio mouet animalia, & inclinat homines ad effectum aliquem, vt costellatio inclinans hominem ad rixam, & iram, imprimit similem effectum animalibus, quem vocibus, mugitibus, & garritibus ostentant, quare ex his possunt coniectari rixæ, & bella inter homines, sed hęc coniectura est tenuissima; ita DD. teste Sanch. loc. cit. n. 39.

Respondetur tertiò, ex motibus homini corporis, ex vocibus hominum, ex casu fortuito coniectare aliquid feliciter, aut infeliciter illi euenturum superstitiosum est; ita DD. apud Sanchez loc. cit. num. 41. 42. & 43.

PETES VII.

An diuinatio ex hominis partibus, aut lineis manuum sit licita.

Respondetur primò, physiognomia pars naturalis Philosophiæ, quatenus ex corporis dispositione, & membrorum habitudine, & proportione probabiliter coniectat animi affectus, ingenium, corporis temperiem, bonam, ac malam valitudinem, est licita, quia ex his possunt hęc probabiliter cognosci. Secus si certo hæc prædicantur, nam non possunt ita certo sciri; ita Delrius lib. 4. disquisit. magicar. cap. 394. Azor tom. 1. lib. 9. cap. 6. & Lessius lib. 2. cap. 43. dub. 7. num. 45.

Respondetur secundò, physiognomia Astrologica est superstitiosa, & omni iure damnata prædicit enim aspectis partibus corporis humani, prosperos, & aduersus hominis euentus.

Hinc.

Deducitur, non licere physiognomo iudicare de facto, siue actuali vita hominis; scilicet hunc esse talem, sed de pronitate, & inclinatione; nec de donis diuinis, & gratuitis, de extrinsecis hominis, vt de honoribus, opibus, & reliquis bonis fortunæ, & malis, nec de nuptijs, statu vitæ, & alijs negotijs, quorum electio est voluntaria; ita Delrius, & Sanchez loc. cit. num. 46.

Respondetur tertiò, eidem prorsus est dicendum de Chiromantia vtpote, quæ est quædam physiognomiæ pars, quare naturalis Chiromantia est licita, quia per lineas, & partes manuum considerat probabiliter corporis temperiem: & ex hac

pro-

probabiliter indagat animæ propensiones Astrologica autem est prorsus vana, & superstitiosa, quia multa vana, & falsa permiscet, & ideo illum damnat Sixtus V. in motu proprio contra Astrologos, & in Catalogo Romano Librorum prohibitorum interdicuntur omnes Libri hanc docentes. Quarum per manuum lineas, bonam vel malam fortunam indicare &c. est superstitiosum, nec non posse, per physiognomiam cognosci: ita DD. apud Sanchez num. 47.

Hinc.

DEducitur non licere interrogare Ægyptianam de bona, vel mala fortuna, esseque peccatum mortale in duplici casu, Prior est, quando interrogaretur animo firmiter credendi dictis eius: secus quando ob curiositatem, & animo ridendi, vt communiter fit: tunc enim esset venialis culpa. Posterior est quando interrogamus ob curiositatem & animo riden di talis esset, vt videntibus graue scandalum generaret, ita DD. apud Sanchez loc. cit. num. 48.

P E T E S VIII.

An obseruare somnia sit peccatum.

REspondetur primò, somnia obseruare, quatenus bonam, vel malam corporis affectionem, & morbos indicant, est licitum: quia somnia habent virtutem naturalem ad indicandum humorem prædominantem: & ita Medici somnia infirmorum percontantur: ita DD. cit. à Sanchez in summa lib. 2. c. 38. num. 49.

Respondetur secundò, somnia prauam aliquam animi affectionem indicantia obseruare licet verbi gratia somnia quæ nos crebro infestant, territant, conturbant, licitum est animaduertere, quibus ex causis accidant, vt rationem aliquam ineamus eam molestiam à nobis depellendi ita DD. teste Sanchez num. 50.

Respondetur tertiò, obseruare somnia, quatenus in illis innotescit nobis veritas aliqua pertinens ad scientias speculatiuas, vel ad res gerendas conferens, est licitum, vt considerare somnia nos sæpè ad flagitia incitantia, an sint à Dæmone an à Deo vt quibus ad bona instigamur, vt ad Religionem &c. ita Pereira, & Sanchez loco citato.

Discernere diuina somnia à diabolicis, est prudentis Confessoris. Si enim somnium impellat nos ad aliquid malum, vel indiscretum, est à Dęmone. Si autem ad bonum, posset aliquis non temere suspicari esse à Deo; quamuis hoc humiliter, & cum timore est faciendum. Quippe solet Dæmon se in lucis Angelum transfigurare, vt postmodum vana, & falsa ex somnijs suadeat. Si post somnium animus maneat confusus, & ad opera bona tardior, est iudicium esse à Dęmone; at si promptior, & alacrior maneat est iudicium esse à Deo.

Quando autem dubitatur, an sit à Deo, vel à Dęmone, tutissimum est, vt à diabolo immissum id contemni: ita Delrius lib.4.c.3.q.6.quia Deus solet somnum mittens, reddere simul hominem certum à quo immittatur; ac proinde quando somnium impellit ad bonum, & reddit hominem certum de tali somnio est probabile iudicium, vt credatur somnum esse à Deo, vt bene docent Suarez, & Less.cit. à Sanchez.nu.52.

Respondetur quartò, somnia obseruare, tunc superstitiosum est, quando extendũt se ad ea, quę per ipsa cognosci nequeũt, vt sunt velle per ea cognoscere futura contingentia, vel quæ ex arbitrij li bertate pendent, certius quàm ex somnijs cognosci valent: ita DD.communiter, vnde optimè Valentia 2.2. q. 12.punct.3. ait, tunc, vel maximè cauendum esse, ne somnijs assentiamur cum euenta comprobari videntur: id dæmum obseruandum est, in omnijs sępè vsum rationis liberum: & expeditum esse. Quod experientia compertum sit sępe tunc rationem res simplices plenè cognoscere, easque vel componere inuicem, vel disiungere, ratiocinari, iudicare, mirari, noua quęnam inuenire, reflectere ad suas actiones considerandas, & dijudicandas; atque hominem tunc dubitare secumque disceptare; si dormiat nec ne, at non est perfectus rationis vsus, ad peccandum, vel merendum, quia id perfectam hominis libertatem desiderat, idest solutionem omnium sensuum, & potentiarum, itaut sit ipse homo; qui tunc agat, & non aliunde agatur, sitque homo suorum actionum Dominns, & in eius potestate sit agere hoc, vel illo modo, aut nihil agere, quod in somnijs minimè contigit: ita Pereira in lib. 1. in Danielem quæst.7.& lib.2.de Magia quæst. 9. & Sanchez loc. cit.num.55.

PETES IX.

Ad diuinatio per sortes sit licita.

Antequam respondeam.

SCiendum est ex D.Thom.omnibus recepto 2.2.q.95.art.8. sortes propriè esse,cnm aliquid fit, vt eius euentu considerato aliquid fiat, aut innotescat, & eas esse triplices, quædam sunt diuisoriæ, vt sciant sortientes quid cuique tribuendum, in electionibus, controuersijs &c. aliæ sunt consultoriæ, quibus diuina voluntas exquiritur, vt sciatur quid in aliquo negotio faciendum, cauendum sit, aliæ denique sunt diuinatoriæ, quibus aliqui vtuntur ad occulta cognoscenda; vt si sic, vel aliter, taxilli.chartæ &c. decidant coniecturatur prosper, vel aduersus casus; vel cùm diuersa nomina collocantur in vrna, vt coniecturetur furtum esse apud eum cuius nomen educitur: item si librum aperienti occurrunt scriptum læta, aut tristitia continens inde coniectetur prosper,uel aduersus casus.

His positis.

REspondetur primò,stando in solo iure naturæ sortes diuisoriæ sunt licite, ac proinde sunt licitę in casibus, in quibus ius humanum eas non interdicit, quia nihil aliud includunt quàm quendam humanum contractum, quo ex communi consensu paciscentium ius ad aliquam rem habentium, inter ipsos sorte diuiditur, ut illius sit cui sors contigerit. Hic autem contractus nihil superstitionis, aut mali ex se habet: cū ad nullam incertam rem cognoscendā ordinetur, sed ad quēdam fortunæ contractum, in quo æqualis est utriusq; contrahentis conditio,iure ciuili etiam approbantur sortes diuisoriæ, in multis casibus, ut ad dirimendas cōtrouersias inter hęredes, & legatarios: admittunt etiam in electionibus ad munia ciuilia,ita DD.teste Sanchez in summa tom.1.lib.2. cap.38. nu. 58. possunt uerò uitiari dictæ sortes primo ratione falsę existimationis,aut malę intentionis, ut si quis ab astrorum influxu expectaret sortem sibi feliciter casuram. Cum enim astra in hoc nihil prorsus operentur,esset superstitio; ita D. Th. 2.2.q. 95.artic.8.& plerique alij DD.

Secundò possunt vitiari eo quod expectetur euentus à fortuna, scilicet more gentilico quasi Dei prouidentiam non agnoscentes: tunc enim esset mortalis superstitio: tertio possunt vitiari, si in alijs peccetur contra iustitiam distributiuam; vt si in electionibus ad officia mittantur sortes inter dignos, & indignos; poterit enim sors cadere indigno contra bonum commune, & rectam administrationem Reipublicæ: & ideo, vt liceant hæ sortes debent mitti inter solas personas eo munere dignas: quandoquidem esset mortale, si inter dignos, & indignos mitterentur sortes: ita DD. communiter teste Sanchez loc. cit. num. 67.

Si verò inter solos dignos, & aliqui essent digniores esset talis culpa, qualis esset eligere ad id munus personam dignam, omissa digniori; quia ei periculo exponuntur mittentes sortes, an verò sit mortalis, an sola venialis, nequit præscribi regula, sed id ex qualitate muneris ad quod est electio, determinandum est. Hoc enim est mortale, ad munera non magni momenti eligere dignum, omisso digniori. Quare, vt liceant omnino hæ sortes, debent mitti inter æque, aut fere æque idoneos: ita DD. cit. à Suarez loc. cit.

Quartò possunt vitiari, si alia ratione violetur iustitia commutatiua, vt si res in sortem exposita non sit sortientium, sed aliena, nec adsit Domini consensus; similiter esset iniustitia, missis sortibus inter eos, qui non habent par ius ad rem illam, vel si excluderentur aliqui habentes par; ita DD. cit. à Sanchez num. 68.

Posset contigere irreuerentia, seu irreligiositas vtendo libris Euangeliorum, aut rebus sacris, ad has sortes mittendas, ita Suarez, & Martinus del Rio cit. Sanchez, qui bene docet non esset mortale nisi magna irreuerentia intercederet.

Præterea esset venialis culpa, quando sortes sine causa mitterentur: ita DD. apud Sanchez loc. cit. num. 65. quia esset actus otiosus.

Tandem aduertunt DD. quando sortes mittuntur non debet expectari diuinæ voluntatis manifestatio extraordinario modo, aut per aliquod signum, hoc enim esset tentare Deum.

Ex his.

COlligitur primò, licere tempore pestis aut persecutionis Ecclesiæ quando disceptatio fuerit, qui Parochi, aut Clerici, aut Religiosi, manere debeant in loco persecutionis, aut

peste

peste infecto, vt reliquis subueniant, nec aliter commodè lis hæc componi valet, sortibus diuisorijs eligere : ita D. August. Epistol.180.ad honoratum, D.Thom. & Nauarr.cit. à Sanchez num.59.

Idem dicendum est de Medicis, & alijs ministris necessarijs ad temporales ægrorum necessitates.

Similiter licent hæ sortes inter æquè pauperes, quorum alteri elemosyna eroganda est, ita Aug.lib.1. de doctrina Christiana cap.28. Syluest. verbo superstitio.

Colligitur secundò, quando sunt plures Rei, nec oportet omnes punire, licere, quod in militia est praxi receptum, vt sorte excipiatur quis necandus sit; quia alia ratione hoc dirimi nequit, scilicet quando par est sortientium culpa, quia aliàs iniqua esset sortitio quo ad minus nocentes; ita DD. ita Sanch. loc.cit.num.60.

Quando tamen non constat de persona, quæ delictum commisit, nullatenus licet sortibus eam indagare; quia præter diuinationem ibi admixtam, est periculum puniendi innocentis, si sors in ipsum cadat, aut rei non legitimè probato eius delicto.

Colligitur tertiò, licere tempore pestis quando gratia alleuiandæ nauis, ne omnes pereant est necesse aliquos homines in mare proijcere, sortiri ex omnium consensu quis proijciendus sit : ita Martinus del Rio quem sequitur Sanchez loc. cit. num. 62.

Idemque credit Sanchez illis inuitis posse Ducem nauis ob commune omnium bonum eligere id medium.

Respondetur secundò, non licere sortes in electionibus Ecclesiasticis; quia id interdicitur ex cap. finali de sortilegijs, vbi generaliter, & indefinite sic dicitur. Sortis vsum in electionibus perpetua prohibitione damnantes.

Quare non solum est id verum in electione ad beneficium, sed etiam ad officia, vel ad ministros Ecclesiasticos, ita DD. teste Sanchez loc.cit.

Aduertunt præterea DD. quod si in aliqua Congregatione Ecclesiastica vsus fuerit, electionem fieri per sortem, aut erit virtute alicuius constitutionis à sede Apostolica approbatæ, aut erit in officijs non habentibus iurisdictionem, aut administrationem Ecclesiasticam, id potest fieri, ita Suarez quem sequitur Sanchez num.75.

Sed petes X. an electio ad Ecclesiastica officia per sortes diuisorias, sit ipso iure irrita.

RESpondetur ex communi Doctorum sententia, teste Sanchez loco citato, sed num. 84 Solam electionem Episcoporum, & aliorum Prælatorum Ecclesiasticorum Secularium, vel Regularium, habentium iurisdictionem ad cognoscendum de causis criminalibus, & ciuilibus esse ipso iure irritam; & sic est intelligendus, cap. quia propter; ita etiam docent DD. apud Sanchez loc. cit. num. 84.

Respondetur tertiò, sortes consultorias rarò esse licitas: quia Deus non vult suam voluntatem sortibus indagari, sed Ecclesiæ, & Sanctorum doctrina, ac petito à viribus prudentibus consilio, & ideò sub anathemate interdicuntur cap. sortes 26. quæst. 5.

Verum possunt esse licitæ quatuor concurrentibus conditionibus. Prima est necessitas; alias esset tentatio Dei; hæc autem necessitas sufficit vt sit spiritualis aut temporalis, personę, vel etiam rerum ad magnum damnum vitandum. Secunda est, vt debita reuerentia ad Deum mittantur sortes. Tertia, vt seruetur modus proportionatus, ne scilicet Sanctorum Reliquiæ, aut diuina oracula conuertantur ad secularia, idest ad temporalia lucra, secus ad damnum vitandum. Vltima est, vt sit circa debitam materiam, nempè, vt non sit circa electiones Ecclesiasticas; quia id est specialiter interdictum; ita DD. teste Sanchez loc. cit. num. 85.

Addit Sanchez num. 86. sortes consultorias non seruatis prędictis conditionibus, non continere superstitionem diuinatoriam, sed aut tentationem Dei, sicut si fiat sine necessitate, prætermissis medijs ordinariæ prouidentiæ: si verò secunda, & tertia conditio non seruentur, erit aliquod sacrilegij genus. Similiter erit sacrilegium iure humano inductum, si mittantur circa electiones Ecclesiasticas. Cùm ob reuerentiam rei spiritualis, sint sortes in illis interdictæ. Denique aduertit Sanchez num. 87. hanc Dei consultationem posse dupliciter fieri: priori modo, intendendo, & expresè, aut tacitè petendo à Deo signum aliquod extraordinarium, quo rem petitam manifestet; & vt hoc liceat, non satis est necessitas, sed exigitur instinctus Dei valde specialis, & extraordinarius: aliàs non vitabitur tentatio Dei. Posteriori modo, quando solum intenditur impetrari à Deo occultam directionem sortium per specia-

cia-

cialem prouidentiam, quæ & si miraculum non contineat, pertinet tamen ad specialem gratiam, & beneficentiam Dei; atque ea tanta fiducia petitur, vt petens secum statuat id quod sors tulerit, amplecti, tamquam diuinum beneplacitum, & non tamquam ex sola Dei permissione profectum; atque hic modus, vt licitus sit, non petit extraordinarium Spiritus Sancti instinctum, sed satis est prudens ratio sumpta ex necessitate, & honestate causæ, & vt aptior modus non appareat ad id dubium vincendum, & dummodò cum debita reuerentia fiat, præmissa oratione, & reiecta intentione, & dummodò ex sortium successu non sit periculum iniustitiæ, aut alterius mali, ita Suarez quem citat, & sequitur Sanchez loc. cit.

Respondetur quartò, diuinatorias sortes esse illicitas, & superstitiosas; quia cum ei non deseruiant rei cognoscendæ, sed sint medium improportionatum, & vanum, admiscetur in eis tacita Dæmonis inuocatio. Quare ius canonicum eas interdicit cap. si quis Episcopus, & in motu proprio Sixti V. contra Astrologos.

DE VANA OBSERVATIONE.

PETES I.

Quid sit superstitio vanæ obseruantiæ, & an sit peccatum mortale.

RESpondetur primò, vanam obseruantiam nihil aliud esse, nisi electionem mediorum inutilium, & minimè à diuina prouidentia constitutorum ad consecutionem alicuius effectus; dicitur vana obseruantia, quia vel non consequitur effectum intentum, vel si consequatur plus noxæ, quàm commodi affert; differt à diuinatione quia diuinatio ordinatur ad solam occultorũ cognitionẽ in debito modo comparandum; vana autem obseruantia tẽdit ad effectũ externum, vt ad aliquid obtinendum, aut vitandum.

Huius autem superstitionis malitia in eo consistit, quod creaturæ quodammodo diuinus honor tribuatur, expectando ab ea medijs inutilibus, & inefficacibus, nec à Deo constitutis.

Præterea innititur vana obseruantia pacto expresso, vel tacito cum Dæmone; Pactum expressum contingit dupliciter, primò dum verbis inuocatur Dęmon. Secundò facto ipso, quando nimirum, quispiam sciens Dæmonem per id medium vanum operari illud vsurpat; ita docet Valentia 2.2. disp. 6. q. 13. punct. 1.

Contingit pactum tacitum cum Dęmone, seu tacita inuocatio Dęmonis, quando quis vtitur vanis ad effectum adipiscendum, nam eo ipso Dœmon vanitatibus illis se immiscet, etiam si quis non intendat inuocare Dœmonem, & etiam nullo expresso pacto inito cum aliquo Mago; vt docet Sanchez in summa lib. 2. cap. 28. num. 5. & cap. 40. num. 3.

Respondetur secundò, superstitio vanę obseruantię, in qua est expressum pactum cum Dęmone, siue effectus speratus excedat naturalem Dęmonis potestatem, siue illam non excedat est semper grauissimum peccatum mortale: ita DD. apud Sanchez lib. 2. cap. 40. num. 12.

Respondetur tertiò, si solum pactum tacitum sit cum Dęmone,

mone, quamuis ex suo genere sit peccatum mortale hæc superstitio, quia est contraria religioni, ac cultui Deo debito, tamen potest esse culpa venialis. Primò propter ignorantiam vincibilem quidem, sed non crassam, aut effectatam. Secundò, ex parte intentionis, vt si quispiam superstitiones has exerceat, non quasi efficaces sed tanquam vanas ex leuitate quadam. Tertiò quando quis semel non serio, sed ioco ad experiendum effectum causæ curiositatis vteretur ea superstitione, mouendo annullum super filo, non committeret plusquam veniale peccatum: ita DD. teste Sanchez loc.cit.num.13.

Sed Petes primo an obseruatio dierum ad aliquod opus agendum sit superstitio vanæ obseruantiæ.

RESpondetur ex communi DD sententia, testè Sanchez in summa lib. 2. cap. 40.num.15. obseruare dies, idest nullum opus incipere v. g. die Martis, quasi is dies sit infaustus esse vanum,& superstitiosum, & esse peccatum mortale. Sed hoc intelligendum est, quando efficaciter, & certo creditur, nec excusat ignorantia. Secus quando ex solo quodam timore obseruantur dies, & non audet quis die Martis opus incipere; tunc enim est veniale, & ita communiter contingit. Sicut de augurijs, & somnijs nempè non esse nisi peccatum veniale quando obseruantur somnia, auguria sortes, & haruspicia, & reliqua per quæ diuinantur quando homines non habent illis fidem tamquam certis,sed solùm timorem quemdam concipiunt: ita DD. teste Sanchez lib.2.cap.28.num.21.

Item superstitionem committit is qui die Veneris non vult præscindere vngues, vel die Sabbathi nere in honorem Beatæ Virginis;cum tamen alia seruitia tunc exerceat. Idem dicitur de eo qui maiorē vim tribuit aquæ, quæ Dominicis post Quatuor Tempora benedicitur,quam benedictæ alijs Dominicis, nimirum esse superstitionem. Item est superstitio seruare oua quæ in die Parasceue gallinæ pariunt, eo quod in ignem iniecta vim illius extinguendi habere credant.ita Delrius quem sequitur Sanchez lib.2.cap.40. num 16.

Vacat autem superstitione obseruare menses, dies, & annos,quibus conuenientior sitCæli dispositio ad negotia aggredienda sicut,& in naturalibus licet obseruare tempora aptiora herbis colligendis,& secandis lignis,& purgandis corporibus. Quippe certis tēporibus vis herbarū efficacior est;ligna quoq; minus sūt corruptioni obnoxia,& sunt ad vsum aptiora,&purgatio

gatio prodest, cum alijs temporibus noceat; quia sunt etiam Stellæ maleficæ. Sunt etiam aliæ fauorabiles, & ideò hæc obseruatio proderit ad mala vitanda, vel minuenda, & ad bonum consequendum; ita DD. apud Sanchez loc. cit. num. 17.

Item superstitionem vanę obseruantiæ esse id quod quædã mulierculæ nuptiarum auidæ solent efficere, nempè recitare aliquam Orationem, nocte D. Ioannis Baptistæ, vt eis manifestetur cui nupturæ sint, & simul applicare solent auditum, credentes nomen, quod audierint, fore earum viri nomen, & similiter est superstitio, quod eadem efficiant, recitant enim animæ desertæ dirigẽtes præces in auroræ primo aspecta diei Sanctæ Ioannis Baptistæ, vt virum matrimonio iungendæ sunt reuelet.

Similiter eiusdem superstitionis vitio laborant Orationes promittentes recitantibus eas, non decessuros morte subita, vel tale periculacta cursuros, vel futuros bene fortunatos, quia tales Orationes non habent eam vim; ita D. Antonin. 2. p. tit. 12. cap. 1. §. 14. Sylu. verbo superstitio q. 10. Tabiena verbo sors q. 7. num. 8. Armilla verbo sortilegium num. 3. Suarez tom. 1. de relig. lib. 2. cap. 15. num. 9. & 10. qui optimè addit, secus esse, quando hæc portans, aut Orationes aliquas recitans non expectat hos effectus tamquam certos euenturos, sed confidit Sanctorum illorum meritis, & præcibus, fore, vt præseruetur ab his malis; ita etiam docet Sanchez loc. cit. num. 20. nempè non esse nullum peccatum.

Hæc quoque superstitio contingit inter lusores dum loca mutant, vel tantisper surgunt vt ipsi dicunt, ad malam fortunam abijciendam. Vel quando Astrologos consulunt docendi, quibus temporibus, aut horæ diebus lusuri sint, vt bene eis ludus cedat, vel ad id anulis quibusdam vtuntur: quia hæc nullam ad id virtutem habent: nec scientia Astrologiæ hunc diem potius, quàm alium lucraturum sciri potest.

Illam locorum mutationem inter lusores, esse communiter veniale peccatum: quia lusores non firmiter id credunt. At cõsulere Astrologos, atque his anulis vti, est peccatum mortale; quia est res grauis: ita Alcozar lib. de ludo ca. 2. quem sequitur Sanchez in summa lib. 2. cap. 40. num. 21.

PE-

PETITVR II.

An sit superstitio gestare preces in collo, vel scripta &c.

Antequam Respondeam.

Sciendum est, quod ad cognoscendum, an aliquid facere sit superstitiosum, hoc colligi debere ex circumstantijs: prima circumstantia mala est, quando adhibetur aliqua vana conditio, & inutilis; tamquam necessaria, ita vt vis, & efficacia precum, v. g. in ea constituatur. Vt efficacia verborum sacrorum in eo constituuntur, quod tali hora, tali charta, vel tali figura, talibus characteribus scribantur. Secunda est, quando adhibentur nomina ignota, aut obscuræ significationis; aut characteres ignoti, vel absolutè, vel ad quid pertineant. Quod eo ipso ad Dæmonem intelligentem ea referantur, vel saltem debeant nobis esse suspecta. Tertia est, quando effectus est vanus, vt si dictis sacris moueatur anulus; quia virtus Diuina non operatur inutilia; & ideò putandum est ea verba ad Dæmonem referri, qui maximè optat verbis sacris honorari. Quarta est, quando incerta, falsa, aut apocrypha inseruntur, vt Christum habuisse febrim, aut spasmum neruorum &c. quia Dæmon, vt mendacij Pater his gaudet; ita Doctorum docent communiter: teste Sanchez in summa lib. 2. capit. 40. num. 22. docet Caietanus in summa verbo incantatio, quod aliquando proferuntur verba quædam sacra, & his dictis mouetur anulus positus super filum, & hoc fit. Ex pacto tacito cum Dæmone, quandoquidem testatur ipse Caietanus loc. cit. se experientia probasse, nempè hoc fieri medio opere Diabolico, etiam si dicantur verba Sacra; nam ipse non causa experiendi effectus, sed vanitatem pactumque diabolicum conuincendi protestatus est se ea verba minimè dicere, vt instituta à Diabolo ad mouendum anulum, sed ea ad Deum eorum authorem dirigendo protulit verba, & annulus permansit immotus; indeque colligitur eum effectum non sequi, nisi quando saltem tacitè ea verba ad Dęmonem referantur; credit Sanchez loco citato; ex mente Caietani, non esse mortale ex leuitate quadam, & curiositate id semel experiri.

Aduer-

Aduertit denique Sanchez loc. citato, quod non licet vti his vanis rebus protestatione præmissa, quod si effectus est à Dæmone, non est animus eis vtendi, nec eis consequendi effectum; quia quando dubium esset, an sint superstitiosæ, id vtique liceret; secus est quando constat, vt est in casu nostro.

His positis.

RESpondetur vt ligaturæ collo gestatæ sint licitæ, ac à superstitione liberæ oportere nullam vanam circumstantiam adesse, v. g. vt sic, vel sic sint scripta verba sacra in eis contenta, vel in vase talis figuræ, vel talis materiæ, tribuendo vim formæ, vel materiæ vel scripta in pergamena carta virginea, vel tali tempore, vt Orienti Sole, vel alligata sint à tali persona, vt Virgine; vel tali modo, vt tot filis, vel tabulis. Item oportet, vt nulla adsit figura præter signum Crucis nullaque Imago præterquam Christi, aut Sancti alicuius noti. Item vt nulla barbara, & incognita Dei, vel Angelorum nomina scripta sint; nec aliud annum, vel mendax: ita D.Tho. 2.2. quæst. 96. art.4. D.Antonin.2. p. tit 12. cap.1. §.13. Angel. verbo superstitio num.7. Sylu.ibidem q.10. Armilla verbo sortilegium quæst.7. num.8. Nau. in summa cap. 11. num.45. Suarez tom 1. de Relig.lib.2. capit. 15. num.11. & alij.

PETES III.

An die Sancti Antonij circumducere Iumenta circa ipsum Templum nouies vt communiter est in vsu Neapoli, sit superstitio.

RESpondetur ex Sanchez in summa lib.2. cap.40. num. 31. si animus est adhibendo eas circumstantias tamquam per se efficaces ad sanitatem, & ad rerum suarum incolumitatem obtinendam à Deo, est superstitio mortalis, nisi ignorantia, & simplicitas excuset, at si non tamquam efficaces adhibeant, sed vt deprecantes se ad intentius precandum excitent, propter præsentiam rerum suarum circa Templum Sancti, aut propter diem dedicatum non erit superstitio, & potest excusari, cessante aliorum scandalo, qui existimare possent ea tamquam superstitiosa adhiberi. Quod scandali periculum timere nequit, vbi omnes simplici animo ijs circumstantijs vtuntur, ita docet Valent.2.2. disp.6. q.13. & alij apud Sanchez loc. cit.

PE-

PETES IV.

An sit licitum in floribus, herbis, fructibus colligendis, aut animalibus custodiendis, vti certis verbis sacris, aut certas preces adhibere ad eam rem impositas, & accommodatas, quo ab eis morbi, vitia & quidquid aduersi, aut mali habent, auferantur.

REspondetur esse licitum dummodo spes non collocetur in aliqua vanitate, vt in litteris, syllabis, aut nudis ipsis nominibus sed in Deo; ita Sanchez loc. cit. nu. 33. & citat D. August. & D. Thom. & docet Azor. etiam cit. ab eodem Sanchez.

PETES V.

An sit superstitio Imaginem alicuius Sancti in flumen proijcere, aut in eius ora reponere, donec pluat.

REspondetur ex Nauarr. cap. 6. num. 46. de consecrat. quem sequitur Sanchez loc. cit. nu. 34. esse superstitionem, quia nec virtute naturali, nec institutione Diuina, nec Ecclesiastica habetur hic effectus.

PETES VI.

Docet Cassiodorus psal. 115. multis fuisse in varijs morbis efficax remedium trinam recitationem huius versiculi.

Dirupisti Domine vincula mea tibi sacrificabo hostiam laudis.

REspondetur Ex Delrio lib. 3. disquisit. magicar. p. 2. q. 4. sect. 3. Sanchez. lib. 2. cap. 40. nu. 36. sano modo intelligendũ est quod docet Cassiodorus, nempè vt non ipsi ternæ repetitioni, sed deuotioni ter repetétis in honorem Sanctissimæ Trinitatis id Deus deferat. Addo nec credendum est semper haberi effectum ex recitatione dictorum verborum, cum ex scriptura hoc non habeatur, nec ex reuelatione, & oppositũ credere habet speciem superstitionis, docet Suarez loco citato num. 44.

DE

DE MAGIA.

Quæritur quid sit Magia.

RESpondetur, Magiam nihil aliud esse, nisi inordinatam potestatem faciendi aliquid arte Dæmonis, quæ supra naturam videntur, medijs incantationibus; ita Doctorum, teste Homo Bono de casibus reseruatis part. 2. fol. mihi 261.

Quæritur an possit dari Magia naturalis.

RESpondetur ex communi DD. sententia apud Sanchez in summa lib. 2. capit. 40. numer. 42. & apud Homo Bono p. 2. fol. mihi 261. affirmatiuè nempè dari posse Magiam naturalem.

Sed difficultas est ad eam agnoscendam: ratio difficultatis est ex parte effectuum, qui videntur aliquando non esse dependentes à causa naturali, quia sapientes non assequuntur multos effectus rerum naturalium proinde.

Quæritur ex quibus circumstantijs potest agnosci in effectus sit dependens à causa naturali; vel Diabolica.

RESpondetur ex multis circumstantijs agnosci potest effectus esse à Dæmone. Prima est si circumstantia aliqua vana, & inutilis ad eum effectum adhibeatur, tamquam necessaria, vt si dicatur, esse necessarios certos ritus, & obseruantias, & inutiles ad eum effectum, sicut debere fieri certis diebus, certis horis, ad certum Stellarum situm, sub certo numero crucium, vel candelarum, carta corporis positura &c. Vel etiam adhibeantur verba ignota, aut obscuræ significationis aut etiã characteres ignoti. Idè dicitur si ignota Dei nomina, aut Angelorum afferantur. Secunda circumstantia ex modo operandi. Vt si quis causam applicet in loco ita distanti à passo, vt iuxta veram Philosophiam impossibile sit causam istam distans operari, ita DD. apud Sanchez loc. citato; & præcipuè Delrius, qui addunt cum Sanchez, secus esse vbi est opinionum diuersitas: an possit nec ne. Tertia est ex conditione effectus sperati, quem costat ex causa naturali procedere non posse, & concurrat aliqua vana circumstantia suadens non esse

esse à bono spiritu, vt si quis motum localem, aut responsum statuæ promitteret.

Triplicem aliam optimam regulam discernendi effectus Magiæ Dæmoniacæ ab effectibus Magiæ naturalis tradit Delrius lib. 7. disquisitionum Magicarum quæst. 8. Prima est, si effectus non oritur ex motu locali, vt si quis repente flumen, aut aliquid aliud apparere faciat. Secunda est, si constet effectum superare actiuitatem causarum naturalium applicatarum; vt sunt suscitatio mortui, aut veræ cæcitatis sanatio. Vltima est, quando id quod apparet statim euanescit, nec permanet.

PETES I.

Quando ex dictis circumstantijs deprehendi nequit, an effectus ex bono, an ex malo Angelo, an ex causa naturali procedat, quid in hoc dubio iudicandum sit?

Respondetur si dubium sit, an effectus à causa naturali proueniat, eo quod non constet, an vires causæ naturalis excedat nec ne, censendum est potius eum à causa naturali prouenire; quia cum innumeræ agentium naturalium vires nos latitent, non est cur, eo quod virtus illa nobis dubia sit, effectum illum causæ naturali negemus. Nec absque necessitate confugiendum est ad miraculum, vel ad occultam boni, aut mali Angeli operationem: ita D.Th. 2.2.q.60. art. 9. & Sanchez loc. cit. num. 44.

Confirmatur ex D. August. lib. 14. de Ciuitate Dei cap. 24. vbi refert, mirabiliter facta à quibusdam hominibus, & inter illa fuisse quendam, qui pro libito suo, ita à sensibus alienabatur, similisque mortuo iacebat, vt non solos vendicantes, aut pungentes minimè sentiret, sed aliquando etiam igne vreretur admoto, sine vllo doloris sensu, nec in eo vllus anhelitus inueniebatur, atque alium refert sudare solitum, quoties volebat: atq. alios aures mouentes, vel singulas, vel ambas simul. Quos effectus ignari causarum naturalium facilè Dæmoni tribuentur; refert Homo Bonus de casibus reseruatis part. 2. fol. mihi 261. quosdam ex scientia mathematicæ, & præsidijs naturalium causarum confecisse Æneos boues mugientes, angues, sibi antea passeres cantitantes, statuam lapideam saltantem: citat Pegnam p. 3. com. 26. & Mar. in Poem.

Si autem constet effectum illum vires causæ naturalis excedere existimat Sanchez loc. cit. nisi maxima operantis sanctitas, vel alia vrgentissima indicia suadeant effectum eum à Deo, vel à bono Angelo prouenire, esse in dubio superstitiosum, & à Dæmone prouenire etiam si verba adhibita sint sacra, & probat efficacibus rationibus. Suarez tom. 1. de religion. lib. 2. cap. 5. num. 26. & 27. ait, non esse absoluendos vtentes remedijs externis ad sanandos morbos quando non est euidens esse causas naturalis sanitatis, quamuis publicè tollerentur, quia illi non habent probabilem rationem ad præsumendum diuinam virtutem esse infallibiliter assistentem illis verbis, & actionibus, quia hoc est proprium verborum Sacramentalium, & aliquid simile introducere sine Ecclesiæ authoritate, ait esse superstitiosum, & in fide periculosum. Nec credendum esse ait, eam virtutem reuelasse alicui Sancto, quia non est conformæ Diuinæ prouidentiæ, vt ea vis ijs verbis insit à quocunque proferatur, esset enim ansa excusandi multas fraudes Magorum.

P E T E S II.

An reperiatur in aliquibus hominibus gratia gratis data à Deo ad sanandos morbos, & quæ sunt signa huius gratiæ gratis datæ.

Respondetur primò, reperiri in aliquibus hominibus eiusmodi gratiam gratis datam concessam à Deo ad sanandos aliquos morbos, vt de Rege Galliæ constat qui medio tactu sanat strumas.

Debet verò ordinarius examinare hominem asserentem se habere gratiam gratis datam ad sanandos morbos, & facta diligentia, & non reperta aliqua superstitione, vel tacito pacto cum Dæmone, potest ordinarius permittere, vt hoc munus obeat, vt docet Sanchez in summa lib. 2. c. 40. num. 47.

Respondetur secundò, quando quis bona fide cæpit operari, & postea expertus est effectum absque applicatione alicuius remedij naturalis, & sine vlla specie superstitionis vanæ obseruantiæ, & persona honestè viuit, & illa gratia honestè vtitur, nec ab alijs personis idem effectus habetur, potest probabiliter censeri prædictum hominem habuisse à Deo gratiam gratis datam ad sanandos morbos, quando verbi gra-

tia

tia ex solo tactu inducit sanitatem ægroto, vt scitur de Rege Galliæ; ita clarè colligo ex Sanchez in summa lib. 2. cap. 40. num. 47. in fine.

Quando verò persona non est probatæ vitæ, & semper producit effectum, timeri potest, quod effectus, seu sanitas habeatur ex ope Dæmone; quia licèt Deus interdum conferat gratiam aliquam gratis datam peccatori, non tamen habitualiter, & permanenter, & quasi ad eius arbitrium, sed ad aliquem actum, propter aliquam fidei vtilitatem, vt docet Diuus Thom. & Victoria cit. à Sanchez loc. cit.

PETES III.

An in Lapidibus, & Herbis adsit virtus sanandi naturaliter aliquam infirmitatem.

RESpondetur affirmatiuè, nempè adesse in aliquibus Lapidibus, & Herbis eiusmodi virtutem, ita Sanchez loc. cit. num. 48.

PETES IV.

An imagines quas vocant Astrologicas, & characteres, vt anulus sub tali costellatione confectus, vel imago in lapide impressa sub tali signo producant sanitatem naturaliter.

RESpondetur ex communi DD. sententia teste Sanchez lib. 2. capit. 40. num. 50. non posse naturaliter fieri, quidquid dicant Caietan. 2. 2. quæst. 96. art. 2. & Pomponiacus lib. 4. de incantationibus, quoniam huiusmodi artificialia non possunt esse secundum se principium alicuius alterationis corporum. Quippe hoc principium est naturalis quædam potentia agentis alteraturi corpora; at figura artificialis non est naturalis potentia: mutatur enim ad artificis licitum, substantia rei, & naturalibus eius qualitatibus immutatis. Nec etiam possunt eius alterationis principium esse ob aliquam virtutem cælestem eis impressam. Nam opus artificiale vt sic est voluntarium: ad opus autem voluntarium, vt vo-

luntarium est, Cælum non concurrit? sicut nec ad voluntatem à qua illud procedit.

PETES V.

An insit vis aliqua naturalis fascinationibus in hominibus qua aliqui aspectu, vel laudationis in commendatione alijs hominibus vel beluis afficiant.

RΕspondetur affirmatiuè, nempè ad esse in aliquibus hominibus vim naturalem fascinationis; ita Azor tomo 2. lib. 9. cap. 25. quæst. 1. & probat ex Glos. in Paul. Sac. 3. vbi explicat illa verba, Quis vos fascinauit? ac proinde apertè docet, quorumdam oculos esse virulentos, qui alios videndo, præsertim infantes, & pueros inficiunt, & lædunt, quod qua ratione fiat decet D. Thom. 1. p. quæst. 117. art. 3. ad 2. & lib. 3. contra gentil. cap. 103. de potentia quæst. 6. art. 9. ad 7. & videtur explicare in hunc modum.

Ex acri, & vehementi mentis cogitatione, aliquando corporis spiritus, & humores immutamur: ita enim incalescit corpus, & timore frigescit. Vnde odio, maleuolentia, inuidia variè corpora afficiantur; quibus sic, vel aliter affectis fit quoque magna spirituum permeantium ad oculos permutatio, propterea quod spiritus subtiliores in eos transmittantur, oculi verò malè spiritibus affecti aerem sibi coniunctum ad certum spatium corrumpunt. Porrò aere malè affecto specula si tersa, & munda fuerint, contrahunt labem, maculam, & sordes, quod experientia docet in aspectu fæminæ inquinatæ menstruo profluuio: sicut igitur specula polluntur ab aere vicino infecto, sic etiam infantum, & puerorum corpora mollia, ac tenera, & proinde ad recipiendum, & patiendum apta, facile solent infici à circumfuso aere corrupto. Pari ratione vehementi amore, laudatione, & commendatione tenues corporis spiritus mutantur varieque afficiuntur, & inde spiritus ad oculos transfusi sic, aut aliter mutantur; ex quo fit, vt amantium, vel laudantium, aspectus alijs nocere queant, præsertim si sint animatæ, molles, ac teneræ cuiusmodi sunt arbusculæ, animalcula, infantuli, & puerili, & hæc potest esse vis naturalis fascinationis.

Ait

Ait Azor. loco citato, quod sæpè nullæ sunt fascinationes, sed Dæmonem malignitate subito, vel aer inficitur, aut hominis, vel belluæ corpus ex aliqua parte maculatur, & læditur; docet Plinius citat. ab Azor. loco citato, quod in Triballis, & illirijs reperiuntur homines, qui visu affascinant, & interimunt, quos dilatius intuentur præsertim iratis oculis.

LAVS DEO.